מחזור

D03767441W
Duke University Libraries

ספר

קרובות
והוא

מחזור

עם פירוש ע"ט בשם

בית ישראל

ילקוט

פנינים יקרים, ומעשה אלפם

ועוד מעלות והוספות רבות המבוארות בשער השני

ווילנא

מחזור

עם פירוש ע״ט בשם

בֵּית יִשְׂרָאֵל

וילקוט

פְּנִינִים יְקָרִים, וּמַעֲשֵׂה אַלְפַּס

מאת הר״ר בן־ציון בהרב הגדול ר׳ יו״מי׳ עקיבא זצ״ל אלפס מווילנא.

נוסח אשכנז

פֶּסַח

(ימים הראשונים)

די נַייֶע מַחֲזוֹרִים זַיינֶען מִיט הוּנְדֶערְט פִינְף אוּן זִיבֶּענְצִיג נַייֶע מַעֲלוֹת הוֹסָפוֹת (נַייֶע מְשָׁלִים), וֶועלְכֶע זַיינֶען אויסגֶערֶעכֶענְט אויף די צְוֵוייטֶע זַייט שַׁעַר. (אויסֶער אַלֶע מַעֲלוֹת וֶועלְכֶע גֶעפִינֶען זִיךְ אִין בִּיז יֶעצְט גֶעדְרוּקְטֶע מַחֲזוֹרִים.

אויךְ הָאבֶּען מִיר מוֹסִיף גֶעוֶועזֶען אִין דִיעזֶע נַייֶע אויסגַאבֶּע מַחֲזוֹרִים: דְגוּשִׁים. מְתָגִים, אוּן קָאמֶעס, דָאס יֶעדֶער זָאל רִיכְטִיג זָאגֶען די עִבְרִי אוּן ווִיסֶען יֶעדֶעס ווָארְט אָבְצוּזָעצֶען. די נְגִינָה צוּ אַלֶע קְרִיאוֹת אוּן הַפְטוֹרוֹת. פִיעל מְשָׁלִים אוּן הֵיילִיגֶע גֶעדַאנְקֶען פוּן סְפָרִים הַקְדוֹשִׁים.

הוצאת בי״מס י. מ. אלתר ווארשא, נאלעווקי 33

ווילנא

Druk. G. PIMENT Warszawa, Sierakowska 4

דאס זיינען די נייע הונדערט פינף און זיבעציג מעלות (נייע משלים) וואס מיר האבען מוסף געווען. (אויסער די אלע מעלות וועלכע געפינען זיך אין אנדערע מחזורים), אין יעדען מהיל בעזונדער. ראש השנה

א) פנינים יקרים.
ב) התעוררות קודם התפלה
ג) מעשה הגדולים
ד) מעשה נסים
ה) א משל פאר שמו"ע
ו) מעשה אלפס
ז) בנין ציון
ח) משלי ישראל
ט) לקוטי יקרים
י) משלי מוסר
יא) משל ומליצה
יב) מוסר פאר תקיעות
יג) דברי חכמים
יד) אמרי נועם.
טו) משלי צדקה
טז) אמרי יושר
יז) צדקת ישראל
יח) שבחי ישראל
יט) משלי ישרים
כ) משלי חכמים
כא) משלי יעקב
כב) מגיד מישרים
כג) אמרות טהורות
כד) ברכת ישראל

ליום כפור

כה) סימני יום כפור.
כו) טעם צו מנחה
כז) התעוררות לתפלת יו"כ
כח) לסעודה המפסקת
כט) התעוררות קודם כל נדרי
ל) מוסר פאר כל נדרי
לא) רעיון יקר קודם כל נדרי
לב) מוסר לבעלי בני ישראל
לג) סימן מזוהר הקדוש
לד) התעוררות קודם התפלה
לה) מעשה הגדולים
לו) מעשה נסים
לז) פנינים יקרים
לח) משלי ישראל
לט) משלי חכמים
מ) משלי ישרים
מא) משלי חן
מב) משלי יעקב
מג) הנהגת ליל יו"כ.
מד) מעשה אלפס
מה) בנין ציון
מו) לקוטי יקרים
מז) משל ומליצה
מח) אמרי נועם
מט) אמרי קדושים
נ) מעשה מר' [illegible]
נא) צדקת ישראל
נב) אמרות טהורות
נג) משלי מוסר
נד) אמרי יושר
נה) דברי מוסר פאר נעילה
נו) משלי יהודה

לחג הסוכות

נז) מעשה אלפס
נח) תורת אמת
נט) פתח דבר למעשה אלפס
ס) פנינים יקרים
סא) בנין ציון
סב) משלי חכמים
סג) יין דוד
סד) אסון לששון נהפך
סה) גאון יעקב. סו) עץ אבות
סז) שמחת בית השואבה
סח) מבשר טוב
סט) ליקוטי יקרים
ע) גמול ושלם
עא) משלי מוסר
עב) ירננו עצי יער
עג) משלי יעקב
עד) משלי ישרים
עה) בגדיך לבנים
עו) מדרש חכמים
עז) דברים ישרים
עח) מנהגים פון הושענא רבה
עט) דס גאנצע דאווענען כסדר אויף הושענא רבה
פ) גשם נדבות.
פא) גלגל החוזר
פב) קרני ראם
פג) איתן האזרחי.
פד) קדוש השם
פה) בעל הנפלאות
פו) גן עדן
פז) פרחי עדנים
פח) נחלת אבות
פט) דיא הרננים אויף שמחת תורה
צ) משל ומליצה לחג"ל.
צא) לשמחת התורה [illegible]

לחג הפסח

צב) מעלת קרבן פסח ודיניו
צג) דיא פאראדע ביים דעם קרבן פסח
צד) מעשה אלפס
צה) א מעשה בימי המקדש
צו) ערבי פסחים אויף טייטש
צז) אכילת פסח בזמן המקדש
צח) משלי חכמים
צט) ספורי גאולת מצרים
ק) פנינים יקרים
קא) בנין ציון
קב) ישראל קדושים הם
קג) השיב אף כגמולו
קד) טעם יקר לתפלת טל
קה) דיני תפלת טל
קו) עגל שפתים
קז) אל אמת
קח) העתקת ע"ט מקציה"ע
קט) למרו היטב
קי) אתה בחרתנו
קיא) גמול רשע
קיב) גאון יעקב.
קיג) עלבונה של תורה
קיד) משלי יהושע
קטו) משלי יעקב
קטז) נסי הים
קיז) שירת הים
קיח) ענות צדק
קיט) שקר אין לו רגלים
קכ) וידום ר' חנינא
קכא) חכמת שלמה
קכב) נותן בכוס עינו:

לחג השבועות

קכג) מעשה נסים
קכד) משלים פון ענין תקון שבועות
קכה) ענינים יקרים
קכו) מעשה אלפס
קכז) בנין ציון
קכח) מעשה הגדולים
קכט) משלי חכמים
קל) שמע ישראל
קלא) צדקה תציל ממות
קלב) כבוד אם
קלג) השב בתשובה
קלד) חייתם עולפה
קלה) משפטי אמת
קלו) כבוד הורים
קלז) מה חדל אני
קלח) פיעל נייע משלים אויף אקדמות
קלט) משלי יעקב
קמ) אשר דבר ה' נעשה
קמא) ויתיצבו בתחתית ההר
קמב) נסים של מתן תורה
קמג) גדולת משה
קמד) באצבעותיך חקקת
קמה) כלי גבר
קמו) עשר בשביל שתתעשר
קמז) רשות הרבים
קמח) ברכה והודאה
קמט) פ' בכורים אויף ע"ט
קנ) עדותיך נאמנו
קנא) כבוד אב
קנב) ענין יוצר אור
קנג) הנחמדים מזהב ומפז
קנד) צדיק ונשגב
קנה) מר זוטרא
קנו) באמונתו יחיה
קנז) אריכת ימים
קנח) אשל נטע
קנט) מאה שערי
קס) שנות האדם
קסא) חכמת סוחר יהודי
קסב) תוכחה אהב מוסר יראים
קסג) תלמידו של הלל
קסד) מאשפות ירום אביון
קסה) א משל פאר כלה
קסו) שפוט השופטים
קסז) פקד ה'
קסח) לחכות תחת כנפיו
קסט) ואנה עשית
קע) מקצת תהלות דוד המלך ע"ה
קעא) משלי יעקב
קעב) אגילה ואשמחה בך
קעג) והנאנו בבנינו
קעד) מטעמי משלו
קעה) מאמרי מתן תורה

א) דרייצעהן טאג אין ניסן ביי נאכט דס הייסט די נאכט וואס געהער צו ערב פסח איז מען בודק חמץ. אונ א האלבע שעה דער פריער איידער עס ווערט נאכט. טאר מען ניט טוען קיין שום זאך ביז נאך בדיקת חמץ. אויסער וואס מען דאווינט פריער מנחה. אונ מעריב:

ב) פר בדיקת חמץ מוז זיין אויף יעדען ארט ריין. אונ דאס חמץ וואס מען דארף נאך עסען זאל ליגען אויף איין ארט אוועק גיליינגט. אונ עס זאל זיין פאר דעקט. דס ער זאל עס ניט זעהן בעת בדיקה. אויך דאס קיין עכברים זאלען עס ניט פאר שלעפען:

ג) עס איז גלייך בודק צו זיין ביא אוועקסען לעכטיל. נאר עס טאר ניט זיין מיט צוויי פלאמען. ווען ער האט ניט קיין וועקסענס. מעג ער אויך בודק זיין מיט אחלב'ען לעכטיל:

ד) דר מנהג איז דם בני בית ליינגט שטיקלעך חמץ פר דר בדיקה. באופן דאס דער בעל הבית וואס איז בודק זאל ניט זעהן ווי מען ליינגט עס. נאר אין מיטין די בדיקה זאל ער עס גיפינען. נאר מען זאל זיין גיווארינט אנידר צו ליינגען הארטע שטיקלעך חמץ. דאס מען זאל ניט אן ברעקלען קיין קרישקעס. אויך זאל מען ליינגען אויף אזעלכע ערטער ווי דר בודק זאל עס קענען געפינען. אונ ווי די קינדר אדער להבדיל עכברים וועלין עס ניט דער ווייל פר שלעפען. (דער האר״י הקדוש זאגט על פי סוד דס מען זאל ליינגען צעהן שטיקלעך. אונ דער (בית אהרן) זאגט אטעם דרוף ווייל די ספרים פאן המן וואס ער האט ארום געשיקט אין אלע מדינות. מען זאל חלילה די יודען פר טיליגן. זענען געשריבן גיווארן דעם דרייצעהן טאג פון ניסן. אונ די שרייבערס זענען גיוועזן די עשרת בני המן. אונ בזכות בדיקת ובעור חמץ. וואס די יודן האבען דענסטמאל מבער גיוועזן. הט דס גורם גיוועזן זייער מפלה. דס דר אייבערשטער האט זיי מבער גיוועזן פון די וועלט. דען אין צווייטען טאג פון פסח איז גיוועזן זייער שווארצער סוף. דם מען האט אויף גיהאנגען המן מיט די צעהן זיהן. די גוטע שרייבערס. איבער דעם מאכט מען אזכר צו ליינגען צעהן שטיקלעך חמץ):

ה) דער מנהג איז דער בודק האלט אין האנט אלעפיל אריין צו ליינגען דאס חמץ וואס ער וועט געפינען. אויך האלט ער אלעכטיל דאס ער זאל גוט זוכן אונ אכטונג געבען ווי עס ליינגט אשטיקעל חמץ. אויך האלט ער אפעדער אריין צו שארען אונ אפ צו קערען. באם ער וועט דר זעהן אקרישקע חמץ. אויך האלט ער אשטיקעל טוכעל מיט אפאדעם. דען דר דין איז דאס ער זאל נאך די בדיקה גוט פאר דעקין אונ פארבונדן. דעם חמץ וואס אין דעם לעפיל פון די בדיקה. אונ מען ליינגט דעם לעפיל אנידר אויף אזו א ארט ווי קיין עכברים זאלין ניט צו קומען. אונ ווי ער זאל עס אן זעהן דם ער זאל צו מארגענס ביי ביעור חמץ ניט חלילה פר געסען. צו פר ברענגען עס:

ו) אין אלע ערטער וואס מען גייט נאר אמאל אריין מיט חמץ. מוז מען בודק זיין. לכתחלה אקעלער. אקאמער פון האלטץ. אבוידעם. אונד אין שטוב אין אלע ווינקעלעך. אונ אין אלע שפארעם:

י) איידער מען הייבט אן בודק צו זיין. זאל ער מאכען די ברכה:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על בעור חמץ:

אונ מען טאר ניט אום ריידען ביז ער ענדיגט דיא בדיקה. נאך דעם ווי ער הט שון גענדיגט די בדיקה. זאל ער דם חמץ מבטל זיין. דס הייסט ער זאל זאגן די ווערטר וס דא שטייט:

כל חמירא וחמיעא, דאיכא ברשותי, דלא חמתיה ודלא בערתיה, לבטל, ולהוי הפקר, כעפרא דארעא:

אונ ווער עס פאר שטייט ניט אויף לשון קודש זאל ער זאגען אויף טייטש דעם נוסח וואס מיר האבען דא גישטעלט:

כל חמירא אלע זויער טייג וחמיעא אונ פאר האנדעט אין מיין רשות דלא חמיתה גיזיירט ברוט דאיכא ברשותי וואס עס איז וועלכעס איך האב ניט גיזעהן ודלא בערתיה

וועלכעס איך האב ניט אויס גיראמט לבטל זאל צו גישט זיין ולהוי הפקר און עס זאל זיין גיאכט כעפרא דארעא אזוי ווי דער שטויב פון דער ערד:

דיני מכירת חמץ

יעדער יוד דארף צו זיין נזהר בעצייטנס צו פר קויפען דאס חמץ. דען אום ערב פסח שפעטער ווי עלף אזייגער אין דער פריא. טאר מען שוין ניט פר קויפען. דער עולם זאל וויסען דס דר איסור חמץ איז זייער גרוס פר אמשהו חמץ בפסח איז מען חייב כרת ר"ל. און ביי דינים פון פסח. אוך פון חמץ פר קויפען. קען מען חלילה גרינג נכשל ווערען. דען עס איז דא זייער פיל דינים. וואס אפילו צווישען גרוסע לומדים איז אוך דא פיהל וואס זענען ניט קלאר אין אלע דינים. איבער דעם זאל זיך קיינער ניט אונטער שטיין צו פאר קויפען אליין דס חמץ. עס מוז דווקא פארקויפט ווערען דורך אמורה הוראה בפרט נאך מענטשען וואס האלטען בהמות. ועופות. מוזען געוויס גיין זיך פרעגען די דינים ווי זיך נוהג צו זיין. אוך דארף מען וויסען דס די אלע חמצ'דיגע כלים וואס מען קען זיי ניט גוט דר ריינקען פון חמץ. זאל מען פאר קויפען אין חמץ אריין. און די רעשט חמצ'דיגע כלים זאל מען ריין אום וואשען. און אוועק שטעלן אויף אפרשטעלט ארט. בכדי דס ער זאל חלילה ניט קומען צו קיין מכשול. ער וועט פארגעסען און וועט ניטצען אחמצ'דיגע כלי אום פסח. און בזכות זה וואס מיר וועלען זיין אפ געהיט פון חמץ. וועט דר אייבערשטער פון אונז מבער זיין דעם יצר הרע. וואס ווערט אוך אן גערופען חמץ. און מיר וועלען אויס גילייזט ווערען במהרה בימינו אמן:

צו מארגענס ערב פסח פריא תיכף נאך דעם אפ עסין דאס חמץ. זאל ער אויס רומין די אלע ערטער וואס איז נאך גילעגען אין זיי חמץ. אויך אויס טרייסלען אלע קעשינעס. דאס עס זאל זיך אין זיי ניט געפונען קיין ברעקלעך חמץ. און ער זאל פר ברענין דס חמץ. דעם לעפיל מיט דעם חמץ. וואס ער האט גענומען צו זאמען געקליבען בשעת בדיקה. און זאל אצונד בעת דעם פאר ברענען נאך אמאהל מבטל זיין דאס חמץ. און ער זאל זאגען די ווערטער:

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא, דְּאִיכָּא בִרְשׁוּתִי, דַּחֲזִיתֵיהּ וּדְלָא חֲזִיתֵיהּ, דַּחֲמִיתֵיהּ וּדְלָא חֲמִיתֵיהּ, דְּבִעַרְתֵּיהּ וּדְלָא בִעַרְתֵּיהּ, לִבָּטֵל, וְלֶהֱוֵי הֶפְקֵר, כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

כל חמירא אלע חמץ וחמיעא און זויער טייג דאיכא ברשותי וואס איז דא אין מיין רשות דחזיתיה וואס איך האב גיזעהן ודלא חזיתיה און וואס איך האב ניט גיזעהן דבערתיה וואס איך האב אום גיראמט ודלא בערתיה און וואס איך האב ניט אויס גיראמט לבטל זאל עס זיין בטל ולהוי הפקר און עס זאל זיין הפקר כעפרא דארעא אזוי וויא דער שטויב פון דער ערד:

דינים והנהגות מערב פסח

א) ערב פסח זאגט מען ניט מזמור לתודה און ניט למנצח און תחנון זאגט מען ניט דעם גאנצען חודש ניסן:

ב) ביז אדריטעל טאג מעג מען עסין חמץ דס הייסט מען באערעכינט דיא צייט ווען עס ווערט אום דעם ערב פסח טאג און ווען עס וועט ווערען נאכט איז אדריטעל פון דעם שיעור מעג מען עסין חמץ. דער שיעור איז אבער ניט אויף אלע מקומות גלייך איבער דעם דארף מען נזהר זיין אבסול זיך מקדים צו זיין

געווייגליך אין אונזערע מקומות קומט אויס דער שיעור אין גיין אזייגער העכסטענס ביז האלב צעהן אין דער פריא א שעה צייט נאך דעם שיעור מעג מען נאך דס חמץ פר קויפען און אויך פאר ברענגען דס חמץ. אויך מעג ער נאך אין די שעה געבען צו עסין די בהמות מיט די עופות חמץ. נאר ער זאל שטיין דר ביי ווען ווי זיי עסין אויף דאס די רעשט וואס וועט איבער בלייבען זאל ער באלד קענען מבער זיין. נאך די שעה טאר מען שוין ניט פאר קויפען אדער אוועק שענקען צו א אינו יהודי אויך ניט געבען צו בהמות עופות אפילו פר ברענגען דס חמץ איז אויך ניט גלייך נאך דיא שעה הכלל מען טאר שוין דענסטמאל קיין שום הנאה האבען פון דעם חמץ נאר באם עס ווענד זיך אין אגרויסען שאדען און עס איז נאך פיל צייט פר צוועלף זאל מען פרעגען תיכף א שאלה:

ו) אבכור סאיי ביי דעם פאטער סאיי ער איז נאר אבכור ביי די מוטער אדר ער הט אזוי דעם נאמען בכור דס ער איז דס ערשטע קינד וואס איז גיבוירען געווארען לעבעדיג אפילו דס פר אים הט די מוטער גימפילת ר"ל זענען די אלע בכורים מחויב צו פאסטען אום ערב פסח און אויב דער בכור איז נאך אקינד איז דער דין דס דער פאטער דארף פאסטען פר זיינעט וועגען נאר אויב זיי האבען אסעודת מצוה דהיינו אברית מילה אדער אפדיון הבן אדער אסיום מסכת מעגען זייא עסען:

ז) די בכורים וואס פאסטען זאגען אין די שטילע שמונה עשרה פון מנחה עננו נאר אז זיי דאוונען מנחה בצבור זאל ניט קיין בכור וואס פאסט דאוונען פאר דעם עמוד בכדי דס מען זאל אין די הויכע שמונה עשרה ניט זאגען עננו:

ח) ערב פסח גאנצען טאג טאר מען ניט עסין קיין מצה אויך קינדער וואס פערשטייען נאר דעם ענין פון יציאת מצרים טאר מען זיי ניט געבען קיין מצה אבער מאכלים פון מצה מעהל למשל קניידליך אדער חרעמזלעך מעג מען עסען נאר עס איז ניט גלייך צו עסען קיין שום מאכל נאך זייגער צוויי סיידען דס ער שפירט דס ער איז שטארק הונגעריג מעג ער עפים געמען אין מויל אריין נאר זיך ניט אן עסען צו דער זעט בכדי דס ער זאל קענען ביי נאכט עסען די מצה מיט אפעטיט:

ט) ערב פסח פון זייגער צוועלף אן טאר מען ניט טוען קיין שום מלאכה וואס מען טאר ניט טוען אום חול המועד ווייל פערצייטענס ווען דס בית המקדש איז גישטאנען הט מען שוין נאך צוועלף מקריב גיוועזען דעם קרבן פסח הט עס שוין גיהייסען יום טוב דרום דארף מען מקדים זיין זיך אפ צו שערין. און אפ צו שניידען די נעגיל פר צוועלף. נאר באם ער הט פר געסען מעג ער די נעגיל שניידען אפילו נאך צוועלף נאר אפ שערין זיך טאר ער ניט סיידען דס א אינו יהודי זאל אים אפ שערען. מטהייל ערטער זענען זיי זיך נוהג דס זיי טוען ניט קיין מלאכה אגאנצען טאג:

י) ווען עס געפאלט שבת ערב פסח איז מען בודק חמץ די נאכט פון דאנערשטיג אויף פרייטאג און מען זאגט כל חמירא און אום פרייטאג פריא פארברענט מען דס חמץ אין די זעלבע צייט פון ערב פסח און מען זאגט ניט כל חמירא ביז שבת נאך דעם עסען זאגט מען ערשט כל חמירא פון דעם פאר ברענגען דאס חמץ און פרייטאג אגאנצען טאג איז צייט דס חמץ צו פר קויפען. די בכורים דארפען פאסטען דאנערשטיג און אין דעם פרייטאג דארף מען נאך מיין נזהר זיין מען זאל ניט פר געסען צו נעמין חלה פון די חלות וואס מען הט גיבאקין לכבוד שבת דען עס איז דא כמה חלוקי דינים אויף דעם וואס מען קען חלילה גרינג נכשל ווערען אויך זאל מען אויף דעם שבת ניט קאכען קיין מאכלים פון חמצדיג מעהל און גראפען דען אום שבת וועט ער דאך ניט קענען ריין מאכען די כלים פון דעם חמץ וואס וועט בלייבען קלעבין אויף זיי. מען דאווינט אום שבת ערב פסח בהשכמה בכדי דס מען זאל באצייטינה אפ עסין אויך טיילט מען דאס עסין אויף צווייען דס מען בענטשט אין מיטען עסין און מען רועט זיך אפ אקליינע ווילע נאך דעם וואשט מען זיך נאך אמאל יוצא צו זיין שלש סעודות נאר עס דארף אלס זיין בזריזות:

דינים פון ערב יום טוב

א) ערב יום טוב איז נוהג די זעלבע דינים פון ערב שבת. און די אלע זאכען וואס עס איז אסור אום ערב שבת צו זאגען צו א נכרי ער זאל זיי טוען

אִין שַׁבָּת. אַזוֹ אוֹיךְ אוּם עֶרֶב יוֹם טוֹב טָאר מֶען נִיט זָאגֶען צוּם נָכְרִי דָאס עֶר זָאל פַאר אִים טוּעֶן דִי מְלָאכָה אִין יוֹם טוֹב וֶועלְכֶע עֶר אַלֵיין טָאר זִי אוּם יוֹם טוֹב נִיט טוּעֶן. סַיידֶען עֶר גִיבְּט עֶס צוּ טוּעֶן דֶעם נָכְרִי בְּאוֹפֶן דָאס עֶר וֶואלְט נָאךְ גִיקֶענְט מַאכֶען פַר שַׁבָּת אָדֶר פַר יוֹם טוֹב. נָאר דֶר נָכְרִי אַלֵיין הָאט זִי בַּאהַאלְטֶען צוּ טוּעֶן אִין שַׁבָּת וְיוֹם טוֹב דֶענְסְטְמָאל אִיז דִי זַאךְ מוּתָּר צוּם נָכְרִי צוּ גֶעבֶּען:

כ) יֶעדֶער יוּד דַארְף הָאבֶּען בְּזִכָּרוֹן דָם פֶּערְצַייטִינְס וֶוען דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶען אוּנ אַלֶע יוּדִין פְלֶעגֶען אוֹיף פֶּסַח. שָׁבוּעוֹת. סוּכּוֹת. עוֹלֵי רֶגֶל זַיין. הָט זִיךְ יֶעדֶר יוּד אִין עֶרֶב יוֹם טוֹב מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר גִיוֶועֶן כְּדֵי דָם עֶר זָאל אִין יוֹם טוֹב זַיין רֵיין צוּ קֶענִין קוּמֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ צוּ וֶוערִין גִיזֶעהְן פַר דֶעם כָּבוֹד פוּן דִי הֵיילִיגֶע שְׁכִינָה. אִיבֶּר דֶעם אִיז זֵייעֶר רֶעכְט צוּ מַאכֶען אַזֵכֶר מֶען זָאל זִיךְ גוּט אַרוּם וַואשֶׁען. אָפּ שֶׁערֶען דִי הָאר. אָפּ שְׁנַיידֶען דִי נֶעגִיל. אוֹךְ זִיךְ טוֹבְלֶען אִין אַמִקְוָה לִכְבוֹד יוֹם טוֹב. וֶועלֶען מִיר זוֹכֶה זַיין וַוייטֶער צוּ זֶעהֶען דֶעם כְּבוֹד הַשְּׁכִינָה:

סדר עירוב תבשילין

אם חל יו"ט בער"ש מכריזין עירוב תבשילין להזכיר כל מי שלא הניח פדיין:

יוֹם טוֹב טָאר מֶען נִיט קָאכֶען אוֹיף שַׁבָּת אוּנ וֶוען יוֹם טוֹב גִיפַאלְט פְרַייטָאג טָאר מֶען יוֹם טוֹב נִיט אַרְבֵּייטֶען, אָן צוּ גְרֵייטֶען עֶסִין וַוארְג אוֹיף שַׁבָּת, סַייֶדן מֶען מַאכְט עֶרֶב יו"ט אֵיין עֵירוּב תַּבְשִׁילִין, דְהַיְינוּ מֶען גֶעמְט עֶרֶב יו"ט אֵיין שְׁטִיק חַלָּה, אוֹדֶער בְּרוֹט, מֶער מִצְוָה אִיז צוּ נֶעמֶען אֵיין חַלָּה, וָוס אִיז אָן גִיגְרֵייט אוֹיף שַׁבָּת פְרִיא, אָדֶער אוֹיף סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, אוּנ דֶר צוּ נֶעמְט מֶען אֵיין כְּזַיִת גִיקָאכְטֶע פְלֵייש, אָדֶער פִישׁ, אָדֶר אֵיין אֵיי, אוּנ מֶען מַאכְט דִי בְּרָכָה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בָּרוּךְ אַתָּה גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט קֵינִיג פוּן דֶער וֶועלְט וָואס עֶר הָאט אוּנְז גִיהֵיילִיגְט מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָאט אוּנְז גִיבָּאטֶען דִי מִצְוָה פוּן עֵירוּב:

נָאךְ דֶעם מוּז מֶען זָאגֶען בְּדֵין. אוּנ וֶוער עֶס פַר שְׁטֵייט נִיט דֶעם פֵּירוּשׁ זָאל עֶר בֶּעסֶער זָאגֶען דִיא טַייטְשׁ פוּן בְּדֵין:

בְּדֵין יְהֵא שָׁרֵא לָנָא, לַאֲפוּיֵי, וּלְבַשּׁוּלֵי, וּלְאַטְמוּנֵי, וּלְאַדְלוּקֵי שְׁרָגָא, וּלְתַקָּנָא, וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָנָא, מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא, לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

בְּדֵין יְהֵא שָׁרָא לָנָא דוּרְךְ דֶעם עֵירוּב זָאל אוּנְז זַיין עֶרְלוֹיבְּט צוּ בַּאקֶען אוּנ צוּ קָאכֶען אוּנ צוּ בַּאהַאלְטֶען עֶסִינְוַוארְג אִין וַוארִימְקֵייט אוּנ לִיכְט אָן צוּ צִינְדֶען אוּנ צוּ טָאהְן אַלֶע בַּאדֶערְפְנִישׁ פוּן יוֹם טוֹב אוֹיף שַׁבָּת פַאר אוּנְז אוּנ פַאר אַלֶע וָואס וואהְנֶען אִין דִיזֶע שְׁטָאט:

אוּנ מֶען בַּאהַאלְט דֶעם עֵירוּב אוֹיף שַׁבָּת. אוּנ שַׁבָּת עֶסְט מֶען אִים אוֹיף:

נָאךְ מֶער דִינִים פוּן עֵירוּב תַּבְשִׁילִין גֶעפִינְט מֶען אִין מַחְזוֹר פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

דיני עירובי הצרות

אַז צְוַויי יוּדִין אָדֶר מֶער וואוֹנֶען אִין אֵיין הויז. יֶעדֶער וואוֹהְנְט אִין אַבַּאזוּנְדֶער שְׁטִיבּ. אוּנ צְוִוישֶׁען דִי שְׁטִיבֶּען אִיז דָא אַפָּאדֶר הויז. וָואס פוּן פָאדֶער הויז גֵייט מֶען אַריין אִין דיא

שטיבען. טאר מען ניט שבת טראגען פון פאדער הויז אין די שטיבען. אונ ניט פון די שטיבען אין פאדער הויז. סיידען מען האט געמאכט פרייטאג א עירובי חצרות. אפילו עס איז ניט דא קיין פאדער הויז. נאר מען גייט פון איין שטוב אין די אנדערע. אונ אין יעדער שטוב וואהנט איין אנדער בעל הבית. טאר מען ניט טראגען פון איין שטוב אין דיא אנדערע אן אעירובי חצירות. דאס איז נאר נוען מען טאר ניט טראגען אין גאס. עס איז גיט דא קיין עירוב ארום שטאט. דער עירובי חצירות ווערט אזו געמאכט. איינער וועם וואוינט אין דעם הויף זאל נעמען פרייטאג א חלה אדער איברויט וועם דאס איז גרויס ניט ווייניגער ווי זעקס היגער אייער. אונ ער גיט דעם ברויט צו איינעם אין האנט (דער איינער זאל נאר נים זיין זיין ווייב אונ נים זיינער א קינד אונ ער דארף עלטער זיין פון דרייצעהן יאהר) אונ זאגט צו אים נעם דעם ברויט אונ זאיי אים זוכה פר די אלע יודין וואס וואהנען דא אין הויף. די חלה זאל גיהערען צו אלע אין וואהנער פון דעם הויף. דער מענטש זאל געמען די חלה אונ זאל זיא אויף הייבען הויך א טפח אונ ער האט אין זינען ער זאל די חלה זוכה זיין פר אלע מענטשען וועם וואהנען אין דעם הויף. נאך דעם נעמט דער בעל הבית די חלה צוריק פון דעם מענטש אונ זאגט דיא ברכה אונ בהדין עירובא. אונ לייגט די חלה אין א שטוב וואס האלט ניט ווייניגער וויא פיר איילען אויף פיר איילען. אונ די חלה דארף ליגען ביז א שעה אין שבת. אונ דער בעל הבית זאל ביי זיך טראכטען אויב איינער פון דעם הויף וועט וועלען עסען פון דיא חלה. זאל אים ניט פר דריסען וועם ער עסט:

וכתב האריז"ל נהג לעשותו בכל ער"ש אף לא יברך כ"א שהעירוב קיים כביתפ"נ:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בְּדֵין יְהֵא שָׁרֵא לָנָא, לְהַכְנִיס וּלְהוֹצִיא וּלְהָבִיא, בְּכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת מִבַּיִת לְבַיִת, מֵחָצֵר לְחָצֵר, וּמִגַּג לְגַג, וּמִבָּתִּים לְחָצֵר, וּמֵחָצֵר לְבָתִּים, וּמֵחֲצֵרוֹת לְמָבוֹי, וּמִמָּבוֹי לַחֲצֵירוֹת. וּמֵחֶדֶר לְחֶדֶר, וּמִבַּיִת לְגַג, וּמִגַּג לְבַיִת, כָּל מַה דִּצְרִיךְ לָן בְּשַׁבַּת הַבָּאָה, וּבְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת ואם ע"פ כפ"ם וכן מי שעושה עירוב בכל ערב שבת ותל כפי"ט אומר [ביו"ט זה] וּבְיָמִים טוֹבִים שֶׁל שָׁנָה זוֹ. לָנוּ, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת, וּלְכָל מִי שֶׁיִּתּוֹסֵף בָּעִיר הַזֹּאת:

מיט דעם עירוב זאלן מיר מעגין אריין צו ברייגגן, אונ ארויס צו טראגן, פון איין שטוב, אין די אנדערע שטוב, פון איין שטוב, אין חצר, פון חצר אין שטוב, אונ פון איין חדר, צו דעם אנדערין חדר, וום מיר וועלין דארפן, אונ צו די אלע, וואס וואהנען אין דעם חצר:

עס איז גלייך מסדר צו זיין זיך דעם טיש מיט דעם סדר מיט אלע זאכען וואס מען ברויך צו דעם סדר ביי טאג דס ער זאל ביי נאכט צום סדר ניט דארפען צו זאמען פר קידוש כבדי דאס גאנצע בני בית זאל זיין אויף צום סדר:

תפלת מנחה לערב פסח

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ

יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

חש״ץ אומר ח״ק ואח״כ מתפללין שמ״ע בלחש

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש״ץ אומרים כאן קדושה *)

---

*) קדושה בחזרת הש״ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם; כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ. מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אתה חונן גו׳

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן, לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ, בִּינָה: חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ, דֵּעָה, בִּינָה, וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ, לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָרוֹצֶה, בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ, מַלְכֵּנוּ, כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, חַנּוּן, הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ, וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה, כִּי תְהִלָּתֵנוּ, אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא, חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ, לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה, עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ, וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע, בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס, לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ, נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ, כְּבָרִאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ, כְּבַתְּחִלָּה, וְהָסֵר מִמֶּנּוּ, יָגוֹן וַאֲנָחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ, אַתָּה יְיָ, לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ, אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים, אַל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הָרִשְׁעָה, כְּרֶגַע תֹּאבֵד. וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ, מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים, מְהֵרָה תְעַקֵּר, וּתְשַׁבֵּר, וּתְמַגֵּר, וְתַכְנִיעַ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק, וְעָלֵינוּ, יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב, לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ, כִּי בְךָ בָטָחְנוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ, בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֵה אוֹתָהּ, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, בִּנְיַן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד, מְהֵרָה, לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח, דָּוִד עַבְדְּךָ, מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ, תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ, קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ, קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם, עָלֵינוּ, וְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים, אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ, רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ. הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיָי, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

תחנה פאר ליכט אן צינדען

רבונו של עולם מיין מצוה וואס איך גיי לכבוד יום טוב די ליכט אן צינדן זאל אזוי אן גענומען זיין ווי די מצוה פון דעם כהן גדול ווען ער האט די ליכט אין ליבען בית המקדש אן גיצונדען איז זיין מצוה אן גענומען גיווארן אזוי זאל מיין מצוה אויך אן גינומען ווערין (נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי) דאס איז טייטש דיינע רייד איז ווי איין ליכט צו מיינע פיס אונ מיינע קינדער זאלן גיין אין גאטס וועג אונ די מצוה פון מיינע ליכט וואס איך גייא אן צינדין זאל אן גענומען ווערין אז מיינע קינדערס אויגן זאלן לייכטין אין דער ליבער היילינגער תורה אויך טוא איך דעם ליבען גאט ב"ה בעטין אז מיין מצוה פון די ליכט זאל שטענדיג לייכטען ווי דאס ליכט פון נר המערבי וואס האט גיברענט פון דעם בוים א"יל אין בית המקדש אונ איז ניט פר לאשין גיווארן ובזכות די ליכט פון דעם ליבן יום טוב ווס מיר אלע ווייבר טוהן דער לייכטין מיט דעם פייער פון די ליכט וואס מיר בענטשין אים יום טוב זאל מגין זיין אז אונזערע קינדערס ליכט זאל לייכטען אין דר תורה זייערע מזלות זאלין לייכטין אין הימל זיי זאלין קענען פרנסה געבין דעם ווייב אונ קינדער בעין יפה את אונזערע מצות זאלען אן גינומען ווערין וויא דיא מצות פון אונזערע אבות ואמהות אונ די שבטים הקדושים מיר זאלין זיין אזוי ריין וויא איין קינד וואס ווערט איצט גיבארין פון זיין מוטער אמן:

ברכות פון ליכט אן צינדען

ווען מען בענטשט ליכט זאגט מען דיא ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לְהַדְלִיק נֵר לשבת (שֶׁל שַׁבָּת וְ)שֶׁל **יוֹם טוֹב:**

דער נאך זאגט מען דיא ברכה שהחינו:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ, לַזְּמַן הַזֶּה:

לכבוד גאט לכבוד אונזער גיבאט לכבוד דעם ליבן יום טוב וואס אונזער הער גאט האט אונז גיגעבן אונ האט אונז גיבאטן די ליבע מצוה איך זאל זיא רעכט קענען מקיים זיין אונ זי זאל אזו גיוואוגין זיין ווי כל התרי"ג מצות אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ. מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תחנה ליום א' וב' של פסח נאך ליכט צינדן

די תחנה זאגט מען די ערשטע טעג פסח נאך ליכט בענטשען מיט גרוס כוונה:

אתה הוא יי האלהים בורא שמים וארץ: דו ביסט גאט דער גאט וואס דו האסט באשאפען די הויכע הימלין מיט אלע באשעפענישׁ וואס גיפינען זיך אויף דער וועלט: האזינה מלכי וקדושך את שפיכת תפלתי: פאר נעם פון דיין היילינג וואוינונג מיין גיבעט ווס איך וויל אצונד פר דיר בעטען אונ זאלסט נייגען דיינע אויערען צו הערען די

שערטר וואס וועלען ארויס גיין פון מיין מויל:

כי אתה עושה נפלאות עמנו בכל עת:

דען דו גאט טוסט דאך מיט אונז וואונדער אונ נסים יעדער צייט דרום טוא מיט מיר אויך וואונדער פר געם מיינע רייד חאטשע איך מייס אז איך בין ניט ווערט דער צו:

הוצאתנו ממצרים להיות לך עם סגולה:

דו האסט אונז אוס גיצויגען פון מצרים אונ האסט גיבראכט אויף די מצרים גרויסע מכות אונ שלעק אונ אונז האכטו אוס דער ווייזט צו זיין צו דיר איין גיליבט פאלק:

לכן אבקש מלפניך שתערב לפניך עתירתנו:

דרום בעט איך דיך דר בארעמדיגער גאט אז עס זאל זיין פאר דיר זיס אונזערע תפלות ובקשות וואס מיר טאן בעטען פון דיין ליבען הייליגען גיאכפערטען נאמען:

ועלי אמתך הדופקת בשערי הרחמים יהמו רחמיך:

אונ אויף מיר דיין דינסט מוד (פלונית בת פלונית) וואס איך קום אצונד צו קלאפען אין די טויערין פון רחמים זאלען ברומען דיינע דער בארעמקייט צו דער בארומען זיך אויף מיר אונ אויף מיין מאן אונ אויף מיינע קינדער:

שתבער מעלינו כל מיני קשות ורעות:

אז דו זאלסט אוים רוימען פון אפ אונז אונ פון גאר דיין ליב פאלק ישראל אלדאס ביין אזוי ווי מיר האבען אוים גיראמט דעם חמץ פון אונזערע הייזער אזוי ווי דו האסט צו אונז גיבאטען:

ולא יבא עלינו כל מחלה וכל נגע:

אונ אזו ווי דו האסט גיהיט צו דיינע קינדער ישראל פון די שלעק וואס דו האסט גיבראכט אויף די מצרים אזו זאלסטו אונז היטען עס זאל ניט קומען אויף אונז קיין שום קראנקשאפט אונ קיין שום פלאג:

ובזכות אכילתנו המצות תשמרנו מלחם עוני:

אונ אין דעם זכות וואס מיר האלטען דיין הייליג גיבאט צו עסין מצות אגאנץ יום טוב וואס די מצות ווערין אן גירופען ארום ברוט דאס אונז אפ היטען גאר אונזער לעבען פון ארעמקייט אין אונזערע ברויט:

ותברכנו לפרנסה ולכלכלה לשובע ולא לרזון:

אונ זאלסט אונז בענטשען ליבער גאט מיר זאלען האבען אונזער פרנסה אונ אונזער שפייז צו זעט ניט קיין הונגער:

השקיפה משמים וראה עבודת עמך:

רבונו של עולם זעה פון דעם הימעל אראפ אונ זעה די פיל ארבעט אונ מיה וואס דיינע ליבע קינדער ישראל האבען לכבוד דעם פסח אונ ווי פיל געלט זיי ברענגען אוים פון וועגין דעם הייליגען יום טוב:

טורחים בכל יכלתם לקיים מצותיך:

זיי מיען זיך מיט גאר זייער פאר מעג צו האלטען דיין גיבאט וואס דו האסט זיי גבאטען צו פאר שטערין דעם חמץ פון זייער הייזער אונ צו עסין מצות אלע זיבען טאג:

ואתה יי חוסה על עמלינו:

אונ דו דער בארעמדיגער גאט בעטין מיר דיך דו זאלסט רחמנות האבען אויף אונזער מידיקייט אונ זאלסט אונז שיקען שפע ברכה והצלחה מיר זאלען מרויח זיין אויף דעם אורט וואס דער פסח הט אונז גיקאסט:

ברחמיך הרבים תשגיה עלינו לברכנו:

מיט דיין פיל דר בארימקייט זאלסטו אויף אונז השגחה געבין צו בענטשען אונז מיט אגוטע פרנסה פון דיין פולע האנט מיר זאלען ניט דארפען אן קומען צו קיין בשר ודם:

ותזכנו לספר נפלאותיך שתעשה עמנו:

אונ אזוי וויא מיר טאן היינטיגען יום טוב דער ציילען דיינע גרויסע וואונדער וואס דו האסט גיטאן צו די ישראל אזו זאלען מיר זוכה זיין צו דער ציילען די נסים ונפלאות וואס דו ביסט אן גיברייט צו טאן מיט אונז:

ותשמרנו מכל מיני משחיתים ומזיקים:

אונ זאלסט אונז היטען ליבער דער בארומדיגר גאט פון אלע בייזע מלאכים וואס זיי פאר דארבען אונ טוען שאדען אזוי וויא דו האסט גיהיט צו דיין פאלק ישראל אין מצרים:

ואל ישלוט אסברה בילדי עמך:

אונ אזו ווי עס האט ניט גיוועלטיגט קיין משחית אין די בכורים פון דיין פאלק ישראל ווען דו האסט גיטייט צו די בכורים פון די מצרים אזוי זאל ניט גיוועלטיגען אין אונזערע

קינדער דָס שְׁלֶעכְטִיקֵייט וָוס הֵייסְט אַסְכָּרָה אוּן אוֹיךְ קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטִיקֵייט:

זְכוֹר זְכוּת דְּגָלֶיךָ הַבָּאִים בְּיַם סוּף:

גִידֶענְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע חַיָילוֹת יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענִין זֶעלְבְּסְט גִיגַאנְגֶען אִין דֶער טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יַם אוּן הָאבֶּען בִּטָחוֹן גִיהַאט אוֹיף דִיר אַז דוּ וֶועסְט זֵיי מַצִיל זַיין זֵיי זָאלֶען נִיט דֶר טְרִינְקֶען וֶוערִין:

וְשָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִטְבַּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם:

אוּן הִיט אוּנְז אוּן אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער מִיר זָאלֶען חָלִילָה נִיט דֶער טְרֶענְקְט וֶוערִין אִין דִי טִיפֶענִישׁ פוּן וַואסֶער:

וְכָל יְמֵי הַקַּיִץ הַבָּא אַל יֶחֶרְבוּ הַנְּהָרוֹת:

אוּן הֶעלְף אוּנְז לִיבֶּער גָאט אַז עֶס זָאל גֵיין רֶעגִין אִין דֶער צַייט עֶס זָאל פוּן דִי הִיצֶען פוּן הַיינְטִיגֶען זוּמֶער וָוס קוּמְט אָן נִיט גִימִינֶערְט וֶוערִין דִיא וַואסֶערִין פוּן דִי טַייכֶען וָוס דָאס בְּרֶענְגְט מִיט עֶס זָאל זַיין אֵיין יַקְרוּת:

אָנָּא קַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל הַנֵּרוֹת:

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער דֶער בַּארוּמְדִיגֶער גָאט זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מִיטֶען גוּטֶען ווִילֶען דִי בְּרָכָה וָוס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט אוֹיף דִי לִיכְט וָוס אִיךְ הָאבּ אָן גֶעצוּנְדֶען לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם טוֹב:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי שֶׁיִּרְאוּ שׂוֹנְאַי וְיֵבוֹשׁוּ:

אוּן אַזוֹ ווִיא אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶער לַייכְטֶען גָאר מַיין הוֹיז מִיט דִי לִיכְט אַזוֹי זָאלְסְטוּ דֶער בַּארוּמְדִיגֶער פָאטֶער דֶער לַייכְטֶען מַיין מַזָל צוּ אַלֶעם גוּטֶען אַז מַיינֶע שׂוֹנְאִים זָאלֶען זֶעהֶען אוּן זָאלֶען זִיךְ שֶׁעמֶען אַזוֹ ווִי דִי מִצְרִים הָאבֶּען זִיךְ גִישֶׁעמְט אַקֶעגִין דִי יִשְׂרָאֵל:

וְאֶת עֵינֵי בַּעְלִי וְזַרְעִי תָּאִיר בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּן דוּ זָאלְסְט דֶער לַייכְטֶען דִי אוֹיגֶען פוּן מַיין מאַן אוּן מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶער תּוֹרָה אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶער לַייכְטֶען מַיין שְׁטוּבּ מִיט דִיא לִיכְט לְכָבוֹד יוֹם טוֹב:

וְתָאִיר אֶת חֶשְׁכַת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית מִקְדָּשְׁךָ:

אוּן זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶען דָאס פִינְצְטֶערְנִישׁ פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס זַייא זֶענִין פִינְצְטֶער שׁוֹן פוּן אַזוֹ לַאנְגֶע צַייט:

וְנַקְרִיב קָרְבַּן הַפֶּסַח בְּמִזְבֵּחַ עַל הָאֵשׁ:

אוּן מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּ מַקְרִיב זַיין דֶעם קָרְבָּן פֶּסַח אוֹיף דֶעם פַייעֶר פוּן דֶעם מִזְבֵּחַ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן וְאָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

אַנַייעֶ שֵׁייגֶע תְּחִנָּה צוּ זָאגֶען נָאךְ לֶיכְט בֶּענְטְשֶׁען מִיט גְרוֹיס כַּוָּנָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ לוֹבּ אוּן דַאנְק דַיין לִיבֶּען נָאמֶען וָוס אִיךְ בִּין זוֹכֶה צוּ טָאהְן דִי מִצְוָה וָוס דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּען פַר דִי נָשִׁים (הַדְלָקַת הַנֵּר) אַזוֹ ווִי דִי חֲכָמִים ז״ל שְׁרַייבֶּען אִין מס׳ שַׁבָּת אַז וַוייבֶּער זֶענֶען מְחוּיָב צוּ בֶּענְטְשִׁין לִיכְט. אוּן דַיין חֶסֶד זָאל זַיין מִיט מִיר אַז אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין צוּ טָאהְן דִי מִצְוָה בִּיז הוּנְדֶערְט יָאר. אוּן אִיךְ בֶּעט פוּן דַיין הֵיילִיגֶן נָאמֶען אַז מַיינֶע קִינְדֶער אוּן קִינְדֶס קִינְדֶער זָאלֶן אוֹיךְ זוֹכֶה זַיין מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי הֵיילִיגֶע מִצְוָה פוּן (הַדְלָקַת הַנֵּר). וּבִזְכוּת דִי לִיכְט פוּן דֶר מִצְוָה זָאלֶן לַייכְטֶן דִי אוֹגִין פוּן מַיינֶע קִינְדֶער אוּן קִינְדֶס קִינְדֶער דִי זְכָרִים אִין דֶער לִיכְט פוּן דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. אוּן זַייא זָאלֶען נִיט נִכְשַׁל וֶוערִין חָלִילָה אִין עֲבֵירוֹת. ווִי עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבֶּען וְאוֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נוֹגַהּ דָאס הֵייסְט דִיא צַדִּיקִים גֵייעֶן אִין רִיכְטִיגֶען וֶועג ווִי אֵיינֶער גֵייט פִיר דִי טָאג לִיכְטִיקֵייט (וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה) אוּן דִי וָואס זֶענֶען נִיט פְרוּמֶע גֵייעֶן אִין דֶר פִינְצְטֶערְנִישׁ. וּבִזְכוּת זֶה (וָוס אִיךְ הָאבּ אָן גִינוּמֶען דֶעם לִיבֶּען יוֹם טוֹב אִין דֶער צַייט מִיט גְרוֹיס כָּבוֹד אוּן אִים בַּאשֵׁיינְט מִיט שֵׁיינֶע לִיכְט) בֶּעט אִיךְ דִיךְ הקב״ה אַז אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבֶּען קִינְדֶער תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אַז אִיךְ זָאל הָאבִּין נַחַת אוּן כָּבוֹד אִין בֵּיידֶע וֶועלְטִין מַיין פָּנִים זָאל נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערִין פוּן זֵיי אוֹיף יֶענֶער וֶועלְט אָמֵן:

דיא ספרים הקדושים שרייבן דאס ערב פסח נאך תפלת המנחה וואס די תפלת המנחה איז אקעגן דעם קרבן תמיד של בין הערבים זאל מען עוסק זיין אין דעם סדר מיט די דינים וואס וואלטן פערצייטיגס ווען דס בית המקדש איז גשטאנן. די דעם קרבן פסח אונ היינט בעונותינו הרבים דס מיר האבן נים קיין בית המקדש אונ מיר קענען נים מקריב זיין דעם קרבן פסח וועט דס זאגן מיט דעם לערנען די דינים מיט דעם סדר פון דיא עבודה פון קרבן פסח ווערן גירעכינט ביי דעם אייבערשטן גליך ווי מיר וואלטן מקריב גווען דעם קרבן פסח, מיר האבן דס מעתיק גווען אוף עברי טייטש בכדי דס יעדר איד זאל פערשטיין וואס ער זאגט דס ער זאל קענען כוין זיין די הארטץ ביי דעם זאגן דען רחמנא דר אייבערשטר לבא בעי פערלאנגט נאר די כונה פון הארטץ זאל גוט זיין, אונ ווייל דיא אנדערע נוסחאות פון אנדערע ספרים זענען נים ריכטיג דרום האבן מיר מעתיק גווען דיא ריכטיגע נוסחא פון הגאון יעב״ץ ז״ל:

כך היתה עבודת קרבן פסח. אזוי וואר די עבודה פון דעם קרבן פסח פערצען טאג אין ניסן דאס הייסט ערב פסח סאיי אין דר וואכן סאיי ערב פסח איז גיפאלן אום שבת האט מען נים גישאכטען דעם קרבן פסח ביז נאך דעם קרבן תמיד של בין הערבים. דעם קרבן תמיד הט מען גישאכטען האלב צוויי נאך האלבען טאג אונ מען האט אים מקריב גיוועז אום האלב דריי אונ אזוי באלד ערב פסח איז אויס גיקומען אום פרייטאג הט מען דעם קרבן תמיד גישאכטן אום האלב איינס נאך מיטאג אונ אים מקריב גיוועז אום האלב צוויי. נאך דעם קרבן תמיד הט מען גישאכטן דעם קרבן פסח יעדער יוד סאיי א איש סאיי א אשה ווס האט גיקענט גרייכען צו קומען אין בית המקדש צו די צייט פון די שחיטה פון קרבן פסח איז ער חייב גיוועז בקרבן פסח אויך די גרויסע פון זיין בני בית האבען אויך געמוזט זיין ביי דעם קרבן פסח קיין ערל וואס איז נים גיוועז גימלת הט נים גיטארט מאכען אונ עסען דעם קרבן פסח אונ אויב ער האט גידארפט איינעם פון זיין בני בית זיינס אקליינעם זוהן אדער א עבד מלה צו זיין הט ער נים גיטארט מאכען דעם קרבן פסח ביז דס ער הט צום ערשטען מלה גיוועז אויך האבען אלע געמוזט זיין ריין צום קרבן פסח דער קרבן פסח איז גיוועז א שעפס אדער א ציג א זכר. פון אכטען טאג ווי ער איז גיבארן גיווארן ביז א יאר איז ער כשר צום קרבן פסח עלטער ווי א יאר איז ער פסול. אין יעדען ארט פון די עזרה הט מען גימעגט שעכטען דעם קרבן פסח נאך דעם ווי מען האט גיענדיגט די עבודה פון דעם קרבן תמיד אונ נאך דעם ווי מען הט אוים געפוצט אונ צו רעכט גימאכט די ליכט פון די מנורה. מען האט נים גיטארט שעכטן דעם קרבן פסח באם עס האט זיך ביי איינעם פון די חבורה גיפונען א כזית חמץ אין זיין רשות. שעכטען דעם קרבן פסח הט אפילו א ישראל אויך גימעגט שעכטען נאר צו נעמען דס בלוט צו שפרענגן אויף דעם מזבח דאס האט שוין געמוזט זיין דורך דעם כהן. די כהנים זענן גישטאנן שורות וייז פון דעם ארט וואס מען הט גישאכטן ביז צו דעם מזבח. יעדר כהן הט גיהאלטן אלעפיל. אשורה כהנים כסדר מיט זילבערנע לעפיל אונ אשורה כהנים כסדר מיט גאלדענע לעפיל אונ אזוי כסדר אלע שורות כהנים האבען זיך נים געמושט די וואס האבען גיהאלטן זילבערנע לעפיל איז די גאנצע שורה גיוועזן מיט זילבערנע. אונ די שורה וואס הט זיך אן גיהויבן מיט גאלדענע לעפיל הט די גאנצע שורה געמוזט זיין מיט גאלדענע לעפיל יעדער ערשטער כהן וואס איז גישטאנען אין עק פון די שורה אויף דעם ארט ווי מען הט גישאכטען הט צו גענומען דס בלוט אין דעם כלי שרת אין אזוי אלעפיל ער הט עס גיגעבן צום צווייטען כהן פון זיין שורה אונ הט פון אים צו גענומען זיין ליידיגען לעפיל דער צווייטער כהן הט אזוי גיטוהן מיט

דעם דריטען אזו כסדר ביז עס איז גיקומען צום לעצטן כהן פון די שורה וואס איז גישטאנען נעבן דעם מזבח. דר כהן הט אשפריטץ געטוהן פון דעם בלוט אויף דעם מזבח אקיינגען פידאמענט פון דעם מזבח וואס אונטער דעם פידאמענט איז גיוועז אקעלר ביז צום אפ גרונט. די לעפיל זענען גיוועז גימאכט אויף אזוי א אופן דאס מען הט זיי נים גיקענט אנידער שטעלן מיט דעם בלוט עס וואלט זיך תיכף דער לעפיל אים גיקערט מיט דיא בלוט דס איז גיוועז צו ליב דעם דס מען זאל נים קענן דערווייל אוועק שטעלן דעם לעפיל מיט דעם בלוט דען טאמער וועט דס בלוט פאר גליווערט ווערן דס מען וועט נים קענען שפרענגן די בלוט אויף דעם מזבח. אין די ווענט פון די עזרה איז גיוועז אריין גישלאגן אייזערנע האקעס. אזעלכע הענגערס ווי מען הט אויף גיהאנגן נאך די שחיטה דעם קרבן פסח אונ מען האט אים אפ גישינדען די פעהל. אויך איז דארט גילעגין פיל דינגע שטעקנס דר וואס הט נים גיהאט קיין ארט ווי אויף צו הענגען הט ער גינומן אשטעקען אונ הט געלייגט איין עק שטעקען אויף זיין אקסעל דעם אנדערען עק אויף זיין חבר'ס אקסעל אויף דעם שטעקן הט גיהאנגן דר שעפס אונ מען האט פון אים אראפ גיצויגען די פעהל מען הט פון דעם קרבן פסח אויף גישפאלטען דעם בויך ארויס גינומן די אימורים דס איז אזו אחלב. אונ ווען דר קרבן וואר אשעפס האט מען אויך גינומען די אליה. מען האט דאס געלייגט אין אכלי שרת אונ בצונאלצען אונ דס גידעמפט אויף דעם מזבח פון יעדען קרבן פסח בצוזונדער. אויב ערב פסח איז גיוועזן אין דער וואכען הט מען דס גידעמפט אויף דעם מזבח ביי טאג איידער עס איז גיווארען די נאכט פון יום טוב. אונ אויב ערב פסח איז גיוועזן אום שבת. האט מען דיא אימורים מקריב גיוועזן ביי נאכט כסדר אפילו דאס הייסט די ערשטע נאכט פסח אויך נאך דעם ווי ער האט ארויס גינומען די אימורים פון קרבן פסח הט מען ארויס גינומען אלע קישקעס מיט די גידערים זיי גוט אויס גיריינגט דאס ער זאל זיי קענען צו זאמען בראטן מיט דעם קרבן פסח. די שחיטה מיט דעם שפרענגן די בלוט אויף דעם מזבח אויך דס ריין מאכן די קישקעס מיט דאס דעמפן די חלבים אויף דעם מזבח הט דוחה גיוועזן דעם שבת. די רעשט ענינים דאס בראטען אונ נאך פיל זאכן האט שוין נים דוחה גיוועזן דעם שבת. אין דריי כתות איז דר קרבן פסח גישאכטן גיווארן. דס הייסט די לייט וואס זענען גישטאנען ביי די טיר פון די עזרה האבן כבוין גיוועזן דס די אלע יודען זאלן זיך איין טיילען אין דריי טייל דאס נים אלע מיט איין מאל זאלען אריין אין די עזרה מיט דעם קרבן פסח זיי האבען גיזעהן דאס די עזרה איז שוין פיל גיווארן מיט יודען האבען זיי אפ גישלאסן די טירען נים אריין גילאזט מיין ביז זיי האבן זיך אפ גיפארטיגט האט מען ערשט זיי ארויס גילאזן

און אריין גילאזט די צווייטע כתה. און אזוי וואר דער סדר פון די צווייטע כתה ביז די דריטע כתה יעדערע פיל האט ניט געטארט זיין ווייניגער ווי דרייסיג יודען דס מיינט מען ווייל יעדער יוד הט זיך גיאיילט מקיים צו זיין דיא מצוה פון קרבן פסח איז חאטשע עס איז גיוועזן מיליאנען יודען האבען זיי זיך אלס גיאיילט צו זיין פון דיא ערשטע כתות הט מען מכוין גיוועזן דם עס זאל חאטשע בלייבען צו די דריטע כתה ניט ווייניגער ווי דרייסיג מענטשען. ביי יעדערע כתה בעת זיי האבען גישאכטן און מקריב גיוועזן דעם קרבן פסח האבען די לוים פאהרו גיזאגט הלל באם זיי האבען גומר גיוועזן דעם הלל איידער די כתה הט זיך אפ גיפארטיגט האבען זיי נאך א מאל אן גיהויבען צו זאגען הלל באם זיי זענען נאך ניט פארטיג גיווארן האבען זיי אן גיהויבן אדריט מאל צו זאגען הלל. נאר די משנה זאגט דאס עס איז גיוועזן אזוי פיל כהנים און זיי זענען גיוועזן אזוי געשיקט דאס עס איז קיין איין מאל ניט אויס גיקומען עס זאל לאנג דויערן ביז דם די לוים זאלן דארפן אן הייבען צו זאגן אדריט מאל הלל האט גימיינט זיין אין די כתה יודען ווי פיל מיליאן זענען זיי גישווינד אפ גיפארטיגט גיווארן אין בית המקדש מיט זייערע פסחים. רבי יהודה זאגט דם ביי די דריטע כתה הט זיך קיין איין מאל ניט גיטראפען דאס די לוים זאלין האלטען אפילו ביי דעם ערשטען מאל זאגן דעם הלל זיי זאלן האבן אפ גיזאגט ביז אהבתי כי ישמע דען ווייל ביי די דריטע כתה איז שוין גיוועזן ווייניג מענטשען, זענען זיי אזוי גישווינד פארטיג גיווארען דען עס איז אלע עבודות גיגאנגען גישיקט דם מען הט עס מיט דעם אויג ניט גיקענט דר זעהן. ביי יעדען מאל הלל זאגען האט מען גיבלאזען תקיעה תרועה תקיעה. נאך דעם ווי אלע יודען זענען שוין ארויס גיגאנגען פון די עזרה מיט זייערע פסחים הט מען דיא עזרה תיכף אפ גיוואשען און ריין גימאכט פון דעם בלוט אפילו ערב פסח איז גיוועזן אום שבת. א קנאל מיט וואסר איז דורך גיגאנגען דורך די עזרה האט מען פערשטאפט דם ארט ווי דם וואסער פלעגט ארויס גיין פון דיא עזרה און די פאדלאגע פון דיא עזרה איז פול גיווארן מיט וואסר דם עס הט אפ גישווענקט און אפ גיריינגט אלע בלוטען מיט אלעס אום ריינע. נאך דעם הט מען צוריק גיעפינט דם פערשטאפעכץ איז עס אלס ארויס און די עזרה איז גיבליבען ריין. נאך דעם ווי אלע יודען זענען ארויס גיגאנגען פון די עזרה. דאס יעדערע חבורתה זיך גיבראטען דעם קרבן פסח מען הט ניט גיטארט בראטען אין קיין כלי נאר מען הט גימאכט אזוי אשפיז פון האלץ וום הט גיהייסען רמון מען הט דיא שפיז אריין גישטעקט אין דעם מויל פון קרבן פסח ביז דורך דעם פי הטבעת. די פיס מיט די קישקעס מיט די לונג און לעבער הט מען אויף גיהאנגען אויף דיא זייט שפיז וואס נעבען מויל פון קרבן פסח. דער אויבן איז גיוועזן גימאכט ווי אפאס אינטען איז גיוועזן דאס פייער מען האט די שפיז אריין גיהאנגען אין דעם אויבן און דער קרבן פסח הט זיך ניט אפ גיבראטן פון דעם פלאם דעם קרבן פסח האט מען ניט גיטרייבערט ווי אנדערע פליישען. אז ערב פסח איז גיפאלען אום שבת זענען די יודען ניט גיגאנגען א היים אויף זייערע סטאנציעס בראטען זייא האבען גיווארט מיט זייערע פסחים ביז עס איז גיווארען נאכט. די ערשטע כתה הט גיווארט אין הר הבית די צווייטע כתה האט גיווארט אין דעם ארט וואו עס האט גיהייסען חיל די דריטע כתה האט גיווארט אויף זייער ארט און ווען עס איז גיווארען פינסטער זענען זייא ע"ש יעדער גיגאנגען אויף זייערע סטאנציעס בראטען דעם קרבן פסח ווען ערב פסח איז גיוועזן אין דער וואכען פלעגט מען מקריב צו זיין מיט דעם קרבן פסח שלמי חגיגה דאס איז גיווארען גירופען חגיגת ארבעה עשר דאס פלייש פון דיא חגיגה האט מען צום ערשטע' גיגעסען נאך דעם האט מען גיגעסען דעם קרבן פסח בכדי דאס דער קרבן פסח זאל ווערען גיגעסען צו דער זעט. דאס וואר דער סדר מיט די עבודה פון דעם קרבן פסח מיט חגיגת ארבעה עשר וואס וואר אין בית המקדש שיבנת במהרה בימינו אמן:

דיא פאראדע מיט דעם כבוד וואס וואר ביי דעם קרבן פסח:

מיר האבען מעתיק גיוועזן פון כפר שבט יהודה א מעשה וום ארומישער פערשט הט ערציילט דם ער איז גיוועזן ע"פ פסח אין ירושלים און הט די פאראדע מיט דעם סדר פון קרבן פסח אליין גיזעהן מיט זיינע אויגן פון דיא גשיכטע ווילען מיר נאר אביסעל פערשטיין ווי וויים וואר דם שיינקייט מיט דעם כבוד פון אונזר בית המקדש, און וום פאר א שאטץ מיר האבען פערלוירען דורך אונזערע זינד, מיר דארפן וויינען און בעטען צו השם יתברך דם אונזער שפלות זאל דר הייבט ווערען און אונזר כבוד מיט אונזער בית המקדש זאל גבויעט ווערען במהרה בימינו אמן:

געשמגיע ראש החודש הנקרא אצלם ניסן. אז עס איז גיווארן ראש החודש ניסן הט דר מלך מיט די סנהדרין ארויס געשיקט שטאפעטען מיט שלוחים צו די אלע סביבות וום ארום ירושלים אן זאגן דאס ווער עס הט שעפסען ציגען און רינדער זאל זיך איילען אויף די נאשטמטע צייט צו ברענגן קיין ירושלים צו פר קויפען. בכדי דם די אידן וואס ווערין עולי רגל זיין אויף פסח קיין ירושלים זאלען האבן גינוג בהמות צו קויפען אויף דעם קרבן פסח און שלמים און עולות און אלעם וואס זיא ווערין דארפען. דען דער נאראד וואר דענסטמאל זייער פיל. און ווער פון די סביבות וום הט ניט גברענגט זיינע בהמות קיין ירושלים צו דיא אוים גיזעצטע צייט האט מען מחרים גיוועזן נאר זיין פארמעגין צום בית המקדש. נאך דעם אן זאגין זענען אלע וואס האבען גיהאט פיל בהמות זענען גיקומען קיין ירושלים נעבען ירושלים איז גיוועזן א טייך וואס דיא אלע פיך מיט די בהמות הט מען דורך גיטריבען דורך דעם טייך. בכדי דם זיי זאלען זיך ריין אפ וואשען. אזוי ווי מיר גיפינען אין שיר השירים. דאס שלמה המלך זאגט (שעלו מן הרחצה) די סטאדע שעפסן וום זענין אויף גגאנגען פון די וועש וום מען הט זיי אין דעם טייך גיוואשען. און ווי זיי האבען גגרייכט צו דיא בערג וואס ארום ירושלים איז גוועזן צו זעהן אזוי פיל שאף דם מען הט ניט ארוס גזעהן קיין ערד. נאר די גאנצע בערג האבן אוים

געזעהן נאר פון דר קלארקייט פון דיא וואל וואס וואר אויף די שעפסן . דעם צעהנטען טאג פון ניסן זענען אלע פון ירושלים זיך גיגאנגען קויפען דעם קרבן פסח אונ עס וואר ביי די אידען אתקנה דס ביי די אלע זאכען וואס מען איז גיגאנגען טוהן צו ליב דעם קרבן פסח האט איינר ניט גיטארט זאגן צום צווייטין גייא אוועק אבר לאז מיך פריער גיין עס הט גימעגט דער צווייטער זיין שלמה המלך . האט ער אים בשעת עבודה דעם וועג ניט אפ גיטרעטין . בכדי צו ווייזען דס ביי דעם עבודת פון דעם איבערשטען איז ניט דא קיין גדלות אונ אלע זענין גלייך . אונ עס איז גקומען דער פערצינטר טאג פון חודש ניסן דאס מיינט מען ערב פסח נאך מיטאג זענען דיא ממונים ארויף גיגאנגען אויף אהוכע טארעם וואס וואר אין בית המקדש אין חדר וואס הט גיהייסן לוליו. אונ זיי האבן גיבלאזען מיט דריי זילבערנע טרומייטן . נאך דעם האבן זייא גירופען מיט אשיין קול . איר געטליך פאלק . עס איז שוין גיקומען דיא צייט פון שעכטן דעם קרבן פסח פר דעם איבערשטן זענען ווס ער הט גימאכט רוען זיין נאמן אין דעם דאזיגען גרוסן הייליגען הויז . דס פאלק הט גיהערט דס רופען האבען זייא זיך באלד אן גיקלייד יום טובדיג וויארען ערב פסח נאך צוועליף וואר שוין ביי אלע אידען יום טוב . ביי דיא גרוסע טיר פון דיא עזרה איז גישטאנען צוועליף לוים אין דרויסען . אונ האבען גיהאלטען אין די הענד זילבערנע פאלקעס מתרה צו זיין דעם עולם ווס האבען זיך שטארק גיאיילט אריין צו גיין . דאס זיי זאלען זיך ניט שטופען זיי זאלען איינער דעם אנדערען ניט טוען קיין שאדען . זיי זאלען זיך ניט קריגען דען עס הט זיך אמאל גיטראפען דאס א אלטער מאן איז דער דריקט גיווארען . אונ צוועליף אנדערע לוים זענען גישטאנען אינווייניג ביי דיא טיר מיט גאלדענע פאלקעס אין דיא הענד צו ווארענין דעם עולם ווס איז ארויס גיגאנגען . דס זיי זאלן זיך ניט שטופען . אזוי אז די לוים האבען גיזעהן דס די עזרה איז שוין פול מיט אידען האבן זייא אפ גישלאסן די טיר ניט אריין גילאזט מיין . ביז דאס די כתה הט זיך אפ גיפארטיגט . אינווייניג איז גישטאנן פון דעם ארט וואס מען האט גישאכטין ביז דעם מזבח פיל שורות פון כהנים מיט לעפיל אין די הענד. אשורה מיט זילבערנע לעפיל . דיא צווייטע שורה מיט דיא גילדינע לעפיל . די שורה ווס הט זיך אן גיהויבען מיט זילבערנע איז גיוועזן דורך אום די גאנצע שורה ביז צום מזבח מיט זילבערנע לעפיל אונ די שורה ווס האט זיך אן גיהויבען מיט גאלדענע לעפיל איז גיוועזן דורך אום מיט גאלדענע לעפיל . דר כהן ווס איז גישטאנען אין עק שורה נעבן דעם ארט פון דיא שחיטה האט ער צו גנומען דס בלוט פון קרבן פסח מיט דעם לעפיל אונ עס דער לאנגט דעם צווייטען כהן פון דיא שורה דער צווייטער הט דר לאנגט דעם דריטען אונ אזוי ווייטר ביז עס איז גיקומען צום לעצטן כהן פון די שורה וואס איז גישטאנען נעבן דעם מזבח דר הט גיגעבן אשפריץ פון דעם בלוט אויף דעם מזבח אונ תיכף אוועק גיגעבען דעם ליידיגען לעפיל צוריק צו דעם כהן ווס נעבן אים אין דיא שורה אונ דער הט ווייטר גיגעבן ביז עס איז צוריק אן גיקומען דר ליידיגר לעפיל דעם ערשטן כהן ווס איז גישטאנען אין עק שורה געבן דיא שחיטה . עס איז גיגאנגען אזוי גישיקט באופן דאס יעדער כהן האט

גיגעבן דעם צווייטען אפולן לעפיל אונ גינומן אליידיגן אן שום עכוב אונ דיא כהנים זענין גיוועזן אזוי גישיקט דס עס הט אים גיזעהן די לעפיל לויפען אהין אונ צוריק אזוי ווי די פייגעלען פון בויגען . דרייסיג טאג פריער האבן די כהנים זיך גילערנט אונ גיוויינט צו די עבודה דאס זיי זאלען חלילה ניט מאכן קיין מכשול . דארט אין די עזרה איז גישטאנן צוויי גרוסע זיילען ווס וואהרן זייער הויך אונ אויף זייא זענין גישטאנן צווייא כהנים מיט זילבערנע טרומייטן אין די הענט זיי האבן גיבלאזן אונ גיגעבען סיגנאלען צו די כהנים ווס זענין גישטאנן (על הדוכן) ביי דעם אנהייב מקריב זיין דעם קרבן פסח פון יעדערע כתה נאך דיא סיגנאלין האט מען באלד אן גיהויבן צו זאגען אונ צו זינגען הלל מיט אטייער גיזאנג אונ מיט פערשידענע כלי זמר דען עס האט זיך דארט גיפינען פיל פערשידענע כלי זמר . באם מען איז נאך ניט פארטיג גיוועזן מיט די קרבנות ביי איין מאל זאגן הלל האבן זיי נאך אמאל גיזאגט . אויך אלע יודען וואס האבן מקריב גיוועזן די פסחים האבן גיזאגט דעם הלל . אויף דעם ארט פון די שחיטה איז גיוועזן ארום די ווענט אייזערנע אייטשיקעס אונ הענגערס אויף צו הענגען דעם קרבן אונ אפ צו ציהען די פעל דארט איז אויך גילעגן בינטלעך מיט שטעקינס דס די חברותה וואס האט ניט גיהאט קיין ארט אויף צו הענגען איהר קרבן פסח האבן זייא גינומען אשטעקין גילייגט אויף צוויי אקסלען פון צוויי מענטשן אויף גיהאנגן דעם קרבן אונ אפ גשינדען אונ ארויס גינומען פון אינווייניג אלעם וואס מען האט גידארפט צו געבן צום מזבח אלץ איז גימאכט גיווארען זייער גשיקט אונ מיט אגרויסע שמחה . דס יעדער וואס איז ארויס גיגאנגען מיט זיין קרבן פסח פון בית המקדש איז גיגאנגען מיט אזוי אשמחה מיט אזוי אפרייליכקייט גלייך ווי איינער וואס האלט מלחמה אונ איז מנצח . דען דאס וואר ביי זיי א אייביגע שאנד ווער עס האט ניט גיקענט אמאל מקריב זיין דעם קרבן פסח אין דיא צייט . די אלע כהנים בשעת די עבודה זענען זיי גיוועזן גיקליידעט אין רוטע בגדים דאס טאמר וועט אשפריץ טוהן אויף אבגד בלוט זאל מען ניט אן זעהן דעם פלעק . דס כתונת איז גיוועזן קורץ ביז נאך דיא קניא . זיי זענען גישטאנען בארוויס דיא ארבעל איז גיווען ביז צום ארעם בכדי זיי זאלן זיך ניט פר טשעפען בעת דיא עבודה . אויף דעם קאפ הט יעדר כהן גיטראגען אקליינע היטעל ארום דעם היטעלע איז גיוועזן ארום גיוויקעלט אפאטשייל פון דריי איילען לאנג גימאכט ווי א מצנפת דר מצנפת פון כהן גדול איז גיוועזן זייער קלאר ווייא אהעליגאנטער אונ פערציג מאל ארום גיוויקעלט ארום קאפף . די אבינם ווי זיי האבן געבראטען דעם קרבן פסח איז גיוועזן גישטעלט נעבען יעדעס טהיר פון זיין הויז ווי זיי האבען גנעכטיגט דאס איז גיוועזן צו ליב דעם מפורסם צו זיין די אמונה אין איבערשטען . בעת ווען זיי האבען גיגעסען דעם קרבן פסח איז גיוועזן דיא שמחה אין לשער אונ דיא קולות מיט דעם טהייערען גיזאנג פון הלל זאגען האט מען גיהערט זייער ווייט דיא אלע טויערן פון ירושלים זענען גיווען דיא נאכט פון פסח אפן איבר דעם כבוד פון עוברים ושבים ווס עס איז אין דיא נאכט גישיט זיך זייער פיל . השם יתברך זאל אונז מזכה זיין מיר זאלען ווידר זוכה זיין צו זעהן די שמחות ירושלים במהרה בימינו אמן :

ווען יום טוב געפאלט אום שַׁבָּת זאגט מען דאס:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל, לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם, לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה עלתה כ׳ בּוֹ: יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ, יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים: ק״י

מעשה אלפס

עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, אין די גרויסע קאנטארין ווערט אבגעשטימט די קאסע אלע טאג. ווס איז זייער פראקטיש, ווייל ווען עס פעלט עפעס קען מען גלייך דער גיין דעם אירטהום, דאס גלייבען די קלוגע וואס פארשטייען אז די וועלט איז אגרויסער יריד, מקען דא האנדלען מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, מאכין זיי אלע נאכט דעם באלאנס, פיליכט האט מען גיטאן אפעלער איז לייכט צו פאריכטען (רֶמֶז לְדָבָר וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר), נור ווען מ׳האט אגאנצע וואך פערשלאפען, זאל מען לְפָחוֹת פרייטיג פאר נאכט מאכין דעם באלאנס פון די וואך תְּשׁוּבָה טאן אויף די פעלערין. דער מִדְרָשׁ זאגט „שָׁאֲלוּ לְחָכְמָה" מ׳האט גיפרעגט ביי די חָכְמָה, ווי זאל מען זיך באגיין מיט׳ן חוֹטֵא? האט זי גיענטפערט הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת. „שָׁאֲלוּ לְתוֹרָה" האט מען גיפרעגט די תּוֹרָה, ווס איז איר מיינונג? האט זי גיענטפערט „יָבִיא קָרְבָּן וְיִתְכַּפֵּר לוֹ", שָׁאֲלוּ פרעגין מיר דעם נוֹתֵן הַתּוֹרָה ערקלער אונז די כַּוָּנָה פון קָרְבָּן? ענטפערט הקב״ה, די כַּוָּנָה פון קָרְבָּן איז תְּשׁוּבָה. הַיְינוּ דורך דעם וִידּוּי שֶׁמִּתְוַדֶּה עַל הַקָּרְבָּן וּמַה גַּם בְּמָקוֹם הַקָּדוֹשׁ שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, און נאכהער זעט ער ווי מ׳קוילעט אים און ווי מ׳פארברענט די אֵמוּרִים אויפן מִזְבֵּחַ, וואס עפ״י דין האט מען דס גידארפט אים אליינטאן, ווייל ער האט אויך גיטאן מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה (אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵירָה אא״כ נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת), מאכט דיזע היילינע בלוטיגע־סצענע אופ׳ן חוטא אגרויסין איינדרוק, ער שעמט זיך און איז מִתְחָרֵט בְּלֵב שָׁלֵם און איז מְקַבֵּל, ליב האבין דעם בּוֹרֵא ב״ה בְּלֵב וָנֶפֶשׁ לִמְסוֹר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַּׁת שְׁמוֹ יִתְ׳, איז דער תַּמְצִית הַקָּרְבָּן תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה. דאס זאגט דער מְשׁוֹרֵר „עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד", די קלוגע עֵצָה פון דר תּוֹרָה (ווס זי הייסט ברענגען אקָרְבָּן) איז זייער ריכטיג, ליידער אבער איז עס נור „לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ" די היילינע צערמאניע האט נור גיקאנט זיין בְּעֵת דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז גישטאנען, אבער „ה'" דיין ערקלערונג אז דער תַּכְלִית הַקָּרְבָּן איז תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה ז״ז „לְאֹרֶךְ יָמִים" קען אלע מאל דינען. אלזא דארף יעדער בר דעת נעהן זיך מכין צו זיין, אריינגיין אין די היילינקייט פון שַׁבָּת בִּתְשׁוּבָה און דאווגען זייער נוארים וועט ער זוכה זיין לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:
ק"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד:

לֵיל שִׁמּוּרִים, אוֹתוֹ אֵל חָצָה. בַּחֲצוֹת לַיְלָה, בְּתוֹךְ מִצְרַיִם כְּיָצָא. גִּבּוֹר עַל קָמָיו, יַחֲצֶנּוּ כְּחָצָה. דּוֹד מַעֲרִיב עֶרֶב, וּנְזַמְּרֶנּוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

בית ישראל

בָּרְכוּ לוֹבְּט גָאט דֶר דָא איז גילוֹבְּט: בָּרוּךְ גילוֹבְּט איז גָאט דֶר דָא איז גְלוֹבְּט אין דֶר אֵייבִּיקֵייט:

בָּרוּךְ גילוֹבְּט בִּיסְטוּ אוּנְזֶר גָאט קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט וָוס דוּרְךְ זַיין וָוארְט מַאכְט עֶר פִינְצְטֶער דִי אָבִינְטִין. מִיט חָכְמָה עֶפִינְט עֶר דִי טוֹעֶרִין פוּן הִימִיל אוּנ מִיט פַר שְׁטַאנְדִיקֵייט פַר עֶנְדֶערְט עֶר אוּנ פַרְבַּייט דִי צַייטִין אוּנ נָאךְ זַיין ווִילֶען זֶעצְט עֶר דִי שְׁטֶערִין אִין הִימִיל. עֶר בַּאשַׁאפְט דֶעם טָאג אוּנ דִי נַאכְט. שַׁאפְט אָב צוּ דִי לִיכְט אַזוֹ וֶוערְט פִינְצְטֶער. אוּנ אַז עֶר שַׁאפְט אַוֶועק דִי פִינְסְטֶערְנֶעשׁ וֶוערְט לִיכְטִיג אוּנ פִירְט אַוֶועק דֶעם טָאג אוּנ בְּרֵיינְגְט דִי נַאכְט. אוּנ מַאכְט צְווישִׁין שֵׁייד צְווִישִׁין טָאג אוּנ צְווִישִׁין נַאכְט. זַיין נָאמֶען אִיז גָאט דֶער הֶערְשַׁארִין: אֵל חַי וְקַיָּם עֶר אִיז אֵיין לֶעבֶּעדִיגֶר גָאט אוּנ שְׁטַאנְד הַאפְטִיגֶער שְׁטֶעטִיגְלִיךְ וֶועט עֶר קִינִיגִין אִיבֶּער אוּנְז צוּ אִימֶער אוּנ אֵייבִּיג:

לֵיל שִׁמּוּרִים דִי נַאכְט פוּן פֶּסַח אִיז אֵיין נַאכְט פוּן בַּאוָוארוּנְג פוּן גָאט אִיתוֹ דִי נַאכְט הָאט גָאט גֶעטֵיילְט אוּנ אִיז אִין הַאלְבֶּע נַאכְט אַרוֹיס צְווִישֶׁן דִי מִצְרַיִם זֵיי צוּ שְׁלָאגֶן גִּבּוֹר דֶער שְׁטַארְקֶער גָאט וֶועט דִי נַאכְט ווִידֶר טֵיילֶען צוּ שְׁטְרָאפֶען דִי וָוס שְׁטֵייעֶן אוֹיף צוּ פַר שְׁוֶועכֶן אוּנְז ווִי עֶר הָאט דִי נַאכְט גֶעטֵיילְט אִין מִצְרַיִם דּוֹד דֶער לִיבֶּער גָאט מַאכְט פִינְסְטֶער דֶעם אָבִינְט וּנְזַמְּרֶנּוּ אוּנ מִיר וֶועלֶן אִים לוֹיבֶען מִיט בַּאגֶער אוּנ ווִילֶען:

בָּרוּךְ גֶעלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא מַאכְט פִינְצְטֶר דִי אָבִינְטִין:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים:

לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא, זֶה הַלַּיְלָה. וְעִתְּדוּ אֵל, בְּאֹמֶר בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. זֶה אֲשֶׁר הוּא, לוֹ יוֹם וְלוֹ לַיְלָה. חוֹק אַהֲבָתוֹ יִזְכּוֹר, לְגִנֵּי חֵלֶק לוֹ לַיְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בית ישראל

אַהֲבַת עוֹלָם איין אייביג ליבשאפט האסטו דיין הויז גיזינד פון דיין פאלק ישראל ליב. די תורה אונ מצות אונ גיזעץ אונ גיריכט האסטו אונז גילערינט עַל כֵּן דרום גאט אז מיר לייגין זיך שלאפין אונ אז מיר שטייען אויף בדארפין מיר רעדין אין דיינע גיזעץ. אונ מיר טוען זין פרייען מיט די רייד פון דיין תורה אונ טוען האלטין דיינע מצות אימר אונ אייביג דען זיי זיינען אונזר לעבן אונ זייא דר לייגערין אונזערע יארין אונ מיר בדארפין לערנען דיין תורה טאג אונ נאכט: וְאַהֲבָתְךָ מיר בעטין דיך טו ניט אפ פון אונז דיין ליבשאפט ביז אין דער אייביקייט:

לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא זֶה הַלַּיְלָה איין נאכט פון באוואָרונג איז די דאזיגע נאכט וְעִתְּדוּ אֵל אונ גאט האט אים באשטימט ריכטיג האלבע נאכט זֶה דער גאט וואס צו אים איז דער טאג אונ צו אים איז די נאכט חוֹק אַהֲבָתוֹ דאס גיזעץ פון זיין ליבשאפט זאל ער גידענקען צו די קינדער פון אברהם וואס ער האט צו טיילט די נאכט צו יאגען די מלכים:

בָּרוּךְ געלויבט בִּיסְטוּ גאט דער וואס האט ליב זיין פאלק ישראל:

אֵל גאט איז איין וואָרהאפטיגער קיניג:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הער צו ישראל גאט ער איז אונזער גאט אוי איז איין איינציגער גאט:

בָּרוּךְ געלויבט זאל זיין דער נאמען פון זיין היילגין קיניגרייך אויף אייביג:

וְאָהַבְתָּ אונ דו זאלסט דיין גאט ליב האבען דוא זאלסט מקים זיין זיינע מצות פון וועגין ליבשאפט מיט דיין גאנצין הארצין אונ מיט דיין גאנצען נפש אונ מיט דיין גאנצען פארמעג: וְהָיוּ אונ די ווערטער וָוס איך זאג דיר היינט זאלין זיין אויף דיין הארצן אונ דוא זאלסט זיי תמיד גידיינקען: וְשִׁנַּנְתָּם אונ דו זאלסט זייא שארף איין לערנען צו דיינע קינדר אונ דו זאלסט

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

בית ישראל

תמיד דר פון ריידין אז דו וועסט אין דיין הויז זיצין אונ אז דוא וועסט אין וועג גיין אין דיין ליגין זיך אונ אין דיין אויף שטיין: וּקְשַׁרְתָּם אונ זאלסט זיי אן קניפן צו אצייכן אויף דיין האנד אונ זיי זאלין זיין צו תפילין צווישען דיינע אוגין: וּכְתַבְתָּם אונ דו זאלסט זייא אן שרייבען אויף דיא ביי שטידלען פון דיין הויז אונ פון דיינע טויערין:

וְהָיָה אונ עס וועט זיין אז איר וועט צו הערן מיינע מצות וואס איך זאג אייך היינט אן דם איר זאלט ליב האבין גאט אייער גאט אונ צו דינען אים מיט אייער גאנציו לעבין: וְנָתַתִּי אזו וועל איך געבין דעם רעגין פון אייער לאנד אין זיין צייט פרי רעגין אונ שפעט רעגין אונ דו וועסט איין זאמלן דיין קארין אונ דיין וויין אונ דיין אייל: וְנָתַתִּי אונ איך וועל געבין גראז אין דיין פעלד צו דיינע בהמות אונ דו וועסט עסין אונ וועסט זאט זיין: הִשָּׁמְרוּ היט אייך טאמער וועט אפ קערין פון מיר אייער הארץ אונ איר וועט אפ קערין פון דער תורה אונ איר וועט דינען פרעמדע געטר אונ וועט זיך צו זיי בוקין: וְחָרָה וועט גאטס צארען דר צונדין ווערין אויף אייך אונ ער וועט אויף האלטין די הימיל פון וואלקין אונ ווינטין אונ קיין רעגין וועט ניט זיין אונ די ערד וועט ניט געבין איר פרוכט אונ איר וועט באלד פר לארין ווערין פון דעם גוטין לאנד וואס גאט גיט אייך: וְשַׂמְתֶּם אונ איר זאלט טאן די רייד פון דר תורה אויף אייער הארץ אונ אויף אייער זעלע. אונ איר זאלט זיי אן קניפין צו אצייכין אויף אייערע העגט אונ זיי זאלן זיין צו תפילין צווישין אייערע אוגען: וְלִמַּדְתֶּם אונ איר זאלט לערנן אייערע קינדר דס זיי זאלען אלע צייט ריידין אין די רייד פון דר תורה אז דו וועסט זיצן אין דיין הויז אונ אז דו וועסט גיין אין וועג אונ ווען דו ליגסט זיך אונ ווען דו שטייסט אויף: וּכְתַבְתָּם אונ דו זאלסט זיי אן שרייבן

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה, כל זאת, וקים עלינו, כי הוא יי אלהינו, ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו, הפודנו מיד מלכים, מלכנו, הגואלנו, מכף כל העריצים, האל הנפרע לנו, מצרינו. והמשלם גמול, לכל איבי נפשנו. העשה גדולות, עד אין חקר, נסים ונפלאות, עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן, למוט רגלנו. המדריכנו, על במות אויבינו, וירם קרננו, על כל שנאינו. העשה לנו נסים ונקמה,

---

בית ישראל

אין אייגע פון די ביי שטידלען פון דיין הויז און פון דיינע טוערין: למען דרום וועלען זיך מערין אייערע טעג און די טעג פון אייערע קינדער אויף דער ערד וואס גאט האט געשווארין צו אייערע עלטערין צו געבין צו זיי אלס די טעג פון הימעל אויף דער ערד געדויערען:

ויאמר און גאט זאגט צו משה: דבר רייד צו די קינדער ישראל און זאלסט צו זיי זאגין דאס זיי זאלין זיך מאכין ציצית אויף די עקין פון זייערע קליידער צו די גיבירט וואס וועלען נאך זיי זיין און זיי זאלין מאכין אויף די ציצית אין די עקין אבלאען פאדים. און דם זאל אייך זיין צו קוק פעדים. און איר זאלט זעהן די ציצית און דורך דעם וועט איר גידיינקען אלע תרי״ג מצות פון גאט און איר וועט זיי טאן דאס איר זאלט ניט נאך זעהן נאך די גידאנקען פון אייער הארצין און נאך דאס אום קוקען פון אייערע אויגין וואס איר קערט אפ פון גאטס דינסט איבער די תאות. דרום דאס איר זאלט גידיינקן און זאלט טאן אלע מיינע מצות וועט איר זיין הייליג צו אייער גאט. איך בין אייער גאט וואס איך האב אייך אום גיצוגין פון לאנד מצרים צו זיין צו אייך פאר איין גאט איך בין גאט אייער גאט:

אמת דס אלץ איז וואר און שטאנדהאפטיג דען ער איז אונזר גאט און אוסער אים איז קיין אנדער גאט ניטא און מיר ישראל זייען זיין פאלק דר וואס האט אונז אום גילייזט פון האנט פרעה און פון די הענט כשדים. ער איז גאט וואס האט גיצאלט אלע אונזערע בליידיגר און האט זיך אפ גירעכינט מיט אונזערע פיינד. ער טוט נסים און פר הולענע זאכין אן צאל. ער טוט אונזערע לייבער אין לעבין און האט אונזערע פיס ניט גילאזין אום גליצען. דער דא מאכט אונז טרעטין אויף די הויך פון אונזערע פיינט און האט אויף גיהויבען אונזער הערשאפט איבר אונזערע פיינד דר דא האט גיטאן צו אונז נסים און רעכענונג אן פרעה און וואונדערליכע צייכין אין לאנד מצרים. דר דא האט גישלאגין מיט זיין גרים צארין אלע די ערשט גיבארין

בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

פֶּסַח אָכְלוּ פְחוּזִים. וְנִפְלָאוֹת תּוֹזִים. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח בְּנוּ. לִשְׁמוֹר לְדוֹרוֹת. פְּנֵה לָנוּ לְהוֹרוֹת. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח גָּזַר עֲנוּי אֱמוּנִים. אַרְבַּע מֵאוֹת נִמְנִים. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח דָּת שְׁבוּעִים יְמַלֵּא. וְיוֹם נָקָם, יְגַלֶּה. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח הָרַג בְּכוֹרֵי חָם. וּבֵן בְּכוֹרִי רִחֵם. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח וָעַד לִשְׁפּוֹט מַרְשִׁיעִים. וּלְהַעֲלוֹת לְצִיּוֹן, מוֹשִׁיעִים. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח, זֶמֶר בְּנוֹף נִתַּן. לִגְאוֹל בְּנֵי אֵיתָן. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח חֶרֶב עַל רִשְׁעֵי הֲדוֹם. בְּיַד צַח וְאָדוֹם. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח טְבִיחַת נִינֵי כוּשׁ. לְהוֹצִיא עַמּוֹ בִּרְכוּשׁ. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח יְדִידוּת קַן שְׂדוּדָה. כִּנֵּס אוֹם גְּדוּדָה: בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח כָּרַת לִשְׁמוֹ מַסִּים. וְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּנִסִּים. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח לוֹחֲצֵינוּ יְלַחֵץ. וְיִרְפָּאֵנוּ מִמַּחַץ. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח מִלֵּא הֲמוֹן הָרֵיקָה. וְהִסִּיעַ גֶּפֶן

בית ישראל

פון מִצְרַיִם אונ האט אוס גיצויגן זיין פאלק יִשְׂרָאֵל פון צווישן זיי צו א אייביגע פריישאפט הַמַּעֲבִיר דר דא הט אריבר גיפירט זיינע קינדר צווישן די שטיקער פון דעם יַם. זייערע נאך יאגער אונ זייערע פיינד האט ער פאר זונקען אין די אפ גרונטען. וְרָאוּ זיינע קינדער האבין גיזעהן זיין שטארקייט אונ לויבען אונ דאנקען זיין נאמן. אונ זיין קיניגרייך מיטען גוטען ווילין האבין אויף זיך מקבל גיוועז משה מיט די קינדער יִשְׂרָאֵל. מיט גרויס פרייד האבין זיי גיזאגט לויב גיזאנג:

פֶּסַח דעם קרבן פֶּסַח האבן גיגעסן די יִשְׂרָאֵל איילענדיג אונ האבן גיזעהן וואונדר פֶּסַח בְּנוּ דעם פֶּסַח צו היטען אויף קומענדיגע דורות לֶעָתִיד לָבֹא זאלסטו זיך קערין אונז צו לערנען בִּימֵי חַג פֶּסַח אזו ווי אין די טעג פון דעם יום טוב פון פֶּסַח מִצְרַיִם פֶּסַח גָּזַר אום פֶּסַח הט גאט גוזר גיוועזן צו פייניגען די יִשְׂרָאֵל פיר הונדערט יאר זאלין זיי גירעכינט ווערען ביז די טעג פון יום טוב פֶּסַח פֶּסַח דַּת שְׁבוּעִים אום פֶּסַח זאל גאט דער פילען דס רעכט פון די זיבעציג וואכען וואס דניאל הט גיזאגט דס נאך דעם וועט קומען משיח וְיוֹם נָקָם אונ איין טאג פון נקמה וועט ער אנטפלעקן אזוי ווי אין די טעג פון פֶּסַח מִצְרַיִם פֶּסַח הָרַג אום פֶּסַח האט ער גערהרגת די בכורים פון מִצְרַיִם פֶּסַח וָעַד פֶּסַח איז אן גיבריית גיווארן צו משפטן די וואס טוען בייז לְהַעֲלוֹת אויף צו ברענגען קיין ציון פֶּסַח זֶמֶר אום פֶּסַח איז איין לויב גיזאנג אין מִצְרַיִם גיגעבן גיווארן דס די קינדר פון אברהם זענן אויס גילייזט גיווארן פֶּסַח חֶרֶב אום פֶּסַח וועט זיין לֶעָתִיד לָבֹא אויף די רשעים פון דער וועלט איין שווערד אין די האנט פון דעם קלארען אונ לויטערען גאט פֶּסַח טְבִיחַת פֶּסַח איז גיוועזן די שעכטונג פון די קינדר פון כוש (מִצְרַיִם) פֶּסַח יְדִידוּת פֶּסַח זאלסטו אין דעם גיליבטען נעסט (ירושלים) וואס זיא איז בארויבט איין זאמלען דאס פאר וואגעלטע פאלק פֶּסַח כָּרַת פֶּסַח האט ער פר שניטען די מִצְרַיִם וְהוֹצִיא אונ הט ארויס גיצויגן זיין פאלק מיט נסים פֶּסַח לוֹחֲצֵינוּ פֶּסַח וועט ער אונז היילן פון אונזערע וואונדן פֶּסַח מִלֵּא הט ער דער פילט די ליידיגע יִשְׂרָאֵל מיט פיל גוטס

שׁוֹרֵקָה. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח נְגִינוֹת צַר יַשְׁפִּיל. וְגִיל עַמּוֹ יַכְפִּיל. כִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח סִגַּר זֵדִים לְדַבֵּר. וְרִפָּא עַמּוֹ מִשֶּׁבֶר. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח עֲבוּר כָּל צוֹרֵר, שָׁמוּר. וְנָקַם עַמּוֹ כָּאָמוּר. כִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח, פַּחַד בָּתֵּי מִצְרָיִם. וּבֵן בְּעִנּוּי נוֹצְרִים. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח צְפִירַת צַר לַעֲלוּקָה. כַּנֵּם, אוֹם חֲקוּקָה. כִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח קֶשֶׁר לְצַר אָבְדָה. וְגָאַל יְדִידִים, מֵעֲבוֹדָה. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח, רָמִים זֵדִים תְּהָרֵס. וְרַעְיָתְךָ תְּאָרֵשׂ. כִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח שָׁת בְּכָל בַּיִת יְלֵיל. בְּצֵאתוֹ, בַּחֲצוֹת לֵיל. בִּימֵי חַג פֶּסַח: פֶּסַח תִּכֵּן וְהוֹחַק לְאוֹת. לְהַרְאֵנוּ בוֹ, נִפְלָאוֹת. כִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח תְּהִלָּה, לְשֵׁם שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תָּקְפוּ יַבִּיעוּ, קְרוֹבִים

א מעשה פון בימי בית המקדש

פֶּסַח עֲבוּר כָּל צוֹרֵר שָׁמוּר כו׳. פֶּסַח הָאט הַשי״ת גֶעהִיט דִי יִשְׂרָאֵל פוּן אַלֶע רְשָׁעִים, עֶס אִיז גֶעוֶועזִין אִין אַשְׁקְלוֹן (אַיין אָרְט) צְווייא בְּרִידֶער עֲשִׁירִים, גְרוֹיסֶע צַדִּיקִים אוּנ חֲכָמִים, אַרוּם זַיי הָאבֶּן גֶעווֹאהנְט שְׁכֵנִים הַיידֶען דִינֶער רְשָׁעִים, הָאבֶּן זַיי זִיךְ מְתַקְנֶא גֶעוֶועזִין, ווייל די יְהוּדִים זַיינֶען אַזוֹי רַייךְ פִיהרִין אַנְדרוֹיסֶען שְׁטָאט אִין דִיא שְׁכֵנִים זַיינֶען אָרֶעם, פְלֶעגִין זַיי זוּכֶען מִיטְלֶען ווִי מַאכֶען דִי יְהוּדִים אוּנְגְלִיקְלִיךְ, עֶס הָאט זַיי נִיט אָב גֶעגָאלְטֶען, ווייל גָאט ב״ה אִיז מִיט זַיי, וַיְהִי הַיּוֹם דִי יְהוּדִים דַארְפִין גַיין עוֹלֶה לְרֶגֶל זַיין אִין יְרוּשָׁלַיִם (ווֶען דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גֶעשְׁטַאנֶען) דְרַייא מָאל אִין יָאהר פֶּסַח, שָׁבוּעוֹת סֻכּוֹת. הָאבֶּען זַייא גֶערֶעכִינְט יֶעצְט אִיז גֶעקוּמֶען דִי בֶּעסְטֶע צַייט אַז מִיר ווֶעלֶען צוּ רַאבִּירֶען זַייעֶר גַאנְצֶען רַייכְטְהוּם, מִיר ווֶעלֶען נִיט לָאזֶען קֵיין שָׂרִיד וּפָלִיט, ווָאס הָאט הַשי״ת גֶעטָאהְן, ווִי דִי בְּרִידֶער מִיט זַייעֶר הוֹיז גֶעזִינְד זַיינֶען אַוֶועק אִין יְרוּשָׁלַיִם. הָאט הַשי״ת אַרָאבּ גֶעשִׁיקְט אֵיינְגְלֶען (מַלְאָכִים) פוּן הִימֶל, הִיטֶען זַייעֶר רַייכְטְהוּם, זַיינֶען גֶעוֶועזִין גֶעקְלֵיידֶעט פוּנְקְט ווִי דִי צְווייא בְּרִידֶער, אַרַיין אִין אַרוּיס, דִיא שְׁכֵנִים הָרָעִים זַיינֶען גֶעוֶועזִין גֶעקוּמֶען פִיל מָאל רַאבֶּעוֶוען הָאבֶּען זַיי גֶעזֶעהְן ווִיא דִיא בְּרִידֶער גֵייעֶן אַרוּם אוּנ גִיבֶּען הַשְׁגָחָה מֶען זָאל נִיט קֶענֶען רַאבֶּעוֶוען דֶער נָאךְ ווִי דִי בְּרִידֶער זַיינֶען גֶעקוּמֶען פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ הָאבֶּען גֶעבְּרַאכְט מַתָּנוֹת פִיר אַלֶעמֶען אֲפִילוּ פִיר דִי שְׁלֶעכְטֶע שְׁכֵנִים אוֹיךְ, הַיְינוּ טַייעֶרֶע פְרוּכְט, פֵּירוֹת אוּנ מְהֻיעֶרֶע מַטְעַמִּים, אוּנ מַשְׁקֶה, אוּנ הָאבֶּען זַיי עֶרְצֵיילְט דִי נִסִּים וְנִפְלָאוֹת פוּן הַשי״ת ווָאס זַיי הָאבֶּען גֶעזֶעהְן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָאבֶּען זַיי זִיךְ פֶערְווֹאנְדֶערְט, מִיר הָאבֶּען דָאךְ אַייךְ גֶעזֶעהְן אַרַיין אִין אַרוּיס, גֶעקְלֵיידֶעט אִין דִיא אֵייגֶענֶע בְּגָדִים, נָאר דִי בְּרִידֶער הָאבֶּען זַיי דָאךְ גֶעבְּרַאכְט מַתָּנוֹת פוּן יְרוּשָׁלַיִם אִין אֵיין אַנְדֶער מְדִינָה גֶעפִינֶען זַיי נִ״ט, הָאבֶּען זַיי פֶערְשְׁטַאנֶען אַז זַיי הָאבֶּען נִיט גֶעזֶעהְן דִי בְּרִידֶער נָאר מַלְאָכִים פוּן הִימֶל, הָאבֶּען זַיי גֶעזֶעהְן דָאס מֶען הָאט גֶעשִׁיקְט פַאר הִיטֶען זַיי, רוּפִין זִיךְ אָב, גֶעגְלוֹיבְּט אִיז גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל, ווָאס עֶר הִיט דִי ווָאס הִיטֶען זַיין תּוֹרָה, אִיהר לִיבֶּע בְּרִידֶער ווייסְט אַלֵיין נִיט דִי נִסִּים ווָאס אַ־יעֶר עֶווִיגֶער הָאט גֶעטָאהְן מִיט אַייךְ, דָא הָאבֶּען זַייא עֶרְצֵיילְט דֶעם אוּנְגְלִיק ווָאס זַייא הָאבֶּען זַיי גֶעווָאלְט טָאהְן, נָאר גָאט הָאט זַיי גֶעהִיט, דָאס אִיז דִי כַּוָּנָה כֹּה יָפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים, ווִי שֵׁיין אִיז גֶעוֶועזִין דַיינֶע טְרִיט, דָאס אִיז דַיין גַאנְג עוֹלֶה רֶגֶל זַיין אִין יְרוּשָׁלַיִם.

מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין צוּא זֶעהְן ווַייטֶער אַזֶעלְכֶע נִסִּים וְנִפְלָאוֹת אָמֵן:

בית ישראל

וְהִסִּיעַ אוּנ הָט אַרוֹיס גֶיצוֹיגֶען פוּן מִצְרַיִם דִי יִשְׂרָאֵל ווָס זֶענֶען גִיגְלִיכֶן צוּ אֵיין וַויין צְוַויִיג פֶּסַח נְגִינוֹת פֶּסַח ווֶעט עֶר מַאכֶען נִידֶערִיג לֶעָתִיד לָבֹא דִי גִיזַאנְג פוּן דִי רְשָׁעִים אוּנ דִי גִיזַאנְג פוּן זַיין פָאלְק ווֶעט עֶר פַר דָאפְּלֶען פֶּסַח סִגַּר פֶּסַח הָט עֶר אִיבֶּער גִיעֶנְטְפֶערְט דִי מוּטְווִילִיגֶע מִצְרִים צוּם פֶּעסְט אוּנ זַיין פָאלְק הָט עֶר גִיהֵיילְט פוּן בְּרָאךְ פֶּסַח עֲבוּר כָּל צוֹרֵר פֶּסַח אִיז בַּאוָוארְט צוּ נֶעמֶען פוּן זֵיי נְקָמָה פַר זַיין פָאלְק פֶּסַח פַּחַד פֶּסַח הָט עֶר גִימַאכְט דֶער שְׁרֶעקֶען דִי הַייזֶר פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָט בַּאטְרַאכְט דֶעם פַיין פוּן יִשְׂרָאֵל ווָס הִיטֶען זַיין תּוֹרָה פֶּסַח צְפִירַת צַר פֶּסַח ווֶעט זַיין דִיא שֶׁענְקֵייט פוּן עֲמָלֵק דֶעם בַּאלֵיידִיגֶר צוּם גִיהִנֹּם כַּנֵּס אוּנ צוּם פַר זַאמְלֶען דָם פָאלְק ווָס אִיר נָאמֶען אִיז אוֹיס גִיקְרִיצְט פַר נָאט פֶּסַח קֶשֶׁר פֶּסַח אִיז פַר לָארֶען גִיוָוארֶען דֶר בּוּנְד פוּן מִצְרַיִם דִי בַּאלֵיידִיגֶר אוּנ הָט דִי גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל אוֹיס גִילֵייזְט פוּן דִינְסְט פֶּסַח רָמִים פֶּסַח ווֶעסְטוּ לֶעָתִיד לָבֹא דִי הָאפֶערְדִיגֶע מוּטְווִילִיגֶע צוּ כִּירֶען אוּנ דַיין יוּגֶנְט גִילִיבְּטֶע פָאלְק ווֶעסְטוּ פַר לָאבֶּען פֶּסַח שָׁת פֶּסַח הָט עֶר גְטָאן אִין גִיטְלִיכֶע הוֹז פוּן מִצְרַיִם אַיין קְלָאג בְּעֵת עֶר אִיז אַרוֹיס גֶעגַאנְגֶען הַאלְבֶּע נַאכְט פֶּסַח תִּכֵּן פֶּסַח אִיז אָן גִיבְּרֵייט אוּנ פֶּעסְט גִיזֶעצְט גִיווָארֶען צוּ אֵיין צֵייכֶען לֶעָתִיד לָבֹא אוּנ צוּ ווַייזֶען אִין אִים נִפְלָאוֹת כִּימֵי חַג פֶּסַח אַזוֹי ווִיא אִין דִי טֶעג פוּן יוֹם טוֹב פוּן פֶּסַח מִצְרַיִם:

וּרְחוֹקִים. תּוֹקֶף כְּבוֹדוֹ, בַּיָּם מְחוֹקְקִים. שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת. מְשׁוֹרְרִים וּמְשַׂחֲקִים. בְּגִילָה בְּרִנָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי משֶׁה:

לֵיל שִׁמּוּרִים, סִימָן הוּא, לֶעָתִיד לָבֹא. עֶלְיוֹן כִּי בֹא יָבֹא. פָּקוֹד יִפְקוֹד עַם קְרוֹבוֹ. צוּרֵנוּ הוּא, נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ, פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

לֵיל שִׁמּוּרִים, קְרָאוֹ נוֹרָא עֲלִילָה, כִּי בוֹ שָׁבַר, מוֹטוֹת עֶגְלָה. רָעוֹץ יִרְעַץ, אוֹם מַדְקָה וְאָבְלָה. יוֹסִיף שֵׁנִית בּוֹ לְהִגָּאֲלָה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ: (נ״א גָּאַל יִשְׂרָאֵל):

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה

בית ישראל

פֶּסַח תְּהִלָּה פֶּסַח איז גיגעבען געוואָרען לויב צו דעם נאָמען פון גאָט וואָס רועט אין די הימלען תָּקְפּוֹ זיין שטאַרקייט טוען ריידען נאָהענטע אונ ווייטע תּוֹקֶף כְּבוֹדוֹ זיין שטאַרקען כָּבוֹד אין יַם טוען זיי באַשרייבען שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת גיזאַנג אונ לויב זינגען זיי אונ פרייען זיך:

בְּגִילָה בְּרִנָּה מיט פרייד מיט גיזאַנג מיט גרויס שִׂמְחָה אונ אַלע האָבען גיזאָגט:

מִי גאָט, ווער איז דיר גלייך צווישען די שטאַרקע, ווער איז צו דיר גלייך, באַשיינט מיט היילִיקייט, דו ביסט פאַרכטיג מיט לויב טוסט וואונדער מַלְכוּתְךָ דיינע קינדער האָבען גיזעהען דיין קיניגרייך דו האָסט גישפּאָלטען דעם יַם פאַר משֶׁה:

לֵיל שִׁמּוּרִים סִימָן הוּא די באַוואָרנונגס נאַכט פון פֶּסַח איז איין צייכען לֶעָתִיד לָבֹא עֶלְיוֹן דאָס דר אויבערשטער וועט קומען צו בעפּאָהלען זיין נאָהענטס פאָלק צוּרֵנוּ הוּא ער איז אונזער שטאַרקער פעלזין נָגִילָה מיר וועלען זיך לוסטיגין אונ פרייען מיט אים:

זֶה דר גאָט איז הער פעלזין פון אונזער הילף פָּצוּ פֶה האָבען זיי גיעפינט זייער מויל אונ האָבען געזאָגט:

יְיָ יִמְלוֹךְ גאָט וועט קיניגען אויף אייביג: וְנֶאֱמַר אונ נאָך איז געזאָגט געוואָרען דורך יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא גאָט האָט בעפרייט יַעֲקֹב אונ האָט עם אויסגעלייזט פון איין שטאַרקע האַנט:

לֵיל שִׁמּוּרִים קְרָאוֹ איין באַוואָרנונגס נאַכט האָט אים גירופען דר גאָט וואָס איז פאַרכטיג דורך זיינע ווערק כִּי בוֹ דען אין דר נאַכט האָט ער צו בראָכען דעם יאָך וואָס יודען האָבען גיהאַט פון די אוּמָּה מִצְרַיִם וואָס איז גיגליכען צו איין קאַלב רָעוֹץ יִרְעַץ אונ ער וועט נאָך צו ברעכין לֶעָתִיד לָבֹא דיא הײדענישע פאָלק וואָס זיא האָט אויף גיריבען אונ אויף גיגעסען די יִשְׂרָאֵל יוֹסִיף שֵׁנִית אונ וועט נאָך מערען אַצווייטען מאָל אין דער זעלביגע נאַכט צו לאָזען די יִשְׂרָאֵל אויס גילייזט צו ווערן:

בָּרוּךְ געלויבט ביסטו גאָט מֶלֶךְ דר קיניג דר פעלזין פון יִשְׂרָאֵל אונ זיין אויס לייזער:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ לאָז אונז אונזער גאָט ליגען צו פריד אונ לאָז אונז אויף שטיין צו לעבען אונ שפּרייט איבער אונז דיין פרידליכע דעק אונ שטעל אונז אין איין גוטען ראָט פאַר דיר אונ העלף

טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ. סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

לֵיל שִׁמּוּרִים, שִׁמְעוּ לְעַם אֲהֻבִים. אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד לְהָבִים. תְּשׁוּעַת הִיא, לְבַת רַבִּים. בְּנַחַת וְשָׁלוֹם, בְּלִי פַּחַד שׁוֹכְבִים:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, אֶת מֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בית ישראל

אונז אום ווילן דיין נאמען אונ באשיץ פר אונז וְהָסֵר אונ טוא אפ פון אונז איין פיינד אונ מארד אונ שווערד אונ הונגר אונ טרויערקייט וְהָסֵר אונ טו אפ דעם שטן פון אונז אונ פר בארג אונז אין שאטן פון דיינע פליגל: כִּי דען דו גאט ביסט אונזר היטר אונ באשירמער כִּי דען דו גאט ביסט איין גנעדיגר אונ איין דר בארימיגר קיניג וּשְׁמוֹר אונ טו היטן אונזר אום גאנג אונ אונזר קומען צו לעבען אונ צו פריד פון אצונד ביז אין דער אייביקייט: וּפְרוֹשׂ אונ שפרייט איבער אונז דיין פרידליכע דעק:

לֵיל שִׁמּוּרִים שִׁמְעוּ די נאכט פון באווארנונג הט ער גילאזט הערן צו די גיליבטע פאלק וואס ער האט מַצִּיל גיוועזן פון די פלאמענדיגע מִצְרַיִם תְּשׁוּעָה הִיא זיא וועט זיין איין הילף צו יְרוּשָׁלַיִם בְּנַחַת מיט נחת אונ פרידן אן שרעק וועלן זיי ליגען:

בָּרוּךְ געלויבט ביסטו גאט דר דא שפרייט איין פרידליכע דעק איבער אונז אונ איבער גאר דיין פאלק ישראל אונ איבער ירושלים:

וַיְדַבֵּר אונ משה האט גירעט די ימים טובים פון גאט צו די קינדער ישראל:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בית ישראל

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח גאָט טוּא דאָך עפּענען מיינע לעפּצין אוּנ מיין מויל זאָל זאָגען דיין לויב:

בָּרוּךְ אַתָּה געלוֹבּט בּיסטוּ אוּנזער גאָט אוּנ דער גאָט פוּן אוּנזערע עלטערין דער גאָט פוּן אַבְרָהָם דער גאָט פוּן יִצְחָק אוּנ דער גאָט פוּן יַעֲקֹב דער גיאַכפּערטער שטאַרקער אוּנ פאָרכטיגער גאָט דער הֶעכסטער גאָט דער דאָ בּעלוינט גוּטע חֲסָדִים אוּנ איז דער בּאַשעפער פוּן אַלעס אוּנ גידיינקט דאָס פרוּמקייט פוּן די עלטערין אוּנ בּריינגט איין דער לייזער צוּ זייערע קינדס קינדער פוּן זיין נאָמען וועגען מיט ליבּשאַפט:

מֶלֶךְ עוֹזֵר גאָט איז איין קיניג איין דר לייזר אוּנ איין העלפר אוּנ איין בּאַשיצר: בָּרוּךְ געלויבּט בּיסטוּ גאָט דער דאָ איז דער בּאַשיצער פוּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר דוּא גאָט בּיסט איין שטאַרקער צוּ אייבּיג, דוּ בּיסט דער דאָ מאַכט לעבּעדיג די טויטע אוּנ בּיסט גרוֹיס צוּ העלפין:

מְכַלְכֵּל חַיִּים ער שפּייזט די לעבּעדיגע מיט חֶסֶד, ער מאַכט לעבּעדיג די טויטע מיט גרוֹס דר בּאַרעמקייט דם מיינט מען אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וועט זיין. ער לעהנט אוּנטער די דאָ פאַלען אוּנ היילט די קראַנקע, דען צוּ צייטען קוּמט אוֹיף איין מענטשין איין טויטליכע קריינק אוּנ גאָט היילט אים אוּנ מאַכט אים גיזוּנד, אוּנ ער מאַכט לויז די גיפאַנגענע אוּנ אַזוֹ ווי ער איז מְקַיֵּם זיין הַבְטָחָה צוּ די לעבּעדיגע אוּנ היילט זיי, אַזוֹ אוֹיך וועט ער מְקַיֵּם זיין הַבְטָחָה צוּ די טויטע וואָס זיי שלאָפין אין דער ערד: מִי ווער איז דיין גלייכין דוּ קיניג. דער דאָ מאַכט טויט אוּנ לעבּעדיג אוּנ מאַכט שפּראָצין הילף:

וְנֶאֱמָן אוּנ דוּ בּיסט בּאַגלויבּט די טויטע לעבּעדיג צוּ מאַכין: בָּרוּךְ גילויבּט בּיסטוּ גאָט דער דאָ מאַכט לעבּעדיג די טויטע צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

װען עס גיפאלט יום טוב אום מוצאי שַׁבָּת זָאגְט מֶען דאס:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ, וַתְּלַמְּדֵנוּ, לַעֲשׂוֹת בָּהֶם, חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים, וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ, זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ, קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, וּכְבוֹד מוֹעֵד, וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל, לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב, הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן,

---

בית ישראל

אַתָּה קָדוֹשׁ דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז הֵיילִיג אוּנ דִי הֵיילִיגֶע יִשְׂרָאֵל לוֹבֶּן דִיךְ אַלֶע טָאג אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער הֵיילִיגֶער גָאט:

אַתָּה דוּ גָאט הָאסְט אוּנְז אוֹיס גֶעקְלִיבִּין פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער דוּ הָאסְט אוּנְז לִיבּ בַּאקוּמֶען וְרָצִיתָ אוּנ דוּ הָאסְט אִין אוּנְז בַּאוִוילִיגְט אוּנ הָאסְט אוּנְז דֶער הוֹיבִּין פוּן אַלֶע לְשׁוֹנוֹת אוּנ שְׁפְּרַאכִין אוּנ הָאסְט אוּנְז גֶעהֵיילִיגְט מִיט דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ דוּ גָאט אוּנְזֶער קֶינִיג הָאסְט אוּנְז גֶעמַאכְט גֶענֶעהְנֶען אוּנ דַיין גֶעאַרְבֶּעטִין אוּנ הֵיילִיגִין נָאמֶען הָאסְטוּ אוֹיף אוּנְז גִירוּפִין:

וַתִּתֶּן לָנוּ אוּנ דוּ גָאט הָאסְט אוּנְז גִיגֶעבִּין מִיט לִיבְּשַׁאפְט (דִי שַׁבָּתִים פוּן רוּאוּנְג אוּנ) דִי יָמִים טוֹבִים צוּ פְרֵייעֶן זִיךְ, פַייעֶר טֶעג אוּנ צַייטֶען פוּן לוּסְט (אַם שַׁבָּת זָאגְט מען דֶעם טָאג שַׁבָּת אוּנ) דֶעם יוֹ״ט פוּן פֶּסַח דִי צַייט פוּן אוּנְזֶער פְרַייהֵייט, דֶער טָאג וֶוערְט אָן גִירוּפֶען הֵיילִיג, דֶער יוֹ״ט אִיז אֵיין אַנְדֵיינְקוּנְג צוּ יְצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין, עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנ עֶס זָאל קוּמֶען אוּנ עֶס זָאל גְרֵייכִין אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין גִיזֶעהֶן אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין בַּאוִוילִיגְט אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין בַּאפוֹלִין אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין דֶער מַאנְט

מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) **קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ** (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) **בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן,** (שַׁבָּת וּ) **מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ** (הַשַּׁבָּת וְ) **יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:**

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל

בית ישראל

אונזער גידעכעניש און אונזער באפעלונג און גידעכעניש פון אונזערע עלטערין און גידעכעניש פון משיח דער זוהן פון דיין קנעכט דוד און דם גידעכעניש פון דער שטאט ירושלים די היילינע שטאט און דם גידעכעניש פון דיין פאלק ישראל פר דיר, צו אגוט אנטרינונג, צו ליימזעליקייט, צו גינאד און צו דר בארימקייט, צו לעבין צו פריד. אין דעם טאג פון פסח. געדיינק אונז אונזער גאט אין דעם טאג צו גוטין, און באפעל אונז אין דעם טאג צו בענטשונג, און העלף אונז אין דעם טאג צו לעבין. און מיט הילף און רחמנות גנעדיג און ליים זעליג אונז און דר בארעם זיך און העלף אונז וואָרום צו דיר האפין אונזערע אויגין וויל דו ביסט אגנעדיגער און איין דער בארעמיגער גאט:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יי בעשיינק אונז די ברכה פון דיינע ימים טובים צו לעבן און צו פריד צו פרייד און צו לוסט אזו ווי דיין ווילן איז און האסט גזאגט צו בענטשן אונז (אום שבת אונזער גאט און גאט פון אונזערע עלטערן באוויליג אין אונזר רוהע טאג) קדשנו הייליג אונז מיט דיינע מצות און גיב אונזער חלק אין דיין תורה מאך אונז זאט פון דיין גוטס און דער פרייא אונז מיט דיין הילף און ריינינ, אונזער הארץ צו דינען דיך מיט אמת און מאך אונז ארבן דו גאט אונזר גאט (מיט ליבשאפט און מיט גוטן ווילן) מיט לוסט מיט פרייד (דעם שבת און) די היילינע ימים טובים און די ישראל וואס היילינן דיין נאמען זאלן זיך דורך דיר פרייען: ברוך געלובט ביסטו גאט דער דא היילינט (דעם שבת און) ישראל און די ימים טובים:

בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ

בית ישראל

רְצֵה גָאט אונזער גָאט האָב דָאךְ אֵיין וואוֹל גְפֶעלֶן אִין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין זֵייעֶר תְּפִלָּה אוּנ מַאךְ אוּם קֶערֶן דִי עֲבוֹדָה צוּם פָאלֶעשׁ פוּן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דִי קָרְבָּנוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זֵייעֶר תְּפִלָּה וֶועסְטוּ דֶענְסְטְמָאל מְקַבֵּל זַיין מִיט גוּטֶן ווִילֶן אוּנ דִי עֲבוֹדָה פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶועט תָּמִיד זַיין אָן גֶנוּמֶן מִיט גוּטֶן ווִילֶן: וְתֶחֱזֶינָה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶן זָאלֶן זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערֶן קֵיין צִיּוֹן מִיט דֶער בַּארְמְהֶערְצִיקֵייט: בָּרוּךְ גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא קֶערְט אוּם זַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן:

מוֹדִים מִיר דַאנְקֶן דִיר דָם דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶער שְׁטַארְקֶר פוּן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דֶער בַּשִׁיצֶר פוּן אוּנְזֶער הִילְף מִיר וֶועלֶן דִיר דַאנְקֶן אוּנ וֶועלֶן דַיין לוֹבּ דֶער צֵיילֶן פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערֶן פוּן וֶועגְן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דָם דָא אִיז אִיבֶּער גֶעגֶנְטְפֶערְט אִין דַיין הַאנְד אוּנ פוּן וֶועגְן אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת וָוָאס זֵיי וֶוערֶען אַלֶע נַאכְט אִין דַיין הַאנְד בַּהַאלְטֶן אוּנ פוּן וֶועגְן דַיינֶע נִסִּים וָוָאס דוּ טוּסְט אַלֶע טָאג מִיט אוּנְז אוּנ אוֹיף דַיינֶע וואוּנְדֶער אוּנ דַיינֶע גוּטְקֵייט וָוָאס זֵיי זֶענֶען אַלֶע צַייט אָבִינְט אוּנ מָארְגֶן אוּנ מִיטֶן טָאג דוּ גוּטֶער גָאט דָם דַיינֶע דֶער בַּארִימְהֶערְצִיקֵייט הָאבֶּן קֵיין עֶנְד נִיט אוּנ דוּ דֶער בַּארְמִיגֶר גָאט דָם דַיינֶע חֲסָדִים לָאזִין זִיךְ קֵיין מָאל **נִיט** אוּם פוּן אֵייבִּיג הָאבֶּן מִיר צוּ דִיר:

וְעַל אוּנ אוֹיף אַלֶע זַאכֶען זָאל גְלוֹבְּט אוּנ דֶער הֵייבְּט וֶוערֶען דַיין נָאמֶען אוּנְזֶער קֵינִיג תָּמִיד צוּא אֵייבִּיג:

וְכֹל אוּנ דִי דָא לֶעבֶּען טוּעֶן דִיךְ אֵייבִּיג לוֹבֶּן אוּנ לוֹבֶּן דַיין נָאמֶן מִיט אֱמֶת דוּ בִּיסְט דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶער הִילְף אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָם דַיין נָאמֶען אִיז גוּט אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין צוּ לוֹבֶּען:

שָׁלוֹם פִיל פְרִיד זָאלְסְטוּ אוֹיף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל טָאן צוּ אֵייבִּיקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין מֶלֶךְ אֵיין הֶער אִיבֶּער אַלֶע פְרִיד אוּנ עֶס אִיז גוּט אִין דַיינֶע אוֹיגֶען צוּ

יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ווען יום טוב גיפאלט אום שַׁבָּת זאָגט מען דאס:

וַיְכֻלּוּ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ, אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

ווען עס גיפאלט דיא ערשטע נאכט פסח אום שבת זאגט מען ניט די ברכה (מעין שבע) אונ (מגן אבות), אבער אין איין אנדערין יום טוב אז עס גיפאלט אום שבת. זאגט מען יוא:

בית ישראל

בֶּענְטְשְׁן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַלֶע צַייט אונ אַלֶע שָׁעָה מִיט דַיין פְרִיד:
ברוך גֶלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט וָואס בֶּענְטְשְׁט זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט פְרִיד:
אֱלֹהַי נצור מַיין גָאט אִיךְ בֶּעט דִיךְ הִיט מַיין צוּנְג פוּן שְׁלֶעכְטְס אונ מַיינֶע לֶעפְּצֶן פוּן צוּ רֵיידֶען פַאלְשְׁקֵייט אונ אַז אֵיינֶער וֶועט מִיךְ שֶׁעלְטֶן זָאל אִיךְ אִים שְׁווַייגֶען אונ זָאל אִים נִיט עֶנְטְפֶערֶן אונ מַיין לַייבּ זָאל זַיין צוּ אִיטְלִיכֶן מֶענְטְשֶׁן נִידֶערִיג אַזוֹ וִוי דִי עֶרְד עֶפְּן מַיין הַארְץ אִין דַיין תּוֹרָה אונ נָאךְ דַיינֶע מִצְוֹת זָאל מַיין ווילֶן נָאךְ יָאגֶען אונ אַלֶע דִי וָוס טְרַאכְטֶן אוֹיף מִיר שְׁלֶעכְטְס זָאלְסְטוּ בַּאלְד זֵייעֶר עֵצָה פַר שְׁטֶערֶן אונ פַר דַארְבּ זֵייעֶרֶע גִידַאנְקֶן. טוּא עֶס אוּם ווילֶן דַיין נָאמֶן אוּם ווילֶן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּם ווילֶן דַיין הֵיילִיקֵייט אוּם ווילֶן דַיין תּוֹרָה. אוּם ווילֶן דָס דַיינֶע גֶעלִיבְּטֶע זָאלֶן אוֹיס גִיצוֹיגֶן וֶוערֶן פוּן זֵייעֶרֶע צָרוֹת הֶעלְף דָאךְ מִיט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אונ עֶנְטְפֶר מִיר. דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל זָאל זַיין בַּאווילִיגְט אונ דִי גִידַאנְקֶען פוּן מַיין הַארְץ צוּ פַר דִיר גָאט מַיין שְׁטַארְקֶר אונ מַיין דֶער לֵייזֶער. דֶער דָא מַאכְט פְרִיד אִין זַיין הִימֶעל דֶער זָאל מַאכֶן פְרִיד אוֹיף אוּנְז אונ אוֹיף אַלֶע יִשְׂרָאֵל אונ דְרוֹיף זָאגְט אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווילֶן פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אונ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן דָס עֶס זָאל גִיבּוֹיעֶט וֶוערֶן דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג אונ גִיבּ אוּנְזֶער טֵייל אִין דַיין תּוֹרָה אונ דָארְטֶן וֶועלֶן מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְט אַזוֹ וִוי דִי טֶעג פוּן לַאנְג אָן אַז מִיר זֶענֶען גֶועזֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ אַזוֹי וִוי דִי עֶרְשְׁטֶע יָארֶען אונ עֶס וֶועט גֶעזִיסְט זַיין צוּ גָאט דֶער קָרְבָּן מִנְחָה פוּן יְהוּדָה אונ יְרוּשָׁלַיִם וָואס מִיר וֶועלֶען בְּרֶענְגֶען גְלַייךְ אַז דִי טֶעג פוּן פָארְמַאלְס אונ גְלַייךְ דִי פָארִיגֶע יָארֶען:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק׳׳

פֶּרֶק עַרְבֵי פְּסָחִים

מִשְׁנָה א עַרְבֵי פְּסָחִים סָמוּךְ לְמִנְחָה. עֶרֶב פֶּסַח פַר נאכט גאנט צו מנחה ודס איז דריי א זייגר נאך מיטאג. טאר מען ניט עסין קיין שום מאכל וואס איז געמאכט פון מצה מעהל. דיזן טריקענע מצה איז אסור אגאנצין טאג ביז נאכט. נאר אויב עס חלשת איים שטארק דס הארץ. מעג ער עסין אנדערע מאכלים. נאר זיך ניט אן עסין צו דר זעט. כדי דס ער זאל ביי דעם סדר עסין די מצה מיט אפעטיט. אונ אפילו דר גרעסטר ארימאן. וואס אגאנץ יאהר איז ער ניט געוואהנט צו עסין פרייא אונ פרייליך. מוז ער טרינקין די ארבע כוסות אונ עסין דעם כזית מצה. אונ אויך דעם כזית אפיקומן. אין געלענטער הייט. אויף די לינקע זייט. צו ווייזין פרייהייט אונ פרייליכקייט. אונ דר גבאי פון צדקה נוס ער שפייזט די ארימע לייט. אפילו די ארימע [illegible]

ווס ער שפייזט זיי פון תמחוי ופון די עסין וואס מען נעמט צו זאמין פון בעלי בתים) . פון דעסט וועגין מוז ער געבין יעדערן ארעם מאן ווייין אויף פיר כוסות צום סדר :

(ב) ווען מען גיסט אן דעם כוס פון קידוש . בית שמאי זאגין פריער זאל מען זאגין קידוש היום אשר בחר בנו מכל עם . נאך דעם זאל מען זאגין בורא פרי הגפן . אונ אייך אלע שבת אויב מען מאכט קידוש אויף חלה . זאל מען אויך זאגן פריער קידוש נאך דעם המוציא . ווייל דער יום טוב ושבת הייבט זיך אן פר דעם קידוש אויך איז דאך דר יום טוב ושבת דר גורם צום קידוש . בית הלל זאגין פריער זאל מען זאגין בורא פרי הגפן . נאך דעם קידוש . די ברכה אשר בחר בנו . אונ אויך אלע שבת אוב מען מאכט קידוש אויף חלה . זאל מען פריער זאגין המוציא . נאך דעם קידוש . ווארום אז ער וואלט ניט האבן די ווייין אדר די חלות . וואלט ער דאך ניט גזאגט דעם קידוש . דריבער מוז זיין פרוער די ברכה אויף דעם ווייין אדער אויף די חלות נאך דעם די ברכה פון קידוש :

(ג) נאך דעם ברענגט מען פאר אים ירקות מיט חזרת (גרינגווארק מיט חריין) . בכדי די קינדער זאלין זיך וואונדערין אונ פרעגין מה נשתנה ופאר וואס איז די נאכט אנדערש ווי אלע נעכט . אלע נעכט עסט מען ניט קיין גרינגווארג פר דעם עסין אונ היינט עסט מען יא גרינגווארג פר דעם עסין) . טונקט ער איין מיט חזרת (ער מעג נעמין עסין אנדערי ירקות אויך . נאר אוב ער האט ניט אנדערע ירקות זאל ער עסין חזרת חריין אונ זאגין אברכה בורא פרי האדמה (ווייל פרצייטען האט מען גיגעסין נאר איין געטונקט . אין עסיג אדר אין זאלץ וואסר . דריבער רופט די משנה אויף עסין . איין טונקין) . ביז ער איז גיקומן צו פרפרת הפת . צו ברעקלען די מצה צום עסן אזו ווי מען איז זיך היינט נוהג מיט יחץ . צווישן די ירקות אונ מצה טאר מען גיט עסין קיין אנדר עסינווארג . מען ברענגט פר אים מצה חזרת (חריין) חרוסת אונ שני תבשילין . (א איי אונ א שטיקעל פלייש) פריער מאכט ער אברכה אויף די מצה (המוציא אונ על אכילת מצה) . נאך דעם מאכט ער אברכה אויף דעם חזרת (חריין) על אכילת מרור אונ טונקט איין אין חרוסת (די חרוסת ווערט גימאכט פון פייגין . ניס מאנדלען . עפיל . מען שטויסט אלע צו זאמן . פון אובן שיט מען ארויף צימרינד אינגבער . גישטוסין ווי לאנגע פערים דינגע . די חרוסת זעהט אוס ווי געדריכטע ליים . די בשמים פון אובן (ווי שטרוי) . אונ איידר מען טונקט איין דעם מרור גיסט מען אריין אין די חרוסת אביסעל ווייין . עס זאל ווערין שיטער מען זאל קענן איינטונקין . אונ אוב עס איז שבת . אונ ער האט פאר געסין אריין צו גיסין אביסיל ווייין אין די חרוסת פרנאכט . זאל ער פריער אריין גיסין אין א כלי א בוסיל ווייין אונ די חרוסת זאל ער אריין לייגן אין די ווייין . די חרוסת אליין איז ניט פון מצווה וועגן נאר שוואך צו מאכין דם גיפט פון די חריין . רבי אליעזר בר צדוק זאגט די חרוסת איז יא א מצוה . ווייל דס איז גימאכט פון עפיל איז דס א אנדענקין צו די עפיל בומער פון מצרים וואס צווישין די עפיל בומער האבין די יודישע ווייבר גיבארין זייערע קינדער ווייל זיי האבן מורא גיהאט פר די מצרים . נאך א אנדענקין איז די חרוסת צו די ליים וואס דיא יודין האבין גימאכט אין מצרים . ווען דער בית המקדש איז גיוועזן האט מען גישטעלט אויף דעם טיש אויך דעם קרבן פסח :

(ד) מען גיסט אן דעם אנדערין כוס אונ דער זוהן פרעגט דעם פאטר מה נשתנה . אויב דר זון פארשטייט ניט צו פרעגן . לערינט אים דר פאטר ווי אזו ער זאל פרעגן . מה נשתנה . פאר וואס איז גיענדערט די נאכט פון אלע נעכט . אלע נעכט עסט מען חמץ אונ מצה די נאכט עסט מען נאר מצה אלע נעכט עסט מען אנדערע ירקות (גרינגווארג) די נאכט עסט מען נאר ביטערי ירקות וועון דר בית המקדש איז גוועזן הט מען גפרעגט נאך אקשיא . פר וואס אלע נעכט עסט מען וועלכים פלייש מען וויל . גבראטין אבער גיקאכט . אונ די נאכט מוז מען דעם קרבן פסח עסין נאר גיבראטין פלייש) . אלע נעכט איז ניט קיין חיוב איין צו טונקין . אפילו איין מאל אויך ניט . די נאכט מוזין מיר איינטונקין צוויי מאל . נאך דעם שכל פון קינד אזו לערינט אים דר פאטר . נאך דעם הייבט מען אן זאגין די הגדה . מען הייבט אן פון אונזר חרפה עבדים היינו . מיר זענין גוועזן קנעכט . אונזערע עלטערין האבן גערינט עבודה זרה . אונ מיר ענדיגין מיט לוב . גאט האט אונז גנומין צו אפאלק . מיר זאלין אים דינען . אונ הט אונזרע עלטערין אוס גילייזט פון מצרים . נאך דעם זאגט מען ארמי אובד אבי . ביז ער ענדיגט אין גאנצין :

(ה) רבן גמליאל זאגט ווער עס זאגט ניט דעם טעם פון די דריי זאכין אום פסח . פר וואס מען עסט דעם קרבן פסח מצה אונ מרור איז ער ניט יוצא . דעם קרבן פסח עסט מען . צו גידענקין ווען גאט הט גיהרגת די בכורים פון די מצרים . הט ער איבער גיהיפט די הייזר וואס די יודן האבין גיוואוהנט . אונ די יודישע בכורים זענין גיבליבן לעבין . מצה עסט מען צו גידענקין אז די יודן זענין ארוס גיטריבן גיווארין פון מצרים אונ האבין ניט צייט גיהאט די טייג זאל זויער ווערין . מרור עסט מען צו גידענקין אז דיא מצרים האבן פרביטערט דם לעבין פון אונזערע עלטערין אין מצרים . אין יעדער דור איז אמענטש מחויב צו זעהן גלייך ווי ער אליין איז אוס גילייזט גיווארן פון מצרים . אזו ווי עס שטייט אין פסוק דם לשון דו זאלסט זאגין צו דיין זוהן אין דעם טאג פון וועגין דעם (איך זאל מקיים זיין די מצות) הט גאט גיטאן צו מיר די נסים ווען איך בין ארוס גגאנגן פון מצרים . דריבר זענין מיר מחויב צו לובן צו השי"ת וואס ער הט גטאן צו אונזערע עלטערין אונ צו אונז די אלי נסים . ער הט אונז ארוס גינומין פון ארבעט מיר זאלין ווערין פריי . פון טרויער צו פרייד . פון אבילות צו יום טוב . פון פינסטערניש צו גרויס ליכטיקייט פון אונטערטעניקייט צו א אויס לייזונג . אונ מיר וועלין זאגין פאר אים הללויה :

(ו) ביז וועלכין ארט זאל מען זאגין הלל . בית שמאי זאגן ביז אם הבנים שמחה . בית הלל זאגן ביז חלמיש למעינו מים . אונ ענדיגט די הגדה מיט א ברכה פון גאולה (אויס לייזונג) . רבי טרפון זאגט מען זאל ניט ענדיגין מיט אברכה . ער זאל נאר אויס לאזין די ווערטער אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים . רבי עקיבא זאגט מען זאל זאגין כן ה' אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתינו לשלום וגו' ביז ברוך אתה ה' גאל ישראל . אונ דר דין איז ווי רבי עקיבא

(ז) מען גיסט אן דעם דריטין כוס אונ מען בענטשט . ברכת המזון . מען גיסט אן דעם פערטין כוס . אונ מען זאגט הלל פון לא לנו ביז יהללוך אן ברכת השיר . נשמת ישתבח אן אברכה . יהללוך מיט אברכה . מיטין עסין מעג ער טרונקין ווייין ווי פיל ער וויל צווישין דעם דריטין כוס אונ דעם פערטין טאר ער ניט טרונקין . טאמר וועט ער שכור ווערין וועט ער ניט קענען זאגין הלל . אבער ווייין אין מיטין עסין

(ח) ווען דר בית המקדש איז גווען. נאך דעם אז מען הט שין אפ גיגעסין דעם קרבן פסח הט מען ניט גיטארט זאגין מען זאל נעמין די כלים פון דעם ארט אונ מען זאל גיין אויף איין אנדר ארט מען זאל דארט עפיס עסין. ווייל מיר האבין מורא טאמער וועט ער מיט נעמין אשטיקיל פון קרבן פסח צו עסין אויף דעם אנדערין ארט. אונ דעם פסח טאר מען ניט עסין אויף צוויי ערטר. אבר אז ער זיצט אויף דעם זעלביגין ארט. אונ ביי די זעלביגע חברותה מעג ער נאך דעם קרבן פסח עסין וואס ער וויל. אנדערי זאגין אזו איז דר פשט אין די משנה. אז מען עסט אפ דעם קרבן פסח טאר מען ניט עסין נאך דעם זיסע שפייז אדר פירות אזו ווי ער איז גיוואוהנט צו עסין אלע מאהל. אפילו אויף דעם זעלביגן ארט אויך ניט. עס זאל ניט אוועק גיין פון זיין מויל דער טעם פון קרבן פסח. היינט אז מיר האבין ניט קיין קרבן פסח אונ מיר עסין לזכר אשטיקל מצה נום מען רופט דם אפיקומן. טארן מיר גאר ניט עסין נאך דעם אפיקומן. מענטשן וואס זענין גיזעסין ביי דעם קרבן פסח אונ גיגעסין. אונ אביסיל זענין אנטשלאפן גיווארן אין מיטן עסין. אז זיי וואכן אויף פון שלאף מעגן זיי ווייטר עסין. אבער אז אלע זענין אנטשלאפן גווארין אין מיטן עסין. ווען זיי וואכן אויף טארן זיי נישט ווייטר עסין. דר זעלביגר דין איז ביי דעם אפיקומן. רבי יוסי זאגט אפילו אביסל זענן אנטשלאפין גיווארין אין מיטן עסין דעם קרבן פסח. אז זיי וואכן אויף פון שלאף טארין זיי ניט ווייטר עסין אבר אז זיי דרימלען נאר. זיי שלאפן ניט שטארק. אז זיי וואכען אויף מעגין זיי ווייטר עסין.

אונ דער דין איז אזוי ווי רבי יוסי:

(ט) אז עס בלייבט פון קרבן פסח אויף נאך האלבע נאכט. הייסט עס נותר. אונ עס איז מטמא די הענט וואס רירען אן דאס שטיקיל פלייש. אזו האבן די רבנן גוזר גיוועזן. אונ ווייל מען וועט ניט וועלן זיין געהיט מיט די טומאה. דריבר וועט מען זעהן מען זאל אלץ אויף עסין פר האלבר נאכט. פגול אונ נותר איז אויך מטמא דיא הענט (אז מען שעכט אקרבן אונ מען טראכט בשעת שחיטה. קבלה. הולכה. זריקה. מען טוט איינס פון די פיער עבודות מען זאל שפרענגין דאס בלוט אדער איס עסין לענגער פון די צייט וואס די תורה האט אום גיזעצט. ווערט דר קרבן שוין פסול. אונ דם הייסט פגול). אונ אפילו דער קרבן איז גיוועזן כשר נאר עס איז געבליבען אשטיקיל פלייש אויף נאך די צייט. וואס מען טאר שון דם ניט עסין. דם הייסט נותר. אונ די שטיק פלייש וואס איז פגול אדר נותר. זענין מטמא די הענט וואס רירען זיי אן. אז ער האט גימאכט אברכה אויף דעם קרבן פסח באי אמ"ה אקב"ו לאכול את הפסח. דארף ער שוין ניט מאכן אברכה אויף דעם קרבן חגיגה פון ערב פסח. אבר אז ער הט גימאכט אברכה אויף די חגיגה אשר קדשנו במצותיו וצונו לאכול הזבח. מוז ער מאכן אברכה אויף דעם קרבן פסח אויך. אזויא זאגט רבי ישמעאל. רבי עקיבא זאגט דיא ברכה פון קרבן פסח פטרת ניט דיא חגיגה. אונ די ברכה פון די חגיגה פטרת ניט דעם קרבן פסח. נאר ער מוז מאכין אברכה אויף יעדין בעזונדר.

דער דין איז אזויא ווי רבי עקיבא:

סדר ההגדה ואכילת הפסח בזמן המקדש יובב"א

עס איז א מצות עשה מן התורה צו עסען דעם קרבן פסח די נאכט וואס גיהער צום פיפצעטען טאג אין ניסן. אונ ווייל דר קרבן פסח הט גמוזט זיין גבראטין פון פלאם פייער. אויך איז דאך די מצוה גיוועז צו עסען מיט אים מצה אונ מרור. אונ אמצוה מן המובחר וואר צו עסען דעם קרבן פסח צו דר זעט. דם הייסט מען זאל שון נאך דעם קרבן פסח ניט דארפן קיין זאך אין די נאכט צו עסן. איבר דעם וואר עס גימאכט מיט אזו א סדר. נאך דעם ווי דם בראטין פון קרבן פסח איז פערטיג גווארן אזו ווי דר דין איז. אונ עס איז גווארן נאכט הט מען גמאכט קידוש מען הט גגעסן כרפס. עס איז גילעגן דריי מצות. מען הט איבר גבראכן די מיטעלע מצה. מען הט גזאגט די הגדה. מען הט גטרונקן נאך אכוס. מען הט זיך גוואשן. געגעסן מצה. מרור. די גאנצע סעודה. נאך דעם האט מען גיגעסן פלייש פון שלמים. איף די פלייש האט מען גמאכט אברכה (ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לאכול הזבח). נאר מען הט גמוזט זעהן מען זאל ניט צו פיל זאט ווערען. אונ מען האט גגעסען דעם קרבן פסח. מען הט גמאכט אברכה (ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לאכול הפסח). אונ אז מען האט גגעסען פון דעם קרבן פסח אקליין שטיקל גרויס ווי א איילבירט. איז מען אויך יוצא גוועזן ווען מען הט גגעסן דעם קרבן פסח הט מען גזאגט הלל. איידר מען הט גנומן עסען דעם קרבן פסח האבן זיך גזעצט געבן טיש אלע מענטשן וואס האבן זיך גיציילט אויף דעם קרבן פסח. מען הט ניט גטארט ווערן צוויי קאמפאניעס. נאר אלע האבן גמוזט זיצן צו זאמען. אונ אוב אין אשטוב זענן גזעסן צוויי קאמפאניעס מענשן ביי צוויי פסחים. טאר ניט איינער נעמען אשטיקל פון זיין קרבן פסח אונ צו גיין צו דיא אנדערע קאמפאניע. אויך איינר הט ניט גטארט עסען פון צוויי פסחים. יעדר יוגד הט גמוזט זיין נמלת. אונ אוב ער איז גוועזן א ערל. אפילו ווייל זיינע ברידער זענין גישטארבן פון דעם מל זיין. הט ער ניט גטארט עסין פון דעם קרבן פסח. אונ אוב ער הט גהאט קנעכט כנענים אדר קינדר וואס זענין ניט גוועזן נמלת. הט ער ניט גטארט עסין דעם קרבן פסח. אביין הט מען ניט גטארט צו ברעכן פון קרבן פסח; נאר דעם ערשטן טאג חול המועד הט מען פאר ברענט דיא ביינר אונ די פלייש וואס עס איז גבליבן פון קרבן פסח מען הט ניט גטארט עסען דעם קרבן פסח נאך האלבע נאכט. אלע פלייש וואס עס איז ווייך צום עסען ביי א גרוסן אקס. דם הט מען גמעגט עסען ביי דעם יונגע ציקעלע פון דעם קרבן פסח. אבר וואס ביי אגרוסן אקס איז הארט אונ מען קען דאס ניט עסען. אפילו ביי דעם קרבן פסח איז דאס גיוועזן ווייך. אוב מען האט נאר די פלייש אליין גגעסען ניט קיין כזית פון אנדערע פלייש איז מען ניט יוצא. נאך דעם קרבן פסח האט מען שוין ניט גטארט עסען. אזו איז גיוועזן דער סדר מיט דיא דינים פון קרבן פסח. מיר זאלען זוכה זיין צוא עסען דעם קרבן פסח אין ירושלים ווען דער בית המקדש וועט גיבויעט ווערען אונ אונזערע צייטען אמן:

קדש מען לאזט זיך אנגיסען דעם ערשטען כוס אונ מען מאכט קידוש פאר דעם קידוש זאגט מען דאס

הריני מוכן ומזומן לקים מצות כוס ראשון מארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

אום שבת פאנגט מען אן דא:

בלחש ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

כשחל בחול מתחילין כאן סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה ו) את יום חג המצות הזה. זמן חרותנו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת ו) מועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

ווען פסח איז אום מוצאי שבת זאגט מען דאס פאר שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש: שהחיינו

ורחץ וואש דיא הענט און זאג ניט דיא ברכה פון על נטילת ידים:

כרפס נעם איין שטיקעל גרינס אונ טונק איין אין זאלץ וואסער אונ מאך די ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה:

יחץ טייל איבער די מיטעלסטע מצה דאס איז דער לוי אויף צוויא טייל די גרויסע טייל נעם ארויס פון צווישען די מצות אונ לייג אונטער דיא קישען פון וועגען דעם אפיקומן:

מגיד נעם פון דעם טעלער אראפ די זרוע אונ דאס איי אונ הויב אויף דעם טעלער אונ זאג:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְקַיֵּם הַמִּצְוָה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

הָא לַחְמָא עַנְיָא דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם. כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכוֹל. כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח. הָשַׁתָּא הָכָא. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הָשַׁתָּא עַבְדֵי. לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין:

היים אן גיסין דעם כוס אונ דער זון פרעגט דעם פאטער דיא פיר קשיות:

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה. הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה: שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת. הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר: שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ פַּעַם אֶחָת. הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים: שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין. הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין:

תרגום עברי

הא לחמא עניא. דאס איז די אָרעמע ברויט וואס אונזערע עלטערין האבן (אזעלכע) גיגעסין אין לאנד מצרים, ווער עס איז הונגעריג קאן קומען עססען מיט אונז, ווער עס איז בעדערפטיג קאן קומען פייערין מיט אונז דעם פסח. דעם יאהר זיינען מיר דא, איבער א יאהר וועלען מיר זיין אין ארץ ישראל. דעם יאהר זיינען מיר קנעכט, איבער א יאהר האפפען מיר צו זיין פרייע לייטע:

מה נשתנה. וואָרום איז דאס נאכט (פון סדר) אויסגעצייכענט פון אלע איבעריגע נאכט (פון גאנץ יאהר). אלע נאכט קאנן מיר עססען חמץ אונ מצה, (הלילה הזה) דיזע נאכט נור מצה? אין אלע נעכט קענען מיר עססען אלערלייא קרייטיכער, די נאכט (פון פסח) נור ביטערע? אלע נאכט ברויכען מיר ניט איינטונקען אפילו איין מאל. דיא נאכט-צווייא מאל? (פעטערזיליע אין זאלצוואסער אונ ביטערע קרייטער אין חרוסת). אלע נאכט עסין מיר וויא מיר ווילען אן געלעגט אדער ניט, דיא נאכט זיטצען מיר אלע אנגעלעגט?

ספורי גאולת מצרים

דיא תורה הקדושה האט אונז באפוילין צו דערצעהלין די נסים ונפלאות וואס גאט האט געטהון מיט אונזערע עלטערן אין מצרים דער פפליכט ליגט אויף יעדען יודען. ווייל ניט אונזערע עלטערן אליין האט גאט בעפרייט פון סקלאפעריא נור אונז אויך, ווי דער בעל הגדה זאגט. דארום האבען אונזערע חכמים מתקן גיוועזן דיא הגדה של פסח כדי דיא יודען זאלין יוצא זיין מיט דיא מצוה פון „למען תספר", נור פאר דיא יחידי סגולה איז ווייניג דיא הגדה אליין, אויף

משלי חכמים

הא לחמא עניא. אמאל איז געווען דער נוסח „הא כלחמא". אונ יעטצט זאגען מיר דעם נוסח „הא לחמא". דער דובנער מגיד רבי יעקב זצ"ל זאגט אויף דעם אמשל: א אָרעמאן פלעגט ארומפאהרען פון שטאדט צו שטאדט פארקויפען קלייניגקייטען: ציצית, תפילין, מזוזות, א. ז. ח. אמאל איז ער געקומען אין א שטאדט אונ האט געהאנדעלט, פארדינט. גאט האט איהם געהאלפען ער איז רייך געווארען, אין דעם טאג וואס ער איז אריין אין יענער שטאדט האט ער געמאכט יעדעס יאהר א באל. ער האט צום אנדענקען זיך אנגעצויגען זיינע אמאליגע אָרעמע קליידער מיט זיין געוועזענע טארבע, אונ פלעגט זיין ווייב, קינדער אונ פרעמדע געבען

דאס איז דער תירוץ:

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים. הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים. כלנו נבונים. כלנו זקנים. כלנו יודעים את התורה. מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח:

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק. והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה. ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות. עד שדרשה בן זומא

תרגום עברי

עבדים מיר זיינען געוועען קנעכט צו פרעה אין מצרים, האט אונז דער גאָט אונזער גאט ארויסגעפירט פון דארט מיט א שטארקער האנד און מיט איין אויס געשטרעקטען ארם, ווען גאט וואלט אונזערע עלטערין ניט ארויס געפיהרט פון מצרים, וואלטען מיר און אונזערע קינדער און קינדס קינדער געבליבען קנעכט צוא פרעה אין מצרים. דארום ווען מיר אלע זאלין זיין חכמים, פארשטענדיגע און ערפארענע מענגער אויך קאנען דיא תורה, איז דאך אויף אונז א מצוה צוא ער ציילען פון יציאת מצרים, און יעדער וואס מעהר ער רעדט פון יציאת מצרים איז דאס בעססער (לאבענסווערט).

מעשה אזו איז געוועזן דער פאל, (עס האט געטראפען) מיט רבי אליעזר און רבי יהושע און רבי אלעזר בן עזריה און רבי עקיבא און רבי טרפון וועלכע זיינען אין דער שטאט בני ברק געזעסן פסח אבענד אנגעלעהנט און האבען דיא גאנצע נאכט ערציילט פון יציאת מצרים, ביז זייערע תלמידים זיינען געקומען און האבין געזאגט: רבותינו! עס איז שוין צייט צו לייענען קר"ש פון פריה מארגענס!.

אמר האט רבי אלעזר בן עזריה געזאגט: איך בין אזו גוט וויא זיבעציג יאהר אלט און איך האב ניט זוכה געוועזן עס זאל געזאגט ווערין יציאת מצרים *) ביי נאכט.

ספורי גאולת מצרים

זייא איז א מצוה צו דער ציילין וואס מעהר, דארום ווילין מיר מזכה זיין פיל לעזער מיט די ספורים וואס מיר האבין געלעזען אין פיעל פערשידענע היילינע ספרים, נור צו ערשט וועלין מיר שרייבען בקיצור גמרץ אקלייגעם אויסצוג

משלי חכמים

געבען גרויסע מתנות דיא קינדער האבען געוואוסט דיא צייט ווען דער פאטער ציהט אן דיא טארבע גיט ער זייא מתנות. ויהי היום, אמאל איז ער צוריק ארעם געווארען, ער האט געמוזט פון דאס נייא אנציהען דיא טארבע געהן אין דיא הייזער. וויא די קינדער האבען געזעהען דאס דער פאטער האט אנגעצויגען דיא טארבע האבין זיי ביי איהם געבעטין מתנות. — קינדערליך! — האט דער פאטער געזאגט עס איז בייא מיר היינט קיין יו"ט ניט. אמאל פלעג

* דאס הייסט דיא פרשה ציצית.

שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה. אֶחָד חָכָם. וְאֶחָד רָשָׁע. וְאֶחָד תָּם. וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל:

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר. מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. וְאַף אַתָּה אֱמָר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן:

תרגום עברי

ביז בֶן זוֹמָא האט גידרשת דעם פסוק: לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ (דברים טז, ג) דאס הייסט: דאמיט דוא דיך אין דיינער גאנצען לעבענסצייט דערמאנ ערינערסט אן וועלכען דו ביגסט אוים מִצְרַיִם געגאנגען. ווען עס וואלט געשטאנען "ימי חייך" וואלט מען גימיינט "דיא טעג" אבער אז עס שטייט "כל ימי חייך" מיינט מען די נאכט אויך. די אנדערע חֲכָמִים זאגען: "ימי חייך" מיינט מען דעם געגענווערטיגען לעבען, אונ "כל ימי חייך" דיא צייט אז משיח וועט קומען. ברוך המקום. גילויבט איז גאט (הערת המעתיק: גאט האט פיל נעמען, יעדער נאמען איז אצייכען פון זיין גרויסקייט, איינע פון זיינע נעמען איז "המקום" ווייל ער איז דער ארט פון דער וועלט אונ ניט די וועלט איז זיין ארט). האכגעלויבט איז ער וואס ער האט זיין תורה געגעבען זיין פאלק ישראל, געלויבט איז ער וואס האט דיא געזעטצע געגעבען געגען פיר פערשידענע קינדער, איינער א חָכָם, איינער א רָשָׁע איינער א תָּם אונ איינער א שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל:

חכם. דער קלוגער וואס זאגט ער? וואס זיינען דיא פארשריפטען דיא געזעטצע אונ דיא רעכטע וועלכע דער עווינער, אונזער גאט האט אייך געבאטען? ביי דיא געלעגענהייט זאג איהם אלע דינים פון פסח, ביז דעם דין: "נאך דעם קרבן פסח בארף מען ניט עססען אנדערע שפייז":

משלי חכמים

איך אנטאן דיא בארבע גור לזכרון אונ באמת בין איך גיוועזן רייך, אבער יעטצט בין איך טאקע אן אמתר ארעמאן. דער נמשל דערפון: אמאל אז יודען זענען געוועזן אין ארץ ישראל האבען זייא געזאגט דעם נוסח הא כלחמא ענייא, אבער אז זייא זענען פון ארץ ישראל פארטריבען געווארען קענען זייא זאגען "הא לחמא עניא".

חכם מה הוא אומר? א. ז. וו. ערקלעהר דעם חכם די דינים פון פסח: אין דער תורה איז פאראן ביוא

דעם

ספורי גאולת ממצרים

אויסצוג פון דער תורה. יעקב מיט זיין פאמיליע, זיבענציג נפשות זיינען געקומען אין מצרים. אין אלאנגע צייט שפעטער איז יוסף געשטארבען. אונ דיא יודען האבען זיך זייער פיל אונ שטארק פארמערט, (אפרוי פלעגט געבוירן זעקס קינדער אויף אמאל) האט דער קעניג פון מצרים מורא גיהאט פילייכט וועט ווערין אמלחמה וועלין דיא יודען העלפין זיינע פיינד אונ וועלין ארוים ציען פון מצרים. האט ער אנגיפאנגען צו אונטער דריקין דיא יודען, ער האט זייא געמאכט פאר שקלאפען, גענארבייט מיט

זייא

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר . מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לוֹ . וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בְּעִקָּר. וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמָר לוֹ בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם . לִי וְלֹא לוֹ . אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל :

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר מַה זֹּאת . וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים :

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ . שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :

תרגום עברי

רשע . דער אויסגעלאססענער זאגט : וואס בעדייטעט די עבודה צוא אייך ? — אייך אונ ניט אויך אים ? ווען ער האט זיך זעלבסט פון כלל (אלגעמיינעם געברויך) אויס געשלאסען , איז ער אכופר בעיקר , דארום מאך איהם שטומפף (היילינ) זיינע ציינער אונ אנטווארט אים : דאס האט גאט אויך מיר גיטאן , נור מיר איז דאס גיטאן גיווארין אלעם איך זעלבסט וואלט פון מצרים הערויסגעצויגען . מיר , ניט אים . דען וואלט ער דארטין גיוועזען וואלט ער געוויס ניט ערלייזט גיווארין .

תם . דער איינפעלטיגער פרעגט : וואס איז דאס ? זא זאג צוא אים : ווייל מיט אשטארקע האנד האט אונז גאט אויס מצרים , דעם שקלאפענהויז הערויס געפיהרט .

ושאינו . דער וואס פערשטייט ניט צו פרעגען מיט דעם ערעפנע דו דאס געשפרעך ' דען עס שטייט געשריבען , דוא זאלסט צוא דיין זאהן אן דיזען טאג זאגען גאמליך : דאס געשיעהט וועגען דעם וועלכעם גאט האט מיר גיטאן אלס איך האב פון מצרים ארויסגעצויגען .

ספורי גאולת מצרים

דיא טאג אונ נאכט , אונ אז פרעה האט גיזעהען זיין פלאן העלפט ניט , דיא יודען פארמעהרען זיך איבער נאטירליך , האט פרעה בעפוילין אויף זיין גאנצע פאלק : זיא זאלין אלע יודישע קינדער וואס וועלין גיבארין ווערין זכרים , זיא אריין ווארפין אין טייך . אין יענע שלעכטע צייט איז משה רבנו גיבארין גיווארין , דיא מוטער (יוכבד) האט אים דריא חדשים פארבארגין , מער האט זיא איהם ניט גיקאנט בעהאלטען , האט זי איהם אין אקעסטעל אריינגעלייגט אונ האט די קעסטעל אריינגישטעלט אין טייך צווישין גראז , (כדי די קעסטיל זאל ניט אוועק שווימען

זייט

משלי חכמים

דעם „קרבן פסח‘ אדין „ועצם לא תשברו בו‘ . ד . ה . א ביין פון קרבן פסח טאר מען ניט צוברעכען . אפילו ווען ער האט אין זיך מארך (פסחים פ״ג): דיא כונה פון דעם דין איז : אלע וואס האבען געלערנט דיא יודישע געשיכטע ווייסען אז פיעל מאל האט מען געזאגט צום יודען : צו וואס דארפסט דוא דיין רעליגיאן? ער איז דאך פאר דיר טרוקען וויא אביין . צוברעך דעם ביין ווערסט דוא געפינען מארך (חלב הארץ) דערפאר האט מען איהם די ערשטע זאך געזאגט : אביין טאר מען ניט צוברעכען . ב) דער זעלביגער חכם פרעגט : „מה העדות והחקים והמשפטים“ דאס הייסט: צו וואס דארפען מיר די תורה שבעל פה (גמרא) עס וואלט אפשר גענוג גיוועזן דיא תורה שבכתב (תנ״ך) — ענטפער איהם . דיא גמרא זאגט אונז אז דעם „קרבן פסח“ מוזען מיר עססען זאטטערהייט אונ דאס איז דיא כונה פון „אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן“ (פסחים קיט) אבער עססען דעם קרבן פסח הונגעריגערהייט וואלט מען געוויס צו ברעכען אביין . אלזוא נור פארהיט אונז דעם די

יכול מראש חדש תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא יכול מבעוד יום תלמוד לומר בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך:

מתחלה עובדי כוכבים היו אבותינו. ועכשו קרבנו המקום לעבודתו. שנאמר ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יי אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם. תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים:

ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים:

תרגום עברי

יכול. איך וואלט מיינען דאס מען איז פערפליכטעט צו דער ציילן יציאת מצרים פון ראש חדש ניסן, דארום ווערט געזאגט ביום ההוא אין דיזען טאג. ווען נון אין דיזען טאג, קאן דאך איינער גלויבען אטאג פריער פאר פסח (ד״ה ערב פסח) דארום ווערט געזאגט בעבור זה וועגען דעססען, דאס הייסט: נור צו דער צייט ווען עס ליגט פאר דיר מצה אונ מרור (אונגעזייערטע קוכען אונ ביטערע קרייטער).

מתחלה. אין אנפאנג האבען אונזערע עלטערן געדינט פרעמדע געטער, יעצט אבער האט אונז גאט געבראכט נאהנט צוא זיינעם דינסט, ווען אזוי שטייט געשריבען: יהושע האט געזאגט צום גאנצען פאלק: אזויא זאגט גאט, דער יודישער גאט: אויף יענער זייט (טייך) האבין אייערע עלטערן פריער געוואהנט. תרח, דער פאטער אברהם׳ס אונ נחור׳ס, אונ זייא האבען געדינט פרעמדע געטער אונ איך האב גענומען אייער פאטער דעם אברהם אונ איך האב איהם געפיהרט דורך דאס גאנצע לאנד כנען אונ איך האב פערמעהרט זיינע קינדער אונ איך האב איהם גיגעבין דעם יצחק, דיזען האב איך געגעבען דעם יעקב אונ עשו. אונ דעם עשו האב איך געגעבען דעם בארג שעיר אלס איינענטהימליכען בעזיטץ. אבער יעקב מיט זיינע קינדער האבען ארונטער געצייזט נאך מצרים.

משלי חכמים

פון „ועצם לא תשברו בו״ דיא רבנן! און אזוי איז אלע מאל. דיא רבנן פארהיטין אונז מיר זאלען ניט קומען חלילה צוא א איסור דאורייתא. ג) ביא דעם קרבן פסח איז געזאגט: „ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר״ דיא כונה איז: מיר זאלען ניט ארויסגעהען פון בית ישראל (דיא יודישע שטוב) ווען אפילו אונז איז פינסטער און ביטער. מיר דארפין וואַרטען אויף דעם פריה מארגין. עס זאל ווערין טאג ליכטיג העל. ד) אויך האט דער רבונו של עולם אנגעזאגט ביא דעם קרבן פסח: „איש לפי אכלו תכוסו על השה״ דיא חכמים זאגען אז דיא געזונדטע מענשען זאלען זיך ציילען אויפען קרבן פסח אבער

ספורי גאולת מצרים

מיט, וועט זיא איהם קאנען ביא דער נאכט אן זייגען) די שוועסטער (מרים) איז געשטאנען פון ווייטען אונ האט געזעהן די קעסטיל ביי צו וויסען דעם סוף. פרעה׳ס טאכטער מיט איהרע בעדינטע זיינען גיגאנגען זיך באדין אין טייך, האט זי געזעהן די קעסטיל אין טייך האט זיא גילאזט ברייגנען צוא זיך, האט גיעפינט אונ גיזעהען וויא דאס קינד וויינט, האט זיא זיך אויף איהם דערבארעמט, אונ גילאזט ברייגנע איין אם (מאקע זיין מוטער

טעבריעם

בָּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא ׃ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִשַּׁב אֶת הַקֵּץ ׃ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה ׃ וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל ׃

מען הויבט אויף דעם כוס, מען דעקט צו די מצות און מען זאגט דאס:

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד

ברוך. געלויבט איז ער, דער וואס האלט זיין פארשפּרעכען זיינעם פאלק ישראל. געלויבט איז הקב"ה וואס האט גערעכענט די ענדע (פון גלות מצרים) צו טאן אזוי וויא ער האט געזאגט צו אברהם אונזער פאטער ביי דעם כוגד צווישען דען שטיקקען. וויא עס שטייט געשריבען, אין דער תורה: און ער האט געזאגט צו אברהם דו זאלסט וויסען דאס דיינע קינדער (זאמען) וועלין זיין פרעמדלינגע אין איינעם לאנד וואס געהערט ניט צו זייא, מען וועט מיט זייא ארבייטען און זיי דריקען פירהונדערט יאהר, און אויך דאס פאלק וועלכע זייא וועלין דינען, וועל איך ריכטען, און נאכדעם וועלין זייא אויסציהען מיט אגרויסען פארמעגען.

והיא. דיזע צוזיכערונג (וואס גאט געדיינקט דעם ברית בין הבתרים) האט ערהאלטען אונזערע עלטערן און אונז (מיר זאלין זיין איין פאלק) דען ניט נור

משלי חכמים

נאכדעם האט זיא אים צוגינומען פאר אזון, און זיא האט אים איין נאמין גיגעבין „משה" אין אקורצע צייט איז משה גרויס גיווארין, פרעה האט איהם אויף גינומען אויף זיין הויז, נאר משה האט דאס אלעס גילייגט אן אזייט, ער איז גיגאנגען זעהען וויא זיינע ברידער ארבייטין שווער. אמאל האט ער גיזעהען וויא א מצרי שלאגט א יודען, האט משה גיהרגת דעם מצרי, פון די מעשה האט פרעה גיהערט, האט ער גיוואלט הרגנען משה'ן איז משה אנטלאפין אין מדין, דארטין האט ער חתונה גיהאט מיט צפורה יתרו'ס אטאכטער און ער האט גיפיטערט יתרו'ס שאף

בעוויזען צו אים ער האט איהם בעפוילין געהן צו פרעה בעטען איהם ער זאל די יודען בעפרייען משה האט אין אנפאנג ניט גיגלויבט אז ער וועט קאנען בעהויבען אזא שווערע זאך, ביז גאט האט אים איבערגירעדט ער זאל געהן מיט זיין ברודער אהרן צוזאמען, דורך גרויסע וואונדער און איבערנאטירליכע מכות

ספורי גאולת מצרים

ניט די אלטע אדער קראנקע מענשען (ופסחים פ"א) די כוונה דערפון איז אזוי: מהון מצות דארפען די געזונדטע מענשען, אבער אקראנקער (אז דער דקטאר הייסט איהם ניט) דארף ער ניט עססען דעם קרבן פסח, און אזוי איז ביי אללע מצות געזונטע אבער ניט קראנקע דארפען זייא מקיים זיין. ה) ביי די מצה באקען איז אמצוה מען זאל די טייג קנעטען און רעדלען, ווען ניט חאפט די מצה זיך בלאזלען (שו"ע או"ח סי' תנט). מיר זעהען אפט אז מען קנעט אונז און מען רעדלט אונז כדי מיר יודען זאללען זיך ניט בלאזלען... אין תנ"ך געפינען מיר פיעל ביאהל אז מען האט אונז ניט געקנאטין און ניט גערעדעלט האבען מיר זיך באן געבלעזעלט...

(מהר"ר משה אנטאקאלסקי)

א) והיא שעמדה וכו' דער יודישער גליק איז האט ניט „אחד" דאס] מיינט מען אקעניג האט געוואלט אונז פארניכטען. ווען אקעניג אליין, וואלט גיוועזען ניט גוט: נור אין יעדען דור—„עומדים"—עס איז פאראן פיעל וואס ווילען אונז פארניכטען, אבער וואס טהוט גאט? ער איז אונז „מציל מידם" דורך זייערע הענד. וויא מיר זעהען למשל: משה איז ערצויגען גיווארין ביי פרעה, אין שטוב, אסתר איז גיווארין אקעניגין.

תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:

ויענונו כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסים למען ענותו בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: ויתנו עלינו עבדה קשה כמה שנאמר ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:

ונצעק אל יי אלהי אבותינו וישמע יי את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ונצעק אל יי אלהי אבותינו כמה שנאמר ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה: וישמע יי את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא את

תרגום עברי

אונ ווען אקריג וועט זיך טרעפען וועט ער זיך פעראייניגען מיט אונזערע פיינדע. ער וועט געגין אונז שטרייטען אונ וועט אויס ציהען פון דאס לאנד.

דיענונו. זייא האבין אונז בעדריקט (גע־פייניגט) וויא דער פסוק זאגט: זייא האבין גיזעצט אויף אים בעאמטע, זייא זאלין פארערין (איין מאנען) די אבגאבען אום אים דורך שווערע ארבייט צוא בעדריקען. אונ ער האט פאר פרעה געבוים פארראטה־שטאדט געמליך: פתם אונ רעמסס אונ זיי האבין אויף אונז ארויף גילייגט שווערע ארבייט, וויא דער פסוק זאגט: די עגיפטער האבען די קינדער ישראל שטרייגג אונטערדריקט מיט שווערע ארבייט.

ונצעק. אונ מיר האבין געשריען צו דעם עווינען גאט פון אונזערע עלטערין, אונ גאט האט ערהערט אונזער שטימע, דען ער האט גיזעהן אונזער עלענד, אונזער מיה, אונזער פיין אונ אונזער בעצוויננגעניס.

ונצעק. אונ מיר האבין געשריען צו דעם עווינען, דעם גאט פון אונזערע עלטערין, וויא דיא שריפט ערצייהלט: אונ עס וואר אין אלאנגע צייט הערנאך, איז דער קעניג פון מצרים געשטארבן אונ איטער נאך האבען דיא קינדער ישראל געזיפצעט אונטער שווערע ארבייט, אונ זייא האבין געשריען. אונ זייער געשרייא פון דיא שווערע ארבייט איז געשטיגען צוא גאט. אונ דער עווינער האט ערהערט אונזער שטימע, וויא דער פסוק זאגט: אונ גאט האט געהערט זייער יאמערן געדיינקט זיין

משלי חכמים

דער מדרש רבה שרייבט (שמות פ׳ א׳) משה רבנו איז גיוועזן זייער שיין קלוג אונ גיראטין אלע הויפלייט האבין אים ליב גיהאט, אמאל איז פרעה גיזעסין מיט אלע זיינע דינער אונ ער האט גיהאלטין משה׳ן אויף זיין שויס האט משה אראפ גינומען דעם קרוין פון פרעה׳ס קאפף אונ האט אן גיטאן אויף זיין קאפף, ביז דער ער אשטרויא אונ האט אים אנטקעגענטראגען צוא זיך אהיים. (הערה: מ׳ען קאן זאגען אז ווייל

ספורי גאולת ממצרים

געפינען וועלען זייא ניט קענען ארויסגיין פון מצרים וויא משה האט דאס געהערט, האט ער גישריען יוסף יוסף! גיב כבוד דעם יודישען גאט, מיר קענען אהן דיר ניט ארויסגעהן פון מצרים זייא ניט מעכב די גאולה, דו בינסט אצדיק בעט בייא גאט ער זאל דיך אויפברענגען פון תהום, דער וואססער האט באלד אנגעפאנגען צו רוישען אונ דער ארון איז ארויפגעשוואומען פון אויבען אויף דעם וואססער האט משה גינומען דעם ארון וויא מען הייבט אויף

משה

עָנְיֵנוּ זוֹ פְּרִישׁוּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
וַיֵּדַע אֱלֹהִים׃ וְאֶת עֲמָלֵנוּ אֵלּוּ הַבָּנִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד
הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן׃ וְאֶת לַחֲצֵנוּ זוֹ הַדְּחַק כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אוֹתָם׃

וַיּוֹצִאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדוֹל
וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים׃ וַיּוֹצִאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם. לֹא עַל יְדֵי
מַלְאָךְ וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף וְלֹא עַל יְדֵי שָׁלִיחַ אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה
הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ׃ וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה

תרגום עברי

בונד מיט אַבְרָהָם יִצְחָק אונ יַעֲקֹב, אונ ער האט גיזעהען אונזער עלענד דאס איז געווען פְּרִישׁוּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ (דער אָבשיידען זיך פון זייערע פרויען) וויא דער פסוק זאגט: אונ נאט האט גיזעהען דעם צושטאנד פון די קינדער יִשְׂרָאֵל אונ האט זיך בעשלאָסען אָן צוא געמען פאר זייא (דאס הייסט זייא רעטטען) וְאֶת עֲמָלֵנוּ אונזערע מיהזעליגקייט (מידיקייט) אין בעצוג דער קינדער, וויא דיא שריפט ערצייהלט יעדען נייגעבארענען זאהן זאלט איהר אין דעם פלוס אריינוואַרפען, אונ יעדע טאכטער קאנט איהר ערהאלטען. וְאֶת לַחֲצֵנוּ אונ אונזער בצוויגנגם גאמליך דעם דרוק וויא דער פסוק זאגט: אונ אויך האב איך געזעהען דאס דראנגזאל מיט וועלכען דיא עגיפטער בעדריקקען זייא אונ גאט האט אונז ארויס גיצויגין פון מִצְרַיִם מיט אשטארקע האנד, מיט איין אויס גישטרעקטין ארם מיט גרויס פורכטבארע אונ וואנדער.

וַיּוֹצִיאֵנוּ. דער עווינער האט אונז ארויס גיצויגין פון מִצְרַיִם. ניט דורך אמלאך אונ ניט דורך אשרף אונ ניט דורך אשליח זאנדערן הקב״ה האכגעלויבטער היילינער ער זעלבסט איז געווען אין אייגענער מאיעסטעט אונ הערליכקייט. וויא דער פסוק זאגט: אונ איך (גאט זאגט דאס) וועל דיזע נאכט דורכציהען דאס לאנד מצרים. אונ איך וועל שלאגין אלע ערשט געבארענע אין לאנד מִצְרַיִם פון מענשען ביז צום פִיעה. אונ אן אלע געטער אין מִצְרַיִם וויל איך שטראפגעריכט איבען, איך

ספורי גאולת מצרים	משלי חכמים
וויא דיא חַרְטוּמִים האבן דאס גיזעהען האבן זייא גיזאגט צום קעניג מיר האבן דיר אמאל גיזאגט אז איינער וועט צונעמען דיין קרוין. מיר פירכטען פיליייכט איז דאס דער מענטש איינינע פון דיא חַרְטוּמִים האבן גיזאגט. מען דארף אים הרגנען, אנדערע— מען זאל אים פארברענען, יִתְרוֹ איז אויך גיוועז אויף	משֶׁה האט זיך מְטַמֵּא געווען מיט דעם ארון דער פאר איז ער געבליבען א לֵוִי אונ זיין ברודער אַהֲרֹן אכהן—) נאך אוואונדער (שרייבט דער מדרש) האט געטראפן מיט דעם ארון: דיא מִצְרַיִם האבען דורך כשוף געמאכט הונדערע פון גאלד זיי האבען געהיט דעם ארט וואו דער ארון איז געלעגען דאס קיינער זאל אים פון דארט ניט ארויסנעמען וויא איינער האט געוואלט צוגיין ביי יענעם ארט האבען דיא הונדערע געבוילין אזויא הויך אז אין גאנץ מִצְרַיִם (אמהלך

פון פערציג טעג) האט מען געהערט זייערע קולות אונ אז משֶׁה איז אהין געקומען האבין די הונדע געשוויגן. דער מדרש שרייבט: דיא יודען אין מִצְרַיִם האבען קיין זכות ניט געהאט אויסגעלייזט צוא ווערען, האט זייא גאט געגעבען (דורך משֶׁה) צוויא מִצְוֹת, דעם קָרְבַּן פֶּסַח אונ מִילָה זייא זאלען זיך מַל זיין אבער

פיעל

הזה אני ולא מלאך. והכיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף. ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי אני הוא ולא השליח. אני יי אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד יי הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד

תרגום עברי

דער עווינער !. ועברתי איך וועל דורכציהען אין לאנד מצרים, איך זעלבסט קיין מלאך אונ איך וועל שלאגען אלע בכורים (ערשט געבארענע) איך זעלבסט אונ ניט קיין שרף. אונ אלע געטער פון מצרים וועל איך טהון אשטראפגעריכט איך זעלבסט קיין שליח (אבגעארדענטער). איך דער עווינער, איך בין עס, קיין אנדערער. ביד מיט אשטארקער האנד, דאס מיינט מען די פעסט, אזוי ווי דר פסוק זאגט: נאטעס האנד וועט זיין אן ביינע פיעה וועלכע זיינען אין פעלד, אן די פערד, אייזלען, קאמעלען, רינדפיעה, אונ קליין פיה, צאין זייער שווערע פעסט. ובזרוע מיט

משלי החכמים

פיעל פון די יודען האבען ניט געוואלט זיך מל זיין, וואס האט גאט געטהון? האט באפוילין משה רבינו דאס ער זאל מאכין איין קרבן פסח, האט משה אזוי געטהון, ער האט גוזר געווען אויף די רוחות פון די פיער עקען דער וועלט זייא זאלען בלאזען פון גן עדן אויף משה'ס קרבן פסח, דעם רוח האבען די יודען געפילט דען ער האט זיך געהערט פערציג טאג ווייט, זענען אללע יודען אריינגעגאנגען צוא משה'ן אונ האבען געזאגט צוא איהם: אונזער הער! מיר בעטען דו זאלסט אונז געבען פארזוכען פון דיין קרבן פסח, וויל זיין שטארקער ריח מאכט אונז מיד... האט משה צו זייא געזאגט: דער וואס איז ניט געמלת קאן פון מיין קרבן פסח ניט פרוכען, האבען זייא זיך געלאזט מל זיין. האט זיך פארמישט די בלוט פון קרבן פסח מיט די בלוט פון מילה. משה האט מל געווען, אהרן פורע געווען, אונ יהושע — מציצה.

כשי אליעזר זאגט: אלאנגע צייט פריער איידער משה האט די יודען בעפרייט פון מצרים איז געקומען איינער פון שבט אפרים זיין נאמען איז געווען „נון" און האט געזאגט דאס גאט האט צו איהם זיך בעוויזען אונ געזאגט ער זאל די יודען בעפרייען פון מצרים. דער שבט אפרים דענען געווען גרויסע העלדען זיי האבען זיך פארלאזען אויף זייער גבורה זענען זיי ארויסגעגאנגען פון מצרים פאר די בעשטימטע צייט זיי האבין מיטגענומען זייערע ווייבער אונ קינדער, די מענשען פון גת האבען אויסגעהרגעט פון שבט אפרים צוויא הונדערט טויזענט מאן חייל זייא האבען זיך בעפרייט פאר דער צייט, גאט האט געפירט די יודען מיט זיבען וואלקען (ענני כבוד) פון אלע פיער זייטען, אויבען, אונטען, איז זעקס אונ אזיבעטער איז געגאנגען פאראויס, צבארג האט ער נידעריג געמאכט, אטהאל — אויף געהויבען אויסגעגלייכט, שלאנגען געהארגעט. געמאכט אגלייכע וועג. אז די יודען זענען געקומען ביי דעם ים איז אין הימעל געווארין אגרויסער רעש. עוזא דער שר של מצרים האט געזאגט צו גאט. די פאלק יודען וואס דוא האסט בעפרייט פון מצרים האב איך מיט זייא אדין תורה, זאל קומען מיכאל זייער שר וועלען מיר ביידע טענהן פאר דיר דער רבונו של עולם האט געזאגט צום מלאך מיכאל: האב מיט איהם אדין תורה. עוזא האט געזאגט, גרויסער גאט, דוא האסט טער געווען אויף די יודען זייא זאלען אין מצרים ארבייטען פיר הונדערט יאהר יעטצט זענען

דיא

ספורי גאולת מצרים

דער אסיפה, האט ער געזאגט: דאס קינד האט קיין שכל, ער האט דאס געטאן אן אשום כוונה, אט וועל איך אייך ווייזען אפראבע. שטעלט אוועק אשיסעל מיט גאלד און פייער אויב ער וועט כאפין די גאלד איז אסימן אז ער האט שכל קומט איהם מיתה, אונ אויב ער וועט כאפין די פייער איז אסימן דאס ער האט קיין שכל, קומט אים קיין מיתה ניט עס איז באלד געבראכט געווארין אשיסעל מיט גאלד אונ הייסע קוילען, האט משה געוואלט כאפין די גאלד איז געקומען דער מלאך גבריאל אונ האט אים אשטופ געגעבין האט ער געכאפט אהייסין קויל אין מויל אריין האט ער פארברענט דם צונג איז ער געווארין אשטאמלער.

איך שרייבט דער מדרש: אז פרעה האט געהערט דאס משה האט געהרגעט דעם

מצרי

מאד: ובזרוע נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו שלופה בידו
נטויה על ירושלים: ובמורא גדול זו גלוי שכינה כמה שנאמר או
הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת
ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך: ובאתות זה
המטה כמה שנאמר ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
את האתת: ובמופתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי מופתים
בשמים ובארץ:

מען גיסט עטוואס אפ פון כוס:

דם. ואש. ותמרות עשן:

דבר אחר ביד חזקה שתים. ובזרוע נטויה שתים. ובמורא גדול

תרגום עברי

אוים נישטרעקטען ארם, דאס מיינט מען דעם שווערד צוא געהמען נקמה, דען עס
שטייט מיט איין אוים נישטרעקטין שווערד אין דער האנד אוים נישטרעקט איבער
ירושלים. ובמורא אונ מיט גרויסע שרעק, דאס מיינט מען די אפפענבארונג דר געט־
ליכען מאיסטעט, דען עס שטייט: האט ווען ניטראפין דאס די געטליכקייט זאל ער־
שיינען צו בעפרייען אפאלק פון אפאלק מיט פרובונגען, צייכין, אונ מיט וואונדר,
מיט מלחמה (קריג), אונ מיט א שטארקע האנד, אונ מיט א אויסגישטרעקטען ארעם
אונ מיט גרויס פורכטבארע טהאטען, אזו וויא דער עווינער אייער גאט האט
גיטאן אין מצרים פאר אייערע אויגין, דוא האכט דאס אליין גיזעהען. ובאותות דורך
צייכין, דאס מיינט מען דעם שטעקין וויא דער פסוק זאגט: אונ דעם שטעקין
זאלסטו געמען אין דיין האנד מיט וועלכין דו וועסט מאכין די וואונדערצייכן.
ובמופתים וואונדער, דאס בעדייט אויף דאס בלוט. אזויא וויא דער פסוק זאגט: אונ
איך וועל ציינען וואונדער אויף דעם הימעל אונ אויף דער ערד. בלוט אונ פייער
אונ זיילען פון רויך (געבעל זיילען). דבר אחר איין אנדערע ערקלערונג לערט:
מיט שטארקער האנד, צוויי מאל בעשטראפט, מיט אויסגעשטרעקטען ארם אויך

משלי חכמים

זייא פון דארטען ארויסגעצויגען פאר דער צייט.
זייא זייען דארטין געווען נור צוויא הונדערט יאהר
דארום בעט איך דיר רבש"ע גיב מיר רשות וועל
איך זייא צוריק קערען אין מצרים גאט האט גענאגט
צו מיכאל'ן: מיכאל, ענטפער איהם א ריכטיגע תשובה
מיכאל האט געשוויגען — דוא שווייגסט מיכאל?
—האט גאט געזאגט—דוא האסט ניט וואס צו ענטפערן
וועל איך איהם זאגען א ריכטיגע תשובה: דער
גלות האט זיך אנגעפאנגען פון דער צייט וואס איז
געבארין געווארען יצחק קומט אוים ריכטיג פיער
הונדערט יאהר. (הערה דער דובנער מגיד זצ"ל פרעגט
א שטארקע קשיא, וויא באלד דער גלות רעכנט נאך
פון די אבות. פאר וואס האבען די יודען אין מצרים
געארבעט אזויא שווער ארבייטען האבין זייא גיזאלט
זיין אין גלות ווייא יצחק אונ יעקב?! דער תירוץ
איז א מענש צוא א מענש איז ניט גלייך, דעם גרויסען
מענשען איז א שטראף איין ווארט אבער פאר א פראסטען
מענשען דארף זיין דער שטראף גרעסער. למשל
ווען איינער איז איינגעוויינט צוא עסען פלייש אונ
טרינקען וויין ווען ער זאהל האבען נור ברויט מיט
וואסער וועט דאס זיין פאר אים א שטראף אבער
א מענש וואס עסט נור ברויט אונ טרינקט וואסער
אלע מאל פאר איהם וועט זיין דער שטראף—הייליגקייט
די זעלבינע איז געווען מיט דעם גלות. פאר יצחק'ן
איז גיווען גינוג גלות אז ער איז גיווען אין א פרעמדער
לאנד ניט זיינע, פאר יעקב'ן איז געווען גענוג גלות
געשפייזט צוא ווערען פון זיין זוהן אבער דיא
שפעטערדיגע דורות האבען שוין געארבעט ארבייט

שתים. ובאותות שתים. ובמופתים שתים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים. ואלו הן:

מען גיסט אב עטוואס פון כוס. בייא דם צפרדע און דצ״ך:

דם. צפרדע. כנים. ערוב. דבר. שחין.
ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות:

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ״ך. עד״ש. באח״ב:

רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות. במצרים מה הוא אומר. ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא. ועל הים

תרגום עברי

צוויי שטראף, אויך מיט גרויסע פורכטבארע מהאט צוויי שטראף. דורך צייכען צוויי מכות. מען רופט מען: בלוט. פרעש. כנים (אונגעציפער). געווילד. דבר (פיעהזייכע). שחין (אייטערבייל) האגעלשלאג. הייזשעריקען. פינסטערניש. מכת בכורות (שטערבין דער ערשטגעבארענע).

רבי יהודה בעצייכנט מיט אצייכען דצ״ך עד״ש באח״ב. (די אנפאנג אותיות פון די צעהן מכות).

רבי יוסי הגלילי זאגט: פון וואנען קאנסטו זאגין אז די עגיפטער זיינען אין מצרים געשלאגען געווארען מיט צעהן מכות און בייא דעם ים מיט פופציג מכות? אין מצרים וואס זאגט ער? די חרטמים האבין געזאגט צו פרעה: דאס איז גאטס

משלי חכמים

די ערשטע מכה האט גאט געשלאגען די מצרים מיט בלוט ווייל אז די מצריים האבען גיגלויבט צום טייך נילוס, פרעה האט זיך בערימט אז ער האט דעם טייך נילוס בעשאפען, זיין מעות איז געווען דערפון, דער טייך פלעגט זיך אויפהייבען געגען אים דורך די ברכה פון יעקב אבינו האט פרעה געמיינט אז דער טייך האט פאר אים מורא, דערפאר האט גאט דאס ערשטע געשלאגען דעם טייך און נאך האט געטהאן

ספורי גאולת ממצרים

מצרי, האט פרעה אים געוואלט הרגענען, דאן האט פרעה גינומען און אויסגעקליבען דעם בעסטען שארפין שווערד און האט צעהען מאל געשניטין משה׳ס האלדז, אבער זיין האלדז איז גיווארין הארט וויא א זייל פון אהעלפאנד ביין עס האט אים גאר ניט

גישאדט

ניט וויא א מענש וויל מאן שלעכטעס דעם צווייטען היט ער זיך אז יענער זאל ניט וויסען פריהער, אבער גאט האט טתה געווען מהדער ער האט געבראכט די מכה. פון די מכה דם זיינען פיל יודען רייך געווארען וויא רבי לוי ערקלעהרט אונז, אז אז איד מיט א מצרי האבען געוואהנט צוזאמען, איז די וואסער פון מצרי געווארן בלוט און די וואסער פון יודען ניט. האט דער מצרי גענומען דאס וואסער פון יודען, וויא ער האט דאס גענומען אין טיל איז געווארען בלוט אבער ווען דער מצרי האט דעם יודען בעצאהלט פאר דאס וואסער האט ער געטרונקען וואסער. די מצריים האבען פרובירט אללערלייא מיטלען זייא האבען געגראבען נייע ברונעמער, אבער עס האט קיין זאך ניט געהאלפען, אויסער געלד! די צווייטע מכה: פרעש, „ואבעס" פאר וואס האט גאט אויף די מצריים געבראכט די מכה צפרדעים? ווייל די עגיפטער האבען געצוואונגען די יודען צו ברייגען שקצים ורמשים, איז די מכה געווען מדה כנגד מדה. דורך די פרעש האבען אללע געוואוסט דעם ריכטיגען גרענעץ פון מצרים ווייל די פרעש זיינען געקומען נור אין לאנד וואס האט געהערט צו די מצריים, אבער ניט אין אנאנדער לאנד. די צפרדעים זענען אריינגעקריכען צו די עגיפטער אין בייך און דארטען שרייען, די עגיפטער האבין דערפון גיהאט

טרויסט

גבית

מה הוא אומר. וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו: כמה לקו באצבע עשר מכות. אמור מעתה במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים.

תרגום עברי

פינגער אונ אויף דעם ים האט ער געזאגט: אונ די יודען האבין געזעהען די גרויסע האנד וואס גאט האט געטהאן אין מצרים. דאס פאלק האט מורא געהאט אונ האבען געגלויבט אין גאט אונ אין משה זיין קנעכט. וויפיעל זיינע זיי געשלאגען געווארען מיט דעם פינגער? צעהן מכות! נאנ יעטצט אז אין מצרים זיינען זיי געשלאגען געווארין מיט צעהן מכות. זיינען זיא אויף דעם ים געשלאגען געווארין מיט פונפצינ מכות.

רבי אליעזר זאגט: פון וואנען ווייס איך דאס אין יעדער מכה וואס גאט האט געבראכט (גיגעבען) דיא עגיפטער אין עגיפטען איז געוועזען פון פיהר פערשידענע מכות? וויל עס שטייט געשריבען: ישלח ער שיקט אויף זייא זיין גליהענדען גריטצארן, ווטאט, אנגסט, אונ איין אנשיקענעס פון בייזע ענגלען. „צארן" איז איינס, „ווטוט" איז צווייא, „אנגסט" איז דרייא. אונ איין אנשיקעניס פון בייזע ענגלען

ספורי גאולות מצ"ים

גישאדט, משה איז אנטלאפין פון פרעה. רבי ינאי זאגט, וויא איז דאס מעגליך אז משה זאל קאנען אנטלייפין פון קעניג? נור ווען פרעה האט ארעסטירט משה'ן אונ ער האט אים פאר אורטיילט אראפ צו נעהמען זיין קאפף, איז גיקומען א מלאך פון הימל וואס זייא האט זיך גידוכט אז דאס איז משה, האבין זייא דעם מלאך ארעסטירט אונ משה איז אנטלאפין. רבי יהושע בן לוי זאגט,

אלע

משלי חכמים

גרויסע יסורים די פרעש האבין געביסען דיא קישקעס דיא פרעש זיינען געקראכען אין דיא טייג וועלכע די מצריות האבין געוואלט באקען אונ געגעסען די טייג, דיא פרעש זיינען גיקראכען אין די אויוענ'ס. פיללע פון דיא מצרים האבין זיך בעהאלטין אין חדרים וואס זיינען געוועזען פון מארמאר שטיינער, די פרעס האבען גיזאגט צו דיא שטיינער איהר זאלט וויסען אז מיר גייהען מאן דעם רצון הבורא האט ער אונז גישיקט צו דיא עגיפטער, וויא די שטיינער האבין דאס געהערט האבען זייא זיך צושפאלטין אונ דיא פרעש זייען אריינגעקומען אין די חדרים, אונ גישריען מיט משונה קולות. נור לסוף אז משה האט געמאכט דיא פרעס זאלען ווערען טויט האט פרעה שווערער געמאכט זיין הארץ ניט צוא בעפרייען דיא יודען וויא דער שטיינער איז פון די רשעים בעת זייא איז שלעכט ווערען זייא גוט אונ פרום קוים ווערט זייא בעססער ווערען זייא שלעכט וויא פריהער. דיא דריטע מכה איז געוועזען כנים, פאר וועלכען חטא האט גאט אויף זייא דיא כנים געבראכט?—וויל די יודען האבען געמוזט קעהרען די גאסען אונ ריינינגען די עגיפטערס הייזער פון שמוטץ פון שטויב, דערפאר האט גאט פון זייערע ערד געמאכט כנים, האבען זיי קיין ערד געהאט וואס צו ריינינגין. פערצן מינים כנים זיינען גיוועזען אין מצרים די גרעססטע זארט איז גרויס געוועזען ווי א היגערשע אייא, אונ א מייל די הויך פון דיא ערד זיינען געוועזען כנים. ביא די מכה פון כנים האבען זייא ערקאנט אונ מודה גיוועזען אז דאס איז א וואונדער פון גאט, וויל די מכשפים האבען דאס נים געקאנט נאכמאכען, אזויא וויא זייא האבען נאכגעמאכט די ערשטע צווייא מכות. דיא פיערטע מכה איז געוועזען ערוב, פאר וואס האט גאט ב"ה אנגעשיקט אויף זייא דעם ערוב?—וויל דיא עגיפטער האבען געצוואונגען דיא יודען זייא זאללען געהען אין וואלד חאפען אלערלייא חיות האט גאט געזאגט איך וועל דיא חיות רעות מיט די רויב פייגעל שיקען צו אייך. א מערקווירדיגער וואונדער איז געוועזען צוא

זעהען

עֶבְרָה אַחַת וָזַעַם שְׁתַּיִם וְצָרָה שָׁלֹשׁ מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים אַרְבַּע. אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת:

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל חָמֵשׁ מַכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֶבְרָה שְׁתַּיִם וָזַעַם שָׁלֹשׁ וְצָרָה אַרְבַּע מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים חָמֵשׁ. אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַכּוֹת:

תרגום עברי

איז פיהר. אֱמוֹר זאג מֵעַתָּה דער פון קאנסטו וויסען דאס אין מִצְרַיִם זיינען זייא גישלאגין געווארען מיט פערצינג מַכּוֹת. אונ אויף דעם יַם זיינען זייא געשלאגען געווארן מיט צוויא הונדערט מַכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא זאגט: פון וואנען ווייס איך דאס אין יעדער מַכָּה וואס גאט האט געבראכט, גינעבען דיא עגיפטער אין עגיפטען איז געוועזען פון פינף פערשידענע מַכּוֹת ווייל עס שטייט געשריבען: ער שיקט אויף זיי זיין גליהענדען גרים, צארן, וואוט, אנגסט, אונ א אנשיקענעס פון בייזע ענגלען. „גליהענדע גרים" איז איינס, „צארן" צוויי, „וואוט" דריי, „אנגסט" פיהר. אונ איין אנשיקענעס פון בייזע ענגלען פינף, דערפון קאנסטו וויסען אז אין מִצְרַיִם זיינען זיי גישלאגין געווארין מיט פופציג מַכּוֹת, אונ אויף דעם יַם זיינען זייא גישלאגין געווארין מיט צוויא הונדערט אונ פופציג מַכּוֹת.

משלי חכמים

שוין דאס קיין איינציגע חַיָּה אונ קיין רויב פייגעל זיינען ניט אריינגעגאנגען צוא די יודען אין זייערע וואהנונגען. א מִצְרִי מיט זיינע קינדער זיינען אויף דער גאס געגאנגען האט אליין צוא געהאט איין קינד, אייגער — דעם צווייטען אבער דעם דריטען, אונ אזוי וויטער ביז דעם פינפטען. א. ז. וו. דֶבֶר די פינפטע מַכָּה האט גאט געבראכט אויף דיא עגיפטער ווייל זייא פלעגען בעפעלען דיא יודישע בְּהֵמוֹת, דורך דעם דֶבֶר האט מען געוואוסט וויפיעל בְּהֵמוֹת דיא עגיפטער האבען בעגזלת דיא יודען ווייל דיא יודישע בְּהֵמוֹת איז געבליבען לעבען. דיא זעכסטע מַכָּה איז געוועזען שחין, ווייל דיא עגיפטער האבען ניט ערלויבט די יודען זיך ארומצוּוואשען. גרויסע נִסִים איז געוועזען ביי דיא מַכָּה שחין דאס ערשטע: משֶׁה אונ אַהֲרֹן האבען גענומען פולע הויפען אש פון אקאלכאויוועס, נאכדעם האט אַהֲרֹן אריינגעשאטין זיינע אש אין משֶׁה'ס האנד אונ דיא אש איז אריין געגאנגען אין זיינע האנד הגם זייא זיינען געוועזען פול. דאס צווייטע אגרינגע זאך קאן אמענ'ש ניט ווארפען וייט, אונ דיא אש האט משֶׁה געווארפען ביז דעם כִּסֵא הַכָּבוֹד. דאס דריטע: אזא ביסעלע אש האט באדעקט גאנץ מִצְרַיִם, דאס פערטע דיא אש איז ווארגענאמען דיא דעקער אונ ווענד פון דיא טירען אונ עס איז געפאלען אויף דיא מענשען זייא זיינען באלד קרעצציג געווארען, פון די קרעצץ האבען די חַרְטֻמִּים געליטען מעהר פון אלע, זיי האבען זיך געשעמט צוא ווייזען פאר משֶׁה'ן, ווייל דורך זייער עֵצָה איז משֶׁה רבינו אריינגעווארפין געווארען אין טייך.

די זיבעטע מַכָּה, בָּרָד (האגעל) דאס איז גיוועזען מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה. דיא עגיפטער פלעגין פריהר שרייען אויף די יודען נאכדעם זיי שלאגין, מיט פייערדיגע קלעפ. דערפאר האט גאט געלאזט פריהער רעגנען נאכדעם איז געגאנגען האגעל מיט פייער צוזאמען אונ דער האגעל האט גיט געקאנט פארלעשען דעם פייער

ספורי גאולת מצרים

אלע באטהענגעבער וואס זיינען גיוועזען ביי פרעה, אמייל פון זייא זיינען געווארין טויב, אמייל שטום, אונ אמייל בלינד. פרעה האט געפרעגט וואו איז משֶׁה? האבין די ניט געהערט אונ די ניט געזעהען. אז משֶׁה האט געפירט דיא שאף פון זיין שווער יִתְרוֹ האט גאט זיך בעוויזין צו אים אונ ער האט גיגעבין

כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ: אִלּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים דַּיֵּנוּ: אִלּוּ עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה וְלֹא שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דַּיֵּנוּ: אִלּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דַּיֵּנוּ: אִלּוּ סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת דַּיֵּנוּ: אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְלֹא

תרגום עברי

כַּמָּה. פאר וויפיל וואהלטהאטען זיינען מיר פערפליכטעט צו דאנקען גאט. אִלּוּ. ווען ער וואלט אונז נור אויס מצרים ארויס גיצויגען אונ זייא ניט בעשטראפט דַּיֵּנוּ. דאס אליין וואלט פאר אונז גיוועזען גינוג. ווען ער וואלט נור זייא בעשטראפט ניט זייערע געטער דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט בעשטראפט זייערע געטער אונ ניט גיהרגט זייערע בכורים דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט גיהרגט זייערע בכורים אונ ער וואלט אונז זייערע געלד ניט געגעבען דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונז זייער געלד געגעבן אבער דעם ים וואלט ער ניט שפאלטען דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט דעם ים פאר אונז געשפאלטן אבער ער וואלט אונז ניט דורכגיפירט אין אים אזוי ווי אין דער טריקענעס דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונז דורכגעפיהרט אין טריקענעס אבער ניט פארזונקען אונזערע פיינד דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונזערע פיינד פארזונקען אין אים, אבער אין דער מדבר וואלט ער אונז ניט אזוי בייכליך געשפייזט פערציג יאהר דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונז פערציג יאהר אין דער מדבר אזו בייכליך געשפייזט, נור מיט דעם מן וואלט ער אונז ניט געשפייזט, דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונז געשפייזט מיט דעם מן נור ער וואלט אונז ניט געגעבען דעם שבת דַּיֵּנוּ. ווען ער וואלט אונז געגעבען דעם שבת נור ער וואלט אונז ניט צוגעפיהרט צום

ספורי גאולת מצרים

דאס ער זאל געהמען דעם שטעקין אונ גיין צו פרעה. דער שטעקין איז גיוועזען אין דיא הענד פון אדם הראשון, אדם האט איהם גיגעבין צו חנוך, חנוך צו שם, שם צו אברהם, נאכדעם צו

משלי חכמים

פייער, הפלא ופלא! די אכטע איז ארבה (היישרעק) נייל די עגיפטער האבען ניט געוואלט אז דיא יודען זאלען זיך פארמעהרין, דערפאר האט זייא גאט געשיקט די היישריקען וואס זיי מעהרען זיך זעהר פיל. דיא ניינטע מכה איז געוועזען חשך, פאר וואס האט גאט געבראכט אויף דיא מצרים דיא מכה חשך?

חייל גאט האט געוואוסט דאס אין מצרים זיינען פאראן פיל יודען וואס ווילין ניט ארויסגיין פון דארטין ווייל זייא זיינען רייך זיי האבען דארטען געהאט פיל רייכטהום, דערפאר האט גאט געוואלט זיי טייטען, צו וואס זאלען זייא גייהן נאך ארץ ישראל? דערפאר האט גאט געוואלט זייא טייטען כדי זיי זאלען ניט שטערין די יודען וואס ווילען פאלגען גאט אונ ארויסגעהען פון מצרים, נור גאט האט ניט געוואלט אז דיא עגיפטער זאלען זעהען ווי אזוי פיל יודען שטארבען, כדי זיי זאלען ניט זאגען אז דיא מכות איז ניט צוליב דיא יודען, ווארום זייא שטארבען אויך, דערפאר האט גאט געבראכט אויף מצרים דיא חשך, דרייא טעג איז געוועזען חשך אפילה אונ נאך דרייא טעג אדאפעלטע פינסטערניס, וועך עס איז געזעסען האט זיך ניט געקאנט שטעלען אונ ווער עס איז געשטאנען האט זיך ניט געקאנט זעטצען. די פינסטערניש האט מען געקאנט אנטאפען, אין יענע פינסטערע טעג זיינען אלע שלעכטע זינדיגע יודען געשטארבען, אונ זייא וואַרען בעגראבען, דער צאָר פון די געשטארבענע יודען זיינען געוועזען, אט וויפיל יודען עס זיינען ארויסגעגאנגען פון מצרים, איז געוועזען אפינפטע טהייל, נאך דעם רעכענונג זיינען אין די יודען געשטארבען אין דער צייט פון דיא פינסטערע טעג פיער מאל זעכס הונדערט טויזענד מענער אוישער פרויען אונ קינדער. פאר דיא יודען זיינען געהען דיא פינסטערע טעג ליכטיג. זיי האבען אלע גיזעהען, די יודען זיינען גיקומען צו דיא עגיפטער אין זייערע וואהנונגען אונ האבען געזעהען די ערטער וואו עס שטעהען זייערע גאלדענע אונ זילבערנע כלים אונ וואו עס הייגען זייערע טייערע קליידער.

נאכדעם

קרבנו לפני הר סיני דיינו: אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה
דיינו: אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דיינו: אלו הכניסנו
לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה דיינו:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו.
שהוציאנו ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם.
והרג את בכוריהם. ונתן לנו את ממונם. וקרע לנו את הים.
והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע צרינו בתוכו. וספק צרכנו
במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את המן. ונתן לנו את השבת.

תרגום עברי

בארג סיני דיינו. ווען ער וואלט אונז צוגעפיהרט צום בארג סיני, אבער ער וואלט אונז ניט גיגעבין דיא תורה, דיינו. ווען ער וואלט אונז געגעבן די תורה און ניט אריין געבראכט אין ארץ ישראל דיינו. ווען ער וואלט אונז אריין געבראכט אין ארץ ישראל און ער וואלט אונז ניט געבוים דיא אויסערוועהלטע הויז (דאס מיינט מען דעם בית המקדש) דיינו.

על און ווי אן אצאהל זייגען מיר גאט מחויב צו לויבען דאס ער אונז אוים מצרים געפיהרט. די ענגיפטער בעשטראפט. איהרע געטער דאס גלייכען. ניהרגט זייערע בכורים. אונז אפגעגעבען זייער געלד. געשפאלטען דעם ים פאר אונז. אין דער טרוקען אונז דורכגעפירט און אונזערע פערפאלגער פארזונקען אין איהם. אונזערן בעדארף אין דער מדבר פערציג יאהר צוגעטהיילט. און דעם מן אונז גיגעבין צוא עסען. און דעם שבת אונז גישיינקט, און אונז צוגעפיהרט צום בארג

משלי חכמים

נאכדעם אז די יודען זיינען געקומען צו זיי בעטען לייען האבען. דיא עגיפטער געזאגט מיר האבען ניט אזעלכע כלים און קליידער, מיר האבען אליין געזעהען די כלים מיט די קליידער האבען די יודען געענטפערט, דיא עגיפטער האבען ניט געקאנט ענטזאגען און זייא האבען געמוזט לייען כדי עס זאל מקוים ווערין וואס גאט האט צוגעזאגט אברהם אבינו ואחרי כן נאכדעם וועלין דיא יודען ארויסגיין מיט פיל גוטעס דערפאר האט משה רבנו ניט אנגעזאגט פריער אז עס וועט קומען חשך, אזויא וויא ער האט אנגעזאגט בייא אלע מכות כדי דיא מצרים זאלען ניט בעהאלטען זייערע גאלד און זילבער.

די צעהנטע מכה איז געוועזן מכת בכורות אלע ערשטגעבארענע זיינען גישטארבען, פאר וואס גראדע דיא בכורים? דאס ערשטע ווייל פרעה איז גיוועזן אבכור נאר איהם האט גאט גיוואלט לאזין לעבין כדי ער זאל ערציילין גאטעס נסים. דאס צווייטע צו ליב פרעהן האבען די עגיפטער היילינ געהאלטען אלע בכורים האט זיי גאט געוויזען דאס זייערע היילינע האבען גייא איהם קיין ווערט ניט, און אזויא וויא די יודען האבען אלאנגע צייט געוואהנט אין מצרים האבען זייא זייערע בכורים אויך געהאלטען היילינ ביז משה רבנו האט זייא אויסגעביטען אויף די לוים.

עוזא האט ווייטער געזאגט, רבש"ע דוא ביגסט דאך אצדיק און אישר, דוא טהוסט קיינעם ניט קיין אונרעכט פאר וואס ווילסטו די עגיפטער דערטרינקען אין ים. גאט האט באלד צוזאמענגערופען דיא פמליא של מעלה" און האט צו זייא געזאגט משפט איהר צווישען מיר און עוזא, דער פסק איז באלד ארויס דאס דיא עגיפטער פארדינען דיא שטראף דערטרונקען צוא ווערין אין ים. עוזא האט געמוזט מודה זיין דאס עס"ט דין קומט זייא דעם פסק נור ער האט געזאגט: פערבארמדיגער גאט האב אויף זייא

ספורי גאולת מצרים

צו יצחק, יעקב צו יוסף. אז יוסף איז געשטארבין האט פרעה צוגינומען אלע זיינע תיותע ווירטשאפט, אויך דעם שטעקין, יתרו איז גיוועזן איינער פון דיא חרטומים, דער שטעקין איז אים גיפעלין גיווארין האט ער אים גינומען צו זיך אהיים אין מדין, און אים איינגעפפלאנצט אין זיין גארטין, קיין מענטש האט ניט גיקאנט אוים רייסין דעם שטעקין פון זיין ארט, ביז משה רבנו איז גיקומען אין מדין און האט גינומען דעם שטעקין, אז יתרו

האט

רחמנות

וְקֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי. וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה. לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

עד כאן אומרים בשבת הגדול

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח. לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן: פֶּסַח. מַצָּה. וּמָרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

ער ווייזט מיט דער האנד אויף די מצות אונ זאגט:

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִין עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָת שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחְמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר

תרגום עברי

סיני אונ געגעבען אונז דיא תורה, אונ העריינגעפיהרט אונז אין ארץ ישראל, אונ אויסגעבויט דיא אויסערוועהלטע הויז צו פארגעבען אויף אלע אונזערע זינד:

רבן גמליאל האט געזאגט: ווער עס זאגט ניט אום פסח דיא דרייא זאכען: „פסח" „מצה" אונ „מרור" איז ער ניט יוצא זיין פפליכט.

פסח. דעם קרבן פסח וואס אונזערע אמאליגע עלטערן האבען געגעסען אין דער צייט וואס דער בית המקדש איז געשטאנען, ווארום איז דאס געווען איינגעפירט? ווייל הקדוש ברוך הוא דער הייליגער האכגילויבטער האט איבערגעשפרונגען די הייזער פון אונזערע עלטערן אין מצרים. אזו וויא עס שטייט: איר זאלט זאגען: דאס איז א פסח צו אפפער דעם גאט צו עהרען דער האט איבערשפרינגען דיא יודישע הייזער אין מצרים, אין דער צייט וואס ער האט געשלאגען די מצרים האט ער אונזערע הייזער גערעטעט, דאס פאלק האט זיך גענייגט אונ געביקט.

מצה. די מצה וואס מיר עסין, וואס בעדייטעט דאס? צום אנדיינקען יענע טייג פון אונזערע עלטערין וואס איז קיין צייט ניט געווען צו ווערין זויער האט זיך צוא זייא ענטדעקט דער מלך מלכי המלכים הקב"ה (קעניג אלער קעניגען, דער האכגעלאבטער הייליגער) אונ ער האט זייא אויסגעלייזט. דען אזוי זאגט דער פסוק:

ספורי גאולת מצרים

האט דאס געזעהען האט ער אים געגעבין זיין טאכטער צפורה פאר אפרויא. רבי יהודה בר אמי זאגט דר שטעקין האט געוואויגען פערציג סאה, אונ ער איז געוועזן פון טהייערע ספיר אונ גאטעס נאמען (שם המפורש) מיט רצ"ך עד"ש באח"ב זיינען געווען אויף אים אויסגעקריצט, דעם שטעקין האט נאכדעם דוד המלך בעקומען, אונ משיח צדקנו וועט אויך האלטין דעם שטעקין, משה מיט אהרן

משלי חכמים

רחמנות אזויא ווי דיין שטייגער איז צוא זיין א בעל רחמים. וויא דער מלאך גבריאל האט געהערט זיינע רייד, האט ער גענומען אציעגעל פון ליים אונ האט געזאגט: רבש"ע, פארגעס ניט וויא שווער די עגיפטער האבען געארבעט מיט די יודען אז זיי האט געפעלט פון דעם בעשטימטען צאהל ציגעל האבען זייא איינגעמויערט יודישע קינדער אין די ווענד אט אויף אזא אונגערבארמיגע פאלק ווילסט דוא האבען רחמנות, גיין אויף אזעלכע רשעים איז קיין רחמנות, גאך ציגע בייד איז בעשטימט געווארין דער שטראף דער

הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגוֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃

ער ווייזט מיט דער האנד אויף דיא מרור אונד זאגט׃

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִין עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל עֲבוֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרָיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ׃

תרגום עברי

זייא האבין געבאקען דיא טייג וועלכע זייא האבין פון מצרים מיט גינומען אונגע־זייערטע־קוכין. ער איז גיבליבין אונגעזייערט ווייל זיי זיינען ארויס גיטריבין גיווארין פון מצרים זייא האבין אבער ניט גיקאנט זיך אויף האלטין אונ ביינעקאסט האבין זייא ניט גיקאנט פערזארגין.

מרור. דיא ביטערע קרייטער וואס מיר עססען צו וואס ברויכען מיר דאס׳ צום אנדיינקען דאס דיא עגיפטער האבין דעם לעבין פון אונזערע עלטערן אין מצרים פארביטערט. וויא דער פסוק זאגט: זיי האבין פערביטערט זייער לעבין דורך שווערע ארבייט אין לעהם אונ ציגעל אונ אלערלייא פעלד ארבייט. יא! אלע ארבייט וואס זייא האבין מיט דיא יודען געארבייט איז געוועזען מיט שטרייניגקייט.

בכל אין יעדען דור איז אהייליגער פפליכט אויף יעדען יודען ער זאל זיך פארשטעלין וויא ער זעלבסט וואלט ארויסגיצויגין פון מצרים וויא דער פסוק זאגט: דוא זאלסט דיין זאהן אין יענעם טאג וועגין דעם זאגין וואס גאט האט מיט מיר גיטאהן אלס איך בין אויס מצרים ארויס גיצויגין. ניט אונזערע פעטער האט הקב״ה אויס גילייזט פון מצרים זאנדערן אויך אונז האט ער מיט זייא אויסגילייזט. וויא דער פסוק זאגט: אונ אונז האט ער פון דארט הערויס גיפיהרט כדי אונז צו ברייגגין אונ אונז צו געבין דאס לאנד וועלכע ער האט צו אונזערען פאטערען צו געשווארען.

משלי חכמים

אז דיא עגיפטער זאלען אהן ערבארמונג ערטרונקען ווערין אין ים.

וגם צדה לא כו׳. דער פסוק ערציילט דעם שבח פון די יודען, זייא האבען משה׳ן ניט געפרעגט וואס זיי וועלען אין אזא גרויסען מדבר געהמען שפייז, זייא האבען זיך פארלאזען אויף גאטט אז ער וועט זיי שפייזען אונ דאס איז גאטט געפעלען געוועזן.

דער ברטנורא שרייבט צעהן נסים האט גאט געטאן די יודען ביי דעם ים: א) דאס וואסער איז געשפאלטען געווארין. ב) דער ים איז געווארין וויא א געוועלב אונ די יודען זיינען דארטין אריינגעגאנגען. ג) דער גרונד פון ים איז גיווארין טרוקין אן בלאטע ניט זומפיג. ד) פאר דיא מצרים וואס זיינען אריין אין ים איז געווארין זומפיג. ה) דאס וואסער איז געווארין פארגליווערט, ניט איין שטיק נור שטיקלעכווייז ווי ציגעל. ו) דאס וואסער איז גיווארין הארט וויא שטיינער. ז) דער ים האט זיך גישפאלטין אויף צוועלף

מהייל

ספורי גאולת מצרים

זיין ברודער זיינען גיגאנגען צוא פרעה. איידער מען איז אריין גיגאנגען צום קעניג, זיינען גיוועזען פיר הונדערט טירין ביא יעדער

טיר

מען בעדעקט די מצות אונד מען היבט אויף דעם כוס אונד מען זאגט:

לפיכך אנחנו חיבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו. הוציאנו מעבדות לחרות. מיגון לשמחה. ומאבל ליום טוב. ומאפלה לאור גדול. ומשעבוד לגאלה. ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה:

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים כבודו: מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

מען דעקט צו דיא מצות, מען נעמט דעם כוס אין האנד אונ זאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו

תרגום עברי

לפיכך. דארום זיינען מיר פערפליכטעט צו דאנקען, צו ריהמען צו פרייזען, צו פערהערליכען, צו ערהויבען צו פערעהרען צו בעשיינען צו ערהעהען אונ צו לויבען דעם געניגען דער אונזערע פעטער אונ אונז אלע דיזע וואונדער געטאן. דער אונז הערויסגעפירט אוים קנעכט צו פרייהייט, אוים קומער צו פרייד, אוים טרויער צום פעסט (יום טוב), אוים פינסטערניש צום העלען ליכט, אוים שקלאפערי צו ערלעזונג אונ לאזט אונז פאר אים זינגען א נייע ליד.

ברוך. געלויבט ביסט דו גאט אונזער גאט קעניג דער וועלט דער אינז אונ אונזערע עלטערן האט אויסגעלייזט פון מצרים אונ האט אונז גילאזט גרייכען צו עסין מצה אונ מרור, אזויא זאל דער עוויגער, אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע פעטער אונז לאזין ערייכין (דער לעבען) צו דיא אנדערע פעסטע אונ פייערטאגע וואס קומען אונז ענטגעגען מיט פרידען, ערפרייט איבער דיא בויאונג זיינער

ספורי גאולת מצרים

מיר זיינען גיוועזן לעווען בערין אונ אנדערע סיות רעות (אלעס גימאכט מיט כשוף) קיין מענטש

משלי חכמים

מהייל בדי די צוועלף שבטים זאל יעדער גיין בעזונדער. ת׳ דאס וואסער איז גיוועזן קלאר דורכזיכטיג ווי גלאז בדי

לְשָׁלוֹם. שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירֶךָ וְשָׂשִׂים בַּעֲבוֹדָתֶךָ. וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים (במוצ״ש מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזְּבָחִים) אֲשֶׁר יַגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבַּחֲךָ לְרָצוֹן. וְנוֹדֶה לְּךָ שִׁיר חָדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת כּוֹס שֵׁנִי מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

רחץ אַלְלֶע הויזְגֶעזינְדֶע וואַשֶׁען דִי הֶענְד צוּם צְווייטֶען מָאל אוּנ מֶען זָאגְט דִי בְּרָכָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

מוציא מצה יֶעדֶער נֶעמְט אַיין כְּזַיִת פוּן דִי אויבֶּערְשְׁטֶע צְווייא מַצוֹת אוּנְד מֶען זָאגְט דִי פָאלְגֶענְדֶע בְּרָכוֹת:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת אֲכִילַת מַצָּה לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה:

מרור מֶען נֶעמְט אַ כְּזַיִת מָרוֹר, מֶען טוּנְקְט דָאס אַיין אִין חֲרוֹסֶת אוּנְד מֶען זָאגְט דָאס:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת אֲכִילַת מָרוֹר לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר: מען עסט ניט אָנגעלעהנט.

תרגום עברי

שְׁטָאדְט, אוּנ פְרֵיילִיךְ מִיט דַיין עֲבוֹדָה, אוּנ דָארְטִין וֶועלִין מִיר עֶסִין פוּן דִיא זְבָחִים (שְׁלַאכְטאָפְּפֶער) אוּנ פוּן דִי פְּסָחִים (פֶּסַח־אָפְּפֶער) וָואס זֵייעֶר בְּלוּט וֶוערְט בֶּערִיהְרְט אוֹיף דֶעם וַואנְד פוּן דַיין מִזְבֵּחַ צוּם וָואהְלְגֶעפַאלְלֶען (לְרָצוֹן) אוּנ מִיר וֶועלִין דִיר דַאנְקֶען אַיין נַייעֶם לִיעד פַאר אוּנְזֶער בֶּעפְרַייאוּנְג אוּנ פַאר דִיא עֶרְלֵייזוּנְג אוּנְזֶער זֶעלֶע! גֶעלוֹיבְּט בִּינְסְט דוּא עֶווִיגֶער דֶער יִשְׂרָאֵל עֶרְלֵייזְט.

משלי חכמים

כְּדֵי דִיא יוּדֶען זָאלֶען אֵיינֶער דֶעם אַנְדֶערִין זֶעהְן. ט) דֶער יַם הָאט אַרוֹיסְגֶעגֶעבִין זִיסֶע וַואסֶער אוּנ דִי יוּדִין הָאבִין גֶעטְרוּנְקֶען. י) אַז דִיא יוּדֶען הָאבֶען זִיךְ אָנְגֶעטְרוּנְקֶען אִיז גִיוָוארְן צוּרִיק פַארְגְלִיוָוערְט. דֶער מִדְרָשׁ שְׁרַייבְּט עֶס זַיינֶען גִיוֶוען פִיל עֶגִיפְּטֶער וָואס זַיינֶען אַנְטְלָאפִין פוּן יַם הָאט זִייא דָאס וַואסֶער נָאכְגֶעיָאגְט אוּנ אַרָאפְּגֶעטְרָאגֶען אִין טִיפֶען יַם. צְווייא עֶגִיפְּטֶער גְרוֹיסֶע מְכַשְּׁפִים יוֹחָנִי אוּנ מַמְרֵא הָאבֶען זִיךְ דוּרְךְ

ספורי גאולת מצרים

מֶענְטְשׁ הָאט נִיט גִיקָאנְט אַרַיין גֵיין צוּ פַּרְעֹה'ן אָן עֶרְלוֹיבֶּענִעס, אַז משה מִיט אהרן זַיינֶען אַהִין גִיקוּמֶען הָאבִּין זִיךְ דִיא אַלֶע חַיּוֹת פַאר זַאמִילְט אַרוּם זִייא אוּנ גִילֶעקְט זֵייעֶרֶע פִיס אוּנ זִייא בַּאגְלֵייט, מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן הָאבִּין גִיוָואלְט אַרַיין גֵיין צוּ פַּרְעֹה הָאבִּין זִייא גִיזֶעהֶען וֶועכְצִיג טוֹיזֶנְד גִבּוֹרִים שְׁטֵייעֶן בַּייא דֶער

כִּשּׁוּף גֶעמַאכְט צוּ צְווייא פְלִיגֶלֶען אוּנ זִייא זַיינֶען אַרוֹיס גֶעפְלוֹיגִין פוּן יַם אוּנ אוּמְגֶעפְלוֹיגִין אִיבֶּערִין יַם אִין דֶער לוּפְטִין הָאט בַּאלְד גָאט גֶעזָאגְט צוּם מַלְאָךְ מִיכָאֵל, גֵיה רֶעכֶען זִיךְ אָפּ מִיט זֵיי, אִיז מִיכָאֵל אַרָאפּ גֶעפְלוֹיגֶען אוּנ הָאט זִייא גֶענוּמֶען פַאר דִי הָאר פוּן קָאפּ אוּנ הָאט זֵיי אַרָאפְּגֶעצֵייגִין בִּיז צוּם אָבְגְרוּנְד.

כורך מען צושטיילט אַלע הויזלייטע דיא אונטערסטע מַצָה, יעדער נעמט איין כְּזַיִת מַצָה אונד לייגט אויף דעם צוויבּעגעם חֲרֵין אונד זאגט:

זֵכֶר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלֵּל. כֵּן עָשָׂה הִלֵּל בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם הָיָה כּוֹרֵךְ מַצָּה וּמָרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד לְקַיֵּם מַה שֶּׁנֶּאֱמַר עַל מַצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֻהוּ:

שלחן עורך מען עסט אונד טרינקט מיט פרייגדע, אונד מען מוס ענדיגען עסען ביז 12 אוהר דעם נאכטס, דען ווען דער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז געשטאנען, פלעגט מען דעם קָרְבַּן פֶּסַח אויך ניט עסען שפּעטער פון צוועלף.

צפון נאך דעם עסען נעמט מען פון אונטער דער קישען דעם אֲפִיקוֹמָן, יעדער נעמט איין כְּזַיִת אונ עסט אָנגעלעהנט. פאר דעם עסען זאגט מען:

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת אֲכִילַת אֲפִיקוֹמָן לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

ברך מען וואשט די הענד מיט „מַיִם אַחֲרוֹנִים" מען גיסט אן דעם דריטען כּוס

הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל בִּרְכַּת הַמָּזוֹן כְּדִכְתִיב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

ווען מען בענטשט מיט אַ מְזוּמָן, דאן זאגט דער עלטסטער צוערסט דאס:

רַבּוֹתַי מִיר ווילען בענטשען:

המסובין: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

המברך: בִּרְשׁוּת מרנן ורבנן ורבותי נְבָרֵךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

המסובין: בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

יחיד אינו אומר בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזָּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וָחֶסֶד שֶׁחוֹנַנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה: וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו.

ספורי גאולת מצרים

מיר האבּין זייא זיך ערשראקין, איז גיקומען דר מלאך גבריאל אונ האט זייא דורך געפירט אונ אריין גיבּראכט צו פרעה אין זיין הויף. בּייא פרעה'ס טיר זיינען גילעגין צוויא גרויסע לעווען וואס זייא האבּין קיינעם ניט גילאזין פאר בּייא גיין אויסער ועמען דער קעניג

אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

לשבת רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לִשְׁבָּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ וּבִרְצוֹנְךָ הָנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תְהֵא צָרָה וְיָגוֹן וַאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן עִירֶךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנֶּחָמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם. אָמֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם. הוּא הֵטִיב. הוּא מֵטִיב. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ הוּא גוֹמְלֵנוּ הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה בְּרָכָה וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וּמִכָּל טוּב לְעוֹלָם אַל יְחַסְּרֵנוּ. אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הָרַחֲמָן הוּא יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבּוֹר עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בַּבַּיִת הַזֶּה וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב וִיבַשֶּׂר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אם יש לו אב ואם יאמר אֶת (אָבִי מוֹרִי) בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרָתִי) בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה. (ואם נשוי יאמר אוֹתִי וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זַרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי). אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זַרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בַּמָּרוֹם יְלַמְּדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

לשבת הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

ספורי גאולת מצרים

עֶרלויבּט, די שְׁרֶעקליכֶע גְרויסֶע חיות הָאבִּין גילֶעקְט דיא הֶענְט אונ פִים פון משה אונ אהרן, אונ זיך גֶעפְרֵייט מִיט זֵייא וויא אַ גֶעטְ־רייֶער הונד מִיט זיין בַּעל הַבַּיִת.

וויא פרעה הָאט זֵייא דֶערזֶעהֶען, הָאט עֶר זיך גיוואונדֶערְט אונ עֶרשְׁרָאקֶען, עֶר הָאט גירופין די וָואכְטֶער וָואס שְׁטֵייהֶען בייא דיא טְהִירֶען, אֵיינִיגֶע פון זֵייא הָאט עֶר באלד

הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא: מגדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יראו את יי קדושיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

מען מאכט די ברכה אונ מען טרינקט דעם דריטען כוס:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שלישי של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

מען עפענט אויף די טהיר אונ מען זאגט די פיער פסוקים:

שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יי:

לא לנו, ה׳ זכרנו, אהבתי, מה אשיב, הודו, מן המצר, אנא ה׳, אנא ברוך הבא גיפינט זיך ביי דעם דאווענען דף 104, 105, 106, 107.

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו:
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו:
לעושה נפלאות גדולות לבדו כ״ל״ח:
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו:
לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו:
לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו:
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו:
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כל״ח:
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו:
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו:
לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו:
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו:
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו:
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו:
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

ספורי גאולת מצרים

ידרגת אונ איניגע גישלאגען, פאר וואס זיא האבין ארויינגילאזין משה אונ אהרן, דיא נעכטער האבין זיך פארטיידיגט דאס זיא ווייסען נים ווער עס האט זיא ערלויבט דורכגיין. אין יענעם טאג וואס משה אונ אהרן זיינען גיקומען צו פרעה איז גיווען זיין גיבורטסט

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל בריות. אדון כל תולדות. המהלל ברוב התשבחות. המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא יישן. המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים. אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות. אין אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו. מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלים רעים ונאמנים דליתנו: עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך. ואל תטשנו יי אלהינו לנצח. על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו. הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו. כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע. וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה. וכל לבבות ייראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך. כדבר שכתוב כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך. מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך כאמור לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו:

האל בתעצמות עזך. הגדול בכבוד שמך. הגבור לנצח והנורא בנוראותיך. המלך היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאוה תהלה: בפי ישרים תתהלל. ובדברי צדיקים תתברך. ובלשון חסידים תתרומם. ובקרב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים. לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי

ספורי גאולת מצרים

פאנ אינ אזויא וויא ער האט רעגירט אויף דער גאנצער וועלט, זיינען אלע קאניגע געקומען צו אים, יעדער האט איהם גיבראכט א מתנה א נייעם קרוין פון ריינע גאלד, משה אונ אהרן האבין קיין מתנה ניט גיבראכט, פרעה'ס דיענער האבין געמעלדעט דאס צווייא עלטערע מענטשין שטייען ביי דיא טיר פון פאלאץ, האט ער געזאגט זאלי

לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

די ערשטע נאכט זאגט מען דאס:

וּבְכֵן וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

אָז רוֹב נִסִּים הִפְלֵאתָ בַּלַּיְלָה. בְּרֹאשׁ אַשְׁמוֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה. גֵּר צֶדֶק נִצַּחְתּוֹ כְּנֶחֱלַק לוֹ לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: דַּנְתָּ מֶלֶךְ גְּרָר בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה. הִפְחַדְתָּ אֲרַמִּי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה. וַיָּשַׂר יִשְׂרָאֵל לְמַלְאָךְ וַיּוּכַל לוֹ לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: זֶרַע בְּכוֹרֵי פַתְרוֹס מָחַצְתָּ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה. חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוּמָם בַּלַּיְלָה. טִיסַת נְגִיד חֲרוֹשֶׁת סִלִּיתָ בְכוֹכְבֵי לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: יָעַץ מְחָרֵף לְנוֹפֵף אִוּוּי הוֹבַשְׁתָּ פְגָרָיו בַּלַּיְלָה. כָּרַע בֵּל וּמַצָּבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה. לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רָז חֲזוֹת לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: מִשְׁתַּכֵּר בִּכְלֵי קֹדֶשׁ נֶהֱרַג בּוֹ בַלַּיְלָה. נוֹשַׁע מִבּוֹר אֲרָיוֹת פּוֹתֵר בִּעֲתוּתֵי לַיְלָה. שִׂנְאָה נָטַר אֲגָגִי וְכָתַב סְפָרִים בַּלַּיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: עוֹרַרְתָּ נִצְחֲךָ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה. פּוּרָה תִדְרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מַה מִּלַּיְלָה. צָרַח כַּשּׁוֹמֵר וְשָׂח אָתָא בֹקֶר וְגַם לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה: קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה. רָם הוֹדַע כִּי לְךָ הַיּוֹם אַף לְךָ הַלַּיְלָה. שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה. תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֶשְׁכַּת לַיְלָה. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה:

די צווייטע נאכט זאגט מען דאס:

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח:

אֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הִפְלֵאתָ בַּפֶּסַח. בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשֵּׂאתָ פֶּסַח. גִּלִּיתָ לְאֶזְרָחִי חֲצוֹת לֵיל פֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: דְּלָתָיו דָּפַקְתָּ כְּחֹם הַיּוֹם בַּפֶּסַח. הִסְעִיד נוֹצְצִים עֻגוֹת מַצּוֹת בַּפֶּסַח. וְאֶל הַבָּקָר רָץ זֵכֶר לְשׁוֹר עֵרֶךְ פֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: זוֹעֲמוּ סְדוֹמִים וְלוֹהֲטוּ בָּאֵשׁ בַּפֶּסַח. חֻלַּץ לוֹט מֵהֶם וּמַצּוֹת אָפָה בְּקֵץ פֶּסַח. טִאטֵאתָ אַדְמַת מֹף וְנֹף בְּעָבְרְךָ בַּפֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: יָהּ רֹאשׁ כָּל אוֹן מָחַצְתָּ בְּלֵיל שִׁמּוּר פֶּסַח. כַּבִּיר עַל בֵּן בְּכוֹר פָּסַחְתָּ בְּדַם פֶּסַח. לְבִלְתִּי תֵּת מַשְׁחִית לָבֹא בִּפְתָחַי בַּפֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: מְסֻגֶּרֶת סֻגָּרָה בְּעִתּוֹתֵי פֶסַח. נִשְׁמְדָה מִדְיָן בִּצְלִיל שְׂעוֹרֵי עֹמֶר פֶּסַח. שׂוֹרְפוּ מִשְׁמַנֵּי פּוּל וְלוּד בִּיקַד יְקוֹד פֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמוֹד עַד גָּעָה עוֹנַת פֶּסַח.

ספורי גאולת מצרים

ווייא אבּיין קומען, צום סוף אז משה אונ אהרן זיינען אריינגעקומען האט פּרעה זייא געפרעגט וואס גאטעס וועט איהר זאגען? דער יודישער גאטט, האבען זייא געענטפערט האט אונז געשיקט צוא דיר, דוא זאלסט בעפרייען זיין פאלק, פּרעה האט געפרעגט ווער איז דאס גאטט וואס איך זאל איהם דארפען פאלגען? פאר וואס האט ער מיר

פסיד כתבה לקעקע צול בפסח. צפה הצפית ערוך השלחן בפסח. ואמרתם זבח פסח: קהל כנסה הדסה צום לשלש בפסח. ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח. שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח. תעוז ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח. ואמרתם זבח פסח:

כי לו נאה. כי לו יאה:

אדיר במלוכה. בחור כהלכה. גדודיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך. לך אף לך. לך יי הממלכה. כי לו נאה. כי לו יאה: דגול במלוכה. הדור כהלכה. ותיקיו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: זכאי במלוכה. חסין כהלכה. טפסריו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: יחיד במלוכה. כביר כהלכה. למודיו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: מושל במלוכה. נורא כהלכה. סביביו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: עניו במלוכה. פודה כהלכה. צדיקיו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: קדוש במלוכה. רחום כהלכה. שנאניו יאמרו לו. לך ולך וכו׳: תקיף במלוכה. תומך כהלכה. תמימיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך. לך אף לך וכו׳.

הנני מוכן ומזומן לקים מצות כוס רביעי מארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

נאך דעם פערטען כוס זאגט מען דיא ברכה אחרונה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה. ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה (בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן: ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:

נרצה אז דוא האסט גיטאהן וויא דער סדר איז, ביסטו באוויליגט פאר גאט. נאך די פיער כוסות טאר מען גיט טרינקען קיין אנדער געטראנק אחוץ וואסער.

חסל סדור פסח כהלכתו. ככל משפטו וחקתו. כאשר זכינו לסדר אותו. כן נזכה לעשותו: זך שוכן מעונה. קומם קהל עדת מי מנה. בקרוב נהל נטעי כנה. פדוים לציון ברנה:

לשנה הבאה בירושלים:

ספורי גאולת מצרים

ניט געשיקט אקרוין צוא מיין געבורטסטאג וויא אלע קאניגע האבען געטהון? ער שיקט מיר ווארטער, רייד, אהן אמתנה, אט ווהט מיין פנקס, עס איז בייא מיר פארשריגען: נאטט פון אדום, פון מואב, פון צידון

א. ז. וו. אבער דער נאמען פון יודישער גאט איז אין מיין פנקס ניטא. דאס איז געגליכען צו אכהן וואס איז פארפאלען גיוואר׳ען, אונ ניין קנעכט איז גיגאנגען איהם זוכען אויף דעם בית עולם. איינער האט איהם געפרעגט וואס.

אַדִּיר הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה. בִּמְהֵרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב: בָּחוּר הוּא. גָּדוֹל הוּא. דָּגוּל הוּא. הָדוּר הוּא. וָתִיק הוּא. זַכַּאי הוּא. חָסִיד הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה. בִּמְהֵרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב: טָהוֹר הוּא. יָחִיד הוּא. כַּבִּיר הוּא. לָמוּד הוּא. מֶלֶךְ הוּא. נוֹרָא הוּא. סַגִּיב הוּא. עִזּוּז הוּא. פּוֹדֶה הוּא. צַדִּיק הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה. בִּמְהֵרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב: קָדוֹשׁ הוּא. רַחוּם הוּא. שַׁדַּי הוּא. תַּקִּיף הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה. בִּמְהֵרָה. בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב:

דעם אַנדערן טאָג ווען מען האָט פאַרגעסען צו ציילען ספירה אין שול, ציילט מען דא:

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה

ספורי גאולת מצרים

וואס שרייעסט דוא, ווֶעמען זוכסט דוא? — האט דער קנעכט געענטפערט איך זוך מיין בעל הבית דער כהן, האט יענער צו איהם געזאגט אך דוא נארר, ווִיא קומט אכהן אויף'ן בית הקברות? משה רבינו האט געזאגט צוא פרעה, ביידע אלע געטער זיינען דאך טויטע און אונזער גאטט לעבט עוויג און איז היילינג וויא קומט ער צו זיין אין דיין פנקס? פרעה האט געזאגט אזא גאט וואס האט צו מיר קיין מאל ניט געשריבען בריף און האט מיר קיין מאל ניט געשיקט אמתנות קאן איך ניט און איך וויל איהם ניט פאלגען.

יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַחַד עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנֵים עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדַּיָּא. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא שׁוּנְרָא. וְאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא כַלְבָּא. וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא חוּטְרָא. וְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא נוּרָא. וְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא מַיָּא. וְכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא תוֹרָא. וְשָׁתָה לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט. וְשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָה לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט. דְּשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָה לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת. דְּשָׁחַט לְשׁוֹחֵט. דְּשָׁחַט לְתוֹרָא. דְּשָׁתָה לְמַיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא: מען זאגט שיר השירים

הנהגות קודם התפלה

דער ספר המוסר שרייבט צריך האדם לקדם פני צורו קודם התפלה. דער מענטש דארף מקדים פנים צו זיין זיין היילגען באשעפר מיט מחשבות קדושות פאר דעם דאווענען דאס ער זאל תיכף וויא ער וואכט אויף פון זיין שלאף זאל ער שוין אויף זיך מקבל זיין עול מלכות שמים ער זאל בייא זיך אין הארץ קובע זיין אימה ויראה ער זאל ציטערען פאר דעם פחד פון השם יתברך דאס מיט יעדערע מעשה וואס ער וויל טוהן זאל ער זיך פאר שטעלן שויתי ה' לנגדי תמיד. דם דר אייבערשטער שטייט און זעהט זיינע מעשים און זאל גידענקן דעם חסד וס הקדוש ברוך הוא הט מיט אים גיטוהן ער הט אים צוריק גישענקט זיין חיות און צוריק גיגעבן זיין פקדון די היילגע נשמה איבער דעם בבית אלהים נהלך ברגש. דען איטליכער מענטש דארף צו זיין גיווארינט ער זאל זיין פון די ערשטע צעהן וס קומן אין שוהל דען די ערשטע צעהן האבן אזוי פיל שכר אקעגען אלע וס זענן אין שוהל:

תחנת רצון

נאר איין טהייערע נייע תחנה פון ספרים הקדושים וועלכעס יעדערע אשה זאל זאגען קודם התפלה:

אל נערץ בסוד קדושים. שדי רחום וחנון. באתי לעמוד לפניך בלב נשבר. גרויסר אלמעכטיגר גאט רחום וחנון איך קום פאר דיר זיך שטעלען מתפלל זיין מיט אצובראכען הארץ און מיט אנידעריג גמוהט איך וייס וואהל מיינע מעשים דאס איך בין ניט ראוי צו שטיין און בעטען לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא נאר וייל דו ביסט דאך ארחום וחנון ורוצה אתה בתשובה. זאלסטו זיך אויף מיר מרחם זיין זאלסט אוס הערען מיין תפלה און זאלסט אן נעמען מיין בקשה וועלכעס איך בעט דיך מיט דעם גאנצען הארצען. תראה ותספור דמעות עיני. דו זאלסט זעהן און ציילען דיא טרערען פון מיינע אויגען זאלסט זיך איבער מיר דער בארמען כרחם אב על בנים:

בקשה כשבא לבית הכנסת

אמרו הז"ל חסידים הראשונים היו שוהין מעט ואח"כ מתפללין. ר"ל שהיו מתישבין בדעתן רוממות הא-ל יתברך ובפלות עצמם כדי להתפלל אח"כ באימה וביראה. ע"כ כשבא אדם לביהכ"נ ישב מעט ויאמר זה הפסוק:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

ואחר כך יאמר תפלה זו:

מי אנכי, שאזכה להתפלל, לפני הקדוש ברוך הוא, שהוא אל גדול ונורא, ואנכי איש חוטא, והכעסתי שמו הגדול, במעשי הרעים, ואנכי בשר ודם, עפר ואפר, ואיני כדאי וראוי, להזכיר שמו הגדול הגבור והנורא, ומכל שכן להתפלל לפניו, ולהזכיר שמו הגדול כמה פעמים. אוי לי איך אשא פנים, לעמוד, לפני מלך גדול ונורא, מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, עלת כל העלות, וסבת

כָּל הַסִּבּוֹת. אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים, שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת, אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתִי, תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן, לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא, לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ, עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים, אָמֵן סֶלָה: אֵשׁ תָּמִיד, תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא תִכְבֶּה: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי, וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: יְיָ, אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ, וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי, אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה, אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי, לְךָ יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

סדר ברכת ציצית

הִידָער כֵּין מוּז אַן דָעם טַלִּית קָטָן אַז מֶען הָאט זִיךְ שׁוֹין גִיוַואשִׁין דִיא הָענְד זָאל מֶען בּוֹדֵק זַיין דִיא צִיצִית. אוּנ מֶען זָאגְט דָאס:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וְכַוָּנוֹתֶיהָ, וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סֶלָה:

וֶוען מֶען אִיז בּוֹדֵק דִי צִיצִית פוּן דֶעם טַלִּית גָדוֹל פַאר דֶער בְּרָכָה זָאגְט מֶען דָאס:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד, הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ. עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה, נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

אֵיידֶער מֶען טוּט אָן דֶעם טַלִּית זָאגְט מֶען דָאס:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְיַחֵד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מִתְעַטֵּף גּוּפִי בַּצִּיצִת. כֵּן תִּתְעַטֵּף נִשְׁמָתִי וּרְמַ"ח אֵבָרַי וּשְׁסָ"ה גִידַי בְּאוֹר הַצִּיצִת הָעוֹלֶה תַּרְיַ"ג, וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה, כַּךְ אֶזְכֶּה לַחֲלוּקָא דְרַבָּנָן, וּלְטַלִּית נָאֶה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן, וְעַל יְדֵי מִצְוַת צִיצִת, תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּתְפִלָּתִי מִן הַחִיצוֹנִים, וְהַטַּלִּית יִפְרוֹשׂ כְּנָפָיו עֲלֵיהֶם, וְיַצִּילֵם כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, וּתְהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ

בָּרוּךְ הוּא, כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ, וְדִקְדּוּקֶיהָ, וְכַוָּנוֹתֶיהָ. וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סֶלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

מען דעקט זיך צו דעם קאפ מיט דעם טלית און מען זאגט דאס:

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ, וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב:

תחנה ובקשה

דיא תחנה זאגט מען אלע מארגען פריא ובפרט אום ראש השנה:

אל מלך שופט צדק ואמת דו ביסט איין טאר־האפטיגער גאט דו ביסט גירעכט און דיין משפט איז גערעכט און דו שפייזט אלע בשעפעניש מיט גוטהייט און מיט גערעכטיקייט ווס זאלען מיר ריידען דר מנהג. איז צווישען אונז ישראל דס מען הייבט אן דרייסיג טעג פאר ראש השנה צו בלאזען שופר כדי צו דר וועקין די לייט זיי זאלען תשובה טאן דרום זאל דר מענש זיך דר שרעקין ווען ער הערט שופר בלאזין און זאל זיך שטעלען מיט גרויס פארכט און ציטערניש מיט גיבעט פר השי"ת קעגין דעם יום הדין הגדול והנורא:

רבש"ע דר הער פון דר גאנצער וועלט דא בין איך אן גיברייט און קום צו דיר מיט אצובראכען הארץ מיט אשווער גמיט צו באגערן דיין הייליגען פורכטליכען נאמען איין סליחה וכפרה אויף אלע מיינע עבירות וואס איך האב גיטאן בשוגג אויך במזיד סיי בדיבור אדער במחשבה אדער במעשה בעט איך דיך אלמאכטיגער גאט אז דו זאלסט זעהן מיין צער ווס איך האב פון מיינע עבירות און זאלסט מיר מוחל זיין דען צו נעמען זאל איך מיך קערין און וועגען דרום דו דר בארמיגער גאט פון דר גאנצער וועלט דו האסט דאך ליב דעם מענטשען ווען ער בייגט זיך און הט חרטה אויף זיינע עבירות און וויל זיי שון קיין מאל ניט טאן און בעט צו דיר מיטן גאנצען הארצן אוי לי וויי צו מיר ווס איך האב גטאן פר מעשים רעים ווי האב איך מיין נשמת בשמירט מיט בייז בפרט זיא איז אהער גיקומען פון אהוך ארט השם יתברך הט מיר זי גיגעבן אז איך זאל זיא הייליגן און ריין האלטן אזו ווי איין אבן טוב ווס וועל איך טאן וואס וועל איך ענטפערן ווען דו וועסט פאדערן פון מיר חשבון אפ צו נעמען פר דיין הייליגן כסא הכבוד דרום בעט איך דיך ליבר הארציגער גאט אז דו זאלסט דיך דר בארמען איבר מיר אריטער זינדיגער מענטש און זאלסט מיר גידיינקען אלע מיינע זכיות און דו זאלסט דער הערן מיין תפלה ווס איך טוא אצונד מתפלל זיין פר דיר און פאר נעם מיין תפלה דען ווען שון אלע טויערן זיינען צו גשלאסן אזו זיינען די טויערן פון טרערן ניט פר שלאסין און דו זאלסט אן זעהן מיין צער פון מיין הארצן און זאלסט דיך מרחם זיין איבר מיין גוף ונשמת און זאלסט מיר מוחל זיין מחילה גמורה און דו זאלסט מיך מיט מיין מאן און אויך מיט מיינע קינדר אן שרייבן צו אשנה טובה לחיים ולשלום לששון ולשמחה לגאולה שלימה און דו זאלסט אויף אונז גוזר זיין (גזירות טובות ישועות ונחמות) און דו זאלסט מבטל זיין פון אונז אלע גזירות רעות און פון מיר מיט מיין מאן און פון מיינע קינדר און פון אלע די ווס זיינען ביי מיר אמן:

מה טובו ווי גוט איז דיין גיצעלט יעקב און דס רואונג פון די ישראל דס איז די הייליגע בית הכנסת און איך קום מיט דיין גרוס גנאד אין דיין שול בזכות אברהם ווס ער איז גירופין איש חסד איך טו מיך בוקין צום היכל בזכות יצחק ווס ער איז גיבונדען גווארן אויף דעם מזבח און בזכות יעקב וואס ער הט גיזאגט ווס פאר אפארכטיג ארט דאס איז:

רבש"ע אין דעם זכות פון די דריי אבות קום איך אין דיין הייליגר שול אריין תפלה טאן פר דיר מיך צו דער בארמן און באוויליגן פר דיין כבוד אז עס זאל אויף גיין מיין תפלה את

נאל

תחנה ובקשה

זאל זיין אקרוין אויף דיין קאפ דורך דעם מלאך שר הפנים. גאט איך האב ליב די וואוינונג פון דיין הויז אונ דאס ארט פון דיין רואונג איך טו מיך בוקן אונ לויבן פר גאט מיין באשעפער אונ טוא בעטען צו דיר זאלסטו מיר ענטפערין דיינער הילף:

רבש"ע הער פון דער גאנצער וועלט איך ווייס גוט אז איך בין איין ארימער זינדיגער מענטש אז איך בין נים ווערט צו שטיין אונ תפלה צו טאן פר דיין גרויסן נאכפארטן נאמן דען דיין גרויס הערליכקייט אונ גרוס אכפערקייט האט קיין שיעור ניט אונ קיין ערך ניט דיין גדולה אונ גבורה איז ניט מיגליך צו דר ציילן אונ איך אזויא אשרעקליכער זינדיגער מענטש זאל שטיין פר אזו איין לעבעדיגען אלמעכטיגן הערן תפלה צו טאן נייערט דען דו ביסט אגרויסער רחמן. דרום האב איך מיך דער וואגן צו בעטן דיך בארעמהערציגער פאטר אונ שיק אונז די מלאכים וואס זיינן גיזעצט איבר תפלות פון די ישראל אז אונזער תפלה זאל אן גענומען ווערען אמן סלה:

הדרת קדש

אזוי שרייבט דער רבינו יונה זצ"ל:

טוב עס איז גוט דס א מענטש זאל טראגין אויף זיך דעם יאך פון גאט צו גיין אין גוטין וועג. אונ צו גידענקין אן באשעפער. אונ זאל זיך אלע טאג מער פר שטארקין אין מצות אונ אין די ליבשאפט צו גאט. אונ זאל טראכטין אונ גידיינקן דאס דר באשעפר שטייט שטענדיג פר זיינע אויגן. דורך דעם וועט ער גאטס פארכט האבן אויף זיך. אונ וועט מאכין זיין הארץ אינטערטעניג אונ וועט זיך האלטען נידעריג. אונ וועט האבען חרטה אויף זיינע זינד. אונ וועט זיך היטען מיט אלע כחות מער שוין נים צו זינדיגען. אונ דאן וועט ער זיין גיליבט ביי גאט אונ ביי לייטען:

יעדער מענטש זאל זעהן צו זיין פון די ערשטע אין שול. אונ זאל שטיין אין שול מיט גרויס פארכט. דען די שול איז אן שטאט דעם ביהמ"ק. אונ אז ער קומט אין שול זאל ער זיך אטיילע פר האלטין רוהיג אונ זאל זיך באטראכטען פר וועמין ער דארף זיך דא שטעלען. אונ ווער עס הערט צו זיינע רייד. דאן וועט ער באקומען מורא פאר גאט ב"ה אונ זיין מחשבות אונ זיין כוונה וועט זיין אין דר תפלה. דאן וועט זיין תפלה נתקבל ווערן פר גאט מיט רחמנות:

תפלה קודם התפלה

מהרב החסיד המפורסם איש אלהי מוה' אלימלך זצ"ל:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פון פר דיר גאט אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזערע עלטערן וואס הערט צו גיבעט מיט זיין דר בארימהערציקייט זאלסט אן בריימן אונזערע הערצער אונ אונזערע גידאנקן. אונ אונזערע גיבעט אין מויל. אונ זאלסט צו הערן דס גיבעט פון דיינע קנעכט וואס בעטן צו דיר מיט איין צו בראכען גימיט דו ביסט איין גאט איין דר בארמיגר. מיט דיין פיל דר בארימהקיט. אונ מיט דיין גרויס גינאד. זאלסטו פר געבן אונזערע זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט אונ פר שולדיגט פר דיר ווארום עס איז ווייסגליך פר דיר אז נישט מיט שלעכטקייט חלילה טוען מיר ווידר שפעניגן פון דיין תורה אונ מצות. נאר פון דעם גרויסן יצר הרע וואס ברענט אין אונז אייביג. ער לאזט נים אפ אונ רועט נים ביז ער ברענגט אונז צו גלוסטן צו די נארישקייטן. אונ צו מישט אונזערע גידאנקן אפילו ווען מיר שטעלן זיך דאוונען פר דיר טוט ער אונז צו מישען אונזערע גידאנקן מיט זיינע זאכן אונ מיר קענן נים ביי שטיין קעגן אים. איבר דעם בעטן מיר דיך דו ביסט גאט דר דר בארימדיגער אונ דר לייט זעליגער טוא מיט אונז אזוי ווי דו האסט אונז צו גזאגט דורך משה רבינו וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. דס הייסט איך וועל דר בארמן דעם וואס איך וועל וועלן מיך איבער אים דר בארמן אונ אונזערע

חכמים האבן גזאגט אפילו ער איז ניט ראוי אונ ניט ווערט דר צו ווארום עס איז גיט אנגעלעקט אונ וויסינגליך פאר דיר אונזער ביטער גישריי אונ אונזער צער אונ אונזער זיפצן אוף דעם וואס מיר קענן ניט גנעהנן צו דיין דינסט אונ מיר קענן ניט באהעפטן אונזערע הערצר צו דיר מיט אמת. ווייא איז צו אונז אוי איז צו אונזערע לייבר אונזער פאטר פון הימעל. אונ אצונד בעטן מיר דיך דר וועק באלד דיין דר בארימקייט אונ דיין גנאד אוף אונז. אונ זאלסט אן שרייען אוף דעם יצה"ר ער זאל זיך אפ טאן אונ אוועק גיין פון אונז אונ זאל אונז ניט אן ריידן אז מיר זאלן אוועק גשטוסן ווערן פון דיין דינסט חלילה ובפרט אין דר צייט ווען מיר שטעלן זיך בעטן פאר דיר. אדר ווען מיר לערנן תורה אדר ווען מיר זענן עוסק אין דיינע מצות זאל זיין מיטען גאנצן הארצן אזו ווי דיין גוטר ווילן איז מיט אונז אונ זאלסט דר וועקן אונזערע הערצר מיר זאלן דיך דינען מיט רעכט פארטיגע דינסט. וס ווערט צו גנומן פאר דיין כסא כבוד. אונ זאלסט איין זעצען דיין אמונה אין אונזערע הערצר תמיד אן אוף הערונג אונ עס זאל זיין דיין אמונה אן גקניפט אין אונזער הארץ אזו ווי איין נאגיל וס איז אריין גשלאגן ער רירט זיך ניט אין זאלסט אונז באשירמן פון אלער האנט שטרויכלונג אונ טעות זאלסט אונז ניט פר לאזען אונ ניט פר שעמן אונ זאלסט זיין מיט אונזער מול ווען מיר ריידן אונ מיט אונזערע הענט ווען מיר טוען אונ מיט אונזערע הערצר ווען מיר טראכטן אונ די זכיה אונז געבן אונזער פאטר פון הימעל אונזער הארץ אונ גדאנקן אונ אלע אונזערע תנועות זאל אלץ זיין נאר צו דיר גאיינציגט מיט אמת אונ מיט גאנצקייט אן שום שלעכטע מחשבות חלילה אונ זאלסט רייניגן אונזערע הערצר אונ היילגן אונז אונ זאלסט איין פלאנצן דיין ליבשאפט אונ דיין פארכטיקיים אין אונזער הארץ אייביג אן אויף הערונג אין יעדער ארט וואו מיר וועלן גיין אונ ליגען אונ אויף שטיין אונ מיר זאלן זיך אן לעהנן אייביג אן דיר אין דיין גרויסקייט אונ אין דיין ליבשאפט אונ אין דיין פארכטיקייט. אונ אין דיין תורה שבכתב אונ אין דיין תורה שבעל פה. אונ אין דיינע מצות אז מיר זאלן נאר איינציגן דיין נאמן דעם שטארקן אונ דעם פארכצומען. זאלסט אונז אפ טאן פון שלעכטע מחשבות אונ פון גיאות אונ פון בייזקייט אונ פון מרה שחורה אונ פון רכילות אונ פון אנדערע שלעכטע מדות אונ פון אלע זאכן וס פר דארבט דיין היילגע דינסט וואס איז זייער גליבט אוף אונז אונ זאלסט משפיע זיין אוף אונז אז מיר זאלן זיין באהעפט אין דיר אונ מיר זאלן אייביג גלוסטן נאך מער צו דיר מיר זאלן זוכה זיין צו קומן צו די מעלות פון אונזערע עלטערן אברהם יצחק יעקב זייער זכות זאל אונז ביי שטיין אז דו זאלסט צו הערן אונזר גיבעט מיר זאלן גענטפערט ווערן ווען מיר בעטן צו דיר אונ דו זאלסט דיך פרייען מיט אונז אונ זאלסט ניט גידענקן אונזערע זינד ובפרט די זינד פון אונזער יוגענט אזו ווי דוד המלך האט גיבעטן חטאת נעורי ופשעי אל תזכור דס איז טייטש די זינד פון דר יוגענט אונ מיסטיים זאלסטו ניט גידענקען אונ זאלסט פארקערען אונזערע זינד אונ מיסטיים צו זכותים זאלסט משפיע זיין אויף אונז אייביג פון עולם התשובה גידאנקען תשובה צו טאן צו דיר מיט דעם גאנצען הארץ אונ מיר זאלען פאריכטען וואס מיר האבען פאר דארבען אונ זאלסט באשערמן אונז אז מיר זאלען ניט מקנא זיין איינער זיין חבר אונ עס זאל ניט אויף גיין איין מענשינס קנאה אויף אונז אונ ניט אונזר קנאה אויף קיין מענטש אונ עס זאל ניט אויף גיין אויף אונזער הארץ קיין שום שנאה איינער אויף דעם אנדערען חלילה אונ זאלסט שטארקען אונז מיט ליבשאפט צו דיר. רבונו של עולם ביסט פול מיט דער בארימקיים זאלסט

פאר נעמען אונזער גיבעט מיט דער בארימקייט מיט נוטען ווילען. אמן ואמן:

תפלה קודם התפלה

ויתפלל האדם תמיד תפלה זו (מס׳ יסוד יוסף)

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתצילני מכל דיבור רע ומדות לשון הרע. רק תן לי מדות טובות כדי שאוכל ללמוד תורתך ולעשות מצותיך ודינך והכל בעבור שמך הגדול. ותן בלבי שלא לעשות שום חטא ועון ופשע ושום מכשול אל יבוא על ידי ואם חס ושלום אעבור על איזה מצות עשה או על איזה לא תעשה אל תביא עלי יסורין אלא ברחמיך הרבים תן בלבי לעשות תשובה שלימה לפניך בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי. ואתה ברחמיך הרבים כפר לחטאתי וסלח לעוני חנון ורחום אתה ושמע תפלתי מה שבקשתי לפניך ברחמיך הרבים כי אתה יודע שלא לכבודי אני רוצה לעשות רצונך אלא לכבודך שאעבוד לשמך הגדול באהבה וחיבה ויראה בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי ושאעסוק בתורתך הטהורה והקדושה בעבור שמך הגדול אבי ומלכי נא שתשמע לתפלתי ברחמיך הרבים כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה (ה׳) שומע תפלה:

כתוב בזוהר נכון לאדם להתפלל טרם כניסתו לביהכ״נ תפלה קצרה זו:

נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּהֵא תְּפִלָּתִי צְלוּלָה וְזַכָּה וּבְרוּרָה, מִכָּל עִרְבּוּבְיָא הַמְבַטֵּל כַּוָּנַת הַתְּפִלָּה:

קודם כל תפלה יאמר זה:

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָן לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת

לשחרית	למנחה	למעריב
שַׁחֲרִית שֶׁתִּיקֵן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד אריה	מִנְחָה שֶׁתִּיקֵן יִצְחָק אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד שור	עַרְבִית שֶׁתִּיקֵן יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּסוֹד נשר

לְתַקֵּן שָׁרְשָׁהּ בַּמָּקוֹם עֶלְיוֹן בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ (בזכות אברהם) שֶׁנִּקְרָא אִישׁ הַחֶסֶד. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ (בזכות יצחק) שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ. בְּיִרְאָתֶךָ (בזכות יעקב) שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי, וּבִזְכוּתָם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. בִּכְלַל תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל וְתַעֲלֶה וּתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל רֹאשְׁךָ, עַל יְדֵי מְטַטְרוֹן שַׂר הַפָּנִים:

ואחר כך יאמר בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:

בקשה לרבי שלמה בן גבירול. ב׳ תנועות ויתד וב׳ תנועות:

שַׁ חַר אֲבַקֶּשְׁךָ. צוּרִי וּמִשְׂגַּבִּי. אֶעֱרוֹךְ לְפָנֶיךָ. שַׁחְרִי וְגַם עַרְבִּי:
לִ פְנֵי גְדֻלָּתְךָ אֶעֱמֹד וְאֶבָּהֵל כִּי עֵינְךָ תִרְאֶה כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבִּי:
מַ ה זֶּה אֲשֶׁר יוּכַל הַלֵּב וְהַלָּשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמַה כֹּחִי. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
הִ נֵּה לְךָ תִיטַב זִמְרַת אֱנוֹשׁ. עַל כֵּן אוֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלוֹהַּ בִּי:

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי, בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ, אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם, מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה, לִפְנֵי יְיָ, עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ, עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בית ישראל

מה טובו וויא גוט אונ טייער זיינען דיינע געצעלטן יעקב! דס הייסט, אפילו פר די פשוטע אידן וואס דר בית המדרש הייסט ביא זייא נור „אהל" (וואס ווערט גימאכט אויף א קורצע צייט), זייא קומען אין אים נור צום דאווענען אונ דעם גאנצן טאג פרברענגען זיי אין געשעפט, אונ בעזונדער וויא גוט אונ האכגעשעצט זיינען „משכנותיך", דיינע רוהיגע ערטער, ישראל! דס הייסט די איידעלע אידן וואס דר בית המדרש הייסט ביי זיי משכן (רוהיגס ארט), זיי פרברענגען פיל צייט אין אים, פאר'ן דאווענען אונ נאכן דאווענען, בין מנחה למעריב, אונ נאך מעריב, לערנען א שיעור משניות, אבלאט גמרא, ביי זיי שפילט די הויפט ראלע דאווענען אונ לערנען, דס איז ביי זיי דר עווניגער פערגעניגען, מלאכה אונ געשעפט איז ביי זיי אטפל. די בתי מדרשים וואו אידן דאווענען אונ לערנען, זיינען גיגליכען צו „נחלים" פליסענדע טייכען וואס ריינינגען דעם מענשען מטומאה לטהרה. ווען ער איז טמא אונ איז זיך טובל אין טייך ווערט ער טהור, דס גלייכן די שול, דר בית המדרש איז מעלה דעם מענשען מכף חובה לכף זכות. ווען ער איז פערשולדיגט אין זינד אונ גיסט אויס זיין הארץ אין דאווענען, ער לערנט תורה וואס זי מאכט ליכטיג די אויגן צוזעהן די וויכטיגקייט פון א מצוה אונ דעם קלקול אונ פגם פון איין עבירה ווי ער האט זיך אומגליקליך גימאכט מיט זיין שלעכטן פירונג אונ הט חרטה אונ בעשליסט זיך פעסט צו פארבעסערן זיינע מעשים ווערט ער טהור פון אלע זינד. ואני מיט דיינע פיל חסדים וואס דו האסט אונז גיגעבן שולען אונ בתי מדרשים קום איך אין דיין הויז צו בעטן פר דיר, אונ טו מיר בוקן צו דיין הייליגן היכל מיט עהרע פורכט (יראת הרוממות) צו דיר. יי' גאט! איך האב ליב די וואוינונג פון דיין הויז, אונ דס ארט וואו דיין שכינה רוהט: ואני אונ איך טו זיך בוקן אונ נייגן. אונ וועל זיך קניען פר גאט מיין בשעפר: ואני אונ איך בעט ביי דיר, גאט, אין א צייט פון גוטע ווילען, ענטפער מיר, דורך דיין גרויס גנאדע מיט א ריכטיגע הילף:

פנינים יקרים

מה טובו. פון דעם וואס די תורה פארגלייכט „אהלים לנחלים" די שולין אונ די בתי מדרשים צו פליסענדע טייכ', לערנען מיר אמוסר השכל, אזו ווי דער מענטש וואס שטייט אין טייך מיט'ן גאנצן קערפער נור די קאפ אדער אפילו מער ניט דר מוח איז אויסערן טייך, קען ער ניט ווערן טהור פון זיין טומאה, דס גלייכן דער וואס איז אין שול, אין בית המדרש, נור זיין קאפ, זיין מוח איז אין דרויסען, ער פרגעסט אז ער איז אין שול, ער מיינט אז ער איז

אֲדוֹן עוֹלָם, אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם, כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ, כֹּל. אֲזַי. מֶלֶךְ, שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ, יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה, וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה, בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד, וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ, לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית. בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז, וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי, וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי, בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי, וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי, בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ, אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן, וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי, גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי, וְלֹא אִירָא:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי, וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא, וְאֵין עֵת, אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד, וְאֵין יָחִיד, כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם, וְגַם אֵין סוֹף, לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף, וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו, קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר, אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן, וְאֵין

פנינים יקרים

איז אויפ'ן מארק, אונ ער ערלויבט זיך צו ריידן פוסטע רייד אונ בעזונדער ליצנות אונ מחלוקת, קען די שכל אויף אים נאר נים ווירקען צו ריינינען אים. דר מי ד ,, אן מיהר זיין דעם מענשין נור אז דר קערפער מיט'ן כוח איז אונטער גישוונקט אין וואסר, דם גלייכן, מוז דר מענש זיין אין שכל פיט'ן קאפ אונ כוח, ער דארף וויסין וואו ער גיפינט זיך יעצט „מה נורא המקום הזה" ווי ערהאבן אונ פארכטיג איז

דר

בית ישראל

אֲדוֹן עוֹלָם הער פון דר וועלט, וואס ער הָאט גיקיניגט איידער אלע בעשעפענעס זיינען בעשאפן גיווארן לְעֵת אין דר צייט וואס איז אלץ בעשאפן גיווארן מיט זיין ווילן, דענסט מאל איז גרופן גיווארן זיין נאמען קיניג: וְאַחֲרֵי אונ נאכדעם אז עס וועט אלץ פערניכטעט ווערן, וועט אליין קיניגן דער פארכטיגער גאט וְהוּא אונ ער איז גיוועזן אגאט אונ איז היינט אויך אונ וועט זיין אויף אייביג מיט שיינקייט וְהוּא אונ ער איז איינר אונ עס איז ניטא קיין אנדערער צו זיין גלייכן צו אים בְּלִי ער הָאט ניט קיין אנהויב אונ קיין ענדע, אונ צו אים איז דם שטארקייט אונ דיהערשאפט וְהוּא אונ ער איז מיין גאט אונ ער לעבט תמיד מיין אויסלייזר, אונ ער איז מיין שטארקר פעלזין, וואס פרהיט מיך פון אלע צרות וְהוּא אונ ער איז מיין צייכענר, אונ מיין אנטלויפונג איז צו אים, אגוטן טייל פון מיין גליקס בעכר אין דעם טאג וואס איך רופ אים אן בְּיָדוֹ אין זיין האנט בהאלט איך מיין נשמה אין דר צייט אז איך שלאף אונ אז איך טו וואכן וְעִם אונ אז מיין גוף איז מיט מיין נשמה אין איינעם איז גאט מיט מיר, אונ איך האב פאר קיינעם ניט קיין מורא:

יִגְדַּל גרויס איז גאט דר לעבעדיגער אונ גלויבט. גאט לאזט זיך גפינען ווען מען רופט אים מיט דעם גאנצן הארצן אונ עס איז ניטא קיין צייט צו זיין גפינונג אֶחָד ער איז איינציג אונ עס איז ניטא קיין איינציגער אזוי ווי זיין איינציגקייט ער איז פרהוילן פון אלע מענטשן אונ עס איז ניטא קיין ענדע צו זיין איינגקייט אֵין ער הָאט ניט קיין גוף אונ ניט קיין גשטאלט פון קיין גוף, מען קען ניט גלייכן זיין היילגקייט צו קיין שום זאך קַדְמוֹן גאט איז צום ערשטן גיווען איידר אלע בשעפענעס זיינען פון אים בשאפן גווארן, גאט איז

רֵאשִׁית, לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם, לְכָל נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ, וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ, וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא. וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת, נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ, נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל, וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים, לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה, וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר, בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד, כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע, כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין, מְשִׁיחֵנוּ: לִפְדּוֹת, מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים. יְחַיֶּה אֵל, בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד, שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם, בְּחָכְמָה, וּבָרָא בוֹ, נְקָבִים, נְקָבִים, חֲלוּלִים, חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ, לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ,

בית ישראל

דֶר עֶרְשְׁטֶער גָאט אִיז גֶעוֶועזֶען אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ פַאר אִים אִיז קֵיינֶער נִיט גִיוֶועזֶען. נוּן דֶר הֶער פוּן דֶר וֶועלְט צוּ אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִיס טוּט עֶר וַוייזֶען זַיין גְרוֹיסְקַייט אוּנ זַיין מְלוּכָה שֶׁפַע דִי שֶׁפַע (ערשיינונג) פוּן נְבוּאָה הָאט עֶר גִיגֶעבֶּען זַיין גֶלִיבְּט פָאלְק לֹא עֶס אִיז נִיט גֶעוֶוען צְווִישֶׁען דִי יִשְׂרָאֵל אַזוֹ אַיין גְלַייכֶען ווִי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֶר אִיז גִיוֶוען אַיין נָבִיא אוּנ הָט גִיזֶעהֶען דָס הֶערְלִיכְקַייט פוּן הַשֵּׁ"י תּוֹרַת אַ וָוארְהַאפְטִיגֶע תּוֹרָה הָט גָאט בּ"ה גִיגֶעבֶּען צוּ זַיין פָאלְק דוּרְךְ זַיין בַּאגְלַייבְּטֶען נָבִיא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לֹא יַחֲלִיף הָאֵל גָאט וֶועט נִיט פַאר וֶועקְסְלֶען אוּנ וֶועט נִיט פַארְבַּייטֶען דִי תּוֹרָה אוֹיף אֵייבִּיג צוֹפֶה גָאט קוּקְט אוּנ ווייס פוּן אַלֶע אוּנְזֶערֶע פַארְבָּארְגֶענֶעס אוּנ קוּקְט אָן דִי עֶנְדֶע פוּן אַלֶע זַאכֶען בַּיים אָנְפַאנְג גּוֹמֵל עֶר בַּאצָאלְט דֶעם צַדִּיק נָאךְ זַיין צִדְקוֹת נָאךְ אוּנ דֶעם רָשָׁע בַּאצָאלְט עֶר נָאךְ זַיין שְׁלֶעכְטִסְקַייט: יִשְׁלַח עֶר וֶועט שִׁיקֶען אוּנְז דֶעם הֵיילִיגֶען מָשִׁיחַ אוֹיסְצוּלֵייזֶען דִי וָואס הָאפֶען צוּ זַיין הִילְף מֵתִים דִי טוֹיטֶע וֶועט גָאט לֶעבֶּעדִיג מַאכֶען מִיט זַיין גְרוֹיס דֶערְבַּארִימְקַייט. זַיין נָאמֶען זָאל זַיין גִילוֹיבְּט בִּיז אֵייבִּיג:

פנינים יקרים

דֶר הֵיילִיגֶער אָרְט, „אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים" דָס אִיז דִי גֶעטְלִיכֶע הויז „מִקְדָּשׁ מְעַט" דֶער קְלֵיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, דַאן ווִירְקְט אוֹיף אִים זַיין דַאוֶונֶען אוּנ לֶערְנֶען, ווייךְ מַאכֶען זַיין הַארְץ אוּנ אָנְגִיסֶען אִיר מִיט אַהֲבָה אוּנ יִרְאָה, אַז אֲפִילוּ אַרוֹיסְגֵייעֶנְדִיג אִין גאס, אִין גִישֶׁעפְט, זָאל עֶר גֶעדֵיינְקֶען, אַז עֶר אִיז בֶּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הַאנְדְלֶען עֶרְלִיךְ אוּנ טָאן טוֹבוֹת מֶענְשֶׁען.

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט וָואס עֶר הָאט אוּנְז גֶעהֵיילִיגְט מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָאט אוּנְז גֶעבָּאטֶען צוּ וַואשֶׁען דִי הֶענְט (צום דאוונען אזוי וויא דער כהן וואשט די הענט פון כיור צו די עבודה פון די קרבנות):

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט דֶר דָא הָט בַּאשַׁאפֶען דֶעם מֶענְשֶׁען מִיט קְלוּגְשַׁאפְט אוּנ הָאסְט בַּשַׁאפֶען אִין אִים פִיל לֶעכֶער, ווִי דִי מוֹיל, דִי נָאז, דִי אוֹיעֶרֶען, אוּנ פִיל הוֹילֶע רֶעהְרִין. וויא דִי הַארְץ אוּנ דִי גִידֶערִים. עֶס אִיז בַּאקֶענְט אוּנ ווִיסִיג פַאר דַיין קִינִיגְלִיכֶען שְׁטוּל אַז וֶוען אֵיינֶס פוּן דִי פַארְמַאכְטֶע אֵבָרִים זָאלֶען גֶעעֶפִינְט וֶוערֶען אָדֶער אֵיינֶס פוּן דִי אָפֶענֶע זָאלֶען פַארְשְׁטָאפְּט וֶוערֶען וָואלְט נִיט מֶעגְלִיךְ גִיוֶוען צוּ לֶעבֶּען.

שֶׁאִם יִפָּתֵחַ, אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסָּתֵם, אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, (אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא כָל בָּשָׂר, וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב נָא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ, וְצֶאֱצָאֵינוּ, וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ, אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ, אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן, וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ, אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם:

יְבָרֶכְךָ יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ, פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

מעשה אלפס

וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת. די גיביידע פון מענשין איז זייער וואונדערליך. ער איז גבויט ווי אפאלאץ דר „זאל" איז די הארץ, דר „קאבינעט" איז די „קאפ מיט'ן מוח, די „קיך" איז דר מאגין מיט די גדערם. אין יעדר טייל איז וואונדר איבר וואונדר, מען זאל באטראכטן דעם קליינעם קאבינעט וויפיל קונציגע מאשינען אין אים גיפינט זיך, די קליינע קיקעלאך פלייש מיט די הייטלאך פון די אויגן דר לאנגען

בית ישראל

ברוך גלויבט ביזטו גאט דר דא היילט אלע באשעפענעם אונ טוט גרויסע וואונדער דער מיט וואס ער באהעפט די נשמה מיט דעם גוף אין איינעם:

ברוך גלויבט ביזטו גאט אונזער גאט דער קיניג פון דר וועלט וואס הט אונז גהיי-ליגט מיט זיינע מצות אונ הט אונז גבאטין עוסק צו זיין אין די רייד פון דער תורה:

והערב אונ מאך זיס דו גאט אונזער גאט די רייד פון דיין תורה אין אונזר מויל, אונ אין מויל פון דיין פאלק דם הויז גזינד ישראל אונ מיר אונ אונזערע קינדר אונ אונזערע קינדס קינדר פון דיין פאלק ישראל כלנו זאלן מיר אלע וויסין דיין נאמן אונ לערנען דיין תורה לשמה. ברוך גילויבט ביזטו גאט דער דא לערינט תורה צו זיין פאלק ישראל:

ברוך גילויבט ביזטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דר וועלט דר וואס האט אונז אויס גיקליבן נאך יציאת מצרים פון צווישין אלע פעלקר אונ הט אונז גיגעבן אויף דם בארג סיני זיין תורה: ברוך גילויבט ביזטו גאט דער וואס האט גיגעבן די תורה:

יברכך גאט זאל דיך בענטשין אונ זאל דיך היטין יאר גאט זאל דערלייכטין זיין שכינה צו דיר אונ זאל דיך ליב האבין ישא גאט זאל אויפהייבין זיין שכינה צו דיר אונ זאל צו דיר מאכען שלום:

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

אֵלּוּ דְבָרִים, שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרֵאָיוֹן, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה׃ אֵלּוּ דְבָרִים, שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת, לָעוֹלָם הַבָּא׃ וְאֵלּוּ הֵן, כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ, שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה, כְּנֶגֶד כֻּלָּם׃

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי, טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד, לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי, לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת, לִפְגָרִים מֵתִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן, לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין, בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃

דן׃

בית ישראל

אֱלֹהַי מַיין גָאט. דִי נְשָׁמָה וָוס דוּ הָאסְט אִין מִיר גִיגֶעבְּן אִיז זִיא רֵיין, דוּ הָאסְט זִיא בַּשַׁאפְן, דוּ הָאסְט גִיפוּרִימְט אִיר גִישְׁטַאלְט, דוּ הָאסְט זִי אִין מִיר אַרַיין גִיבְּלָאזִין בְּשַׁעַת אִיךְ בִּין גִבָּארְן גְוָוארְן אוּנ דוּ הִיטְסְט זִי אִין מִיר, אוּנ דוּ וֶועסְט זִי צוּנֶעמֶען פוּן מִיר אַז מַיין צַייט וֶועט קוּמֶען צוּ שְׁטַארְבִּין, אוּנ וֶועסְט זִי אִין מִיר אוּמְקֶערְן אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין. אַלֶע צַייט וָוס דִי נְשָׁמָה אִיז אִין מִיר דַאנְק אִיךְ דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערִין, דֶער הֶער פוּן אַלֶע וֶוערְק, דֶר הֶער פוּן אַלֶע נְשָׁמוֹת׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט, דֶר וָואס קֶערְט אוּם דִי נְשָׁמוֹת צוּ דִי טוֹיטֶע קֶערְפֶּער. אַז דֶער מֶענְטְשׁ שְׁלָאפְט אִיז עֶר גְלַייךְ וַויא טוֹיט. אוּנ גָאט קֶערְט אִים אוּם אַלֶע פְרִימָארְגִין זַיין נְשָׁמָה. אִיז דָאס גְלַייךְ וִוי עֶר מַאכְט אִים נַייא לֶעבֶּעדִיג׃

מעשה אלפם

נאנגען די ליכטיגקייט אין מוח, די קליינע פויק-הייטלאך פון די אויערן דערלאנגען אלע שטימען אין מוח. היינט דר מוח אליין, א קליינער תּפִלין זעקעלע קען איינהאלטן אין זיך אגאנצן אלמער מיט ספרים, וויא מען שרייבט אויף איינגע גאונים, זיי זייגן קלאר גוועזן אויסווייניג תּורה נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, גאנץ ש"ס בבלי וירושלמי, רמב"ם, טורים, ארבע שו"ע ומדרשים. די וואונדר פון זאלץ וואס יעדר מינוט לייפען דורך אלע בנוטין פון קערפר אין הארצן אונ פון איר צוריק אין אלע גלידר, אפילו די קיך איז אויך וואונדרליך גיבויט, ווי זי קאכט זיך די שפייז, טיילט דר מאגין פונאנדר, די גוטע טיילין שיקט ער אריין אין לעבער וואס איבער אים איז, אונ די פסולת שיקט ער אב

בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט אוּנְזֶר גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס הָט דֶעם הָאן פַארְשְׁטַאנְד גִיגֶעבִּין צוּא פַארְשְׁטֵיין צְוִוישֶׁען טָאג אוּנ נַאכְט, אוּנ דִיא מֶענְטְשִׁין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, גּוֹי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, עָבֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשַׂנִי, אִשָּׁה׃

ווייבער זאגין דאס בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשַׂנִי, כִּרְצוֹנוֹ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ, עַל הַמָּיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי, כָּל צָרְכִּי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמֵּכִין, מִצְעֲדֵי גָבֶר׃

מעשה אלפס

אָב אנגטין אין דיא קִישְׁקֶעס דוּרְךְ אַסַךְ טִירַאלַאךְ, עֶס עֶפִינְט זִיךְ אונ לָאזְט אַריין אונ דוּרְךְ דִי צְוַויטע טִירֶעלֶע לָאזְט דָם אַרויס אונ פֶערְשְׁלִיסְט זִיךְ גְלַייךְ, אום דִי פְּסוֹלֶת זָאל נִיט קֶענֶן גֵיין צוּרִיק, בִּיז וַואנֶען עֶס קוּמְט גָאר צוּ דִי גְרָאבֶּע קִישְׁקֶע, וָואס דוּרְךְ אִיר גֵייט מֶען אִין דְרויסֶן. דִי „נִירִין" טֵיילֶן אָב פוּן דִי בְּלוּט דִי שְׁלֶעכְטֶע וַואסֶער אִין בַּאסָאן (הַשְׁתָּנָה=עֶפֶּעס) אונ פוּן בַּאסָאן גֵייט דָם דוּרְךְ פִיל דוּרְכְלַאךְ אונ הַיימְלַאךְ בִּיז אִין פּוּזִיר אונ פוּן דָארְטֶן בִּיז׳ן אַרויסגַאנְג, אונ דוּרְךְ דִי אַלֶע מַאשִׁינֶען וֶוערְט דָם גְשְׁלָאסֶן דִי פַּארְטַיי פוּן דִי נְשָׁמָה רוּחָנִית מִיט׳ן גוּף גַשְׁמִי, וואוּנְדֶער אִיבֶּר וואוּנְדֶר! אויף דָם אַלֶעס לוֹיבְּן מִיר דִיר אונ דַאנְקֶן דִיר׃

בית ישראל

שְׁטֵייעֶן אויף פוּן זֵייעֶר גְלֶעגֶר דוּרְךְ זַיין קוֹל׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט, דֶר וָואס הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפֶן קֵיין גֶעטְצֶענְדִינֶער׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָואס הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפֶן קֵיין קְנֶעכְט׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס הָט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפֶן קֵיין אִשָּׁה, דֶעוּ אַיין אִשָּׁה אִיז פָּטוּר פוּן תּוֹרָה לֶערְנֶען אונ אויךְ פוּן אֵיינִיגֶע מִצְוֹת׃

(ווייבער זאגן, בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס הָאט מִיךְ בַּשַׁאפֶן נָאךְ זַיין ווִילֶען)׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס עֶפִינְט דִי אויגֶן פוּן דִי בְּלִינְדֶע, וַוייל דֶר מֶענְשׁ אַז עֶר שְׁלָאפְט זַיינֶען אִים דִי אויגֶן צוּגֶימַאכְט גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט בְּלִינְד גֶיוֶועזְן׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָואס בַּאקְלֵיידֶעט דִי נַאקֶעטֶע׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס בִּינְדְט אויף דִי גְבּוּנְדֶענֶע. דֶען אַז דֶר מֶענְשׁ לִיגְט אויף זַיין גֶילֶעגֶר אִיז עֶר גֶיגְלִיכֶן צוּ אַ גְבּוּנְדֶענֶם וָוס קֶען נִיט רִירִין מִיט זַיינֶע אֵבָרִים׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס שְׁטֶעלְט אַנִידֶר דִי אַיינְגֶעבּויגֶענֶע, דֶען בִּיז אַהֶער אִיז זַיין גוּף גֶיוֶועזְן אַיינְגֶעבּויגֶען, וַוייל עֶר אִיז גֵילֶעגִין שְׁלָאפֶענְדִיג דִי גַאנְצֶע נַאכְט׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס הָט אויס גְשְׁפְּרֵייט דִי עֶרְד אויף דִי וַואסֶר׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט, דֶר וָוס הָט פֶערְשַׁאפְט אַלֶע מַיינֶע בַּאדֶערְפֶענִס׃ בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶר קִינִיג פוּן דֶר וֶועלְט דֶר וָוס בְּרֵייט אָן דִי טְרִיט פוּן מֶענְשִׁין צוּגֵיין וואוּ אַהִין עֶר ווִיל גֵיין זַיינֶע עֲסָקִים צוּ טָאן׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל, בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן, לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא, וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן, וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן, וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְאַל יִשְׁלֹט בָּנוּ, יֵצֶר הָרָע, וְהַרְחִיקֵנוּ, מֵאָדָם רָע, וּמֵחָבֵר רָע, וְדַבְּקֵנוּ, בְּיֵצֶר הַטּוֹב, וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ, לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ, וּתְנֵנוּ הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ, חֲסָדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בית ישראל

ברוך געלויבט ביזטו גאט דער קיניג פון דער וועלט, דער וואס גורט אן די ישראל מיט גבורה: ברוך געלויבט ביזטו גאט דער קיניג פון דער וועלט, דער וואס קרוינט די ישראל מיט שיינהייט. אויך דאנקן מיר גאט דאס ער האט אונז געקרוינט מיט תורה אונ מצות: ברוך געלויבט ביזטו גאט דער קיניג פון דער וועלט, דער וואס טוט געבן קראפט צו דעם דער וואס איז מיד, דען אז דער מענש לייגט זיך שלאפן איז ער מיד פון זיינע עסקים אונ גאט ב״ה באגייסט זיין כח אלע פרימארגן דאס זיינע גלידער ווערן געשטארקט: ברוך געלויבט ביזטו גאט דער קיניג פון דער וועלט, דער וואס פארטרייבט דעם שלאף פון מיינע אויגן אונ דרעמלעך פון מיינע בריעמען:

מעשה אלפס

אוזר ישראל בגבורה. אין מסכת ברכות (ס׳ ע״ב) לערנט מיר, „כד אסר המייניה״ אז מען טוט אן דעם גארטיל זאל מען זאגן „אוזר ישראל בגבורה״. דר בורא גורט אן אידן מיט גבורה. איינר פון די נוצין פון גארטיל איז, עס

ויהי אונ עס זאל זיין דיין גוטער ווילן גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן דו זאלסט אונז געוואוינען אין דיין תורה, אונ זאלסט אונז בהעפטן אין דיינע מצות אונ ניט לאזין קומען צו קיין זינד אונ צו קיין עבירה אונ צו קיין אונרעכט, אונ ניט צו קיין פרובונג, דען טאמער חס ושלום וועלן מיר ניט קענען בייעשטיין. אונ ניט צו קיין שאנד, אונ דר יצר הרע זאל אין אונז ניט געוועלטיגן, אונ דרווייטער אונז פון אשלעכטין מענשין אונ פון אשלעכטן חבר, אונ בהעפט אונז אין דעם יצר טוב אונ אין מעשים טובים, אונ בייג אונזערע גדאנקן צו זיין אונטערטעניג צו דיר, אונ דו זאלסט אונז געבן היינט אונ אלע טאג צו חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגן אונ אין די אויגן פון אלע מענשן, אונ דו זאלסט אונז בעלוינען מיט גוטע גנאדע: ברוך געלויבט ביזטו גאט דער דא בעלאהנט גוטע גינאד צו זיין פאלק ישראל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּצִּילֵנִי, הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, מֵעַזֵּי פָנִים. וּמֵעַזּוּת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמֵחָבֵר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפֶּגַע רָע, וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית, מִדִּין קָשֶׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית, וּבֵין, שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ, בְּזִכָּרוֹן טוֹב, לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ, בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים, אַבְרָהָם. יִצְחָק, וְיִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית, וְאֶת הַחֶסֶד, וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְאֶת הָעֲקֵדָה, שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ, עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

בראשית, כ"ב

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

בית ישראל

יְהִי עֶס זָאל זַיין דַיין גוּטֶער ווילן גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערְן, דוּ זָאלְסְט מִיךְ הַיינְט אוּנ אַלֶע טָאג בֶּעהִיטֶען פוּן אַזֶעלְכֶע מֶענְשִׁין וָוס זֵיי זַיינֶען עַזֵּי פָּנִים אוּנ דָאס אִיךְ זָאל נִיט מֵעִיז פָּנִים זַיין גֶעגִין אַנְדֶערֶע מֶענְשִׁן אוּנ בֶּעהִיט מִיךְ פוּן אַשְׁלֶעכְטִין מֶענְשִׁין אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטְן חָבֵר דָס אִיךְ זָאל זִיךְ נִיט אָפְּלֶערְנֶען פוּן אִים זַיין שְׁלֶעכְטְס. אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטְן שָׁכֵן אוּנ פוּן בֵּייזֶע בַּאגֶעגֶענֶעס אוּנ פוּן דֶעם שָׂטָן הַמַּשְׁחִית פוּן אַשְׁוֶוערְן דִין אוּנ פוּן אַשְׁלֶעכְטְן בַּעַל דִין סַיי עֶר אִיז אַיין יְהוּדִי, אָדֶער נִיט קַיין יְהוּדִי:

מעשה אלפס

עס זָאל נִיט זַיין „לִבּוֹ רוֹאֶה אֶת הָעֶרְוָה". אוּנ אַזוֹי ווִי פוּן דְרוֹיסְן דַארְף זַיין אַהֶפְסֵק אַז דִי הַארְץ זָאל נִיט זֶעהְן דִי שֶׁענְדְלִיכֶע גְלִידֶר, אַזוֹי דֶערְמָאנְט דָס דֶעם מֶענְשִׁין אַז אוֹיךְ אִינֶעווֵיינִיג אִין הַארְצְן זָאל זִיךְ נִיט זֶעהְן קַיין שֶׁענְדְלִיכֶע גְדַאנְקֶען פוּן תַּאֲוָה וָוס דָס אִיז זֵייעֶר אַגִיפֶערְלִיכֶע זַאךְ פַאר דֶעם נֶפֶשׁ אוּנ אוֹיךְ פַאר'ן גוּף, תַּאֲוָה אִיז אֵיינֶע פוּן דִי דְרֵייקֶע־פֶערְד, וָוס פִירְן אַרוֹיס דֶעם מֶענְשִׁין פוּן דֶר ווֶעלְט (הַקִּנְאָה וְהַתַּאֲוָה וְהַכָּבוֹד מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם). צוּ דֶעם אַרוֹיס טְרֵייבְּן דִי תַּאֲוָה פוּן הַארְצְן דַארְף מֶען הָאבְּן גְרוֹיס גְבוּרָה, „אֵיזֶהוּ גִבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ" וֶוער הֵייסְט אַיין אֶמֶת'ר העלד, דֶר וָוס בַּאהֶערְשְׁט זַיינֶע לֵיידֶענְשַׁאפְטְן (תַּאֲוֹת), דֶר יֵצֶר הָרָע שְׁטַארְקְט זִיךְ אָבֶּר אַלֶע ווַיילֶע אוֹיפְ'ן מֶענְשִׁין אוּנ שְׁלָאגְט אִים אַרַיין תַּאֲווֹת אִין הַארְצְן אוּנ עֶס ווָאלְט נִיט זַיין מֶעגְלִיךְ צוּ רֶעטְן זִיךְ פוּן דֶעם, נָאר הַשֵּׁי"ת הֶעלְפְט דֶעם מֶענְשִׁין אוּנ לָאזְט אִים נִיט פַאלְן אִין דִי הֶענְט פוּן יצה"ר. דָס אִיז דִי כַּוָּנָה פוּן דִי בְּרָכָה, בְּעֵת דֶר אִיד טוּט אָן דֶעם גַארְטְל, דָס הֵייכְט עֶר הָט אַכַּוָּנָה זִיךְ אוּנְטֶער צוּ גַארְטְלְן צוּגֵיין אִין שְׁטְרֵייט גֶעגְן יצה"ר פוּן תַּאֲוָה אִיז דֶר בּוֹרֵא אִים צוּהִילְף, אוּנ עֶר גוּרְט אִים אָן מִיט גְבוּרָה גֶעגְן דֶעם יצה"ר, אַז עֶר זָאל אִים מְנַצֵּחַ זַיין:

פנינים יקרים

וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וכו'. מֶעשְׁיִים פְרֶעגְן צוּ וָוס הָט הקב"ה גִדַארְפְט פְּרוּבִין אַבְרָהָם'ן מִיט זַיין זוּן, הקב"ה הָט דָאךְ גִזֶעהְן אַז אַבְרָהָם אַלֵיין הָט זִיךְ גְלָאזְן אַרַיינְוַוארְפִין אִין פַייעֶר פוּן נִמְרוֹד'ן, גֶעווִיס וָועט עֶר זַיין זוּן אוֹיךְ מַקְרִיב זַיין פַאר אַקָרְבָּן. נָאר מֶען דֶערְצֵיילְט עֶס הָט אַמָאל גִטְרָאפִין מֶען הָט גִיכַאפְּט אַגַנָּב, מֶען הָט אִים נִיט גִיקֶענְט שְׁטְרָאפְן ווַייל עֶר הָט גִילַייקֶענְט, דֶער שׁוֹפֵט הָט גִיהֵייסְן מֶען זָאל אִים שְׁמַייסְן, מֶען הָט אִים גִישְׁמִיסְן, עֶר הָט זִיךְ נִיט מוֹדֶה גִוֶועןְ, הָט דֶר שׁוֹפֵט גְפְרֶעגְט דֶעם גַנָּב דוּ הָאסְט קִינְדֶר, הָט דֶר גַנָּב גְזָאגְט אִיךְ הָב אַיין זוּן, עֶר

וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו־לכם פה עם־
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח
אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־
המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל־
המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערך את־
העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים:
וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: ויקרא
אליו מלאך יי מן־השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי־
ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני: וישא אברהם
את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם־המקום ההוא
יי | יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה: ויקרא מלאך יי אל־אברהם
שנית מן־השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם־יי כי יען אשר עשית את־
הדבר הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך: כי־ברך אברכך והרבה
ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך
את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי: וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שתזכר לנו, ברית
אבותינו, כמו שכבש אברהם אבינו, את רחמיו, מבן יחידו, ורצה לשחוט

פנינים יקרים

אין אלטע צייטען יאר, דער שופט האט געהייסען מען זאל ברענגען דעם זון, מען האט גענומען דעם קינד שמייסען, דער קינד וויינענדיג פארוואס מען שמייסט אים, ער שרייט צום פאטער, דער פאטער האט ניט געקענט פארטראגען דעם צער פון דעם קינד האט ער זיך מודה געווען אויף די גנבה, נאכדעם האט מען געפרעגט דעם גנב פארוואס ווען מען האט דיך געשלאגען האסטו זיך ניט מודה געווען, און ווען מען האט דיין זון געשלאגען האסטו זיך מודה געווען? האט דער גנב געזאגט איך וועל אייך זאגען ווען איך בין געגאנגען גנבענען האב איך געטראכט אין הארצען וויפיל יסורים מען וועט מיר טאן זאל איך זיך ניט מודה זיין, דריבער ווען מען האט מיך געשלאגען האט דאס שלאגען גארניט דערוועקט מיין הארץ מודה צו זיין, ווייל איך האב מיך געריכט אויף דעם שלאגען, אבער אז מען וועט שלאגען מיין זון פון מיינעטוועגען, דארויף האב איך מיך ניט פארגעברייט, דריבער באלד ווי איך האב געהערט זיין אומשולדיגע שרייען האב איך געמוזט מודה זיין, ווייל יעדער מענש קען פארטראגען זיינע שמערצען און ניט די שמערצען פון זיין קינד, דאס זעלביגע איז געווען ביי די עקדה, אברהם און יצחק האבען געוויס אלע טאג געזאגט דעם פסוק ואהבת את ה' אלהיך, זאלסט ליב

מע"ט א' האבין

אוֹתוֹ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ, מֵעָלֵינוּ. וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ, עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִכָּנֵס אִתָּנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת דִּינֶךָ, וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד. וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ, מֵעַמְּךָ, וּמֵעִירְךָ, וּמֵאַרְצְךָ, וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר, שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי, מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, כָּאָמוּר. וְזָכַרְתִּי, אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם, אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם, יְרֵא שָׁמַיִם, בְּסֵתֶר וּבְגָלוּי, וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת, בִּלְבָבוֹ, וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ, אֲנַחְנוּ מַפִּילִים, תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי, עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים, כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים, כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים, כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם, תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם, הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם, מִן הַבְּהֵמָה, אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעֱקַד, עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב.

בית ישראל

לְעוֹלָם שְׁטֶענְדִג זָאל דֶר מֶענְשׁ זַיין אַ גָאטְס פָארְכְטִיגֶער אֲפִילוּ אִין פַרְבָּארְגֶענֶם. אוּנ מוֹדֶה זַיין אוֹיף דֶעם אֱמֶת אוּנ זָאל אֱמֶת רֵיידִין מִיט זַיין גַאנְצִין הַארְצִין, אוּנ זָאל אַלֶע פְרִיהמָארְגֶען דָאס זָאגֶען:

מעשה אלפס

הָאבִּן הקב"ה, בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ, מִיט דַיין גַאנְצִין קערְפֶּר [מִיט אַלֶע מִינֵי יְסוּרִים] אוּנ מִיט דַיין גַאנְצִין לֶעבִּן, דְרִיבֶּר זַייַנֶען אַבְרָהָם אוּנ יִצְחָק אַייבִּיג גִיוֶוען גְרֵייט אַוֶּועק צוּגֶעבִּין זֵייעֶר לֶעבִּין וֶוען הקב"ה וֶועט הֵייסִן, אִיז בַּייא אַבְרָהָם'ן גִיוֶוען אַקְלֵיינִיגְקֵייט צוּגֵיין אִין דֶעם פַייעֶר פוּן נמרוד

רִבּוֹן הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטִן נִיט וֶועגִן אוּנְזֶער גְרֶעכְטִיגְקֵייט לֵייגֶען מִיר פָאר אוּנְזֶער גִיבֶּעט פַר דִיר נוּר וֶועגִן דַיינֶע פִיל דֶערְבַּרִימְקֵייט, דֶען וָוס זַייַנֶען מִיר, וָוס אִיז אוּנְזֶער לֶעבִּן, וָוס אִיז אוּנְזֶער פְרוּמְקֵייט, וָוס אִיז אוּנְזֶער הִילְף, וָוס אִיז אוּנְזֶער כֹּחַ, וָוס אִיז אוּנְזֶער גְבוּרָה, וָוס זָאלְן מִיר זָאגְן פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן, דֶען אַלֶע גִבּוֹרִים זַייַנֶען וִוי גָארְנִישְׁט פַר דִיר, אוּנ דִי מֶענְשִׁין וָוס הָאבִּן אַגְרוֹיסִן שֵׁם גִהַאט אוֹיף דֶר וֶועלְט אִיז גְלַייךְ וִוי זֵיי וָואלְטִין גָארְנִיט גִיוֶועןְ, אוּנ דִי חֲכָמִים זַייַנֶען וִוי אָן ווִיסֶענְשַׁאפְט אוּנ דִי פַרְשְׁטַאנְדִיגֶע זַייַנֶען וִוי אָן שֵׂכֶל, דֶען זֵייעֶרֶע מֵיינְסְטֶע מַעֲשִׂים זַייַנֶען נִישְׁט אוּנ זֵייעֶרֶע לֶעבְּטֶעג אִיז גָארְנִישְׁט פַר דִיר, אוּנ חָאטְשֶׁע אַמֶענְשׁ הָט מֶער מַעֲלוֹת פוּן אַבְּהֵמָה דָאךְ אִיז דָס גָארְנִישְׁט, דֶען אַלְסְדִינְג וָואס דֶער מֶענְשׁ טוּט אוֹיף דֶר וֶועלְט פוּן זַיין הֲנָאָה וֶועגִין אִיז אַלְץ נִישְׁט:

אֲבָל אָבֶּער מִיט דֶעם אִיז אוּנְזֶער מַעֲלָה גְרוֹיס, דָס מִיר זַייַנֶען דַיין פָאלְק, דָס מִיר זַייַנֶען מְקַיֵּים דַיין תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת, מִיר זַייַנֶען דִי קִינְדֶער פוּן דַיין גְלִיבְּטִין אַבְרָהָם וָוס דוּ הָאסְט צוּ אִים גִישְׁוָוארְן אוֹיף דֶעם בַּארְג מוֹרִיָּה, דִי קִינְדֶער פוּן זַיין אֵיינְצִיגֶן זוּן וָוס עֶר אִיז גִיבּוּנְדִין

בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ, שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשִּׂמְחָתְךָ, שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל, וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ, וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח, וְהוֹדָיָה, לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ, מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ, וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר, וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא, עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא, לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, בְּעוֹלָמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים, וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת

בית ישראל

גְוָוארְן אוֹיף דֶם מִזְבֵּחַ פַּר אַקָרְבָּן, מִיר קוּמֶן אַרוֹיס פוּן דִי צְוָועלְף שְׁבָטִים פוּן יַעֲקֹב דַיין עֶלְצְטֶר זוּן דָם פוּן וֶועגְן דַיין לִבְּשַׁאפְט וָוס דוּא הָאסְט אִים גִילִיבְּט אוּנ פוּן דַיין פְרֵייד

פנינים יקרים

גְמְרוֹר, אוּנ בַּיי יִצְחָק אִיז גִוֶועזְ אַקְבֵיינְגְקַיים צוּ זַיין אַקָרְבָּן אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ, נָאר אַז הקב"ה וֶועט זָאגְן צוּ אַבְרָהָם׳ן אַז עֶר אַלֵיין זָאל שֶׁעכְטֶן זַיין זוּן (נָאךְ דִי אַלֶע נִסִּים וָוס הקב"ה הָט גְטָאן צוּ זַיין זוּנ׳ס גְבָּארְן וֶוערְן) דָס אִיז קֵיין מאל

דָאס דוּא הָאסְט זִיךְ מִיט אִים גֶעפְרֵייט הָאסְטוּ גֶערוּפְן זַיין נָאמֶן יִשְׂרָאֵל אוּנ יְשֻׁרוּן: לְפִיכָךְ דְרוּם זַייֶען מִיר שׁוּלְדִיג צוּ דַאנְקְען אוּנ לוֹיבְּן אוּנ הֵיילִיגֶען דַיין נָאמֶען אַשְׁרֵינוּ וואוֹל אוּנְז וִוי גָאר גוּט אִיז אוּנְזֶר חֵלֶק בָּעוֹלָם הַזֶּה אוּנ וִויא זִיס אִיז אוּנְזֶער גוֹרָל לְעוֹלָם הַבָּא, אוּנ וִוי שֵׁיין אִיז אוּנְזֶער יְרוּשָּׁה אַשְׁרֵינוּ וואוֹיל אִיז אוּנְז דָאס מִיר זָאגְן פְרִיה אוּנ אָוֶוענְד צְווֵייא מָאל טֶעגְלִיךְ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

אַתָּה דוּ גָאט בִּיזְט גִוֶועְן נָאךְ אֵיידֶר דִי וֶועלְט אִיז בֶּעשַׁאפְן גִוָוארְן אַתָּה דוּ בִּיזְט אוֹיךְ גָאט נָאכְדֶעם אַז דוּ הָאסְט דִי וֶועלְט בַּאשַׁאפְן. דוּ בִּיזְט גָאט בְּעוֹלָם הַזֶּה, אוּנ דוּ בִּיזְט גָאט לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ הֵיילִיג דַיין נָאמֶן אוֹיף דִי וָוס הֵיילִיגְן דַיין נָאמֶן, אוּנ הֵיילִיג דַיין נָאמֶען אִין דַיין וֶועלְט, אוּנ דוּרְךְ דַיין הִילְף זָאל דֶערְהֵייכְט אוּנ דֶערְהוֹיבְּן וֶוערְן אוּנְזֶער הֶערְשַׁאפְט: בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיזְטוּ גָאט דֶער וָואס הֵיילִיגְט דַיין נָאמֶען צְווִישֶׁען פִיל לַייט:

אַתָּה דוּ בִּיזְט גָאט אוֹיף דֶעם הִימְל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד אוּנ אִין דִי גַאנְץ הוֹיכֶע אִיבֶּערְשְׁטֶע

אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון, ומבלעדיך אין אלהים. קבץ קויך, מארבע כנפות הארץ. יכירו וידעו, כל באי עולם, כי אתה הוא האלהים, לכל ממלכות הארץ, אתה עשית, את השמים, ואת הארץ, את הים, ואת כל אשר בם, ומי בכל מעשה ידיך, בעליונים או בתחתונים, שיאמר לך, מה תעשה. אבינו שבשמים, עשה עמנו חסד, בעבור שמך הגדול, שנקרא עלינו, וקים לנו יי אלהינו, מה שכתוב, בעת ההיא, אביא אתכם, ובעת, קבצי אתכם, כי אתן אתכם, לשם ולתהלה, בכל עמי הארץ, בשובי את שבותיכם, לעיניכם, אמר יי:

וידבר יי אל־משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם: בבאם אל־אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או

פנינים יקרים

מאל ניט געוועז אין די גדאנקען פון אברהם'ן, דריבער איז ער קיין מאל ניט געוועזן צוגיגרייט צו אזו א זאך, פון דעסטוועגן וועז הקב"ה האט אים ביי סין געמיינט זיין זון פאר א קרבן איז ער שוין געוועז גרייט דאס צו טאן מיט גרויס שמחה, די פראבע האט נאר געקענט זיין ביי אברהם'ן און ניט ביי יצחק'ן, און דס איז טאקע געוועזן א פראבע:

בית ישראל

הימלען, עס איז אמת דאס דו ביזט דער ערשטער, און דו ביזט דר לעצטער, און חוץ דיר איז קיין גאט ניטא. קבץ זאמעל איינדי וואס האפן צו דיר פון אלע פיר עקין פון דער וועלט יכירו לאזן אלע לייט פון דר וועלט דרקענען דאס דו גאט ביזט אליין הערשער איבער די קעניגרייכען פון דער ערד, דו האסט באשאפין די הימעל און ערד, דעם ים און אלסדינג וואס אין אים איז, און ווער איז צווישען אלע דיינע באשעפענעס, צווישען די אויבערשטע און די אונטערסטע, וואס ער קען זאגין צו דיר וואס טוסטו. אונזער פאטער דער וואס איז אין הימיל טו מיט אונז חסד פון וועגן דיין גרויסען נאמען וואס ער איז אויף אונז גירופין, וקים זיי אין אונז מקיים דעם פסוק וואס עס שטייט גישריבן אין דר צייט פון דער גאולה וועל איך אייך איינזאמלען, און איך וועל אייך געבין א גוטן שם און לויב צווישען אלע אומות פון דער וועלט אז איך וועל אומקערן אייער גפיינקענס דאס איר וועט דאס מיט אייערע אויגין זעהן, אזוי האט גאט געזאגט:

וידבר גאט האט גירעט צו משה אזו: ועשית דו זאלסט מאכן א קופערנעם האנט פאס און זיין פוס זאל אויך זיין פון קופער צום וואשען זיך, און דו זאלסט געבן דעם האנט פאס צווישען אהל מועד און צווישן דעם מזבח און דו זאלסט דארטן געבן וואסער. און אהרן מיט זיינע קינדער זאלין זיך וואשין פון אים זייערע הענט מיט זייערע פיס מיט אמאל: בבאם אין זייער קומען אין אהל מועד מקטיר קטורת זיין אדר דם שפריינגען זאלן זיי זיך וואשען מיט וואסער וועלן זיי ניט שטארבן אדער אין זייער טאן גינעהנען צום

בְּגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַייָ: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִמְחָל לָנוּ, עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ, אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח, לְכָל פְּשָׁעֵינוּ, וְשֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, קָרְבַּן הַתָּמִיד, שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ, כָּאָמוּר:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת

בית ישראל

מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, וְוָס עֶס אִיז גִיוֶועֶן פַר דֶעם אֹהֶל מוֹעֵד צוּ בַּדִינֶען צוּ מַקְטִיר זַיין אַפַייעֶר אָפֶּער צוּ גָאט: וְרָחֲצוּ זָאלֶין זֵיי זִיךְ וַואשִׁין זֵייעֶרֶע הֶענְט אוּנ זֵייעֶרֶע פִּיס וְועלִין זֵיי נִיט שְׁטַארְבִּין, אוּנ עֶס זָאל זַיין אֵייבִּיג אַנְגִיזֶעצְט צוּ אִים אוּנ צוּ זַיינֶע קִינְדֶער: יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווילִין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ אוֹיף אוּנְז מְרַחֵם זַיין אוּנ מוֹחֵל זַיין אִינְזֶערֶע קְלֵיינֶע זִינְד אוּנ דוּ זָאלְסְט אָפְּווִישֶׁען אוּנְזֶערֶע שְׁוֶוערֶע זִינְד אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז מוֹחֵל זַיין אוּנ פַרְגֶעבִּין צוּ דִי אַלֶע אוּנְרֶעכְט, אוּנ עֶס זָאל גִיבּוֹיט וֶוערִין דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג אוּנ מִיר זָאלִין מַקְרִיב זַיין פַאר דִיר דֶעם קָרְבַּן תָּמִיד, עֶר זָאל פַרְגֶעבִּין אוּנְז, אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אָנְגֶעשְׁרִיבֶּען אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה וֶועלְכֶע דוּ הָאסְט גִיגֶעבִּין דוּרְךְ דַיין קְנֶעכְט מֹשֶׁה'ן, וִוי מִיר וֶועלִין זָאגִין דִי פַּרְשָׁה פוּן קָרְבַּן תָּמִיד:

וַיְדַבֵּר אוּנ גָאט הָט גִירֶעט צוּ מֹשֶׁה אַזוֹ. זָאג אָן דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אוּנ עֶרְקְלֶער זֵיי גוּט. מַיין קָרְבָּן, דָס אִיז דִי בְּלוּט וָוס מֶען הָט גִישְׁפְּרִיצְט אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ. מַיין בְּרוֹיט, דָס אִיז דֶער חֵלֶק פוּן דִי בְּהֵמָה וָוס מֶען הָט פַרְבְּרֶענְט אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ, וָוס דָס אִיז צוּ מִיר אַנַחַת רוּחַ (דָס הָב אִיךְ גְהֵייסִין אוּנ מַיין רָצוֹן אִיז גְטָאן גְוָוארִן) זָאלְט אִיר הִיטֶן מַקְרִיב צוּ זַיין פַר מִיר אִין זַיין צַייט. אוּנ דוּ זָאלְסְט צוּ זֵיי זָאגְן דָס אִיז דֶער קָרְבָּן וָוס אִיר זָאלְט אוֹיף דֶעם פַייעֶר מַקְרִיב זַיין פַר גָאט, יָארִיגֶע שָׁאף אָן אַמוּם אִיטְלִיכֶן טָאג צְווֵיי פַאר אַקָרְבָּן תָּמִיד. אֵיין שָׁאף זָאלְסְטוּ אָנְבְּרֵייטִין אִין דֶער פְרִיא, אוּנ דִי אַנְדֶרֶע שָׁאף זָאלְסְטוּ אָנְבְּרֵייטִן אִין אָוֶונְד. אוּנ אַצֶעהְנְט חֵלֶק פוּן אַמָאס וֶועלְכֶע זִי הַאלְט אַכְצֶעהֶן טֶעפּ. וֶעמִיל מֶעל צוּ אַמִנְחָה גִימִישְׁט מִיט גִישְׁטוֹיסֶענֶם אֵייל אַפֶערְטִל עֶמֶער. תָּמִיד זָאלְט אִיר בְּרֵיינְגֶן אַקָרְבָּן עוֹלָה אַזוֹ וִוי דֶער קָרְבַּן עוֹלָה וָוס מֶען הָט מַקְרִיב גְוֶועז אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי צוּ אַנַחַת רוּחַ פַר גָאט. אוּנ זַיין גִיסוּנְג זָאל זַיין אַפֶערְטֶל פוּן אַיין עֶמֶער ווַיין צוּ אֵיין שָׁאף אוֹיף אַהֵיילִיג

פנינים יקרים

אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי, לְמָשָׁל אַמֶלֶךְ פְּלֶעגְט אַלֶע יָאהְר פִירִין בַּאזוּעהֶן דִי שְׁטֶעט פוּן זַיין לַאנְד, אֵיין שְׁטָאט פְלֶעגְט אַלֶע יָאר גֶעבִּין דֶעם מֶלֶךְ אֵיין סָארְט מַתָּנָה, אַנַאנְדֶערֶע מְנוֹרָה, אֵיידֶר דֶר מֶלֶךְ פְּלֶעגְט קוּמֶן אִין דִי שְׁטָאט פְלֶעגְט עֶר

ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו חשובה ומקבלת ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו, ובמקומו, וכהלכתו:

אתה הוא יי אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניך, את קטרת הסמים בזמן, שבית המקדש, היה קים, כאשר צוית אותם, על יד משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן, פטום הקטרת כיצד. שלש מאות, וששים ושמונה, מנים היו בה. שלש מאות, וששים וחמשה, כמנין ימות החמה. מנה לכל יום, פרס בשחרית, ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים, שמהם, מכניס כהן גדול, מלא חפניו, ביום הכפורים. ומחזירם למכתשת, בערב יום הכפורים. ושוחקן יפה יפה, כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר, סממנים היו בה. ואלו הן, הצרי, והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים, שבעים, מנה. מור, וקציעה. שבלת נרד, וכרכם, משקל ששה

פנינים יקרים

ער זאגט צום גענעראל „מיר וועלן פארן צו די שטאט נעמן מיין מנורה", איז דען די מנורה געוועזן זייניגע? זי איז דאך געוועזן אמתנה פון די שטאט מענטשן? נאר ווייל דס איז געוועזן אשטענדיגע זאך האט ער דס גירופן מיין מנורה. בייא דעם קרבן תמיד ווייל דאס איז אשטענדיגער קרבן, אלע טאג, רופט אים הקב"ה קרבני, מיין קרבן, און די מנחה מעל צו דעם קרבן איז דאך אויך געווען אלע טאג, דעריבער רופט הקב"ה דיא מנחה לחמי מיין ברויט:

בית ישראל

ארט (דס איז דר מזבח) זאל מען גיסן דעם שטארקן וויין פר גאט. און די אנדערע שאף זאלסטו מקריב זיין אין אווינד אזו וויא די מנחה און דאס גיסונג פון אין דער פריא זאלסטו מאכען אויך צו אווינד, דאס איז איין נחת רוח פאר גאט:

ושחט און ער זאל קוילן דם קרבן ביי דם צפון זייט פון דעם מזבח פאר גאט. און די קינדער פון אהרן זאלין שפריצען זיין בלוט ארום דעם מזבח:

עֶשֶׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן
תִּשְׁעָה, בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין
תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא. חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח
סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת
הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ,
חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף. הַנּוֹטֵף,
מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בֹּרִית כַּרְשִׁינָה, לָמָּה הִיא בָאָה, כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ, אֶת
הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, לָמָּה הוּא בָא, כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ,
אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין
מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם, בַּמִּקְדָּשׁ, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר, הָדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הָדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל,
יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין, כְּשֵׁרָה, לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ, לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, זֶה הַכְּלָל, אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין, וְאִם חִסֵּר אַחַת, מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

תַּנְיָא, בַּר קַפָּרָא, אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים, אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה, הָיְתָה בָאָה, שֶׁל
שִׁירַיִם, לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא, אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ, קוֹרְטוֹב
שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד, מִפְּנֵי רֵיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ,
מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל שְׂאֹר, וְכָל דְּבַשׁ, לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ. אִשֶּׁה לַיְיָ:

ג"פ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: ג"פ יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם, בֹּטֵחַ
בָּךְ: ג"פ יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי, מִצַּר תִּצְּרֵנִי, רָנֵּי
פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵי הֲוָה מְסַדֵּר, סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה, מִשְּׁמָא דִגְמָרָא, וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה
קוֹדֶמֶת, לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה, שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה, שֶׁל קְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר,
שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים, וְסִדּוּר. שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֶם, לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי, קוֹדֶם, לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת, קוֹדֶמֶת, לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם
הַתָּמִיד, קוֹדֶם, לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת, וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת, קוֹדֶמֶת, לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת,
קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים, לְמִנְחָה. וּמִנְחָה, לַחֲבִתִּין. וַחֲבִתִּין, לִנְסָכִין. וּנְסָכִין, לְמוּסָפִין,

מעשה אלפס

ה' הושיעה. צו פארשטיין די פארבינדונג פון דעם פסוק צום
פריערדיגן „אשרי אדם בוטח בך" אונ דעם שינוי הלשון
פון ה' (מדת הרחמים) ביז „מלך" (מדת הדין), וועלן מיר
דערציילן א קליינע הסטאריע. א רייכער מאן האט אוועק געשיקט
זיין „בן יחיד" לערנען אין א אנדער שטאט, צו א גרויסן
מופלג בתורה. אונ האט אים בשטעלט קעסט אויפן רבינ'ס
טיש, בכדי ער זאל אים אויס פאסן אויף יעדער טריט מיט
שטאט אונ דרך ארץ, דער רבי האט בעמערקט, אז ער איז
זייער א פערצויגענער קינד ווי א בן יחיד ביי רייכע עלטערן,
אונ דארף עסן „מיט הרחבה", ניט מיט מורא, זאגט ער צו
אים, הער מיין קינד, בעת לערנען זאלסטו מיר רופן „רבי"
אונ זאלסט וויסן אז דארף זיין „מורא רבך כמורא שמים",
בכדי דו זאלסט גוט צולייגן די קאפ אונ פארשטיין וואס דו
לערנסט, אונ אויב ניט וועל איך דיר ניט שוינען, ווען

וּמוֹסִיפִין, לְבָזִיכִין, וּבָזִיכִין, קוֹדְמִין, לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם, שֶׁנֶּאֱמַר, וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ, חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים, עָלֶיהָ, הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ. גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ. נוֹרָא: נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרוֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ, לְהַקְרִיב, קָרְבַּן הַתָּמִיד, בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים, בַּעֲבוֹדָתָם. וּלְוִיִּם, בְּדוּכָנָם. וְיִשְׂרָאֵל, בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבָטֵל הַתָּמִיד. וְאֵין לָנוּ, לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ. וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ, וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא, שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ, חָשׁוּב, וּמְקֻבָּל, וּמְרֻצֶּה, לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ, קָרְבַּן הַתָּמִיד, בְּמוֹעֲדוֹ, וְעָמַדְנוּ, עַל מַעֲמָדוֹ:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, פַּר וְשָׂעִיר, שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן, בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים, וְעַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן, מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ. עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי. שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים, וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן הַזָּיָה, עַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן, מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ, עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי, שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ, נִשְׂרָפִין, בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד, אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר. שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים, וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן, בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן, טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת, עַל

מַעֲשֵׂה אַלְפַּס

אויך דו ביזט אבן יחיד. נור בעת עסין זאלסטו מיר רופין "פאטר", בכדי דו זאלסט זיך ניט שעמען צו עסן ווערליך שפייז דיר שמעקט, פונקט ווי ביי דיין פאטערס טיש: נאכדעם האט זיך דר קינד פארשטאנען אונ ניט איבער געחזרת דעם שיעור, אויך ניט אריינגעלייגט די קאפ העכער ווס דר רבי ניט איהם צו פארשטיין. דר רבי האט איהם אנגעוויזן אונ אדורכגענומען מאל איבער געזאגט, אונ זיין קאפ איז גאר גלייך אוועק וויס וואו. דר רבי איז אין כעס געווארן אונ האט גערעכנט איהם צו שטראפן פאר אלע תלמידים. בתוך כך איז געקומען די צייט פון מיטאג. מען זעצט זיך ארום טיש, אונ די רביצין זאגט איהם, מיין קינד! וואס ווילסטו פאר שפייז, געבראטענע הערינג אדער פיש? אונ

ארבע קרנות: כיצד, עלה בכבש, ופנה לסובב, ובא לו לקרן, דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם, היה שופך, על יסוד דרומי, ונאכלין, לפנים מן הקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות:

העולה, קדש קדשים. שחיטתה בצפון, וקבול דמה, בכלי שרת בצפון, ודמה, טעון, שתי מתנות, שהן ארבע. וטעונה הפשט, ונתוח, וכליל לאשים: זבחי שלמי צבור, ואשמות. אלו הן, אשמות, אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי. שחיטתן בצפון, וקבול דמן, בכלי שרת, בצפון. ודמן טעון, שתי מתנות, שהן ארבע. ונאכלין, לפנים מן הקלעים, לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות:

התודה, ואיל נזיר, קדשים קלים, שחיטתן, בכל מקום בעזרה, ודמן, טעון, שתי מתנות, שהן ארבע. ונאכלין, בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות: המורם מהם, כיוצא בהם, אלא שהמורם, נאכל לכהנים, לנשיהם, ולבניהם ולעבדיהם:

שלמים קדשים קלים, שחיטתן, בכל מקום בעזרה, ודמן, טעון, שתי מתנות, שהן ארבע. ונאכלין, בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים, ולילה אחד: המורם מהם, כיוצא בהם, אלא שהמורם, נאכל לכהנים, לנשיהם, ולבניהם, ולעבדיהם:

הבכור, והמעשר, והפסח, קדשים קלים. שחיטתן, בכל מקום בעזרה, ודמן, טעון, מתנה אחת, ובלבד, שיתן כנגד היסוד. שנה באכילתן, הבכור, נאכל לכהנים, והמעשר, לכל אדם. ונאכלין, בכל

מעשה אלפס

דער רבי האט אויך פריינדליך געקוקט אויף אים ווי א פאטער, דער קינד איז אבער געוועזן אגאנץ קלוגער, אונ האט גוט טואונגם אז שפעטער, ווען ער האבין פון רבין אפסק. רופט ער זיך אב „פאטער", וואס פארלאנגסטו מיין זון ? (ענטפערט דער רבי) דו זאלסט אזו גוט זיין געבן דעם רבין, ער זאל מיך היינטיגן מאל שיינקען וואס איך האב זיך פארשטיפט אונ נים

מע'ט א'

ארויינגעליגט די קאפ אין לערנען, אונ וויל בעט עסין האט דער רבי מיט אים גערעט פריינדליך ווי א צערטליכער פאטער, האט ער אים גימוזט צוזאגן. דאס זעלבע איז מיט אונז, בעת דער בורא ב"ה גיט אונז עסין איז ער ווי א פאטער, אונ פירט זיך במדת החסד (הויה איז רחמים). אונ בעת ער משפט די וועלט איז ער שטרייג ווי „א מלך" (במדת הדין) . פיר

וויכין

הָעִיר, בְּכָל מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים, וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא לִמְנוּיָו, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל, אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת. מִקַּל וָחֹמֶר, וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב, מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב, מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט, וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל, אִי אַתָּה דָן אֶלָּא, כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל, שֶׁהוּא צָרִיךְ, לִפְרָט. וּמִפְּרָט, שֶׁהוּא צָרִיךְ, לִכְלָל: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא מִן הַכְּלָל, לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד, עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ, יָצָא: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן, טֹעַן אֶחָד, שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל, וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן אַחֵר, שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל, וּלְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר, שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִדּוֹן, בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ, אִי אַתָּה יָכוֹל, לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ, עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ, בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם, נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן: בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא. מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא, מִכָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל, וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מַן

מַעֲשֶׂה אלפס

מיר ווייסן דאך אבער אז מיר זיינען פארשטיפט אריינגעליינט די קאפ אין הבלי הזמן אונ אויכגעזאן פון בטחון אונ אמונה. דרום בעט מיר זאגן „אשרי אדם בוטח בך" גנץ אונ וואויל איז דעם מענשין וואס פארזיכערט אונ פארטרויט זיך אויף דיר, אונ מיר ווייסן דאך אבער ווי ווייט מיר זיינען ווייט פון דעם. היינט מיט וואס ערע אויגן זאלן מיר דאס זאגן, פאלן מיר אויף איין עצה. „ה' הושיעה" דו ערבארימדיגער גאט. וואס דו שפייזט די גאנצע וועלט מיט „מדת החסד" העלף אונז אונ גיב אונז מוטה, צו בעטן ביין רבי'ן, דאס הייסט ווען דו משפט'סט די וועלט מיט מדת הדין (מלך במשפט יעמיד ארץ) אז דער מדת הדין זאל אונז אויך ענטפערן בעת מיר רופן צו אים:

דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן, שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין, וְחַיִּין, אֲרִיכִין, וּמְזוֹנָא רְוִיחֵי, וּפֻרְקָנָא. מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן, דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא, שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה בְרַחֲמָיו שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

מִזְמוֹר שִׁיר, חֲנֻכַּת הַבַּיִת, לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ, כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ, אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ, וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ, הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל, נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי, מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַיְיָ, חֲסִידָיו וְהוֹדוּ, לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ, בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי, וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי, אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט, לְעוֹלָם: יְיָ, בִּרְצוֹנְךָ, הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי, עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ, הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ, אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי, אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי, בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת, הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ, וְחָנֵּנִי יְיָ, הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי, לְמָחוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: ק״י

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת, וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת בּוֹרְאִי, לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר, וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בָּרוּךְ, גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ, מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ, חַי לָעַד, וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ

בית ישראל

בָּרוּךְ גלויבט איז דר וואס האט נאר גיזאגט און עס איז גווארן בשאפן באלר די וועלט. גילויבט איז דר וואס האט גיטאן די ערשטע זאכן אויף דער וועלט. גלויבט איז דר וואס זאגט איין זאך און טוט עס באלר ב״ה גלויבט איז דר וואס איז גוזר איין זאך און איז מקים. גלויבט איז דר וס דרבארימט זיך איבר דעם לאנד. גלויבט איז דר וס דרבארימט זיך איבר די בשעפענס. גלויבט איז דר וס בעצאלט איין גוטען לוין צו די וס פארכטן זיך פר אים ב״ה גלויבט איז דר וס לעבט אייביג און גדויערט אייביג. גלויבט איז דר וואס לייזט אויס און איז מציל איטליכען מענשין פון איין צרה. גלויבט איז זיין

פנינים יקרים

הֲרֵינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי וכו׳ לְמָשָׁל איינר האט גפונן א ברילאנט, ער האט גיפרעגט די ברלאנטען הענדלר וויפיל דר ברילאנט איז ווערט, איינר האט גיזאגט פופציג טויזנד רובל. איינר האט גזאגט הונדרט טויזנד רובל, איינר האט גזאגט אויף דעם

שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר, בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִרוֹת, נְגַדֶּלְךָ, וּנְשַׁבֵּחֲךָ, וּנְפָאֶרְךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ, וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד, חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר, עֲדֵי עַד, שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ, מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ, קִרְאוּ בִשְׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בָעַמִּים, עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ, זַמְּרוּ לוֹ, שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ, בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב, מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ, וְעֻזּוֹ, בַּקְּשׁוּ פָנָיו, תָּמִיד: זִכְרוּ, נִפְלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה, מֹפְתָיו, וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע, יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּחִירָיו: הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ,

פנינים יקרים	בית ישראל
דעם בריל'אנט מוזין מיר אלע שווייגן, מיר ווייסן אים ניט צו שאצין, ווייל ער איז ווערט אקיניגליכן פארמעגן, דס האט גזאגט דוד המלך צו הקב"ה לך דומיה תהלה, ווייל מיר ווייסן ניט צו זאגן דיין לויב, דריבר איז דס בעסטע לויב מיר	נאמען: ברוך גלויבט ביזטו גאט אונזר גאט קיניג פון דר וועלט גאט דר בארימהערציגר פאטער דר וואס איז גלויבט אין מויל פון זיין פאלק, ער איז גילויבט אונ באשיינט אין

שפראך פון זיינע פרומע אונ זיינע קנעכט, אונ מיט די גיזאנג פון דיין קנעכט דוד המלך ע"ה וועלן מיר דיך לויבן גאט אונזר גאט מיט לויבונג אונ מיט גיזאנג וועלין מיר דיך גרויס מאכן, אונ מיר וועלן דיך לויבן, אונ מיר וועלן דיך בשיינען, אונ מיר וועלן דער מאנען דיין נאמען, אונ מיר וועלן מאכן דיך קיניגין אויף אונז אונזר קיניג אונזר גאט: יחיד דער איינציגער דאס לעבונג פון דער גאנצער וועלט דער קיניג דער וואס איז גילויבט אונ באשיינט אויף אימער אונ אייביג איז זיין גרויסער נאמען בעקאנט:

ברוך גילויבט ביזטו גאט דער קיניג וואס איז גילויבט מיט לויבונג:

הודו דאנקט צו גאט רופט אן זיין נאמן מאכט בעקאנט אונטר די פעלקר, זיינע מעשים: שירו זינגט צו אים לויבט אים רעט אין אלע זיינע וואונדער בארימט זיך מיט זיין היילגן נאמן עס זאל זיך פרייען די הארץ וועם באגערן גאט: דרשו פארשט גאט אונ זיין שטארקייט באגערט צו זעהן זיין שכינה תמיד: זכרו גדיינקט זיינע וואונדר וועס ער האט גיטאן, זיינע צייכן אונ די משפטים וועס ער איז גוזר מיט זיין מויל: זרע איר קינדר פון ישראל זיין קנעכט איר קינדר פון יעקב זיין אויס דערוויילטע: הוא ער איז אונזר גאט אויף דר

 גאנצער

מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם, בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה, לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת, אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ, לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב, לְחֹק,
לְיִשְׂרָאֵל, בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר, לְךָ, אֶתֵּן, אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל.
נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ,
מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה, אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ, לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם, מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי, אַל תָּרֵעוּ:
שִׁירוּ לַיְיָ, כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ, מִיּוֹם אֶל יוֹם, יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם,
אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים, נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל, מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא, עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי, כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים, אֱלִילִים וַיְיָ,
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר, לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה, בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ,
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ, כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ, כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ
מִנְחָה, וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ, בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו,

בית ישראל

גאנצער לאנד זיינען זיינע גריכטען: זכרו גידיינקט
צו אייביג זיין זיכערהייט דם מיינט מען די
תורה די זאך וואס ער האט גיבאטען צו טויזינט
דורות אשר וואס ער האט כורת ברית גיוועזין מיט אברהם אונ האט גישוואורין צו יצחק:
ויעמידה אונ ער האט עס גישטעלט צו יעקב צו איין גיזעץ אונ צו ישראל איין זיכערהייט
אויף אייביג: לאמר ער האט צו איטליכן פון די אבות גיזאגט צו דיר וועל איך געבין דם
לאנד פון כנען דם טייל פון אייער ארב: בהיותכם אז איר זייט נאך גיוועזין אקליינע צאל
ווייניג אונ איר האט גיוואוינט ווי גרים: ויתהלכו אונ די אבות זיינען גיגאנגען פון איין
פאלק צום אנדערען פון איין קיניגרייך צום אנדערין פאלק לא ער האט ניט גילאזין קיין
מענטשין צו בארויבען זיי אונ ער האט גישטראפט איבער זיי צווייא קיניגרייך דם מיינט
מען פרעה אונ אבימלך אל איר זאלט ניט אן רירען אן מיין משיח דם מיינט מען
אברהם אונ צו מיינע נביאים זאלט איר קיין שלעכטץ ניט טאן: שירו זינגט צו גאט
איר גאנצע לאנד זאגט אן פון טאג צו טאג זיין הילף: ספרו דער ציילט צווישען די
פעלקער זיין כבוד אונ צווישין אלע אומות זיינע וואונדער: כי דען גיאכפערט איז
גאט אונ גילויבט איז ער זייער אונ איין פארכטיגער איז ער איבער אלע געטער דען
אלע טלמסאות פון די עובדי גלולים זיינען ניסט. אבער גאט האט די הימיל באשאפין:
הוד שיינהייט אונ צירונג איז פאר אים. שטארקייט אונ פרייד איז אין זיין ארט:
הבו ברייט זיך אן צו גאט איר משפחות פון די פעלקער. ברייט זיך אן צו גאט עהרע
אונ שטארקייט: הבו ברייט אן צו גאט דם עהרע פון זיין נאמען טראגט איין גישאנק
אונ קומט פאר אים בוקט זיך צו גאט מיט שיינע הייליגקייט: חילו פארכט זיך פאר
אים

פנינים יקרים

מיר זאלן שווייגן, מיר זאלן דיך נארניט לויבן, מיר מוזין
דאך אבער באוואונען דריי מאל אין טאג, זאגן מיר פריער הריני
מזמן את פי, איך גרייט אן מיין מויל צו לויבן דיך גאט,
אבער

כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם, יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם, וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה,
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ, עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ, כִּי בָא, לִשְׁפּוֹט
אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ, הוֹשִׁיעֵנוּ,
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ, מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת, לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ,
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן הָעוֹלָם, וְעַד
הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם, אָמֵן, וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְהִשְׁתַּחֲווּ, לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר
עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר, כָּל חֲמָתוֹ:
אַתָּה יְיָ, לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ, מִמֶּנִּי, חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ, תָּמִיד יִצְּרוּנִי:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ, יְיָ, וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם, הֵמָּה: תְּנוּ עֹז, לֵאלֹהִים, עַל

פנינים יקרים

אֲפִי' נָאר מַיין מויל לו בּוֹם דִיךְ, אוּנ אִין הַארְצְן ווייס איך
אַז מַיין לויב אִיז אֲפִילוּ נִיט ווי אַטְרָאפְּן אִין יַם גֶעגְן
דִי לויב וואס גִיהֶערְט צוּ דִיר:

כי

בית ישראל

אִים דִי גַאנְצֶע לַאנְד פֶעסְט שְׁטֵייט דוּרְךְ
אִים דִי וֶועלְט אוּנ טוּט זִיךְ נִיט אוּיס גְלִיטְשְׁן:
יִשְׂמְחוּ זֵיי וֶועלְן זִיךְ פְרֵייעֶן דִי הִימְלֶען אוּנ
דִי עֶרְד אוּנ וֶועלְן זָאגְן צְווִישְׁן דִי פֶעלְקֶער
גָאט הָאט גִיקִינִיגְט: יִרְעַם עֶס וֶועט שְׁטוּרֶעמֶען דֶער יַם אוּנ דָאס וָואס אִין אִים אִיז עֶס
וֶועט זִיךְ פְרֵייעֶן דָאס פֶעלְד אוּנ אַלְץ וָואס דְרִינֶען וַואקְסְט: אָז דֶענְסְטְמָאל וֶועלְן זִיךְ
פְרֵייעֶן דִי בּוֹימֶער פוּן וַואלְד פַאר גָאט אַז עֶר קוּמְט צוּ מִשְׁפְּטִין דָם לַאנְד: הוֹדוּ לוֹיבְּט
צוּ גָאט דֶען עֶר אִיז גוּט דֶען צוּ אֵייבִּיג אִיז זַיין גִינָאד: וְאִמְרוּ אוּנ זָאגְט הֶעלְף אוּנְז גָאט
אוּנ ע' הֶעלְפֶער אוּנ זַאמִיל אוּנְז אַיין קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּדֵי צוּ לוֹיבִּן דַיין הֵיילִיגְן
נָאמֶען אוּנ צוּ בַּארִימֶען זִיךְ מִיט דַיין לוֹיבּ: בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט אִיז גָאט דֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל
פוּן אֵייבִּיג בִּיז אֵייבִּיג אוּנ זֵיי טוּעֶן זָאגְן גָאר דָאס פָאלְק אָמֵן אוּנ לוֹיבִּין צוּ גָאט:
רוֹמְמוּ דֶר הֵייבְּט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ בּוּקְט זִיךְ צוּם שֶׁעמִיל זַיינֶע פִים דֶען עֶר אִיז הֵיילִג:
רוֹמְמוּ דֶר הֵייבְּט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ בּוּקְט זִיךְ צוּ זַיין הֵיילִיגִין בַּארְג דָם אִיז דֶר בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ דֶען אוּנְזֶער גָאט אִיז הֵיילִיג: וְהוּא אוּנ גָאט דֶר בַּארִימְט זִיךְ עֶר וֶועט פַאר
גֶעבִּין זִינְד אוּנ ע' פַאר דַארְבְּט נִיט אוּנ עֶר מֶערְט ווִידֶער צוּ קֶערִין זַיין גְרִים צָארְן
אוּנ עֶר דֶער וֶועקְט נִיט זַיין צָארְן: אַתָּה דוּ גָאט זָאלְסְט נִיט פַאר מַיידִין דַיין בְּרַחֲמָנוּת
פוּן מִיר דַיין גִינָאד אוּנ דַיין וַוארְהַייט זָאל מִיךְ אֵייבִּיג הִיטִין: זְכוֹר גִידֵיינְק גָאט דַיין
רַחֲמָנוּת אוּנ דַיין גִינָאד דֶען פוּן אֵייבִּיג זַיינֶען זֵיי: תְּנוּ גִיט אוּנ זָאגְט אַז דָם שְׁטַארְקֵייט
אִיז צוּ גָאט וֶועגִין יִשְׂרָאֵל עֶר הָאט גִימַאכְט אַז זֶעהְן זַיין גַּאֲוָה אוּנ זַיין שְׁטַארְקֵייט

אין

יִשְׂרָאֵל, גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ, בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים, מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל
יִשְׂרָאֵל, הוּא נֹתֵן | עֹז, וְתַעֲצֻמוֹת, לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל
נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת, הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא, שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב
גְּמוּל, עַל גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ
צְבָאוֹת, עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם, בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת עַמֶּךָ, וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם, עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ,
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ, וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ, יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ, יְיָ, עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר, יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ
יְיָ, חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ, תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעַלְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ.

בית ישראל

אין הימל דם מיינט מען די שטערן אונ די מזלות: נורא גאטס פארכט קומט אויף די מענטשין פון זיין כבוד וואס רוהט אין בית המקדש ווארום דארטין האט מען געזעהן וואונדער. ער איז דם שטארקייט פון די ישראל ער גיט תמיד שטארקייט צוא זיין פאלק געלויבט איז גאט: אל איין שטארקער רעכענר איז גאט דר שטארקר רעכענער דר פון פרעה אונ סנחריב האט איין נקמה גנומען מאך שיינען: הנשא ווער דערהויבען

מעשה אלפס

כי בו ישמח לבנו. עס ווארן אמאל אשרפה ר"ל אין אשטאט, צווישען די גשרפים איז געווען אג־ויסער צדיק, וואס פלעגט דינען דעם בורא ב"ה מיט גרויס שמחה. אויך נאך דר שרפה איז ער געבליבן ביים זעלבין מוטה אונ פריילכקייט ווי פריהער, אז עס איז ביי אלעמען געווען אוואונדער. פון וואנען לעבט איר יעצט? (פרעגט אים איינער), מיר איז ב"ה געבליבן צוויי קיט, וועלכע זיינען נים פערברענט געווארען (ענטפערט דר צדיק), אה אויב אזוי טראכט יענער ביי זיך איז שוין קיין וואונדר ניט, אמאל איז יענער געקומען צום צדיק אין שטוב, ער זעט עס איז אטראפין מילך ניטא, זאנאר עס איז גאר ניטא קיין שטאל וואו קיה זאלין שטיין.
פרעגט

דו ריכטער פון דר וועלט מאך ווידער קערין דיין באצאלונג אויף די האפערדיגע: ליי צו גאט איז די הילף אויף דיין פאלק איז דיין בענטשונג אייביג: ייגאט פון די העער שארין איז מיט אונז. איין שטארקייט איז צו אונז דר גאט פון יעקב אויף אייביג: יי גאט פון די העער שארין וואויל דעם מענטשין דער וואס זיין זיכערונג איז אין דיר: יי גאט העלף אונז דר קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג ווען מיר רופען צו אים: הושיעה העלף דיין פאלק אונ בענטש דיין ארבונג אונ וויד זיי אונ דער הייב זיי ביז אייביג: נפשנו אונזערע זיילין האפין צו גאט אונזער העלפער אונ אונזער באשיצער איז ער: כי דען דורך אים פרייט זיך אונזער הארץ וייל מיר טוען זיך אין זיין הייליגין נאמען פערזיכערן: יהי עס זאל זיין דיין גינאד אויף אונז אזו ווי מיר האפין צו דיר: הראנו ווייז אונז גאט דיין גינאד אונ דיין הילף גיב צו אונז: קומה שטיי אויף העלף אונז אונ לייז אונז אויס פון וועגין דיין גינאד: אנכי איך בין גאט דיין גאט דר דא האט

וְאַמְלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי, בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי, יָגֵל לִבִּי, בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ, כִּי גָמַל, עָלָי:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו, מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה לְּלַיְלָה, יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר, וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ, יָצָא קַוָּם, וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם, לַשֶּׁמֶשׁ

מעשה אלפס

פרעגט ער ביים צדיק, וואו שטייען אייערע קיה? אז איר האט נאר קיין שטאל ניט? מיינע צוויי קיה שטייען אין סדור (ענטפערט דר צדיק) אונ ווייזט אים אין דאוונען כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, אין דעם פסוק שטייען מיינע צוויי כי וואס ניבין מיר אפרייליכען לעבין. דס הייסט ווען אויך אלעס איז פערברענט געווארין אבער מיין רעכטער קאפיטאל דס איז מיין „אמונה" אונ „בטחון" אין דעם בורא עולם איז נים פערברענט געווארען, מעג איך פריילך זיין.
לרוץ

בית ישראל

דיך אויף געבראכט פון דאס לאנד מצרים דר בריטער דיין מויל אונ בעט אונ איך וועל עס דער פילין: אשרי וואויל איז דאס פאלק וואס האט אזוי פיל גוטס אונ וואויל צו דם פאלק וואס גאט איז זיין גאט: ואני אונ איך האב מיין פאר זיכרהייט אין דיין גינאד אונ עס טוט זיך פרייען מיין הארץ מיט דיין הילף איך וועל זינגען צו גאט דעו ער האט מיך גוטס גיטאן:

לַמְנַצֵּחַ אגיזאנג צו דוד: השמים די הימלען ערצייל[ן] גאטעס עהרע, אונ זיינע האנד ווערק מאכט בעקאנט דר רקיע, (הימיל פערשפרייטונג וואו די אטמאספעהרע ענדיגט זיך (זעה מעשה אלפס) יום פון איין טאג צום צווייטען קוועלט דיזע ערציילונג אונ איין נאכט צו די צווייטע ערקלערט דיזע וויסענשאפט וואס פון טאג ווערט אלעס דרגאנגען די טיפקייט פון חכמת הבורא וואס דם ערציילט זיין גרויסקייט אונ ביי נאכט בעת מען איז רוהיג פון טרדות אונ ליגענדיג אויפען גילעגער דארף מען בעטראכטען וויסענשאפט פון גאטעס וואונדער: אין אונ די ערציילונג (וואס די הימיל ערציילט גאטעס עהרע) איז ניט אין דר שטיל עס איז ניטא קיין ווארט אונ קיין רעדע וואס אין זיי ווערט ניט גיהערט די שטימע פון די וואונדערליכע בריאה, יעדער בלומעלע יעדער בוימעלע וואס וואקסט פון די וואונדערליכקייט פון די זון אונ די איבעריגע הערשאפט פון הימיל, שרייט אויס מיט אהויכע שטימע די גרויסקייט פון באשעפער אונ זיין חכמה: בכל אונ אויך ניט אין איין ארט איז זייער ערציילונג נור אין דער גאנצער וועלט ציט זיך פאנאנדער זייער (מאגנעט) שנור וואס אלע פלאנעטען זיינען ארום די ערד אונ ציהען איר פון אלע קאנטין אונ זי הייגט אין מיטין מיט דעם רצון פון בורא עולם, אונ אין אנדערע וועלט (וואס מענטשן בעזיצען) ציהט זיך זייערע ווערטער וואס אלע ברואים דערקענען אונ ערציילין די חכמה נפלאה פון יוצר בראשית: לשמש צו די זון האט ער גימאכט איין גיצעלט אין הימיל וואס פון איר גייט ארויס ליכטיגקייט אונ לעבין צום כדור הארץ, סייא צו די צמחים אונ סיי צו בעלי חיים, אונ דר בורא האט פאר ארדענט איר גאנג מיט אזא וואונדערליכע חכמה, אז עס זאל זיך שפרייטן איר

ליכטיגקייט

שָׂם, אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ, יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם, מוֹצָאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר, מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ, תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ, עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב, מִצְוַת יְיָ

בית ישראל

ליכטיגקייט אונ ווארימקייט אין אלע זייטין פון די ערד: וְהוּא די זון האט צוויי גיינג איהר יעהרליכער גאנג איז פון מערב צו מזרח נור דער טעגליכער גאנג שלעפט איר צוריק פון מזרח צוא מערב איבער גוואלד, ווי אחתן איז גצוואונגען ארויס צו גיין פון זיין חופה קאמער, אבער דעם יעהרליכין גאנג גייט זי מיט מוטה אונ פרייד זויא אהעלד לויפט אין אזייטיגע וועגעלע פון שטרייט ארום צו רינגלען דעם שונא: מִקְצֵה ווייל זיא האט צוויי וועגין, איז הגם איר אויף גאנג איז פון עקע היְמיל דאך גייט זי ניט אויפין גלייכין שנור (קו המשוה) נור זי רינגילט ארום אויף די זייטען וועלט צו צפון אונ דרום דס ווייזט אויף די גרויסע חכמה פון באשעפער, ווען זי וואלט גיגאנגען שטענדיג אויפין גלייכין שנור וואלט די ערד ניט קענין זיין באזעצט ווייל אויפין קו המשוה ברענט שרעקליך אונ צו די זייטען וואלט גאר ניט צו קומען איר ווארימקייט, אבער דורך דעם וום איר קרייזלויף איז אן אזייט צו צפון אונ דרום איז קיין ארט ניט פאר בארגין פון איר ווארימקייט אונ דר גאנצער כדור קאן באזעצט ווערין אונ דס באצייגט אויף די פעולה פון אחכם וום הט איר בעשאפין צו אתכלית: תּוֹרַת עס איז אבער דא אהעכערע וועג צו ערקענען דעם באשעפער, דאס איז דורך דעם אור התורה איר ערקענונג איז אפאלקאמע פון איר ווייס מען אויך ענינים רוחניים ווי נבואה אונ תורה מן השמים פון דעת נשמה ווי זי קערט זיך נאכין טויט אין אוצר פון עוויגען לעבין: עֵדוּת די ערציילונגען פון דר תורה זייגען ריכטיג, זיי מאכין קלוג אפילו דעם קליינעם בר דעת. ער זעהט ווי גאט באשטראפט די רשעים ווי דעם דור המבול די לייט פון סדום פון מצרים אונ דס גלייכן, אונ זיין השגחה אויף די צדיקים ווי די אבות הקדושים אונ יוסף הצדיק אונ ד. ג. אונ פון די גאנצע היסטאריע פון יציאת מצרים זעהט מען אז חשי"ת ענדערט די נאטור אונ טוט וואונדער. אונ פון "מעמד הר סיני" לערינט מען, אז אמענש קען דערלאנגען צו אזא הויכע מדרגה ווי "נבואה" איז: פִּקּוּדֵי ה' דער טייל פון מצות וום רופט זיך "פקודים" דס איז די שלש רגלים וואס אין זיי איז בעהאלטין דער אנדיינקונג פון אמונה. ווי דר בורא האט אונז אויס גילייזט פון מצרים אונ גישפייזט פערציג יאר אין אוויסטין מדבר. אונ גירעט מיט אונז פעזענליך די עשרת הדברים זייגען רעכט פארטיג אונ ערפרייען די הארץ פון דעם וום איז זיי מקיים ערינסט: מִצְוַת ה' גאטעס גיבאט איז

מעשה אלפס

לָרוּץ אֹרַח די צוויי גיינג פון די זוהן (ועהע חיי ביאור) איז אמוסר השכל פארין מענשין, ווען אויף דר יעהרליכער (נאטירליכער) גאנג פירט דעם מענשין אראב פון די גראדע וועג אין אזייטיגע שטעגעלע פון מערב (וואס דארטין רוהט די שכינה) אנטלויפען צו מזרח (וואו עס שיינט די זוהן פון הצלחה) דאך בארף זיין שכל אויס רעכענען אז דס איז קיין תכלית, פאר ברייננגען

בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ, טְהוֹרָה, עוֹמֶדֶת לָעַד, מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת, צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים, מִזָּהָב וּמִפַּז רָב, וּמְתוּקִים, מִדְּבַשׁ, וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ, נִזְהָר בָּהֶם, בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשׂךְ עַבְדֶּךָ, אַל יִמְשְׁלוּ בִי, אָז אֵיתָם, וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לְדָוִד, בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ, לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ, וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת

מעשה אלפס

גְרייטְעֶ זיין לֶעבִּין דורך אין הֶבֶל אונ מֶען מוז זיך אָנְשְׁטְרֵיינְגֶען אַלֶע טָאג גֵיין צו ריק פון מִזְבֵּחַ צו מַעֲרָב וואו די שְׁכִינָה רוהט, אָב צִיהֶען דֶעם גֶידַאנְקֶען פון די הַבְלֵי הַזְּמַן אונ אַרֵיין צִיהֶען אין אים גֶעפִיהל פון תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, ווִיא דָוִד הַמֶּלֶךְ זָאגְט חִשַּׁבְתִּי דְרָכַי איך

בית ישראל

לויטֶער אונ לִיכְטִיג, יֶעדֶער מִצְוָה הָאט איר ציעל אויס אַדְלֶען דֶעם חַאראַקְטֶער אונ בֶּעגְלִיקֶען די וֶועלְט. זיי עֶרְלֵייכְטֶען די אויגֶן. זיי לֶערְנֶען רַחֲמָנוּת אונ גִינֶעדִיגְקֵייט אונ אַלֶע גוּטֶע זִיטֶן דֶר מֶענְשׁ זָאל לֶעבִּן גְלִיקְלִיךְ אונ צופְרִידֶען אויפְדֶער וֶועלְט: יִרְאַת ה׳ די פָארְכְט פַר גָאט ווֶען זִי איז רַיין הָאט אַבְּעשְׁטַאנְד אויף עֶווִיג: מִשְׁפְּטֵי ה׳ דֶר מֶענְשְׁלִיכֶר שֵׂכֶל איז נִיט אוּמְשְׁטַאנְד אָב צוּשְׁטֶעלֶן רִיכְטִגֶע מִשְׁפָּטִים, עֶס זָאל שְׁטִימֶען מִיט די גְרֶעכְטִגְקֵייט. אויך איז עֶר נִיט אוּמְשְׁטַאנְד אָבְּמֶעסְטֶן דֶעם שְׁטְרָאף רִיכְטִיג נָאךְ די זִינְד אָבֶּער די גֶעטְלִיכֶע מִצְוֹת ווָעלְכֶע הֵייסֶן מִשְׁפָּטִים׳ (רִיכְטֶען) שְׁטִימֶען מִיט די נַאטִירְלִיכֶע גִירֶעכְטִיגְקֵייט אונ שְׁטִימֶען אויך צו זַאמֶען, עֶס איז נִיט דֶרְווִידֶער איין מִשְׁפָּט דֶעם צְווֵייטֶן: הַנֶּחֱמָדִים וֶוער עֶס הָאט זוֹכֶה גֶיוֶועזֶן צו פִּילֶן אַגֶישְׁמַאק אין די תּוֹרָה וּמִצְוֹת זַיינֶען זַייא בַּיי אים לִיבְּלִיכֶער פון גוּטֶע גָאלְד אונ זִיסֶער פון הָאנִיג: גַם אויך איך ווָאס הָאבּ פִּיל גָאלְד אונ אוֹצְרוֹת מְלָכִים אונ הָאבּ פַארְזוּכְט דֶעם טַעַם פון עוֹלָם הַזֶּה, דָאךְ הִיט איך פֶּעסְט די תּוֹרָה וּמִצְוֹת פִּיל מֶער פון תַּעֲנוּגֵי עוה״ז, ווייל תַּעֲנוּגֵי העוה״ז איז נוּר זִיס אויף אַקְלֵיין ווַיילֶע אָבֶּער פַאר הִיטֶן תּוֹרָה אונ מִצְוֹת עֶרְוואַרְטֶעט מֶען אַגוּטֶע עֶנְדֶע: שְׁגִיאוֹת וֶוער קֶען פַאר שְׁטֵיין זִיךְ אוּיס הִיטֶן פון אַיין אִירְטְהוּם ווָאס מֶען פַאלְט אַרֵיין אין אַזִינְד נִיט ווִילֶעדִיג. דְרוּם בֶּעט איךְ דִיר רֵיינִיג מִיר פון פֶערְבָּארְגֶענֶע זִינְד: גַּם אונ ווייל אַיין עֲבֵירָה צִיט די אַנְדֶערֶע, קֶען מֶען תָּלִילָה פון אַיין אִירְטְהוּם קוּמֶען טָאן מוּטְהווִילִיג. בֶּעט איך דיר דוּא זָאלְסְט מִיר אָבְּהַאלְטֶען פון מוּטְהווִילִיגֶע זִינְד אויך הִיט מִיר אויס פון הֶעכְסְט פֶערְדָארְבֶּענֶע מֶענְשֶׁין ווֶעלְכֶע בֶּעמִיהֶען זִיךְ שְׁטֶענְדִיג צו פֶערְפִירֶען דֶעם צְווֵייטֶען אין אַשְׁלֶעכְטֶען וועג. זיי זָאלֶין נִיט הֶערְשִׁין אִיבֶּער מִיר דַאן וֶועל איך גַאנְץ זַיין אין אִידִישְׁקֵייט אונ וֶועל רֵיין זַיין פון גְרוֹיסֶען פֶערְבְּרֶעכֶען: יִהְיוּ עֶס זָאל ווָאהל גִיפֶעלִיג זַיין די ווֶערְטֶער פון מַיין מוֹיל ווָאס איך בֶּעט אויס הִיטִין מִיר פון פֶערְדָארְבֶּענֶע לַייט אונ די גִידַאנְקֶען פון מַיין הֶערְצִין זָאל זַיין בֶּעווִילִיגְט פון בֶּעשַׁאפֶן אַרֵיינֶע הֶערְץ אונ מַיין עֶרְלֵייזֶער, גָאט! מַיין בַּאשְׁעפֶער קָאנְסְט מִיר עֶרְלֵייזֶען פון מַיינֶע זִינְד:

לְדָוִד אַלוֹיבּ פון דָוִד, אַלְעס עֶר הָאט פַאר עֶנְדֶערְט זַיין פֶערְשְׁטַאנְד פַאר אֲבִימֶלֶךְ

יְיָ, בְּכָל עֵת תָּמִיד, תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיְיָ, תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים, וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ, אִתִּי וּנְרוֹמְמָה, שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ, וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי, הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו, וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם, אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא, וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו, הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו, וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ, כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר, יֶחֱסֶה בּוֹ: יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר, לִירֵאָיו: כְּפִירִים, רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ, לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים, שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְיָ, אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ, הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים, לִרְאוֹת

בית ישראל | מעשה אלפס

(דֶר קֶענִיג פוּן פְּלִשְׁתִּים), הָאט אִים אֲבִימֶלֶךְ אַרוֹיס גִיטְרִיבְּן אוּנ דָוִד אִיז אַוֶועק פוּן אִים (זעה מעשה אלפס) אֲבָרְכָה אִיךְ וֶועל לוֹיבְּן גָאט אִין יֶעדֶער צַייט (אפילו ווען מיר גייט ניט גוט ווייל שְׁטֶענְדִיג אִיז זַיין לוֹיבּ אִין מַיין מוֹיל

אִיךְ הָאבּ שְׁטֶענְדִיג בַּאטְרַאכְט מֵיינֶע וֶועגְן װאוּ דִי אֶמֶת וֶועג אִיז, וָאשִׁיבָה רַגְלַי אוּנ הָאבּ אָפּ גִיצוֹיגְן מֵיינֶע פִיס פוּן זַייעֶר גִיוָואהְנְלִיכְען גַאנְג וָואס זֵיי זַיינֶען גִיוָואהְנְט צוּ לֵייפְן בְּעִסְקֵי הַחוֹמֶר אוּנ פַאר קֶערְעוֶועט זֵיי אֶל עֵדוֹתֶיךָ צוּ דִי וֶועג פוּן דֶער תּוֹרָה:

(פיר דין השגחה), אִיז גִיוִויס דִי שְׁלֶעכְטֶע צַייט אוֹיךְ לְטוֹבָה: בַּה' דוּרְךְ דֶעם בּוֹרֵא'ס הִילְף רִימְט זִיךְ מֵיין זֶעלֶע, זָאלְין דָס הֶערִין דִי פְרוּמֶע אוּנ זִיךְ פְרֵייעֶן. נָאךְ אַבְּוָונָה אִיז מֵיין זֶעלֶע טוּט זִיךְ רִימֶען מִיט גָאט. אִיךְ שְׁטָאלְצִיר אַז אִיךְ הָאבּ אַזַא פָאטֶער אִין הִימְל, וָואס אִיז מַשְׁגִּיחַ אוֹיף מִיר, אוּנ מֵיין נְשָׁמָה אִיז אַטֵייל פוּן אִים, אוּנ אַזַא זָארְט גַאוָוה מֶעגְן אוֹיךְ הֶערִין דִי עֲנָוִים אוּנ זִיךְ פְרֵייעֶן. גַּדְּלוּ עֶרְצֵיילְט דִי גְרוֹיסְקַייט פוּן גָאט מִיט מִיר, אוּנ צוּ זַאמֶען זָאלְין מִיר זַיין נָאמֶען הוֹיךְ עֶרְהֵייבְּן: דָּרַשְׁתִּי אִיךְ הָאבּ גִיבֶּעטְן גָאט אוּנ עֶר הָאט מִיר גִיעֶנְטְפֶערְט אוּנ פוּן אַלֶע מֵיינֶע שְׁרֶעק הָאט עֶר מִיר גִירֶעטֶעט: הִבִּיטוּ דִי וָואס בְּלִיקֶען נוּר צוּ אִים לוֹיכְטְעִן זֵיי אוּנ זֵייעֶר גֶעזִיכְט וֶוערְט נִיט פַרְשֶׁעמְט, זֵיי זָאגְן מִיט שְׁטָאלְץ בַּאטְרַאכְט נוּר וִוי בִּטָּחוֹן אִיז גוּט. דִיזֶער אָרֶעמֶער וִוי עֶר הָט גִירוּפְן הָט אִים גָאט בַּאלְד עֶרְהֶערְט אוּנ פוּן אַלֶע זַיינֶע לֵיידֶען הָט עֶר אִים גִיהָאלְפִין קֶענֶען מִיר פוּן דֶעם נֶעמֶען אַכָל וְתוֹמֶר, אַז דִי גָאטֶס פַארְכְטִיגֶע דַארְפִין גָאר נִיט שְׁרַייעֶן פוּן אַצָּרָה, וַוייל עֶס רוּהְט שְׁטֶענְדִיג אַרוּם זֵיי אַיין שָׁלִיחַ פוּן גָאט אוּנ שְׁמַארְקְט זֵיי וִוי בֶּעוָואפֶּענְטֶע מִיט גִיוֶועהר: טַעֲמוּ פַארְזוּכְט נוּר וֶועט אִיר זֶעהֶען וִוי גוּט אִיז גָאטֶעס וֶועג, גְלִיקְלִיךְ אִיז דֶער מֶענְשׁ וָוס פַארְטְרוֹיט זִיךְ אוֹיף אִים: יְראוּ פִירְכְטֶעט זִיךְ פַאר גָאט אִיר זַיינֶע הֵיילִיגֶע, וַוייל קֵיינֶע מַאנְגִיל הָאבְּן נִיט, דִי וָוס פִירְכְטְן זִיךְ פַר אִים: כְּפִירִים דִי לֶעמְפֶּערְטִין וֶוען זֵיי וֶוערִין אָרִים (פוּן דִי מִיטְלֶען צוּ בַּאקוּמֶען זֵייעֶר שְׁפַּייז) הוּנְגֶערִין זֵיי אוּנ דָם גְלַייכְן דִי וָוס לֵייקֶענֶען אָן גָאט וֶוען זֵיי פַארְלִירִין דִי נַאטִירְלִיכֶע מִיטְלֶען הוּנְגֶערִין זֵיי, אָבֶּער דִי וָואס פָארְשְׁטֵין צוּ גָאט וֶוען אֲפִילוּ זֵיי וֶוערִין אָרוּם (פוּן נַאטִירְלִיכֶע מִיטְלֶען) פַרְלָאזְט זֵיי אוֹיךְ גָאט נִיט אוּנ עֶס פֶעלְט זֵיי נִיט וָואס פַאר זֵיי אִיז גוּט: לְכוּ גֵייט אַייךְ קִינְדֶער צוּ אַייעֶר אַרְבֶּעט, אִין אַייעֶרֶע גִישֶׁעפְטִין, נֶעמְט נוּר אַבַּיין אִין גִידַאנְקֶען מֵיינֶע רֵייד אִיךְ וֶועל אַייךְ לֶערְנֶען גָאטֶעס פָארְכְט, דִי תּוֹרָה פַרְלַאנְגְט נִיט מֶען זָאל אַוֶועקְוַוארְפִין יִשּׁוּב הָעוֹלָם אוּנ אַנְטְלוֹיפִין אִין מִדְבָּרִיוֹת, וִוי נְזִירִים פוּן אַנְדֶערֶע אוּמוֹת טוּעֶן, אִיךְ

טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ, מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ, מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע, וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם, וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ, אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו, אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ, בְּעֹשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ, זִכְרָם: צָעֲקוּ, וַיְיָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם, הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ, לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ, יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם, יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה, לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשׂוֹנְאֵי צַדִּיק, יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ, נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ, כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ, וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ, וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ, עַד דַּכָּא

פנינים יקרים

תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וגו׳. דע׳ תנא זאגט הַילודים לָמוּת, די מענשן וואס זיינען געבארין געווארין מוזן

בית ישראל

וועל לערנען גאטעס פארכט אפילו פאר דעם ווס וויל לעבין: נצר גאטעס פארכט פערלאנגט נור דו זאלסט היטין דעם צונג פון שלעכטע רייד אונ דיינע ליפען פון פאלשקייט: סור גאטעס פארכט פערלאנגט דו זאלסט אויס נייכען שלעכטעס אונ טאן גוטעס אונ דאס קען נור געשעהן ווען דו ביסט צווישין מענשין דאן קענסטו טאן שלעכטעס אונ מיט דיין פרייען ווילין זאלסטו זיך אויס היטין פון שלעכטעס אבער ניט אין דער מדבר ווס דארטין קען מען גאר ניט טאן קיין שלעכטעס, אונ ווען אויך צווישין מענטשין קען קומען אפט צו קריג אונ צאנקעריי, זוך דוא שלום, לאז דיינע איבער גיין אום דר שלום זאל זיך האלטין: עיני גאטעס השגחה בליקט אויף גירעכטע אונ זיינע אויערין הארכען צו זייער גישריי: פני גאטעס צארענבליק איז אויף וועלכע עס טוהען שלעכטעס אונ ווילין אויס ראטין פון דר וועלט דעם זכר פון די צדיקים: צעקו ווען אבער די גירעכטע שרייען צו גאט הערט ער זיי אונ פון אלע זייערע צרות רעטעט ער זיי: קרוב גאט שטייט נאהענט צו די צובראכענע הערצער אונ די נידערגישלאגענע אין מוטה, העלפט ער: רבות ווען אויך פיל אונגליקען טרעפט אמאל דעם צדיק אבער פון אלעם רעטעט אים גאט: שומר ווייל דר צדיק היט אלע זיינע גליעדער איינע פון זיי זאלין ניט געבראכין זיין תמותת אבער דעם רשע פירט צום טויט זיין איינענע בייזע מעשים. אונ די שונאים פון צדיק ווערין באשטראפט: פודה גאט דער לייזט דעם לעבין פון זיינע טרייע דינער אונ עס וועלין ניט פארשולדיגט ווערין דיא וועלכע עס פערטרויען זיך אויף אים:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אגיבעט פון משה (רבינו), דר געטליכער מאן, מיין גאט אין וואהנונג ביסטו פאר אונז (פאר אונזער נשמה) גיוועזן אין אלע דורות: בטרם נאך איידער דיא בערג זיינען בעשאפען געווארען אונ איידער דוא האסט בעשאפין די גאנצע ערד אונ די באוואהנטע וועלט אונ ביז די וועלט וועט שטיין ביסטו גאט (דיר וואהנונג פון אונזערע נשמות), דו ביסט זייער קוועלע, פון דיר גייען די נשמות צום מענשין בעת ער ווערט גיבארען: תשב אונ אזוי ווי דו ביסט גיוועזן דר וואהנונג

וַתֹּאמֶר, שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים, בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֶתְמוֹל,
כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם, שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר, כֶּחָצִיר
יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר, יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב, יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ
בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ, נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ, לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ,
לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ, פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ, כְמוֹ
הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, בָהֶם, שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בִּגְבוּרֹת, שְׁמוֹנִים
שָׁנָה, וְרָהְבָּם, עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ, וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ

בית ישראל

פון די נשמה איידער זי קומט אין מענשין, אזו ביסטו אויך איר וואהנונג בעת דו קערסט ווידער דעם מענטשין פון זיינע קרעפטין ביז צו פערניכטונג טוסטו זאגין צו די נשמה קער זיך צוריק אין גאטעס וואהנונג: כי אזוי זאגסטו צום מענשין, קער זיך צוריק פון די צייטליכע וועלט. די טויזנד יאהר וואס דו האסט גילעבט אויף די תומר׳דיגע וועלט איז פאר ביי גילאפין ווי דר נעכטיגער טאג אונ ווי א טייל פון די נאכט: זרמתם דו שטרעמסט זיי אוועק. ד. ה. טויזנד יאהר זייען אוועק ווי איין שטראם וואסער. אונ ווי א שלאף זיינען זיי גיוועזן, דר מענש שלאפט אב זיין לעבן אונ טוט גאר ניט אויף. אין דר יוגנד שפראצט ער אויף ווי גראז: בבקר אין דעם מארגין בליט ער אויף אונ שפראצט אבר צום אווינד (צום עלטר) ווערט ער פערוועלקט אונ פר דארט: כי נאך די הקדמה אז דר בורא איז דר וואהנונג פון די נשמה. פון אים קומט זי אין מענשין, אונ צו אים קערט זי זיך ווידר נאכן מענשינס טויט. באקלאגט זיך משה רבנו אויף דעם קורצין לעבן פון מענשין וואס ער אויסנייעט ניט צו ערפילען זיין ציל, וואס צו דעם איז ער געשיקט גווארן אויף דר וועלט. ווייל מיר ווערן פרלענגט דורך דיין צארן אונ פר דיין גרימצארן זיינען מיר דרשראקן: שתה דו שטעלסט אונזערע זינד געגין דיר וואס דו האסט אונז אזו פיל גוטעס גטאן זאלן מיר זיין אזו אונדאנקבאר, אונ אונזערע זינד פון דר יוגנד וואס מיר האבן שוין לאנג פרגעסין שטעלסטו פר די ליכט פון דיין אנגעזיכט, ד. ה. וועז אויך פון אונז איז פרגעבין אבר דו פרגעסט ניט דם מינדעסטע וואס דר מענש טוט: כי דארום גייען אונטר אלע אונזערע טעג דורך דיין צאר נגעריכט אזו גישווינד ווי איין ווארט וואס ווערט גיך אויסגירעט: ימי די צייט פון אונזר לעבן איז גיווייגליך זיבעציג יאר, אונ ווען ביי גרויסע קרעפטין איז אכציג יאר, אונ דר גרעסטער טייל פון די יארין גייט אוועק מיט מיה אונ טרויער. אונ נאכהער ווערט דר לעבן אבגעשניטען איילענדג, אונ מיר פליהען אוועק פון דר וועלט: מי ווען אויך די יסורים אונ טרויער וואס דו ברייגנסט אויפן מענשין איז צו אגרויסין ציל, ווייך צומאכן דיין פרשטאפטע הארין מיט זיין גאוה, דר יצר טוב זאל בעקומען מוטה אונ שטאלץ געגין יצר הרע, אבער זעלטין ווער עס פארשטייט די כוונה פון דעם, אין געגענטייל פיל מענשין פאלן נאך פון מוטה דורך די יסורים, דרום

פנינים יקרים

מי״, שטארבין, דער מענש שטארבט יעדער מינוט, יעדר מינוט פון די אבגילעבטע מינוטן, האט ער אמינוט ווייניגער צו

וּבְיִרְאָתְךָ, עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ, כֵּן הוֹדַע וְנָבִא, לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ, עַד מָתָי וְהִנָּחֵם, עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה, בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ, כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת, רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ, פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ, עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם, אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי, יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ, מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי, אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ, מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת:

פנינים יקרים

צו לעבן, די קינגס, די שטונדע, די טאג, דר יאהר, ווס דער מענש האט אפגעלעבט, דינען זיי נישטארקבענע.

בית ישראל

בעט איך דיר, לִמְנוֹת מאך אונז פערשטענדיג. מיר זאלן וויסן צו שעצין אונזערע טעג ניט אויסברייגנגען אין נארישקייט נור קונה דס שלמות זיין, זא וועלן מיר בעקומען איין פערשטענדיגעם הארץ: שׁוּבָה בערוהיג דיין צארן ביז וואנען מיר וועלן בעקומען איין פארשטענדיגעם הארץ, אונ ערבארים דיך אויף דיינע קנעכט: שַׂבְּעֵנוּ זעטיג אונז אין פריה מארגין (אין אונזר יוגינד) מיט דיין גינאדע, דס איז דר שיין פון אמת אונ אמונה דאן וועלן מיר לויב זינגען אונ פרייליך זיין אין דעם גאנצן פערלויף פון אונזר לעבן, ווייל ווער קען נאך אזוי גליקליך לעבן ווי דר זמת'ר רעליגיאזער אונ פרומער מענש: שַׂמְּחֵנוּ אדר ווען אויך אונזרע יונגע יארין זיינען פערשוואונדען אין טרויער, ווייל מיר זיינען גיוועזן אבגירסן פון די אמת'ע פרייד אונ ליכטיגקייט פון דיין אנגעזיכט דערפריי אונז אזוי ווייניגסטען זא פיל טעג: יֵרָאֶה זאל שוין ערשיינען פר דיינע קנעכט דיינע וואונדערטהאט אונ דורכדעם וועלן זייערע קינדר דרקענען דיין פראכט, ווי דו פירסט דיין וועלט מיט גרוים חכמה: וִיהִי עס זאל זיין די ליבליכע צופרידענהייט פון דעם הער אונזר גאט אויף אונז, דס הייסט ווען מיר וועלן דרגרייכען דעם ציל צו וואס מיר זיינען גישאפען וועט גאט האבן נחת רוח פון אונז. אונ אונזערע ארבייט זאל זיין גיפעסטיגט אויף אונז, דס הייסט אונזרע אלע מעשים זאל זיין לשם שמים וועלן זיי זיין גיפעסטיגט אויף אונזר שכל אונ נשמה, אבר ווען דר מענש דיינקט נור וועגין קערפערליכקייט איז ער גיפעסטיגט אויף זיינע האנדווערק, למשל ווען איינר בויט אשטוב איז ער גיפעסטיגט אונ זיצט אין שטוב ניט די שטוב איז גיפעסטיגט אויף אים, אבר ווען איינר לערינט תורה. אונ טוט מעשים טובים, איז די תורה ומעשים טובים גיפעסטיגט אויף זיין שכל אונ נשמה. אונ חען גאט־וועט זיין צופרידין פון אונזערע מעשים וועט ער זיי בעפעסטיגען אז זיי זאלין האבען אקיום:

יֹשֵׁב וועער עס זיצט אין דעם שוטץ פון גאט דעם העכסטין, וועט ער רוהן אין דעם שאטין פון דעם אלמעכטיגען: אֹמַר פערשפרעך איך אין נאמען, וואס ער איז מיין שוטץ אונ מיין פעסטונג, מיין גאט וואס איך פערזיכער זיך אויף אים: כִּי אז ער וועט

באברתו | יסך לך, ותחת כנפיו, תחסה צנה וג' חיה, אמתו: לא תירא, מפחד לילה מחץ, יעוף יומם: מדבר, באפל יהלך מקטב, ישוד צהרים: יפל מצדך | אלף, ורבבה מימינך אליך, לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי, מחסי עליון, שמת מעונך: לא תאנה אליך, רעה ונגע, לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך, בכל דרכיך: על כפים, ישאונך פן תגוף באבן, רגלך: על שחל ופתן, תדרך תרמס, כפיר ותנין: כי בי חשק, ואפלטהו אשגבהו, כי ידע שמי: יקראני ואענהו, עמו, אנכי בצרה אחלצהו, ואכבדהו: ארך ימים,

אשביעהו ואראהו בישועתי: ארך ימים וגו'

הללויה, הללו את שם יי הללו, עבדי יי: שעמדים,

בית ישראל

דיר מציל זיין פון אלע אונגליקען סיי פון שלעכטע מענשן וואס שפרייטן אונטער דיר נעץ, אונ סיי פון נאטירליכע אונגליקן, ווי פעסט אונ פערדארבונג: באברתו מיט זיין פליגל וועט ער דיר בדעקן ווען נור דו וועסט זיך שיצען אונטער זיינע פליגל, דען איין שילד אונ פאנצר איזט זיינע טרייהייט: לא וועסט זיך ניט פירכטן פאר קיין שרעק וואס טרעפט ביינאכט, ניט פאר קיין פייל וואס פליהט ביי טאג: מדבר ניט פאר קיין פעסט וואס גייט אין דר פינסטער, אויך ניט פאר די קראנקייטן וואס טייטן אין מיטן טאג: יפול ווען אויך עס וועט פאלן פון דיין לינקער זייט טויזנט אונ צעהן טויזנד פון דיין רעכטע זייט, אבער צו דיר וועט ניט צו טרעטן: רק ווען דו וועסט מיט ליכטיגע אויגן בליקען וועסטו זעהן, אז אלעס גייט מיט איין אדרעס, צאלין די רשעים פאר זייערע בייזע מעשים, דרום ווערן פרהיט די גרעכטיגע: כי ווייל דו האסט גזאגט, דס נור גאט איז מיין שוץ" אונ גאט דעם העכסטן האסטו גמאכט פאר אשוץ וואהנונג, דארום, לא וועט דיר ניט טרעפן קיין אונגליק אונ קיין פלאגע וועט ניט גיגעהנען אין דיין געצעלט: כי דען זיינע מלאכים וועט ער אנזאגען וועגן דיר, זיי זאלן דיר היטן אין אלע דיינע וועגן: על אויף די הענט וועלן זיי דיר טראגן, עס זאל ניט צפקלאפן דיין פוס אן אשטיין: על אויף לייבן אונ ברענענדיגע שלאנגען וועסטו טרעטן, דו וועסט צוברייבען (מיט די פיס) יונגע לייבן אונ פיר פיסיגע שלאנגען: כי ווייל אין מיר בגערט ער, דארום וועל איך אים רעטן, איך וועל אים קרעפטיגן, ווייל ער דרקענט מיין נאמען: יקראני ווען ער וועט מתפלל זיין צו מיר אין איין עת צרה, וועל איך אים ענטפערן אז, איך בין מיט אים' צו רעטן אים פון דעם אונגליק, אונ דורכדעם וועל איך אים פערשאפן כבוד, ווייל ווייל אלע וועלן זעהן אז איך טו מיט אים וואונדר: ארך מיט לאנגען לעבן וועל איך אים אנזעטיגען (אזוי ווי איוב האט מאריך ימים גיוועזן דורך די יסורים וואס ער האט פריער גיהאט) אונ וועל אים לאזין זעהען אז די הילף קומט פון מיר דורך מיין השגחה:

הללויה, לויבט גאטעס נאמען, לויבט איר קנעכט פון גאט: שעומדים די וואס שטייען אין

פנינים יקרים

דס זאגט משה רבינו ע"ה תשב אנוש, דו קערסט אלע מינוג דעם מענשן צוריק פון דר וועלט, ער דכא, ביז דו צושטויסט אים, ביז עד שטארבט, ותאמר, אונ דו זאגסט

 נאטעס

בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת, בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב יְיָ, זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ, כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב, בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל, לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי, כִּי גָדוֹל יְיָ, וַאֲדֹנֵינוּ, מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים, מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה, מוֹצֵא רוּחַ, מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה, בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, מֵאָדָם, עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח, אוֹתֹת וּמֹפְתִים, בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם, בְּפַרְעֹה, וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג, מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן, מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וּלְעוֹג, מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל, מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה, לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ, שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ, זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ, וְעַל עֲבָדָיו, יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם, כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה, יְדֵי

פנינים יקרים

ואסף שובו בני אדם, מען שין גיט צוריק פון דער וועלט, דער גוף זאל ניין צוריק אין די ערד, פון וואנען ער איז גענומען געווארין. אונ די נשמה זאל גיין צוריק אין הימעל פון וואנען זי איז געקומען.

הודו:

בית ישראל

גאטעס הויז (דס זיינען די כהנים וואס זיינען מתפלל אין היכל), אויך די וואס שטייען אין די פארהויפען פון גאטעס הויז (דס זיינען די ישראלים וואס זיינען מתפלל אין דר עזרה):

הללויה לויבט גאט, דען ער איז גוט, זינגט לויב צו זיין נאמען, דען ער איז ליב: כי דען די פאלק יעקב האט גאט פאר זיך אויס דערוועהלט פון אלע אומות אונ די הייליגע מענשין פון אידין וואס רופען זיך „ישראל" זיינען ביי אים דר גליבטער אוצר: כי דען איך ווייס אז גרויס איז גאט, אונזער הער גאט איז גרעסער פון אלע הערשער: כל איך זעה אז אלעס וואס גאט וויל האט ער בשאפען אין הימל אונ אויף דר ערד, אין די ימים אונ אין אלע אבגרונדען: מעלה ער מאכט אויפברייגען וואלקינס פון ים (וואס פארן אויג זעהט דס אויס ווי איין עק וועלט) אונ זיי פליהען אין דר הויך ווי לופט באלאנען אונ ווערן דארטן פערהארטעוועט אין לופט, נאכהער אז ער וויל געבין רעגין טיילט ער אב פון זיי דעם יסוד האש אונ די עלעקטרע. ווערט דרפון בליצן אונ דורכדעם ציט ער ארויס די לופט וואס אין זיי איז איינגיהאלטין, באדורך צוגיסען זיך די וואלקינס אויף רעגן. אונ דורכדעם רעגן זעה איך שטענדיג זיין השגחה פרטית: שהכה ער האט אויך גישלאגין די בכורים פון מצרים, פון מענשין ביז בהמות: שלח ער האט גשיקט וואונדר צייכען אין דיר „לאנד מצרים" אויף פרעה'ן אונ אלע זיינע דינר: שהכה ער האט גשלאגן פיל פעלקר אונ צו הרג'ת שטארקע קעניגע: לסיחון דעם קעניג פון אמורי, אונ אויך עוג דעם קעניג פון מדינה בשן אונ אלע קיניגרייך פון לאנד כנען: ונתן ער האט אב גיגעבן זייער לאנד צום ערבטייל צו זיין פאלק ישראל: יי גאט, דיין נאמען „בשעפר" פערבלייבט אויף עוויג. מיט דעם נאמען דערמאנען דיר די וואס גלויבין אין דיר אין אלע דורות: כי אונ מיר האפן אז גאט וועט זיך אננעמען פאר די קריוודע פון זיין

פאלק

אָדָם: פֶּה לָהֶם, וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם
לָהֶם, וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף, אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם, יִהְיוּ
עֹשֵׂיהֶם כֹּל, אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל, בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית
אַהֲרֹן, בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי, בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ, בָּרְכוּ
אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ, מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ, לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ, לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת, לְבַדּוֹ | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם, בִּתְבוּנָה | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ, עַל הַמָּיִם | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדֹלִים | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם | כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

בית ישראל

פָאלְק אוּנ אִיבֶּר זַיינֶע קְנֶעכְט וֶועט עֶר זִיךְ דֶרְבַּארִימֶען: עֲצַבֵּי אָבֶּער דִי גֶעצִין בִּילְדֶער פוּן דִי הֵיידֶען זַיינֶען נוּר זִילְבֶּער אוּנ גָאלְד, מֶענְשְׁלִיכֶע אַרְבַּייט: פֶּה זֵיי הָאבֶּען אַמוֹיל אוּנ קֶענֶען נִיט רֵיידֶען, הָאבֶּען אוֹיגֶען אוּנ קֶענֶען נִיט זֶעהֶען, אוֹיעֶרֶען הָאבֶּען זֵיי אוּנ הֶערֶען נִיט, אוֹיךְ אִיז נִיטָא קֵיין אָטֶעם אִין זֵייעֶר מוֹיל: כְּמוֹהֶם אַזוֹ וִוי דִי גֶעצִין, אַזוֹ וֶועלֶען זַיין דִי וָואס מַאכֶען זֵיי אוּנ דִי אַלֶע וָואס פַארְזִיכֶערֶען זִיךְ אָן זֵיי, דָאס הֵייסְט אַזוֹ וִוי דִי גֶעצֶען זַיינֶען טוֹיטֶע אָן לֶעבְּהַאפְט, אַזוֹ קֶענֶען זֵייעֶרֶע גִיזֶעצֶען נִיט גֶעבֶּען קֵיין לֶעבְּהַאפְט אִין דִי מֶענְטְשֶׁען וָואס טוּעֶן זֵיי, אוֹיס צוּ אֵיידְלֶען זֵייעֶרֶע זִיטֶען: בֵּית דְרוּם אִיר יִשְׂרָאֵל'ס הוֹיז לוֹיבְּט גָאט, הוֹיז פוּן אַהֲרֹן לוֹיבְּט גָאט, הוֹיז פוּן לֵוִי לוֹיבְּט גָאט, אִיר גָאטֶס פָארְכְטִיגֶע לוֹיבְּט גָאט: בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט אִיז גָאט פוּן צִיּוֹן וָואס רוּהְט אִין יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ דַאנְקְט גָאט, דֶען עֶר אִיז גוּט, אוּנ אוֹיף עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט דֶער אִיבֶּער אַלֶע שְׁטַארְקֶע אִיז, אוֹיף אִימֶער אוּנ עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט דֶעם הֶערְר אִיבֶּער אַלֶע הֶערֶען, דֶען עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע: לְעֹשֵׂה דַאנְקְט גָאט וָואס טוּט גְרוֹיסֶע ווְאוּנְדֶער אַלֵיין (וָואס דֶער מֶענְטְשׁ בַּאמֶערְקְט דָאס גָארְנִיט), עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט וָואס הָאט גְמַאכְט דֶעם הִימֶעל מִיט פֶערְשְׁטַאנְד, דֶען אוֹיף עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט גָאט, וָואס עֶר הָאט אוֹיס גִיבְּרֵייטֶעט דִי עֶרְד אוֹיף דֶעם וַואסֶער, דֶען אוֹיף עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. דַאנְקְט דֶעם וָואס הָאט גְמַאכְט גְרוֹיסֶע לַייכְטוּנְג, אוֹיף עֶווִיג אִיז זַיין גְנַאדֶע. אֶת וִויא דִיא זָאנֶע צוּ

פנינים יקרים

הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. לְמָשָׁל עֶס זַיינֶען אַמָאל גֶיוֶוען צְוֵויי שְׁטַארְקֶע מֶענְשֶׁען, שִׁמְעוֹן אוּנ לֵוִי, זֵיי הָאבֶּען גֶיוָואלְט וַוייזֶען זֵייעֶר שְׁטַארְקַייט זַיינֶען זֵיי גֶיגַאנְגֶען צוּ אַוַואסֶער מִיהל וָוען דִי וַואסֶער הָט מִיט אַשְׁטַארְקַייט כֹּחַ גֶעטְרִיבֶּען דִי רֶעדֶער, הָט שִׁמְעוֹן מִיט אֵיין הַאנְט פַארְהַאלְטֶען אַרָאר אוּנ דִי מִיהל מִיט אַלֶע

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים, לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם, בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹכָם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה, וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם סוּף, לִגְזָרִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל, בְּתוֹכוֹ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ, בְיַם סוּף כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ, בַּמִּדְבָּר כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה, מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג, מְלָכִים אַדִּירִים כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן, מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג, מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם, לְנַחֲלָה כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה, לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

פנינים יקרים

רעדער זיינען געבליבען שטיין, הט לוי געזאגט צו שמעון נעם אוועק די האנט פון ראד וועל איך ווייזען אגרעסערע שטארקייט, שמעון האט אוועק גינומען די האנט פון ראד, די וואסער האט אנגעהויבען לויפען אויף די רעדער, אונ אלע רעדער האבען זיך גידרייט מיט אשטארקען כח, האט לוי אזלאז געטאן אויף דיא וואסער איז דיא

בית ישראל

געוועלטיגען בייטאג, אונ די לבנה מיט די שטערן צו געוועלטיגען ביינאכט, אויף עוויג איז זיין גנאדע. דאנקט גאט וואס האט געשלאגן די מצרים מיט זייערע בכורים אונ דורכדעם האט ער בעפרייט די ישראל פון זיי מיט אשטארקע האנד אונ איין אויס געשטרעקטען ארים, דען אויף עוויג איז זיין גנאדע: לגוזר דאנקט דעם וואס האט צוטיילט דעם ים סוף אויף צוועלף שטיקר אונ הט דורכגעפירט אלע צוועלף שבטים דורך אים, דען אויף עוויג איז זיין גנאדע. דאנקט דעם וואס הט אביין געשליידערט פרעהן מיט זיין חיל אין ים סוף, אויף עוויג איז זיין חסד: למוליך דאנקט דעם וואס הט גיפירט זיין פאלק ישראל אין דעם וויסטען מדבר, וואס דורכדעם האבן זיי גלערנט גאטעס וועג אונ נרויס געטריבען פון זייער הארץ די שלעכטע גדאנקן פון מצרים. אונ ער הט געשלאגן פאר זיי גרויסע אונ מעכטיגע קעניגען, ווי דעם סיחון דער קעניג פון אמורי אונ דעם קעניג פון בשן, אונ ער הט אב גיגעבין זייער לאנד צום ארבטייל צו זיין קנעכט ישראל, אויף עוויג איז זיין גנאדע: שבשפלנו אונ די אלע נסים פון פריער איז אין אנפאנג אויף שעטער, אז אין אונזר נידעריגען שטאנד דרמאנט ער אונז די פאריגע

נסים

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם, לְכָל בָּשָׂר כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ, לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר,
זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ, שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן, בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר, דְּבַר יְיָ
וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב, צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ, מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר
יְיָ, שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו, כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד, מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת
תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ, כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ, כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר,
וַיֶּהִי הוּא צִוָּה, וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר, עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא, מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ,
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ, לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי, אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם,
בָּחַר, לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ, רָאָה, אֶת כָּל, בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ

בית ישראל

נִסִּים אוּנ בֶּעפְרַייט אוּנְז פוּן אוּנְזֶערֶע פַיינְד. דֶען אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע: נותן עֶר גִיט שְׁפַּייז צוּ אַלֶע בַּאשֶׁעפֶּענִס, הָגַם עֶס יָעהְט אוֹיס אַז דָס אִיז מִיט דֶער נַאטוּר, אָבֶּער וֶוער פִירְט דִי נַאטוּר? נוּר עֶר, דְרוּם דַאנְקְט דֶעם גָאט פוּן הִימֶל וָוס הָט בַּאשַׁאפִין אוּנ פִירְט דִי נַאטוּר, אוּנ אוֹיף עֶוִויג אִיז זַיין גְנַאדֶע:

פנינים יקרים

נוַאסֶער אַנְטְלָאפִין פוּן דֶעם אָרְט אוּנ עֶס אִיז גְ׳וָוארִין טְרוּקִין אַרוּם דִיא מִיהל, א.ג. דִיא מִיהל אִיז גֶעבְּלִיבִּין שְׁטֵיין, הָט לֵוִי גְ׳זָאגְט צוּ שִׁמְעוֹן דוּ בִּיזְט טַאקִי שְׁטַארְק אָבֶּער דוּ הָאסְט גֶעמוּזְט אֵייבִּיג הַאלְטִין מִיט דַיין הַאנְט דִי רָאד, וֶוען דוּ הָאסְט נָאר צוּגֶענוּמֶען דַיין הַאנְט פוּן רָאד, אִיז בַּאלְד דִיא וַואסֶער גִילָאפִין אוּנ גֶעדְרֵייט דִיא

רַנְּנוּ אִיר צַדִיקִים זִינְגְט אוּנ פְרֵייט זִיךְ מִיט גָאט, דֶען נוּר פַר עֶרְלִיכֶע אִיז שֵׁיין (פַּאסֶענְד) צוּ לוֹיבִּן גָאט: הודו דַאנְקְט גָאט אוֹיף דֶער פִידִיל, אוֹיף דִי כְּלֵי־זֶמֶר מִיט צֶעהְן קְלַאנְגֶען שְׁפִּילְט פַר אִים: שירו זִינְגְט פַאר אִים נַייעֶ גֶיזַאנְג מִיט פְרַיינְדְלִיכֶע גִיזֶעלְשַׁאפְט: כי דֶען גָאטֶעס וָוארְט אִיז גֶערֶעכְט אוּנ יֶעדֶע וֶוערְק זַיינֶע אִיז מִיט וַוארְהַייט: אוהב עֶר לִיבְּט צְדָקָה אוּנ גֶערֶעכְטִיגְקַייט מִיט גָאטֶעס גְנַאדֶע אִיז פוּל דִי וֶועלְט: בדבר דוּרְךְ גָאטֶעס וָוארְט אִיז דִי הִימְלֶען מִיט אַלֶע זַייעֶרֶע הֶערְשַׁאפְט בַּשַׁאפֶן גִיוָוארִן: כונס עֶר זַאמֶעלְט אוֹיף וִוי אַ וַואנְד דִי וַואסֶר פוּן יַם (וִוי בַּיי קְרִיעַת יַם סוּף). עֶר שְׁפַּארְט אַיין אִין פֶערְזַאמְלוּנְגס־עֶרְטֶער דִי אָבְּגְרוּנְדֶן: ייראו פִירְכְטֶעט פַאר גָאט אִיר גַאנְצֶע וֶועלְט, צִיטֶערְט פַר אִים אַלֶע וֶועלְט בֶּעזִיצֶער: כי וַוייל נוּר עֶר (גאט) הָט גִיזָאגְט אַוָוארְט אוּנ עֶס אִיז אַלֶעס גְוָוארְן, אוּנ דֶער בַּאשְׁטַאנְד פוּן אַלֶעס אִיז נוּר דוּרְךְ זַיין בַּאפֶעל, אוּנ אָן זַיין בַּאפֶעל קָאן קַיין זַאךְ נִיט זַיין וֶוען אוֹיךְ אַלֶע נַארָאדְן פוּן דֶער וֶועלְט זָאלְן דָס בַּאשְׁטִימֶען קֶען גָאט צוּשְׁטֶערְן זַייעֶר פְּלַאן אוּנ זַייעֶרֶע גְדַאנְקֶן: עצת נוּר גָאטֶעס רַאטְה־שְׁלוּס אוּנ זַיינֶע גְדַאנְקֶן אִיז אַ בַּאשְׁטַאנְד אִימֶר אוּנ עֶוִויג: אשרי דְרוּם אִיז וואויל דִי פָאלְק וָוס גְלוֹיבְּט אִין עֶווִיגֶען גָאט, אוּנ גְלִיקְלִיךְ אִיז דָס פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָוס גָאט הָט אִים אוֹיסְדֶערְוֶוילְט צוּם עֶרְבְּטֵייל פִיר זִיךְ, דָס הֵייסְט עֶר הָט זֵיי צוּ גֶפִירְט צוּם הַר סִינַי אוּנ גִיגֶעבְּן זַיין תּוֹרָה: משמים פוּן הִימִיל בְּלִיקְט גָאט עֶר זֶעהְט אוֹיף אַלֶע מֶענְשֶׁין: ממכון פוּן זַיין פֶעסְטִין וואוינוּנְג אִיז עֶר מַשְׁגִיחַ אוֹיף צַלֶע עֶרְד בֶּעוואוינֶער:

הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם

פנינים יקרים

רינגער, אָבער איך האב מיט איין בלאז צוזעגבלאזין די וואסער, און איך קען גיין אהיים, די מיהל וועט אזוי לאנג שטיין ביז איך וועל קומען און צוריק בלאזין דיא וואסער אויף דיא רעדער, דוד המלך ע"ה דערציילט אין דעם קאפיטיל די וואונדער און שטארקייט וואס הקב"ה האט געטאן אויף דר וועלט, דערציילט ער נאך אזוי די אלע זאכין וואס הקב"ה האט געטאן זיינען געבליבין אויף אייביג, די וועלט איז באשאפין געווארין צו טאן חסד, כי לעולם חסדו, אויף אייביג איז זיין חסד, אלע מענשין

בית ישראל

היוצר דער וואס האט באשאפין אלע זייערע הערצער דער פערשטייט אויף אלע זייערע מעשים: אין המלך ווערט ניט געהאלפין דורך פיל מיליטער. קיין העלד ווערט ניט גערעטעט דורך פיל קראפט: שקר פאלש איז אויך דער פערד צו הילף ווען אויך ער האט פיל קראפט קען ער ניט רעטין זיין רייטער: הנה נור גאטעס אויג בליקט אויף די וואס פירכטין פאר אים, און האפין צו זיין גנאדע: להציל צורעטין פון טויט זייער לעבן און צו ערנערן זיי אין הונגער צייט: נפשנו אויך אונזער זעלע האפט צו גאט, ווייל אונזער הילף און בעשיצער איז ער: כי נור מיט אים פרייט זיך אונזער הארץ ווייל אין זיין היילגן נאמן פערזיכערן מיר זיך: יהי עס זאל זיין דיין גנאדע גאט! איבער אונז, ווי מיר האפין צו דיר:

מזמור דר מזמור איז געמאכט געווארן אז די לוים זאלן אים זינגן אום שבת: טוב עס איז גוט צולויבן צו גאט, און צו זינגן צו דיין נאמן וואס איז העכר פון אלעם: להגיד צוזאגן אלע אין דר פריא דיינע חסדים, און דיין ווארהייט צוזאגן אלע נאכט: עלי אויף איין כלי זמר פון צעהן סטרונעס וועלן מיר שפילן צו גאט, און אויף אפידיל, אויף דעם וואס מיר וועלן זינגן מיט דעם מויל וועלן מיר נאך צושפילן מיט אהארף עס זאל זיין שענער: כי ווייל דו גאט האסט מיך דרפרייט מיט די ווערק פון דיינע נסים, פון וועגן די ווערק פון דיינע הענט וועל איך זינגן צו דיר: מה ווי זייער גרויס זיינן די ווערק פון דיר גאט, דיינע מחשבות זיינן זייער טיף: איש א מענש וואס איז אויס גילערט פון חכמה וויים ער דס ניט, און איין נאר פערשטייט דס ניט: בפרוח דס וואס די רשעים בליען אזו ווי גראז און טועך שפראצין אלע וואס ווערקין אומרעכט און האבן הצלחה, איז נאר צו

בצאן

עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי,
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים,
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה,
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:
צג יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן
כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם, אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת, דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם, יְיָ:

בית ישראל

באצאלן זיי אויף זייער ביסיל גוטע מעשים אויף דר וועלט, אום זיי זאלן פרטיליגט ווערן אויף אייביג, זיי זאלן ניט האבן קיין עולם הבא: ואתה אונ דו גאט ביזט הויך אויף אייביג: כי דיינע פיינט וואס האבן דיך גאט פיינט וועלן פרלארן ווערן, אונ אלע די וואס ווערקן אומרעכט וועלן זייערע ביינער צושפרייט ווערן: ותרם אבער מיין הערשאפט וועט דערהויבן ווערן אזו הויך ווי די הערנר פון איין חיה וואס ווערט אנגרופן „ראם" מיין קאפ וועט גשמירט ווערן מיט פעטן אייל אונ דס איז לשון גדולה: ותבט אונ מיין אויג וועט זעהן שלעכטס אויף מיינע שונאים, אז די רשעים שטייען אויף מיר צוטאן ביין וועלן מיינע אויערן הערן זייער מפלה: צדיק אבער דר צדיק וועט בליען אזו ווי א טייטיל בוים, אזו ווי אטעגען בוים וואס טוט וואקסן אין וואלד אונ טוט זיך שטארקן: שתולים די לומדים וועלן זיין גפלאנצט אין גאטס הויז, אין דעם הויף פון אונזר גאט וועלן זיי בליען: עוד זיי וועלן נאך מער שפראצן אויף דר עלטר, פעט אונ צווייגהאפטיג וועלן זיי זיין: להגיד עס וועט גיזאגט ווערן צו איטליכן אז אונזר שטארקר גאט איז רעכטפארטיג, אונ עס איז ניט דא אין אים קיין עולה:

צג ה׳ אז משיח וועט קומן וועט מען זאגן גאט הט גקיניגט אונ הט אנגיקליידט גרויסקייט, גאט הט זיך אנגקליידט מיט שטארקייט, אונ הט זיך ארומגינארטילט מיט כח, אונ דענסטמאל וועלן אלע וויסן אז גאט הט די וועלט אויך אנגבערייט, אז זי זאל זיך ניט אויס גליטשן: נכון דיין שטול איז אנגבערייט פון דרצייט אז דו האסט די וועלט בשאפן, אייבר דו האסט בשאפן די וועלט ביזטו אויך גוועזן: נשאו די טייכן האבן אויפגהויבן א קול, גאט, די טייכן האבן אויפגהויבן זייער קול, אונ די טייכן האבן אויפגהויבן זייערע אינדין: מקולות אבער מערער פון דעם קול פון די שטארקע וואסערן אונ פון די אינדן פון דעם ים, וועט זיך שטארקן דס קול פון דעם וואס זיצט אין הימל: עדותיך דיינע נביאים וואס האבן עדות

פנינים יקרים

מענשין קיגען ניט ענדערן וואס הקב"ה האט בעשאפן, מען קען ניט ענדערן דעם נאטור פון די זון אונ די לבנה, נאר ער אליין קען מאכן ווי ער וויל, ער האט גימאכט אים, אונ ער האט אבלאז גיטאן אויף דעם ים מיט אונזע איז גיווארן טריקן, ער האט נאך אמאל אבלאז גיטאן איז די וואסער צוריק גיקומען, אונ אלע זאכן וואס ער האט בעשאפן שטייען אויף אייביג ביז ער אליין וועט וועלן זיי ענדערן:

עצת

עֵדֹתֶיךָ, נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים:
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם
יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ
זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם, יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ,
יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אָבְדוּ גוֹיִם
מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ, וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר, כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי, הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ,

מעשה אלפס

עצת ה' לעולם תעמוד, דוד המלך פערזיכערט אונז, אז די דריי זאכען וועלין עוויג עקסעסטירען, „תורה" אונ „אידישע פאלק" אונ „ארץ ישראל", היינו זי וועט אם ענדע פערבלייבען אונזער לאנד. די „תורה" רופט ער „עצת ה'" אזוי ווי אחכם גיט אקלוגע עצה, אזוי האט דר בורא אונז גיגעבין גוטע אונ קלוגע עצות, ווי זיך אויפצופיהרען אין לעבין (תו"רה. חיים) בכדי מיר זאלין גליקליך זיין אין ביידע וועלטין. אברך את ה'
אשר

בית ישראל

גזאגט אויף דר גאולה זיינען זייער בגלייבט. אונ צו דיין הויז וועט זיין אשיין הייליגקייט גאט, דער בית המקדש וואס וועט גיבויט ווערין וועט זיין אויף לאנגע טעג, אונ וועט קיין מאל ניט חרוב ווערין:

יהי עס זאל זיין דער כבוד פון גאט אויף אייביג, ער זאל זיך פרייען גאט מיט אלע זיינע מעשים וואס ער האט געטאן אויף דר וועלט: יהי עס זאל זיין דר נאמען פון גאט גבענטשט פון אצונד ביז אייביג: ממזרח פון אויפגאנג די זון ביז אונטערגאנג, דאס מיינט מען אויף דר גאנצער וועלט איז גלויבט גאטס נאמען: רם גאט איז דרהויבן אויף אלע פעלקר אויף דעם הימל איז זיין כבוד: ה' גאט דיין נאמען איז אויף אייביג: ה' גאט דיין גידעכעניש איז פון איין דור ביז דעם אנדערן: ה' גאט האט אין הימל אנגיגרייט זיין שטול. אבער פון דעסטוועגין גוועלטיגט זיין קניגרייך אין אלע ערטער: ישמחו עס וועלין זיך פרייען די הימלען אונ עס וועט לוסטיג זיין די ערד, אונ מען וועט זאגן צווישן די פעלקר, גאט אליין האט גקיניגט: ה' גאט קיניגט, אונ ער האט גקיניגט, אונ גאט וועט אויך קיניגן אויף אייביג: ה' גאט איז איין קיניג אויף אייביג, זיי זיינען פרלארן גווארן די עובדי כוכבים פון זיין לאנד. רבות פיל גדאנקען איז אין הארצן פון אמענשן עס האט אבער קיין קיום ניט, אבער די עצה פון גאט האט יוא איין קיום. עצת די עצה פון גאט בלייבט אייביג שטיין, די גדאנקען פון זיין הארצן איז פון איין דור צום אנדרן. כי אלץ וואס ער האט גזאגט איז גווארן, ער האט גבאטן אונ עס איז גווארן איין באשאפנד דרצו. כי דען גאט האט אויסדרוויילט אן די שטאט ציון ער האט גילוסט אז די שטאט ציון זאל זיין צו אים איין וואהנונג. כי דען יעקב האט גאט גטאן אויסדערוויילן אונ די

יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי, יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ, אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר, יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ, יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ, אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ, לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ, לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל

בית ישראל

יִשְׂרָאֵל פַר אַיין גֶעלִיבְּט פָאלְק: כי דֶען גָאט וֶועט נִיט פַארְלָאזְן זַיין פָאלְק אונ זַיין אַרְבּ

מעשה אלפס

אֲשֶׁר יְעָצָנִי, איך לויב גָאט (זָאגְט דָוִד) פַאר זַיינֶע גוּטֶע עֵצוֹת (גַם עוֹרוֹתֶיךָ שַׁעֲשׁוּעַי אַנְשֵׁי עֲצָתִי), זָאגְט עֶר, עֲצַת ה׳

וֶועט עֶר נִיט פַרְלָאזְן: והוא אונ עֶר אִיז אַדֶערְבַּארְמִיגֶער עֶר טוּט פַרְגֶעבְּן דִי זִינְד אונ וֶועט נִיט פַרְדַארְבְּן, אונ עֶר מֶערְט ווידֶר צוּ קֶערְן זַיין גְרִימְצָארְן אונ עֶר טוּט נִיט דֶרְוֶועקְן זַיין גַאנְצִין צָארְן: ה׳ גָאט טוּט הֶעלְפִין. דֶער קִינִיג זָאל אוּנְז עֶנְטְפֶערְן אִין דֶעם טָאג וֶוען מִיר רוּפֶען צוּא אִים:

אַשְׁרֵי וואוֹל צוּ דִי וָוס זִיצְן אִין דַיין הויז, דָס מֵיינְט מֶען דָס בֵּית הַכְּנֶסֶת, נָאךְ וֶועלְן זֵיי דִיךְ טָאן לויבְּן אֵייבִּג: אשרי וואוֹל צוּ דֶעם פָאלְק וָוס הָט אַזוֹ פִיל מִצְוֹת. וואוֹל דֶעם פָאלְק וָוס גָאט אִיז זַיין גָאט: תהלה דָוִד הַמֶּלֶךְ הָט גָאט גְלוֹיבְּט, אִיךְ וֶועל דִיךְ מַיין גָאט דֶער הֵייבְּן אונ וֶועל לויבְּן דַיין נָאמֶן אויף אֵייבִּג: בכל אַלֶע טָאג וֶועל אִיךְ דִיךְ לויבְּן, אונ אִיךְ וֶועל דִיךְ לויבְּן אויף אֵייבִּג: גדול גָאט אִיז גְאַכְפֶּערְט אונ אִיז זֵייעֶר גְלוֹיבְּט, אונ צוּ זַיין גְדוּלָה אִיז נִיטָא קֵיין פָארְשְׁטוּנְג: דור אֵיין דוֹר וֶועלְן לויבִּין דַיינֶע מַעֲשִׂים צוּם אַנְדֶערְן דוֹר, אונ דַיינֶע גְבוּרוֹת וֶועלְן זֵיי זָאגְן: הדר דַיין לויבּ פוּן דַיין שֵׁיינֶעם כָּבוֹד אונ דִי רֵייד פוּן דַיינֶע וואוּנְדֶער וֶועל אִיךְ דֶערְצֵיילְן: ועזוז אונ דַיינֶע שְׁטַארְקֶע פָּרְכְטִיגֶע וֶוערְק וֶועלְן דִי יוּדִין זָאגְן, אונ דַיין גְדוּלָה וֶועל אִיךְ דָוִד אויךְ דֶערְצֵיילְן. זכר זֵיי טוּעֶן רֵיידְן אונ טוּעֶן דֶערְמָאנֶען דַיין פִיל גוּטְס וָוס דוּ טוּסְט אונ טוּעֶן זִינְגֶען דַיין גֶערֶעכְטִגְקֵייט. חנון גָאט אִיז אַיין דֶערְבַּרְמִיגֶער אונ דֶער לֵיינְגֶערְט זַיין צָארְן אונ טוּט גְרוֹיסֶע חֲסָדִים. טוב גָאט אִיז גוּט צוּ אַלֶע, אונ אויף אַלֶע זַיינֶע וֶוערְק אִיז זַיינֶע רַחֲמָנוּת: יודוך פוּן אַלֶע דַיינֶע וֶוערְק קוּמְט אָן צוּ דִיר אַיין דַאנְק, אונ דַיינֶע פְרוּמֶע לויבְּן דִיךְ. כבוד דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין מְלוּכָה טוּעֶן זֵיי זָאגְן, אונ דַיינֶע גְבוּרוֹת טוּעֶן זֵיי רֵיידְן. להודיע אונ זֵייעֶר טַעַם אִיז צוּ מְפַרְסֵם זַיין גָאטְס גְבוּרוֹת צוּ דִי מֶענְטְשְׁן, אונ דֶעם שֵׁיינֶעם כָּבוֹד פוּן זַיין מְלוּכָה. מלכותך דַיין מְלוּכָה אִיז אויף אַלֶע עוֹלָמוֹת אונ דַיין

עולמים, וממשלתך, בכל דור ודר: סומך יי, לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל, אליך ישברו ואתה, נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע, לכל חי רצון: צדיק יי, בכל דרכיו וחסיד. בכל מעשיו: קרוב יי, לכל קראיו לכל אשר יקראהו, באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע, ויושיעם: שומר יי, את כל אהביו ואת כל הרשעים, ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר, שם קדשו, לעולם ועד:

ואנחנו, נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

הללויה, הללי נפשי, את יי: אהללה יי, בחיי אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בבן אדם, שאין לו תשועה: תצא רוחו, ישב לאדמתו ביום ההוא, אבדו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו, על יי אלהיו: עשה, שמים וארץ את הים, ואת כל אשר בם השמר אמת

בית ישראל	מעשה אלפס
גוועלטיגקייט איז אויף אלע דורו"ת. סומך גאט לעהנט אונטער צו אלע וואס פאלן, אונ אלע וואס זיינן איינגיבויגן ביז דר ערד מאכט זיי גאט אויף שטעלין. עיני די אויגן פון אלע	א" גאטעס עצות, דאס איז דיא תורה ומצות, לעולם תמיד" וועט האבן אבאשטאנד אויף עוויג. - וועם אייגר פ"גין, מ"ם וואס איז ער אזוי זיכער? די בהירה איז דאך ביין מענטשן פליכט וועלן אוף שטיין נייס מאדישע

בשעפעניש טוען צו דיר האפן, אונ דו גיבסט זייער עסן אונגוויג אין דרצייט. פותח דו עפינסט דיין האנט אונ דו מאכסט אנזעטין איטליכען וואס האט אין זיך חיות נאך זיין רצון נאך. צדיק גאט איז איין צדיק אין אלע זיינע וועגן, אונ איז איין חסיד אין אלע זיינע ווערק. קרוב גאט איז נאהענט צו אלע זיינע רופערע, צו אלע וואס רופן אים מיט אמת, דס הייסט מיט דעם גאנצן הארצן. רצון דעם רצון פון זיינע פארכטגע טוט גאט. אונ זייער געשריי הערט ער צו אונ העלפט זיי. שומר גאט היט אלע זיינע ליבהאבר, אונ אלע רשעים פר טיליגט ער. תהלת מיין מויל טוט ריידן גאטס לויב אונ אלע מענטשן זאלן אויך לויבן זיין היילגין נאמען אויף אייביג. ואנחנו אבער מיר וואס זיינען אנגברייט צו תחית המתים אונ מקבל צו זיין טובות פון גאט, וועלן מיר לויבן גאט פון היינט ביז אייבג, אונ דרום לויבט גאט אלע צייטן:

הללויה איר אלע לויבט גאט אונ דו מיין נפש לויב אויך גאט. אהללה כל זמן איך וועל לעבן וועל איך גאט לויבן מיט מיין מויל אונ כל זמן איך וועל זיין אויף דר וועלט וועל איך גאט לויבן מיט איין כלי זמר. אל איר זאלט קיין בטחון ניט האבן אויף די הערן אונ אויף א מענשן וואס ער האט ניט אין די הענד צו העלפן. תצא אז עס גייט ארויס זיין לעבדיגר אטום קערט ער זיך אום צו זיין ערד, וואס ער איז גינומען פון איר אונ אין דעם דאזיגן טאג ווערן פרלארן אלע זיינע מחשבות. אשרי וואויל דעם מענשן וואס גאט פון יעקב אבינו איז אין זיין הילף אונ זיין בטחון איז אויף גאט. עושה וואס ער האט בשאפן

לעולם: עשה משפט לעשוקים, נתן לחם לרעבים יי מתיר
אסורים: יי, פקח עורים, יי זוקף כפופים יי, אהב צדיקים:
יי שמר את גרים, יתום ואלמנה, יעודד ודרך רשעים, יעות:
ימלך יי, לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללויה:
הללויה, כי טוב, זמרה אלהינו כי נעים, נאוה תהלה: בונה ירושלים,
יי, נדחי ישראל, יכנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם:
מונה מספר לכוכבים לכלם, שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו,
אין מספר: מעודד ענוים, יי משפיל רשעים, עדי ארץ: ענו ליי, בתודה
זמרו לאלהינו, בכנור: המכסה שמים, בעבים, המכין לארץ, מטר המצמיח
הרים, חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת

בית ישראל

הימל אונ ערד דעם ים אונ אלץ וואס איז אין אים אונ אלץ וואס עס געפינט זיך אויף דעם הימל אונ אויף דר ערד אונ וואס ער היט זיין ווארהאפטיגע הבטחה אויף אייביג: עושה ער טוט איין משפט צו די וואס זיינען גרויבט געווארן, ער גיט ברויט צו די הונגעריגע, גאט בינט אויף די וואס זיינען געבונדן אין תפיסה: יי גאט מאכט זעהענדיג די בלינדע, גאט שטעלט אויף די וואס זיינען איינגעבויגן, גאט היט די צדיקים: יי גאט היט די גרים, דעם יתום מיט די אלמנה טוט גאט שטארקן, אונ דעם וועג פון די רשעים פארקרימט ער: ימלוך דיין גאט וואס רוהט אין ציון וועט קעניגען אויף אייביג, דרום איר אלע לויבט גאט:

הללויה לויבט צו גאט ווארום ער איז גוט, לויבט צו אונזער גאט ווייל ער איז זיס, דרום איז צו אים שיין איין לויב: בונה לעתיד לבא וועט גאט בויען די שטאט ירושלים, די יודן וואס זיינען פארשטויסן ביז עק וועלט וועט ער זיי איינזאמלען קיין ירושלים: הרופא צו די וואס האבן איין צובראכן הארץ היילט זיי גאט, אונ היילט אזו ווי מיט איין פלאסטער זייער זארג: מונה ער ציילט מיט איין צאל די שטערן, אונ צו אלע רופט ער מיט איין נאמען וואס איז שיין צו איטליכן: גדול אונזער האר גאט איז געאכפערט אונ האט איין גרויסן כח, אונ צו די זאכן וואס אין זיי איז פארהאנדן פארשטאנד וואס געפינען זיך ביי גאט, איז צו זיי ניטא קיין צאל מחמת פילקייט: מעודד גאט שטארקט די צדיקים, אונ די רשעים איז ער משפיל ביז דר ערד: ענו הייבט אויף אייער קול מיט לויב צו גאט, אונ לויבט צו אונזער גאט מיט איין הארף: המכסה ער בדעקט די הימל מיט וואלקן אונ ברייט אן צו דר ערד רעגן, אונ מאכט וואקסן אויף די בערג גראז: נותן די גראז פון די בערג גיט ער עסן צו די בהמות, אונ צו די קינדער פון די ראבן וואס רופן אונ שרייען צו גאט מחמת הונגער גיט ער זיי עסן: לא גאט בגערט ניט אין דעם וואס האט אבטחון אז די גבורה פון דעם פערד זאל אים העלפן אין דר מלחמה, אונ גאט בגערט ניט אין דעם מענטשן וואס האט אבטחון אויף זיינע

מעשה אלפס

מאדישע חכמים אויס צו האבן די תורה ומצות אין וועלן מיט זייערע שמאטעס (קול=תורא ב׳ בלאך) פערפעסטן דעם גאנצן יוגינד, „לחלל כל קודש״! ענטפערט דוד מיט א משל, ווען איינער זאל נעבן זיין חבר איין עצה

הַסּוּס, יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ, יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם, אֶת יְיָ הַלְלִי, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק, בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ, בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ, שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ, אָרֶץ עַד מְהֵרָה, יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג, כַּצָּמֶר כְּפוֹר, כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ, קַרְחוֹ, כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ, מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ, יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו, לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו, לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן, לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת יְיָ, מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ, בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ, כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ, שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ, כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ, שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם, אֲשֶׁר, מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ כִּי

מעשה אלפס | בית ישראל

רצה, ער זאל זיך צו צוואנציג יאהר איין שפאנען אין אוואגן, שלעפן אגרויסע משא, אונ וואס ווייטער זאל מען ... רוצה גאט באגערט נאר אין שטארקע פים: זיינע פרכטיגע, די וואס האבן צו זיין גינאר:

שבחי איר זיצר פון ירושלים לויבט גאט, אונ איר זיצר פון ציון לויבט אייער גאט: כי ווארום ער הט גשטארקט די ריגלן פון דיינע טויערן אונ עס וועט שוין מער ניט חרוב ווערן די שטאט ירושלים, אונ הט דיך גבענטשט אז דו זאלסט האבן פיל קינדער: השם אונ אין דיין גבול הט ער גיגעבן שלום, אונ מיט דער בעסטער ווייץ הט ער דיך גמאכט זאט: השולח דער רעגן וואס ער קומט דורך גאטס זאג שיקט ער אויף דער ערד, אונ דער רעגן לויפט אין דער גיך צוטאן גאטס שליחות: הנותן ער איז דער וואס גיט שניי אויף דער וועלט וואס איז וויים ווי וואל כפור דס איז אזו אמין שניי וואס גייט ווינטער אין דער פריא מאכט ער פרשפרייטן אים אויף דער ערד אזו ווי אש: משליך גאט ווארפט זיין אייז ווי שטיקר. דס איז וואס די וואסר ווערט פרפרארן אונ דרנאך מאכט מען פון זיי שטיקר, אז מען זאל זיך ניט אנטאן אין ווארימע קליידר ווער וואלט גקאנט בייששטיין פר זיין קעלט: ישלח אונ אז ער שיקט זיין רעגן אדר זיין היץ מאכט ער צוגיין דעם שניי מיט דעם אייז. אונ אז ער מאכט וויען מיט זיין ווינט טוט פון דעם אייז ריגען וואסר: מגיד לויבט גאט, ווארום ער הט גזאגט זיין תורה צו די יודן וואס זיינן ארויס גיקומן פון יעקב. זיינע גיזעצן אונ זיינע משפטים הט ער גיזאגט צו די ישראל. לא אונ אזו הט ער ניט גיטאן צו קיין שום פאלק. צו געבן זיי די תורה אונ קיין משפטים הט ער זיי ניט גמאכט וויסען דרום לויבט גאט:

הללויה לויבט גאט אז פון דעם הימל זאל מען הערן דס קול אונ לויבט אים אויף די הימלן, הללוהו לויבט אים אלע זיינע מלאכים דס זיינן די גלגלים מיט די מזלות. הללוהו די זון מיט דר לבנה גהערט איר צו לויבן גאט אונ איר שטערן וואס איר לייכט אויף דר וועלט לויבט צו גאט. הללוהו איר אויבערשטע הימלן אונ די וואסר וואס איז אויף דעם

הימל

הוּא צִוָּה, וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם, חָק נָתַן, וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ, מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים, וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סְעָרָה, עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי, וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ, וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים, וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים, וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים, עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ, הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַיְיָ, שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ, בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל, בְּעֹשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן, יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל, בְּתֹף וְכִנּוֹר, יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ, בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים, בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים, בְּכָבוֹד

בית ישראל

הימל זאלט איר אלע לויבן גאט, ווארום ער האט גיבאטן אז זיי זאלן באשאפן ווערן זיינן זיי באשאפן גווארן. ויעמידם אונ ער האט זיי גשטעלט אז זיי זאלן איין קיום האבן אויף איביג אונ האט גיגעבן איין חוק ווען אטליכר זאל ממשמש זיין אונ זאלן ניט איבר גיין דעם חוק. הללו אונ פון דר ערד זאל מען לויבן גאט. שלאנגן אונ אלע וואס רוען אין די אפגרונטן, פייער אונ האגל שניי אונ דר רויך וואס גייט פון דר ערד אונ דר שטורים ווינט וואס טוט אזו ווי גאט הייסט אים טאן. ההרים די הויכע מיט די נידעריגע בערג, אונ די בוימר וואס וואקסן פירות אויף זיי, אונ אלע טענענבוימר. החיה אונ גרויסע חיות מיט אלע בהמות קליינע חיות אונ עופות וואס האבן פליגל. מלכי איר מלכים פון דר וועלט אונ אלע פעלקר, איר הארן אונ אלע ריכטר פון דר וועלט. בחורים די בחורים מיט די בתולות די אלטע מיט די יונגע. יהללו זאלט איר אלע לויבן גאטס נאמן ווארום נאר זיין נאמן אליין איז שטארק זיין שיינקייט ווערט גזעהן אויף דעם הימל אונ אויף דר ערד. וירם אונ ער דר הויבט איין גיוועלטיגקייט צו זיין פאלק אונ ער מערט איין לויב צו אלע זיינע פרומע פון די ישראל וואס זיי זיינען זיין נאהענטע פאלק דרום לויבט גאט:

הללויה זינגט צו גאט איין נייע גזאנג זיין לויב זאל דרציילט ווערן אין דר איינזאמלונג פון די פרומע. ישמח די יודן זאלן זיך פרייען מיט זייער באשעפר, אונ די קינדר פון ציון זאלן זיך פרייען מיט זייער מלכות, לויבט זיין נאמן מיט טאנצן, מיט איין פויק אונ מיט אפידל זאלט איר אים לויבן. כי אז גאט האט בווילוגט אין זיין פאלק אונ האט בשיינט די גוטע מיט הילף. יעלזו די פרומע וועלן זיך פרייען מיט דעם כבוד וואס זיי וועלן האבן, אונ זיי וועלן זינגן אז זיי וועלן זיין בארוט. רוממות מיט זייער האלז וועלן זיי

מעשה אלקים

מען אלעס צו לייגן מער אונ מערער משא, ער זאל אזוי שלעפן אונ שלעפן ביז ענדע לעבן, וואלט ער אים דאבט זיך אויס לאכן, אז איך קען לעבן רוהיג, ווי אנדרי פייגעלע, זאל איך מיט'ן איינענעם ווילן ארויף

ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

מעשה אלפס

פאר וואס בענטשט מען זיך ביי מצות? היינט זעה וויא אפיטשעער דער בורא איז, די ערשטע מצוה (מצוה) פון דער תורה איז „פרו ורבו ומלאו את הארץ" מען זאל נעמען אשה און האבען קינדער, דם איז זיך איינגעשפאנט

בית ישראל

דערציילן גאטס גרוסקייט, אונ דורכדעם וועלן זיי זיך שטארקן אויף זייערע פיינט גלייך ווי זיי האלטן אין זייערע הענד שווערדין וואס זיינען געשארפט פון צוויי זייטן: לעשות צו מאן נקמה אין די עובדי כוכבים אונ איין שטראף אין די עובדי כוכבים: לאסר צו בינדן זייערע הארן אונ זייערע שררות פון די עובדי כוכבים מיט אייזערנע קייטן: לעשות צו טאן אין זיי דם משפט וואס שטייט אין פסוק אונ דר משפט וועט זיין שיין צו אלע זיינע חסידים דרום לויבט גאט:

הללויה לויבט גאט אויף זיין הייליג ארט. לויבט אים אויף זיין שטארקן הימל מיט זיין גבורה, אזו ווי זיין גדולה איז גרויס. מיט איין קול פון איין שופר אונ מיט איין פידל אונ מיט איין הארף. מיט איין פויק אונ מיט טאנצן, מיט פיל מיני כלי זמר אונ מיט ארגלן אונ מיט צוויי מעשענע כלים וואס זיי מאכן הערן איין קול. מיט טרומייטן: כל לויבט גאט אונ זאגט אז איטליכער וואס האט אין זיך איין נשמה זאל לויבן גאט:

ברוך געלויבט איז גאט אייביג: ברוך געלויבט איז גאט וואס ער האט געמאכט רוען זיין שכינה אין ציון אונ רוהט אין ירושלים דרום לויבט גאט. ברוך געלויבט איז דער שטארקר גאט דער גאט פון די ישראל ער טוט אליין וואונדר צו די ישראל אלע צייט. וברוך אונ געלויבט איז זיין געעהרטר נאמן אויף אייביג אונ עס זאל דערפילט ווערן די גאנצע וועלט מיט זיין כבוד. אמן ואמן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ, לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד, מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ, כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ, לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק, לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ, לָךְ וּמְהַלְלִים, לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יְיָ, לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ, וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים, וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה, מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם, לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא, יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ, בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ, מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ, אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ, נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ, הַבְּרִית, לָתֵת, אֶת אֶרֶץ, הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי, הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי, וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי, לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ, כִּי צַדִּיק אָתָּה:

בית ישראל

וַיְבָרֶךְ דָּוִד הָט גלויבט גָאט פַר די אויגן פון כָּל יִשְׂרָאֵל אונ דָוִד זָאגט גילויבט ביזטו גָאט דו גָאט פון יִשְׂרָאֵל אונזר פָאטֶר, פון אייבג אָן אונ ביז אייבג. צו דיר גָאט איז אַלֶע גרויסקייט אונ שטארקייט, די אייבג, ווייל אונ די שייגהייט איז צו דיר. צו דיר גָאט זיין אַלֶין וָוס אויפן הימל אונ אויף דֶר עֶרד. צו דיר גָאט איז די קיניגרייך איבר אַלֶע קֵילְכים אונ דו ביזט דֶרהויבן איבר אַלֶע עֶלְצטֶע. אונ אַלֶע רייכקייט אונ אַלֶע כָבוד פון מֶענטשן איז אַלין פון דיר גָאט. אונ דו טוסט גיוועלטיגן איבער אַלין אונ אין דיין האנט איז שטארקייט אונ קראפט אונ אין דיין האנד איז צו גרויסין אונ צו שטארקן צו אַלֶעס וָועמֶען דו ווילסט. אונ אצונד אונזר גָאט טוען מיר צו דיר דאנקן אי מיר טוען לויבן צו דיין שיינֶם נָאמֶן. דו ביזט גָאט אַליין דו האסט גמאכט די הימל אונ אַלֶע הימלן וָואס איבערן הימל אונ מיט אַלֶע הערשאפטן, די עֶרד אונ אַלין וָוס אויף איר איז. אַלֶע ימים אונ וָוס אין זיי איז, אונ דו דֶרנערסט אַלֶע בשעפניש אונ אַלֶע מלאכים פון הימל טוען זיך צו דיר בוקן. דו ביזט דֶר שטארקר גָאט וָוס דו האסט אויסגקליבן אונזר פָאטֶר אַבְרָם אונ האסט אים אויסגצויגן פון דֶעם פייער פון כאלדֶ אויבן אונ דו האסט גמאכט רופן זיין נָאמֶען אַבְרָהָם, אונ דו האסט גיפונען זיין הארץ פאר דיר מיט גלויבונג: וְכָרוֹת אונ האסט גיט אים כורת ברית גוועזן צוגעבן צו זיינע קינדר דָם לאנד פון כנעני

מעשה אלפס

אייניגע שפאנס אין וואגין שלעפין אגוואלדיגע משא בית ענדע לעבין, וָועהכט אז זיין עצה עקסטעססיטס, את אפילו היינטיגע קלוגינקע וָוס פקטיטן זיך אונ ווילין בשום אופן ניט בתשובה האבין, אָבער סוף כל סוף מוזן ...

ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:

ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה

מעשה אלבם

די זיך אונטער געבן, פאר פאלן „כי הוא צמר! ויהי" (זו אשה), הוא צוה ! ויעמוד (אלו בנים, שבת קנ״ב, זעהסטו אז ער האט מיטלען מען זאל מיטן איגענעם ווילען גיין אין שפאן, דאס זעלבע ווען די „כסילים" אונטער די פירמא „משכילים" וועט זיך פערנילוסטין נאכן אוים תורה ומצות, אוים שבת, אוים יום טוב, איז ער אויך פארזארגט מיט עצות ווי דר נביא יחזקאל זאגט והעולה

בית ישראל

און חתי און אמורי און פרזי און יבוסי און גרגשי און דו האסט מקיים געווען דיינע רייד, דען דו ביזט איין גערעכטער גאט: ותרא און דו האסט געזעהן די פיין וואס אונזרע עלטערן האבן געהאט אין מצרים און זייער געשריי וואס ביי דעם ים סוף האסטו געהערט: ותתן און דו האסט געגעבן צייכנס און וואונדער אויף פרעה און אויף אלע זיינע קנעכט און אויף גאר זיין פאלק פון זיין לאנד ווארום דו ווייסט אז די מצרים האבן אויף זיי גמוטוויליגט און דו האסט דיר געמאכט איין גרויסן נאמן דען מע קען דיך היינטיגן טאג. און דו האסט דעם ים געשפאלטן פאר זיי און זיי זיינען דורכגיגאנגן דעם ים אין דער טריקעניש און זייערע נאכיאגער האסטו פאריינגווארפין אין טיפענעס פון ים ווי איין שטיין אין שטארקען וואסער פון ים:

אז דעמאלט אז משה האט געזעהן דעם נס וואס גאט האט געטאן צו די ישראל איז אים אויפגיגאנגן אויף זיין הארץ ער זאל זינגן מיט די ישראל די דאזיגע שירה צו גאט און זיי האבן געזאגט אזוי צו זאגן, לאמיר זינגן צו גאט ווארום ער האט געהערשט איבער אלע הערשאפטן. דעם פערד מיט זיין רייטער האט ער געווארפן אין ים: עזי דם. שטארקייט און דם פרשניידונג פון גאט דם הייסט. וואס גאט איז זיך נוקם אין די שונאים דם דאזיגע איז צו מיר צו איין הילף, דר דאזיגר איז מיין גאט און איך וועל בשיינען אים כלומר איך וועל דערציילן זיין שיינקייט און זיין לויב פר אלע מענטשן וואס זיינען אויף דר וועלט דר גאט ער איז דר גאט פון מיינע עלטערן און איך וועל דערהייבן אים: ה' גאט איז איין האר וואס ער איז מנצח אין דר מלחמה גאט איז זיין נאמן. אפילו בשעת אז ער האלט מלחמה און איז זיך נוקם פון זיינע פיינד איז פארט זיין נאמן ה', דם הייסט די מדה פון רחמים. כלומר

שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת
יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש:
וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי:
נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה | באלים
יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך
תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך:
שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי

בית ישראל

ער האט רחמנות אויף זיינע בשעפעניש אונ ע׳פייזט זיי: מרכבות די רייטוואגן פון פרעה אונ זיין חיל האט ער געווארפן אין ים אונ די אויס דערוויילטע פון זיינע עלטסטע זיינען פערזונקען געווארן אין ים סוף: תהומות די אפגרונטען האבן בעדעקט זיי, מיינט מען די מצרים. זיי האבן גנידערט אין דערטיפעניש אזו ווי אין שטיין כלומר אזו ווי מען ווארפט איין שטיין אין וואסער פאלט ער אראפ, אזו זיינען די מצרים אויך אראפ געפאלין אין ים: ימינך דיין רעכטע האנט גאט טוט זיך שטארקן מיט קראפט. דיין רעכטע האנט גאט די זעלביגע טוט צו ברעכן דעם פיינד. וברב אונ מיט דיין פיל הערשאפט טוסטו צושטערן דיינע פיינד, וואס זיי שטייען אויף אנטקעגן דיר, דו טוסט שיקן דיין גרימצארן ער טוט זיי פערברענען אזו ווי שטרוי. וברוח אונ מיט דעם ווינט פון דיין אטעם זיינען די וואסער געווארן הויפן, זיי זיינען געבליבן שטיין אזו ווי א מויער די רינענדיגע וואסער. זיי זיינען געווארן פערגליווערט די אפגרונטן אין דעם שטארקייט פון דעם ים. אמר אונ דער פיינד (פרעה) בשעת ער האט אן גערעט זיין פאלק זיי זאלן נאכיאגן די ישראל האט ער אזו געזאגט איך וועל זיי נאכיאגן אונ וועל זיי דערגרייכן, דעם רויב וואס איך וועל ביי די ישראל אוועק נעמען וועל איך מיך צוטיילן מיט מיינע קנעכט עס וועט דערפילט ווערין פון זיי מיין ווילען, איך וועל אויס ציהען מיין שווערד וועט זיי פערטריבן מיין האנט. נשפת דו גאט האסט געבלאזט מיט דיין ווינט האט זיי צוגעדעקט דער ים, מיינט מען די מצרים. זיי זיינען געווארן איינגעזונקען אזו ווי בליי אין שטארקע וואסערן: מי ווער איז אזו ווי דו. גאט אין די שטארקע, ווער איז אזו ווי דו, ביזט געשטארקט מיט היילגקייט, פארכטיג צו זאגן דיין לויב, ווארום מיט וואס מען וועט דיר לויבן איז אלץ אין דיר מער פערהאנדין, דו וואונדערליכע זאכן טוער. נטית דו האסט גענייגט דיין רעכטע האנד האט זיי איינגעשלונגן די ערד: נחית דו האסט געפירט מיט דיין חסד דס פאלק ישראל וואס דו האסט אויסגלייזט, דו האסט זיי געפירט מיט דיין שטארקייט צו דיין היילגן וואוינונג: שמעו די פעלקער האבן דס געהערט זיינען זיי דערשראקן געווארן. אציטערניש האט אנגעטאפט די בעוואוינער פון לאנד פלשתים: אז דענסטמאל זיינען דר

מעשה אלפס

והעולה על רוחכם היו לא תהי' חי ה' אם לא בזרוע נטויה אמלוך עליכם (מעמיד להם מ' קשה בהמן), אונ די אפעראציאן וועט ארונטער נעמען די בעלמעס פון די אוגן, זיי זאלין דער זעהען דעם שיין פון אמת, דאן וועט יעדע שוין מיט פרייען ווילין (כלשון אמלוך שבני המדינה קבלוהו עליהם ברצונם הטוב) לויפען באוונען, אונ דאס זעלבע קאנסטו פאר שטיין וויא באלד

כי

מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ׀ ימלך לעלם ועד: יהוה ׀ ימלך לעלם ועד: יהוה מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד, מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו

מעשה אלפס

„כי בחר ה׳ בציון“ אונ אויך „כי יעקב בחר לו יה“ וועט נעווין זיין „לא יטוש ה׳ את עמו“, ער וועט זיין פאלק ישראל ניט פערלאזין, אז די אנטיסעמיטין זאלין זיי חלילה ניט פערלענדין, „ונחלתו“ אונ זיין „נחלה“ דאס איז ארץ ישראל „לא יעזוב“ וועט ער ניט איבער לאזין אין פרעמדע הענד. מיר דארפען נאר בעטין „והוא רחום“ מיט זיין ערבארמונג זאל ער געפינען לייכטע מיטלען וויא צו נייגין

בית ישראל

ערשראקן געווארן די הארן פון אדום, אונ די הארן פון מואב האט אנגיכאפט א ציטערניש: זיי זיינען צוגאנגען (ווי וואקס) אלע איינוואוינער פון כנען: תפול עס זאל פאלן אויף זיי פארכט אונ אנגסטען דורך דיין גרויסע שטארקייט זאלין זיי שטום זיין ווי א שטיין, עד ביז עס וועט

איבער פארן דיין פאלק גאט. כלומר ביז דיין פאלק וועלן איבער פארן דעם טייך ארנון ביז דיין פאלק וועלן א בר פארן דעם ירדן, דם פאלק וואס דו האסט גליבט אזו ווי עס איז גליבט ביי א מענשן א זאך וואס ער קויפט דם פאר פיל געלט: תביאמו דו וועסט זיי ברייגגן אונ דו וועסט זיי פלאנצן אויף דעם בארג (ירושלים) וואס איז אנגעבריט צו דיין זיצונג וואס דו גאט האסט געווערקט, דם הייליגקייט וואס דיינע הענד האבן אנגעבריט: יי גאט וועט קיניגן אייביג: כי בא ווען עס איז געקומען די פערד פון פרעה אונ זיינע רייטוועגן מיט די רייטער אין ים האט גאט באלד צוריק געקערט אויף זיי די וואסער פון ים, אונ אין די זעלבע צייט זיינען די אידן געגאנגען אין דער טריקענס אין מיטן ים: כי ווייל צו גאט איז די קיניגרייך אונ ער הערשט איבער די פעלקער: ועלו עס וועלן אויפגיין העלפער אויף דעם בארג ציון צו ריכטן די בערג פון עשו׳ס בארג. דאן וועט זיין צו גאט אליין די קיניגרייך: והיה אונ גאט וועט זיין קיניג איבער די גאנצע וועלט. אין יענע צייט וועט זיין גאט איינציג אונ זיין נאמען וועט זיין איינציג:

נשמת די נשמה פון אלע לעבעדיגע לויבט דיין נאמען אונזער גאט אונ דער אטעם פון אלע פלייש בשיינט אונ דערהייבט דיין אנדיינקען אונזער מלך אייביג. מן פון אייביג ביז אייביג ביזטו גאט, אונ אויסער דיר האבן מיר קיין קעניג, ערלייזער אונ העלפער, פודה דער וואס דערלייזט אונ איז מציל אונ שפייזט אונ דערבארימט זיך אין יעדער נויטיגע צייט, האבן מיר

מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל
בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברוב התשבחות, המנהג
עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא יישן,
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים, והמתיר
אסורים, והסומך נופלים, והזוקף כפופים. לך לבדך אנחנו
מודים. אלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון גליו,
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש
וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות.
אין אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
ולברך את שמך, על אחת מאלף אלף אלפי אלפים, ורבי
רבבות פעמים, הטובות שעשית עם אבותינו, ועמנו.
ממצרים גאלתנו יי אלהינו. ומבית עבדים פדיתנו. ברעב
זנתנו. ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו, ומדבר מלטתנו.

בית ישראל

קיין אנדרן קעניג נור דיר: אלהי דו ביזט דר גאט פון די ערשטע דורות אונ פון די לעצטע. דר גאט פון אלע בשעפניש, דר הער פון אלע געבארענע, דר וואס ווערט געלויבט מיט פיל לויב, דר וואס פירט זיין וועלט מיט חסד, אונ זיינע בשעפניש מיט ברימהערציגקייט.

ה' אונ גאט דרעמלט ניט אונ שלאפט ניט נאר ער איז משגיח אויף דר וועלט, ער וועקט איף שלאפנדע אונ ער ערוואכט טיפשלאפנדע (די טויטע), אונ ער מאכט רייד שטומע, אונ בעפרייט געבונדענע אונ ער לעהנט אונטר געפאלענע אונ ער ריכט אויף די געבויגענע, צו דיר גאט אליין דאנקן מיר. אלו ווען אונזר מויל וואלט פול געווען מיט געזאנג ווי דר ים אונ אונזר צונג זאל קענען דרהייבן פריידענס-געזאנג אזו ווי דם רוישן פון זיינע וועלן, אונ אונזערע ליפן זאלן קענען אויסריידן לויב געזאנג ווי דר אויסגעברייטר הימל אונ אונזערע אויגן זאלן לייכטן אזו ווי די זון אונ די לבנה, אונ אונזערע הענט זאלן זיין פארשפרייט ווי די אדלערן וואס פליהן אונטרן הימל, אונ אונזערע פיס זאל זיין לייכט ווי דר לויף פון דעם הירש, זיינן מיר דאך ניט אימשטאנד צו דאנקן דיר אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטרן אונ צולויבן דיין נאמן אויף איינם פון פילע טויזנדר אונ מיליאנען מאל טובות וואס דו האסט געטאן מיט אונזערע עלטרן אונ מיט אונז. ממצרים אויס מצרים האסטו גאט אונז אויסגעלייזט. אונ פון דעם קנעכטן-הויז האסטו אונז בעפרייט, אין הונגר יאר אונ אין זאטען יאר האסטו אונז געשפייזט. פון שווערד האסטו אונז בשירמט אונ פון פעסט האסטו אונז געמאכט אנטרינען אונ פון פיל בייזע קראנקייט האסטו אונז ארויס געצויגן.

מעשה אלפס

זיינען איינזעי הארץ צו דר תורה "ולא ישחית" ער זאל חלילה ניט מאכן קיין שטרייגע אפעראציאן ווי "קשה כהמן", "והרבה לה שיב אפו", ווען אויך מען וועט דארפן שניידן די ווילד פלייש, זאל זיין ווי אצערטליכר פאטער, מיט'ן האנד שניים ער אונ מיטן מויל בלאזט ער, פערלייכטערט די שמערצן, — "ה' הושיעה" פרר בארמיגער גאט, העלף! בעת דוא וועסט ערשיינען

כבחינת

עד

וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים, דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לָנֶצַח. עַל כֵּן, אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי כָל פֶּה, לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לָשׁוֹן, לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל בֶּרֶךְ, לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה, לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה, יְיָ, מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ. מִי יִדְמֶה לָּךְ, וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ, וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ, וּנְשַׁבֵּחֲךָ, וּנְפָאֶרְךָ, וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ, כָּאָמוּר. לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

מעשה אלפס

בבחינת מלך (אם לא בחמה שפוכה אמלוך עליכם, יחזקאל כ׳ ל״ג) זאלסטו אונז ענטפערן גלייך ווי מיר וועלין דיר רופין, עס זאל חלילה ניט זיין (אז יקראונני ולא אענה, ווייל ותפרעו כל עצתי כו׳, לא אבו לעצתי (משלי א׳ כה ל׳):

בית ישראל

ביז אהער האבן אונז דיינע בארמהערציגקייט געהאלפן, אונ דיינע חסדים האבן אונז ניט פערלאזן אזו וועסטו אונז ניט פערלאזן דו אונזער גאט צו אייביג, על כן דרום די גלידער וואס דו האסט אונז איינגעטיילט אונ דעם אטעם אונ די נשמה וואס דו האסט אריינגעהויכט אין אונזערע נאזלעכער, אונ די צונג וואס דו האסט געטאן אין אונזער מויל, די דאזיגע אלע גלידער זאלן דאנקען אונ לויבן, רימען אונ בשיינען, דערהייבן אונ שטארקן, היילגען אונ מאכין קיניגן דיין נאמען, אונזער קיניג, פי דען אטליכס מויל געהער דיר צו דאנקען, אטליכער צונג געהער צו דיר זיין צו גשווארן, אונ איטליכע קניע געהער צו דיר קניען, אונ יעדעס וועזן געהער זיך צו דיר בייגען, אונ אלע הערצער געהערן זיך פר דיר פארכטן אונ אלע איינגעווייד אונ ניערן געהערן זינגן צו דיין נאמען אזו ווי אין פסוק איז געשריבן, אלע מיינע ביינער זאגן, גאט, ווער איז דיר גלייך מציל ר ר וואס רעטעט דעם ארימאן פון דעם שטארקערין פון אים אונ דעם עני אונ דעם אביון פון זיין רויבער מי ווער קאן זיך צו דיר גלייכן? אונ ווער איז אזו ווירדיג ווי דו? האל גרויס שטארקר אונ פורכטבארער גאט, העכסטער גאט, דר וואס האט בשאפן הימל אונ ערד, דארום לויבן מיר, אונ ריהמען דיך, פערהערליכען אונ דאנקען דיין היילגען נאמען ווי עס איז גיזאגט פון דוד, מיין נפש, לויב גאט אונ אלע מיינע איינגעווייד זאלן לויבן זיין היילגען נאמען:

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי **יְ**שָׁרִים, תִּתְהַלָּל:

וּבְדִבְרֵי **צַ**דִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן **חֲ**סִידִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְקֶרֶב **קְ**דוֹשִׁים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר

בית ישראל

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת דוּ בִּיסְט דֶער גָאט וָואס דַיין שְׁטַארְקַייט אִיז בַּאפֶעסְטִיגְט הַגָּדוֹל דֶער דָא אִיז גִיאַכְפֶּערְט דוּרְךְ דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין נָאמֶען הַגִּבּוֹר דֶער דָא אִיז שְׁטַארְק צוּ אֵייבִּיג וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ דֶער דָא אִיז פָארְכְטִיג מִיט דַיין פָארְכְטִיקַייט:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב דֶער מֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶר דָא זִיצְט אוֹיף אֵיין הוֹיכֶער אוּנ אֵיין דֶר הוֹבֶּענֶר שְׁטוּל: שׁוֹכֵן דֶר וָואס רוּעֶט צוּ אֵייבִּיג זַיין נָאמֶען אִיז דֶער הוֹיבִּין אוּנ הֵיילִיג אוֹיךְ שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּן אִיר צַדִּיקִים זִינְגְט פוּן וֶועגִין גָאטְס הִילְף צוּ דִי רֶעכְטְפַארְטִיגֶע אִיז שֵׁיין זַיי זָאלֶן לוֹיבֶּן וָוארוּם זַיי פַרְשְׁטֵייעֶן וָואס גָאט אִיז: בְּפִי דוּרְךְ דֶעם מוֹיל פוּן דִיא רֶעכְט פַארְטִיגֶע וֶוערְסְטוּ דֶער הוֹיבִּין וּבְשִׂפְתֵי אוּנ דוּרְךְ דִי רֵייד פוּן דִי צַדִּיקִים וֶוערְסְטוּ גִירִימְט וּבִלְשׁוֹן אוּנ דוּרְךְ דֶעם צוּנְג פוּן דִי חֲסִידִים וֶוערְסְטוּ גִיהֵיילִיגְט וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים אוּנ צְוִוישִׁין הֵיילִיגֶע וֶוערְסְטוּ גְלוֹיבְּט:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת אוּנ צְוִושֶׁען אֵיין זַאמְלוּנְג פִיל טוֹיזִינְט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוערְט דַיין

משלי חכמים

דֶער טַעַם פִיט אַ מָשָׁל פַאר וָוס דֶער „חַזָּן" הֵייבְּט אָן אִין יוֹם טוֹב „הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת וכו׳:

בִּכְדֵי מִיר זָאלִין נִיט זָאגִין חָלִילָה וָוס דַארְפִין מִיר הֵיינְט דִי יָמִים טוֹבִים, וֶוען מִיר גֵייעֶן נִיט עוֹלֶה רֶגֶל זַיין, אִין הַיינְט זֶעהִין מִיר נִיט קֵיין נִיסִים, אַזוֹי וִוי יִרְמְי׳ אִין דָנִיאֵל הָאבֶּן נִיט גִיזָאגְט אִין זֵייעֶר תְּפִלָּה דִיא וֶוערְטֶער „הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא", וַוייל אִין גָלוּת זֶעהִין מִיר נִיט קֵיין גְּבוּרוֹת וְנוֹרָאוֹת, זֶענִין אָבֶער גִיקוּמֶען דִי אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. אִין הָאבֶּן צוּרִיק גִיהֵייסִין זָאגֶן „הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא" וַוייל דָס גוּפָא אִיז גְּבוּרוֹת וְנוֹרָאוֹת וִוי אַשְׁוַואכֶע שֶׁעפֶּעלְע

וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים: לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל, בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

משלי חכמים

הָט אַקִיוּם צְווִישֶׁן אַזוֹ פִיל חַיוֹת, דֶר דוּבְּנֶער מַגִיד זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה אִיז דָם מְמַתִּיק מִיט אַמשל אַרַייכֶר מַאן הָאט גִישִׁיקְט זַיין זוּהְן לֶערְנֶען אִין אויסְלַאנְד אִין הָט אִיהְם אִין גַאסְט הויז אָהן גִידוּנְגֶען עֶסִין, אוּנ טְרוּנְקֶען אִין אַלֶע זַאכֶען ווָס אַרַייכֶר מֶענְשׁ דַארְף אַגַאנְץ יָאהְר הָאבֶּן, פִיר פּוּיזֶענְד רוּבֶּעל, עֶס אִיז אַוֶועק אַצַייט דָם דֶר רַייכֶר זוּהְן אִיז קְרַאנְק גִיוָוארֶן, עֶר הָט נִיט גִיגֶעסִין, נִיט גִיטְרוּנְקֶען, דֶר ווִירְט פוּן גַאסְט־הויז הָט גֶערוּפֶן דִי גְרֶעסְטֶע דָאקְטוֹירִים אִין הָט דֶעם גְבִיר'ס קִינְד, עֶרְנֶעהֶרְט נָאר מִיט פֶערְשִׁידִינֶע רְפוּאוֹת, דִי קְרַאנְקְהֵייט הָט זִיךְ אַזוֹ פֶערְצֶעגֶערְט מֶעהְר פוּן אַ הַאל יָאהְר, בִּיז עֶנְדֶע דִי בֶּעשְׁטִימְטֶע צַייט פוּן דֶעם רַייכֶן מַאן

בית ישראל

נָאמִין אוּנְזֶער קֶינִיג גִילוֹיבְּט אִין אִיטְלִיכֶען דוֹר שׁוֹין דֶען דָם אִיז דָם שׁוּלְדִיקַייט פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ צוּ דַאנְקֶען דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין צוּ לוֹיבִּין צוּ בַּאשֵׁיינֶען צוּ דֶער הוֹיכִין צוּ בַּאשֵׁיינֶען צוּ לוֹיבִּין צוּ הוֹיךְ לוֹיבִּין אוּנ צוּ בַּארִימֶען נָאךְ מֶער אַז דִי רַייד פוּן גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ פוּן דַיין גִיזַאלְבְּטִין קְנֶעכְט דָוִד הַמֶּלֶךְ ווָס עֶר אִיז גִיוֶוען דֶר זוּן פוּן יִשַׁי:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ עֶס זָאל וֶוערִין גִילוֹיבְּט אוֹיף אֵייבִּיג דַיין הֵיילִיגֶער נָאמֶען אוּנְזֶער מֶלֶךְ דוּ שְׁטַארְקֶר גָאט אוּנ דֶער הֵיילִיגֶער מֶלֶךְ אוֹיפִין הִימֶעל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד ווייל צוּ דִיר אִיז שֵׁיין גָאט ווָס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין מִיר זָאלֶן צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבִּין מִיט לוֹב אוּנ מִיט גִזַאנְג דֶען אִין דִיר אִיז שְׁטַארְקַייט אוּנ גִיוֶועלְטִיקַייט ווָאס צוּ דִיר אִיז אֵייבִּיקַייט אוּנ גְרוֹסְקַייט אוּנ שְׁטַארְקַייט פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ רִימוּנְג אוּנ שֵׁיינְהַייט אוּנ אַלֶע הֵיילִיקַייט אוּנ אַלֶע קֶינִיגְרַייךְ אִיז צוּ דִיר גָאט. אַלֶע בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ דַאנְקוּנְג פוּן אִיצוּנְד בִּיז אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג אִיז אַלְץ צוּ דִיר גָאט: בָּרוּךְ גִלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנ גְרוֹיסֶער מֶלֶךְ ווָאס דוּ בִּיסְט גְלוֹיבְּט מִיט פִיל שְׁבָחִים דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט ווָאס אַלֶע מֶענְטְשִׁין דַאנְקֶען צוּ דִיר דוּ בִּיסְט דֶר הַאר ווָס אַלֶע מֶענְטְשֶׁן דֶער צֵיילֶען דַיינֶע וואוּנְדֶער ווָאס דוּ הָאסְט אויסְגִיקְלִיבֶּען דִי יִשְׂרָאֵל זֵיי זָאלֶן צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבֶּן דוּ שְׁטַארְקֶר מֶלֶךְ ווָס דוּ לֶעבְּסְט אֵייבִּיג אוּנ אֵייבִּיג:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:
ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם. בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

בית ישראל

בָּרוּךְ גְלוֹבְּט בִּיסְטוּ אוּנְזֶר שְׁטַארְקֶר גָאט דֶער קֶענִיג פוּן דֶר גַאנְצֶר וֶועלְט וָוס עֶר הָאט בַּשַׁאפֶן דִי לִיכְט פוּן טָאג דִי פִינְצְטֶערְנֶעשׁ פוּן דֶר נַאכְט עֶר מַאכְט שָׁלוֹם צְווִישֶׁן דִי מַלְאָכִים וָוס זַיינֶען פוּן פַייעֶר מִיט דִי מַלְאָכִים וָוס זַיינֶען פוּן וַואסֶר אוּנ דוּ בִּיסְט דֶער בַּאשֶׁעפֶער פוּן אַלֶעם וָוס אוֹיף דֶער וֶועלְט אִיז: אור עולם דָס אֵייבִּיגֶע לִיכְט אִיז בַּאהַאלְטִין אִין דֶעם אוֹצָר פוּן דָאס אֵייבִּיגֶע לֶעבֶּן אורות מאופל דָאס עֶס זָאל וֶוערֶען לִיכְט פוּן דֶער פִינְצְטֶערְנִישׁ דָאט גָאט גִיזָאגְט אוּנ עֶס אִיז גִוָוארִין:

משלי חכמים

מִיט דֶעם וִויהֶרְט, אִיז עֶר גִיפָאהְרִין מִיט גְרוֹס פַארַאד אָב גֶעמִין זַיין זוּהְן אַהֵיים, אִין וִויל בַּאצָאהְלִין דֶעם וִויהֶרְט נָאר פוּנְף־הוּנְדֶערְט רוּבִּיל, דֶר רַייכֶר מַאן עֶרְקְלֶערְט דֶעם וִויהֶרְט: דָס אִיךְ בִּין מַשְׁיָה גִיוָוארֶן טוֹיזֶענְד רוּבֶּל אַ יָאהְר פִיר עֶסִין, טְרִינְקֶען, קְלֵיידֶען א. ז. וו. אָבֶּער וֶוען עֶר אִיז אַהַאלְבּ יָאהְר קְרַאנְק גִיוֶועזִין הָאט זַיין זוּהְן נִיט גִיגֶעסִין, נִיט גִיטְרוּנְקֶען, אִין קֵיין הַלְבָּשָׁה נִיט גִידַארְפְט, אָבֶּער דֶר וִויהֶרְט לַאכְט זִיךְ אוֹיס פוּן דֶעם רַייכֶן מַאן, אִין זָאגְט צוּ אִיהְם, דִי הָאסְט אַגְרוֹיסֶען טָעוּת, מִיר קוּמְט פוּן דִיר צְוֵויי־טוֹיזֶענְד פוּנְף־הוּנְדֶערְט רוּבִּיל, דָא הָאסְט דִי אַצֶעטִיל וָוס אִיךְ הָאבּ בַּאצָאהְלְט דִי דָאקְטוֹירִים פִיר וִויזִיטֶן, פִיר קַאנְסָאלִים, דָאס הָאבּ אִיךְ בַּאצָאהְלְט פִיר מֶעדֶעצִינֶען וֶועלְכֶעס דָאס קָאסְט פוּהְל מֶעהְר פוּן עֶסִין, טְרִינְקֶען אִין קְלֵיידֶען, אִיהְר הַארְפְט אַלֵיין פֶערְשְׁטֵיין אַז אַייעֶר זוּהְן וָואלְט נִיט גִיקָאנְט לֶעבֶּן אִין אַזָא קְרַאנְקְהֵייט אָהְנֶע עֶסִין וֶוען מֶען בֶּענִיצְט זִיךְ נִיט מִיט דִי פֶערְשִׁידִינֶע מֶעדֶעצִינֶען, וֶועלְכֶע הָאבֶּן אִיהְם גִיגֶעבֶּן קְרֶעפְטִין אִיבֶּער צוּ טְרָאגִין דִי קְרַאנְקְהֵייט, גִיוֵויינְטְלִיךְ נָאךְ דִיזֶען עֶרְקְלֶערוּנְג הָאט גְלֵייךְ דֶער רַייכֶער מַאן אָבּ גִיצָאהְלְט דֶעם וִויהֶרְט זַיינֶע צְוֵוייא־טוֹיזֶענְד פוּנְף־הוּנְדֶערְט רוּבִּיל, אוּנְד עֶקְסְטְרֶע שֵׁיינֶע מַתָּנוֹת גִיגֶעבִּין מִיט פִיהְל דַאנְקְבַּארְקֵייט. דָס זֶעלְבֶּע זָאגְט דֶער דוּבְּנֶער מַגִיד ז״ל אִיז דֶער נִמְשָׁל, וֶוען מִיר זֶענִין גִיוֶועזִין אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גֶעשְׁטַאנֶען, זֶענִין מִיר גִיוֶועזִין גֶעזִינְד אִין שְׁטַארִיק אִין דִי נִיסִים הָאט מֶען גִיזֶעהִין שְׁטַארִיק אִין גִיקָאנְט פֶערְטְרָאגִין, אָבֶּער הַיינְט בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים וֶוען מִיר זֶענֶען שְׁלַאף, אוּנְז שְׁמֶעקְט נִיט קֵיין זַאךְ, אוּנְז דַאכְט זִיךְ, דָאס חָלִילָה דִי הַשְׁגָחָה אִיז אָבּ גִיטָאהְן פוּן אוּנְז — אָבֶּער בֶּאֱמֶת אִיז הַיינְט דִי נִיסִים גְרֶעסֶער דַאמָאלְס, אוּנְזֶער קִיוּם הַיינְט אִיז מֶעהְרֶע נִיסִים וִויא דַאמָאלְט וֶוען מִיר פְלֶעגִין עוֹלֶה רֶגֶל זַיין, מִיר זֶענִין הַיינְט שְׁטַארִיק שְׁלַאף מִיר דַארְפֶן פִיהְל רְפוּאוֹת, אִין דִיא רְפוּאוֹת אִיז אַבְּלִינְדֶע זַאךְ, דִי נִיסִים זֶעהִין מִיר נִיט מִיט דִי אוֹיגֶן, אָבֶּער מִיט דֶעם שֵׂכֶל דַארְפִין מִיר פֶערְשְׁטֶעהִין אַז דִי הַיינְטִיגֶע נִיסִים זֶענֶען גְרֶעסֶער, בַּיי אַזָא שְׁלַאפְקֵייט הָאבֶּען מִיר נָאךְ קִיוּם אוֹיף דִיא וֶועלְט אִין דִיא הֵיילִיגֶע יָמִים טוֹבִים וָוס אִין זֵיי אִיז מַשְׁפִּיעַ גִיוָוארֶן פִיעל חֲסָדִים צוּ יוּדִין, אִין דִי זֶענִין אַ אָנְדֶענְקוּנְג (אַ זֵכֶר) אוֹיף פִיהְל נִיסִים וָואס מִיר לֶעבִּין אִיבֶּער אִין גָלוּת, דֶערִיבֶּער הֵייבֶּן מִיר אָהְן בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ כו׳ הַנִּכְבָּד לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, אַז דִיא הוֹיפְט גְבוּרוֹת וְנוֹרָאוֹת זֶעהִין דִי מְבִינִים נוּר אִין גָלוּת, וָוס דֶער קֵייבֶּער אִיז נָאר נִסִּים, מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ קְרִיגֶען אַרְפוּאָה שְׁלֵימָה, צוּ זֶעהִין דִיא נִיסִים מִיט דִיא אוֹיגֶען וִויא דַאמָאלְס אִין דִי צַייט פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

אוֹר יֶשַׁע, מְאֻשָּׁרִים. שָׁמוּר זֶה, מְכֻשָּׁרִים. אֲהוּבֶנוּ בִּידִידָיו, כְּשָׁרִים. שִׁיר הַשִּׁירִים: אַיֶּלֶת אִוּוּי תְשׁוּקוֹת. לְהָלוּחַ עִיּוּף שׁוֹקֵקוֹת. אֲסָמַי שַׂבַּע לְהַשְׁקוֹת. יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת: בְּרוּכֵי מֵעֲלָמוֹת מִשְׁמַנֶּיךָ. מוֹשְׁלֵי גִנְזַכֵּי מַכְמַנֶּיךָ. בְּשַׁמְּתָם תַּמְרוּק, סַמְמָנֶיךָ. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ: בְּנֵי בֵיתְךָ וְחוֹרֶיךָ. הִנָּם תָּוַר סְחוֹרֶיךָ. בֵּית מִדִּין צְחוֹרֶיךָ. מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ: גֵּאָה וְרַב עֲנָוָה. הוֹדִי מִבָּנוֹת נָוָה. גַּם כִּי דָוָה. שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה: גַּחַל בִּי מְחוּרְחֶרֶת. קֶרֶב רַגָּז סְחַרְחוֹרֶת. גַּחַן קְדוֹרַנִּית כַּחֶרֶת. אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת: הוֹלִי וּכְמַר מִדְּלִי בְּדָלִי. טוֹטֶפֶת כְּלִילוֹ, גְּדָלִי. דְּגָלִי עוֹז מִגְדָּלִי. הַגִּידָה לִי: דַּרְבּוֹנִי. מְלַמֵּד מַרְדְּעִי. נָתוּן רוֹעֶה, דּוֹר דֵּעִי. דָּן וְהוֹכִיחַ פְּדָעִי. אִם לֹא תֵדְעִי: הִדְרִיךְ סוּס לִמְנוּסָתִי. בַּיָּם בָּקַע, לְבָסִיסָתִי. הֱמִירוֹ וּמָלֵא בְּפִיסָתִי. לְסֻסָתִי: הִתְרַנִּי מִלֵּי חַיָּיךְ. רְטִיַּת נוֹמֵי מְחַיַּיִךְ. הַזֶּה וְהַבָּא לִתְחִיַּיִךְ. נָאווּ לְחָיַיִךְ: וְחִנְּנִי חֵן מְצֻהַב. בְּנִצּוּל צוּל רָהַב. וְכַבִּיר, הִצְבִּיר יָהַב. תּוֹרֵי זָהָב: וְלִבִּי גַם

בית ישראל

אוֹר יֶשַׁע די לִיכְט פוּן הִילְף פוּן יִשְׂרָאֵל וָוָס זַיי זֶענִין גִילוֹבְּט צוּ הִיטֶן דֶעם יוֹם טוֹב פוּן פֶּסַח זֶענֶן זַיי רֶעכְט פַּארְטִיג אִיךְ וֶועל אִים לוֹבֶּן אַזוֹ וִוי דִי וָוָס וֶועלֶן זִינְגֶן (שִׁיר הַשִּׁירִים) אַיֶּלֶת אִוּוּי דִי חַיָּה וָוָס הֵייסְט אֵיין אִינְד וָוָס זִיא גְלוּסְט וַואסֶר טְרִינְקֶען אַזוֹ זָאל גָאט אוּנְז הֶעלְפֶן אוּנְזֶערֶע אוֹצְרוֹת מִיט זַאטְקֵייט צוּ אָן טְרִינְקֶען בְּרוּכֵי דַיינֶע יִשְׂרָאֵל וָוָס זֶענֶען גִיבֶּענְטְשְׁט אוּנ גִיפֶּעט אוּנ גִישְׁטַארְקְט צוּ מְקַבֵּל זַיין דִי תּוֹרָה זַיי גִיוֶועלְטִיגֶן אִין דַיינֶע בַּאהַאלְטְנֶע אוֹצְרוֹת וָוָס דוּ הָאסְט זַיי לִיבּ וִוי טַייעֶרֶע בְּשָׂמִים אוּנ אֵיין רֵיחַ פוּן טַייעֶרֶע אֵיילֶן בְּנֵי בֵיתְךָ דַיינֶע יִשְׂרָאֵל זֶענֶען דַיינֶע בְּנֵי בַּיִת אוּנ הֶערֶן זַיי קֶערְען זִיךְ אַרוּם דִיר אוּנ זַיי טוּעֶן הָאפֶען צוּ דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס דִי סַנְהֶדְרִין זָאלֶן דְרִינֶן זִיצֶן אוּנ זְקֵנִים גֵּאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וָוָס עֶר אִיז גִירוּפֶען גֵּאֶה גַּחַל בִּי דֶער צָארְן פוּן גָאט בְּרִיט מִיךְ וִוי פַייעֶרְדִיגֶע קוֹלֶן שְׁטְרֵייט אוּנ צָארֶן מִיטֶן יֵצֶר הָרָע אִיז אוּנְז אַרוּם אוּנ אַרוּם מִיר זֶענֶן גִיוֶוען אַרוּנְטֶער גִיבּוֹגֶן שְׁוַוארְץ וִוי טִינְט הוֹלִי גָאט הָט מִיךְ דֶר הוֹבֶן אוּנ פוּן אֵיין בִּיטֶערֶען טְרָאפֶּען הָט עֶר אוּנְז אָפּ גִישַׁייט מִיט צִירוּנְג פוּן זַיין קְרוֹן הָט עֶר מִיךְ גִימַאכְט גְרוֹס עֶר אִיז מַיין פָאן דָם שְׁטַארְקֵייט פוּן מַיין טוּרֶעם דַּרְבּוֹנִי משֶׁה רַבֵּנוּ וָוָס עֶר הָט זַיי גִילֶערְנְט תּוֹרָה וִוי אֵיין גְווּאוֹן אַייזִין לֶערִינְט דֶעם אָקְס אַקֶערֶן הִדְרִיךְ עֶר הָט גִימַאכְט. אַזוֹ וִוי אֵיין פֶּערְד טוּט טְרֶעטֶן פוּן וֶועגֶן מַיין אַנְטְרִינוּנְג אוֹיף דֶעם יַם סוּף פוּן מִצְרַיִם הָט עֶר גִישְׁפָּאלְטֶן צוּ מַיין טְרִיט הִתְרַנִּי גָאט הָט אֵיין הַתְרָאָה אוּנְז גִיגֶעבֶּן מִיר זָאלֶן הַאלְטֶן דִי רֵייד פוּן לֶעבֶּן דֶעם גוּטֶען פְלַאסְטֶער וָוָס פַר הֵיילְט אַלֶע וואוּנְדֶן צוּ דֶר וֶועלְט אוּנ יֶענֶע וֶועלְט אוּנ צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים דָס אִיז דִי תּוֹרָה צוּ הַאלְטֶן אוּנ הָט אוּנְז גִיגֶעבֶּן אֵיין שֵׁיינֶעמְדִיגֶן חֵן בַּיי דִי מִצְרַיִם וָוָס זַייעֶר שַׂר הֵייסְט רַהַב אוּנ פִיל עֲשִׁירוּת הָט אוּנְז דֶר שְׁטַארְקֶר גָאט גִיגֶעבֶּן וְלִבִּי גַם צוּ מַיין הָארְץ אִיז גְרוֹס מִיט

בּוֹ. יָדַע כִּיג סִבּוֹ. וְסָר בְּאוֹכֶל עֶשְׂבּוֹ. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ
בִּמְסִבּוֹ: זְמַן זְמַן מִזְמוֹר. יָחוּר עֲרִיצִים לִזְמוֹר. זְבַלְנִי
בְּצַר לְכָמוֹר. צְרוֹר הַמּוֹר: זִלְזוּל. כְּרוּם כּוֹפֶר. הִזִּיל
כַּרְכּוֹם חֵפֶר. זִיף חוֹב מְסַפֵּר. אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר: חָשַׁק
חִבַּת רְעוּתִי. וְהֵפֵץ חֶלְבֵי רַעֲוָתִי. חִוָּה לְהָפַת יְרִיעָתִי.
הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי: חָשׁ הַפְּשִׁי מִדּוֹדִי. דָּץ בִּרְווּי דּוֹדִי.
הִנַּנְתִּיו חֲתָנִי יְדִידִי. הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי: טִלְטֵל פַּנְקְטֵי
נִתְרָזִים. הָרִים עֵקֶר וּתְרָזִים. טָס מַטָּע מִזּוֹרָזִים. קוֹרוֹת
בָּתֵּינוּ אֲרָזִים: טִירַת בֵּיתוֹ נֶאֱצֶלֶת. יִתְנֵנִי רוֹן מְצַהֶלֶת.
טַכְסִים חֲתוּנָה, מְצַלְצֶלֶת. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת: יַעֲלוּ רוּם
מְתוּחִים. חֲרוּשִׁים דּוּשִׁים תְּחוּחִים. יָאִים עֲרֵיבֵי נִיחוֹחִים.
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים: יָצִיץ, וְלֹא לְמִצְעָר. יֶתֶר שְׁאָר
מִזְעָר. יִפְרַח לְוּוּי מַעַר. כְּתַפּוּחַ, בַּעֲצֵי הַיַּעַר: כִּתְּרַנִי
מֵהַכְשֵׁר זַיִן. הִרְנַנִי מְלֹא עַיִן. כְּתַב רְאָיָה וּמִנְיָן.
הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן: כִּלְכֵּל עֲדָנַי מִתְּשִׁישׁוּת. יִסְּרַנִי
קָשׁוֹת, מְקוּשְׁשׁוּת. כּוֹנַנְתִּי, חוֹלַת חֲשָׁשׁוּת. סַמְּכוּנִי
בָּאֲשִׁישׁוֹת: לֹא דֶרֶךְ כְּהִפְלִישִׁי. גַּם צִיָּה כְּהִפְרִישִׁי.
לְמָסָךְ וּפְנוּי מְרָשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: לֵב אֶחָד

בית ישראל

גָאט עֶר וֵייס דָם אוּם רֵיינִיקֵייט פוּן דֶעם הַארְץ אוּנ מִיר הָאבֶּן אָפּ גִינֵייגְט פוּן דֶעם גוּטְן וֶועג אוּנ הָאבֶּן גִימַאכְט דָם עֶגֶל זִלְזוּל כְּרוּם זַיי הָאבֶּן גִילֵייקִינְט אִין גָאט אוּנ עֶר הָט אָפּ גִיטָאן אוּנְזֶער חֶרְפָּה זִיף חוֹב מְסַפֵּר עֶר הָט אָפּ גִימֶעקְט אוּנְזֶער שׁוּלְד פוּן דֶעם בּוּךְ חָשַׁק חִבַּת רְעוּתִי עֶר הָט גְלוּסְט צוּ מַיין לִיבְּשַׁאפְט אוּנ עֶר הָט גִיוָואלְט מַיין בֶּעסְטֶע פְרַיינְדְשַׁאפְט עֶר הָט גִיזָאגְט אִיךְ זָאל מַאכְן אַיין מִשְׁכָּן מִיט יְרִיעוֹת חָשׁ הַפְּשִׁי עֶר הָט גִיאַיילְט צוּ לָאזְן מִיךְ פְרַיי פוּן דֶעם גָלוּת מִצְרַיִם דָּץ עֶר הָט זִיךְ גִיפְרֵייט מִיט מַיין פְרַיינְדְשַׁאפְט הָרִים עֵקֶר גָאט הָט אוּם גִירִיסְן בֶּערְג מִיט בּוֹמֶר אוּנ הָט גִימַאכְט פְלַאנְצְן דִי גִיוָואפִינְטֶע יִשְׂרָאֵל טִירַת בֵּיתוֹ נֶאֱצֶלֶת אַז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז וָוארְן גִיבּוֹיט הָט עֶר מִיךְ גִימַאכְט זִינְגְן מִיט אַפְרֵיילִיךְ גִיזַאנְג יַעֲלוּ רוּם מְתוּחִים דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענְן הַיינְט אִין גָלוּת צוּ אַקֶערְט אוּנ צוּ טְרָאטְן זָאלְן דֶר הוֹכְט וֶוערְן בִּיז דֶעם הוֹכְן הִימֶל זֵיי זָאלְן זַיין אַזוֹ שֵׁיין וִויא דִי זִיסֶע רוֹזְען. יָצִיץ וְלֹא לְמִצְעָר דָם בִּיסִיל יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענְן אִיבֶּער גִיבְּלִיבֶּען זָאלֶען בְּלִיעֶן וִויא דִי בְּהֶעפְטוּנְג וִוי דִי כְּרוּבִים אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כִּתְּרַנִי מֵהַכְשֵׁר זַיִן עֶר הָט מִיךְ גִימַאכְט אָן קְרֵיינְן מִיט רֶעכְט פַארְטִיגֶע (כְּלֵי זַיִן) עֶר הָט מִיךְ גִימַאכְט גְרוֹס וִויא דָאם שְׁווַארְץ אַפִּיל פוּן דֶעם אוּנ כִּלְכֵּל עֶר הָט גִישְׁפֵּייזְט מַיין אֵיינְגֶע צַייט פוּן שְׁלַאפְקֵייט גָאט הָט מִיךְ גִישְׁטְרָאפְט אִין דֶר תּוֹרָה מִיט פַארְבֶּע אוּנ וֵוייכֶע רֵייד פוּן דִי עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת אִיז דֶר כֹּחַ פוּן מִיר שְׁלַאף גִיוָוארֶן לֹא דֶרֶךְ כְּהִפְלִישִׁי עֶר הָט מִיךְ נִיט גִיפִירְט דוּרְךְ דֶר לַאנְד פוּן פְּלִשְׁתִּים אוּנ הָאט מִיךְ אָפּ גִישֵׁייד אִין דֶער מִדְבָּר

וְשֶׁכֶם. דָּאִים כְּעָב לְמִשְׁכָּם. לַאֲסוּרִים יַחְפּוֹץ בְּסֶכֶם׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת רְדוּדִי. לַחַץ עִקְרְבַי
גְדוּדִי. מַהֵר וְקַדֵּר מְדַדִּי. קוֹל דּוֹדִי׃ מִבֵּית חוֹמֶר
קִצְבִּי. בֵּית חַיִּים נְצִיבִי. מְצַפֶּה מְצִיפִי מַצְבִּי. דּוֹמֶה
דוֹדִי לִצְבִי׃ נַחֲלָה שָׁפְרָה לִי. תִּקְוַת שְׁלוֹשׁ גּוֹרָלִי.
נְעִימוֹת בְּמַר לִי. עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי׃ נָם תַּתִּי סְבָר.
וְרַק אֵין דָּבָר. גּוֹסוּ נוֹדוּ כְּבָר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָיו עָבָר׃
סַרְסוּר זֵרוּז מֶרֶץ. רֹאשׁ פֵּרוּז הֶרֶץ. סְלוּל שָׁלוֹם וָתֶרֶץ.
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ׃ סִפֵּק עַתִּיק מְפִיגֶיהָ. הֵפֵק מַמְתִּיק
פַּגֶּיהָ. סֹלֶת סוֹלֶת סְפוּגֶיהָ. הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ׃ עֲקַלָּתוֹן
נוֹשֵׁף קֶלַע. וּפִיתוֹם מְכַשֵּׁף נִצְרַע. עָרֵב שְׁלִשׁוּל
בְּהַקְלַע. יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע׃ עֲרוּדִים עִם עֵילִים. מָדוּ
זָרוּ שְׁעוּלִים. עִנְיַן לֹא מַעֲלִים. אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים׃
פְּתִיגִיל וְעָגִיל בְּדָלִי. עָנוֹק פִּנּוּק קְדָלִי. פָּנִים בְּפָנִים
הִשְׁדִּילִי. דּוֹדִי לִי׃ פּוֹעַל בָּם תָּפוּחַ. שֶׁבֶר לֹא קָפוּחַ.
פָּקוּד דַּר טָפוּחַ. עַד שֶׁיָּפוּחַ׃ צִמְצֵם שִׁכְנוֹ מֶרְכָּבִי. יוֹם
חִנּוּךְ כְּרָכּוּבִי. צִפִּיתִי פֹּה עִכּוּבִי. עַל מִשְׁכָּבִי׃ צְבִי

בית ישראל

אריין אונ הט מיך איבער גידעקט מיט דעם עמוד ענן האט ער פר גלייכט אלע בערג לכ ואחד ושכם אלע ישראל האבן גישוועבט מיט איין הארץ צו גאט מבור תחתיות גאט האט גיאיילט אונ גישפרונגן אין מצרים ער זאל מיך ארוס נעמין פון די ענגדעסין וואס זענין אין טיפין גרוב מבית חומר פון דעם הוז וואס מיר האבן גיארבעט מיט ליים הט ער מיך דער נאך גיפלאנצט אין בית המקדש נחלה שפרה לי פון דעם האפענונג פון די דריי אבות הט ער מיר גיגעבן איין שיינע נחלה דס איז ארץ ישראל נם תתי סבר ער האט גיזאגט ער וועט מיר געבן איין האפונג עס איז שון לאנג צייט איר זאלט אנטלופן פון דעם גלות מצרים סרסור זרוז מרץ ער הט זיך מזרז גיוועזן דר גיוואורנטר מעקלר משה רבינו אונ הט צו בראכן די עלצטע פון די חיילות פון מצרים אונ הט זיי גיפירט אין אקלארן וועג ספק עתיק מפיגיה ער הט אויף דר וועלט אברכה געשיקט פון דעם אלטן ניין וואס מען הט גיגאסן אויף דעם מזבח אונ פון די פירות וואס מען הט גיבראכט בכורים די זעמל מעל הט מען גענוצט קלאר מאכן אויף דרייצעהן זיפן צום לחם הפנים עקלתון נושף קולע דר קרומער שלאנג פרעה אונ דר מכשף איז פר שמוצט אונ צו בראכן גיווארן די תפלה פון די ישראל איז גיפלונגן ווי א פייל פליט ערודים עם עילים די מצרים וואס זענין גיגליכען צו איין אייזיל האבען זייא גימאסטען יודישע קינדער אונ האבן גיווארפן אין ים אריין פתיגיל ועגיל בדלי גילדרנע שטיק האט ער מיר אן גיהאנגן אויף מיינע אוערן אונ שיינע צירונג אויף מיין האלז פועל בם תפוח דר ישראל וס האלט איין דעם יצר הרע אונ טוט ניט קיין עבירה איז זיין שכר ניט פר מיטען פון גאט צמצם שכנו דעם טאג וואס מען הט באנייעט דעם מזבח הט גאט מצמצם גיוועזן זיין שכינה מיט

קֹדֶשׁ מִנָּה. מְקוֹם מִבְחַר מָנָה. צִיּוֹן קִרְיָה נֶאֱמָנָה. אֲקוֹמְמָה נָּא: קָרַצְתִּי, דַּצְתִּי בְּאוֹמְרִים. טִפַּפְתִּי נָפְתִּי בְמוֹרִים. קִלְקַלְתִּי שְׁמָנִים שְׁמָרִים. מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים: קִנְיַן כִּי שִׁבַּרְתִּי. וְטוֹב לֹא סִבַּרְתִּי. קָדְשׁוֹ, לוּלֵא חִבַּרְתִּי. כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי: רָשַׁם אִסָּר, בְּצִבְאוֹתֵיכֶם. בְּזַעֲזוּעַ חִיל אַיָּלוֹתֵכֶם. רִיחוּק דִּיחוּק אֶתְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רֵישׁ גָּלֵי כְּהֶעֱלָה. יוֹנָה תַמָּה עָלָה. רָגְשׁוּ בְּנֵי עַוְלָה. מִי זֹאת עוֹלָה: שֵׁרוּת שַׁפְרִיר, שְׁטָתוֹ. מַטּוֹת וְרִבּוֹא חִטָּתוֹ. שַׂעַר צֵא וְשִׁטָּתוֹ. הִנֵּה מִטָּתוֹ: שִׁירַת עִרְבּוּב מִלְּעָרֵב. אֱמוּנוֹת אַבּוּב עָרַב. שִׁירוֹת נִבּוּב חֶרֶב. כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב: תָּאֵיו פֶּסֶק לוֹ. מְלוֹאת כַּנֵּי טַרְסְקָלוֹ. תַּטְלִיל חָסָה לוֹ. אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ: חזן תֹּאַר פָּנִים, מֵהַכֶּסֶף. נוֹעֲמוֹ, יְדִידוּת כּוֹסֶף. תַּבְנִית, אוֹת יוֹסֵף. עַמּוּדָיו, עָשָׂה כֶסֶף:

חתום שם המחבר מרדכי הקטן יגדל ויצליח בתורה אמן ואמן סלה:

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה קו"ח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידִים. רִנַּת חֲתֻנַּת דּוֹדִים:

חזן הִנָּךְ יָפָה קו"ח דַּת דִּין וּפִקּוּדִים. כְּפַל יָחִיד לִפְקוּדִים:

חזן שִׁנַּיִךְ: קו"ח הַרְחֵק כְּעִוֵּר חֲמוּדִים. קְשׁוֹט לָשׁוֹן לְמוֹדִים:

חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי קו"ח טַעַם זַיִן יְלִידִים. נֶגְדוֹ שָׁלֵם לַיְּלָדִים:

בית ישראל

דֶר מֶרְכָּבָה צְבִי קֹדֶשׁ מִנָּה דָם אוּם דֶער וֶוייַלְטֶע אוּנ גְלוּסְטִיג אוּנ הֵיילִיג לַאנְד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָט עֶר מִיר אָפּ גִיטֵיילְט דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם דִי עֶלְצְטֶע שְׁטָאט פוּן דֶער גַאנְצֶר וֶועלְט קָרַצְתִּי דַּצְתִּי הָאבּ מִיךְ גִיפְרֵייט מִיט דֶר זָאג פוּן דֶר תּוֹרָה אוּנ הָאבּ גִיטָאן טְרִיפֶן מִיט זִיסְקֵייט פוּן מַיינֶע לֶערְנֶרְם קִנְיַן דֶעם קִנְיַן פוּן דֶר תּוֹרָה הָאבּ אִיךְ צוּ בְּרָאכֶן אוּנ קֵיין גוּטְץ הָאבּ אִיךְ נִיט גִיהָאפְט אוּנ וֶוען זַיין הֵיילִיקֵייט וָואלְט מִיךְ נִיט בַּאהֶעפְט רָשַׁם אִסָּר בְּצִבְאוֹתֵיכֶם מִיט אַשְׁבוּעָה הָאט עֶר אָן גִיבּוּנְדֶען דִי יִשְׂרָאֵל שֵׁרוּת שַׁפְרִיר שְׁטָתוֹ דָם שֵׁיינֶע גִיזַאנְג וָוס דִי לְוִיִּם הָאבֶן גִיזוּנְגֶן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס דֶער בִּנְיָן אִיז גִיוֶועֶן מִיט טֶענֶען הָאלְץ נָוס פוּן דִי שְׁבָטִים אִיז וָוארֶען גִיקוֹפְט דִי טוֹעֶרֶן וָוס דוּרְךְ זַיי טוּט אַרייַן גֵיין אִיטְלִיכֶר מִיט זַיין גַאנְג שִׁירַת עִרְבּוּב דָם גִיזַאנְג אִיז זִים גִיוֶועֶן אוּנ הָט זִיךְ נִישְׁט פַאר מִישְׁט עֶס אִיז גִיוֶועֶן גְרוֹס חָכְמָה דְרִינֶען פוּן דִי כְּלֵי זֶמֶר פִיל גִיזַאנְג הָאבֶּן זֵיי גִיזוּנְגֶן תָּאֵיו פֶּסֶק לוֹ עֶר הָאט אוּם גִיזֶעצְט זַיינֶע חֲדָרִים מִיט דֶער פִילוּנְג דֶעם פוּנְדַאמֶענְט פוּן זַיין שְׁטוּל עֶר מַאכְט בַּאשִׁיצֶן דִי וָוס בַּאשִׁיצֶן זִיךְ אִין אִים תֹּאַר פָּנִים גָאט הָט גֶעמַאכְט דָם גִישְׁטַאלְט פוּן יִשְׂרָאֵל אוֹיף זַיין פוֹרֶעם אַזוֹ וִוי דָם אוֹת ה׳ וָוס עֶס אִיז צוּ גִיזֶעצְט בַּיי יוֹסֵף שְׁטֵייט יְהוֹסֵף׃

צְאֶינָה וּרְאֶינָה עֶר מַאכְט קְלוּג דָם גִיזַאנְג פוּן דִי גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל הִנָּךְ יָפָה דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען שֵׁיין מִיט תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ שֶׁבְּעַל פֶּה שִׁנַּיִךְ דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען אָפּ גִיהִיט פוּן דֶעם לָשׁוֹן וָוס

חזן כְּמִגְדַּל דָּוִד ס״ח יְקָרַת פִּנַּת יְסוֹדִים. גְּבוּל הוֹרָיוֹת יְסוֹדִים:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: דִּבּוּק, אַחִים חֲסִידִים. לְרוֹעִים תַּיָּרִים חֲסוּדִים. עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם: יוֹם צְדָקָה לַחֲרֵדִים. חִבּוּל זֵדִים זְרָדִים. כֻּלָּךְ יָפָה: בְּלִי מוּם, מְכֻבָּדִים. תָּם וְחֶלְקוֹ, מְזֻבָּדִים. אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה: וִיעוּד שְׁכִינָה בְּשִׁעְבּוּדִים. רָצוּף בְּבֹאוֹ מֵאֲבוּדִים. לִבַּבְתִּנִי, אֲחוֹתִי כַלָּה: הֲבַת בַּת נְגִידִים. אַהֲבָה וְחִבָּה, אֲגוּדִים. מַה יָּפוּ דוֹדַיִךְ אֲחוֹתִי כַלָּה: מְנוּחָה, וּשְׁאָר וִיעוּדִים. וּשְׁמָנַיִךְ קִרְיַת מוֹעֲדִים. נֹפֶת תִּטּוֹפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה: אַחֲוַת מְשִׁיחִים עוֹמְדִים. מִבְּלִי קִנְאָה מְצוּמָדִים. גַּן נָעוּל, נָקָם וְאֵין מַגִּידִים. סָתוּם, לְתִלְבּוֹשֶׁת הַבְּגָדִים:

שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס, שְׁפַר נָאִים וַהֲדוּרִים. לְטַכְסִים מְלָכִים אַדִּירִים: נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם, מִזֶּה וּמִזֶּה סְדוּרִים. הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ גְּדוּרִים: מַעְיַן גַּנִּים. הַדָּחַת קַלִּים וַחֲמוּרִים. טְבִילוֹת נְקִיּוֹת שְׁמוּרִים: עוּרִי צָפוֹן וּבֹאִי תֵימָן, יַחַד לְכַנֵּס נִסְעָרִים. גָּלוּת כָּל שְׁעָרִים: בָּאתִי לְגַנִּי, אֲחוֹתִי כַלָּה. דֻּגְמַת מְקוּאִים גְּמוּרִים. לְקַבֵּל, אֵבָרִים וְאֵמוּרִים: אֲנִי יְשֵׁנָה, בִּיאַת עִיר מִשֵּׂעִירִים. תּוֹחֶלֶת יִסְחָבוּם צְעִירִים: פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי, רַבָּתִי וּשְׁנֵי כְתָרִים. הָאוּרִים וְתֻמֵּי סְתָרִים: דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ, אָז לִסְעוֹד הוֹרִים. מְזוּמָן עוֹד, לְנִמְהָרִים: קַמְתִּי, נִצַּבְתִּי, בְּחֶמֶד

בית ישראל

איז נִיט שֵׁיין פַר גָאט אוּנ פַר לַייט כְּחוּט הַשָּׁנִי אַזוֹ וִוי שֵׁיינֶע גִיפַארְבְּטֶע זַייד כְּמִגְדַּל דָּוִד וִוי דֶער טוּרֶעם פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ דָאס אִיז דָאס בהמ״ק:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ דִי בֵּיידֶע בְּרִידֶר חֲסִידִים משֶׁה אוּנ אַהֲרֹן וָוס זֶענֶען גִיגְלִיכֶען צוּ צְווַייא בְּרִיסְט שֵׁיינֶע פַאסְטִיכֶר וֶוערֶן זֵיי אָן גֶערוּפֶן עֶס וֶועט זַיין אִין מָשִׁיחַ צַייטֶן אֵיין טָאג פוּן צְדָקָה צוּ דִי וָוס אַיילֶן צוּ דִי רֵייד פוּן גָאט בְּלִי מוּם דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען גִיעֶהְרְט מִיט כָּבוֹד בַּיי גָאט אָן אֵיין שׁוּם מוּם וִיעוּד שְׁכִינָה דָס אָן גִיבְּרֵייט פוּן דֶער שְׁכִינָה אִיז מִיט דִי יִשְׂרָאֵל אִין זֵייעֶרֶע אַרְבֵּייט אִין גָלוּת אָבֶּר עֶר וֶועט מִיט זֵיי זַיין אִין אֵיינֶעם אִין יְרוּשָׁלַיִם מְנוּחָה וּשְׁאָר וִיעוּדִים דָס רוּאוּנְג פוּן מִשְׁכָּן אִין שִׁילֹה אוּנ דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָס אִיז דָם אָרְט פוּן אַלֶע אָן גִיבְּרֵייטֶע צַייטֶען אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט נֹפֶת תִּטּוֹפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה. אַחֲוַת דָם בְּרִידֶער שַׁאפְט פוּן מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף אוּנ מָשִׁיחַ בֶּן דָוִד זֶענֶען בְּאהֶעפְט אָן קִנְאָה אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט גַּן נָעוּל דֶעם טָאג פוּן מָשִׁיחַ צַייטֶן זָאגֶן דַיינֶע יִשְׂרָאֵל נִיט אוּם עֶס אִיז פַר שְׁטֶעלְט אֲפִילוּ צוּ דֶעם מַלְאָךְ וָוס אִיבֶּר דִי קְלֵיידֶר וָוס אוֹיף דֶעם הִימֶל:

שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס דַיין גָארְטֶן דָם זֶענִין דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵייא זֶענִין בַּאשֵׁיינְט מִיט אַלֶע שֵׁיינְקֵייט הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ זֵיי זֶענִין פוּן גִידְרִיט גִיבּוֹירְט דָם אִיז אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב דִי יִשְׂרָאֵל וָואס מִיט זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים קָאנֶן זֵיי אָפּ שְׁוֶוענְקִין דִי עֲבֵירוֹת וָוס גְרוֹנְג אוּנ הַארְב עוּרִי צָפוֹן גָאט וֶועט אֵיין זַאמְלֶען נַיינֶע יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענִין פַר שְׁפְּרֵייט אוּנ וֶועט זֵיי אַרֵיין פִירֶן קֵיין יְרוּשָׁלַיִם בָּאתִי לְגַנִּי אוֹיף דֶעם אָרְט וִוי עֶס אִיז גִיוֶועֶן דִי קָרְבָּנוֹת פוּן בַּאנֵייאוּנְג דָם מִשְׁכָּן אִין דֶער מִדְבָּר אֲנִי יְשֵׁנָה דֶער ווייל שְׁלָאף אִיךְ בִּיז גָאט וֶועט אוּנְז בְּרֶענְגִין אִין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם פָּשַׁטְתִּי דוּרְךְ מַיינֶע זִינְד הָאבּ אִיךְ פַר לָארֶן מַיין כָּבוֹד מַיינֶע הֶערְשַׁאפְט אוּנ דִי צְווַייא קְרוֹנֶן כֶּתֶר כְּהוּנָּה אוּנ כֶּתֶר מַלְכוּת אוּנ דִי אוּרִים וְתֻמִּים דִי פַר בָּארְגִינֶע דוֹדִי גָאט הָט גִישְׁטְרֶעקְט זַיין הַאנְד מִיךְ צוּ שְׁטַארְקֶן אִין דֶער

הָרִים. וְדַצְתִּי אַצְתִּי בִזְהָרִים: פָּתַחְתִּי מֵאֵלַי, בְּנִטּוּף מוֹרִים. נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, אֲמָרִים: מְצָאוּנִי לִגְיוֹנוֹת, סְבָבוּנִי כַנְּהָרִים. עוֹמֵד כַּהֲדַסִּים בֶּהָרִים: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם, דָּרוּשׁ דּוֹד מֵיְשָׁרִים. סוּר מְרוּכָּסֵי קְשָׁרִים: מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹר, לֶעָתִיד שְׁאוֹל נִפְשָׁרִים. הֵם בְּאֻמּוֹת הַכְּשֵׁרִים: מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד, נוֹאֲמִים בְּזֶה הַקּוֹשְׁרִים. נֶגְדּוֹ נֶהֱרָגִים כִּשְׁוָרִים. נֵזֶר יְהוּדוֹ קוֹשְׁרִים. נֶצַח, מַלְכוּתוֹ שָׂרִים:

דּוֹדִי, נוֹעֲמוֹ עִמּוֹ מְיַשְּׁרִים. נִכְתָּב וְנִקְרָא, בְּשִׁירִים. צִדְקוֹתָיו לְרֵקִים מְחַזְּרִים. צְבִיוֹנוֹ, עֲשׂוֹת מִתְאַזְּרִים. צְפוּתֵנוּ, צְפוֹת מְשַׁחֲרִים. צִיּוֹן עַמּוּד שְׁחָרִים. צוּר קוֹנֵנוּ מַכְתִּירִים. צָרְכֵנוּ בְּפֶלֶל מַעְתִּירִים. חֲזֵה נֶחֱזֶה, בְּבֵאוּרִים. חֲשָׁבֵנוּ לָעַד לְאוֹרִים: חַיּוֹן חַי, זַכֵּנוּ כְּמִתְפָּאֲרִים. קַיָּם לְדוֹר דּוֹרִים. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים:

כשחל בחול

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ, וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

כשחל בשבת

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ, אֵין קָדוֹשׁ, כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה, יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל, הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם, דַּלְתוֹת, שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה, מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה, מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וּלְיוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא, בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ,

בית ישראל

צַייט הָט גָאט אוּנְטֶר גִילֶעהְנְט דִי יִשְׂרָאֵל דִי וָוָם זֶענִין לֶערְנֶערְם אִיךְ בִּין גִישְׁטַאנֶן אוֹיף דֶעם גְלוּסְטִיגֶן בַּארְג אוּנ גִיאַיילְט צוּ הֶערֶן דִי גִיוָוארִינְטֶע רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה פָּתַחְתִּי פוּן זִיךְ זֶעלְבְּסְט הָאבּ אִיךְ גִיעֶפִינְט וִויא מִיט בְּשָׂמִים מַיין מוֹל אוּנ הָאבּ גִיזָאגְט גָאטְס זָאג וֶועלֶען מִיר טָאן אוּנ וֶועלֶן צוּ הֶערֶן מְצָאוּנִי עֶס הָט מִיךְ אַרוּם גִירִינְגִילְט פִיל כִּתּוֹת אוּנ חַיָּלוֹת פוּן מַלְאָכִים בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה וִויא דִי בֶּעךְ וַואסֶער דָּרוּשׁ דּוֹד דוּ זָאלְסְט דֶם הַאלְטֶען דָאס פְרַיינְד שַׁאפְט פוּן רֶעכְט פַארְטִיקֵייט לֶעָתִיד אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶן וֶועלֶען דִי אוּמוֹת פְרֶעגֶען יִשְׂרָאֵל פַר וָוָם דֶם גֵיהִנָּם טוּט אוּנְז פַר בְּרֶענֶן אוּנ אַייךְ נִיט הֵם וֶועלֶן דִי יִשְׂרָאֵל זַיי עֶנְטְפֶרֶן מִיר זֶענִין צְווִישֶׁן אַלֶע אוּמוֹת דִי בֶּעסְטֶע מַה וָוָם אִיז דַיין פְרַיינְדְשַׁאפְט מֶער פוּן אַלֶע פְרַיינְדְשַׁאפְט נֵזֶר זַיינֶע גִיאֵיינְצִיגְטֶע קְרוֹן בִּינְדֶען דִי יִשְׂרָאֵל זַיי טוּעֶן זִינְגֶען זַיין אֵייבִּיגֶע מַלְכוּת אוֹיף דֶער וֶועלְט:

דּוֹדִי נוֹעֲמוֹ מַיין פְרַיינְד גָאט זַיין זִיסְקֵייט טוּט רֶעכְט פַארְטִיגֶען זַיין פָאלְק זַיין נָאמֶען וֶוערְט גֶעשְׁרִיבֶּן אוּנ גִילֵיינְט מִיט גִיזַאנְג צְפוּתֵנוּ אוּנְזֶער הָאפֶענוּנְג אִיז אוֹיף דֶר לִיכְט פוּן דֶר גְאוּלָה צוּר אוּנְזֶער בַּאשֶׁעפֶר מַאכֶן מִיר אַלֶע צַייט קְרֵיינֶן אוּנְזֶער בַּאדֶערְפֶנִישׁ בֶּעטֶן מִיר בַּיי גָאט חָזוֹה מִיר וֶועלֶן זֶעהֶן דִי לִיכְט פוּן מָשִׁיחַ מִיט לוּטֶערְקֵייט אוּנְזֶער פִינְצְטֶערְנִישׁ זָאל בְּלַייבֶּען אוֹיף אֵייבִּיג לִיכְטִיקֵייט חַי זַכֵּנוּ לֶעבֶּדִיגֶר גָאט מַאךְ אוּנְז בַּארִימֶן מִיט מַעֲשִׂים טוֹבִים פַר דִיר דוּ לֶעבְּסְט אוֹיף אֵייבִּיג דוּ לַייכְסְט אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ צוּ דִי וָואס וואוֹנֶען אוֹיף אִיר:

הַמֵּאִיר דֶר וָוָם לַייכְט מִיט דֶר זוּן אוֹיף דֶער עֶרְד כְּדֵי דִי תְּבוּאָה זָאל בֶּעסֶר וַואקְסִין אוּנ צוּ דִי וָוָם וואוֹנֶען אוֹיף דֶר עֶרְד כְּדֵי זַיי זָאלֶן זֶעהְן ווִי צוּ גֵיין מִיט דֶר בַּארְמְקֵייט מִיט זַיין גוּטְקֵייט בְּנַייט עֶר שְׁטֶענְדִיג אַלֶע טָאג דִי מַעֲשִׂים פוּן דִי זֶעקְם טֶעג בְּשַׁעַת עֶר הָט דִי וֶועלְט

הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ. וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ, מַלְכֵּנוּ, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ, גּוֹאֲלֵנוּ, לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ, מוֹשִׁיעֵנוּ, לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל, אָדוֹן, עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ, בְּפִי כָּל נְשָׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה, סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה, עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד, עַל הַמֶּרְכָּבָה. זְכוּת וּמִישׁוֹר, לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים, לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם, בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל. כֹּחַ וּגְבוּרָה, נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים, בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו, וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם, בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם, וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד, נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה, לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ, כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל, אֲשֶׁר שָׁבַת, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִתְעַלָּה, וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה, לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח, שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת, לַייָ. לְפִיכָךְ, יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ, לָאֵל, כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל, מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ, יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל שֶׁבַח, מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר, שֶׁעָשִׂיתָ, יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם, בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ, הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ, מֵאָז, הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ, גְּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל, זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב, יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן, סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו, קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל

בית ישראל

באשאפן היינו ער האט געמאכט טאג אונ נאכט אזו איז ביז היינט אלע טאג: מה גאט וויא גאר פיל זיינען דיינע ווערק דו האסט זיי אלע מיט חכמה באשאפן די גאנצע וועלט איז פול דיינע בשעפעניש המלך דער דא איז אליין איין מלך פון דענמאלט אן אונ איז דער הויבן דר וואס איז גלויבט אונ דר וואס איז דר הויבן פון אייביגע צייטין: אלהי אייביגר גאט דר בארם דיך איבר אונז מיט דיין פיל דר בארימקייט אונזער שטארקער הער אונזער שטארקר פעלזין באשיצר אונזער הילף אונ ביסט איין שטארקייט ארום אונז: אל דער גלויבטער גאט דער וואס איז גרויס מיט וויסען שאפט ער האט אן גיבבייט אונ באשאפין די לויטערקייט פון דער זון גאט דער וואס איז גוט ער האט באשאפין אלע ברואים פון זיין כבוד וועגין ליכט הט ער גיגעבין ארום זיין כסא הכבוד די הערין דאס זיינען די היילינגע מלאכים די וום דר הייבען דעם שטארקען גאט צי דר ציילין תמיד גאטס כבוד אונ זיין היליקייט. תתברך דו גאט אונזר גאט ווערסט גילובט פון וועגין די גילובטע ווערק פון דייגע הענט אונ פון וועגין די ליכטיקייט פון דאס ליכט וואס דו האסט באשאפען דרויף זאל מען דיך אייביג באשייגען:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ, לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם. וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

מיוסד ע״פ תשר״ק כפול ובסוף חתום שלמה חזק

רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז, תַּג עִטּוּר כֶּתֶר. תְּחַן יוֹחַן עֶתֶר. שִׁכְנוֹ, בְּיוֹשֵׁב סֵתֶר. שְׁלִיחַ מְפוֹרָשׁ פּוֹתֵר. רָם וְנִשָּׂא בְּיוֹתֵר. רַב בְּנֶגֶן וְסוֹתֵר. קוֹרְאָיו פֶּתַח חוֹתֵר. קַבֵּל כְּנִתּוּחַ בָּתֶר:

עֵינָיו כְּיוֹנִים. צַד רִבּוּעַ דְּפַנִּים. צוֹפוֹת צוֹפִים צְפוּנִים. פְּתוּחוֹת שִׂיחַ סְפוּנִים. פּוֹנוֹת לְאֵלָיו פּוֹנִים: עָתִיד

בית ישראל

תִּתְבָּרַךְ דו זָאלְסְט זַיין גילויבּט אוּנְזֶער שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנְזֶער מֶלֶךְ אוּנ אוּנְזֶער דֶרְלֵייזֶער דֶר וָוס בַּשַׁאפְט דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אוּנְזֶער מֶלֶךְ דַיין נָאמֶען זָאל גילויבְּט זַיין צוּ אֵייבִּיג דֶר וָוס בַּשַׁאפְט בַּאדִינֶער דָס זֶענֶען דִי מַלְאָכִים וָוס וֶוערֶן אַלֶע טָאג נַיי בַּשַׁאפֶן אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוס זֵיי זֶענֶען פוּן אֵייבִּיג אָן בַּשַׁאפֶן גִיוָוארֶן אוּנ שְׁטֵייעֶן אַלֶע אִין דֶר הוֹיךְ פוּן דֶרְוֶועלְט אוּנ לָאזֶען הֶערֶן מִיט פָארְכְט מִיט אַנַאנְדֶער אַיין שְׁטַארְק קוֹל דִי רֵייד פוּן דֶעם לֶעבֶּעדִיגֶען גָאט אוּנ דֶעם מֶלֶךְ פוּן דֶר וֶועלְט: כֻּלָּם זֵיי זֶענֶען אַלֶע גֶעלִיבְּט זֵיי זֶענֶען אַלֶע דַיין אוֹיס דֶר וֵויילְטֶע זֵיי זֶענֶען אַלֶע שְׁטַארְק אוּנ אַלֶע טוּעֶן מִיט פָארְכְט אוּנ מִיט שְׁרֶעקֶן דֶעם ווילֶן פוּן זֵייעֶר בַּאשֶׁעפֶר: וְכֻלָּם אוּנ אַלֶע עֶפֶענֶען זֵייעֶר מוֹיל מִיט הֵיילִיקֵייט אוּנ מִיט רֵיינִיקֵייט מִיט לוֹיבּ אוּנ מִיט גִיזַאנְג אוּנ זֵיי לוֹיבֶּן אוּנ בַּארִיכְן אוּנ בַּשֵׁיינֶען אוּנ הֵיילִיגֶן אוּנ מַאכֶן קִינִיגֶן: אֶת שֵׁם גָאטְס נָאמֶען וָואס עֶר אִיז אֵיין גְרוֹיסֶער אוּנ אֵיין שְׁטַארְקֶער אוּנ אַיין שְׁרֶעקְלִיכֶער קִינִיג עֶר אִיז הֵיילִיג: וְכֻלָּם אוּנ אַלֶע זֶענֶען אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל דֶעם יָאךְ פוּן מַלְכוּת דֶר דָא אִיז אִין הִימֶל אוּנ דֶר עֶלְצְטֶער טוּט גֶעבֶּן רְשׁוּת צוּם קְלֶענְסְטֶן צוּ הֵיילִיגֶן זֵייעֶר בַּשֶׁעפֶּר מִיט אַזֶענֶעפְטִיג גִימִיט מִיט אַקְלָאר לָשׁוֹן אוּנ מִיט זִיסְקֵייט אוּנ אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶר שְׁרַייעֶן מִיט אַמָאל קְדוּשָּׁה אוּנ זָאגֶען מִיט פָארְכְט: קָדוֹשׁ דֶער גָאט פוּן אַלֶע הֶערְשַׁאפְטֶען אִיז הֵיילִיג דִי גַאנְצֶע עֶרְד אִיז פוֹל זַיין כָּבוֹד:

רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז דֶר הוֹפְּט פוּן גָאט אִיז פוֹל מִיט שֵׁיינֶע קְרוֹנֶען דוּרְךְ גִיבֶּעט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וֶוערְט עֶר אִיבֶּר גִיבֶּעטֶן זַיין רוּאוּנְג אִין עֶר זִיצְט אִין פַאר בָּארְגִינִישׁ זַיינֶע שְׁלוּחִים זֶענֶען דִי מַלְאָכִים וָוס בַּאשֵׁיידֶן דִי תְּפִלּוֹת פוּן יִשְׂרָאֵל גָאט אִיז פִיל אוֹיף גִידֵיבֶּן פוּן דֶר וֶועלְט עֶר אִיז דֶר עֶלְצְטֶער צוּ בּוֹיעֶן אוּנ צוּ צוּ וַוארְפֶן ווי זַיין ווילֶן אִיז דִי וָוס רוּפֶן אִים אָן הֵייסְט עֶר זֵיי דִי טוֹיעֶרְן עֶפֶענֶען אוּנ נֶעמְט אָן דִי תְּפִלּוֹת אַזוֹ ווי דִי שְׁטִיקֶער פוּן קָרְבָּנוֹת:

עֵינָיו כְּיוֹנִים דִי אוֹיגֶן פוּן גָאט קוּקֶן ווי אֵיין טוֹבּ פוּן אַלֶע פִיר זַייטֶן אוֹיף יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶען מְקַיֵּים תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת זֵיי זֶענֶען אָפֶן אוֹיף דִי תְּפִלּוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֵיי קֶערֶן זִיךְ נָאר צוּ

וְגַנּוֹ פְּנִינִים. עָרוּךְ נֶגְדּוֹ מִלְּפָנִים. סְבִיבוֹ אֵין לְפָנִים. שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפַנִּים:

לְחָיָיו נְטוּף מוֹר לְקָחִים. נְעִימִים אֲמָרִים מַלְקוֹחִים. מִגְדָּלוֹת, מֶרְקַח רְקוּחִים. מַתָּן לְנֶפֶשׁ פְּקוּחִים. לוּחוֹת הֵירוּת מְשִׁיחִים. לֵב עָלוּב מְשַׂמְּחִים. כְּאֵב מַמְרִיחִים וּמוֹשְׁחִים. כַּעֲרוּגוֹת עֲרֵבִים שִׂיחִים:

יָדָיו יְדֵי אָדָם פְּשׁוּטוֹת. יְצוּרָיו לְקַבֵּל מִלְּשׁוֹטוֹת. טוֹעִים דֶּרֶךְ קוֹשְׁטוֹת. מֶרֶף לְכֹל מוֹשִׁיטוֹת. חֲזָקוֹת וּמַחֲזִיקוֹת מָטוֹת. חִישׁ מֵהֶחִי מְלַקְּטוֹת. זְכוּת מְגַלְגְּלוֹת וּמָטוֹת. זַעַם הַדִּין מְקַנְּטוֹת:

שׁוֹקָיו וַעַד כָּתְלֵנוּ מְצָרֵף. וְתַחַת רַגְלָיו שְׂרַפְרֵף. הַדּוֹכוֹ מַרְעִיד וּמְרַפְרֵף. הַיָּם מַלְחִיךְ וּמְשָׁרֵף:

חזן חִכּוֹ מַמְתַּקִּים דַּת מְשָׁלִים עַתִּיקִים. גּוֹזֵר אוֹמֵר וּמֵקִים. בִּדְבָרִים שִׁפֵּר שְׁחָקִים. אָמַר, וַיִּקְרָא אֲרָקִים:

חזן שְׁבָחוֹ, לִגְיוֹנָיו מְפִיקִים. הֲמוּלַּת הָמוֹן, אֲפִיקִים. חֲלִים זָעִים קְרִיאַת שִׁלּוּשׁ קְדוּשָּׁה מַסְפִּיקִים:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ. פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב. לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:

בית ישראל

אִים דֶר גַן עֵדֶן אִיז בַּאהַאלְטֶן צוּ דִי וָוס הִיטֶן דִי תּוֹרָה וָוס זִי אִיז טַייעֶרֶר פוּן גִין גָאלְד עֶס אִיז פַּארְטִיג גִיוָוארֶן דָס גֵיהִנָּם אַנְטְקֶעגִין דֶעם גַן עֵדֶן אֵיידֶר דִי וֶועלְט אִיז בַּאשַׁאפֶן גִיוָוארֶן אֲפִילוּ דִי מַלְאָכִים ווייסִין נִיט ווִי גְרוֹס דֶער שְׂכַר אִיז פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אִין גַן עֵדֶן:

לְחָיָו נְטוּף מוֹר גָאט פוּן זַיינֶע רֵייד אִיז גִיוָוארֶען בַּאשַׁאפֶען דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט אוּנ אֵיין רֵיח פוּן בְּשָׂמִים זַיינֶע זִיסֶע וֶוערְטֶער אִיז זִיסֶער פוּן אַלֶע גִיפְרֶעגִילְטֶע בְּשָׂמִים:

יָדָיו יְדֵי אָדָם דִי הֶענְט פוּן גָאט זַיינֶען אוֹיף גִיעֶפִינְט מְקַבֵּל צוּ זַיין דִיא תְּשׁוּבָה פוּן זַיינֶע יִשְׂרָאֵל וֶוען זֵיי קֶערֶן אָפּ פוּן דֶעם גוּטֶען וֶועג גִיט עֶר פָּארְט אִיטְלִיכֶן זַיין שְׁפַּייז:

שׁוֹקָיו וַעַד כָּתְלֵנוּ גָאט אִיז גְלַייךְ וִויא עֶר שְׁפַּארְט אוּנְטֶער דֶעם כּוֹתֶל מַעֲרָבִי וָואס זִיא אִיז גִיבְּלִיבֶּן פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס זִיא אִיז אֵיין אוּנְטֶער הַאלְט פוּן זַיינֶע פִּיס:

חִכּוֹ מַמְתַּקִּים זַיין גוּמֶען אִיז מִיט פִיל זִיסְקֵייט זַיין תּוֹרָה אִיז פִיל שְׁטַארְקֶע מְשָׁלִים וָוס עֶר אִיז גוֹזֵר אַזוֹי בְּלַייבְּט עֶס דִי חֲיָלוֹת פוּן מַלְאָכִים פוּלֶע אוּנ שְׁטַארְקֶע זַייא צִיטֶערִין צִיטֶערִין אוּנ שְׁטוּרֶעמֶען אֵיידֶער זַייא קָאנֶען זָאגֶען דְרַיי מָאל קָדוֹשׁ:

וְהַחַיּוֹת אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוס הֵייסֶן חַיּוֹת זִינְגֶן, אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוס הֵייסֶן כְּרוּבִים רִיהְמֶן, אוּנ דִי מַלְאָכִים וָואס הֵייסֶען שְׂרָפִים זִינְגֶען, אוּנ דִי מַלְאָכִים וָואס הֵייסֶען אֶרְאֶלִּים דִי טוּעֶן לוֹבֶּן אוּנ זָאגֶען גִילוֹבְּט אִיז דֶר כָּבוֹד פוּן גָאט פוּן זַיין אָרְט:

לָאֵל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לַמֶּלֶךְ, אֵל, חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי, הוּא לְבַדּוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר, לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ, עַל צִיּוֹן, תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ, מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה, וִיתֵרָה, חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן, תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל. דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, אֶת שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ. וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת,

---

בית ישראל

לָאֵל צו דֶעם גִילוֹבְּטֶען גָאט גִיבֶּן זֵיי לִיבְּלִיכֶע לוֹבּ צוּ דֶעם מֶלֶךְ וָוס עֶר אִיז אַלֶעבֶּדִיגֶער גָאט אוּנ אַשְׁטַארְקֶער גָאט זָאגֶען זֵייא לוֹבּ גִיזַאנְג אוּנ לָאזֶען הֶערִין לוֹבּ דֶען עֶר אַלֵיין טוּט שְׁטַארְקַייט דוּרְךְ דֶער זוּן אוּנ בַּאשַׁאפְט נַייֶע זַאכֶען דָס דִי לְבָנָה וֶוערְט אַלֶע חוֹדֶשׁ בַּאנַייט עֶר אִיז אֵיין בַּעַל מִלְחָמָה עֶר זֵייעֶט גִירֶעכְטִיקַייט עֶר מַאכְט שְׁפְּרָאצֶן הִילְף אוּנ בַּאשַׁאפְט רְפוּאוֹת עֶר אִיז פָארְכְטִיג פוּן לוֹבּ אֵיין הֶער פוּן וואוּנְדֶער דֶר דָא בַּאנַייעֶט מִיט זַיין גוּטְס אַלֶע טָאג תָּמִיד דִי וֶוערְקֶן פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית אוֹר מִיר בֶּעטִין דִיךְ גָאט אַז דוּ זָאלְסְט לַייכְטֶן אֵיין נַייֶע לִיכְט אִיבֶּר צִיּוֹן אוּנ מִיר זָאלֶן אַלֶע בַּאלְד זוֹכֶה זַיין צוּ זַיין לִיכְט. בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר. דָא בַּאשַׁאפְט דִיא לִיכְט:

אַהֲבָה אֵיין גְרוֹסֶע לִיבְּשַׁאפְט הָאסְטוּ אוּנְז לִיבּ גִיהַאט אוּנְזֶער גָאט אֵיין גְרוֹסֶע אִיבְּרִיגֶע דֶער בַּארִימְקֵייט הָאסְטוּ זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז דֶר בַּארִימְט אָבִינוּ אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קֵינִיג פוּן וֶועגֶן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין וָוס זֵיי הָאבֶּען זִיךְ אִין דִיר פַר זִיכֶערְט אוּנ דוּ הָאסְט זֵיי גִילֶערִינְט דִי חוּקִים פוּן דֶר תּוֹרָה וָוס דוּרְךְ דֶעם קוּמְט מֶען צוּם אֵייבִּיגֶען לֶעבֶּן אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוּנְז אוֹךְ לִיבּ הָאבֶּן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז אוֹךְ לֶערְנֶען. אָבִינוּ אוּנְזֶער פָאטֶער דֶר בַּארֶעמִיגֶער דֶר בַּארִים זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז אוּנ גִיבּ אוּנְז אִין אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגִין צוּ לֶערְנֶען אוּנ מִיט אַנְדֶערֶע צוּ לֶערְנֶען צוּ הִיטֶען אוּנ צוּ טָאן אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין אַלֶע רֵייד פוּן תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מִיט לִיבְּשַׁאפְט וְהָאֵר אוּנ דֶר לַייכְט אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶן אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ בַּאהֶעפְט אוּנְזֶער הַארְץ אִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ אֵיינְצִיג אוּנְזֶער הַארְץ לִיבּ צוּ הָאבֶּן אוּנ צוּ פָארְכְטֶן זִיךְ פַר דַיין נָאמֶן אוּנ מִיר זָאלֶען נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן בִּיז אֵייבִּיג כִּי דֶען אִין דַיין הֵיילִיג נָאמֶן דֶעם גְרוֹסֶן אוּנ דֶעם פָארְכְטִיגֶען פַר זִיכֶערִין מִיר זִיךְ מִיר לוּסְטִיגֶען זִיךְ אוּנ פְרֵייעֶן זִיךְ דוּרְךְ דַיין הִילְף וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֶענְג אוּנְז פוּן אַלֶע פִיר עֶקִין פוּן דֶר עֶרְד אוּנ פִיר אוּנְז אוֹיף רִיכְטִיג צוּ אוּנְזֶער לַאנְד כִּי דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין טֶערְקֶר פוּן הִילְף אוּנ נָאךְ יְצִיאַת מִצְרַיִם הָאסְטוּ אִין אוּנְז אוֹס דֶר וֵוייֶלְט פוּן אַלֶע אוּמוֹת אוּנ

אַתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

בית ישראל

שְׁפְּרַאכֶן וְקֵרַבְתָּנוּ אוּנ דוּ הָאסְט אוּנְז גֶינֶעהֶנְט צוּ דַיין גְרוֹסֶן נָאמֶן אוּנ דוּ הָאסְט אוּנְז אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי דִי תּוֹרָה גֶיגֶעבֶּן וָוס זִיא אִיז אֵייבִּיג אֱמֶת צוּ דַאנְקֶן דִיר אוּנ אֵיינְצִיגֶן דִיךְ מִיט לִיבְּשַׁאפְט: גֶעלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָט אוֹיס דֶער וֶוייֶלְט אִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט לִיבְּשַׁאפְט;

דָאס פַּייְּשׁ פוּן (קְרִיאַת שְׁמַע) גֶיפִינְט מֶען אִין (מַעֲרִיב):

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד קַיָּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ:

בית ישראל

אֱמֶת דָס איז אֱמֶת דָס דֶר אֵייבִּיגֶר גָאט איז אונְזֶר קֶינִיג דֶר שְׁטַארְקֶר פֶעלְזִין פוּן יַעֲקֹב עֶר איז דֶר בַּאשִׁיצֶר אונְזֶר הִילְף פוּן אֵיין דוֹר צוּ דֶעם אַנְדֶערֶן עֶר איז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין נָאמֶען איז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין שְׁטוּל איז אָן גִבְּרֵייט אוּנ זַיין קֶינִיגְרַייךְ אוּנ זַיין וָוארְהַייט דִי הַבְטָחָה וָוס עֶר איז מַבְטִיחַ הָאט אֵיין קִיוּם אוּיף אֵייבִּיג. וּדְבָרָיו אוּנ זַיינֶע רֵייד זֶענֶען לֶעבֶּעדִיג אוּנ בַּאשְׁטֶענְדִיג זֵיי זֶענֶען וָוארְהַאפְטִיג אוּנ גְלוּסְטִיג אוּף אֵייבִּיגֶע צֵייטֶען: עַל אוּף אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶען אוּנ אוּף אוּנְז אוּף דִי גִבִּירְד וָואס וֶועלֶען נָאךְ אוּנְז זַיין אוּנ אוּיף דִיא גִבִּירְד פוּן דִיא קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל דַיינֶע קְנֶעכְט:

עַל הָרִאשׁוֹנִים אוּף דִי עֶרְשְׁטֶע אוּנ אוּף דִי לֶעצְטֶע איז דִיא תּוֹרָה גוּט אוּנ בַּאשְׁטֶעטִיגְט צוּ אֵייבִּיג דִיא תּוֹרָה וּמִצְוֹת זֶענֶען אֱמֶת אוּנ גֶעווִיס דָאס איז אֵיין חוֹק מִיר זָאלֶען זֵייא מְקַיֵּים זַיין אוּנ עֶס זָאלֶען נִיט פֶעלֶען. עֶס איז אֱמֶת דָאס דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶען אוּנְזֶער קֶינִיג דֶר קֶינִיג פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶען אוּנְזֶער דֶער לֵייזֶער אוּנ דֶר לֵייזֶער פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶען אוּנְזֶער בַּאשֶׁעפֶער אֵיין שְׁטַארְקֶר פֶעלְזִין פוּן אוּנְזֶער הִילְף אוּנְזֶער אוּיס לֵייזֶר אוּנ אוּנְזֶער בַּאשִׁירְמֶר דַיין נָאמֶען איז פוּן אֵייבִּיג עֶס איז קֵיין גָאט נִיט פַאר הַאנְדֶערֶן אָן דִיר:

זולת אֲהֵבוּךָ נֶפֶשׁ לְהָדֵךְ. מוֹנִים בּוֹטֵחַ וְשׁוֹדֵךְ. אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ:
בְּשׁוּב נוֹחֵךְ, גִּנּוּנוֹ. רִבְבָה תְּרַנֵּן בְּגִנּוֹ. דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ:
גְּשִׁים נִבְנֶה כְּהַחֲדִילִי. דּוֹבְבִים נֵלְכָה לְהַבְדִּילִי. אֲנִי לְדוֹדִי, וְדוֹדִי
לִי: דִּמַּנִי נָאוָה וּתְרוּצָה. כִּנַּנִי בְּלֹא פִּרְצָה. יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי, כְּתִרְצָה:
הִזְהִירַנִי מִמַּעַשׂ מְעַנַּיִךְ. הַתְעֵב גֵּיא כְּנַעֲנַיִךְ. הָסֵבִּי עֵינַיִךְ: וְעַמֵּךְ כֻּלָּם
הַלּוּלִים. קֹדֶשׁ וְלֹא חוּלִים. שִׁנַּיִךְ, כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים: זְבָדַנִי, זְבוּל אַרְמוֹן.
טִיב יוֹשְׁבֵי אָמוֹן. כְּפֶלַח הָרִמּוֹן: חַכְמֵי מַלְאֲכוֹת מְלָאכוֹת. נֶצַח עוֹלָם
הֲלִיכוֹת. שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת: טוֹעֲנִים אֲסוּפוֹת גְּנָתִי. יַחַד, נוֹטְעִים
כַּנָּתִי. אַחַת הִיא, יוֹנָתִי: יָשְׁרָם לְהָלִיץ הַתְּקָפָה. גַּבְהוּת קֶרֶן זְקוּפָה.
מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה: כַּעַס וּשְׂחוֹק יָגוֹז. דַּלַּת רֹאשׁ מִלָּגוֹז. אֶל גִּנַּת
אֱגוֹז: לְגוֹלֵל אֶבֶן צְמִתַתְנִי. בְּאֵר חַיֵּי צִמַּתְנִי. לֹא יָדַעְתִּי, נַפְשִׁי
שָׂמַתְנִי: מָתַי לְהָצִיר נַעֲמִית. תּוֹעֶה וּמַתְעֶה לְהַעֲמִית. שׁוּבִי שׁוּבִי,

---

ישראל קדושים הם

אֲהֵבוּךָ נֶפֶשׁ לְהָדֵךְ, מוֹנִים בּוֹטֵחַ וְשׁוֹדֵךְ כו׳. אַנְדֶערֶע פֶעלְקֶער לֶעבֶּען רוּהִיג אִין נַארִין און פְרֶעגִין דִי יִשְׂרָאֵל וָוארוּם זֵיי הַאלְטִין זִיךְ אָן עֶווִיגֶען אַז איז דַיין גֶעלִיבְּטֶער (השי״ת) אַוֶועק, וֶועלֶען מִיר מִיט דֶעם פַארְשְׁטֵיין דִיא גמרא אַז השי״ת הָאט גֶעזָאגְט צוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ בָּנֶיךָ חָטְאוּ, דַיינֶע קִינְדֶער הָאבֶּען גֶעזִינְדִיגְט, זָאגְט אַבְרָהָם אָבִינוּ, זָאלֶען זֵיי אָב גֶעמֶעקְט וֶוערִין אוֹיף קִדּוּשׁ ה׳, דֶער נָאךְ זָאגְט השי״ת צוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ, דַיינֶע קִינְדֶער הָאבֶּן גֶעזִינְדִיגְט, עֶנְטְפֶערְט עֶר אוֹיךְ דָאס זֶעלְבֶּע, השי״ת זָאגְט צוּ יִצְחָק אָבִינוּ, דַיינֶע קִינְדֶער הָאבֶּען גֶעזִינְדִיגְט, עֶנְטְוֶוערְט עֶר מִיט שֵׂכֶל, לָאמֶער מַאכֶן אַ חֶשְׁבּוֹן, ווִי פִיל לֶעבְּט גָאר אַ מֶענְשׁ, זִיבְּצִיג יָאהְר, צְוַואנְצִיג יָאהְר, אַרָאבּ וָואס מֶען שְׁטְרָאפְט נִיט, ווִידֶער אַרָאבּ פִינְף און צְוַואנְצִיג יָאהְר פוּן נֶעכְט בְּלַייבְּט פִינְף און צְוַואנְצִיג יָאהְר, זָאגְט יִצְחָק אַ חֶעלְפְט, נֶעם אִיךְ אוֹיף מִיר, און אַ הֶעלְפְט אוֹיף דִיר, פְרֶעגִין מְדַרְשִׁים, ווָס אִיז יִצְחָק פִיר אַיין שׁוּתָּף, נָאר דִי גמרא זָאגְט רְצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מִיר ווָאלְטֶען מָאהְן דַיין רָצוֹן. נָאר דֶער יֵצֶר הָרַע און שִׁעְבּוּד מַלְכוּת (ד״ה גָלֻיוֹת) לָאזֶען אוּנְז נִיט, דְרִיבֶּער השי״ת הָט כִּבְיָכוֹל חֲרָטָה ווָס הָאט בֶּעשַׁאפֶען דֶעם יֵצֶר הָרַע, ווִי די גמרא זָאגְט אִין בְּרָכוֹת אוֹיף דֶעם פָּסוּק „נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִי, אִין יִצְחָק אָבִינוּ הָט אָנְגֶענוּמֶען שִׁעְבּוּד מַלְכֻיוֹת, אִיז פַּלְגָא עָלַי וּפַלְגָא עָלָךְ דָאס אִיז רֶעכְט. נָאר דָאס אִיז אַ פְרַאגֶע, אַז אוּנְזֶער הֵיילִיגֶער פָאטֶער אַבְרָהָם אָבִינוּ זָאל עֶנְטְפֶערִין, יִמָּחוּ עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ. אַז ווִי בַּאלְד זֵיי הָאבֶּען גֶעזִינְדִיגְט, זָאלֶען זֵיי אָב גֶעמֶעקְט ווֶערִין פוּן דֶער ווֶעלְט, דֶער תֵּירוּץ אִיז, אַז דִיא כַּוָּנָה אִיז אַנְדֶערְשׁ, ווִיא השי״ת גֶערוּעֶרְט, אַז דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען גֶעזִינְדִיגְט, זָאגְט אַבְרָהָם עֶס אִיז דָא זִיבְּעְצִיג פֶעלְקֶער, אִיז אַז קוּמְט אַ גְזֵרָה אַז זֵיי מוּזְין בַּייטֶען דִי אֱמוּנָה, און אוֹיבּ נִיט ווֶעט מֶען זֵיי טֵייטֶען בַּייטְ׳ן זֵייא בַּאלְ׳ דִיא אֱמוּנָה, אָבֶער דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל זַיינֶען זֵייעֶר שְׁטַארְק אִין דֶער אֱמוּנָה, אַז קוּמְט אַיין גְזֵרַת [...]ער ח״ו אוֹיף זֵיי, פוּן דֶעסְטְוֶועגִין יִמָּחוּ עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ לָאזֶען זֵיי זִיךְ טֵייטְ׳ן [...]קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ, דָס זָאגְט דֶער [...]

בית ישראל

אֲהֵבוּךָ נֶפֶשׁ דַיינֶע גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן זֵייעֶר נֶפֶשׁ פַר שְׁטוֹסֶן פוּן דַיינְט ווֶעגֶן און זָאגֶן אָנָא הָלַךְ דּוֹדֵךְ. בְּשׁוּב נוֹחֵךְ אִין זַיין ווִידֶער קֶערֶן צוּ מַאכֶן רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה צְווִישֶׁן דִי יִשְׂרָאֵל דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ. גְּשִׁים נִבְנֶה כְּהַחֲדִילִי דִי רְשָׁעִים הָאבֶּן גִיזָאגְט מִיר ווֶעלֶן בּוֹעֶן בַּאנַאנְד זֵיי הָאבֶּן גִירֶעט מִיךְ צוּ פַר מַיידֶן אָבֶּער אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי. דִּמַּנִי נָאוָה וּתְרוּצָה עֶר הָט מִיךְ גִיגְלַייכְט מִיט שֵׁיינְקֵייט ווִיא אַיין שֵׁיינֶער גָארְטֶען אָן אַיין אוֹיס בְּרָאךְ אַזוֹ ווִיא עֶס שְׁטֵייט יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה. הִזְהִירַנִי מִמַּעַשׂ מְעַנַּיִךְ עֶר הָט אוּנְז גִיוָוארִינְט נִיט צוּ טָאן דִי מַעֲשִׂים פוּן מִצְרַיִם און אוֹיךְ נִיט דִי מַעֲשִׂים פוּן כְּנַעַן וְעַמֵּךְ כֻּלָּם דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אַלֶע הֵיילִיג זְבָדַנִי זְבוּל אַרְמוֹן גָאט הָאט מִיר אָפּ גִיטֵיילְט אַיין ווָאוֹנוּנְג אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עֶר הָט בַּאגִיטִיגְט דִי סַנְהֶדְרִין ווָאס זֵיי זַיינֶען גִיזֶעסִין אִין לִשְׁכַּת הַגָּזִית חַכְמֵי מַלְאֲכוֹת דִי מַלְאָכִים דָאס זַיינֶען דִי לוֹמְדֵי תּוֹרָה זַיינֶען אוּנְז מְזַכֶּה צוּ עוֹלָם הַבָּא ווָס אִיז אֵייבִּיג טוֹעֲנִים אֲסוּפוֹת גַּנָּתִי זֵיי זַיינֶען אָן גִילָאדְן מִיט הֲלָכוֹת אִין זֵייעֶר אַיין זַאמְלֶן זִיךְ אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כַּעַס וּשְׂחוֹק כַּעַס און גִישְׁפֶּעט זָאל פוּן אוּנְז אַוֶועק גֵיין לְגוֹלֵל אֶבֶן אַז אַיין ווֶעלְגֶער שְׁטֵיין בִּשְׁעַת חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאסְטוּ מִיר פַר קוּפְט אוֹיף אַלַאנְגֶע צַייט מַיין בְּרוּנֶן פוּן לֶעבֶּן הָאסְטוּ פַר שְׁנִיטִין מָתַי לְהָצִיר נַעֲמִית ווֶען ווֶעט זַיין גְאוּלָה

מיין

אהבור

הַשּׁוּלַמִּית: נָאִים לְהִתְנַדֵּב מְעוּלִים. רְאוּת וּלְקַלֵּס מוּעֳלִים. מַה יָּפוּ פְּעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים: סֵדֶר עֲבוֹדָה מְהוּגָּן. הָשֵׁב לְשִׁיתוֹ נִגֵּן. שָׁרְרֵךְ אַגַּן: עֲרוֹךְ אֵילִים וּפָרִים. כְּאָז בְּיַד סוֹפְרִים. שְׁנֵי שָׁדַיִךְ. כִּשְׁנֵי עֳפָרִים: פֶּתַח שִׁיר מִקְהַל. הֲדַר זָקֵן מְגוּדָל. צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל: צַו חֶסֶד כְּגוֹמֵל. וְנַשֵּׂא כְּאָמוּר חוֹמֵל. רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל: קַלֵּם תְּמוּר אַשְׁמַת. גְּנַאי זִכְרוֹנֵךְ שַׁמַּת. מַה יָּפִית. וּמַה נָּעַמְתְּ: רִיב לְטוֹב יוֹמָר. וּלְשִׁפְלוּת עֶמֶק יְזוֹמָר. זֹאת קוֹמָתֵךְ, דָּמְתָה לְתָמָר: שַׁתֵּף בְּכָל מִשְׁמָר. כְּלָם צַדִּיקִים בְּמַאֲמָר. אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר: תַּעַן דָּבָר טוֹב. שׁוּרָה אֲדַת לַהֲטוֹב. וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב:

כלה״י סתרוזים תתוס שלמה ברב״י יהודה חזק ואמץ מהול כתורה אמן ואמן:

שְׁחוֹרָה, וְנָאוָה תְּשׁוּקָתוֹ. לֹא מֵרוֹב חֲשׁוּקָתוֹ. אֲנִי לְדוֹדִי, וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ: מֵהֲפוּרִים, שׁוּר שְׁפוּרִים. הִסְתַּכֵּל בָּךְ כּוֹפְרִים. לְכָה דוֹדִי, נֵצֵא הַשָּׂדֶה, נָלִינָה בַּכְּפָרִים: בִּינָה רְצוּי תוֹרְמִים. בְּסוֹף עוֹלָם גּוֹרְמִים. נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים: יִתֵּן קוֹל צוֹרֵחַ. הַטּוֹבוֹת וְהָרָעוֹת הַפּוֹרֵחַ. הַדּוּדָאִים, נָתְנוּ רֵיחַ: דּוֹדִי נֹחַ לִי. הַמְנַחֲמִי וּמוֹחֵל לִי. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: חֲזוֹת כְּאָז צְבָאֶךָ. זוֹהַר שְׁכִינַת מוֹרָאֶךָ. אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ: קְרוֹבֶיךָ עִם דְּבֵקָנִי. וֶסֶת שִׁבְחֲךָ סִפְּקָנִי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי: אַחֲרִית לְטַהֵר שׁוּלַיִם. מַהֵר, לְשַׁלֵּם

בית ישראל | ישראל קדושים הם

אֲהֵבוּךְ נֶפֶשׁ לְהָדֵךְ. די יִשְׂרָאֵל דיינע געליבטע, זענען זיך מוֹסֵר נֶפֶשׁ מיט ליבע, און גייען אויף קִדּוּשׁ הַשֵּׁם פון דיינעטוועגן און פערניכטען זייער נֶפֶשׁ פון דיין עהרע וועגן.

מיין פריינד אז איין גראז וואס ווערט גיגעסין צו דער חַיָּה וָוס הייסט בַּת הַיַּעֲנָה נָאִים לְהִתְנַדֵּב די יִשְׂרָאֵל זיינען גיוועזן די בעסטע מענטשן מְנַדֵּב צוא זיין זייערע בעסטע בְּהֵמוֹת אויף קָרְבָּנוֹת מַה יָּפוּ פְּעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים. סֵדֶר עֲבוֹדָה דער סֵדֶר פון עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז גיוועזן זייער רעכט רבש״ע קער אום צו זיין ארט דם גיזאנג פון אֻמַּת עֲרוֹךְ אֵילִים מיר וועלין אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָן ריכטין אלערלייא קָרְבָּנוֹת אזו ווי מיר האבן בְּקַבָּלַת פון אונזערע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים ביז משֶׁה רַבֵּינוּ פֶּתַח שִׁיר דעם שיר פון די לְוִיִּם ניט צו פר מיידן די שיינע בארט פון די כֹּהֲנִים זאל ווערן גרוס אונ שיין אזו ווי עם שטייט צַוָּארֵךְ כְּמִגְדָּל. צַו חֶסֶד גּוֹמֵל מיר בעטין גאט זאל גוֹמֵל חֶסֶד זיין דער הובן צו ווערן אזו ווי גאט האט צו גיזאגט מיט זיין רַחֲמָנוּת קַלֵּם תְּמוּר אַשְׁמַת איך בין גיווארן צו גישפעט ווייל איך האב גישולדיגט אונ דריבער בין איך ביי דיר פר מיאוסט דאך שטייט אין פָּסוּק מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ. רִיב לְטוֹב יוֹמָר די קריג וָוס דו האסט צו אונז זאל ווערין צו גוטין פר ביטין זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר. שַׁתֵּף בְּכָל מִשְׁמָר דו האסט די יִשְׂרָאֵל גיגעבען איין שוּתָּפוּת מיט דיין שְׁכִינָה אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר. תַּעַן דָּבָר טוֹב דו זאלסט אונז ענטפערען גוטע רייד אונ מיר זאלין ביי דיר גילובט זיין אלע גלייך:

שְׁחוֹרָה וְנָאוָה ווען מיר זיינען שווארץ זיינען מיר אבער שיין מיט מִצְוֹת אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ. מֵהֲפוּרִים שׁוּר פון די פר שעמטע זאלסטו זעהן אין זייערע שיינע מַעֲשִׂים בִּינָה רְצוּי תוֹרְמִים פר שטייא דם אויף גיהובן גיבעט וואס צו דיר יִתֵּן קוֹל גאט וועט געבען איין קול מיט גישריי דּוֹדִי מיין פריינד טרייסט מיר גרינג אונ איז מיר מוֹחֵל אלץ חֲזוֹת זאלסטו אן זעהן ווי דעמאלס דיינע הֵילִיגְט מיט קלארקייט אונ פארכט פון דיין שְׁכִינָה קְרוֹבֶיךָ באהעפט מיך צו זיין דיין

בְּבִפְלַיִם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם. בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם: צִיּוֹן רְשָׁפִים מְלָבֵךְ. מִי זֹאת כְּלַבְּבֵךְ. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם, עַל לִבֵּךְ: אוֹתוֹת רְאוֹת מְרֻבִּים. דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר מְסֻבִּים, מַיִם רַבִּים: בִּיטָה עֲנִיָּה לְנַחֲמָה. תְּעָרַת אוֹם חוֹמָה. אֲנִי חוֹמָה: וִיהוּדָה כֶּרֶם גְּפָנַי. רֶגֶל הַהֵיכָל לְפָנַי. כַּרְמִי שֶׁלִּי, לְפָנָי: אֶלֶף הַמָּגֵן מָגִנִּים. אֶדֶר שָׂרִים סְגָנִים. הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים: מְסֻפָּרִיּוֹת מַסְרִיחַ רְדִידַי. נֵרְדְּ וָוֶרֶד יְדִידַי. בְּרַח דּוֹדִי: וּדְמֵה לְךָ בְּטִיוּלִים. אַמֵּץ כְּאָז חֲיָלִים. לִצְבִי, אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים: חוֹן מִשְׁקַל בְּמִשְׁקַל שְׁמָנִים. נִיחוֹחַ מוֹר סַמִּים. עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

עַל הָרֵי בְשָׂמִים. סוֹב. וּדְמֵה לְךָ דוֹדִי. מַשְׁגִּיחַ וּמֵצִיץ, מֵחֲרַכֵּי בֵּית וַעֲדִי. קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי, הָפוּק לְעוֹדְדִי. כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד. מַמְתֶּנֶת מְעִידִי. יוֹשֶׁבֶת עֲגוּמָה וַעֲגוּנָה, וְאֵין מוֹעֲדִי. וְאַתָּה יְיָ, מָגֵן בַּעֲדִי:

אֶל גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת. מוֹר וּלְבוֹנָה וַאֲהָלוֹת. הַבֵּט מִמְּעָלוֹת. כִּי מַכּוֹת נַחֲלוֹת. קוּמָה קַדְמָה, חוֹפֵשׂ עוֹלוֹת עֲלִילוֹת. מֵגֵף וּנְעִילוֹת. יִתְלַל קוֹדֶשׁ מְעִילוֹת. נָא שְׁבוֹר זְרוֹעוֹ מִלְּהַעֲלוֹת תְּעָלוֹת. וְעַם קְהִלּוֹת בְּמַקְהֵלוֹת, לְהוֹדוֹת הַלִּילוֹת:

עַל הָרֵי בָתֶר. עַל אַחַד הֶהָרִים. יֵרָאֶה לִבְחִירִים. גְּמוּל פּוֹעֵל הוֹרִים. דֻּבִּים נְמֵרִים. אֲרָיוֹת וַחֲזִירִים. פָּרִים אַבִּירִים. לְפַסֵּג גִּזְרֵי גְזָרִים. כִּיקַר כָּרִים. כָּלִים

בית ישראל

גאוהַיִּתְם פָאלְק לְמַהֵר שׁלֵּים אוּנְזֶער סוֹף צוּ מַאכֶען רֵיין צִיּוֹן רְשָׁפִים עֶס דִינֶען דִיךְ דִי יִשְׂרָאֵל מִיט גִיצַייכִינְטֶע אוּנ פְלַאמֶענְדִיגֶע הֶערְצֶר אוֹתוֹת רְאוֹת פִיל וואוּנְדֶר הָאבֶּען מִיר זוֹכֶה גִיוֶוען צוּ זֶעהֶן חַי דוּ הָאסְט אוּנְז אַרוּם גִירִינְגִילְט אִין מִדְבָּר בִּיטָה עֲנִיָּה עֶר זָאל קוּקֶען אוֹיף דִי אָרִימֶע צוּ טְרַייסְטֶען זֵיי מִיט בַּאהֶעפְטוּנְג וִיהוּדָה כֶּרֶם גְּפָנַי דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֶענִין דַיין וַויין גָארְטֶען גִיבּ זֵיי וַוייטֶער הֵיכָל דָאס מֵיינְט מֶען דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֶלֶף הַמָּגֵן אוּנְזֶערֶע שִׁיצֶערְס דָאס מֵיינְט מֶען דִי צַדִּיקִים מְסֻפָּרִיּוֹת מַסְרִיחַ פַאר מַ״ע מִיאוּסֶע זִינְד זָאלֶען זֵיין זְכֻיּוֹת וּדְמֵה לְךָ זָאלְסְט מִיט אוּנְז שְׁפַּאצִירֶען אוּנ שְׁטַארְק אוּנְזֶער הַארְץ מַ״ו וִוי פוּן לַאנְג דוּרְךְ מֹשֶׁה אוּנ אַהֲרֹן וָוס זֶענֶען גְלַייךְ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים. מִשְׁקַל בְּמִשְׁקַל דִי וָואג פוּן בְּשָׂמִים דִי קְטוֹרֶת וֶועלֶען מִיר מַאכֶען רֶעמְפִּין עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

עַל הָרֵי בְשָׂמִים אוֹיף דִי בֶּערְג פוּן יְרוּשָׁלַיִם פוּן בְּשָׂמִים זָאלְסְטוּ גֵיין קוּמִי לָךְ שְׁטֵייא אוֹיף מַיין גִיזֶועלֶען זָאלְסְט מִיךְ שְׁטַארְקֶען יוֹשֶׁבֶת אִיךְ זִיץ וִוי אֵיין עֲגוּנָה אוּנ הָאבּ נָאר אוֹיף דֶעם בַּאשִׁיצֶער אוּנְזֶער גָאט:

אֶל גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת קוּק צוּ דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָוס עֶר הָאט זִיךְ מָל גִיוֶוען אוּן עַם אִיז גִיוֶוען פַאר דִיר אָן גִינוּמֶען פַאר שֵׁיינֶעם רֵיחַ פוּן בְּשָׂמִים:

עַל הָרֵי בָתֶר אוֹיף דִי בֶּערְג פוּן יְרוּשָׁלַיִם זָאלְסְטוּ גִזֶעהֶן וֶוערֶן פֶּסַח זָאגֶן מִיר גַאנְץ הַלֵּל אַזוֹי וִוי אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן וָוס זֶענִין אִיבֶּער דֶעם יַם סוּף אִיבֶּער גִיפָארֶען אוּנ הָאבֶּען גִיזוּנְגֶען אָשִׁירָה לַה׳:

גְּמוּרִים. תּוֹר וְגוֹזָל שְׁלֵמִים. וְלֹא חֲסֵרִים. שְׁמוּרִים בְּלֵיל שִׁמּוּרִים. הַלֵּל גּוֹמְרִים. כְּעוֹבְרִים שָׁרִים זַמְּרִים. אָשִׁירָה לַיְיָ אוֹמְרִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים. עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין לָנוּ. מֶלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּעְתָּ. וִידִידִים, הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת. שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִירוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה. לְעַמּוֹ, בְּעֵת, שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

בית ישראל

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ די הילף פון אונזערע עלטערן ביסטו גאט פון איביג אן. איין באשיצר אונ איין העלפער ביסטו צו זייערע קינדער וואס וועלן זיין נאך זייא אין אלע דורות: בְּרוּם חַאטשׁט **דיין** זיצונג איז אין דער הייך פון דער וועלט ביסטו דאך משגיח אויף דער וועלט אונ דיין **משפט** אונ דיין צדקה איז ביז אין די עקין פון דער ערד: אַשְׁרֵי וואול דעם מענטשן דער דא **הערט** צוא דיינע מצות אונ טוט אויף זיין הארצן דיין תורה שבכתב אונ תורה שבעל פה: אֱמֶת **עס** איז אמת דאס דו ביסט איין האר צו דיין פאלק אונ ביסט איין שטארקר קיניג צוא קריגין **ער** זיי זייערע קריג דאס איז אמת דאס דוא גאט ביסט דער ערשטער אונ דער לעצטער אונ חוץ דיר **האבן** מיר ניט קיין גאט קיין וועלט קיניג דער לייזט אונ דער וואס העלפט אונז: מִמִּצְרַיִם גאט **אונזער** גאט דוא האסט אונז פון מצרים דער לייזט פון דעם הויז וואס מיר זיינען גיוועזן קנעכט: כָּל **אלע** זייערע בכורים האסטו דער שלאגען אונ דיא ישראל וואס דוא האסט גערופען בני בכורי **ישראל** האסטו דער לייזט אונ דעם ים סוף האסטו געשפאלטען אונ דיא מצרים האסטו געמאכט **פאר** זינקען אונ דיא געליבטע ישראל האסטו גיפירט איבער דעם ים אונ די וואסער האבן באדעקט זייערע שונאים דס איינר פון זיי איז ניט איבר געבליבן: עַל דרויף האבן דיין געליבטע **ישראל** גאט געלויבט אונ האבן גיגעבן לויב גיזאנג. גיזאנג אונ בארימונג בענטשונג אונ דאנקונג צו דעם מלך וואס ער איז אלעבעדיגער אונ אשטאנדהאפטיגר גאט: רָם ער איז הויך אונ דער הובן גרוס אונ פארכטיג ער מאכט נידעריג די האפערדיגע אונ דער הייבט די נידעריגע ער ציהט אויס די **געפאנגענע** אונ ער דער לייזט די דעמוטיגע אונ ער העלפט די ארעמע אונ ער ענטפערט צו זיין פאלק אין דער צייט ווען זיי שרייען צו אים מיט תפלה: תְּהִלּוֹת די לויב איז שיין צו גאט גלויבט איז ער אונ ווערט גלויבט. משה אונ די קינדער ישראל האבן מיט אהויך קול גיזונגען מיט גרויס פרייד אונ האבן אלע געזאגט: מִי גאט ווער איז צו דיר גלייך צווישן די שטארקע ווער איז צו דיר גלייך באשיינט מיט הייליקייט דר וואס איז פארכטיג מיט לויב דער וואס טוט וואונדר:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם. הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גּוֹאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

פס קמתכר שלמה הקטן יחיה יחזק יגדל תורה:

בְּרַח דּוֹדִי, עַד שֶׁתָּחְפָּץ, אַהֲבַת כְּלוּלֵינוּ. שׁוּב לְרַחֵם, כִּי כְלוּנוּ. מַלְכֵי זֵדִים, שׁוֹבֵינוּ תוֹלָלֵינוּ. הֲרוֹס וְקַעְקַע בִּצְרָתָם, מְתַלְּאֵנוּ. חָקַם טוֹרֵף, נַגֵּן שְׁתִילֵנוּ. הִנֵּה זֶה עוֹמֵד, אַחַר כָּתְלֵנוּ:

בְּרַח דּוֹדִי, עַד שֶׁיָּפוּחַ קֵץ מַחֲזֶה. חִישׁ, וְנָסוּ הַצְּלָלִים מִזֶּה. יָרוּם וְנִשָּׂא, וְגָבֹהַּ נִבְזֶה. יַשְׂכִּיל וְיוֹכִיחַ וְגוֹיִם רַבִּים יַזֶּה. הָשׂוּף זְרוֹעֲךָ קְרָא כָזֶה. קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה:

בְּרַח דּוֹדִי, וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי. יִגַּל יִגַּשׁ קֵץ קִצְבִי. דַּלּוֹתִי מִשִּׁבְיִ. לַעֲטֶרֶת צְבִי. תְּעוּבִים, תְּאֵבִים הַר צְבִי. וְאֵין מֵבִיא וְנָבִיא וְלֹא תִשְׁבִּי. מְשַׁנֵּי מְשִׁיבִי. רִיבָה רִיבִי. הָסֵר חוֹבִי וּכְאֵבִי. וְיֵרֶא וְיֵבוֹשׁ אוֹיְבִי. וְאָשִׁיבָה חוֹרְפִי בְּנִיבִי. זֶה דּוֹדִי, גּוֹאֲלִי קְרוֹבִי. רֵעִי וְאֹהֲבִי. אֵל, אֱלֹהֵי אָבִי:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאוּלָה, לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל

בית ישראל

שירה אין נייא געזאנג האבען די דער לייזטע ישראל געלויבט צו דיין נאמען אויף דעם בארטען פון ים אלע מיט אנאנדער האבען געדאנקט און האבען געמאכט קיניגן און האבען געזאגט גאט זאל קיניגן אין דער אייביקייט:

צור דער שטארקער גאט פון ישראל שטייא אויף פון וועגן די הילף פון ישראל און דער לייז יהודה און ישראל אזו ווי דו האסט געזאגט דורך דיינע נביאים: גואלנו אונזער דער לייזער גאט פון אלע מלאכים און פון אלע בעשעפעניש איז זיין נאמען דער היילגער גאט פון ישראל.

ברח דודי עד שתחפץ זאלסט אייען אונזער פריינט די צייט פון משיח שטעל אויף דיין פאלאץ אונזער גיזאנג מאך פלאנצין:

ברח דודי עד שיפוח אונזער פריינט זאלסט אייען די צייט פון משיח און מאך אנפלעקן דיין דיין קראפט וועלען מיר זאגען קול דודי הנה זה:

ברח דודי ודמה זאלסט אייען ווי איין הירש מיין גוטע גיזעצטע צייט הייב מיך אויף צו ניין צו דיר אגיליבטע קרון מיר מאגן און גלוסטין צום גילוסטיגן בארג און דר וויל האבן מיר ניט קיין נביא און אליהו התשבי וס ער וועט מאכן אום קערן דם הארץ פון די פאטערס אוף די קינדר זאלסט אפ טאן מיין ווייטאג און שולד וועל איך זאגן אין דר צייט גאט איז מיין פריינט און מיין אום לייזער און ער איז דער גאט פון מיינע עלטערין:

דאס טייטש פון שמונה עשרה געפינט מען ביי מעריב:

עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלך, עוזר, ומושיע, ומגן: ברוך, אתה, יי, מגן אברהם:

אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה, רב להושיע: משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו, לישני עפר: מי כמוך, בעל גבורות, ומי, דומה לך, מלך, ממית, ומחיה, ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה, להחיות מתים: ברוך, אתה, יי, מחיה המתים: *)

אתה קדוש, ושמך, קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך, אתה יי, האל הקדוש:

אתה בחרתנו, מכל העמים. אהבת אותנו, ורצית בנו, ורוממתנו, מכל הלשונות. וקדשתנו, במצותיך. וקרבתנו מלכנו, לעבודתך. ושמך, הגדול, והקדוש, עלינו קראת:

ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו, (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו, ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר, זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון, משיח בן דוד, עבדך, וזכרון, ירושלים, עיר קדשך, וזכרון, כל עמך, בית ישראל, לפניך, לפליטה, לטובה, לחן, ולחסד, ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה, ורחמים, חוס וחננו, ורחם עלינו, והושיענו, כי אליך עינינו, כי, אל, מלך, חנון ורחום, אתה:

והשיאנו, יי אלהינו, את ברכת מועדיך, לחיים ולשלום, לשמחה ולששון, כאשר רצית, ואמרת לברכנו. (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו, לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו (באהבת

---

*) קדושה בחזרת הש"ץ

נקדש, את שמך, בעולם, כשם, שמקדישים אותו, בשמי מרום, ככתוב על יד נביאך, וקרא, זה אל זה, ואמר: קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ, כבודו: אז, בקול רעש גדול, אדיר וחזק, משמיעים קול, מתנשאים, לעמת שרפים, לעמתם, ברוך יאמרו: ברוך, כבוד יי, ממקומו: ממקומך, מלכנו תופיע, ותמלוך עלינו, כי מחכים, אנחנו לך. מתי, תמלוך בציון, בקרוב בימינו, לעולם ועד, תשכון: תתגדל ותתקדש, בתוך ירושלים עירך, לדור ודור, ולנצח נצחים: ועינינו תראינה, מלכותך, כדבר האמור, בשירי עזך, על ידי דוד, משיח צדקך: ימלוך יי, לעולם, אלהיך ציון, לדור ודור, הללויה:

חזן לדור ודור, נגיד גדלך, ולנצח נצחים, קדשתך נקדיש, ושבחך אלהינו, מפינו לא ימוש, לעולם ועד. כי אל, מלך, גדול וקדוש, אתה: ברוך, אתה יי, האל הקדוש: אתה בחרתנו וגו׳

וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש"ץ

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ, יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִקְרֹא, אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם, עַל כָּל גּוֹיִם, יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת, יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי, עֲקֶרֶת הַבַּיִת, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל, מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה, וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן, יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים, רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן, תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן,

---

בית ישראל

בָּרוּךְ גילוֹבְּט בִּיזְט דוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶער קִינִיג פוּן דֶער וֶועלְט דֶער וָואס הָאט אוּנְז גיהֵיילִיגְט מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָט אוּנְז גִיבָּאטִין צוּ לֵייעֶנֶען דֶעם הַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אִיר יוּדִין וָוס אִיר זַייט גָאטְס קְנֶעכְט לוֹבְּט אִים אוּנ לוֹבְּט גָאטְס נָאמֶען: יְהִי אַזוֹ זָאלְט אִיר אִים לוֹבִּין גָאטְס נָאמֶען זָאל זַיין גִילוֹבְּט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג מִמִּזְרַח פוּן מִזְרַח זַייט וָוס דִי זוּן גֵייט אוּף בִּיז מַעֲרָב זַייט וָוס דִי זוּן גֵייט אוּנְטֶער אִיז גָאטְס נָאמֶען גִילוֹבְּט דָם גָאט אִיז דֶר הוֹבֶּן אוּף אַלֶע פֶעלְקֶר דָס רוּאוּנְג פוּן זַיין שְׁכִינָה אִיז אוּף דֶעם הִימֶל מִי וָוער אִיז אַזוֹ אֵיין עָנִיו וִוי אוּנְזֶער גָאט חָאטְשֶׁע עֶר הָט זִיךְ דֶר הוֹבֶּן צוּ זִיצִין אוּף דֶעם הִימֶל הַמַּשְׁפִּילִי אִיז עֶר פָאְרט מַשְׁפִּיל זַיינֶע אוֹגִין צוּ קוּקִין וֶוערְט גִיטָאן אוּף דֶעם הִימֶל אוּנ אוּף דֶר עֶרְד מְקִימִי מִיט זַיין הַשְׁגָּחָה מַאכְט עֶר אוּף שְׁטֶעלֶען דֶעם אָרוּמַאן פוּן דֶר עֶרְד פוּן דֶעם מִיסְט הֵייבְּט עֶר אוּיף דֶעם אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי אוּנ מַאכְט זֵיי זִיצִין מִיט וְדִי בֶּעסְטֶע הַארִין פוּן זַיין פָאלְק מוֹשִׁיבִי עֶר מַאכְט זִיצִין דִי וָואס אִיז גִיוֶועזְן אֵיין עֲקָרָה אִין שְׁטוּב דָאס הֵייסְט אַז זִי זָאל הָאבֶּען קִינְדֶער וֶועלֶען דִי מוּטֶער מִיט דִי קִינְדֶער פְרֵייליךְ זַיין אוּנ דְרוּם לוֹבְּט גָאט:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל אַז דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם אַז דָם הוֹז גִיזִינְד פוּן יַעֲקֹב אִיז אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן דֶעם פָאלְק לוֹעֵז דָם אִיז מִצְרַיִם הָיְתָה אִין דֶר צַייט אִיז גִיוָוארֶען שֵׁבֶט יְהוּדָה זַיין הֵיילִיגֶע פָאלְק אוּנ אַלֶע יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִיוָוארִין אֵיין פָאלְק וָוס עֶר גִיוֶועלְטִיגְט אוּף זֵיי הַיָּם דֶר יָם הָט גִיזֶעהֶן אַז דִי יוּדִין זַיינֶען גִיקוּמֶען אִין אִים אַרַיין אִיז עֶר אַנְטְלָאפֶען גִיוָוארִין אוּנ עֶס אִיז גִיוָוארֶען טְרוּקִין אִין דֶר צַייט אַז יְהוֹשֻׁעַ אִיז גִיגַאנְגֶען מִיט דִי יוּדִין צוּם יַרְדֵּן הָט עֶר זִיךְ אַוֶועק גִיקֶערְט אַהִינְטֶער הֶהָרִים בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הָאבֶּען דִי בֶּערְג גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי וִוידֶער מַתְכַּת צִיטֶערְנֶשׁ אוּנ דִי הוֹכֶע בֶּערְג הָאבֶּן גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי יוּנְגֶע שָׁאף מַה גְלַייךְ וִוי מֶען פְרֶעגְט דֶעם יָם וָואס אִיז דִיר גִיוֶועזְן וָוס דוּ בִּיסְט אַנְטְלָאפֶען גִיוָוארֶען דוּ יַרְדֵּן וָואס הָאסְטוּ זִיךְ אוּם גִיקֶערְט אַהִינְטֶער הֶהָרִים אִיר בֶּערְג וָוס הָט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי וִוידֶער אוּנ אִיר הוֹכֶע בֶּערְג וָוס הָט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי יוּנְגֶע שָׁאף מִלִּפְנֵי גְלַייךְ וִוי זֵיי עֶנְטְפֶערן מִיר זַיינֶען אַנְטְלָאפֶען גִיוָוארִין

תּוּלִי אָֽרֶץ מִלִּפְנֵי, אֱלֽוֹהַּ יַֽעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָֽיִם חַלָּמִישׁ, לְמַעְיְנוֹ מָֽיִם:

לֹא לָֽנוּ יְיָ, לֹא לָֽנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּֽךָ: לָֽמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹֽהֵיהֶם: וֵֽאלֹהֵֽינוּ בַשָּׁמָֽיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ, עָשָֽׂה: עֲצַבֵּיהֶם, כֶּֽסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם, וְלֹא יְדַבֵּֽרוּ עֵינַֽיִם לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַֽיִם לָהֶם, וְלֹא יִשְׁמָֽעוּ אַף לָהֶם, וְלֹא יְרִיחֽוּן: יְדֵיהֶם, וְלֹא יְמִישׁוּן, רַגְלֵיהֶם, וְלֹא יְהַלֵּֽכוּ לֹא יֶהְגּוּ, בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִֽהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל, אֲשֶׁר בֹּטֵֽחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל, בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם וּמָֽגִנָּם הוּא: בֵּית אַֽהֲרֹן, בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָֽגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ, בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָֽגִנָּם הוּא:

יְיָ, זְכָרָֽנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ, אֶת בֵּית אַֽהֲרֹן: יְבָרֵךְ, יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים, עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם, לַייָ, עֹשֵׂה, שָׁמַֽיִם וָאָֽרֶץ: הַשָּׁמַֽיִם שָׁמַֽיִם לַייָ וְהָאָֽרֶץ, נָתַן לִבְנֵי אָדָם:

בית ישראל

אונ מִיר הָאבְּן גִישְׁפְּרוּנְגֶן פַר דֶעם הַאר וָוס הָט בַּשַׁאפְֿן דִי עֶרְד פַר דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב הַהֹפְכִי **וָואס** הָאט פַר קֶערְט דֶעם שְׁטֵיין וִוי אֵיין אָרְט וָוס וַואסֶער זַאמִילְט זִיךְ אַיין אוּנ דֶעם הַארְטִין שְׁטֵיין הָאט עֶר פַאר קֶערְט אַז עֶס זָאל זַיין קְוַואלֶען וַואסֶער:

לֹא לָנוּ נִיט פוּן וֶועגֶען אוּנְזֶר גִירֶעכְטִיקַייט זָאלְסְטוּ גָאט טָאן מִיט אוּנְז חֶסֶד נָאר גִיבּ כָּבוֹד **צוּ** דַיין נָאמֶן אַז עֶר זָאל גִיעֶהְרְט וֶוערֶן מַחְמַת דַיין חֶסֶד מִיט דַיין אֱמֶת לָמָּה פַר וָואס זָאלֶן **דִי** **פֶעלְקֶר** עוֹבְדֵי גִלּוּלִים זָאגֶן וואוּ אִיז זֵייעֶר גָאט וֵאלֹהֵינוּ אָבֶּער אוּנְזֶר גָאט זִיצְט אִין הִימֶל **דְרוּם** **טוּט** עֶר וָוס עֶר בַּאגֶערְט עֲצַבֵּיהֶם אִין זֵייעֶרֶע בִּילְדֶר אִיז קֵיין מַמָשׁוּת נִיט דָא וַוייל זֵיי **זַיינֶען** **גִימַאכְט** גִיוָוארְן פוּן גָאלְד אוּנ זִילְבֶּר אוּנ מֶענְטְשֶׁן הָאבֶּען זֵיי גִימַאכְט פֶּה חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּען **אַמוֹל** קָאנֶן זֵיי פָּארְט נִיט רֵיידְן חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּן אוֹגֶן קָאנֶן זֵיי נִיט זֶעהְן אָזְנַיִם זֵיי הָאבֶּן אוֹעֶרֶן **אוּנ** קָאנֶן נִיט הֶערְן זֵיי הָאבֶּן אַנָאז אוּנ קָאנֶן נִיט שְׁמֶעקֶן יְדֵיהֶם חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּן הֶענְט קָאנֶען **זֵיי** נִיט טַאפֶּען קֵיין שׁוּם זַאךְ זֵיי הָאבֶּן פִּיס אוּנ קֶענֶן נִיט גֵיין זֵיי הָאבֶּן קֵיין קוֹל נִיט אִין זֵייעֶר **הַאלְז** כְּמוֹהֶם דִי וָוס הָאבֶּן גִימַאכְט דִי בִּילְדֶר זָאלֶן אוֹךְ אַזוֹ זַיין ווִי זֵיי. זֵיי זָאלֶן נִיט קֶענֶן **רֵייהְן** **אוּנ** אַזוֹ זָאלֶן זַיין אַלֶע וָוס הָאבִּין אֵיין בִּטָחוֹן אוֹיף זֵיי יִשְׂרָאֵל אָבֶּר דִי. יִשְׂרָאֵל פַר זִיכֶערְן זִיךְ **אִין** **גָאט** וַוייל עֶר אִיז זֵייעֶר הֶעלְפֶר אוּנ זֵייעֶר בַּאשִׁיצֶר בֵּית דָס הוֹז גִיזִינְד פוּן אַהֲרֹן פַאר **זִיכֶערִין** **זִיךְ** אִין גָאט וַוייל עֶר אִיז זֵייעֶר בַּאשִׁיצֶער אוּנ זֵייעֶר הֶעלְפֶער יִרְאֵי אוּנ דִי גָאטְס **פָארְכְטִיגֶע** **פַאר זִיכֶערְן זִיךְ** אִין גָאט וַוייל עֶר אִיז זֵייעֶר הֶעלְפֶער אוּנ זֵייעֶר בַּאשִׁיצֶער:

יי זְכָרָנוּ גָאט וָוס גִידֵיינְקְט אוּנְז פוּן אֵייבִּיג זָאל עֶר בֶּענְטְשֶׁן דָס הוֹז גִיזִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל **עֶר זָאל** בֶּענְטְשִׁין דָס הוֹיז גִיזִינְד פוּן אַהֲרֹן יְבָרֵךְ עֶר זָאל בֶּענְטְשֶׁען דִי וָוס הָאבֶּען מוֹרָא פַר גָאט **פוּן** **קְלֵיין** בִּיז גְרוֹיס. יֹסֵף גָאט זָאל אוֹיף אֵייךְ אוּנ אוֹיף אֵייעֶרֶע קִינְדֶר בְּרָכָה. בְּרוּכִים אִיר זָאלְט **זַיין** גִיבֶּענְטְשְׁט צוּ גָאט וָואס הָאט בַּאשַׁאפֶען הִימֶל אוּנ עֶרְד הַשָּׁמַיִם חָאטְשֶׁע דֶר הִימֶל אִיז **מְיוּחָד** **צוּ** גָאטְס רוּאוּנְג אִיז עֶר פָּארְט מַשְׁגִיחַ אוֹיף דֶער עֶרְד וֶועט עֶר אֵייךְ בְּוַודַאי בֶּענְטְשֶׁען **לֹא** **דִי** **טוֹיטֶע** וֶועלֶן גָאט נִיט לוֹבֶּן אוֹיף דֶר טוֹבָה וָוס וֶועט קוּמֶען אוּנ אַלֶע וָוס נִידֶערִין אִין קֶבֶר וֶועלֶען **אוֹךְ** גָאט נִיט לוֹבֶּן וַאֲנַחְנוּ אָבֶּר מִיר וֶועלֶן לוֹבֶּן גָאט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג דְרוּם לוֹבְּט גָאט אַלֶע צַייטְ׃

לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי, חֶבְלֵי מָוֶת, וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ, מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ, וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ, גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ, נַפְשִׁי מִמָּוֶת: אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי, מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי, עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי, אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי, עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת, אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי

בית ישראל

אָהַבְתִּי דָוִד הַמֶּלֶךְ האט גיזאגט איך האב ליב גאט ווארום ער הערט צו מיין קול אונ מיין גיבעט כִּי ווארום ער הט גינייגט זיין אויער צו מיר אונ אלע מיינע טעג ווס איך טוא דופן הערט ער מיך: צו אֲפָפוּנִי אז עס הט ארום גירינגלט מיך די ווייטאגען פון דעם טוט אונ די צרות פון דעם גרוב הט מיך גיגרייכט אונ עס הט מיך גיגרייכט צרות אונ טרויערקייט וּבְשֵׁם אז איך האב דענסטמאל אן גירופן גאטס נאמן אונ איך האב גיזאגט איך בעט דיך גאט מאך אנטרינגן מיין לייב פון צרות. חַנּוּן ווארום דו ביסט גאט איין חנון אונ איין צדיק אונ דו אונזר גאט ביסט איין דר בארמיגער שׁוֹמֵר אונ דו גאט היטסט די נארן ווס האבן זיך אליין קיין שכל ניט צו היטין אז איך בין גוועזן ארום הט ער מיך גיהאלפן שׁוּבִי האב איך דענסט מאל מחמת גרוס בטחון גיזאגט צו מיין לייב קער זיך אום צו מיין רואונג ווארום גאט הט אויף דיר גומל חסד גוועזן פון לאנג אונ היינט איז אויך דיין תפלה נתקבל גווארן כִּי ווארום פון אייביג האסטו אום גיצוגן מיין לייב פון דעם טוט מיין אונ האסטו פר מיטן פון טרערין מיינע פיס האסטו פר מיטן זיי זאלן ניט פר שטויסן ווערן פון איין ארט אויף איין אנדער ארט אֶתְהַלֵּךְ דרום בין איך היינט אויך בטוח אז איך וועל גיין פר גאט אין ארץ ישראל אונ וועל זיין צווישן די לעבדיגע ניט אזו ווי פריער ווס איך בין גיוועזן פר טריבין פון ארץ ישראל אונ מען האט מיך גיוואלט הרגנן ווי פיל מאל הֶאֱמַנְתִּי עס איז גוועזן אין מיין הארצן גרוס אמונה אז איך האב גירעט בשעת אז איך בין גיוועזן זייער גיפייניגט. אֲנִי בשעת אז איך האב גיאיילט צו אנטלופין פאר שאול המלך אונ בין גיוועזן אין איין גרוסע סכנה האב איך דענסטמאל פארט גזאגט אז איטליכער מענטש וואס זאגט אז איך וועל קיין מלכות ניט זיין זאגט ער ליגען:

מָה אָשִׁיב ווס פר אמתנה וועל איך אום קערן צו גאט פאר אלע טובות ווס ער הט מיר גיטאן כּוֹס אבעכר פול מיט נסכים וועל איך טראגין אין בית המקדש פון וועגין די ישועות ווס דו האסט מיר גיטאן אונ גאטס נאמן וועל איך דענסט מאל אן רופין נְדָרַי די נדרים ווס איך האב מנדר גיוועזן צו גאט וועל איך זיי באצאלן אנטקעגן נאר זיין פאלק מפרסם זיין דעם נס יָקָר איך האב גיזעהן אז עס איז שווער אין גאטס אויגן צו ברייגגן אויף זיינע חסידים איין אום צייטיגן טוט דרום האט ער פיר נסים גיטאן אָנָּה איך טו דיך לויבן גאט אויף דעם חסד וואס דו האסט מיר גיטאן ניט מחמת מיינע מעשים נאר ווייל איך בין דיין קנעכט אונ בין אונטער טעניג אנטקעגן דיר אזו ווי איין קינד פון איין דינסט אונ דרום האסטו גיעפינט מיינע בונדעש

עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח. זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ. אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חַסְדּוֹ, וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, בֵית אַהֲרֹן — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, יִרְאֵי יְיָ — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַּמֶּרְחַב יָהּ: יְיָ לִי, לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי, אָדָם: יְיָ לִי, בְּעֹזְרָי וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשׂנְאָי: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטוֹחַ בָּאָדָם: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטוֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים, דֹּעֲכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי, לִישׁוּעָה: קוֹל, רִנָּה וִישׁוּעָה,

---

בית ישראל

לְךָ צו דיר וועל איך שעכטען איין קָרְבַּן תּוֹדָה אונ וועל אָן רופֿען גאָטס נאָמען נְדָרַי מיינע נְדָרִים וָוס איך האָב מְנַדֵּר געוועזן צו גאָט וועל איך בַּצָאלען אַנְטְקֶעגין גאָר זיין פָאלק בְּחַצְרוֹת איר אַלֶע וָוס איר שְׁטֵייט אין הוֹף פון גאָטס הויז אין יְרוּשָׁלַיִם לויבט גאָט אויף דעם נס וָוס ער הָאט מיר גטאָן: הַלְלוּ איר אַלֶע פֶעלְקֶער לויבט גאָט כִּי וָוארום זיין חֶסֶד הָאט זיך גישְׁטַארְקְט אויף אונז אונ ער איז אויף אֵייבִּג איין גאָט וָואס ער מַאכְט וָוארְהַאפְטִיג זיין הַבְטָחָה דְרוּם לויבט גאָט: הוֹדוּ לה׳ לויבט צו גאָט וָוארום ער טוּט גוּטס דען אויף אֵייבִּיג איז זיין גינאָד יֹאמַר אַז די גְאוּלָה וועט קוּמען וועלן די יִשְׂרָאֵל זאָגען כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. יֹאמְרוּ דָם הויז גינזינד פון אַהֲרֹן וועלין אויך זאָגען כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. יֹאמְרוּ די גאָטס פָארְכְטִיגֶע וועלען אויך זאָגין כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר זאָגְט דָוִד הַמֶּלֶךְ דָאס איז דֶר חֶסֶד פון גאָט אַז עס איז מיר אֵיינְג גיוועזן האָבּ איך גירוּפֿען צו גאָט הָאט מיר גאָט גיעֶנְטְפֶערְט אונ הָאט מיר גימַאכְט שְׁטֶעלֶן אויף איין בְּרֵייטֶן אָרְט אַז איך זאָל ניט פַאלין ה׳ אַז גאָט איז גיוועזן מיר צו הילְף האָבּ איך ניט מוֹרָא גיהַאט פַאר קֵיינֶם וָוארום וָוס קאָן מיר איין מֶענְטְשׁ טָאן: ה׳ אַז גאָט איז גיוועזן צו הילְף צו די וָוס זיינען גיקוּמֶען מיר צו הילְף אין דֶר מִלְחָמָה האָבּ איך גיזֶעהֶן איין נְקָמָה אין מיינֶע שׂוֹנְאִים. טוֹב עס איז בֶּעסֶער צו בַּאשִׁיצִין זיך אין גאָט אֵיידֶר איין בִּטָּחוֹן הָאבֶּן אויף איין מֶענְטְשֶׁען. טוֹב עס איז בֶּעסֶר צו בַּשִׁיצֶן זיך אויף גאָט אֵיידֶר איין בִּטָּחוֹן הָאבִּין אֲפִילוּ אויף די הֶערין. כָּל אַלֶע פֶעלְקֶר וָואס הָאבִּין מיך אַרוּם גירינְגִילְט האָבּ איך איין בִּטָּחוֹן אויף גאָטס נאָמֶען אַז איך וועל זֵיי פַאר שְׁנֵיידֶן. סַבּוּנִי חָאטְשֶׁע זֵיי וועלֶן מיך עֶטְלִיכֶע מָאל אַרוּם רינְגְלֶען האָבּ איך איין בִּטָּחוֹן אויף גאָטס נאָמֶען אַז איך וועל זֵיי פַר שְׁנַיידֶן סַבּוּנִי חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּן מיך אַרוּם גירינְגִילְט אַזוֹ ווִי די בִּינֶען אונ חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבִּין פַר לָאשֶׁען מיינֶע קוֹלֶען אַזוֹ ווִי דָם פייעֶר פון די דֶערְנֶר וָואס וֶוערְט גיך פַר לָאשֶׁן האָבּ איך פָארְט איין בִּטָּחוֹן אויף גאָטס נאָמֶען אַז איך וועל זֵיי פַר שְׁנֵיידֶען דָחֹה חָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּן מיך גישְׁטוֹסֶן אַז איך. זאָל פַאלין הָאט מיר גאָט פָארְט גיהָאלְפֶן פון זֵייעֶרֶע הֶענְט עָזִּי דָם וָוס גאָט הָאט מיר גיהָאלְפִין איז גיוועזן צו זַייְן זיין שְׁטַארְקֵייט אונ איך זאָל זינְגֶען זיין שֶׁבַח

בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים, יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ, רוֹמֵמָה, יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת, כִּי אֶחְיֶה, וַאֲסַפֵּר, מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ, וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי, שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם, אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים, יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ, כִּי עֲנִיתָנִי, וַתְּהִי לִי, לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן, מָאֲסוּ הַבּוֹנִים, הָיְתָה, לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ, הָיְתָה זֹּאת, הִיא, נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם, עָשָׂה יְיָ, נָגִילָה, וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ, בֵּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל, יְיָ, וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג, בַּעֲבֹתִים עַד, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אסרו אֵלִי אַתָּה, וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי, אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ,

---

בית ישראל

קול רנה עס זאל גיהערט ווערין אין די גיצעלטין פון צדיקים איין קול פון גיזאנג אונ פון הילף אונ זאלן זאגין גאטס רעכטע האנט האט גיטאן גבורות ימין גאטס רעכטע האנט וואס זי איז פון אייביג דר הובן די האנט הט היינט אוך גיטאן גבורות לא אמות איך וועל ניט שטארבן אין די הענט פון די שונאים ווארום איך וועל נאך לעבען אונ וועל דר ציילען די ווערק פון גאט יסור גאט הט מיך גישטראפט מיט יסורים אז עס זאל זיין אכפרה אויף מיינע זינד אבער צום טוט הט ער מיך ניט איבר גיענטפערט פתחו לי שערי צדק דרום עפינט מיר די טוערן פון דעם בית המקדש איך זאל קומן אין זיי אונ זאל גאט לובן זה דר טויער פון גאט איז דאך גימאכט גיווארן אז די צדיקים זאלין קומן גאט לובן אודך איך וועל דיך לובן ווייל דו האסט מיר גיענטפערט אונ דו ביסט גיוועזן מיר צו הילף אבן חאטשע איך בין גלייך גיוועזן צו איין שטיין וואס די בעלי מלאכות האבן אים ממאס גיוועזן אונ האבן אים ניט גיוואלט אריין מויערן אבר ער איז גיווארן צו איין שטיין וואס מען לייגט אים פון אובן אויף דעם ווינקיל מאת די גאולה איז גיוועזן פון גאט אונ ניט מחמת אונזר גבורה זי איז פר הולען אין אונזערע אויגען זה דעם טאג פון דר גאולה האט גאט גימאכט דרום וועלען מיר זיך פרייען מיט אים:

אנא יי איך בעט דיך גאט העלף נון אנא יי איך בעט דיך גאט העלף נון אנא יי איך בעט דיך גאט באגליק נון אנא יי איך בעט דיך גאט באגליק נון:

ברוך הבא גיבענטש ווערט זיין דר וואס וועט קומען אין בית המקדש מקריב זיין קרבנות פון גאטס נאמען וועגין מיר האבן אייך גיבענטשט מיט איין ברכה וואס קומט פון דעם וואס רועט אין גאטס הויז אל גאט איז שטארק אונ הט אונז דר לייכט דרום בינט דעם קרבן פון יום טוב מיט שטריק ער זאל זיין גיהיט ביז עס וועט קומען דר זמן פון שחיטה אז מען זאל געבין דם בלוט אויף די ווינקלאך פון דעם מזבח אלי דו ביסט דאך מיין שטארקער גאט פון אייביג דרום טו איך דיר לובען אונ טו דיר דער הויבען הודו לובט צו גאט ווארום ער טוט גוטס דען אויף אייביג איז זיין גינאד:

יהללוך יי עס טוען דיר לובין גאט אונזער גאט אלע דיינע ווערקע די פרומע צדיקים וואס טוען דיין ווילען אונ דיין גאנצע פאלק ישראל טוען דיר מיט גיזאנג דאנקען אונ בענטשין אונ לובן אונ רימען אונ דר הובן אונ שטארקן אונ הייליגען אונ מאכן קיניגען דיין

וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ, וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ, וְיַמְלִיכוּ, אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ, נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

איידער מען נעמט אויס די ספר תורה זאגט מען דאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

בית ישראל

נָאמֶן אוּנְזֶער קֶינִיג כִּי לְךָ דֶעוָן צוּ דִיר פַּאסְט צוּ דַאנְקֶען אוּנ צוּ דַיין נָאמֶען אִיז שֵׁיין צוּ זִינְגֶען לוֹיבּ, דֶען פוּן אֵייבִּיג אָן אוּנ בִּיז אֵייבִּיג בִּיסְטוּ אֵיין מֶעכְטִיגֶער גָאט בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער קֶינִיג וָואס אִיז גִירִיהְמְט מִיט לוֹיבּ:

אֵין כָּמוֹךָ עֶס אִיז נִיט דָא אַלְס וִוי דוּ גָאט צְוִוישֶׁען דִי שְׁטַארְקֶע אוּנ נִיט דָא קֵיין וֶוערְק אַלְס וִוי דַיינֶע וֶוערְק מַלְכוּתְךָ דַיין קֶינִיגְרַייךְ אִיז אֵיין אֵייבִּיגֶע קֶינִיגְרַייךְ אוּנ דַיין גִיוָועלְטִיגוּנְג אִיז אִין אַלֶע גְבִּירָד יְיָ מֶלֶךְ גָאט אִיז אֵיין קֶינִיג אוֹיף דֶער צַייט יְיָ מָלָךְ גָאט הָט גְקֶינִיגְט פַר בַּאשֶׁעפֶענִישׁ דִי וֶועלְט אֵיידֶר עֶס אִיז גְוֶועזֶען אַפָּאלְק וָוס זָאלֶען אִים רוּפֶען קֶינִיג יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָאט וֶועט קֶינִיגֶען אֵייבִּיג אוּנ אִימֶער יְיָ גָאט הָאט דִי שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל גְגֶעבֶּען, גָאט טוּט בֶּענְטְשֶׁען זַיין פָאלְק מִיט פְרִיד וִוי עֶס שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּען (וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם):

אַב הָרַחֲמִים דֶער בַּארִימִיגֶער פָאטֶער בַּאגְנָטִיג מִיט דַיין ווילֶען דִי שְׁטָאט צִיוֹן דוּ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דִיא מַוֶערֶן פוּן יְרוּשָׁלַיִם כִּי לְךָ לְבַד דֶען נָאר אִין דִיר אַלֵיין פַאר זִיכֶערֶען מִיר זִיךְ דוּ מֶעכְטִיגֶער גָאט קֶינִיג דֶער הוֹכֶר אוּנ דֶער הוֹבֶּעגֶר דֶער הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטֶען:

ווען מען נעמט ארויס דאס ספר תורה זאגט מען דאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר משֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

אז עס געפאלט אום שבת זאגט מען נים רבש"ע און קיין י"ג מדות און אמייל ווענין זיך נוהג אז זייא זאגען דאס יוא:

יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: ג"פ

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי, לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנִי, וְתֵן שְׁאֵלָתִי, וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ פב"פ אֲמָתֶךָ, וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, וְכָל בְּנֵי בֵיתִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנוּ מִן יֵצֶר הָרָע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ, עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ, מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יְיָ. וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּזְכֶּה, לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵינֶיךָ, וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ, וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה, לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,

---

בית ישראל

וַיְהִי בִּנְסֹעַ און עס וואר דאס דער ארון ציהט זאגט משה ערציינ דיך גאט און לאזען זיך פאר שפרייטען דייגע פיינד און לאזען זיי פליהען פר דיר די דיך האסין דען פון ציון וועט אוס גיין די לערנונג און די נבואה גאטס אוס ירושלים ברוך געלויבט זיי דער דא הט געגעבן די תורה צו זיין פאלק ישראל מיט זיינער היילקייט:

יי יי גאט דר בארמיגר און לייט זעליגר און דר לענגערט זיין צארן ניט באלד צו שטראפן און איז פיל מיט חסד און אמת ער היט דעם חסד פון דעם מענטש צו באצאלן צו זיינע קינדער אין פיל טויזנט דורות ארום ער פאר טראגט און איז מוחל צו מוטוויליגע זינד און להכעיסדיגע זינד און אום גערינגע זינד און מאכט ריין:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הער פון דר וועלט דר פיל דם בגער פון מיין הארץ צו גוטן און ציא אוים מיין רצון און גיב מיין גבעט און מאך מיר זוכה זיין (פב"פ) מיט מיין מאן און זיהן און טעכטער און גאר מיין הויז גזינד צו טאן דיין רצון מיט דם גאנצן הארצן און זיי מציל פון דם יצר הרע און גיב אונזר חלק אין דיין תורה און מאך אונז לויטר כדי דיין שכינה זאל אויף אונז רוען און מאך ציינן אויף אונז איין גימיט פון קלוגהייט און פר שטאנד און עס זאל מקוים ווערן אן אונז דר פסוק ונחה און עס וועט אויף אים רוען איין גמיט פון גאט איין גמיט פון חכמה און פר שטאנד פון גוטי עצות און שטארקייט און שכל און גאטס פארכט און אזו זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונזר גאט און גאט פון אונזרע עלטרן דס איך זאל זוכה זיין צו טאן מעשים טובים אין דיינע אויגן און צו גיין אין רעכט פארטיגע וועגן פר דיר און היילג אונז מיט היילגקייט כדי מיר זאלן זוכה זיין גוט לעבן און לאנג לעבן און צו דעם לעבן פון עולם הבא און

וְתִשְׁמְרֵנוּ. מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת, הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ, חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

בית ישראל

זאלסט אונז היטן פון בייזע מעשים און שעות שלעכטע וואס שטורמען צו קומען אויף דער וועלט און דער וואס אויף גאט פאר זיכערט זיך טוט אים חסד פון גאט ארום רינגלען און לאזט קיין בייז צו אים ניט קומען אמן:

תחנה י"ג מדות בשעת הוצאת ספר תורה

דיא תחנה זאגט מען ווען מען נעמט ארויס דוא ספר תורה צו ליינען. און פריער זאל מען זאגן דרייא מאל (יי יי). און ווען יום טוב געפאלט אום שבת זאגט מען דאס נים:

רבונו של עולם הער פון דער וועלט. אזוי ווי מען זאגט ביים עפינען דם ארון הקודש די שלש עשרה מדות. וועלכע זענין אייטל דר בארימקייט. און איצט איז איין עת רצון צו בעטן פאר דיר. בעט איך (פב"פ) אום דיין דר בארמקייט. און גנאדע. אז מיין תפלה וואס איך בעט היינט און אין אלע צייט אבינט און מארגן ווען איך בעט זאל מיין תפלה גיין מיט געוויסע דיינע תפלות פון דיא צדיקים און צדקניות וואס זייערע תפלות קומען דיר געווים אן. און עס זאל פאר אונזערע תפלות קיין בייזר הינדערער. קיין פגע רע. ניט געוועלטיגן. ניט אן מיר און ניט אן מיינע תפלות נייערט ווי די תפלה גייט אום מיין מול זאל שטיין איין מליץ יושר אייטל גוטס און זאל גרעכט און גוטע עדות זאגן און זאל אונז גדענקין צו גוטן. ליבר הער גאט בשערם מיך. מיין מאן. און מיינע קינדער פר איין בייזע בעגעגעניש. פאר איין יצר הרע. פר איין הרהור. פר איין מחשבה רעה. פון פאר דארבעניש. פאר בייזע מענטשן פר זעלכע לייט וואס נאר רייזן מיט דעם מויל און מיט דעם הארצן מיינען זייא אנדערש פאר אום זונסטע און פר אום רעכטע פיינט שאפט. פר בייזע גזרות פר בייזע בשורות פר בייזע מעשים און בייזע שעות פאר אלע הארטע בייזע גזירות וואס קומט חלילה אוף דער וועלט:

שדי אלמאכטיגער גאט איך בעט דיך דו זאלסט מאכען פאר דיר אקרון פון אונזערע תפלות. דען נאר אן דיר גאט איז מיין באשיצונג. דרום בעט איך דיך ליבר גאט איך זאל קיין מאל ניט פאר שעמט ווערען הן בעולם הזה והן בעולם הבא:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט און גאט פון מיינע עלטערן. אז דו זאלסט מיר. מיין מאן. מיינע קינדער און מיינע קינדסקינדער געבן לאנג לעבן. געזונד. חן וחסד. דר בארימקייט. פרייד און הרחבה. און באגלוק אונז אין אלע אונזערע שטעגן. צו האבן חן וחסד אין דיינע אויגן. און אין לייטינס אויגין ווען אוף אונז זעהן. און אלע די אויערן וואס פון אונז הערן. גיב אונז שכל און פר שטאנדיקייט צו דיין דינסט. אז דאס קוועלדיגע וואסר וואס שטארקט זיך אין די קוואל ברינגען. אזוי זאל מיין הארץ און מיין קינדערס הארץ זיך שטארקן צו דיין הייליגר דינסט. און דו זאלסט דר לייכטן מיינע אויגן און מיינע קינדערס אויגין אז זייא זאלן לערנען דיין הייליגע תורה. און זיי זאלן גיין אין וועג פון דיין תורה. און וואס זיי וועלן לערנען פון דיין

תורה. זאלן זיי ניט פר געסן. אונ גיב מיינע קינדער אונ קינדס קינדער חן וחסד אונ שיינע רייד. אונ אלץ וואס איך בעט דיך אונ וואס מיר וועלן בעטן. זאלן מיר ניט פר שעמט ווערן. אונ אלע אונזער האפונג וואס מיר האפען זאל ערפוהלט ווערן. אונ מיר זאלן ניט פאר דארבעו ווערן. אונזער האפונג זאל הלילה ניט גיין צו מודיקייט אונ צו צער אונ אונזער ארבעט זאל אלץ זיין לברכה והצלחה אין דיא צייט אונ אלע צייט דען איצט איז א צייט פון דר בארימקייט. א צייט מיין בגער זאל דער הערט ווערין. אונ איבר מיין בקשה צו ענטפרן מיט דער בארומקייט אונ גינאד. אונ זאלסט פר געמן מיין גיבעט מיט דער בארימקייט אונ גינאד. אונ מיר זאלען דער לייזט ווערען במהרה בימינו אמן:

אנא ה' איך בעט דיך ערבארמיגר גאט טו דס פון דיין איינציגן נאמן וועגן. דס איינציג איז וואס דס איז גוויסן גוואורן דורך די נביאים דיינע קנעכט. איינצג מיין הארץ אונ מיינע קינדערס הארץ אז מיר זאלן וויסן צו פארשטין פר דיין איינציגען הייליגען נאמן אז מיר זאלין שון ניט מער זינדיגען צו דיר:

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך שתעשה למען שמך היחיד והמיוחד. איך בעט דיך ליבער גאט טו דס פון דיין איינציגען נאמן וועגין וואס ער איז גאיינציגט גיווארן דורך אונזערע אבות הקדושים אונ דורך אונזערע נביאים דיינע קנעכט. איינציג מיין הארץ אונ מיינע קינדערס הארץ מיר זאלן וויסן צו פר שטיין דיין איינציגן נאמען הקדוש והטהור דס מיר זאלן שון ניט זינדיגע צו דיר:

וכאשר שמעת אזו ווי דו האסט גהערט דס גשריי אונ גוויין פון אונזער עלטער פאטר יעקב אונ האסט איהם אפ געהיטן פון עשו ולבן. אונ גגעבן פרנסה פון דיין האנד לחם לאכול ובגד ללבוש. אונ דיא ישראל האסטו גשפייזט אונ גגעבן כל טוב אין די וויסטע מדבר. אזו בעט איך דיך ליבר גאט ענטפר מיר אויף מיין גבעט אונ פר נעם מיין גוויין מיט מיינע טרערין. (פותח את ידיך) צוא שפייזן מיך מיט מיין מאן אונ קינדער מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אלע אונזער באדערפניש. אונזר הארץ זאל ניט זיין פאר זארגט מיר זאלן דיך קענין דינגן מיט דעם גאנצן הארצן. אונ דו זאלסט היטען מיך מיט מיין מאן אונ קינדער דיינטיגען טאג אויך אלע טעג פון ברעכעניש פון בייזע בגעגעניש פון ארוחה רעה פון גזלנים פון חיות רעות פון גנבים פון אומזיסטע שונאים היט אונז אפ פון יסורים פון בייזע קראנקייט פון עין הרע פון אלערלייא ווייטאג רחמנא לצלן אונ ווען חלילה עס איז אווייטאג זאלסטו היילן מיט דר בארימקייט דען דו ביסט דאך ארופא חולים ארופא חנם ארופא נאמן דער הייך מיין נאמן מיין מאנס נאמן אונ מיינע קינדערס נאמן אונ לייט זעליג אונז דו ביסט דאך דר גאט וואס דו הערסט דס גבעט פון אלע וואס בעטן דיך מיט אצובראכין הארץ זאלסטו אוך מיין גבעט דר הערין אונ באווערן צוא אלעם גוטען היינט אונ אלע צייט אמן כן יהי רצון:

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא, בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא זָן לְכוֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כּוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ, בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ). וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְּכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

מוליה ס"ת נוטלו ביד ימין וב"ך מקבלו בב' ידיו ומתחזיר לימין ועומד לפני ההיכל והומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

בית ישראל

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ גִילוֹבְּט אִיז דֶר נָאמֶן פוּן דֶעם הַארִין פוּן דֶר וֶועלְט. גִילוֹבְּט אִיז דַיין קְרוֹן אוּנ דַיין אָרְט וואוּ דִי שְׁכִינָה רוּעְט. יְהֵא עֶס זָאל זַיין דַיין ווִילִין מִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ אֵייבִּיג. דָס מֵיינְט מֶען זָאלְסְט זִיךְ מִיט יִשְׂרָאֵל שְׁטֶענְדִיג בַּאגֵיין מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ דִי אוֹיס לֵייזוּנג פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד זָאלְסְטוּ ווַייזִין צוּ דַיין פָאלְק אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָס מֵיינְט מֶען וָוס אִין פָּסוּק שְׁטֵייט (הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ) דְרוּם בֶּעטִין מִיר עֶר זָאל ווַייזִין זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד מִיט בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוּנ צוּ גֶעבִּין אוּנְז דִי גוּטֶעס פוּן דַיין לִיכְט אוּנ זָאלְסְט צוּ נֶעמֶן אוּנְזֶר גֶבֶּעט מִיט דֶעם מִדַּת הָרַחֲמִים עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילִין פוּן פַר דִיר דוּ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערֶן אוּנְזֶר לֶעבִּין אִין גוּטְקֵייט. אוּנ אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין גִידַאכְט צוּ וֶוערֶן צְווִישֶׁען דִי צַדִּיקִים מֶען זָאל זִיךְ אִיבֶּר מִיר מְרַחֵם זַיין אוּנ מֶען זָאל מִיךְ הִיטֶן אוּנ אַלְץ וָואס צוּ מִיר אוּנ אַלְץ וָוס צוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ דוּ בִּיסְט דֶר גָאט וָוס דוּ שְׁפַּייזְט אַלֶע אוּנ גִיבְּסְט דִי בַּאדֶערְפֶענִישׁ פוּן אַלֶע דוּ בִּיסְט דֶער גִיוֶועלְטִיגֶער אוֹף אַלְץ דוּ בִּיסְט דֶר וָוס גִיוֶועלְטִיגְט אוֹף דִי מְלָכִים. אֲנָא אִיךְ בִּין דֶר קְנֶעכְט פוּן הקב"ה וָוט אִיךְ בּוּק זִיךְ פַאר אִים אוּנ פַאר דֶעם כָּבוֹד פוּן זַיין תּוֹרָה אַלֶע צֵייט לָא עַל אֱנָשׁ נִיט אוֹף אֵיין מֶענְטְשֶׁן פַר זִיכֶר אִיךְ מִיךְ אוּנ נִיט אוֹף אֵיין מַלְאָךְ פַר לָאז אִיךְ מִיךְ נָאר אִין דֶעם גָאט פוּן הִימֶל וָוס עֶר אִיז דֶער וָואהְרֶער גָאט. אוּנ זַיין תּוֹרָה אִיז אֱמֶת. אוּנ זַיינֶע נְבִיאִים זֶענִין אֱמֶת. אוּנ עֶר מֶערְט צוּ טָאן גוּטְס אוּנ וָוארְהֵייט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ אוֹף אִים פַר זִיכֶר אִיךְ מִיךְ אוּנ צוּ זַיין הֵיילִיגֶן טַייעֶרְן נָאמֶן טוּא אִיךְ זָאגֶן לוֹב. יְהֵא רַעֲוָא עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶען פַר דִיר אַז דוּ זָאלְסְט עֶפֶענֶען מַיין הַארְץ אִין דֶער תּוֹרָה אוּנ זָאלְסְט עֶרְפוּלֶען דִי בַּאגֶער פוּן מַיין הַארְץ אוּנ דָס הַארְץ פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶן אוּנ צוּ לֶעבֶּען אוּנ צוּ פְרִידֶען. אָמֵן:

חזן גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וֶוען דֶער חַזָן זָאגְט גַּדְּלוּ זָאגְט קָהָל דָאס׃

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מט"ז על כל אחד לחבק ולנשק הס"ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יזדמן לו רוק בפיו ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי, פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחוֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דֶעם וָואס מֶען רוּפְט אוֹיף צוּ דֶער תּוֹרָה זָאגְט דָאס׃

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ, הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וֶוען מֶען הָאט אוֹיס גֶילֵיינְט זָאגְט עֶר דָאס׃

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בית ישראל

אַב הָרַחֲמִים דֶר פָאטֶער דֶר בַּארֶעמְהַארְצִיקַייט זָאל זִיךְ דֶער בַּארֶעמֶען אִיבֶּער דָאס פָאלְק די דָא ווֶערֶען גִיטְרָאגֶען אוּנ גְלָאדֶען פוּן גָאט אוּנ זָאל גֶדֶענְקֶען דֶעם פַאר בּוּנְד פוּן די שְׁטַארְקֶע אָבוֹת אוּנ זָאל בַּשִׁירְמֶען אוּנְזֶערֶע זֵייל פַר בֵּייזֶע שְׁטוּנְדֶען אוּנ עֶר זָאל אִן שְׁרַייעֶן אוֹיף דֶעם יֵצֶר הָרָע דָס עֶר זָאל אוּנְז נִיט אָן רַייצֶן צוּ זִינְדִיגֶען אוּנ זָאל אוּנְז עֶרְבַּארְמֶען צוּ אֵיין אֵייבִּיגְלִיכֶע אַנְטְרִינוּנְג אוּנ זָאל אוּנְזֶערֶע גְבֶּעט עֶרְפוּלֶען מִיט אֵיין גוּטֶע מָאס הִילְף אוּנ בַּארֶעמְהַארְצִיקַייט:

ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר־בסף
והגעתם אל־המשקוף ואל־שתי המזוזת מן־הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש
מפתח־ביתו עד־בקר: ועבר יהוה לנגף את־מצרים וראה את־הדם על־המשקוף
ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על־הפתח ולא יתן המשחית לבא אל־בתיכם לנגף:
ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לך ולבניך עד־עולם: לוי והיה כי־תבאו אל־הארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את־העבדה הזאת: והיה כי־יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח־פסח הוא ליהוה אשר פסח
על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו: ס
ישראל ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב

השיב לו כגמולו

מבכור פרעה היושב על כסאו וגו'. פרעגין אלע פר וואס איז פרעה געשטראפט געווארן גאט האט דאך איהם שווער געמאכט דיא הארץ, נאר עס איז דא איין **משל** איינער האט געהאלטען איין אם צו זיין קינד, אין א צייט ארום איז דאס קינד קראנק געווארען, האט מען געפרעגט די רופאים, האבען די רופאים געזאגט מען זאל איין געבען דער אם ביטערע טראפענס אונ דאס קינד וועט זייגן פון די מילעך וועט דאס קינד געהיילט ווערען, האט די אם געזאגט וואס האב איך מיט דעם קינד, איך האב דען דאס קינד געטראגען אדר איך האב דאס קינד געבארען, איך זאל איין נעמען די טראפונס, האבען דיא רופאים צו איר געזאגט אין גאנצען דאס קראנקהייט פון דעם מענשען נעמט זיך, וואס ער עסט מאכלים וואס זיינען ניט ראוי צו אים, אונ דו ווייסט געוויס אז דאס קינד האט גאר ניט גיגעסען, פון וואס דען איז דאס קינד קראנק, איז בוודאי נאר דורך דעם וואס דו האסט גיגעסען פערדארבענע מאכלים, דרום אז דו וועסט דאס עסין וועט דאס קינד האבען איין רפואה, דאס איז מיט פרעה דער עוויגער האט געבראכט די יודען קיין מצרים זיי זאלן אין מצרים גילייטערט ווערען זיי זאלן דער קענען, אז עס איז דא א שטארקער גאט אויף דר וועלט. איז ביז דער צייט וואס גאט האט געשיקט משה זיינען שון די יודען גילייטערט גיווארן, אונ האבען געוויכט שיין אז עס איז דא אנאט אויף דער וועלט, אזוי וויא עס שטייט אין פרשת שבות ויאמן העם כו' דאס פאלק האט געגלויבט אז עס איז דא א גאט אונ אז זיי האבען גיהערט פון משה אז גאט האט זייא געגונסט האבען זיי זיך גיקניט אונ געבוקט

בית ישראל

ויקרא משה אונ משה הט גירופען אלע עלסטע פון ישראל אונ הט צו זיי גזאגט ציהט איין שאף פון אייערע שאף אדער קופט אייך שאף (ווער עס האט ניט אייגענע) פאר אלע אייערע פאמיליעס אונ איר זאלט שלאכטען דעם קרבן פסח ולקחתם אונ איר זאלט נעמען אבינטעל גראז וואס הייסט אזוב אונ איר זאלט איין טונקען אין די בלוט וואס איר זאלט נעמען פון קרבן אין בעקין והגעתם אונ איר זאלט מיט דעם באשמירין (דאס הייסט באשמירען) דעם אובער ביי שטידיל אונ צו די צוויי ביי שטידלאך פון דאס בלוט וואס איז אין בעקין ואתם אונ איר זאלט ניט ארוס גיין קיינער פון טיר פון ניין הויז ביז אין דר פרי ועבר ה' אונ גאט וועט איבער פארין צו פלאגען די מצרים אונ ער וועט זעהן דאס בלוט אויף דעם אובער ביי שטידיל אונ אויף די צווייא בייא שטידלאך וועט גאט איבער שפרינגען איבער דר טיר אונ ער וועט ניט לאזין דעם משחית צו קומען אין אייערע הייזער צו פלאגין ושמרתם אונ איר זאלט היטען די דאזיגע זאך פר אגיזעצע צו דיר אונ צו דיינע קינדער אויף אייביג והיה כי תבואו אונ ווי איר וועט קומען אין דעם לאנד וואס גאט וועט געבין צו אייך ווי ער האט פר שפראכען זאלט איר היטען דעם דאזיגען דינגסט צוא מאכען אקרבן פסח והיה כי יאמרו אונ ווען אייערע קינדער וועלן אייך פרעגן וואס באדייטעט דאס דאזיגע דינסט פון קרבן פסח צוא אייך ואמרתם זאלט איר ענטפערין דס איז איין קרבן וואס דר מאגט די איבר שפריינגונג פון גאט ווס ער איז איבער גישפרונגען אויף די הייזר פון די קינדער ישראל אין מצרים בשעת אז מען הט גיפלאגט דיא מצרים אונ אונזערע הייזר הט ער מציל גיוועזן פון טוט ויקד העם הט זיך דס פאלק גיקניט אונ גיבוקט איבער די בשורה פון זייער אום לייזונג וילכו ויעשו בני ישראל אונ די קינדער ישראל זיינען גיגאנגען אונ האבען גימאכט ווי גאט הט באפאהלן צו משה אונ אהרן אזו האבען זיי גיטאן ויהי בחצי הלילה אונ עס וואר אין האלבע נאכט הט גאט גישלאגען אלע בכורים וואס אין לאנד מצרים פון דעם בכור פון

על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה
הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי־אין בית אשר אין־שם
מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני
ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם: גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם גם־אתי: בשבת ד ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם
מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם
צררת בשמלתם על־שכמם: ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי־
כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן את־חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו
את־מצרים: פ רביעי ובשבת ה ויסעו בני־ישראל מרעמסס סכתה כשש־מאות אלף
רגלי הגברים לבד מטף: וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד:
ויאפו את־הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי־גרשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו להם: ומושב בני ישראל אשר ישבו
במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות

בית ישראל

פרעה וואס וועט זיצן אויף זיין טראהן ביז דעם בכור וואס איז אין געפיינקנעש וואס געפינט זיך אין הויז פון גרוב וואו מען זעצט אריין געפאנגענע און אלע בכורים פון בהמות זיינען געפאלן ויקם פרעה איז פרעה אויף געשטאנען ביי נאכט ער און אלע זיינע קנעכט און אלע מצרים און עס וואר אגרוס געשריי אין מצרים ווייל עס וואר ניט קיין הויז וואו עס איז דארט ניט געוועין קיין מת ויקרא האט פרעה גירופן צו משה און אהרן ביי נאכט און ער האט גיזאגט צו זיי שטייט אויף גייט ארוס פון צווישן מיין פאלק אויך איר אויך די קליינע קינדער פון ישראל און גייט דינט גאט ווי איר האט גירעט גם צאנכם אויך אייערע שאף אויך אייערע רינדער נעמט ווי איר הט גירעט און גייט און בענטשט מיר אויך (דס איך זאל ניט שטארבען ווייל איך בין א בכור) ותחזק מצרים און די מצרים האבען זיך גישטארקט אויף דעם פאלק ישראל צו איילין זיי ארוס צו שיקין פון דעם לאנד דען זיי האבען גיזאגט מיר וועלן אלע שטארבן ווען די ישראל בלייבען אין מצרים וישא העם הט דס פאלק ישראל גיטראגין זיין טייג איידר עס איז זויער גיווארן (ווייל די מצרים האבען זיי ניט גילאזט ווארטען ביז עס וועט זויער ווערען) משארותם אויך די איבער גיבליבענע פון די מצה און מרור וואס זיי האבן די נאכט גיגעסן וואר איין גיבונדן אין זייערע קליידער און האבן דס גיטראגן אויף זייערע אקסלען ובני ישראל און די קינדער ישראל האבן גיטאן ווי משה הט גירעט און זיי האבן גיליען פון די מצרים זילבערנע כלים און גילדערנע כלים און קליידער ויה׳ נתן און גאט הט גיגעבן דעם חן פון די ישראל אין די אויגן פון די מצרים און זיי האבן זיי גיליען און די ישראל האבען אום גילײדיגט מצרים ויסעו בני ישראל און די קינדער פון ישראל האבן גצויגען פון דער שטאט רעמסס אין סוכות בערך זעקס הונדערט טויזנט מאן פוס גייער דר וואקסענע מענער אחוץ קליינע קינדער וגם ערב רב אויך איינע גרויס פר מישונג פון פרעמדע פעלקער זיינען אויף גיגאנגען מיט די ישראל און שאף און רינדער פיה איין זייער וויכטיגער צאל ויאפו את הבצק און די ישראל האבן גיבאקין דם טייג וואס זיי האבן אום גיצויגען פון מצרים קוכין פון ניט גיזייערטע טייג דען עס איז ניט גיזייערט גיווארן ווייל זיי ווארין ארוס גיטריבן פון מצרים און זיי האבן ניט גיקאנט זאמען אויך שפייז האבן זיי ניט צו גיברייט ווייל זיי האבן קיין צייט ניט גיהאט מושב בני ישראל און די צייט פון זיצונג פון קינדער ישראל וואס זיי זענען גיזעסין אין מצרים און

השיב לו כגמולו

צו גאט, נאר נאך דעם אז משה איז געקומען צו פרעה אין הט געזאגט אז גאט הט געזאגט ער זאל ארויס לאזען די יודען זענין די יודען שון קלענר געווארען אין דער אמונה אזוי ווי אין פסוק שטייט ולא שמעו עוד אל משה זיי האבן שוין ניט געוואלט צו הערין צו משה, דרום ווייל דורך אים זענין די יודען קלענער געווארען אין דר אמונה, איז דר חיוב אז ער זאל געשלאגען ווערן מיט מכות כדי עס זאל זיין איין רפואה צו די יודען זיי זאלן זיך אום קערין צו זייער אמונה אזוי וויא פריער:

שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: לֵיל שִׁמֻּרִים
הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם: פ חמישי ובשבת ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת־כָּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ:
תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר
חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ־בוֹ: כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: בשבת ז וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ
גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָל־זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ
וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ: תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ כָּל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: ס וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם: פ

מניחין ספר תורה שניה אצל הראשונה. ואומרין חצי קדיש על שניהם. ומגביהין וגוללין ספר תורה שקראו בו. ופותחין ספר תורה שניה וקוראין למפטיר בפ׳ פנחס:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם

בית ישראל

אין אנדערע פרעמדע לענדער איז געוועז דרייסיג יאהר און פיר הונדערט יאהר ויהי מקץ און עס וואר אם ענדע פון פיר הונדערט מיט דרייסיג יאהר און עס וואר אין דיזען העלען טאג זענען ארוס גיגאנגען אלע גאטס שארען פון לאנד מצרים ליל שמורים דאס איז א געווארטע נאכט צו גאט ארוס צו פירן די ישראל פון לאנד מצרים דאס איז די נאכט צו גאט וואס ער האט כ׳זר שפראכין צו אברהם אום צו לייזין די ישראל די נאכט וואר גיהיט פאר אלע ישראל צו כאן ניסים פר זייערע דורות ויאמר ה׳ גאט האט גיזאגט צו משה און צו אהרן דס איז די גיזעצע פון קרבן פסח יעדער פרעמדער צו דעם גאט פון ישראל טאר דעם פסח ניט עסין וכל עבד איש און אלע קנעכט פון די ישראל וואס איז גיקויפט פר געלט און דו וועסט אים באשניידן דענסטמאל מעג ער עסין דעם קרבן פסח תושב איין אלטער אי׳ וואונער פון די היידין וואס דינט ניט קיין געטצין אדר ער איז ביי דיר גידונגען אויף איין צייט טאר דעם פסח ניט עסין בבית אחד יאכל דר קרבן פסח זאל גיגעסין ווערען אין איין הויז אבער ניט איין טייל פון דר קאמפאניע זאל עסין אין איין שטוב און דר אנדערע טייל אין איין אנדר שטוב לא תוציא דו זאלסט ניט ארוס טראגן פון דעם פלייש פון קרבן פסח פון דער שטוב וואו מען עסט אויף דער גאס און א ביין טאר מען אין אים ניט צו ברעכן כל עדת ישראל גאר די עדה פון ישראל זאל מאכן דעם קרבן פסח וכי יגור און אז עס וועט וואוגן מיט דיר א גר און ער וועט מאכן א קרבן פסח צו גאט דעם פערצעטין טאג אין ניסן זאל ער פריער באשניידן אלע זכרים און דאן מעג ער גינעהמען צו מאכן דעם פסח און דער גר זאל זיין ווי דער אלט גיזעסינער פון לאנד און קיין אונבעשניטענע (חאטשע א ישראל) טאר ער דעם קרבן פסח ניט עסין תורת אחת איין תורה זאל זיין צום אלט גיזעסינעם און צו דעם גר וואס וואוינט צווישען אייך ויעשו און אלע קינדער ישראל האבען גיטאן ווי גאט האט באפוילין צו משה און צו אהרן אזוי האבען זיי גיטאן ויהי בעצם היום הזה און עס איז גיוועזן אין דעם דאזיגען העלין טאג האט גאט ארויס גיצויגען די ישראל פון דעם לאנד מצרים מיט זייערע שארין:

ובחודש הראשון און אין דעם ערשטען חודש דס איז דער חודש ניסן אין דעם פערצעטען טאג אין חודש זאלט איר מקריב זיין א קרבן פסח צו גאט ובחמשה עשר יום לחודש און אין דעם פופצטין טאג אין דעם חודש זאלט איר מאכן יום טוב זיבין טעג זאל ווערן גיגעסן מצות ביום הראשון אין דעם ערשטען טאג פון די זיבין טעג זאל אן גרופין ווערן היילינג קיין שום מלאכה

וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

מי שברך לעולה לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב"פ) בעבור (פב"פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו (אבריה) (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלזעוק השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ
בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים
בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרה ליום א של פסח (ביהושע סימן ג')

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָֹה בְּקִרְבְּכֶם
נִפְלָאוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת־

בית ישראל

זאלט איר ניט טאן וְהִקְרַבְתֶּם אונ איר זאלט מַקְרִיב זיין אַפייער אָפְּפֶר פון איין עוֹלָה צו גאט צְווייא שְׁטִיר פון יונגע רינדער איין ווידער אונ זיבין שאף יאריגע גאנצע אָן אַמום זאל זיין צו אייך וּמִנְחָתָם אונ איר שְׁפֵּייז אָפְּפֶר זאל זעמיל מעל גימישט זיין מיט אייל דריי צעהן טייל צו איינעם שְׁטִיר אונ צוויי צעהן טייל צו איינעם ווידר זאלט איר אָן בְּרֵייטְן עִשָּׂרוֹן איין צעהן טייל זאלסט אָן בְּרֵייטִין צו יעדר פון די זיבין שאף וּשְׂעִיר אונ איין באק צו איין זינד אָפְּפֶר צו פר געבן אויף אייך מִלְּבַד אוסר די אָפְּפֶר פון פרי מארגן ווס צום שטענדיגין אָפְּפֶר זאלט איר מאכען די זעס. כָּאֵלֶּה דיזע זאלט איר מאכן יעדן טאג פון די זיבן טעג אין שפייזע פייער אָפְּפֶר איין ליבליכר גרוך צו גאט אויף דעם שטענדיגן אָפְּפֶר זאל גימאכט ווערין מיט זיין גיסונג אָפְּפֶר וּבַיּוֹם אונ אין דעם זיבעטן טאג זאל צו אייך איין הייליגע צו זאמן רופונג זיין איר זאלט קיין ארבייט ניט טאן:

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אונ יְהוֹשֻׁעַ הָט גיזאגט צום פאלק ברייט אייך אָן דען מארגען וועט גאט טאן צווישען אייך וואונדר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים אונ יְהוֹשֻׁעַ האט גישפראכען צו די כהנים

אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי
הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָּל־
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ׃

בקצת קהלות מתחילין כאן

בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים וְשׁוּב
מֹל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת צֻרִים
וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל
יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל | אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ
בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ כִּי־מֻלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיֹּצְאִים
וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ כִּי |
אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם
אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדָּרֶךְ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־

בית ישראל

אַזוֹי צוּ זָאגֶען. טְרָאגְט דֶעם אָרוֹן פוּן דֶר תּוֹרָה אוּנ פָארְט אִיבֶּר פַר דָם פָאלְק וַיִּשְׂאוּ הָאבֶּן זֵייא גִיטְרָאגֶן דֶעם אָרוֹן פוּן דֶר תּוֹרָה אוּנ זַייֶען גִיגַאנְגֶען פַר דֶעם פָאלְק וַיֹּאמֶר ה׳ הָאט גָאט גִיזָאגְט צוּ יְהוֹשֻׁעַ דֶעם דָאזִיגֶען טָאג וֶועל אִיךְ אָן הֵייבֶּן דִיךְ גְרוֹס צוּ מַאכֶען אִין דִי אוֹיגֶען פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל דָאס זֵיי זָאלֶען וִויסֶען אַז אַזוֹי וִוי אִיךְ בִּין גִיוֶועזֶען מִיט משֶׁה אַזוֹי וֶועל אִיךְ זַיין מִיט דִיר:
בָּעֵת הַהִיא אִין דֶר צַייט. הָט גָאט גִיזָאגְט צוּ יְהוֹשֻׁעַ מַאךְ דִיר שַׁארְפֶע שְׁוֶוערְדֶען אוּנ בַּאשְׁנַייד וִוידֶער דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל דָם אַנְדֶערֶע מָאל (דֶען אִין דֶר נַאכְט פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם הָאבֶּן זֵייא זִיךְ מַל גְוֶועזֶען הַיינְט זָאלְסְטוּ נָאךְ מַל זַיין דִי וָואס זַיינֶען גִיבָּארֶען אִין דֶר מִדְבָּר דֶען זֵיי הָאבֶּן זִיךְ נִיט גִיקֶענְט אִין דֶר מִדְבָּר מַל זַיין וַוייל זֵיי זַיינֶען גִיוֶועזֶען שְׁטֶענְדִיג אִין וֶועג אוּנ וִוידֶער הָאבֶּן זֵיי נִיט גִיהַאט קֵיין צָפוֹן וִוינְד אִיז גְוֶועזֶען נִיט גִיזוּנְד מַל צוּ זַיין) וַיַּעַשׂ לוֹ יְהוֹשֻׁעַ הָט יְהוֹשֻׁעַ זִיךְ גִימַאכְט שַׁארְפֶע שְׁוֶוערְדִין אוּנ הָט בַּשְׁנִיטִין דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶעם בֶּערְגִיל וָואס אִיז גִיוָוארֶען פוּן דִי עָרְלוֹת וְזֶה הַדָּבָר אוּנ דָם אִיז דִי אוּרְזַאךְ וָואס יְהוֹשֻׁעַ הָט גִידַארְפְט מַל זַיין דִי יִשְׂרָאֵל גָאר דָם פָאלְק וָואס אִיז אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם דִי זְכָרִים אַלֶע קְרִיגְס לַייט זַיינֶען גִישְׁטָארְבֶּן אִין דֶער מִדְבָּר אִין וֶועג אִין זֵייעֶר אוֹס גֵיין פוּן מִצְרַיִם כִּי מֻלִים הָיוּ דֶען זֵיי זַיינֶען גִיוֶועזֶען גִימַלְתְּ גָאר דָאס פָאלְק וָואס זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם אָבֶּער גָאר דָם פָאלְק וָואס זַיינֶען גִיבָּארִין גִיוָוארִין אִין דֶר מִדְבָּר אִין וֶועג אִין זֵייעֶר אוֹס גֵיין פוּן מִצְרַיִם הָאבֶּן זֵיי זִיךְ נִיט מַל גִיוֶועזֶען (דְרוּם הָט זֵיי יְהוֹשֻׁעַ הַיינְט מַל גִיוֶועזֶען) כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה דֶען פֶערְצִיג יָאהְר זַיינֶען דִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גִיגַאנְגֶען אִין דֶר מִדְבָּר בִּיז עֶס הָט זִיךְ גִילָאזִין גָאר דָם פָאלְק דִי קְרִיגְס לַייט וָואס זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם וַוייל זֵיי הָאבֶּן נִיט צוּ גִהֶערְט גָאטְס שְׁטִים וָואס דְרוּם הָט גָאט גִישְׁוָוארֶען צוּ זֵיי עֶר זָאל זֵיי נִיט וַוייזִין דָם לַאנְד וָואס גָאט הָט גִישְׁוָוארְן צוּ זֵייעֶרֶע עֶלְטֶערֶן עֶר זָאל גֶעבֶּן צוּ אוּנְז אַלַאנְד וָואס טוּט רִינֶען אִין אִים מִילְךְ אוּנ הָאנִיק וְאֶת בְּנֵיהֶם אוּנ זֵייעֶרֶע קִינְדֶער הָט גָאט אוֹיף גִישְׁטֶעלְט אוֹיף זֵייעֶר אָרְט דִי דָאזִיגֶע הָט יְהוֹשֻׁעַ בַּאשְׁנִיטֶן דֶען זֵיי זַיינֶען גִיוֶועזֶען אוּם בַּאשְׁנִיטֶענֶע וָוארוּם מֶען הָאט זֵיי נִיט בַּאשְׁנִיטִין אִין וֶועג אִין דֶר מִדְבָּר וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ אוּנ עֶס אִיז גִיוֶועזֶען אַז עֶס הָאבְּשׁ

תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חֲיוֹתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר
הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן
מִמָּחֳרָת בְּאָכְלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מָן
וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃ וַיְהִי בִּהְיוֹת יְהוֹשֻׁעַ
בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה
בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצָרֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר ׀
לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־צְבָא־יְהוָה עַתָּה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פָּנָיו אַרְצָה

בית ישראל

געענדיגט דם גאנצע פאלק זיך מל צו זיין זיינען זיי געזעסין אויף זייער ארט אין דער מחנה ביז זיי זיינען געהיילט געווארן ויאמר ה' אל יהושע האט גאט געזאגט צו יהושע היינט האב איך אפגעטאן פון אייך די שאנד וואס די מצרים פלעגען אייך שעגדין דם איר זייט אויך ניט באשניטין או וויא זיי ויקרא אונ יהושע האט גירופען דעם נאמען פון דעם דאזיגען ארט גלגל ביז אין היינטיגען טאג ויחנו בני ישראל אונ די קינדער ישראל האבן גירוט אין גלגל אונ האבן גמאכט דעם קרבן פסח אין פערצעטן טאג אין חודש פר נאכט אין פלאץ פון יריחו ויאכלו מעבור הארץ אונ זיי האבן גיגעסען פון דר תבואה פון דעם לאנד אויף מארגין נאך דעם ערשטן טאג פסח עס איז דר זעכצעטער טאג אין ניסן וואס מען איז מקריב אין אים דעם עומר האבן זיי פריער מקריב גיוועזן דעם עומר אונ דער נאך האבען זיי גיגעסן פון דר נייער תבואה פון דעם לאנד) מצות וקלוי מצות אונ גיברענטע זאנגען אין דעם דאזיגען זעלבען טאג וישבות המן ממחרת אונ דר מן הט אויף גיהערט צו גיין דעם אנדערן טאג פסח אז זיי האבן גיגעסן פון דר תבואה פון דעם לאנד אונ עס איז שון מער קיין מן ניט גיוועזן פר די קינדער ישראל האבן זיי גיגעסען פון דר תבואה פון ארץ כנען אין דעם דאזיגען יאהר ויהי בהיות יהושע אונ עס איז גיוועזן אז יהושע איז גיוועזן אין גבול פון יריחו הט ער אויף גיהובן זיינע אויגען אונ הט גיזעהן איין מאן שטייט נון אנטקעגן אים אונ זיין שווערד איז אוס גיצויגין פון דר שייד אונ ער האלט זי אין זיין האנט וילך יהושע איז יהושע גיגאנגען צו אים אונ הט גיזאגט צו אים צו אונז ביסטו גיקומען העלפען אדר צו אונזערע פיינט ויאמר הט ער גיענטפערט ניין דען איך בין איין האר איבר ישראל וואס זיינען גאטס חיל (ער איז גיוועזן מלאך מיכאל) איצט בין איך גיקומען זיי העלפען ויפל יהושע איז יהושע גיפאלן אויף זיין פנים צו דר ערד אונ הט זיך גיבוקט אונ הט גיזאגט צו אים וואס רעט

משלי יעקב

וישא עיניו וירא והנה איש עומד לנגדו וגו' ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו׃ מיר וועלן זעהן אז איין זעלנער שטייט מיט א בלייזען שווערד אין אריין גיין פון פאלאץ, קאן מען קלערין צוויי זאכען, אדער ער שטייט ביא די טיר איין וואך קיינער זאל דא נים אריין גיין אן רשות, איז דר וואך פון כבוד וועגין דעם גביר, (דעם בעה"ב פון פאלאץ) אדר אויב דר זעלנער שטייט פון שר בית הסוהר, דר זעלנער היט דעם בעה"ב ער זאל נים אנטלויפען, ווארום איהם קומט איין גרויסען שטראף. ער איז מורד במלכות וכדומה, איז דער וואך איין בזיון פאר דעם גביר, וויל איהם קומט אסטראג, נאר מען קאן פערשטיין אויף וואס ווייזט דר וואך, אויב דר זעלנער שטייט מיט דעם פנים צום פאלאץ, איז איין סימן אז היט דער גביר זאל נים אנטלויפען איז דם אבזיון, אונ אויב ער שטייט מיט דעם פנים געגען נארואד צו מאכען חרב דיא שונאים איז א סימן פון כבוד דעם גביר, אמאל טרעפט אז דער זעלנער שטייט מיט זיין פנים צום פאלאץ, אונ עס איז פון כבוד וועגען איינער זאל נים גיין אן רשות, דהיינו די ערשטע ווייליע וואס ער קומט, דער נאך קערט אים דעם פנים צום נאראד, יהושע זעט דער מלאך מיט א בלייזען שווערד שטייט מיט דעם פנים געגען איהם, פרעגט יהושע דו ביסט געקומען אונז העלפען, דארפסטו שטיין מיט פנים געגען שונא, נים געגען מיר ענטפערט דער מלאך עתה באתי, איצט בין איך געקומען, דער נאך וועל איך זיך שטעלן געגען נאראד, דיר העלפען, נאר דיר אבער דיינע שונאים וועלן האבן א גרויסע מפלה׃

וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שַׁל־נַעַלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו
קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן׃ וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא׃ וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ. אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא. יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב. רֵיקָם. כִּי אֵל. מֶלֶךְ. נֶאֱמָן וְרַחֲמָן. אָתָּה׃ בָּרוּךְ. אַתָּה יְיָ, הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא. בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, (לשבת וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה), לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְכָבוֹד, וּלְתִפְאָרֶת׃

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

אז יו"ט גפאלט אום שַׁבָּת זָאגט מֶען יְקוּם פּוּרְקָן׃

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא, לְמָרָנָן וְרַבָּנָן, חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא, דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְדִי בְּבָבֶל, לְרֵישֵׁי כַלֵּי, וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא, וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא, וּלְדַיָּנֵי

בית ישראל

סיין האר צו זיין קֶנֶעכְט וַיֹּאמֶר שַׂר צְבָא ה' הָט דֶר האר פון גָאטֶס חַיִל גִיזָאגְט צו יְהוֹשֻׁעַ צִי אָפּ דיינֶע שִׁיךְ פון דַיינֶע פִּיס וָוארום דָס אָרְט ווָס דו שְׁטֵייסְט דְרוֹיף איז הֵיילִיג הָט יְהוֹשֻׁעַ אזוֹ גיטָאן וִירִיחוֹ אונ די שְׁטָאט יְרִיחוֹ איז גִיוֶוען גַאנְץ שְׁטַארְק פַר שְׁלָאסְין פַר די קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל קֵיינֶר הָט נִיט גִיקֶענְט אַרוֹס גֵיין אונ קֵיינֶר הָט נִיט גִיקֶענְט אַרֵיין קוּמֶען אִין אִיר וַיְהִי ה' אונ גָאט איז גִיוֶוען מִיט יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי אונ זיין הֶערוּנְג איז גִיוֶוען אִין גַאנְצִין לַאנְד׃

יְקוּם פּוּרְקָן עֶס זָאל אוֹיף שְׁטֵיין אַיין דֶר לֵייזוּנְג פון גָאט ווָס זִיצְט אִין הִימֶל לַייט זֶעלִיקַייט אוּנ אוֹיךְ גִינָאד אונ דֶר בַּארִימְקֵייט אונ לַאנְג לֶעבֶּן אונ גֶענוּג פַּרְנָסָה אונ אַיין הִילְף פּוּן גָאט ווָס אִין הִימֶל אונ שְׁטַארְק לַייבּ אונ אַיין לִיכְט זַרְעָא לֶעבֶּעדִיגֶע קִינְדֶר אונ זָאלֶן גִיזוּנְד זיין אַזֶעלְבֶּע קִינְדֶר זיי זָאלֶן נִיט אוֹיף הֶערֶן אונ זָאלֶן נִיט פַר שְׁטֶערֶן פון די רֵייד פון דֶער תּוֹרָה לְמָרָנָן צו די זוֹמְרִים אונ רַבָּנִים די הֵיילִיגֶע חֲבֵרִים ווָס זֶענֶען אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אונ די ווָאס זֶענֶען אִין בָּבֶל צו די

דִּי בְבָבֶא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מָאן, דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְהוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיהוֹן, וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרֵךְ, אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת, לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם, לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן, לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים, וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים, בְּצָרְכֵי צִבּוּר, בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם, כָּל מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות הקודש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. כל מי שיתן נדבת לבו הן איש הן אשה ללומדי תורה ולעניי ירושלים עיר הקודש. בשכר זה הקב"ה יזכהו לראות בבנינה ולשמוח בתיקונה וישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. ויזכהו לביאת משיחנו ולהביא נדבתו לבנין בית המקדש במהרה בימינו בעגלא ובזמן קריב. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

בית ישראל

עֶלְצְטֶע דַרְשָׁנִים אוּנ צוּ דִי עֶלְצְטֶע פוּן דִי פַר טְרִיבֶּענֶע יוּדִין אוּנ צוּ דִי עֶלְצְטֶע פוּן דִי יְשִׁיבוֹת אוּנ צוּ דִי דַיָּינִים וָוס זִיצֶען אִין טוֹיעֶר פוּן מִשְׁפָּט כָּל תַּלְמִידֵיהוֹן צוּ אַלֶע זֵייעֶרֶע תַּלְמִידִים אוּנ צוּ דִי תַּלְמִידִים פוּן זֵייעֶרֶע תַּלְמִידִים אוּנ צוּ אַלֶע דִי וָוס לֶערְנֶען תּוֹרָה לִשְׁמָהּ גָאט וָוס עֶר אִיז דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶער וֶועלְט זָאל בֶּענְטְשֶׁען עֶר זָאל מֶערִין זֵייעֶר לֶעבִּין אוּנ זָאל דֶער לֶענְגֶערֶן זֵייעֶרֶע טֶעג אוּנ זָאל זֵיי דֶער לֶענְגֶערֶן זֵייעֶרֶע יָארֶין זֵיי זָאלֶן דֶער לֵייזְט וֶוערֶן אוּנ נִיצוֹל וֶוערֶן פוּן אַלֶע צָרוֹת אוּנ אוֹיךְ פוּן אַלֶע בֵּייזֶע קְרַאנְקְהֵייט דֶער גָאט וָוס זִיצְט אִין הִימֶעל זָאל זַיין אִין זֵייעֶר אוּנְטֶר לֶעהְנוּנְג אִין אַלֶע צֵייטֶען זָאל עֶר זֵיי מַצִּיל זַיין פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען דְרוּיף זָאגֶען מִיר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ דֶער וָואס הָאט גִיבֶּענְטְשׁ אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן עֶר זָאל בֶּענְטְשֶׁן דֶעם דָאזִיגֶן הֵיילִיגֶן אַיין זַאמְלוּנְג מִיט אַלֶע הֵיילִיגֶע אַיין זַאמְלוּנְג הֵם זֵיי אוּנ זֵייעֶרֶע וַוייבֶּער אוּנ קִינְדֶער אוּנ אַלְץ וָוס צוּ זֵיי גִיהֶער אוּנ דִי וָואס שְׁטֶעלֶן אָפּ שׁוּלֶען אִין זֵיי מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין אוּנ דִי וָואס קוּמֶען אִין זֵיי מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין אוּנ דִי וָוס גִיבֶּן לִיכְט אִין זֵיי צוּ בְּרֶענֶען אוּנ וַויין צוּ קִדּוּשׁ אוּנ צוּ הַבְדָּלָה אוּנ דִי וָוס גִיבֶּן בְּרוֹט צוּ אוֹרְחִים אוּנ גִיבֶּן צְדָקָה צוּ דִי אָרִימֶע אוּנ אַלֶע וָוס זֶענֶען עוֹסֵק אִין בֶּעדֶערְפֶענִישׁ פוּן צִבּוּר מִיט וָוארַהאַפְטִיקַייט גָאט בָּרוּךְ הוּא זָאל צָאלֶן זֵייעֶר לוֹן אוּנ זָאל פוּן זֵיי אָפּ טָאן אַלֶע קְרַאנְקֵייט אוּנ הֵיילֶן זֵייעֶר גַאנְצֶן גוּף אוּנ זָאל פַר גֶעבֶּען גָאר זֵייעֶרֶע זִינְד אוּנ זָאל שִׁיקֶען אַיין בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ גְלִיק אִין אַלְץ וָואס זֵיי טוּעֶן מִיט כָּל יִשְׂרָאֵל זֵייעֶרֶע בְּרִידֶער. אָמֵן:

שחרית ליום א של פסח

סימן לקבעת המועדים מימות הפסח

לידעת קביעת המועדים מימות חג הפסח על פי סימן א"ת ב"ש

א"ת. פירש ביום א' של פסח בו ביום לעולם יחול תשעה באב.

ב"ש. פירש ביום ב' של פסח בו ביום לעולם יחול א' דשבועות.

ג"ר. פירש ביום ג' של פסח בו ביום לעולם יחול א דראש השנה.

ד"ק. פירש ביום ד' של פסח בו ביום לעולם יחול קריאת התורה והוא **שמחת תורה**

ה"צ. פירש ביום ה' של פסח בו ביום **לעולם** יחול צום כפור.

ו"פ. פירש ביום ו' של פסח חל לעולם בו ביום פורים שעבר.

פל"ג. פירש ביום שחל בו פורים לעולם בו ביום ל"ג בעומר.

פַאר אַשְׁרֵי זָאגְט דֶער חַזָן דָאס:

יָהּ אֵלִי וְגוֹאֲלִי, אֶתְיַצְּבָה לִקְרָאתֶךָ. הָיָה וְיִהְיֶה. הָיָה וְהֹוֶה. כָּל גּוֹי אַדְמָתֶךָ: וְתוֹדָה. וְלָעוֹלָה. וְלַמִּנְחָה. וְלַחַטָּאת. וְלָאָשָׁם. וְלַשְּׁלָמִים. וְלַמִּלּוּאִים, כָּל קָרְבָּנֶךָ: זְכוֹר נִלְאָה, אֲשֶׁר נָשְׂאָה, וְהָשִׁיבָה לְאַדְמָתֶךָ. סֶלָה אֲהַלְלֶךָ, בְּאַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ: דַּק עַל דַּק. עַד אֵין נִבְדַּק. וְלִתְבוּנָתוֹ, אֵין חֵקֶר: הָאֵל נוֹרָא. בְּאַחַת סְקִירָה. בֵּין טוֹב לָרַע יְבַקֵּר: ותודה ולעולה זכור נלאה **אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוֹב פְּלָאוֹת. חִבֵּר כָּל אָהֳלוֹ. בִּנְתִיבוֹת לֵב. לְבַלֵּב. הַצּוּר. תָּמִים פָּעֳלוֹ:** ותודה ולעולה זכור נלאה. אשרי וכו'

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה

נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל **הוֹדוֹ**, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

אִין דֶער וָואכִין זָאגְט מֶען דָאס:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב, סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַייָ, בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ, כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ, כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ, בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ, עַל הַמָּיִם, אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ, עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ, בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ, בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ, שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ, אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם, כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן, כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ, חֹצֵב, לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ, יָחִיל מִדְבָּר, יָחִיל יְיָ, מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ, יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת, וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ, כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ, מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ, עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ, יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

וָוען מֶען דִיא סֵפֶר תּוֹרָה אִין הֵיכָל שְׁטֶעלְט זָאגְט מֶען דָאס:

וּבְנֻחֹה, יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ, רִבְבוֹת, אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ, לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ, יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ, יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב, נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי, אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא, לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ, דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ, שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ, יְיָ, אֵלֶיךָ, וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ, כְּקֶדֶם:

בית ישראל

וּבְנֻחֹה אוּנ בְּשַׁעַת דֶר אָרוֹן פְלֶעגְט רוּעֶן פְלֶעגְט מֹשֶׁה זָאגִין קֶעהְר ווידֶר דַיין רוּהֶע צְווִישֶׁן דִי צֶעגְדְלִיגֶע טוֹיזֶענְדֶע אִידֶען: קוּמָה שְׁטֵיי אוֹיף גָאט צוּ דַיינֶער רוּהֶע דוּ מִיט דֶעם אָרוֹן פוּן דַיין שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה כֹּהֲנֶיךָ דַיינֶע כֹּהֲנִים טוּעֶן זִיךְ קְלֵיידִין מִיט גֶירֶעכְטִיקַייט אוּנ דַיינֶע פְרוּמֶע טוּעֶן זִינְגֶען דַיין לוֹב בַּעֲבוּר פוּן וֶועגִין דָוִד דַיין קְנֶעכְט זָאלְסְטוּ נִיט אָפּ זָאגִין דֶעם פַר לַאנְג פוּן דַיין גֶיזַאלְבְּטִין כִּי לֶקַח טוֹב ווייל אִיךְ הָאבּ אַייךְ אֵיין גוּטֶע לֶעהְרֶע גֶיגֶעבִּין זָאלְט אִיר דְרוּם מַיין תּוֹרָה נִיט פַר לָאזִין עֵץ חַיִּים זִי אִיז אֵיין בּוֹם פוּן לֶעבִּין פִיר דִי וָואס הַאלְטִין זִיךְ אָן אִיהְר אוּנ דִי וָואס שְׁטִיצֶען אִיר זֶענִין גְלִיקְלִיךְ דְּרָכֶיהָ אִיהְרֶע וֶועגִין זֶענִין לִיבְּלִיכֶע וֶועגִין אוּנ אַלֶע אִיהְרֶע שְׁטֶעגִין זֶענִין פְרִיד הֲשִׁיבֵנוּ קֶער אוּנְז אוּם דוּ גָאט צוּ דִיר וֶועלִין מִיר זִיךְ ווידֶער קֶערִין חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בֶּענַייעֶ אוּנְזֶערֶע טֶעג וִויא פַאר צֵייטֶען:

די תחנה זאל דער שליח ציבור זאגן פאר די תפלת טל. און מען זאל די תחנה מיט כונה און מיט ציטערניש זאגן:

אל מלך נאמן, שדי, מלך עליון, קבל שועתי ברצון, אמץ לבבי (כח"ז בגמטריא כח"ז). אל חי, דין אמת, שופט צדק, רחום וחנון, רחם עלי, ושמע היום, אשר אעתיר, בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי, המסכימים עמי בתפלתי, ותכלול תפלתנו, עם כל תפלות הישרות והנקיות, שיתפללו היום, עמך ישראל, ותתעטר, תחת, כסא כבודך, כמו שהתרת, לתפלת משה (נ"א מנשה). שלא יבושו שולחי, בי, ולא אני בהם: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי, אמן סלה: יהי רצון לפניך, איום ונורא, שתתן לי, קול ערב ונעים, היום, ואל יפסק קולי, ואל יחר גרוני, ויהא קולי, נעים וחזק, כמו שנאמר, ויהי קול השופר, הולך וחזק, מאד, אמן סלה:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש, שמיה רבא. בעלמא, די ברא כרעותה, וימליך מלכותה. בחייכון, וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא, ובזמן קריב. ואמרו אמן: יהא שמיה רבא, מברך, לעלם, ולעלמי עלמיא: יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמיה, דקודשא. בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

טעם יקר למנהג תפלת טל ביום טוב ראשון של פסח.

דער מנהג איז דעם ערשטן טאג פסח צו בענטשן טל דער טעם איז ווייל דענסטמאל ווערן געעפנט די אוצרות פון טללים, אזוי ווי מיר געפינען בפרקי דרבי אליעזר אז אין די ערשטע נאכט פון פסח האט יצחק אבינו געהייסן זיין עלטסטן זון עשו און האט אים מגלה געווען און האט געזאגט מיין קינד אז די נאכט אוצרות פון טל ווערן די נאכט געעפנט איבער דעם ווער מיר צו מאכן מטעמים כדי שפייזן דם קען זאל האבן אויך וואס חל צו זיין די ברכה וועל איך דיך בענטשן מיט די ווערט ברכות פון טל נאר איינער מוסר. נאר די צדקת ווא האט געוואוסט יום עשו איז דאס ער איז נים ראוי צו די פייערע ברכה האט זיא אנגעהויבן מאכן פאסר יעקב ער זאל צו נעמען די ברכות. און יצחק אבינו האט געבענטשט יעקב ויתן לך אלהים מטל השמים וגו'. איבער דעם בענטשען מיר היינט טל:

דיני תפלת טל

פון דער שמיני עצרת קעשרה פון מוסף פון ערשטן טאג פסח זאגן נאך דער לייט און מען זאגט משיב הרוח. און דער הילכה שמיני עצרת הורם איז אלי דער חזן צו זאגן. און צו מנחה זאגט איין שון קיינער נים מער. און ווער האט פארגעסן און דערמאנט איבער דער ערשטן טאג פסח פון מוסף. דאס הייסט אין דער צייט אז דער חזן האט זאגט נים אן גיהויבן די הילכה שמיני עצרת פון מוסף. יעדער וויא באלד דער חזן האט שוין אהן גיהויבן צו זאגן משיב הרוח פאר מען אין דעם היום איך נים זאגן. און ער האט זיך פר געסן און האט גיזאגט משיב הרוח ומוריד הגשם און וועגט, אויב ער האט נים אויס גילאזט די ברכה מחיה המתים הייבט ער אן אתה גבור. און אויב ער האט אוים גילאזט די ברכה מחיה המתים זאל ער אן הייבן פון אן הייב שמונה עשרה:

תפלת מוסף

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך, אתה, יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול, הגבור, והנורא. אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

דאס טייטש ביז זכרנו לחיים טאנגט געפינט מען ביי מעריב

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ. מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה,

---

בית ישראל

וּמִפְּנֵי פון וועגן אונזערע זינד זענען מיר פר טריבן גיוואָרן פון אונזער לאַנד און מיר זענען דר ווייטערט גיוואָרן פון אונזערע ערד. און מיר קענען ניט אויפגיין און ווערן גיזעהן און בוקען זיך פר דיר און טאָן אונזער שולד אין דיין דער ווייל טען הויז. אין גרויסן און הייליגן הויז וואָס דיין נאָמען איז אויף אים גירופן וועגן די האַנט וואָס איז גישטרעקט גיוואָרן אין דיין בית המקדש. יְהִי רָצוֹן עס זאָל ווערן אויסגעוויללן פון פר דיר גאָט אונזער גאָט און גאָט פון אונזערע עלטערן דער באַרמיגער קיניג דו זאָלסט זיך ווידר קערן און זיך מרחם זיין איבר אונז און איבר דיין בית המקדש מיט דיין פיל רחמנות. און זאָלסט אים גיך אויף בויען און זאָלסט גרויס מאַכען זיין כבוד:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ. מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ. מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:
(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, פֶּסַח לַיְיָ: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג. שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא קֹדֶשׁ, כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

בית ישראל

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קֶענִיג בַּאווייז גִיךְ דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין מְלוּכָה אוֹיף אוּנְז. אוּנ עֶרְהַייבּ אוּנ דֶער הֵייבּ דִיךְ אִיבֶּער אוּנְז פַר דִי אוֹיגֶן פוּן אַלֶע לֶעבֶּעדִיגֶע. אוּנ נֶעם צוּ זַאמֶן אוּנְזֶערֶע צוּ שְׁפְּרֵייטֶעטֶע פוּן צְווִישֶׁען דִי פֶעלְקֶער. אוּנ אוּנְזֶערֶע פַר שְׁפְּרֵייטוּנְג זַאמֶעל אַיין פוּן דִי ווִינְקְלֶען פוּן דֶער וֶועלְט: וַהֲבִיאֵנוּ אוּנ בְּרֶענְג אוּנְז אִין דַיין שְׁטָאט צִיּוֹן מִיט גִיזַאנְג. אוּנ אִין יְרוּשָׁלַיִם וואוּ דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז מִיט אֵייבִּיגֶע פְרֵייד. אוּנ דָארְטֶן וֶועלֶן מִיר מַאכֶן פַר דִיר דִי קָרְבָּנוֹת וָוס מִיר זֶענֶן מְחוּיָּב דִי טֶעגְלִיכֶע קָרְבָּנוֹת ווִי זֵייעֶר סֵדֶר אִיז. אוּנ קָרְבְּנוֹת מוּן מוּסָף ווִי זֵייעֶר דִין אִיז. אוּנ דֶעם קָרְבָּן מוּסָף פוּן דֶעם טָאג (שַׁבָּת אוּנ פוּן דֶעם טָאג) יוֹם טוֹב וֶועלֶען מִיר צוּ בְּרֵייטֶען אוּנ מַקְרִיב זַיין פַאר דִיר מִיט לִ בְּשַׁאפְט אַזוֹ ווִי דַיין ווִילֶען הָט גִיבָּאטֶן. אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט אוּנְז אִין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ דַיין דִינֶער מֹשֶׁה פוּן דַיין גִיעֶהְרְט מוֹיל גִישְׁרִיבֶּן ווִי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט:
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת אוּנ אִין דֶעם טָאג פוּן שַׁבָּת זָאלְט אִיר מַקְרִיב זַיין צְווֵיי שָׁאף וָוס זֶענֶן אַלְט צוּ אֵיין יָאר זֵיי זָאלֶען זַיין גַאנְץ אָן אַמוּם אוּנ צְווֵיי צֶעהְנְטֶעל זֶעמֶל מֶעל זָאלְט אִיר בְּרֶענְגֶען פַר צוּ מִנְחָה אוֹים גֶעמִישְׁט מִיט אֵייל אוּנ ווַיין צוּ זַיין גִיסוּנְג עֹלַת דִי עוֹלָה פוּן אִיטְלִיכֶען שַׁבָּת זָאלְט אִיר מַקְרִיב זַיין אִין זַיין שַׁבָּת מִיט דִי עוֹלָה וָוס מֶען דַארְף תָּמִיד אַלֶע טָאג מַקְרִיב זַיין מִיט אִירֶע נְסָכִים: זֶה דָס אִיז דָס קָרְבָּן פוּן שַׁבָּת אוּנ דָס קָרְבָּן פוּן טָאג אַזוֹ ווִי אִין דֶער תּוֹרָה אִיז גִיזָאגְט גִיוָארֶען:
וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן אוּנ אִין דֶעם עֶרְשְׁטֶען חוֹדֶשׁ דָס אִיז דֶער חוֹדֶשׁ נִיסָן אִין דֶעם פֶערְצֶעטֶען טָאג אִין חוֹדֶשׁ זָאלְט אִיר מַקְרִיב זַיין אַקָרְבָּן פֶּסַח צוּ גָאט וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ אוּנ אִין דֶעם פוּפְצֶטִין טָאג אִין דֶעם חוֹדֶשׁ זָאלְט אִיר מַאכֶן יוֹם טוֹב זִיבִּין טֶעג זָאל וֶוערֶן גִיגֶעסֶן מַצּוֹת בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אִין דֶעם עֶרְשְׁטֶען טָאג פוּן דִי זִיבִּין טֶעג זָאל אָן גֶרוּפִין וֶוערֶן הֵיילִיג קֵיין שׁוּם מְלָאכָה זָאלְט אִיר נִיט טָאן וְהִקְרַבְתֶּם אוּנ אִיר זָאלְט מַקְרִיב זַיין אַפַּייעֶר אָפְּפֶר פוּן אֵיין עוֹלָה צוּ גָאט צְווֵיי שְׁטִיר פוּן יוּנְגֶע רִינְדֶער אֵיין ווִידֶער אוּנ זִיבִּין שָׁאף יָארִיגֶע גַאנְצֶע אָן אַמוּם זָאל זַיין צוּ. אַייךְ

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת **יִשְׂמְחוּ** בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב, הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם, נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ, רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

בית ישראל

וּמִנְחָתָם אונ זייער מעל אָפְּפֶער אונ זייער וויין צום גיסונג איז ווי גיזאָגט ביי אַלֶע קָרְבָּנוֹת דריי צעהנטעל מעל פר יעדע רינד אונ צוויי צעהנטעל פר איין ווידער אונ איין צעהנטעל פר איין שאף אונ וויין ווי דער שיעור פון זיין גיסונג אונ איין באָק צום פאר געבונג אונ צוויי קָרְבָּנוֹת וואס מען איז שטענדיג מַקְרִיב אַלֶע טאָג ווי זייער שטייגער איז:

יִשְׂמְחוּ עס טוען זיך פרייען מיט דיין מְלוּכָה די וואס היטען שַׁבָּת אונ די וואס רופין אים איין טאג פון פארגעניגען עס דאס פאלק וואס היילִיגען דעם זיבעטען טאג מיט קידוש אַלֶע וועלען זיך זעטיגען אונ זיך עפּטיגען פון דיין גוטס לְעוֹלָם הַבָּא אויך האבען זיי תַּעֲנוּג פון דעם זיבעטען טאג וואס ער איז דיר גיפעלען אונ האסט אים גיהייליגט דו האסט אים גערופען דער גלוסטיגער טאג פון אַלֶע טעג אזו ווי אין פָּסוּק שטייט גאט האט גיגלוסט אין דעם זיבעטען טאג אזו שרייבט דער תרגום יונתן פון דעם טאג שַׁבָּת דער מאנט זיך אין מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ווי גאט האט באשאפען די וועלט אין זעקס טעג אזו קאן ער אויך געבען גוטין שָׂכָר צו די וואס היטען זיינע מִצְוֹת:

אֱלֹהֵינוּ אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן דער בארמיגער קיניג דער בארעם זיך איבער אונז די ביסט איין גוטער אונ באגיטיגסט מאך פארשטען צו אונז שׁוּבָה קער דיך צו אונז מיט דיין פיעל דר בארימקייט בִּגְלַל פון וועגן אונזערע אָבוֹת ווייל זיי האבען גיטאן דיין ווילען בְּנֵה בויא דיין הויז אזוי ווי פון לאנג אונ בערייט אן דיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אויף זיין פוס וְהַרְאֵנוּ אונ זאלסט אונז ווייזען זיין גיבייא אונ דער פרייא אונז מיט זיין רעכט פארטיגען וְהָשֵׁב אוּן קער ווידער די כֹּהֲנִים צו זייער עֲבוֹדָה אונ די לְוִיִּם צו זייער גיזאנג אונ קער ווידער יִשְׂרָאֵל צו זייער וואוינונג וְשָׁם אונ דארטען וועלען מיר אויף גיין אונ מיר וועלען ווערען גיזעהן אונ מיר וועלען זיך בוקין פאר דיר דריי מאל אין יאר כַּכָּתוּב אזו ווי עס שטייט אין דיין תּוֹרָה שָׁלשׁ דריי מאל אין יאר זאל ווערן גיזעהן דיינע זְכָרִים פר דיין גאט אויף דעם אָרט וואו גאט וועט אויס דער ווילן. דהיינו צום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּחַג אום פֶּסַח אונ אום שָׁבוּעוֹת אונ אום סוּכּוֹת וְלֹא אונ זאלסט

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

בית ישראל

גיט ערך! גיזעהן פאר גאט לײדיג נײערט מען זאל ברענגען קרבנות איש איטליכער נאך זײן פאר מעגען נאך כברכת נאך דער ברכה װאס גאט האט דיר גיגעבן:

דאס טײטש פון והשיאנו אי: רצה ומודים געפינט מען אין מעריב:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלת טל

תפלה לשליח ציבור בקול

פותחין ארון אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל. חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

בְּדַעְתּוֹ, אַבִּיעָה חִידוֹת. בְּעַם זוּ, בְּזוּ, בְּטַל לְהַחֲדוֹת: טַל גֵּיא וּדְשָׁאֶיהָ, לַחֲדוֹת. דָּצִים, בְּצִלּוֹ לְהֵחָדוֹת. אוֹת יַלְדוּת טַל, לְהָגֵן לְתוֹלָדוֹת: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב, לְהוֹשִׁיעַ:

תְּהוֹמוֹת הֲדוֹם, לִרְסִיסוֹ כְּסוּפִים. וְכָל נְאוֹת דֶּשֶׁא, לוֹ נִכְסָפִים: טַל זִכְרוֹ, גְּבוּרוֹת

בית ישראל

בְּדַעְתּוֹ אַבִּיעָה חִידוֹת מִיט דֶעם רְשׁוּת פוּן הקדוש ב"ה טוּא אִיךְ רֵייְדֶן רֶעטֶעֶנִישׁ פַר דֶעם פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין דֶר תְּפִלָּה פוּן מוּסַף צוּ מַאכֶן פְרֵייעֶן מִיט טַל צוּ בַּנֵייעֶן דִי פְרוּכְט פוּן דֶר וֶועלְט מִיט טַל דִי יִשְׂרָאֵל פְרֵייעֶן זִיךְ אִין שָׁאטֶן פוּן הקב"ה צוּ וֶוערֶן דֶר פְרֵייט מִיט טַל דֶר זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָוס עֶר אִיז גִיגְלִיכֶן צוּ טַל זַיין זְכוּת זָאל בַּיישְׁטֵיין צוּ זַיינֶע קִינְדֶר:

תְּהוֹמוֹת הֲדוֹם דִי אָפּ גְרוּנְטֶן פוּן דֶר וֶועלְט גְלוּסְטֶען צוּ טְרָאפֶּן וַואסֶר אוּנ אַלֶע וואוֹנוּנְג פוּן גְרָאז טוּעֶן צוּ אִים גְלוּסְטֶן דָם גִידֶעכֶענִישׁ פוּן טַל אִין דֶר

מוּסְפִים. חָקוּק, בְּגִישַׁת מוּסָפִים. טַל לְהַחֲיוֹת בּוֹ, נְקוּקֵי סְעִפִּים: סוגרין הארון

אַרְשָׁה, אֱרוֹשׁ רַחֲשׁוֹן. בְּאֶרֶשׁ, נִיב וְלָשׁוֹן. אַתְחִין, בְּחִין לַחֲשׁוֹן. דִּבְבִי מִלַּעֲשׁוֹן: בְּעַד, נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. אֶפְגָּעָה, בְּלִי לִישׁוֹן. בַּקָּשָׁה, כְּשַׁי נַחְשׁוֹן. אֶרְצֶה בָּרִאשׁוֹן: גְּרוֹנִי, בַּל יוּנְטַל. מִקְּרוֹא לָרָם וְנִטַּל. גֵּוִי, בַּל יוּטַל. מֵהַזְכִּיר, גְּבוּרוֹת טַל: הַעִי בַּל יוּנְטַל. רְשׁוּת מִלְּטַל. דּוֹדִי יִתְנַטָּל. בְּשִׂיחַ. תְּפִלַּת טַל: הָמוֹן, לוֹ נִכְסַף. לַעֲדַת אֵל, אָאֱסַף. הוּא, אִתָּם יִתְאַסָּף. וּלְמַעֲשָׂיו יִכְסַף: וְאֶתְיַצְּבָה בַּסַּף. לְחַלּוֹת, פְּנֵי יָסַף. וְאִמְרַת טַל, אֶחֱסַף. לְחַבְרָנָה בְּמוּסָף: זֶבֶד, מַשְׂאַת בַּר. וְאָבִיב, נְשִׁיקוֹת בָּר. זַעַק פִּי, יוּגְבַּר. וְשִׂיחַ לְשׁוֹנִי, יוּכְבַּר: חֵן וָחֶסֶד יְחוּבַּר. לְחַנְנִי, עַל דָּבָר. הַשְׁרַת מַיִם, יוּעֲבַר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָיו, עָבָר: טַעַם רִנּוּן. וְשַׁאַג שִׁנּוּן. מַלְּתִי בְּתַחֲנוּן. אֶת פְּנֵי חַנּוּן: יְשִׁישַׁי לְהַחֲנוּן. בְּזֵכֶר, יֵין לְבָנוֹן. יְדוּעַי לִגְנוֹן. בְּפָסוֹחַ וְנָגוֹן: כְּזָרִים, וְרַהוּלָלִים. אֲהַלֵּל, כְּבַחֲלִילִים. כְּמִפִּי עוֹלָלִים. אֲשׁוֹרֵר הִלּוּלִים: לְשָׂא דֵעַ פְּלִילִים. צַגְתִּי בִמְסִלּוּלִים. לְהִזָּכֵר בִּפְלוּלִים. שֶׁוַע, גְּבוּרוֹת טְלָלִים: מִטַּעַם זְקֵנִים. אֶתְבּוֹנֵן עַד זְקֵנִים. מוֹרִים תִּקּוּנִים. כַּדַּת מְתֻקָּנִים: נוֹפֶת נְבוֹנִים. בִּינַת עָם, מְבִינִים. נְטִיעַת דָּרְבָנִים. תְּוְכוֹנִי, בֵּין שְׁנֵי לוּחוֹת, אֲבָנִים: שְׂפָתַי,

---

בית ישראל

בְּרָכָה פוּן אַתָּה גִבּוֹר וָוס מֶען בֶּעט אַצוּנְד אִין תְּפִלַּת מוּסָף גָאט זָאל גֶעבֶּען דֶעם טַל וָוס וֶועט מַאכֶן לֶעבֶּן דִי מֵתִים וָוס לִיגֶן אִין דִי הֵיילֶען:

אַרְשָׁה אֱרוֹשׁ רַחֲשׁוֹן אִיךְ נֶעם רְשׁוּת מַיינֶע גִידַאנְקֶן אוּם צוּ רֵיידֶן מִיט מַיין צוּנְג אִיךְ וֶועל בֶּעטֶן מִיט שְׁטִיל גִבֶּעט מַיינֶע רֵייד נִיט צוּ פַר מֵיידֶן בָּרִאשׁוֹן אִיךְ זָאל בַּוּוילִיגְט וֶוערֶן דֶעם עֶרְשְׁטֶן טָאג פוּן פֶּסַח וִוי דָס גִיבֶּעט אוּנ דֶער קָרְבָּן פוּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב גְּרוֹנִי מַיין קוֹל וָואס אִיךְ טוּא רוּפֶן צוּם הוֹכֶן גָאט זָאל נִיט אַוֶועק גִינוּמֶן וֶוערֶן מַיין שֵׂכֶל זָאל נִיט בָּטֵל וֶוערֶן הָמוֹן דָאס פָאלְק פוּן גָאט וָוס טוּעֶן גִילוּסְטֶן צוּ שְׁטֵיין אוֹיף דֶר שְׁוֶועל פוּן דֶר שׁוּל צוּ בֶּעטֶן גָאט וָוס עֶר הָט אוּנְז גִימֶערְט יָמִים טוֹבִים זֶבֶד דִי טֵייל פוּן תְּבוּאָה וָוס גָאט טֵיילְט אָפּ זָאל גִיךְ צַייטִיג וֶוערֶן חֵן וָחֶסֶד מַיין תְּפִלָּה פוּן טַל זָאל בַּאהֶעפְט וֶוערֶן מִיט חֵן דָם מֶערוּנְג פוּן דֶעם נַאסֶער זָאל אָפּ גִיטָאן וֶוערֶן וָוארוּם דֶער וִוינְטֶר אִיז אַוֶועק גִיגַאנְגֶן טַעַם אִיךְ טוּ בֶּעטֶן אוּנ שְׁרַייעֶן מִיט טָאפֶּעלֶע גִיבֶּעט פַר דֶעם לַייט זֶעלִיגֶען גָאט יְשִׁישַׁי עֶר זָאל זִיךְ דֶער בַּארְמֶען אִיבֶּר דִי יִשְׂרָאֵל אִין דֶעם זְכוּת פוּן מַיינֶע אַלְטֶע אָבוֹת אוּנ זָאל גִידֵיינְקֶען אַז מֶען הָאט מְנַסֵּךְ גִיוֶועזֶן וַויין אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ עֶר זָאל בַּאשִׁיצֶען דִי יִשְׂרָאֵל מִיט דֶער בַּארֶעמְקֵייט כְּזָרִים אִיךְ וֶועל לוֹבֶּען גָאט מִיט שְׁפִּילוּנְג וִוִיא דִיא שְׁפִּילֶערְס מִיט דִי זִינְגֶערְס זִינְגֶן אַזוֹי וִוי דָם גִיזַאנְג פוּן דִי יוּנְגֶע לַייט וָוס הָאבֶּען גִיזוּנְגֶען אוֹיף דֶעם יַם וֶועל אִיךְ זִינְגֶן מִיט לוֹב לָשֵׂאת אִיךְ טוּא מִיךְ שְׁטֶעלֶן פַר דֶעם אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ וָוס עֶר אִיז דֶר וֶועג פוּן תְּפִלָּה מִטַּעַם פוּן דֶר עֵצָה פוּן דִי חֲכָמִים טוּא אִיךְ פַר שְׁטֵיין זֵיי לֶערְנֶן אוּנְז תַּקָּנוֹת אַזוֹ וִוי אִין אוּנְזֶר תּוֹרָה וַוייזְט אוּם נוֹפֶת זֵיי טוּעֶן מַאכֶן פַר שְׁטֵיין דִי יִשְׂרָאֵל מִיט זֵייעֶר זִיסְקֵייט עֶר הָט מִיךְ גִימַאכְט אִין מִיטֶן צְווִישֶׁן דִי צְוֵויי לוּחוֹת אַזוֹ וִוי דֶר אַייזֶן פוּן דֶעם אַקֶער שְׂפָתַי אִיךְ

בְּשֶׁוַע אֶפְתַּח. כְּאוּלָם הַמְפֻתָּח. שִׂיחוֹת פִּי, אֶפְתַּח. כְּאִיתוֹן, אֲשֶׁר נִפְתַּח: עוֹז וְכֹחַ, לִי יִמְתַּח. כְּדוֹק אֲשֶׁר מָתַח. עָב טַל, יִפְתַּח. וְחוֹרֶב, לְבַל יִרְתַּח: פְּנֵי רָם וְנִשָּׂא. עַיִן בְּחִין אֶשָּׂא. פְּאֵרוֹ לְנוֹסְסָה. כְּמוֹ, בְּטַל נִסָּה: צְבָאָיו, לוֹ אֲגַיְּסָה. וְאִתָּם, אֶתְגַּיְּסָה. צְעוֹק בַּעֲדָם, אֶתְנַגְּשָׁה. וְלֹא, בְּרוּחַ גַּסָּה: קַמְתִּי מִמִּשְׁפְּתַיִם. לְהַפְגִּיעַ, בְּעַד קְנֵי שְׂפָתַיִם. קוֹל מָה אֶתֵּן, בִּשְׁפְתוֹתַיִם. הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם: רוֹן, בְּלִי עֲצַלְתַּיִם. עָרַכְתִּי, בְּמַחֲנוֹתַיִם. רָחַשְׁתִּי, גִּישׁוֹת שְׁתַּיִם. בְּעַד עָאֵלוֹת שְׁתַּיִם: שַׁחֲרִית, חַנּוֹתִי לַמָּטָר. בְּלוֹקְשׁוֹ, גֵּיא לַעֲטָר. שַׁבְתִּי לִקְחִי, עוֹד לִנְטַר. מִתְּבוֹעַ, עֶרֶף מָטָר: חזן תְּפִלַּת גְּבוּרוֹת טַל. חַקּוֹתִי בְּצוֹהַר, לִנְטַל. תִּזַּל אִמְרָתִי. כְּטַל. לִקְוֵי רְסִיסֵי טָל:

בזיוסד ע"פ א"ב

אֶאֱגֹרָה, בְּנֵי אִישׁ, הַמְשֹׁרָר בְּטַל. אוֹעֵד אִתָּם, לְחַנֵּן בְּעַד טַל. אֲבַשֵּׂר בְּקָהָל רָב, זֵכֶר, גְּבוּרוֹת טַל. אֲהַלֶּה פְּנֵי צוּרִי, בְּזִיל אִמְרַת טַל: בִּפְתִּחוֹן

בית ישראל

טוא מַיין מוֹל מִיט תְּפִלָּה עֶפֶענֶן אַזוֹי וִוי דֶער אוּלָם פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס אִיז גִיוֶועזֶן אָפִין פוּן אַלֶע זַייטֶען עוז עֶר זָאל מִיךְ שְׁטַארְקֶען מִיט כֹּחַ אַזוֹי וִוי עֶר הָט פַר שְׁפְּרֵייט דִי שְׁטַארְקֶע הִימְלֶען עֶר זָאל עֶפֶענֶען אַוָואלְקֶען פוּן טַל זָאל קִילִין דִי הִיץ פְּנֵי רָם פַר דֶעם הוֹכֶען גָאט טוּא אִיךְ אוֹיף הֵייבֶּען מַיינֶע אוֹגֶן מִיט גִיבֶּעט גָאטֶס קְרוֹין אוֹיף צוּ הֵייבֶּן אַזוֹ וִויא גִדְעוֹן הָט אִים גִיפְּרוּבְּט מִיט טַל צְבָאָיו זַיין חַיִל טוּ אִיךְ מִיךְ מִיט זֵיי אַיין זַאמְלֶען אִיךְ טוּ שְׁרַייעֶן אוּנ בֶּעטֶן פַר זֵיי אָן גַאֲוָה קַמְתִּי אִיךְ טוּ אוֹיף שְׁטֵיין צוּ בֶּעטֶן פַר זֵיי וָוס פַר אַקוֹל פוּן תְּפִלָּה קָאן אִיךְ פַר דִיר גֶעבֶּען אַז מַיין לָשׁוֹן אִיז פַאר שְׁטָאפְּט רוֹן בְּלִי אָן פַאלְשְׁקַייט טוּא אִיךְ דִיר אָן גְרֵייטֶען אֵיין גִיבֶּעט צְוִוישֶׁען דַיינֶע יִשְׂרָאֵל כֹּהֲנִים לְוִיִּם יִשְׂרְאֵלִים אִיךְ בִּין מִתְפַּלֵּל צְוֵוייא תְּפִלּוֹת שַׁחֲרִית אוּנ מוּסַף צוּ בֶּעטֶן צְוֵוייא גִיבֶּעט שַׁחֲרִית אִין שַׁחֲרִית הָאבּ אִיךְ גִיטָאן בֶּעטֶן אוֹיף רֶעגֶען אָן צוּ קְרֵיינֶען דִיא וֶועלְט מִיט פֵּירוֹת צוּ מוּסַף הָאבּ אִיךְ מִיךְ שׁוֹין אוּם גִיקֶערְט פוּן צוּ בֶּעטֶען אוֹיף רֶעגֶן תְּפִלַּת אִיךְ הָאבּ אָן גִינוּמֶן צוּ בֶּעטֶען דִי גְבוּרָה פוּן טַל צוּ דַאווֶנֶען מוּסַף אִין מִיטֶען טָאג מַיין גִיבֶּעט זָאל רִינֶען פַר דִיר וִוי טַל צוּ דִי וָוס הָאפֶּן צוּ דִי טְרָאפֶּן פוּן טַל:

ערל שפתים

הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם, דֶעם פָּסוּק הָאט מֹשֶׁה רַבֵּנוּ גִיזָאגְט, וֶוען גָאט ב"ה הָאט גֶעהֵייסֶען אַז מֹשֶׁה רַבֵּנוּ זָאל גֵיין צוּ פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם, עֶנְטְוֶוערְט מֹשֶׁה, הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם, וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַּרְעֹה, וִויא אַזוֹי וֶועט מִיר פַּרְעֹה צוּ הֶערִין, אַז מַיין שְׁפְּרַאךְ אִיז גֶעשְׁטַאמִילְט, זֶהוּ דָאךְ אַ פְרַאגֶע, צוּ דֶען אַז עֶר אִיז גֶעשְׁטַאמִילְט, וֶועט אִיהְם פַּרְעֹה נִיט הֶערֶען? אִין הִיסְטָארְיֶע וֶוערְט גֶעבְּרַאכְט, אַז גְרוֹיסֶע חֲכָמִים זַיינֶען גֶעוֶועזִין גֶעשְׁטַאמִילְטֶע שְׁפְּרַאךְ, זַיינֶען אָן גֶעקוּמֶן צוּ מְלָכִים וְשָׂרִים, אוּנ מֶען הָט זֵייא צוּ גִיהֶערְט? זָאגְט הַגָּאוֹן רִיא"ל **אמשל**, אֵיין מָאל אִיז גֶעקוּמֶן אַ גְרוֹיסֶער זֵייגֶער מֵייסְטֶער אִין אֵיין גְרוֹסֶע שְׁטָאדְט הָאט עֶר גֶעקְלֶעפְּט הוֹדָעוֹת אַז עֶר אִיז אַמֵייסְטֶער אַ אוֹהֶר מַאכֶר, אַז עֶר קָאן פַארִיכְטֶען אַ זֵייגֶער אַז עֶר קָאן גֵיין אַ יָאהְר, נִיט אָנְצִיהֶען, הָט אִיהְם פַארְבֶּעטֶן אַ גְבִיר, מִיט גְרוֹיס פַארַאד, אִין דֶעם פְרֶעגְט אִיהְם דֶער גְבִיר, וִויא פִיל אִיז יֶעצְט דִיא אוּהְרֶע, עֶנְטְוֶוערְט עֶר מַיין זֵייגֶער אִיז יֶעצְט קַאלְיֶע, פוּי, פוּי, זָאגְט דֶער גְבִיר, אִיהְר נַארְט דִי וֶועלְט, וִויא קָאנְט אִיהְר פֶערִיכְטֶען אַ זֵייגֶער אוֹיף אַ יָאהְר, אוּנ אַייעֶר זֵייגֶער אִיז קַאלְיֶע אוּנ אִיהְר קָאנְט אִיהְם נִיט פַארִיכְטֶען, דֶער נִמְשָׁל אִיז אַז מֹשֶׁה הָט זִיךְ אָנְגֶענוּמֶן פוּן גָאטֶעס וֶועגִין אִיבֶּר מַאכֶן דִי נַאטוּר, פוּן וַואסֶר בְּלוּט, פוּן אֵיין שְׁטֶעקִין אַ שְׁלַאנְג וְכַדוֹמֶה, אוּנ זַיין שְׁפְּרַאכֶע קָאן עֶר נִיט אִיבֶּער מַאכֶן, וֶועט דָאךְ פַּרְעֹה נִיט וֶועלֶען צוּ הֶערֶען, — אוּנ בֶּאֱמֶת אִיז טַאקִי דֶער נָאךְ זַיין לָשׁוֹן גְעוָוארֶן בֶּעסֶער, וֶוען גָאט הָאט מִיט אִיהְם גֶערֶעט, נוּר פַּרְעֹהן הָט הַשֵּׁי"ת גֶעווִיזֶען, אַז וִוי עֶר אִיז גֶעשְׁטַאמִילְט, וֶועט פַּרְעֹה מוּזֶען הֶערֶען, אַרוֹם שִׁיקֶען דִי יִשְׂרָאֵל:

אֶאֱגֹרָה בְּנֵי אִישׁ אִיךְ טוּ אַיין זַאמְלֶען דִי קִינְדֶער פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָוס זַיין פָאטֶר יִצְחָק הָאט אִים גִיבֶּענְטְשְׁט מִיט דֶר בְּרָכָה פוּן טַל אִיךְ טוּא מִיךְ מִיט זֵיי אַיין זַאמְלֶען צוּ בֶּעטֶן אוֹיף טַל אִיךְ טוּ בֶּעטֶן גָאט אוֹיף טַל אִין דֶעם זְכוּת פוּן דֶר תּוֹרָה וָוס עֶ׳ זַייט דֶר מַאנְט תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי: בִּפְתִּחוֹן אִיךְ טוּ עֶפֶענֶן מַיין מוֹל צוּא בֶּעטֶען אוֹיף טַל מִיט מַיין תְּפִלָּה וֶועל אִיךְ אִים אִיבֶּר בֵּייטֶן

פֶּה, אֲחַלֶּנּוּ עֲלֵי טַל. בְּמַעֲנֶה לְשׁוֹנִי, אֲפַתֶּנּוּ עֲדֵי טַל. בְּהָפִיקִי מַעַן, אַרְצָה, כִּרְסִיס טַל. בְּגַשְׁתִּי צְקוּנִי, יַעַל כְּשִׁכְבַת טַל: גַּל בֵּינוּ לְבֵינִי, סִיּוּם אוֹת טַל. גָּלוּי לַכֹּל. כְּאֵשׁ אוֹכְלָה, וְלִי כִּפְרִיחַת טַל. גָּמַר מֵאָז אוֹמֶר, הֱיוֹת לִי כַּטַּל. גַּם בְּהוֹפִיעוֹ בִּי. דָּפַק, בְּרֹאשׁ נִמְלָא טַל: דָּרַשׁ וְחָקַר מֵאָז, וְחָלֶשׁ הֵיטַל. דּוֹק וְחֶלֶד לְכוֹנֵן, בְּקֵץ עִתּוֹתֵי טַל. דַּת קְנוּיַת קֶדֶם, רְשׁוּת מֶנָּה נָטַל. דֵּעַ בָּהּ נוֹעַץ, וּמֵאוּם לֹא בִטַּל: הִטְבִּיעַ אַדְנֵי נֶשִׁי, הֲדוֹם וְכֵס, הַמְנֻטָּל. הוֹלִיד בְּתוֹלְדוֹתָם, תּוֹלְדוֹת אֶגְלֵי טַל. הִשְׁתִּיל שְׁתִילֵי עֵדֶן, בִּרְווּי עֲנִינַת טַל: הֵכִין וְתִקֵּן בְּשַׁחַק, אוֹסֶם אוֹצְרוֹת טַל: וּמִשְּׁתִיַּת אֶבֶן, מְקוֹם חֶרְמוֹן טַל. וְתִקֵּן, לְהַשְׁתּוֹת שְׁתוּתֵי טַל. וּמִשָּׁם, צָר חוֹמֶר גּוֹלֶם מוּטָל. וְנָפַח בּוֹ נֶשֶׁם, הֱיוֹת בְּחַיֵּי טַל: זָבַת מִקֶּדֶם, אִשֵּׁשׁ בְּאֵד טַל. זֶרַע וְדֶשֶׁא וָפֶרַח, לְפַרְנֵס בְּמַתַּן טַל. זֶרֶם, עַד לֹא הִמְטִיר, וָגֶשֶׁם הֵיטַל. זְבָדָהּ וְעֶדְנָהּ, הַיּוֹת, בְּטִפֵּי טַל: חֲבָלִים נָפְלוּ לָהּ, אֲסָמֵי אוֹרוֹת טַל. חַיַּת יְשֵׁנֶיהָ, לְהַחֲיוֹת, בְּאֵד טַל. הַשְׁרַת מֵי גֶשֶׁם, עָלֶיהָ לְהֵיטַל. חָזִיז לְאַרְבָּעִים שָׁנָה, לְפָקְדָהּ יוּטַל: מוֹרַשְׁת מִטְרוֹת עֹז, עַד עַתָּה, לֹא הוּטַל. טְלָלָהּ עַד דּוֹר עֲשִׂירִי, מִתְנוֹבֶבֶת בְּטַל. טָפְשׁוּ דָרֶיהָ, וְגָאוּ, בְּאֵד טַל. טַרְחוּת גְּשָׁמִים, מַה צּוֹרֶךְ, דַּיֵּנוּ, בְּטַל: יַעַן, כַּאֲשֶׁר מָדְדוּ.

בית ישראל

פִּין וועגען טַל אִין מַיין אָן הֵייבּ פוּן דֶר תְּפִלָּה זָאל אִיךְ אוֹךְ בַּאוִוילִיגְט ווערן אַזוֹ ווִיא דִי זִיסֶע טְרָאפֶּן פוּן טַל מַיין תְּפִלָּה וָואס אִיךְ טוּ גִינֶעהֶנֶן צוּ דִיר זָאל אוֹף גֵיין אוּנ בַּאוִוילִיגְט ווערן פַר דִיר אַזוֹ ווִי דֶר מַן וָוס אִיז גִינַאנְגֶען מִיט טַל גַּל בֵּינוּ לְבֵינִי גָאט הָאט אַנְטְפּלֶעקְט אֵיין סִימָן דִיא יִשְׂרָאֵל צוּא ווִיסֶן ווען שַׁבָּת אִיז אַז קֵיין מַן זָאל נִיט פאלֶן פוּן דֶעם הִימֶל אִין אִים עֶר הָט זִיךְ אַנְפְּלֶעקְט בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה ווִי בְּרֶענֶנְדִיג פַייעֶר אוּנ צוּ דִי יִשְׂרָאֵל הָאט עֶר בַּאדֶעקְט מִיט דִי עֲנָנִים אַזוֹ ווִי מִיט טַל עֶר הָט לַאנְג אוּנְז צוּ גִיזָאגְט עֶר זָאל זַיין צוּ אוּנְז אַז מָשִׁיחַ ווֶעט קוּמֶען ווִי טַל אַז עֶר הָט אָן גִיהוֹבֶּן צוּ דֶר לַייכְטֶן זַיין נָאמֶן אוֹף מִיר אִין מִצְרַיִם הָט עֶר אָן גִיקְלַאפְּט אִין מִיר צוּם אָן הֵייבּ מִיט טַל דָּרַשׁ וְחָקַר גָאט הָט גִיפָארְשְׁט אוּנ הָט גוֹרָל גִיוָוארְפֶן אִין וועלְכֶר צַייט עֶר זָאל בַּאשַׁאפֶן דִי ווֶעלְט אִיז גִיפַאלֶן דֶר גוֹרָל אוֹף נִיסָן זָאל בַּאשַׁאפֶן ווערן דֶער הִימֶל אוּנ עֶרְד אִין דֶער צַייט וָוס מֶען דַארְף טַל עֶר הָאט זִיךְ בַּארָאטֶען מִיט דֶער תּוֹרָה וָוס זִיא אִיז בַּאשַׁאפֶן גִיוָוארֶן פַר דֶר ווֶעלְט אוּנ פוּן אִיר עֵצָה הָאט עֶר נִיט מְבַטֵּל גִיוֶועזְן הִטְבִּיעַ מִיט דֶער תּוֹרָה הָט עֶר גִיגְרוּנְד פֶעסְט דִי שְׁוֶועלֶן פוּן דֶר עֶרְד וָוס אִיז אַבֶּענְקִיל צוּ זַיינֶע פִּיס אוּנ דֶעם הִימֶל וָוס אִיז אֵיין אוֹף גִיהוֹבֶּענֶע שְׁטוּל עֶר הָט בַּאשַׁאפֶן אַז זַייא זָאלֶן גֶעבֶּן דִי טְרָאפֶּן פוּן טַל עֶר הָט גִיפְלַאנְצְט דֶעם גַּן עֵדֶן מִיט זֶעטוּנְג פוּן טַל עֶר הָט אָן גִיגְרֵייט אִין הִימֶל אוֹצְרוֹת מִיט טַל דָאס בֶּעסְטֶע לַאנְד חֶרְמוֹן ווערְט גִיבֶּענְטְשְׁט פוּן דֶעם אֶבֶן שְׁתִיָּה וָואס אִיז גִיוֶועזְן אִין בֵּית הַמִּקְדָּ"שׁ מִיט טַל עֶר הָט גִישְׁטַארְקְט דִי גְרוּנְד פֶעסְט פוּן דֶער ווֶעלְט מִיט טַל אוּנ פוּן דֶעם אֶבֶן שְׁתִיָּה הָט עֶר בַּאשַׁאפֶן אָדָם הָרִאשׁוֹן אוּנ הָאט אַרַיין גִיבְּלָאזֶען אִין אִים אֵיין לֶעבֶּעדִיגֶע נְשָׁמָה מִיט טַל זָבַת מִקֶּדֶם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָט עֶר פְרִיעֶר גִישְׁטַארְקְט מִיט וָואלְקֶען פוּן טַל אַלֶע זָאמֶען אוּנ גְרָאז הָט עֶר גִישְׁפַּייזְט מִיט דֶר נָאבּ פוּן טַל אֵיידֶר דֶר שְׁטוּרֶעם רֶעגֶן אִיז גִינַאנְגֶען אוֹף דֶר עֶרְד הָאט אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גִיטֵיילְט אוּנ גִינֶערְט זִיךְ מִיט דֶעם תַּעֲנוּג פוּן טְרָאפֶּען פִין טַל חֲבָלִים צוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִיז גִיפַאלֶן דֶר גוֹרָל זִיא זָאל גִישְׁפַּייזְט ווערֶען מִיט דֶר לִיכְט פוּן טַל דִי מֵתִים פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל ווֶעלֶן לֶעבֶּעדִיג ווערֶען מִיט וָואלְקֶן פוּן טַל נָאךְ דֶעם מַבּוּל טוּט עֶר מֶערֶען אַלֶע יָארֶען דֶעם רֶעגֶן אָבֶּר פַר דֶעם מַבּוּל הָט דֶר וָואלְקֶן גִיטָאן בְּרֶענְגֶן רֶעגֶען נָאר אֵיין מָאל אִין פֶערְצִיג יָאהְר אוּנ עֶס אִיז גִינוּג גִיוֶועזֶן מוֹרַשְׁת דִי טִרְחָה פוּן רֶעגֶען אִיז נִיט גִינוּג גִיוֶועזֶן פוּן אָדָם הָרִאשׁוֹן אָן בִּיז נֹחַ אוּנ דִי עֶרְד אִיז גִיפְרוּכְפֶּערְט גִיוָוארֶן מִיט טַל זַייא זֶענֶען פַר נַארִישְׁט גִיוֶוען דָם דּוֹר הַמַּבּוּל זַיי הָאבֶּן זִיךְ בַּעַל גַּאֲוָה גִיהַאלְטֶן אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט וָוס טוֹג אוּנְז דֶר רֶעגֶען מִיר קֶענֶען זִיךְ בַּאגֵיין מִיט טַל יַעַן כַּאֲשֶׁר דָרוּם הָט עֶר זֵיי בַּאצָאלְט מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה אוּנ הָט זֵייעֶר נָאמֶן מִיט

מדד והיטל. יקומם מחה, וזכרם בטל. יקר כעסם, כחול וכאבן נטל. יזורבו
נצמתו, כחורב וחום טל: כמוס גופר, ולוויו מכל נטל. כי מי נח זאת לי. לעולם
בלי לבטל. כרת לו, ולנשי, עוד בל יובטל. כל ימי הארץ, להקוות, בקווי מטר
וטל: לא בנו, נוסעי קדם, משאון המקטל. לוהקו, ויזמו גלות, לדוק המנוטל.
לכם חלק, ועצתם בטל. לנפץ ולזרם, לצול להיטל: מוט התמוטטה גיא, כחורב
בלי טל. מואסה עד צץ אב, והפריחה בטל. מטי הרג הסליל, והטלילם בטל.
משם צדק, נחול לילדותיו טל: נחצב כצור אותם, זרם מלהיטל. נחשב את
עדנו, להפקד בעת טל. נפקדו במועד זה, בקץ זכירת טל. נעקד להפריח,
בשושנה בטל: שדד תלם לזרע, ובקצירו לן טל. שדה מבורך כהריח, ברכו
במתן טל. סבם אתו ציר, חתום בברכת טל. שרידיו להתבודד בבטח, ערף
שמי טל: ענפיו שורדו, היות בגוים כטל. עלי עין לברך, ממגד וממטל. עדיו נעו
לודה, ונום טולטל. עול ברזל, שם עלימו להטל: פסע ודלג קץ, כזכר ברית טל.
פתחי דפק, בראש נמלא טל. פדות שלח לישע, בראשון, להרסים טל. פגע
בכן חקותי בראשון. להזכיר גבורות טל: צאתי לאלוש, עדנתי ברדת טל.

בית ישראל

רעגן אפ גימעקט זייער צארן ווס זיי האבן דר צערינט גאט איז שווער פון זאמד און אשטיין
זיי זענן ווארן איין גישרומפן און פר שניטען מיט די הייסע וואסער פון דעם מבול כמוס גופר נח
מיט זיינע קינדר זענן ווארן באהאלטן אין דר תיבה פון פימסן האלץ און איז ווארן צו גינומן
פון זיין דור גאט הט גישוואורי און הט כורת ברית גיוועזן מיט נח און מיט דר ערד אז ער זאל
שון קיין מאל קיין מבול ניט ברענגן און צו האפן אום ווינטר אוף רעגן און אום זומער אויף
טל לא בנו דם דור הפלגה האבן ניט פר שטאנען צו נעמן זיך אמוסר פון דעם פר ווסטונג פון
דעם דור המבול זיי האבן זיך איין גיזאמילט און האבן גיטראכט אוף צו גיין אוף דעם הימל ער הט
צו טיילט זייערע לשונות און זייער עצה איז בטל גיווארן אטייל זענן פר שפרייט גיווארן אוף דר
וועלט און אטייל הט דר ים פר טרייגקט און אטייל זענן גיווען נע ונד אין דער טיפעניש פון בבל
מוט התמוטטה דיא ערד האט גיגלוסט צו טל פון וועגן גרוים היץ כלומר די צעהן דורות פון נח ביז
אברהם איז ניט גיווען קיין צדיק אז עס זאל זיין אין זיין זכות טל איז די ערד פאר שעמט גיווען ביז
אברהם איז גיבארן גיווארן און האט גימאכט בליען מיט זיינע מעשים טובים אזו ווי טל די
רשעים הט ער מדריך גיווען בדרך הישר פון דאנן הט ער זוכה גיווען צו מאכן ירשנן צו זיינע
קינדר טל נחצב ער איז גיווען ווי איין פר שטאפטער שטיין קינדר צו האבען הט גאט זיין צייט
באפילן אום פסח די צייט פון טל אברהם מיט זיין ווייב שרה זענן ווארען באפולן זיי וועלען
האבן איין זוהן יצחק ער וועט גיבארן ווערן אין פסח ווען מען דאווינט די תפלה פון טל ער
וועט בליען ווי איין רוז פון דעם טל שדד אין זיינע גיאקערטע פעלדער און אין זיין שניט הט
גינעבטיגט טל דם גיבענטשטע פעלד פון יעקב אבינו הט זיין פאטער יצחק דער שמעקט און
הט זיים גיבענטשט מיט טל משה רבינו הט מיט אים מסכים גיווען און האט זיין ברכה פון
ישראל גיזאגט ווי טל זענן ישראל זאלן זיין זיכר צו רינען פון די הימל טל ענפיו זיינע קינדער
זענן איבר גיבליבן ווי טל די קינדר פון יוסף הצדיק וועלן זיין גיבענטשט פון דר פרוכט פון
טל דורך מכירת יוסף הצדיק זענן אלע שבטים פאר וואגילט גיווארען פון זייער וואונג קיין
מצרים הט מען זייא אן גיטאן איין יאך פון אייזן פסע ודלג גאט הט גיטראטען און הט גיהיפט
איבר דר צייט צו אוים לייזען מיך בזכות אברהם גאט הט אן גיקלאפט אין מיינע טירען מיך
אום צו לייזען פון מצרים מיט טל און הט מיך אוים גילייזט אין דעם ערשטען חודש ניסן וואס
טריפט דר טל דריבער האבן מיר אפ גיזעצט צו בעטן אין דעם חודש די תפלה פון טל צאתי
לאלוש איך בין גיגאנגען פון קריעת ים סוף קיין אלוש האב איך תפלה גיטאן צו גאט און בין

צעקותי, והוזכר לי, ברית ילדות טל. צבאי כלכלו. בממן איבור טל. צדה, שלח להם לשובע, כעלות שכבת טל: קבצתי להר חמד, נחול אמרי טל. קהלי, על אברת נשרים, נטל. קול וברק ונטף, וזילת טל, קוני עלי הזיל, עיפות להקר בטל: רשפי להב, וקול כח, הירד לי בטל. רעש בשורי, חלתי, ויעוררני, בטל. רגש שבעת ענני הוד, מסך והטל. רצים לפני, תור ארץ, שבעת משמני טל: שכינה אהל ציר, בין שדי, בלין טל. שמן משח אח, שיורד כטל. שבטי ברך בעקב, כעין נתברך בטל. שירה שר למו, באומר זיל טל: תחתיו צג נצר, מגזע מבורך בטל. תבל, עם להנחיל, בתוך עינות טל. חיו תרגלם נשאם בשכם, כאומן בן נטל. תקופת צר ואור, בשלם בטל:

הפיוט הזה מיוסד בחרוזות הראשונות ע״פ תשר״ק והשניות חתם אלעזר ברבי קליר מקרית ספר

תחת אילת עופר, בורך מושיע בטל. אמץ ונסם באיתן, בחורב וגזת טל. שוענתי, מאז ועד עתה, בהבטחת טל. לעד בלי להמנע, מאתי טל. רגז תשבי, כהר ועצר טל. על פת לחם וטרף, טורד וטלטל. קדוש כהביט, לבל תופר, ברית טל. זלעף רוח לילד, ונפשו נטל. צרפית, בציר רגנה, תנואות להטל. ראותו כי פס בן, הגיר נהר טל. פשע אם העוה, עדי עצירת טל. בכן ערך תחן, למוליד

בית ישראל

וואָרען גישפּייזט מיט דעם מן אין דעם זכות פון אברהם וואס גאָט האָט מיט אים כורת ברית געווען זיינע קינדער זאָלען אייביג זיין אזוי ווי דער טל. קבצתי גאָט האָט מיר צו אנאנד גיזאַמילט צום גלוסטיגן בארג דער הר סיני צו ארבן די תורה מיין קהל פון ישראל האָט ער גיטראָגן וויא איין אדלער אויף זיינע פליגיל קולות אונ בליצן אונ ריגונג פון טל האָט מיין באשעפער אויף מיר גימאַכט רינגען מיין מידיקייט אפּ צו קילין מיט טל רשפי להב פונקין ברענענדיגע פון פייער אונ שטאַרקע קולות האָט ער גימאַכט נידערן אונ דעם שטורם אז איך האָב גיזעהן בין איך וואָרען דער ציטערט האָט ער מיך אויף גיוועקט מיט דם שטורם פון די זיבין וואָלקינס האָט ער מיך באדעקט מיט שיינקייט זענען זיי פאַר מיר גילאָפען אונ האָבן דעם וועג אום גיגלייכט אונ איבער גיזעהן ביז איך בין געקומען קיין ארץ ישראל וואָס איז זאַט פון פעטעקייט פון דעם טל שכינה אהל אונזער באגלייבטער שליח משה רבינו האָט גימאַכט רוען די שכינה צווישן ארון הקודש אין האַרבעריג פון טל זיין ברודער אהרן הכהן האָט ער גיזאַלבט מיט דעם היילינגן גיזאַלבטן בוימל וואָס איז גלייך צו טל מיינע שבטים האָט ער-גיבענטשט אויף דעם סוף אזוי ווי יעקב אבינו וואָס איז גיבענטשט גיוואָרען מיט טל שירה האָט ער מיט די ישראל גיזאָגט אזו וויא עס שטייט עס זאָל רינען מיינע זאָג ווי טל תחתיו צג משה רבינו האָט גילאָזט אויף זיין אָרט זיין תלמיד יהושע בן נון פון דער משפּחה וואָס זענען פאַר זיכערט צו ירשנן די קוואַלען פון טל גאָט האָט גיוואָנט די ישראל צו טראָגען זייא אויף זיינע אָרום וויא איין זוהן תקופת צר ואור בשלם בטל אין דעם חודש ניסן איז די תקופה פון דער זונן אונ פון די לבנה באשאַפען געוואָרען:

תחת אילת אונטער דעם לינדן בוים וואָס אין עפרה איז וואָרן גיבענטשט מיין העלפער גדעון מיט טל ער איז וואָרן גישטאַרקט מיט שטאַרקייט אין דער טריקענעם מיט טל שוענתי פון דעם מאָל אן ביז אהער בין איך פאַר זיכערט אז עס וועט זיך ניט פאַר מיידן פון מיר דער טל רגז תשבי אליהו הנביא האָט גיצערנט איין צו האַלטן דעם רעגן אונ טל איז ער איבער איין שטיקל ברויט מטולטל גיוואָרען פערציג טעג קדוש גאָט האָט גיזעהן דס זיכערהייט פון טל זאָל ניט פאַר שטערט ווערן האָט ער דער שראָקן דם קינד פון דער אלמנה אונ האָט זיין נשמה צו גינומען צרפית די אשה פון צרפית האָט גירעט איין בלבול מאַכן צו אליהו הנביא אי ער האָט גיזעהן איר קינד איז

אִגְּלִי טַל. עָתַר לִפְנֵי חַי, מְחַיֶּה כֹּל בְּטַל. יְחִידַת יֶלֶד הֵשִׁיב, בְּהַתָּרַת טַל. סָדַר וְהֶשֶׂף לַכֹּל, כֹּחַ גְּבוּרוֹת טַל. רָמַז, כִּי שְׁכוּנִים, יָקִיצוּ בְטַל. נִכְרְתָה זֹאת, לְהַרְרֵי קֶדֶם, בְּמַתְּנַת טַל. בְּלֹא יְקַוֶּה לְאִישׁ, לְיַחֵל עֲלֵי טַל. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח, יְחֻנְּנוּ בְּעַד טַל. יָנִיפוּ בְּמַעֲלָה וּמוֹרִיד. לְהָנִיף רוֹעַ טַל. לָכֵן מִלִּפְנֵי עוֹמֶר, אַזְכִּיר בְּתַחַן טַל. קְדוֹם לַיְלָה אֶחָד, לְהָלִין בּוֹ טַל. כּוֹרְתָה לְחַיִּים, מְחִיַּת יְרִידַת טַל. לְמֵתִים הַפְּשׁוּיִ, הוּכָנָה, תְּחִיַּת טַל. יְעוֹרְרוּ, יְזוֹרְרוּ, יִחְיוּ, בְּרֶדֶת טַל. יַעַמְדוּ, יָקוּמוּ. יַעֲלוּ, בְּשִׁכְבַת טַל. טַעַם זְמִרוֹת יַשְׁמִיעוּ, בְּטַל אוֹרוֹת טַל. רֹן יוֹשְׁבֵי סֶלַע, אֲשֶׁר יִהְיוּ בְטַל. חֲבַצֶּלֶת וַעֲרָבָה, תָּגֵלְנָה, בִּפְרִיחַת טַל. מִדְבָּר וְצִיָּה יְשֻׂשׂוּם, בְּטִלּוּל טַל. זָרָב וְשָׁרָב, וְשֶׁמֶשׁ וָחוֹרֶב, וְהֵמַת טַל. קָמוֹת לֹא יַקְדִּירוּ, בְּגֵיא מְלוּלַת טַל, וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל, קָרִים מִלְּהֵטַל. רְבוּצִים, עַל כְּבוֹד חֻפַּת עָב טַל. הוֹגֵי הַמְּזֻלָּה, יָנִיפוּ רְסִיסֵי טַל. יִפְתְּחוּ אֲסָמִים, לְהַטִּיף, נוֹזְלֵי טַל. דּוֹדֵי הָמוֹן חוֹגֵג, שְׁאֵרִיתָם כְּטַל. תַּרְשִׁישִׁים יְנַהֲלוּם בְּמַרְפֵּא, כְּנַף טַל. גִּיל קוֹל רִנָּה, לַעֲבוֹר בַּסָּךְ וְטַל. סְלוּלִים, עֲלוֹת אֶל נָכוֹן וְנִשָּׂא, וְנִטַּל. בְּשׁוּרָם מֵאֲמָנָה, עַל חֶרְמוֹן טַל: חזן פָּרוֹחַ יִפְרְחוּ כְּשׁוֹשַׁנָּה, בְּטַל. אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ, אַף

בית ישראל

גישטארבן האט ער מתיר גיוועזען יעם נדר פון טל פּשט אויב אונזערע זינד האבן פאר קרימט ביז עס זאל איין האלטן דעם טל בעטן מיר צו גאט וואס האט באשאפן אין די הימלען די טראגן פון טל עתר אזו ווי אליהו האט גיבעטן פאר גאט וואס לעבט אייביג אונ מאכט לעבעדיג אלע באשעפעניש מיט טל די נשמה פון דעם קינד האט ער אום גיקערט אונ האט אנגעפלעקט צו דר גאנצר וועלט גאטס כח מיט טל רמז גאט האט געוויזען אז די מתים ווערן לעבעדיג דורך טל דאס ער האט כורת ברית גיוועזן מיט אונזערע אבות די מתנה פון טל בלא אין דעם האפונג פון א מענטש גייט דר טל אין דר פרי פון דעם טאג פסח בעטן מיר אויף טל ינפו מיט דעם קרבן העומר האט מען אויף גיהויבן אונ אראפ גילאזט אפ צו טאן דעם שלעכטן טל איבער דעם פר דר צייט פון דעם עומר טוא איך גידענקן די תפלה פון טל קדום פריער איין נאכט האט מען גישניטען דעם עומר עס זאל איבר נעכטיגן מיט טל דאס איז אן גיברייט מיט אים מחיה מתים צו זיין זיי וועלן זיך אויף חאפן לעבעדיג מיט נידערן פון טל יעמדו זיי וועלן אויף שטיין אונ זיי וועלן אויף גיין אונ וועלן זינגען מיט דר לייכטונג פון טל רון יושבי די וואס ליגן אין שטיינערדיגע קברים וועלן בליען ווי ארויז זיי וועלן פרייליך זיין מיטען טל מדבר די שטעפענס וואס זענען פר טריקענט פון דר היץ פון דר זונן וועלן זיך פרייען מיטען טל קמות די מתים וואס וועלן אויף שטיין זייער פנים וועט ניט טונקיל ווערן פון דער היץ פון דער זונן ווי איין סוכה וועט איבער זיי זיין קיהל מיט טל רבוצים זיי וועלן האבן אין כבוד פון צעהן חופות פון וואלקן מיט טל אונ מלאכים וועלן אויף זיי טריפען דעם טל יפתחו עס וועלן זיך עפענן די אוצרות וואס רינט טל די ישראל וואס פלעגען שפרינגען עולה רגל זיין מיט ברומונג זייער איבער בלייבונג איז ווי טל די מלאכים וועלן זיי פירען אויף די פליגל ווי טל גיל די פריילייכקייט פון קול מיט גיזאנג וואס וועלן איבר פארן קיין ארץ ישראל מיט אגלייכן אונ ווייטן וועג צום בית המקדש זיי וועלן זעהן פון דעם בארג חרמון דעם טל פרוח זיי וועלן בליען ווי ארויז מיט טל צום לאנד וואס דרינגען איז קארן אונ וויין אונ

שָׁמָיו יַעַרְפוּ טַל. רְאוּתָם אֵשׁ אוֹכֶלֶת, כִּי נִהְיֶה כְּטַל:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע

אֵלִים בְּיוֹם מְחוּסָן. הָלוּ פְּנֵי מְנֻסָּן. טַל אוֹרוֹת, לְנוֹסְסָן. לְהַטְלִילָם בְּעֶצֶם נִיסָן: אֶשְׁאֲלָה בַּעֲדָם, מָעַן. גְּבוּרוֹת טַל, לְהַעַן. טַל אָב הוּבְטַח לִשְׁעַן. יִתֵּן לְהַמְתִּיק לַעַן: בְּשִׁמְךָ, טַל אֶטְלֶה. בְּיַלְדוּת טַל, לְהַטְלֶה. טַל, בּוֹ אֵיתָן מוּטְלֶה. בַּדְיו יִרְעוּ כְּמוֹ טָלֶה: מזל ניסן טלה בְּרִית

כְּרוּתָה, לְרֹאשׁ אָבוֹת. הֱיָלְיו, בְּטַל לְהַרְבּוֹת. טַל כָּל יָזִיז, מִבְּנֵי אָבוֹת. לְהַרְסִים, עַם נְדָבוֹת: גֶּזַע כִּרְבִיב טַל מְשֻׁיָּר. שִׁשִּׁים וְאַחַת, אָרְחוּ בְּמְשֻׁיָּר, טַל גַּד, לְצֵידָם תִּיָּר, מֵחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאִיָּר: גִּיל טַל, לְכָל יְגֵעִים. וְדוּדָאֵי בִכּוּר. בּוֹ רוֹגְעִים. טַל, גְּאוּלִים, בּוֹ גֵּאִים. עַם כְּטַל, נִשְׁאֲרוּ בַגּוֹיִם:

דוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ, לָשׁוּר. הַטְלִילֵם, בְּמַעְגַּל מִישׁוֹר. טַל דּוֹק לָמוֹ הָשׁוּר. עַד קֵץ, לְחִיבַּת שׁוּר: מ"ל אייר שור דִּגְלֵי

הָסוּר מוּף, עֲנֵה. וְגֵיא וּדְשָׁאֶיהָ, תַּעֲנֶה. טַל, דִּשְׁאֵימוֹ יַחֲנֶה. כְּטַל, סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: הַפְגָּעַת טַל, תִּכְוַן. מוּל מְכוֹן שֶׁבֶת, כֻּוָּן. טַל הֲנָפַת עָב, תִּתְכַּוָּן. בְּמַתְּנַת טַל סִיוָן: הִלּוּל קוֹדֶשׁ, תִּירוֹשׁ.

בית ישראל

די הימלן טְרִיפֶן טַל רְאוּתָם זיי וועלן זעהן גאט וואס איז אֵשׁ אוֹכְלָה וועט ער צו זיי זיין ווי טַל: אֵלִים בְּיוֹם מְחוּסָן דָם שְׁטַארְקֶע פָאלְק יִשְׂרָאֵל וואס זיינען ארוס גיגאנגען פון מִצְרַיִם בעטין פאר דעם שְׁטַארְקֶן גאט ער זאל זיי לייכטין מיט טַל אונ זאל זיי באשיצין אין דעם טאג פֶּסַח וואס אין חוֹדֶשׁ נִיסָן בְּשִׁמְךָ מיט דיין נאמען אונ הילף וועל איך גישיצט זיין אונ אין דעם זְכוּת פון אַבְרָהָם גֶּזַע כִּרְבִיב טַל די קינדר פון יַעֲקֹב אָבִינוּ דָם זיינען די יִשְׂרָאֵל האבן גיגעסען איין אונ זעכציג סְעוּדוֹת פון דעם ברוט וואס זייא האבען פון מִצְרַיִם ארוס גיבראכט אונ עס איז איבער גיבליבן דר נאך האבן זיי גיגעסן דעם מַן מיט טַל פון אָנְהוֹב דעם פופצעהנטן טאג פון אִיָּר. דוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ די וואס קלאפין דיינע טירען צו זינגען דיין גיבעט גיב זיי דעם טַל מיט דעם רעכט פארטיגען וועג זאלסט דר וועלט מערן דעם טַל די גאנצע צייט וואס דר אָקְס דארף זיך פאסין אין פעלד די פאנען פון דיינע יִשְׂרָאֵל וואס זענען גיבונדן גיוועזען אין גָּלוּת מִצְרַיִם זאלסטו זייא ענטפערן דר וועלט אונ איר פרובט צו ענטפערן טַל זאל רוען אויף דעם גראז אזו ווי ארום דר מַחֲנֶה פון יִשְׂרָאֵל אין דער מִדְבָּר. הַפְגָּעַת טַל קעגען בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וואס אין הימל זאל מיין תְּפִלָּה פון טַל מְכֻוָּן זיין די וואלקן זאל רינגען טַל אין זְכוּת פון דער תּוֹרָה וואס איז גיגעבן גיווארן אין חוֹדֶשׁ סִיוָן די לויב וואס מען האט גיזאגט אין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ביי נִיסוּךְ הַיַּיִן אין דעם זְכוּת זאל דער הייליגר גאט מאכען זיס אונזערע פֵּירוֹת דר טַל זאל גֶעבְּטִיגען אין שְׁנֵית מיינע כְּרוּבֹת זיין צו

יַמְגִּיד בְּטַל, קְדוֹשָׁי. טַל, הֲלָנַת קָצִיר, שָׁרָשַׁי. יָלִין, בְּטַל לְהַשְׁרִישִׁי:

וְאוֹת, לַחְשׂוֹף חֲתוּמִים. וְרֶמֶז. לְצַחְצֵחַ כְּתָמִים. טַל, וַתֵּר לִתְמִימִים. לְהָאֲחוֹת בּוֹ, כִּתְאוֹמִים: וְרָד עִם אֵל, לְהָכֵן. וְנֵס מְנַשִּׁי, בּוֹ לְתַכֵּן. טַל, וְעַד צוּר לְשַׁכֵּן. אִתּוֹ, כְּנָם לַעֲשׂוֹת כֵּן:

מזל סיון תאומים

זַעֲקִי, כָּל תָּבוֹז. לְהַטְלִילִי, מֵעוֹין וּמִבּוֹז. טַל וּמְנַת, לִרְמוֹז. לְחַתֵּל בּוֹ, כְּאֵב תַּמּוּז: זֶרַע, בֶּן עִתִּים, חָפַשׂ. לְעַד בְּלִי יֶאֱפַס. טַל, זוֹרֵר עַל פַּס. כְּבַמִּדְבָּר, דַּק מְחֻסְפָּס:

חָבָא, מִשּׁוֹד שָׂטָן. פְּסוּחֶיךָ, בְּלִי לְסָטָן. טַל חַיִּים יוֹרְטָן, לְהִפָּסֵחַ, כְּגוֹן סַרְטָן: חוֹף יַמִּים, בְּצִינּוֹ. מַרְאִית טַלְלֵי נִצָּנוֹ. טַל הַשּׁוֹר, לְרַבֵּץ צֹאנוֹ. וּכְטַל עַל עֵשֶׂב, רְצוֹנוֹ:

מזל תמוז סרטן

טַלְלֵי יֶשַׁע, אֶשְׁאָב. בְּמָשׂוֹשׂ. מִמַּשְׁאָב. טַל טַעַם אָב. יַטְעִימֵנוּ. אֵל וְאָב: טְלוּל יְדִידוּת, שִׁכְנִי. יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח, לִשְׁכְנִי. טַל טוֹהַר, מִשְׁכָּנִי. יִשְׁקוֹט, כְּעָב טַל, עַל מְכוֹנִי:

בית ישראל

דערצֶלֶן. וְאוֹת לַחְשׂוֹף דר טַל איז איין מופת אַז די מֵתִים וועלֶן לֶעָתִיד לָבֹא לֶעבֶּעדיג וֶוערֶן אונ איין רֶמֶז אַז אונזערע זינד וועלֶען אַפּ גיוַוַעקט ווערן שייגק דֶעם טַל צו די אוף ריכְטִיגֶע זייא זאלֶן זיך בַאהֶעפְטֶען ווי איין צְווילינג אַן דֶעם זְכוּת פון שֵׁבֶט יְהוּדָה וָוס הָט גיוֶועלְטִיגְט מִיט דֶר הילְף פון גָאט אונז אַן צו בְּרֵייטֶען דֶעם יִשּׁוּב פון אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אונ דאס נֵס פון גִדְעוֹן וָואס איז גיוֶועזֶן פון שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וָואס ער הָט דיך גיפְּרוּבְט דורך טַל זָאלְסְטוּ היינְט אוך טָאן דֶעם טַל הָט גָאט צו גיזָאגְט צו מַאכֶן רוּעֶן אַזוֹ ווי ער הָט אִים צו גיזָאגְט. זַעֲקִי כָּל תָּבוֹז מַיין גִישְׁרֵיי זָאל נִיט פַר שֶׁעמְט זַיין צו בַאשִׁיצֶן מִיךְ דו גָאט הָאסְט בַאשַׁאפֶן דֶעם טַל צו הֵיילֶן די הִיץ פון דֶעם חֹדֶשׁ תַּמּוּז די קִינְדֶער פון שֵׁבֶט יִשָּׂשכָר וָוס זֶענֶן פַר שְׁטֶענְדִיגֶע פון אַלֶע צייטֶן זָאלֶן זיך אייבֶּג נִיט אוּם לָאזֶן. דֶר טַל זָאל זיך פַר שְׁפְּרֵייטֶן אוף דֶר וֶועלְט אַזוֹ ווי דֶר מָן אין דֶר מִדְבָּר וָוס איז גיוֶועזֶן פון אונְטֶען אונ אוֹבֶן בַּאדֶעקְט. חָבָא מִשּׁוֹד שָׂטָן זָאלְסְט אונז בַּאהַאלְטֶן פון דֶעם בְּרָאךְ פון דֶעם שָׂטָן עֶר זָאל נִיט מְקַטְרֵג זַיין עֶס זָאל אונז זַיין ווי איין פְלַאסְטֶער פון לֶעבֶן דַיין טַל ווי דָם מַזָּל סַרְטָן דָם גִימַארְק פון שֵׁבֶט זְבוּלוּן איז גִיבֶּענְטְשְׁט גיוָוארֶן דורך טַל אַז עֶס איז גיוֶועזֶן אין זַיין חֵלֶק דֶר חַלְזוֹן וָוס דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז מִיט אִים גִיבּוֹעֶט גיוָוארֶן זָאלְסְטוּ אונז מֶערֶן טַל וָוס מִיר זֶענֶן ווי דַיינֶע שָׁאף אונ אַזוֹ ווי טַל איף גְרָאז מִיט דַיין ווילֶן. טַלְלֵי יֶשַׁע אֶשְׁאָב דֶעם טַל פון גָאטֶס הילְף זָאלֶן מִיר לָאזֶן אָן שֶׁעפֶּן פון דֶר בְּרוּנֶן מִיט פְרֵייד דֶר זְכוּת פון טַל פון יַעֲקֹב אָבִינוּ זָאל אונז גָאט מַאכֶן פַר זוּכֶן וָוס עֶר איז אונזֶער גָאט אונ אונזֶער פָאטֶער דֶר טַל פון מַיין

יַלְדוּת טַל, תְּאָרִי. כְּמֵאָז בּוֹ, לְפָאֲרִי. טַל יָפִיק, לְבֵית יַעֲרִי. לְשְׁאַג בּוֹ, כְּאֲרִי: יוֹם טוֹבָה, בְּטוּב אַבְלִילָה. בְּזִנּוּק בָּשָׁן, לְהִתְהַלְּלָה. טַל יְבוּלִי, אֵל הַטְלִילָה. כְּעַל הַמַּחֲנֶה, לָיְלָה: מזל אב אריה

כַּרְסִים רָד, בְּרֹאשׁ תָּלוּל. בְּקֵץ רִאשׁוֹן, לְטַלְּלוֹ. טַל. כֵּן יְהֵא כָּלוּל. לְהַדְשִׁיא, פִּרְחֵי אֱלוּל: כְּמֵהִים. שַׂבַּע רָצוֹן, לְהַסְפֵּק. בְּלַחֲלוֹחַ נֶגֶב, לְהַאֲפֵק. טַל, כְּנֶסֶת עַל דּוֹדָהּ, תְּרַפֵּק. לְעוֹרְרָהּ, בְּקוֹל דּוֹפֵק:

לְאוֹת טוֹב, טַל נִתְלָה. תֵּת לְעוֹלָם, חֲתוּלָה. טַל, לְנוֹבֵב. תְּנוּב שְׁתוּלָה. לְהָגִיל, בִּמְשׂוֹשׂ בְּתוּלָה: לְאֶגוֹד מזל אלול בתולה

גְּדוּד יוּשְׁפָּר. לְהַעֲצִים גְּדוּדָיו, בְּלִי מִסְפָּר. טַל לְהָקִיץ, בְּקוֹל שׁוֹפָר. אֲטוּמִים, שׁוֹכְנֵי עָפָר. מִכָּל אוֹם, יְאַשְּׁרִי. וַאֲהוּדֶנּוּ, מְשִׁירִי. טַל מֵאֶגְלוֹ. יַעְשְׁרִי. לְהַסְפִּיק, עַד קֵץ תִּשְׁרִי: מִשְׁמַן לֶחֶם, מַקְחִי. מֵעֲסִיס, יַיִן רִקּוּחִי. טַל, מַלֵּא, מִשְׁאֲלוֹת מַלְקוּחִי. יַעֲרוֹף כַּמָּטָר, לִקְחִי:

נַאַק, נוֹשְׂאֵי לְךָ עֵינַיִם. לַעֲנוֹתָם, הַט אָזְנַיִם. טַל נוֹפֵת.

בית ישראל

ליבֶּען רוּאוּנג דָם בֵּית הַמִקְדָשׁ זָאל בַּיי מִיר אייבִּיג רוּעֶן. יַלְדוּת טַל איך בַּארִים מִיךְ מִיט מַיין פָאטֶער אַבְרָהָם אָבִינוּ ווי מִיט לִיבֶּן טַל גָאט זָאל אוּנְז אוּם צִיהֶן ווי איין טַל צוּ אוּנְזֶער בֵּית הַמִקְדָשׁ ווָאס הֵייסְט איין שֵׁיינֶער וואַלְד איך זָאל שְׁרַייעֶן צוּ אִים ווִי אַלֵייבּ דֶעם גוּטִין יוֹם טוֹב פוּן פֶּסַח דַארְפֶן מִיר צוּ בֶּעטֶן אִין דֶעם זְכוּת פוּן שֵׁבֶט דָן מַיין פְרוּכְט זָאלְסְטוּ גָאט בַּאדֶעקֶן מִיט טַל אַזוֹי ווִי מִיר זָענֶען גִיוֶועֶן אִין דֶער מִדְבָּר. כַּרְסִים רָד אַזוֹ ווִי דֶער שְׁפֶּעטְ רֶעגִין נִידֶערְט אוֹיף דִי בֶּערְג אִין חוֹדֶשׁ נִיסָן אַזוֹ זָאל דֶער טַל מַאכֶען בְּלִיעֶן אַלֶערְלַיי פֵּירוֹת אִין חוֹדֶשׁ אֱלוּל דִי גִילוּסְטֶען דֶעם טַל זָאלְסְטוּ בַּאנוּגִין צוּ פַייכְט מַאכֶען דִי טְרוּקֶענֶע פֶעלְדֶער צוּ אוּם צִיהֶן פְרוּכְט מִיט טַל זָאלְסְט אוּנְז אוֹיף הֵייבֶּן אוּנ לֶעבֶּעדִיג מַאכֶן מִיט אַקוֹל פוּן פְרֵיינְד שַׁאפְט. לְאוֹת טוֹב דֶער טַל אִיז אֵיין גוּטֶער סִימָן צוּ דֶער ווֶעלְט אוּנ אֵיין גוּטֶע רְפוּאָה דֶעם טַל הָאסְטוּ אוּנְז גִיגֶעבֶּן צוּ פְלַאנְצֶן אוּנְזֶער פְרוּכְט אוּנ מַאכֶן פְרֵייעֶן ווִי אֵיין בְּתוּלָה עֶר הָאט צוּ אַנַאנְד גִיבוּנְדֶן זַיין בִּינְטִיל דִי יִשְׂרָאֵל זָאל אִים גִיפֶעלֶן עֶר הָט שְׁטַארְק גִימַאכְט זַיינֶע חַיָלוֹת אָן צָאל דִי מֵתִים וֶועלִין זִיךְ אוֹיף וֶועקֶען דוּרְךְ דֶעם קוֹל פוּן שׁוֹפָר מָשִׁיחַ אוּנ דוּרְךְ דֶעם טַל. מִכָּל אוֹם עֶר וֶועט מִיךְ שְׁטַארְקֶן מַיין הֶעלְפֶער אוּנ אִיךְ ווֶעל אִים לוֹבֶּן מִיט מַיין גִיזַאנְג פוּן דֶעם אוֹצָר פוּן טַל טוּט גָאט מִיךְ רַייךְ מַאכֶן אוּנ בַּאנוּגֶן בִּיז דֶעם חוֹדֶשׁ תִּשְׁרִי דָאס פֶעטְקֵייט פוּן שֵׁבֶט אָשֵׁר פוּן דֶעם זִיסִין ווַיין אִין זַייעֶר זְכוּת זָאל אוּנְז גָאט הֶעלְפֶען אַלֶע אוּנְזֶער גִיבֶּעט ווִי אֵיין גוּטֶער רֶעגֶען: נַאַק נוֹשְׂאֵי צוּ דֶעם גִישְׁרֵיי פוּן דִי יִשְׂרָאֵל ווָאס הֵייבֶּן אוֹיף צוּ דִיר זַייעֶרֶע אוֹגֶען זָאלְסְטוּ זֵיי עֶנְטְפֶערְן אוּנ פַר נֶעמֶן מִיט דַיינֶע אוֹרֶן זָאלְסְטוּ אוֹיף

לְמְחוֹלַת מַחֲנַיִם . לְהַבְרִיעַ צִדְקָם , בְּמַאזְנַיִם : מ׳ תשרי מאזנים

נִתְבָּרֵךְ , מִמֶּגֶד וּמִטָּל . כִּבְאַהִים , מְנַשֶּׁא וּמְנַטָּל .
טַל נָשֵׁב , אֲגָלִים תְּטַל . מוֹלִיד , אֶגְלֵי טָל :
שִׂיחַ זוּ , אֱזוֹן לְיַשְּׁבָן . בֶּטַח לְהוֹשִׁיבָן . טַל שְׂעִירִים ,
לְחַשְּׁבָן . מֵעֵת מַרְחֶשְׁוָן : סִדּוּר עָבִים , לְהַטְלִילָם .
כְּיֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים , לְנַטְּלָם . טַל שׂוֹבַע , לְטַלְלָם . צו
לַשָּׁמַיִם , תֵּת טַלָּם :
עֲתִירַת טַל , תֶּעֱרַב . וּלְפָנֶיךָ תִּקְרַב . טַל , עֲלֵי שָׁרָב .
יִפְרַח , כְּבִמְקוֹם עַקְרָב : עֲלוֹת , שִׁכְבַת מול חשון עקרב

מִפְרַחַת . בְּאִבֵּי נַחַל , מַאֲרַחַת . טַל עֲלֵי עַיִן , לְבָרֵךְ
מֵרוּם וּמִתַּחַת . וּמִתְּהוֹם , רוֹבֶצֶת תָּחַת :
פִּרְחֵי חֶלֶד , תַּשְׁלֵו . בְּטַל , שַׁלְאֲנַן וְשָׁלֵו . טַל פֶּרַת ,
לְהַרְגִּיא וּלְהַשְׁלֵו . צִמְחֵי תְנוּב כִּסְלֵו : פְּקוֹד חוֹרֶב ,
בְּצִיּוֹן . לְמַלְּטָם , מֵחוֹרֶב צִחְיוֹן . טַל , פֵּרוֹת לְבָרֵךְ בְּצִבְיוֹן .
כְּטַל חֶרְמוֹן , שֶׁיּוֹרֵד , עַל הַרְרֵי צִיּוֹן :
צִיָּה , אִם מוּלְקֶשֶׁת . וּמַלְקוֹשׁ , אִם מְבַקֶּשֶׁת . טַל צוֹק
עָבִים , תְּהֵא מְאַשֶּׁשֶׁת . כְּבַעֲגִינַת קֶשֶׁת : מול כסלו קשת

צִמְאוֹן צָהֳרָיִם . כַּל יַשְׁזִיף עֲדָנִים , אֲחוֹרַיִם . טַל ,
צְלִיחַת אִתּוּי נַהֲרָיִם . תַּצְלִיחַ בּוֹ , יְהוּדָה וְאֶפְרָיִם :

בית ישראל

הייבן דעם טל צו די מחנות זייער גירעכטיקייט זאלסטו איבר וועגן אזו ווי מיט שאלען מיר זאלען ווערן גיבענטשט מיט אלע פרוכט דורך דעם טל אזו ווי יוסף הצדיק וואס ער איז דער הובען גיוואָרן צווישן אלע ברידר מאך ווייען טראפען טל פון די אוצרות פון דעם הימל וואס טרערט טל. שיח זו די תפלה פון ישראל זאלסטו גאט פר נעמן צו מאכן זיצען זיי זיכר דעם טל אונ שטורם רעגן זאלסטו רעכענען צו געבן זיי פון דעם חודש חשון דר סדר פון וואלקען וויא ליבסטע קינדר הט ער זיי אוף גיהובן זאלסט הייסען דעם טל פון הימל געבן מיט פעטיגקייט דר וועלט. עתירת טל אונ דס גיבעט פון טל זאל פאר דיר גיגענט ווערען מיט זיסקייט עס זאל בליען דר טל אוף די היצן אז משיח וועט קומן ווי אין דר מדבר ווס עגדיכן ליגן דס בליאונג פון דעם טל זאל אוף גיין אוף אלע טייכן עס זאל וואקסן שפייז דר טל פון די קוואלן וואסער זאל גיבענטש ווערן פון אובן אונ פון אונטער דעם תהום פרחי חלד די בליאונג זאלסטו מאכען בארוען מיט אבארוטען טל דס שפראצונג פון כסליו זאלסטו מאכן בליען אונ מערן מיט פרוכט פון טל גידענק די טרוקענע פעלדר צו באדעקן זיי פון היץ אונ פון דארשט דו זאלסט בענטשן די פירות אזו ווי דר טל ווס גייט אוף הר ציון אונ אוף הר חרמון. ציה דאס וויסטעניש ווס בדארף האבן שפעטען רעגען דר טל פון די וואלקינס זאל גישטארקט ווערן מיט דעם וואלקן

קָלִי, בַּל יוּצְרָט. בְּלִי בְחוֹרֶב, יוּלְבָּט. טַל, קֶרַח בַּל
יוּחֲבָט. לְזַרְעוֹנֵי טֵבֵת וּשְׁבָט: קוֹרְאֶיךָ, לָטוּב מזל טבת גדי

תִּקוֹב. לְהָסִיר מֵהֶם, לֵב הֶעָקוֹב. טַל קָמוֹת,
בְּלִי לִרְקוֹב. לִשְׁכּוֹן בֶּטַח בָּדָד, עֵין יַעֲקֹב:

רֶשַׁע מַר מִדְּלִי. מִצְּלָם, הַחֲדִילִי. טַל רְסִיסִים, תַּדְלִי.
לְהַזִּיל, לִגְדָאֵי כִּמְדַּלִּי: רֶשֶׁף נִיצוֹצִים, בְּאוֹר מזל שבט דלי

הֶדֶק. בְּצֵל צַלְמוֹן, צוֹרֵם לְהָדֵק. טַל, רַחֵף עֲלֵי
זוּ, בְּצֶדֶק. שְׁחָקִים, יִרְעֲפוּ טַל, וְיִזְּלוּ צֶדֶק:

שַׁפֵּר אֲסָמַי, טַל הֵדֶר. בְּקֹדֶשׁ נֶאְדָּר. טַל, שְׁתִילִים
יְהוּדָר. הַחֲנוּטִים מֵאֲדָר: תַּדְגִּיא, תָּנוּב שָׁנָה. מזל אדר דגים
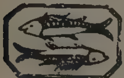
בְּשַׁעַר דָּגִים, מְדֻשָּׁנָה. טַל, תַּשְׁרִישׁ אֲבִי יְשֵׁנָה.
לְהַפְרִיחַ, כְּטַל שׁוֹשַׁנָּה:

פותחין אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: תארון

טַל תֵּן, לִרְצוֹת אַרְצָךְ. שִׁיתֵנוּ בְרָכָה, בְּדִיצָךְ.
רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ, בְּהַפְרִיצָךְ. קוֹמֵם עִיר.
בָּהּ חֶפְצָךְ, בְּטַל:

בית ישראל

פון מַזָּל קֶשֶׁת די היץ פון בייא טאג זאל ניט פר ברענן די זיסקייט פון די שפעטסטע פירות די ישראל זאלן אזו בגליקט ווערן מיט דעם טל אזו ווי אברהם אבינו וואס ער איז גיקומען פון ארם נהרים. קָלִי בַּל די זאנגן זאלן ניט פר ברענט אונ פר טריקינט ווערן פון דר היץ גאט זאל געבען טל אז די קעלט זאל ניט שאדן צו דעם זייאונג פון טֵבֵת אונ שְׁבָט דיינע ישראל זאלסטו אן רופן צו גוטן זאלסט פון זיי אפ טאן דם נארישׁ הארץ דו זאלסט געבן אז שטייענדיגע תבואה זאל ניט פר פולט ווערן כדי ישראל וואס ווערן אן גירופן עין יַעֲקֹב זאל רועין זיכר. רֶשַׁע מַר דם רשעות פון יצר הרע וואס זענן גיגליכן צו אביטערן טראפן פון איין עמיר זאלסטו מיר פר מיידען פון זיי די טראפן פון טל זאלסטו מיך מאכן אפ שעפן גלייך צו ציקעליך וואס טרינקן פון איין עמיר דעם טל זאלסטו מאכן שוועבן מיט גירעכטיקייט אונ די הימלן זאלן רינען גירעכטיקייט פון טל. שַׁפֵּר אֲסָמַי דר וואס וואנט אין היילגן הימל זאל ער באשיינען מיינע אוצרות מיט טל דאס פלאנצונג פון חודש אדר זאל ער באשיינען מיט טל זאלסט מערן די תבואה פון ה ינ׳׳ן יאהר ווי דם מזל פון דגים זאל זיא פעט ווערען דער טל זאל מאכען וואַרצלען די תבואה אונ זאל בליען וויא אשיינע רוז:

טַל תֵּן גיב טל צו באוויליגן דיין לאנד דו זאלסט אונז דר פרייען אונ בענטשן זאלסט אונז שטארקן מיט קארן אונ ווין זאלסט אוף ריכטען די שטאט

טַל צַוֵּה, שָׁנָה טוֹבָה, וּמְעֻטֶּרֶת. פְּרִי הָאָרֶץ,
לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת. עִיר, כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת.
שִׂימָהּ, בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת. בְּטַל:

טַל נֹפֶת, עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה. מִמֶּגֶד שָׁמַיִם,
שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה. לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֵׁכָה. כַּנָּה,
אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה. בְּטַל:

טַל יַעֲסִיס, צוּף הָרִים. טְעֵם בִּמְאוֹדֶיךָ,
מוּבְחָרִים. חֲנוּנֶיךָ, חַלֵּץ מִמַּסְגֵּרִים. זִמְרָה
נַנְעִים, וְקוֹל נָרִים. בְּטַל:

טַל וְשׂוֹבַע, מַלֵּא אֲסָמֵינוּ. הֲכָעֵת, תְּחַדֵּשׁ
יָמֵינוּ. דּוֹד, כְּעֶרְכְּךָ הַעֲמֵד שְׁמֵנוּ. גַּן רָוֶה
שִׂימֵנוּ. בְּטַל:

טַל, בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן. בְּמַשְׁמַנֵּינוּ, אַל יְהִי רָזוֹן.
אֻמָּה, אֲשֶׁר הִסַּעְתָּ כַּצֹּאן. אָנָּא, תָּפֵק
לָהּ רָצוֹן. בְּטַל:

בית ישראל

יְרוּשָׁלַיִם וָוס אִיז דַיין בַּאגֶערוּנְג מִיט טַל. טַל בֶּעפֶעהְל דָס יָאהְר מִיט גוּטֶע פֵּירוֹת פוּן טַל דִי קִינְדֶער פוּן דִי צַדִיקִים זָאלֶן זַיין צוּ אֵיין שֵׁיינְקֵייט דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָוס זִי אִיז וִויסְט וִוי אַבַּיידֶעל וָוס מֶען גֵייט דֶר פוּן אַרוֹס בֶּעטִין מִיר דִיךְ זָאלְסְט זִי מָאן וִוי אַקְרוֹן אוֹיף דַיין הַאנְד מִיט טַל. טַל נֹפֶת דֶעם זִיסֶען טַל גִיבּ אוֹיף דֶעם גִיבֶּענְטְשְׁט לַאנְד פוּן דֶעם זִיסִין הִימֶעל מַאךְ אוּנְז זַאט מִיט דִי בְּרָכוֹת דִי יִשְׂרָאֵל טוּעֶן זִיךְ נָאךְ דִיר צִיעֶן זָאלְסְטוּ זֵיי פוּן פִינְצְטֶערְנִישׁ דֶר לַייכְטֶען מִיט טַל. טַל יַעֲסִיס גִיבּ טַל אוּנ מַאךְ זִיס אַזוֹ וִוי הָאנִיק דִי תְּבוּאָה פוּן דִי בֶּערְג אוּנ מַאךְ פַר זוּכֶן דַיין גוּטְס דַיינֶע אוּס דֶר וֶוילְטֶע דַיינֶע גְלַייט זֶעלִיגְטֶע יִשְׂרָאֵל צִיה אוֹס פוּן דֶעם גָלוּת אוּנְזֶער קוֹל וֶועלֶן מִיר אוֹיף הֵייבֶּן מִיט אַזִיס גִיזַאנְג אַזוֹ וִוי אֵיין זִיסֶר טַל. טַל וְשׂוֹבַע מִיט טַל אוּנ זַאטְקֵייט דֶר פִיל אוּנְזֶערֶע אוֹצְרוֹת זָאלְסְט אוּנְז בַּאנַייעֶן אוּנְזֶערֶע טֶעג מַיין פְרַיינְט גָאט מַאךְ גְרוֹס אוּנְזֶר נָאמִין וִוי דַיין נָאמִין אוּנ טוּא אוּנְז אַרַיין אִין דֶעם גָארְטִין וָוס אִיז גִיזֶעצְט מִיט טַל. טַל בּוֹ מִיט דֶעם

חזן שָׁאַתָּה הוּא. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מַשִּׁיב הָרוּחַ. וּמוֹרִיד הַטָּל:
לִבְרָכָה. וְלֹא לִקְלָלָה: אמן לְחַיִּים. וְלֹא לַמָּוֶת: אמן
לְשׂוֹבַע. וְלֹא לְרָזוֹן: אמן סוגרין הארון

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים, שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי, כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. קו״ח אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר

בית ישראל

טַל זָאלְסְטוּ בֶּענְטְשְׁן דִי שְׁפַּייז אוּנ קֵיין מָאגִירְקֵייט זָאל נִיט זַיין אִין אוּנְזֶער פֶּעטְקֵייט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס דוּ הָאטְט אוֹס גִיצוֹגִין פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאסְט זֵיי גִיפִירְט וִוי שָׁאף אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט טוּא אִיר וִוילִין אוּנ גִיבּ טַל אוּנ עֶס זָאל זַיין לִבְרָכָה צוּ אֵיין בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ נִיט צוּ קֵיין פְלוּכוּנְג גִיבּ אוּנְז צוּ לֶעבִּין אוּנ נִיט צוּ טוֹט גִיבּ אוּנְז צוּ זֶעטִיקֵייט אוּנ נִיט צוּ מָאגִירְקֵייט:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ מִיר וֶועלִין שְׁטַארְקִין דִיךְ אוּנ מִיר וֶועלִין הֵיילִיגִין דִיךְ אַז דִי מַלְאָכִים וָוס הֵייסִין שְׂרָפִים וָוס זֵיי הֵיילִיגִין דַיין נָאמֶען כַּכָּתוּב וִוי עֶס אִיז גִישְׁרִיבִּין דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים אוּנ עֶר רוּפְט אֵיין מַלְאָךְ צוּם אַנְדֶערִין מַלְאָךְ קָדוֹשׁ אוּנ עֶר זָאגְט הֵיילִיג הֵיילִיג הֵיילִיג גָאט דֶער הַארְר עֶס אִיז פוּל גָאר דִיא עֶרְד פוּן זַיין כָּבוֹד כְּבוֹדוֹ גָאטְס כָּבוֹד אִיז פוּל דִי וֶועלְט זַיינֶע בַּאדִינֶער זֵיי פְרֶעגֶען אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין וואוּ אִיז דָאס אָרְט פוּן גָאטְס כָּבוֹד דְרוּם וָואס קֵיינֶער וֵוייס נִיט וואוּ דָאס אָרְט אִיז זָאגֶען זֵיי גִילוֹיבְּט זָאל זַיין דֶער כָּבוֹד פוּן זַיין אָרְט מִמְּקוֹמוֹ פוּן זַיין אָרְט זָאל עֶר זִיךְ קֶערִין מִיט זַיינֶע דֶער בַּארִימְקֵייט אוּנ זָאל לַייט זֶעלִיגֶען דָם פָאלְק וָוס אֵיינְצִיגֶען גָאטְס נָאמֶען אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען אַלֶע טָאג שְׁטֶעטִיגְלִיךְ צְוֵויי מָאל זָאגֶן זֵיי שְׁמַע הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט אוּנְזֶער גָאט עֶר אִיז אֵיינְצִיג עֶר אִיז אוּנְזֶער גָאט עֶר אִיז אוּנְזֶער פָאטֶער עֶר אִיז אוּנְזֶער הֶעלְפֶער אוּנ עֶר זָאל מַאכֶען אוּנְז הֶערִין מִיט זַיין דֶער בַּארִימְקֵייט דָם אַנְדֶערֶע מָאל פַר דִי אוֹיגֶען אַלֶע וָואס עֶס לֶעבְּט צוּ זַיין צוּ אַייךְ אֵיין גָאט אִיךְ בִּין אַייֶער גָאט:

אַדִּיר עֶר אִיז מֶעכְטִיג אוּנְזֶער מֶעכְטִיגֶער גָאט אוּנְזֶער הֶערְר וִוי שְׁטַארְק אִיז דַיין נָאמֶען אִין גָאר דִי וֶועלְט. אוּנ גָאט וֶועט זַיין אַקֵינִיג אוֹיף גָאר דֶר וֶועלְט אִין יֶענֶעם טָאג וֶועט זַיין גָאט

שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר.ק׳ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה)· מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף

בית ישראל

אונ זיין נאָמען איינס וּבְדִבְרֵי אונ אין דיין הייליגע רייד איז אזו געשריבען גאָט וועט קיניגען אויף אייביג דיין גאָט ציון אויף דורי דורות לויבט גאָט:

(לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, פֶּסַח לַייָ: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג. שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא קֹדֶשׁ, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַייָ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב, הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם, נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ, רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.

וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אז דער חזן האלט וְתֶחֱזֶינָה זאגט קהל דאס:

וְתֶעָרֵב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ, כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא, רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ, לְצִיּוֹן עִירֶךָ, וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה, לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים, וְשָׁם, נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"פ והש"ץ מסיים בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ, בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד: מודים

בית ישראל

וְתֶעָרֵב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ- אונ עס זאל זיך זיין פאר דיר גאט אונזער געבעט אזו ווי איין עולה אונ איין קרבן אנא איך בעט דיר גאט וואס דו ווערסט גירופען רחום מיט דיינע פיל דר בארימקייט זאלסטו זיך דער בארמען איבער אונז השב טוא אום קערען דיין רואונג אין דיין שטאט ציון וסדר אונ דעם ארדענונג פון דער עבודה וואס מען האט געטאן אין בית המקדש זאלסט אום קערען קיין ירושלים ותחזינה אונ אונזערע אויגען זאלען זוכה זיין צו זעהן אז דו וועסט זיך אום קערען צו די שטאט ציון מיט רחמנות אונ דארטען וועלען מיר דיך דינען מיט פארכט אזוי ווי אין די טעג פון אייביג אונ די פאריגע יארען:

דיא תחינה זאגט מען אז דער חזן הייבט אן צוא זאגען רצה אונ דיא כהנים גייען דוכענען:

*) אָנָּא ה' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מיר בעטין דיך ליבר גאט וואס די ביסט אונזר גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב דו זאלסט זיך שוין דערבארעמן אויף אונז דאס מיר זאלען שוין גיך האבען ארעכטע ישועה אין דעם זכות וואס בני אהרן כהניך די קינדר פון אהרן דיינע כהנים וועלען אצונד אויף הייבן דיא הענד צו בענטשען דיין ליב פאלק ישראל מיט גאר זייער הארטץ אונ וועלען זאגען די ברכה וואס דו האסט זיי גבאטען דם מיט דר ברכה זאלען זיי בענטשען דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלען זיך צום דוכען. רבונו של עולם פאר נעם דם גיבעט פון

די כהנים וואס בענטשען דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלען געבענטשט ווערן אלע יודען באנאנד אונ אויך איך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר צווישען זיי צו גוטען לעבען אונ גוטי פרנסה פון דיין פילער גבענשטר האנד מיר זאלען ניט דארפען אן קומען צו איין בשר ודם אונ דס מיר זאלין זוכה זיין צוא האבען קינדר אונ קינדס קינדער גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. אונ זאלסט אונז היטען פון אלעם בייזען קיין שונא זאל אונז ניט קענען טאן קיין שלעכטץ אונ זאלסט דר לייכטען דיין פנים צו אונז מיר זאלען קענען דר האלטען דיין היילינע תורה מיר זאלען ניט ווידר

מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, נודה לך, ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך, שבכל יום, עמנו, ועל נפלאותיך

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו, יוצר בראשית, ברכות והודאות, לשמך הגדול והקדוש, על שהחייתנו וקימתנו, כן, תחיינו ותקימנו, ותאסוף גליותינו, לחצרות קדשך, לשמור חקיך, ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנו מודים לך: ברוך אל ההודאות:

וטובותיך, שבכל עת, ערב ובקר, וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך מעולם, קוינו לך:

ועל כלם, יתברך, ויתרומם, שמך, מלכנו, תמיד, לעולם ועד: **וכל** החיים, יודוך סלה, ויהללו את שמך, באמת, האל ישועתנו, ועזרתנו, סלה: ברוך, אתה, יי, הטוב שמך, ולך, נאה להודות:

שפעניגען אקעגען דיר און זאלסט אונז לייט זעלינגן מיט אלעם גוטן מיט אגוט לעבען. לעבען פון גזונד. לעבען פון פרנסה. לעבען פון שפייז. לעבען פון דער נערונג. לעבן פון רייכקייט. לעבן פון אגוט מזל און זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט צו משפטן און אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדער און זאלסט טוען צו אונז פריד און שלוה און שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין איבער שרעק אין אונזער הויז:

אתה האל המרומם על כל ברכה ותהלה גאט וואס דו ביסט דער הויבן אויף אלי בענטשונג און לוב עס איז אנטפלעקט פאר דיר דאם איבר אונזרי זינד איז דער בית המקדש חרוב געווארען און עס איז צוא גנומען געווארין די ליכט פון אונזרי אויגען און ווען דער בית המקדש איז געשטאנען פלעגן די ישראל מקריב זיין קרבנות צו פאר געבען אויף זייערי זינד און דיא כהנים זענין געשטאנען אויף זייער דוכנן און די קוים מיט זייער געזאנג אבער היינט האבן מיר דאס אליץ אן געווארן נאר דאס איז אונז געבליבן דאס די כהנים קומען צו בענטשן דיין פאלק ישראל מיט דער ברכה וואס דו האסט זיי געבאטן דרום בעט איך דיך רבש״ע פאר נעם די ברכות פון די כהנים וואס בענטשן אונז און עס זאל פאר דיר זיס זיין אונזער געבעט גלייך ווי איין קרבן איך בעט דיך דער בארומיגער פאטער זאלסט מיט דיין גרויס דער בארימקייט דער בארימען אויף אינז און זאלסט בויען דיין בית המקדש פון אייטל פייער און טרייסט די שטאט ירושלים דאס דו זאלסט און קערן אירע קינדער צו איר קער אום דיין שכינה קיין ציון און דעם סדר פון קרבנות קיין ירושלים און דארט וועלען מיר דיך דינען מיט פארכטן אזו ווי די טעג פון אייביג און אזו ווי די פריערדיגע יארן יהיו זיי זאלן זיין צו באוויליגונג די זאג פון מיין מויל און דאס טראכטן פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפר און מיין אויס לייזר אמן:

דיני נשיאת כפים

ווען דער חזן זאגט רצה דארפן אלע כהנים וואס זענען אין שוהל אוועק גיין פון זייערע ערטער גיין דוכענען. און אויב דער כהן איז ניט אוועק געגאנגען פון ארט ביז דער חזן האט שוין אפ געזאגט

רצה. טאר ער שון ניט גיין דוכענין. אונ אויב ער איז יא גינאנגן דוכענען אונ ער שטייט שון צווישען די כהנים זאל ער שון ניט צוריק גיין לידיג. נאר ער זאל אויך דוכענען:

ב) פר רצה דארף ער וואשן די הענט. אונ אלוי זאל ארויף גיסן די וואסר אויף די הענט פון כהן. אונ עס איז ניט דא אלוי זאל אבכור פון אמוטער ארויף גיסען אויף די הענד פון כהן:

ג) אז די כהנים קומן צום ארון הקודש דארפען זיי זאגן פריער מודים דרבנן. גלייך מיט אלע. נאך דעם זאגן זיי דעם יהי רצון. אונ זיי לאזן אוס דעם יהי רצון גלייך ווען דער חזן לאזט אוס די ברכה ולך נאה להודות. אלע זאלן ענטפערן אמן אויף די ברכה אונ אויף דעם יהי רצון. אויף ביידע צו זאמן. די כהנים דארפן אויף הייבן די הענט קעגן די אקסלען. אונ דארפן צו שפרייטן די הענט אונ צו טיילן די פינגער. צו מאכן פינף בלייזען. יעדר צוויי פינגר באזונדר. אונ די צוויי גראבע פינגר זאלן ניט אנרירן איינער דעם אנדערן ווען מען דוכענט. עס זאל זיין פינף פענסטער. אונ די רעכטע האנד דארף זיין אביסל העכער ווי די לינקע האנט. אונ דר פינגר וואס הייסט אצבע פון די רעכטע האנט זאל אן רירען דעם פינגר וואס הייסט אצבע פון די לינקע האנט:

ד) די כהנים זאלן האלטן די הענט מיט דעם אינווייניג צו די ערד. מיט דעם אויס ווייניג צום הימל. די פינגר זאלן ניט זיין ארויף אין דער הייך. נאר אראפ גיבויגען:

ה) די כהנים טארן ניט אנהייבן די ברכה ביז דר חזן זאגט דעם ווארט כהנים. ווען די כהנים דרייען זיך אום מיט זייער פנים. סיי פר דעם דוכענען. סיי נאך דעם דוכענען. זאלן זיי זיך דרייען רעכטס. אונ ווען זיי גייען אוועק פון ארון קודש. זאלן זיי גיין אונטר זיך אונ מיט דעם פנים צום ארון קודש:

ו) די כהנים ווען זיי דוכענן זאלן זיי האלטן די אויגען אראפ אזוי ווי מען דאווינט שמונה עשרה. אונ זיי זאלן ניט קוקען אויף די הענט. דריבר איז גלייך זיי זאלן דעם טלית אראפ ציהן איבר דעם פנים אונ די הענט זאלן זיי האלטען אוסער דעם טלית. ווען די כהנים זאגן די ווערטר יברכך וישמרך אליך ויחונך אליך לך שלום. דארפן זיי אום דרייען דעם פנים צו דרום אונ צו צפון:

ז) אכהן וואס האט אפעלר אויף דעם פנים אדער אויף די הענט. למשל ער האט ווייסע בלאזען. אדער גפלעקטע מיט פינטעלך. אדער איינגיבויגענע פינגר. אדער אום גדרייטע פינגר אין אזייט. אדער די האנט איז אום גדרייט אויף אינטן. אדער ער קען ניט צו טיילן די פינגר. אדער די שפייאכץ רינט אים אויף די בארד. אדער עס גיסט אים טרערן פון די אוגן. אדער איין אויג איז בלונד. אונ ער איז אפרעמדר. די אלע טארן ניט דוכענן. אבר אבלונדר אהיימישר. אפילו ביידע אויגין זענין בלונד מעג ער דוכענן. די וואס האבן אויף פנים זומר שפרענקלך. אוב פיל מענטשן האבן אזו. מעג ער דוכענן. דר זעלבינר דין איז ביי אפארבאר. אוב דר כהן איז אפארבאר אונ עס איז דא אין שטאט פיל פארבארם אזעלכע. מעג דר כהן דוכענן. פאר דרייצעהן יאר מיט אטאג טאר ער ניט דוכענן. אכהן וואס האט גנומן אווייב אגרושה אדער אחלוצה. טאר ער נוט דוכענין ביז ער איז זיא מגרש:

ח) אכהן וואס האט זיך מטמא גוועזן צו אמת וואס ער טאר זיך ניט מטמא זיין צו אים טאר ער ניט דוכענען. אויב אכהן האט גינומען אווייב אגרושה. אונ זי האט גיהאט פון אים אזוהן. דר זוהן הייסט אחלל. אונ ער טאר ניט דוכענן:

ט) אכהן וואס איז אאונן טאר ניט דוכענען. אאונן הייסט דעם טאג וואס ביי אים איז גישטארבען אזוי אמענטש וואס ער דארף נאך אים זיצען שבעה:

י) אאבל נאך אפאטר אדר נאך אמוטר אגאנץ יאר. אונ נאך אנדערע קרובים אין שלשים. טאר ער ניט דוכענן. נאר אז מען הייסט אים גיין דוכענן. מעג ער גיין דוכענן. נאר גלייבר איז ער זאל ארוס גיין פון שוהל איידר דר חזן הייבט אן צו זאגן רצה. אונ אוב אוסער אים איז נאר דא איין כהן. מעג דר אבל דוכענן. נאר אין שבעה טאר ער ניט דוכענען:

דעם יהי רצון זאגן די כהנים אונ קהל פר דעם דוכענען:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא הברכה הזאת.

לכהנים	לקהל
שצויתנו לברך את עמך ישראל,	שצוית הכהנים לברכנו.

ברכה שלמה, ולא יהיה בה, שום מכשול ועון, מעתה ועד עולם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. הש״ץ אומר בקול כֹּהֲנִים. והקהל עונים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ, לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה: אמן

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ, מִצִּיּוֹן, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ:
יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי, בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל, כִּי חָסִיתִי בָךְ:
שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן, בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:

ווען דער חזן זאגט דם וואָרט וְיִשְׁמְרֶךָ זאָגט מען דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלָּךְ, וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ, חֲלוֹם חָלַמְתִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי, עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל עַצְמִי, וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים, עָלַי. אִם טוֹבִים הֵם, חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם, וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם, כַּחֲלוֹמוֹתָיו, שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, מֵחָלְיוֹ, וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה, מִצָּרַעְתָּהּ, וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ, וּכְמֵי מָרָה, עַל יְדֵי משֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ, אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִקְּלָלָה לִבְרָכָה, כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי, וּתְחָנֵּנִי, וְתִרְצֵנִי, אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים, יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

יְיָ. יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת:
יְיָ, אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי, וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי, וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי, אָנִי:
פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר:

בית ישראל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פון דֶר וֶועלְט אִיךְ בִּין דיין אונ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶן דיין אֵיין חָלוֹם הָאבּ אִיךְ גִיחָלֶמְתּ אונ אִיךְ וֵויים נִיט וָוס עֶר בַּאטַייט יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶער ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אונ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן דָם אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זָאלֶן זַיין אוֹיף מִיר אונ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין בֵּין סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶן אוֹיף מִיר זֶועלְבֶּערְט סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת בַּאטַייטֶן אוֹיף אַנְדֶערֶע לַייט סַאיי אַנְדֶערֶע לַייט הָאט גִיחָלֶמְתּ אוֹיף מִיר ז״א אוֹיבּ דִי חֲלוֹמוֹת בַּאטַייטֶן אוֹיף גוּטִין שְׁטַארְק זֵיי אונ קְרֶעפְטִיג זֵיי אונ זָאלֶן מְקוּיָם וֶוערִין אִין מִיר אונ אִין זֵיי וִוי דִי חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְאִם אונ וֶוען זֵיי בַּארְפֶען אֵיין רְפוּאָה הֵייל זֵיי אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִיהֵיילְט חִזְקִיָּהוּ דֶעם מֶלֶךְ פוּן יְהוּדָה פוּן זַיין קְרַאנְקְהֵייט אונ וִויא מִרְיָם הַנְּבוּאָה פוּן אֵיין צָרַעַת אונ וִוי נַעֲמָן פוּן זַיין צָרַעַת וּכְמֵי אונ וִוי דִי בִּיטֶערֶע וַואסֶר פוּן מָרָה זֶענֶען זִיס גִיוָוארֶן דוּרְךְ משֶׁה רַבֵּנוּ אונ וִוי דִי בַּייזֶע וַואסֶר פוּן יְרִיחוֹ אִיז גוּט גִיוָוארֶן דוּרְךְ אֱלִישָׁע הַנָּבִיא וּכְשֵׁם אונ אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט אִיבֶּער גִיקֶערְט דִי קְלָלוֹת פוּן בִּלְעָם וָוס עֶר הָט גִיוָואלְט שֶׁעלְטֶן דִי יִשְׂרָאֵל אִיז עֶס אִיבֶּער גִיקֶערְט גִיוָוארִין צוּ בְּרָכוֹת אַזוֹ זָאלְסְטוּ אִיבֶּער קֶערֶן אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אונ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין וְתִשְׁמְרֵנִי אונ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶען אונ זָאלְסְט מִיךְ לַייט זֶעלִיגֶען אונ זָאלְסְט מִיךְ בַּאוִוילִיגֶען אָמֵן

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ, נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי, וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה, כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד, שֶׁיְּחָנֵּנוּ:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ, כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: רבש״ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן, וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָדָם: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם, אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם:

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם, לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ, בְּעֵת צָרָה:
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שִׁמְעָה תְפִלָּתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא, מַהֵר עֲנֵנִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיֹּשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם:
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי, בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:
שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ, כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ:

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:
כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערְן אַז דוּ זָאלְסְט טָאן אוּם ווִילֶן דִי הֵיילִיגְקַייט פוּן דַיינֶע חֲסָדִים וְגוֹדֶל אוּנ אוּם ווִילֶן דָם גְרוֹיסְקַייט פוּן דַיינֶע דֶר בַּארִימְהֶקַייט וָוס זַיי זֶענֶען פַאר שְׁפְּרֵייט אִיבֶּער גָאר דֶער וֶועלְט אוּנ אוּם ווִילֶן דֶעם הֵיילִיגְקַייט פוּן דַיין נָאמֶן דֶעם גְרוֹיסֶן אוּנ שְׁטַארְקֶן אוּנ פָארְכְטִיגֶן וָוס אִין אִים אִיז דָא צְוֵויי אוּנ צְוַואנְצִיג אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים

דִי תְּפִלָּה זָאגְט מֶען נָאךְ בִּרְכַּת כֹּהֲנִים וֶוען דֶער חַזָּן זָאגְט אוּנ שָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ זַייעֶר לַייט זֶעלִיג אוּנְז בִּזְכוּת אַבְרָהָם אָבִינוּ. מִיר הָאפִין צוּ גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן דֶער עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק. שְׁפַּייז אוּנ קְלֵייד אוּנְז בִּזְכוּת יַעֲקֹב וֶועלְכֶער גִיבֶּעטֶן הָט לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. לִיבֶּער גָאט לָאז אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין דֶר זְכוּת פוּן שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. אוּנ שִׁיק אוּנְז דַיין הַשְׁגָּחָה וָואס זָאל אוּנְז הִיטֶען פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ גִיב מִיר מִיט מַיין מַאן אַגוּט מַזָל אִין דֶער פַּרְנָסָה אוּנ אִין גֶיזוּנְד. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס רוּהְט אִין הִימֶל אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם דוּ אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז לוֹיטֶער שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. דָאס דוּ זָאלְסְט אוּנְז אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל גֶעבֶּן גוּט פַּרְנָסָה אוּנ גוּט גֶזוּנְד מִיט לוֹיטֶער שָׁלוֹם. אָמֵן:

וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, אֶנְקַת יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ, בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי, נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו, כְּתֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי, נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נָאךְ דֶעם דוּכְנִין זָאגְט קָהָל דָאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נָאךְ דֶעם דוּכְנִין זָאגִין דִי כֹּהֲנִים דָאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ, זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר

בית ישראל

דָס זֵיי גֵייעֶן אַרוֹס פוּן דִי פְּסוּקִים פוּן בִּרְכַּת כֹּהֲנִים דִי בְּרָכָה אִיז גְזָאגְט גְוָוארֶן אוֹיס דֶעם מוֹיל פוּן אַהֲרֹן מִיט זַיינֶע קִינְדֶער דֵיין הֵיילִיגֶע פָאלְק שֶׁתִּהְיֶה אַז דוּ זָאלְסְט זַיין נָאהֶנְט צוּ מִיר אַז אִיךְ טוּא רוּפֶן צוּ דִיר אוּנ זָאלְסְט פַר נֶעמֶן מַיין גִישְׁרֵיי אוּנ מַיין גִיבֶּעט אַלֶע צַייטֶן כְּשֵׁם אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט גִיהֶערְט דָס גִישְׁרֵיי פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָוס עֶר הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתֵּן אוּנ זָאלְסְט מִיר גֶעבֶּן מִיט מַיין גַאנְץ הוֹיז גִיזוּנְד אוּנְזֶער שְׁפַּייז אוּנ פַּרְנָסָה מִיט בְּרֵייטְקֵייט נִיט בְּצִמְצוּם מִיט הֶתֵּר נִיט מִיט אִיסוּר מִיט נַחַת נִיט מִיט צַעַר פוּן דֵיין בְּרֵייטֶע הַאנְט כְּשֵׁם אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן בְּרוֹיט צוּ עֶסִין אוּנ קְלֵיידֶער אָן צוּ קְלֵיידֶן צוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ דֶער דָא הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבֶּן צוּ לִיבְשַׁאפְט צוּ חֵן אוּנ צוּ חֶסֶד אוּנ צוּ רַחֲמִים אִין דֵיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן כְּשֵׁם אַזוֹי וִוי דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַז דֶער פָאטֶער הָט אִים אָן גְטָאן דָס זַיידֶענֶע הֶעמְדֶל צוּ חֵן אוּנ חֶסֶד אוּנ רַחֲמִים אִין דֵיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן וְתַעֲשֶׂה אוּנ זָאלְסְט טָאן מִיט מִיר ווּאונְדֶער אוּנ נִסִּים אוּנ צֵייכֶן צוּ גוּטִין אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקֶן אִין מַיינֶע וֶועגֶן וְתֵן אוּנ גִיבּ אִין מַיין הַארְץ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגֶען אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי רֵייד פוּן דֵיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן אוּם גְרָעדְן אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶער תּוֹרָה וּתְטַהֵר אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רֵיין מַיינֶע גִידַאנְקֶן אוּנ מַיין הַארְץ צוּ דֵיין דִינְסְט אוּנ זָאלְסְט דֶער לֶענְגֶערְן מַיינֶע טֶעג אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְס טֶעג בְּטוֹב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבֶּן מִיט פִיל שְׁטַארְקֵייט אוּנ פְרִיד אָמֵן סֶלָה:

פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

בית ישראל

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אַיין גָאט וִוי אוּנְזֶער גָאט עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אַיין הֶערְר ווי אוּנְזֶער הֶערְר עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹ אַיין קֶינִיג אוֹיף דֶר וֶועלְט וִוי אוּנְזֶער קֶינִיג עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אַיין הֶעלְפֶר וִוי אוּנְזֶער הֶעלְפֶר מִי וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער גָאט וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער הֶערְר וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער קֶינִיג דֶר וֶועלְט וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער הֶעלְפֶר נוֹדֶה מִיר וֶועלֶין לוֹיבֶּען צוּ אוּנְזֶער גָאט מִיר וֶועלֶין לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶערְר מִיר וֶועלֶין לוֹבֶּן צוּ אוּנְזֶער קֶינִיג דֶר וֶועלְט מִיר וֶועלֶין לוֹיבֶּן צוּ אוּנְזֶער הֶעלְפֶר בָּרוּךְ גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער גָאט גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶערְר גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער קֶינִיג דֶער וֶועלְט גִילוֹבְּט אִיז אוּנְזֶער הֶעלְפֶר אַתָּה הוּא דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער הֶערְר דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער קֶינִיג פוּן דֶער וֶועלְט דוּ בִּיזְט אוּנְזֶער הֶעלְפֶר:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקּוֹשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וּפוּרְקָנָא, מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק״י

שִׁיר שֶׁל יוֹם

לְיוֹם רִאשׁוֹן הַיּוֹם, יוֹם רִאשׁוֹן, בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו, מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי הַיּוֹם, יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים, נִצָּב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב, אֱלֹהִים, יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי, תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל, וּפְנֵי רְשָׁעִים, תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דָל, וְיָתוֹם, עָנִי וָרָשׁ, הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל, וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים, הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ, וְלֹא יָבִינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ, יִמּוֹטוּ, כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי, אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֶלְיוֹן, כֻּלְּכֶם: אָכֵן, כְּאָדָם תְּמוּתוּן, וּכְאַחַד הַשָּׂרִים, תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים, שָׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִנְחַל, בְּכָל הַגּוֹיִם:

לְיוֹם חֲמִישִׁי הַיּוֹם, יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לַמְנַצֵּחַ, עַל הַגִּתִּית, לְאָסָף: הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה, וּתְנוּ תֹף, כִּנּוֹר נָעִים, עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה, לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי, חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת, בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ, בְּצֵאתוֹ, עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם, שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי, אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ, כַּפָּיו, מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ, אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם, אֶבְחָנְךָ, עַל מֵי מְרִיבָה, סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי, וְאָעִידָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל, אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ, אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה, לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעַלְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, הַרְחֶב פִּיךָ, וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי, לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל, לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ, בִּשְׁרִירוּת לִבָּם, יֵלְכוּ, בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם:

לוּ עַמִּי, שֹׁמֵעַ לִי, יִשְׂרָאֵל, בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט, אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם, אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ, יְכַחֲשׁוּ לוֹ, וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ, מֵחֵלֶב חִטָּה, וּמִצּוּר, דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

הַיּוֹם, יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

ליום השבת

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב, לְהוֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר, לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ, בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר, לֹא יֵדָע, וּכְסִיל, לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים, כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם, עֲדֵי עַד: וְאַתָּה, מָרוֹם, לְעוֹלָם, יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי, בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק, כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן, יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד, כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

שיר של יום ליום ב של סוכות לפי דעת הגר״א ז״ל:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס, הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם, כִּי תָנוּס, הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן, חוּלִי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר, אֲגַם מָיִם, חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

קודם פתיחת הארון לאנעים זמירות

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָּה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָּה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים, שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד שְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וויא דָא הָאט זִיךְ גִיעֶפִינְט דֶער אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ אַזוֹ זָאל זִיךְ עֶפִינֶן דֶער חַלּוֹן בָּרָקִיעַ שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי תְּפִלָּה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אַז מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערֶען צְווִישִׁין דִי רֵיינֶע תְּפִלּוֹת וָוס וֶוערֶן פַר גִיווִים אָן גִינוּמֶן אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אַיין קְרוֹן אוּף דַיין קָאפּ אִיךְ זָאל גִיהָאלְפֶן וֶוערִין מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ מִיט מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל גִילִיבְּט אוּנ גִיזִיסְט זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אַיין קָרְבָּן מַקְרִיב גִיוֶועֶן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

לִיבֶּער הֶער גָאט עֶפֶען מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן תְּפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת אוּנ פַאר נֶעם מַיין גִיבֶּעט ווִי דָס גִיבֶּעט אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָוִד וּשְׁלֹמֹה אוּנ עֶפִין מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן הִימֶעל אוּנ פוּן גַן עֵדֶן אוּנ עֶס זָאל אָן אוּנְז נִיט גְוֶועלְטִיגֶען דֶער יֵצֶר הָרָע. אוּנ דֶר טַייעֶרֶער הֵיילִיגֶער שֵׁם טוֹב זָאל מַיין פִיר שְׁפְּרֶעכֶר זַיין פַר מִיר אוּנ פַר מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן. וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים נָא חַזֵּק וּשְׁמוֹר נַפְשִׁי אוּנ מִיט דַיין גְרוֹס דֶער בַּארֶעמוּנְג שְׁטַארְק אוּנ בַּאשִׁיצְ׳עֶם מַיין לַייבּ פוּן גֵיהִנָּם וְחִיבּוּט הַקֶּבֶר וְחֶבְלֵי מָשִׁיחַ. אוּנ גִיבּ מִיר אַלֶעס גוּטְס אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מְזַכֶּה זַיין מַיינֶע קִינְדֶער צוּ זֵ׳ר צִיהֶען (לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן):

פותחין הארון

חזן אנעים זמירות, ושירים אארוג.
כי אליך, נפשי תערוג:

קהל נפשי חמדה, בצל ידיך.
לדעת, כל רז סודך:

חזן מדי דברי, בכבודך.
הומה לבי, אל דודיך:

קהל על כן, אדבר בך, נכבדות.
ושמך אכבד, בשירי ידידות:

חזן אספרה כבודך, ולא ראיתיך.
אדמך, אכנך, ולא ידעתיך:

קהל ביד נביאיך, בסוד עבדיך.
דמית, הדר כבוד הודך:

חזן גדולתך וגבורתך.
כנו, לתוקף פעולתך:

קהל דמו אותך, ולא כפי ישך.
וישווך, לפי מעשיך:

חזן המשילוך, ברוב חזיונות.
הנך אחד, בכל דמיונות:

קהל ויחזו בך, זקנה ובחרות.
ושער ראשך, בשיבה ושחרות:

חזן זקנה ביום דין. ובחרות ביום קרב.
כאיש מלחמות. ידיו לו רב:

קהל חבש כובע ישועה, בראשו.
הושיעה לו ימינו, וזרוע קדשו:

חזן טללי אורות, ראשו נמלא.
וקווצותיו, רסיסי לילה:

קהל יתפאר בי, כי חפץ בי.
והוא יהיה לי, לעטרת צבי:

חזן כתם טהור פז, דמות ראשו.
וחק על מצח, כבוד שם קדשו:

קהל לחן ולכבוד, צבי תפארה.
אמתו, לו, עטרה עטרה:

חזן מחלפות ראשו, כבימי בחורות.
קווצותיו, תלתלים שחורות:

קהל נוה הצדק, צבי תפארתו.
יעלה נא, על ראש שמחתו:

בית ישראל

אנעים זמירות איך וועל זיסע ליב געזאנג מאכען און וועל ליב לידער צו אנאנדער וועבען ווען מיין זייל שרייעט צו דיר: נפשי מיין זייל טוט גלוסטען צו זיין אין שאטען פון דיינער מאכט און צו וויסען אלע דיינע געהיימעניסע דאס: מדי אלע מאל דאס איך רייד פון דיין הערליכקייט ברומט מיר מיין הארץ צוא ליב דיינע פריינדשאפט: על כן דרום וועל איך פון דיר רייען הערליכקייט און וועל עהרען דיין נאמען מיט ליבליכע געזאנג: אספרה איך פר צייל מאל דיין הערליכקייט אבער איך האב דיך ניט געזעהן איך גלייך דיר איך צו נאמע דיר אבער איך קען דיר ניט: ביד דורך האנט דיינע נביאים דורך געהיימנים דיינע קנעכט האסטו איין גלייכעניש געגעבען צו דער פראכטיקייט דער שיינהייט דיינער הערליכקייט: גדולתך דיינע גרויסקייט און דיינע שטארקייט טוען זיי צו נאמען און גלייכען צו דער שטארקייט פון דיינע ווערק: דמו זיי גלייכען דיך וואל אבער ניט אלץ ווי דו ביסט און זיי גלייכען דיך נאך דיינע ווערק נאך: המשילוך זיי גלייכען דיך מיט פיל ערליי געזיכטער אבער דו ביסט איינינג מיט אלע די גלייכעניש: ויחזו זייא האבען אין דיר געזעהן עלטער ביי דעם בארג סיני און יונגהייט ביי דעם ים סוף דיא האר דיינעם הויפט מיט גרייזהייט און שווארצהייט: זקנה עלטער האבען זיי געזעהן אין טאג דיינעם געריכט ביי דניאל און יונגהייט אין טאג דם שטרייט גלייך אלס איין העלד דר שטרייטונג דער בייא זיך גינט מאכט הט: חבש ער האט אום געבונדען אויף זיינעם הויפט מיט איין הוט פון הילף עס איז הילף אין זיין רעכטע האנט און זיין הייליגער ארום: טללי זיין הויפט וואר פול מיט טויען זיינע האר לאקען מיט נאכט טראפפען: יתפאר ער בארימט זיך מיט מיר ווייל ער וויל מיר פר איין פאלק ער וועט מיר זיין צוא איין ליבליכע קרוין: כתם פון דם פיינסטע רייניסטן גין גאלד איז דאס גלייכעניש זיינע הויפט און אויף דעם שטערן איז גיקריצט דאס הערליכקייט זיינעם הייליגען נאמען: לחן צו לייט זעליקייט און צו הערליכקייט און ליבליכקייט און ליבליכער פראכט האט אים זיין פאלק כנסת ישראל איין קרוין גיקריינט דם איז דם אוהל מועד: מחלפות די האר לאקען זיינם הויפט זענען אלס ווי אין יונגע צייטען זיין האר לאקען זענען שווארץ גיקרייזילט: נוה ירושלים דיא דא איז איין וואונונג דר גירעכטיקייט זיין ליבליכע פראכט זאל ער דאך דר הויבן אויף דעם העכסטע ניי...

...ליבקיים

חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָיו. וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ, דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ, עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי, תְנַעְנַע לִי, רֹאשׁ: וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי, תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: קדיש

תחנה ובקשה

דִּיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אֵיידֶער מֶען גֵייט אַרוֹס פוּן דֶער שׁוּהְל:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט זָאלְסְט אָן נֶעמֶען אַלֶע אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת וָוָאס מִיר הָאבֶּען דִיךְ גֶּעבֶּעטֶען אִין דֶר הֵיילִיגֶער שׁוּהְל אוּנ מִיר זָאלֶען חַס וְשָׁלוֹם נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶען דֶען מִיר טוּעֶן שׁוֹן אַצוּנְד אַוֶועק גֵיין פוּן דַיין הֵיילִיגֶער שׁוּהְל אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן דֶר מִיט וָוָאס מִיר זֶענֶען דָא אִין שׁוּהְל גֶּוֶועזֶען

בית ישראל

פְרֵיילִיכְקֵייט: סְגֻלָּתוֹ זַיינֶע לִיבְּסְטֶע פְרוּמֶע זָאל דָאךְ זַיין אִין זַיינֶער הַאנְט אֵיין קְרוֹין אֵיין לִיבְּלִיכֶע פְּרַאכְט: עֲמוּסִים דִי פְרוּמֶע דִי דָא הֵייסֶען גָאטְס גִילָאדֶענֶע עֶר הָט זֵיי דֶר הוֹיבֶּן עֶר הָט זֵיי אוּם גִיבּוּנְדֶען פַר אֵיין קְרוֹין פוּן דֶעם מָאל אָן דָס זֵיי זֶענֶען וֶוירְדִיג גִיוֶועזֶען אִין זַיינֶע אוֹיגֶען הָט עֶר זֵיי הֶערְלִיךְ גִימַאכְט: פְּאֵרוֹ זַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז אוֹיף מִיר אוּנ מַיין שֵׁיינְהֵייט אִיז אוֹיף אִים אוּנ אִיז צוּ מִיר נָאהֶענְט אַלְס אִיךְ צוּ אִים רוּף: צַח עֶר הֵייסְט קְלָאר אוּנ רוֹיט אוֹיף זַיין קְלֵייד אִיז בְּלוּט רוֹיטְקֵייט וֶוען עֶר אִיז גְקוּמֶען פוּן אֱדוֹם וָוָאס עֶר הָט אִים צוּ טְרָאטֶען וִוי אַקֶעלְטֶער: קֶשֶׁר דֶעם קֶשֶׁר פוּן תְּפִלִּין הָאט עֶר גֶעוִויזֶען דֶעם דֶעמוּטִיגֶען מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דִי גֶעטְלִיכֶע גִשְׁטַאלְט פַר זַיינֶע אוֹיגֶען: רוֹצֶה גָאט אִיז אֵיינְגֶעוִוילִיגְט אִין זַיינֶעם פָאלְק עֶר וֶועט בַּאשֵׁיינֶען דִי דֶעמוּטִיגֶען דֶר דָא נֶארְט דִי לוֹיבּ פוּן פְרוּמֶע עֶר וֶועט זִיךְ מִיט זֵיי בַּארִימֶען: רֹאשׁ דֶער אַנְפַאנְג דַיינֶער וָוארְט אִיז אֱמֶת דָס הֵייסְט דִי אַנְפַאנְג פוּן דַיינֶער תּוֹרָה פַאנְגְט זִיךְ אָן מִיט דֶעם וָוארְט בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. דִי לֶעצְטֶע אוֹתִיּוֹת אִיז אֱמֶת וָוארְהֵייט. יֶעדֶער דוֹר וָוָאס פָארְשְׁטֶען דִיר פָארְשְׁטוּ דָאךְ זֵיי: שִׁית טוּא מַיינֶע פִילֶע גִיזַאנְג בַּיי דִיר אוּנ מַיין פְרֵיילִיךְ גִיזַאנְג זָאל בַּייא דִיר גִינֶעהֶענְט זַיין: תְּהִלָּתִי מַיין לוֹיבּוּנְג זָאל זַיין אֵיין קְרוֹין צוּ דַיין הוֹיפְּט אוּנ מַיין גִיבֶּעט זָאל זַיין אָן גִיבְּרֵייט אַלְס וִוי דָאס קְטוֹרֶת: תֵּיקַר לָאז דָאס גִיזַאנְג פוּן אָרֶעמַאן וֶוירְדִיג זַיין אִין דַיינֶע אוֹיגֶען גְלַייךְ אַלְס דָס גִיזַאנְג דָאס וָוָאס וַואר גִיזוּנְגֶען אִיבֶּער דַיינֶע אָפְּפֶערְם: בִּרְכָתִי מַיין לוֹיבּ זָאל אוֹיף גֵיין אוֹיף דֶעם הוֹיפְּט דֶער דָא מַאכְט דִיא גִיבִּירְד אוֹיף גֶערְבִּין עֶר מַאכְט וֵוייאוּנְג אוּנ מַאכְט גֶעוִוינֶען אוּנ אִיז אֵיין פִיל גִירֶעכְטֶער: וּבְבִרְכָתִי אוּנ אוּם ווִילֶען מַיין לוֹיבּ זָאלְסְטוּ מִיט דַיין הוֹיפְּט שָׁאקְלֶען צוּא וַוייזֶען דָאס זִיא דִיר אָן גִינֶעם אִיז אוּנ גֶעם זִיא דִיר אָן אַלְס הוֹיפְּט גִיוִוירְץ: יֶעֱרַב לָאז דָאךְ מַיינֶע רֵייד גִיזִיסְט זַיין קֶעגֶן דִיר דֶען מַיין גֵייסְט שְׁרַייעֶט צוּ דִיר גָאט:

אוּנ מִיר הָאבֶּען גִיטָאן קִישֶׁען דַיין לִיבֶּע הֵיילִיגֶע תּוֹרָה ווָאס זִיא ווֶערְט אָן גְרוּפֶען תּוֹרַת מֹשֶׁה אוּנ אִין דֶעם זְכוּת פוּן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקֶען אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער אַז מִיר זָאלֶען חַס וְשָׁלוֹם קֵיין מָאל נִיט אַוֶועק גֵייֶען פוּן דֶעם ווָאס דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה הָאט אוּנְז גְשַׁאפְט נָאר מִיר זָאלֶען קֶענֶען מְקַיֵּים זַיין אַלֶע מִצְוֹת ווָאס אִין דֶער הֵיילִיגֶער תּוֹרָה שְׁטֵייט. אוּנ בִּזְכוּת אַלֶע צַדִיקִים אוּנ אַלֶע פְרוּמֶע לַייט זָאלֶען מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ הָאבֶּען גוּטֶע קִינְדֶער אוּנ זֵייא זָאלִין זִיךְ מִיעֶן אִין דֶער תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַיין אִיבֶּער אַיָאר אִין דֶער הֵיילִיגֶער שׁוּהְל ווִידֶער צוּ גֵיין אָמֵן סֶלָה:

מנחה ליום א ולשבת חוה"מ של פסח

אומרים קרבנות תמלא לעיל בתפלת שחרית ואח"כ מתחילין כאן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע, בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי, זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם, אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרַי, אֲשֶׁר שַׂמְתִּי, בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זַרְעֲךָ, וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ, אָמַר יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין, דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין, קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא, עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל אַרְעָא, עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת, מַלְיָא כָל אַרְעָא, זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי, קוֹל רַעַשׁ

גָּדוֹל. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית בַּתְרַי, קָל זִיעַ סַגִּיא,
דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ, מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ, מַלְכוּתֵהּ, קָאֵם לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. יִצְחָק
וְיִשְׂרָאֵל. אֲבוֹתֵינוּ. שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם,
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם. יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר. כָּל
חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה, אֲדֹנָי, טוֹב וְסַלָּח, וְרַב חֶסֶד, לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ, צֶדֶק
לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת, לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ,
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם יוֹם. יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל, יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת,
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם. בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ,
וְהִבְדִּילָנוּ, מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ. תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא,
יִפְתַּח לִבֵּנוּ, בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ. אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּלְעָבְדוֹ,
בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן, לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נֵלֵד, לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ .וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאֶה,
וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן, יְזַמֶּרְךָ
כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ, וְהָיָה יְיָ,
מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ, עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ, צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
כִּי לֹא עָזַבְתָּ, דּוֹרְשֶׁיךָ, יְיָ: יְיָ חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה, וְיַאְדִּיר:

** אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי:
עד חזן זאגט חצי קדיש

בשבת אומרים ואני תפלתי ומוציאין ס"ת וקורין ג' גברי:

וַאֲנִי, תְפִלָּתִי לְךָ, יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים, בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן
קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
לְעֹלָה: וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה
נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה
וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם
כְּבוֹד יְהוָה: לוי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ
וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ:
וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ישראל וְאֶת־
הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ

וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּקְרֵב אֵת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃

לשנה מעוברת

וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ לוי וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָֹה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָֹה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃ ישראל לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָֹה׃ לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָֹה׃

ומחזירין ס"ת להיכל. והש"ץ אומר ח"ק ומתפללין תפלה בלחש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קד׳ שה

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

*) אום שַׁבָּת הוה"מ צו מִנְחָה זָאגְט מֶען נִיט אַתָּה בְחַרְתָּנוּ וכו׳, בִּיז מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים. נָאר מֶען זָאגְט אַתָּה אֶחָד בִּיז מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, דָאס גִיפִינְט מֶען אוֹף דֶעם זֶעלְבְּען עַמּוּד:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

---

*) **אַתָּה אֶחָד** וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה, יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה, לְעַמְּךָ נָתָתָּ. אַבְרָהָם יָגֵל, יִצְחָק יְרַנֵּן, יַעֲקֹב וּבָנָיו, יָנוּחוּ בוֹ, מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה, מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה, וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה. שֶׁאַתָּה, רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ, וְיֵדְעוּ, כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם, יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

חזן אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: **רצה, יעלה ויבא וכו׳**

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ. הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער חזן זאגט גאנץ קדיש

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק״י

דִי תְּחִנָּה פֿון לעכט בֶענְטְשֶׁען גִיפִֿינְט מֶען בַּייא דֶער עֶרְשְׁטֶע נַאכְט פֶּסַח נָאךְ מַעֲרִיב:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך׃

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ׃

ק״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד׃

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ׃ אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד׃

לֵיל שִׁמּוּרִים, אוֹר יִשְׂרָאֵל, קָדוֹשׁ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת. בְּצוֹעַן, עֲצַת מַלְאָכָיו, הִשְׁלִים בְּהִגָּלוֹת. גְּדֻלָּתוֹ, מֵאָז רִנְּנוּ בְּמַקְהֵלוֹת בְּהַלֵּלוֹת. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים׃

בית ישראל

דעם פּייטש פון מַעֲרִיב גיפונט מען בייא מַעֲרִיב פון דער ערשטער נאכט פֶּסַח׃

ליל שמורים די באוואַרינטע נאכט פון פֶּסַח האט דר ליכטיגר הייליגר גאט פון יִשְׂרָאֵל וואס זעניג פארכטיג ווי די שארן מַלְאָכִים האט ער מיט זיין בעוויזן זיך אין מִצְרַיִם דר פילט דאס פר שפרעכן פון זיינע שְׁלוּחִים משה אונ אַהֲרֹן גְּדוּלָּתוֹ זיין גרויסקייט זינגן זיי פון דענסטמאל אן מיט לוב מיט פר זאמלונג לְהַגִּיד צו זאגען אין דער פריא דיין גינאד אונ דיין פריהייט ביי נאכט׃

לֵיל שִׁמּוּרִים, הִפְלִיא אוֹמֶן, עֵצוֹת מֵרָחוֹק עָמוֹק וְנֶעְלָם, וּבוֹ כְּאוֹמֶן, נִינָיו מִשִּׁעְבּוּד הֶעֱלָם. זִיקַת חֲטִיבָה אַחַת, עֲשָׂאָם לְעַלָּם. בְּאַהֲבַת יְיָ, אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בית ישראל

לֵיל שִׁמּוּרִים אִין דִי בַּאוָוארִינְטֶע נַאכְט הָט דֶר רִיכְטִיגֶר גָאט וואונְדֶר גִיטָאן דִי פַּר שְׁפְּרֶעכוּנְגֶען ווָס עֶר הָט פוּן לַאנְג אַן גִירָאטִין צוּ אַבְרָהָם אִין דֶר נַאכְט ווָס דָס ווַאר טִיף אוּנ בַּהַאלְטֶן אוּנ אִין דֶער נַאכְט הָאט עֶר אַזוֹ ווִי אֵיין בֶר צִיהֶער זַיינֶע קִינְדֶר פוּן דִינְסְט אוֹיף גִיבְּרַאכְט אַזוֹ ווִי אֵיין אֵיינְצִיגֶע לִיבֶּע זַאךְ הָט עֶר זֵיי צוּ זִיךְ צוּ גִיקֵייטֶעט זֵיי צוּ דֶער הַייבֶּען בְּאַהֲבַת יְיָ אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם מִיט דִי לִיבְּשַׁאפְט פוּן גָאט צוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיף אֵייבִּיג:

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ, הַגּוֹאֲלֵנוּ, מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ, מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל, לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת, עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן, לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ, עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה, בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

מיוסד ע"פ א"ב כפול שם המחבר מאיר

לֵיל שִׁמּוּרִים, אַדִּיר וְנָאֶה לְתַהְלוּלוֹתָיו. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. בְּלֵילֵי חַג פֶּסַח: לֵ"שׁ אַנְוֶה, גּוֹמֵל חֲסָדִים. תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים. בלילי חג פסח: לֵ"שׁ בָּא מִבְּרֵאשִׁית לְהִתְאַמֵּר. לָנוּ הַלַּיְלָה לְמִשְׁמָר. בלילי חג פסח: לֵ"שׁ בְּגִין קָרְבַּן פִּסְחִי. יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי. בלילי חג פסח: לֵ"שׁ גָּשְׁרְצוּי לְכַהֵן. מִבְּכוֹרוֹת צֹאנוֹ, וּמֵחֶלְבֵיהֶן. בלילי חג פסח:

בית ישראל

לֵיל שִׁמּוּרִים אִין דִי בַּאוָוארִינְטֶע נַאכְט פוּן פֶּסַח הָט דֶר פְּרֶעכְטִיגֶר גָאט וָוס עֶר פַּאסְט צוּ זַייְנֶע לוֹיבּ הָט עֶר גִימַאכְט אֵיין אָנְדֶענְקוּנְג צוּ זַייְנֶע ווּאוּנְדֶר אִין דִי נֶעכְט פוּן פֶּסַח: לֵיל שִׁמּוּרִים אַנְוֶה אוּנ דִי בַּאוָוארִינְטֶע נַאכְט פוּן פֶּסַח וֶועל אִיךְ בַּאשֵׁיינֶען דִי לוֹיבּ פוּן גָאט וָוס עֶר בַּאלוֹינְט מִיט גְנָאד זַיין לוֹיבּ אִיז אִין פַאר זַאמְלוּנְג פוּן פְרוּמֶע אִין דִי נֶעכְט פוּן פֶּסַח:

ליל

ל"ש גיה עולם התאיר. פתח דבריך יאיר. בלילי חג פסח: ל"ש דרך כוכב מזרחי.
משכיל לאיתן האזרחי. בלילי חג פסח: ל"ש דלק מלכים וחיבם, חרבם תבא בלבם,
בלילי חג פסח: ל"ש הלילה יסכה בפלך. לרקמות, תובל למלך. בלילי חג פסח: ל"ש
הדחף ונסחף אחורים. מופת על מצרים. בלילי חג פסח: ל"ש וועד לשבר עלנו.
נפלאותיך ומחשבותיך, אלינו. בלילי חג פסח: ל"ש וכח חשאי בחילה. אבימלך
בחלום הלילה. בלילי חג פסח: זדים רדוי שפך. שלח ידו הפך: בלילי חג פסח: ל"ש
זיהר בטוב לאלום, לבן הארמי בחלום. בלילי חג פסח: ל"ש חמודה ברכות כונה.
אל יעקב בנה. בלילי חג פסח: ל"ש חקוק בהוד כסאך: וישר אל מלאך. בלילי חג
פסח: ל"ש טוב הסכים על ידו, מקים דבר עבדו. בלילי חג פסח: ל"ש טעמה, כי
טוב סחרה. לא יכבה בלילה נרה. בלילי חג פסח: ל"ש יוצרו חלקו, בחכמה. יודע
עד מה. בלילי חג פסח: ל"ש ילדה בנוף, נפלה. ותקם בעוד לילה. בלילי חג פסח: ל"ש
בוכם נחטט, ונכאו. הפך לילה, וידכאו. בלילי חג פסח: ל"ש כדן וישבוי לוקח.
שמח לאיד, לא ינקה. בלילי חג פסח: ל"ש להדק, נשחק אקונם. ראשית לכל אונם.
בלילי חג פסח: ל"ש לבטה יראתם, ולוקה. בוקה ומבוקה ומבלקה. בלילי חג פכח: ל"ש
מאודי הודאות, לאדקך. על משפטי צדקך. בלילי חג פסח: ל"ש מאורי ישע להזמיני.
אחזת ביד ימיני. בלילי חג פסח: ל"ש נוראות בעשותך, נקוה. ולילה ללילה יחוה.
בלילי חג פסח: ל"ש נלחמו, כוכבי אורים. לעזרת יי בגבורים. בלילי חג פסח: ל"ש
סיע צדק נעורים. צליל לחם שעורים. בלילי חג פסח: ל"ש סגב במבטח ומעוז. גבר
חכם בעוז. בלילי חג פסח: ל"ש עריצי פול שקד. ותחת כבודו יקד. בלילי חג פסח:
ל"ש עומר חרמשו, פלחם. ובמלחמות תנופה, נלחם. בלילי חג פסח: ל"ש פואר
עליון באמירות. מכנף הארץ זמרות. בלילי חג פסח: ל"ש פענח צפנת מעבדיו.
סודו, אל עבדיו. בלילי חג פסח: ל"ש צפית, סדורה וארוחה. והנה יד שלוחה.
בלילי חג פסח: ל"ש צמת בו בליל, קודש יי חלל. בלילי חג פסח: ל"ש קומת תמר
הצלה. ההדסים אשר במצלה. בלילי חג פסח: ל"ש קומץ השביע לשננה. יתן

אל אמת

ליל שמורים קומת תמר הצלה, ההדסים אשר
במצלה, אין מדרש שיר השירים ווערט געבראכט,
ווען נבוכדנצר הרשע האט געמאכט איין הויכען צלם פון
גאלד (ער איז זייער שרעקליך, זייער גרויס אונ גראב ווי
איין טייוויל) אונ ער האט פערלאנגט אז אלע יהודים זאלען
זיך בוקען צום צ"ם, אנעמען איהם פאר איין גאט, ער האט
איין גירעט דניאלין אז ער זאל זיך בוקען צו איהם,
נבוכדנצר זאגט צו איהם וואורום בוקסט זיך ניט צום צלם,
ער האט קרעפט אונ געוועלטיגקייט, אונ האט גרוס ממשות,
זעה דניאל זיין געשטאלט וועסטו זעהן וואס ער טוהט,
וועסטו שוין אליין זיך בוקין צו איהם מען וועט גאר ניט
דארפען איין ריידען, ווס האט דער רשע געטאן, ער האט
גענומען, דעם ציץ (די גאלדערנע בלעך) פון כהן גדול מיט
דעם שם המפורש ידער נאמן פון השי"ת ווס איז געוועזין
אום געקריצט אויף איהם) אונ האט אריין געלייגט אין מויל
פון צלם, אונ האט געשטעלט איין מחנה כלי זמרים מיט
קייזערליכע סטרומענטן מען האט געשפילט פיר דעם צלם,
ער פלעגט שרייען אנכי ה' אלהיך (דורך דעם שם המפורש
וס דער רשע האט בעהאלטען אין זיין מויל) וויא דניאל האט

דס געזעהן זאגט ער צום רשע (המלך נבוכדנצר), ערלויב
מיר קושען דעם צלם אין מויל, פרעגט נבוכדנצר, וואס
ווילסטו קושען איהם אין מויל דווקא, זאגט דניאל, ווייל
ער רעדט זייער שיין, האט נבוכדנצר באלד פערשאפט
איין הויכען לייטער אז דניאל זאל קאנען דר לאנגען צום מויל
פון צלם ווי דניאל איז ארויף צום מויל פון צלם, חט דניאל
בעשווארען דעם היילינגען ציץ וואס דער קעניג האט אריין
געלייגט אין מויל פון דעם טמא, אין זאגט, דו זאלסט
וויסען אז איך בין א שליח פון הקדוש ברוך הוא דו זאלסט
מיר ארוס געבען דעם היילינגן שם, ווס דער רשע האט אין
דיר אריין געלייגט, חט דניאל ארוס געצויגען פון מויל פון
צלם, ווי דניאל א ז אראב איז דער צלם געפאלען צו ערד
אונ צו בראכען זיך, אונ זיינען געהרגט געווארן פיל מענשן
זיי האבען צו האפט שטיקר אונ געמאכט גלעקלאך צו די
הינט, צו הייזלען כו' ווי אין ישעי' שטייט, דס זאגט דר
פסוק והפיץ ה' אתכם בעמים, אויב איהר וועט זינדיגען,
וועט ער אייך פערשפרייטן צווישען פעלקר אין גלות וגו',
ועבדתם שם אלהים וגו' עץ ואבן, אשר לא יראון ולא
ישמעון, ולא יאכלון ולא יריחון, (דברים ד') איז דאך דר

לִידִידוֹ שְׁנָה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ רוּחִי יְחַפֵּשׂ לְמַלְּלָה. אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ רָוַח וְהַצָּלָה עָמְדָה. בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ שָׁמַע מִצְרַיִם לְנָצוֹר. יָחִילוּ, כְּשֵׁמַע צוֹר. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ שָׁמוּר לִנְקָמָה נְטוּרָה. עַל צוֹר הַמַּעֲטִירָה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ תָּבוֹעַ מִסֵּפֶר הַתּוֹרָה. אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ תִּכְּנוּ לְיֶשַׁע וָנֵס. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ מַאֲמָרֵי יִרְצֶה לִשְׁי֗וֹת. מְקַדֵּם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ אָז בַּהֲנִיחֲךָ שְׁלוּחִים. הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ יֶשַׁע לָנוּ תְּחַדֵּה. וְשִׁמְךָ, לְעוֹלָם נוֹדֶה. בלילי חג פסח: לֵ״שׁ רֶנֶן הַשִּׁיר בְּחַדְּשֶׁךָ. לְהוֹדוֹת, לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. בלילי חג פסח:

לֵיל שִׁמּוּרִים, טֶכֶס פְּלָאֶיךָ, מִשִּׁירֵי הוֹדָאוֹת נִתְיַחַדְתָּ. יוֹמָם לְחֶסֶד, וְלַיְלָה לְשִׁיר נִתְוַעַדְתָּ. כְּלוּלֶיךָ אָז בֶּאֱמוּנָה, רוּחֲךָ הִסַּדְתָּ. מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים, עֹז יִסַּדְתָּ: בְּגִילָה בְּרִנָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם, לִפְנֵי מֹשֶׁה:

לֵיל שִׁמּוּרִים, מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, חַי וְקַיָּם. נִפְתַּח שִׁבְחֲךָ בִּלְשׁוֹן עָתִיד, וְנִסְתַּיָּם. סֹבּוּ לִימִין מֹשֶׁה, בּוֹקֵעַ יָם. וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בַּעְיָם: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ, פָּצוּ פֶה, וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

בית ישראל

לֵיל שִׁמּוּרִים טֶכֶס אִין דִי בַּאוַואֶרִינְטֶע נַאכְט פוּן פֶּסַח וָוס זִיא אִיז גְצִירְט מִיט דַיינֶע וואוּנְדֶער בִּיסְטוּ גְיאֵיינְצִיגְט גְיוָוארֶן מִיט לוֹיבּ גְיזַאנְג יוֹמָם דוּ בִּיסְט בַּאוואוּסְט בַּיי טָאג צוּ טָאן גְינָאד אוּנ בַּיי נַאכְט צוּ הֶערִין שִׁירָה פוּן דִי מַלְאָכִים כְּלוּלֶיךָ דַיינֶע שֵׁיינֶע יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ דֶענְסְטְמָאל מִיט דַיין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ גְיגְרוּנְד פֶעסְטִיגְט בִּזְכוּת דִי אֱמוּנָה וָוס זֵיי הָאבֶּען גְיהַאט אִין דִיר מִפִּי פוּן דֶעם מוֹיל פוּן קְלֵיינֶע אוּנ זֵייגֶעדִיגֶע קִינְדֶער הָאסְטוּ גְיגְרוּנְד פֶעסְטִיגְט אֵיין שְׁטַארְקֶע לוֹיבּ (וֶוען דִי קִינְדֶער הָאבֶּן אוֹיךְ גְיזָאגְט שִׁירָה אוֹיף דֶעם יָם):

אל אמת

אַפְּרַאגֶע, עֶס פֶּעלְט „וְלֹא יְדַבֵּרוּן" דִי גֶעצִין קָאנֶען נִיט רֵיידֶן דָס אִיז דֶר עִיקָר, נָאר עֶר אִיז מְרַמֵּז עֶר וַוייזְט אוֹיף דֶעם צֶלֶם פוּן נְבוּכַדְנֶצַּר ימ״ש. עֶר וֶועט מַאכֶן אַ גֶעץ וָוס עֶר וֶועט יֶע רֵיידֶן (נָאר דוּרְךָ שֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ וָוס וֶועט לִיגֶען אִין זַיין מוֹיל) דָס זָאגְט דֶער פָּסוּק, וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת ה׳ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ וגו׳. אַז אִיהר וֶועט דָארְטֶן זוּכֶען בַּיי דֶעם צֶלֶם פוּן נְבוּכַדְנֶצַּר וָוס עֶר וֶועט יֶע רֵיידֶן אָנֹכִי ה׳ אֱלֹהֶיךָ, זָאלְט אִיהר ווִיסֶען אַז דֶעם הֵיילִיגֶן שֵׁם הַמְּפוֹרָשׁ פוּן אוּנְזֶער גָאט, רֶעדֶעט, אָבֶּר דֶר גוֹלֶם קָאן נִיט רֵיידֶען, וַוייל אוּנְזֶער גָאט אִיז אֱמֶת, עֶר קָאן אַלֶס, וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתוֹ, זָאנְדֶר אִיהֶם אִיז קֵיין גָאט נִיטָא. (תגר״א מווילנא ז״ל):

לֵיל שִׁמּוּרִים מַלְכוּתְךָ אִין דִי בַּאוַואֶרִינְטֶע נַאכְט הָאבֶּן דַיינֶע קִינְדֶער גְזֶעהְן דַיין קִינִיגְלִיכְקֵייט דוּ לֶעבֶּעדִיגֶער אוּנ שְׁטַאנְדְהַאפְטִיגֶער גָאט נִפְתַּח דַיין לוֹיבּ פוּן דֶער שִׁירָה אִיז אָן גְיהוֹיבֶּן אוּנ אוֹיס גִילָאזִין גְיוָוארֶן מִיט אֵיין לָשׁוֹן פוּן עָתִיד (וֶוען עֶס שְׁטֵייט יָשִׁיר עֶס וֶועט זִינְגֶען ה׳ יִמְלוֹךְ גָאט וֶועט קִינִיגֶען) סֹבּוּ זֵיי הָאבֶּן גְיזֶעהְן בַּיי דִיא רֶעכְטֶע הַאנְט פוּן מֹשֶׁה דָאס גָאט שְׁפַּאלְט דֶעם יָם אוּנ עֶר הֵייבְּט זַיין הַאנְט אוֹיף דֶעם טַייךְ מִיט שְׁטַארְקֵייט זֶה דֶר אִיז דֶר פֶעלְזִין פוּן אוּנְזֶער הִילְף הָאבֶּן זֵייא גִיעֶפִינְט דִי מוֹיל אוּנ הָאבֶּן גְיזָאגְט יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

לֵיל שִׁמּוּרִים, עִטּוּר פְּלָאֵי צִדְקֶךָ בְּצָבָא וָאוֹת. קִרְבָתְךָ לִי טוֹב, יְשׁוּעוֹת הַבָּאוֹת. שַׁתִּי בְךָ מַחְסִי, בִּמְלֶאכוֹת הַנִּבָּאוֹת. מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ, יְיָ צְבָאוֹת:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ: (נ״א גָּאַל יִשְׂרָאֵל):

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

אוֹר יוֹם הֶנֶף, סְפִירָה הִכְשַׁרְתָּ בְּנוֹגְהִים. לְצִיּוֹן נִדָּחָה, קְרוּא דְּרוּשָׁה, עֲלוֹת גְּהִים. בִּנְיַן מְפוֹאָר, כְּרַךְ מַחְמַד לֵב, וְגֵהִים. מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן בְּעֶשֶׂר מַעֲלוֹת קֹדֶשׁ, גְּבוֹהִים. גִּיל לְבָבוֹת, לְבָנוֹן הַמְלַבֵּן, נְצוּחִים שְׁלוּחִים. נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ, עִיר הָאֱלֹהִים: דְּרִישׁוֹת לִדְרוֹשׁ, בְּשָׁכְנָךְ מְקוֹם כִּפּוּר שָׁלַיִם. סְלוּלֵי צִיּוֹן מְבַקְשִׁים תַּפְקִידָם, הָרֵם מִכְשׁוֹלַיִם. הָמוֹן חוֹגֵג עֲלוֹת, יֵרָאֶה הַתֵּר שַׁלְשְׁלַיִם. עֵת כִּי בָא לְחֶנְנָהּ בְּלִי רְשׁוּלַיִם. וּמֵהַקְרוֹב לָהּ בִּכּוּרֵי נְדָבָה, לְהַקְרִיב בְּטוֹהַר שׁוּלַיִם. פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּיו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָיִם: זוֹרְזוּ לְהַקְדִּים שְׁלוּחִים, דַּיָּנֵי גֵיא נְבוּאוֹת. צֵאת

בית ישראל

לֵיל שִׁמּוּרִים עִטּוּר דיא בַּאוָואַרִינְטֶע נַאכְט אִיז גְקְרֵיינְט מִיט וואוּנְדֶער פוּן דַיין גְרֶעכְטִיקַייט מִיט בַּאשְׁטִימוּנְג אוּנ מִיט צֵייכֶען קִרְבָתְךָ דַיינֶע נָאהֶענְטְקֵייט אִיז מִיר גוּט צוּ דִי קוּמֶענְדִיגֶע הִילְף שַׁתִּי אִיךְ הָאבּ גִיטָאן אִין דִיר מַיין בַּאשִׁיצוּנְג אַזוֹ וִוי דִי נְבִיאוֹת פוּן דַיינֶע שְׁלוּחִים וָואס זֵיי הָאבֶּן גִיזָאגְט מֶלֶךְ דָאס דֶער קֵינִיג פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ זַיין דֶער לֵייזֶער אִיז גָאט דֶער הֶערְשֶׁער:

אוֹר יוֹם דֶר אָבִינְט וָוס גִיהֶער צוּם טָאג אִין וֶועלְכֶען מֶען פְלֶעגְט אוֹף הוֹבֶּן דֶעם עוֹמֶר אִיז אֵיין גִירִיכְטֶעט גִיוָוארֶן צוּ צֵיילֶן דִי סְפִירָה פוּן אָבִינְט לְצִיּוֹן כְּדֵי דִי פַר שְׁטוֹסֶענֶע שְׁטָאט צִיּוֹן זָאל נִיט פַר גֶעסֶען וֶוערֶען זִיא זָאל גִיפָארְשְׁט אוּנ דֶר מַאנְט וֶוערֶן אִיר אוֹף צוּ בְּרֶענְגֶען אֵיין גִינֶעזוּנְג בִּנְיַן דֶם צִירְלִיכֶע גִיבַּיי פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם וָוס אִיז גִוֶוען אֵיין לוּסְט פוּן אַלֶער הָאָרֶץ אוּנ אוֹגֶען מִשְׁכְּנֵי זֵיי זֶענֶען גִיוֶוען דִי רוּהוּנְג פוּן אוֹבֶּערְשְׁטִין מִיט צֶעהֶן הֵיילִיגֶע מַעֲלוֹת הֶעכֶער פַר אַנְדֶערֶע לֶענְדֶער גִּיל דֶר הֶערְצֶענְס פְרֵיילִיכֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶר הָט גִיהֵייסֶען לְבָנוֹן וַוייל עֶר פְלֶעגְט אוֹס וַואשֶׁען דִי זִינְד וָוס זֶענֶען גִיטָאן גִיוָוארֶן בְּמֵזִיד אוּנ בְּשׁוֹגֵג נִכְבָּדוֹת הֶערְלִיכְקֵייט וֶוערְט גִירֶעט וֶועגֶען דִיר דוּ גֶעטְלִיכֶע שְׁטָאט דְּרִישׁוֹת מִיט אַלֶערְלֵיי פָארְשׁוּנְגֶען סְלוּלֵי דִי שְׁטֶעגֶן פוּן צִיּוֹן בַּאגֶערֶן עֶס זָאל מְקוּיָם וֶוערֶן וָו״ת גָאט הָט פַר שְׁפְּרָאכֶען אָפּ צוּ הֵייבֶּען פוּן זֵיי דִי שְׁטְרוֹכְלוּנְג הָמוֹן דִי מֶענְגֶע יִשְׂרָאֵל זָאלֶן אוֹף גֵיין גִיזֶעהֶן צוּ וֶוערֶן פַר גָאט וֶוען זֵייא וֶועלֶן וֶוערֶן אוֹף גִיבּוּנְדֶען פוּן דִי קֵייטֶען וֶוען דִי צַייט וֶועט קוּמֶען צוּ דֶר בַּארִימֶען צִיּוֹן נִיט נַאכְלֶעסִיג וּמֵהַקְרוֹב אוּנ פוּן דֶעם פֶעלְד וָוס אִיז נָאהֶענְט צוּ אִיר זָאל מֶען דֶעם עוֹמֶר מַקְרִיב זַיין אִין הֵיינֶע קְלֵיידֶער פִּצְחוּ דֶענְסְטְמָאל זָאלְט אִיר זִינְגֶען בַּיי נַאנְד אִיר וִויסְטֶע עֶרְטֶר פוּן יְרוּשָׁלַיִם זוֹרְזוּ דִי

מִמְּעֻרָב עֲשׂוֹת כְּרִיכוֹת, מֵאַבִּיבֵי תְבוּאוֹת. חוֹל וְשַׁבָּת כְּרַבִּים, מְלָאכוֹתָיו בִּשְׁלוֹשׁ בָּאוֹת. קְבָצוּ עֲיָרוֹת הַסְּמוּכוֹת, גָּדוֹל לְנָאוֹת. חֲשֵׁכָה, קְצָרוּהוּ, וּנְתָנוּהוּ בְּקֻפָּה, וְלָעֲזָרָה מוּבָאוֹת. מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת: טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ לֵאמֹר, רַבָּה עֳמָרִים בַּמִּדְבָּר, כְּנֶגְדָּם אַחַת לִתְמוֹר. יְחַבֵּט, וְנָתַן לְאַבּוּב הָאוּר, בִּכְלוֹ לִגְמוֹר. שְׁטָחוּהוּ בָּעֲזָרָה, עֲמָלוֹ לְרוּחַ חַיִּים לִכְמוֹר. כַּמָּה כִּכְּרֵי מוֹר, לְסַנְטָר הַקֵּז לִזְמוֹר. שְׁבוּעוֹת חוּקּוֹת, קָצִיר לָנוּ יִשְׁמוֹר. תְּכַן בְּלֶתֶת וְצָבוּר, וְנִגְרָס בְּלִי חִסָּרוֹן, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נָפָה, יוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ עִשָּׂרוֹן. נָתַן שַׁמְנוֹ וּלְבוֹנָתוֹ, יָצַק וּבָלַל בְּהִדָּרוֹן. הֵנִיף וְהִגִּישׁ, קָמַץ וּמָלַח, וְהִקְטִיר הַזִּכָּרוֹן. מִזֵּר שׁוּלְחַן גָּבוֹהַּ, זָכוּ בִּשְׁיָרֵי הַדּוֹרוֹן. כָּל זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן: קָרֵב הָעוֹמֶר, שְׁוָקֵי יְרוּשָׁלַיִם מְלֵאִים, כַּפֵּירוֹת מְעוּטָּרִים. בִּזְרִיזוּת בֵּית דִּין, מֵחֲצוֹת, רְחוֹקִים מוּתָּרִים. מֵרָחוֹק אֶת יְיָ מָעוּזְכֶם, זִכְרוּ, מַזְכִּירִים וְנוֹהֲרִים. יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, תַּעֲלֶה עַל לְבַבְכֶם, נִמְהָרִים· חִזְקוּ וְתִזְכּוּ לִשְׁמוֹעַ, שִׁיר יְשׁוֹרֵר לֶהָרִים. הַר בֵּית יְיָ, בְּרֹאשׁ הֶהָרִים: לְבֵיתְךָ נָאֲוָה קוֹדֶשׁ, נְוֵה תְהִלָּה חוֹמֵל. בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן, מְלַבְלֵב מִגְדִּים וְגוֹמֵל. זְהַב פַּרְוָיִם,

---

בית ישראל

סַנְהֶדְרִין פוּן יְרוּשָׁלַיִם וָוס זֵי אִיז דֶר טָאל פוּן נְבוּאָה הָאבֶּן גְיאַיילְט צוּ בַּאפֶעדֶערֶן שְׁלוּחִים זֵיי זָאלֶן אַרוֹס גֵיין פוּן פַר נַאכְט צוּ מאכֶן בִּינְטְלִיךְ פוּן דִי צַייטִיגֶע גֶערְשְׁטֶן (מֶען זָאל עֶס קֶענֶען גִישְׁווִינְד שְׁנַיידֶן) חוֹל וְשַׁבָּת סַיי אִין דֶר וָואכֶן סַיי אִין שַׁבָּת כְּרַבִּים אַזוֹ ווִי דִי חֲכָמִים פַּסְקֶענֶען (דֶען ר' מֵאִיר קְרִיגְט אוֹיף זֵיי) מְלָאכוֹתָיו וֶוערֶן זַיינֶע אַרְבֵּייט גִיטָאן גִידְרִיטֵילְט מִיט דְרַייא שְׁנַייד מֶעסֶערְס זָאלְבֶּע דְרִיט אוּנ אִין דְרַייא קֶערְבּ דְרַייא מאסֶן קִבְּצוּ עֶס פְלֶעגֶען זִיךְ פַר זַאמְלֶן פוּן דִי נָאהִינְטֶע שְׁטֶעט צוּ בַּאשֵׁיינֶען דִי מִצְוָה עֶס צוּ מַאכֶן פַר אֵיין גְרוֹסֶן עֶסֶק חֲשֵׁכָה ווִי עֶס אִיז גִיוָוארֶן נַאכְט הָאבֶּן זֵיי גִישְׁנִיטֶן דֶעם עוֹמֶר אוּנ הָאבֶּן אִים גִילֵייגְט אִין קָארְבּ אוּנ אִין עֲזָרָה גִבְרַאכְט מַה יְּדִידוֹת ווִי זֵייעֶר גִילִיבְּט טוֹבָה כְּפוּלָה מִיר הָאבֶּן צוּ זָאגֶען ז״ף גָאט דָאס עֶר הָאט אוּנְז גִיטָאן פִיל מָאל טָאפִּילְטֶע טוֹבוֹת רַבָּה עֶר הָט אוּנְז גִימֶערְט ז״י גֶעבֶּן אִין דֶ״י מִדְבָּר פִיל מָאס מַן אוּנ קֶענֶען דֶעם הָט עֶר גִיהֵייסֶן רוֹכֶערֶן צוּ אִים נָאר אֵיין מָאס גֶערְשְׁטֶן יְחַבֵּט דֶר גַארְבּ פְלֶעגְט וֶוערֶן אוֹיס גִקְלַאפְּט אוּנ אַרַיין גִילֵייגְט אִין אַבִּלִי וָוס אִיז מִיט פִיל לֶעכֶר (צוּ טְרִיקֶענֶען אִים אוֹיף פַייעֶר) דָם פַייעֶר זָאל אִין גַאנְצֶן דוּרְךְ קוּמֶען שְׁטָחוּהוּ מֶען פְלֶעגְט אִים אוֹיס שְׁפְּרֵייטֶען אִין דֶר עֲזָרָה כְּדֵי דָם אַרְבֵּייט זָאל זִיךְ טְרִיקֶנֶן קֶענֶען ווִינְט וָוס עֶר אִיז דָם לֶעבֶּן פוּן מֶענְטְשֶׁן (דֶען אָן ווִינְט קֶען מֶען נִיט לֶעבֶּן) כַּמָּה ווִיפִיל צֶענְטֶער גִיווִירְץ דַארְף מֶען שְׁנַיידֶן צוּ אָפְּפֶערֶן פַר דֶעם דָאזִיגֶן הִיטֶר וָוס עֶר הִיט פַר אוּנְז דִי גִיזֶעצְטֶע וָואכֶן וָוס מֶען שְׁנַייט תְּבוּאָה פוּן שְׁלֶעכְטֶע ווִינְטֶען תְּכַן דֶר עוֹמֶר אִיז אַזוֹי בַּעֲרֵייט גִיוָוארֶן מֶען פְלֶעגְט דִי גֶערְשְׁטֶן אָפּ ווַייקֶן אִין וַואסֶר אוּנ צוּ זַאמֶען נֶעמֶען אִין הוֹפֶען אוּנ צוּ רֵייבֶּן דִי קֶערְנֶער אִין אֵיין מִיל אָן אֵיין פֶעהְלֶער בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִיט דְרַייצֶעהְן זִיפִּין פְלֶעגְט מֶען עֶס זִיפֶּן אוּנ אַרוֹס קְרִיגִין דֶר פוּן אֵיין צֶעהְנְטִיל מָאס פַיינֶע מֶעל נָתַן דֶר נָאךְ פְלֶעגְט מֶען דְרוֹיף גִיסֶען זַיין אֵייל אוּנ אוֹיף גֶעבֶּן זַיין ווַיירוֹיךְ אוּנ צוּ מִישִׁין מִיט בַּאשֵׁיינוּנְג הֵנִיף מֶען הָט עֶס אַנְ גִיהוֹבֶּן אוּנ גִימַאכְט גִינֶעהֶנֶען אוּנ אַרָאפּ גִינוּמֶען דֶר פוּן אֵיין הוֹפִין אוּנ צוּ אֵיין גִידֶעכְטְנִיס פַאר גָאט מִזֵּר פוּן דֶעם רַאנְד פוּן גָאטְס טִישׁ הָאבֶּען זוֹכֶה גִיוֶוען אִין דָם אִיבֶּרִיגֶע מִן דֶעם פְרִינֶוענְט אַלֶע זְכָרִים פוּן דִי קִינְדֶר פוּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן קָרֵב הָעוֹמֶר אַז מֶען הָט דֶעם עוֹמֶר גִיאָפְּפֶערְט פְלֶעגֶען ווֶערֶן דִי מֶערְק פוּן יְרוּשָׁלַיִם פוּל בַּאקְרֵיינְט מִיט נַייעֶ פְרוּכְט בִּזְרִיזוּת ווַייל דִי גִישְׁווִינְטִיקֵייט פוּן בֵּית דִּין (גִיךְ מַקְרִיב צוּ זַיין דֶעם עוֹמֶר) פְלֶעגֶען שׁוֹן דִי ווַייטִיגֶע (וָוס הָאבֶּן נִיט גִיזֶעהֶן ווֶען דֶר עוֹמֶר אִיז גִיאָפְּפֶערְט) מֶעגֶן נָאךְ הַאלְבֶּן טָאג עֶסִין נַייעֶ תְּבוּאָה מֵרָחוֹק פוּן דֶר ווַייטֶן דֶר מַאנְט גָאט אַייעֶר פֶעסְטוּנְג חִזְקוּ שְׁטַארְקְט אַייךְ אִין הָאפְנוּנְג ווֶעט אִיר זוֹכֶה זַיין צוּ הֶערֶען דָם גִיזַאנְג וָוס עֶס ווֶעט גִיזוּנְגִין ווֶערֶן ווֶען עֶס ווֶעט אוֹיף גִיהוֹבֶּען ווֶערֶן דֶר בַּארְג פוּן גָאטְס הוֹיז לְבֵיתְךָ צוּ דַיין הוֹיז דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט וָוס זִיא אִיז בַּאשֵׁיינְט מִיט הֵיילִיקֵייט זָאל גִיזָאגְט ווֶערֶן דָם זִיא אִיז דָם ווָאוֹנוּנְג פוּן דַיין לוֹבּוּנְג בֵּית דָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס ווֶערְט גִירוּפֶן ווַאלְד לְבָנוֹן ווַייל עֶר הָאט

פֵּרוֹת פְּרָחָיו, עוֹד כְּהַאֲמֵל. לְזַרְעוֹ שֶׁל יִצְחָק הֶחָסֵד, בְּיוֹם הִגָּמֵל. אֲרוֹמִמְךָ בְּעִטּוּר בִּכּוּרִים, בִּקְלָתוֹת מְזֻהָבוֹת, וְלֹא בְּתוֹרְמֶל. כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָךְ. הֲדַר הַכַּרְמֶל: יֵרָאֶה כִּפַּת הַמּוֹקֵד, תַּשְׁלוּם שְׁלָם סְבִיבַיִךְ. שְׁמֵךְ כְּשֵׁם מַלְכֵּךְ. שְׁעָרַיִךְ כְּשִׁבְטַיִךְ בְּהִסָּבִיךְ. הָעֵת תַּעֲדִי תִּלְבָּשִׁי, הֲדַר סָבִיךְ בִּמְסִבַּיִךְ. שִׁירוֹת כֹּהֲנַיִךְ בַּאֲבִיבַיִךְ. נְעִימוֹת לְוִיַּיִךְ בְּאַבּוּבַיִךְ. עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ. טְלוּל רוֹבַיִךְ בִּרְחוֹבַיִךְ. שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ; יְתֵרָה חִבָּתֵךְ יְרוּשָׁלָיִם, בְּנוּי שִׁבְעִים שְׁמוֹתַיִךְ. כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ. הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרֵי חוֹמוֹתַיִךְ: חוץ מַזְכִּירִים לְרַחֲמֵךְ, וּלְשׁוֹמְךָ תְּהִלָּה בָּאָרֶץ לְיַשֵּׁב שׁוֹמְמוֹתַיִךְ. בְּאַחֲוָה וּבְרֵעוּת, וּמִקְדַּשׁ אֵל, בְּרָמָה נְוֹתַיִךְ. אֲדַבְּרָה וַאֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ, וְשָׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ. יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, אֶת מֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ח״ק

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

בית ישראל

גימאכט שפראצן און בליען זיסע גאלדענע פרוכט אֲרוֹמִמְךָ איך וויל דיך דר הייבן מיט גקריינטע בִּכּוּרִים אין גאלדענע קערב און ניט אין קיין הירטען זאק אין דער צייט אז עס וועט אוועק גיגעבן ווערן צו ציון די הערליכקייט פון לבנון און די פראכטיקייט פון כרמל יֵרָאֶה עס זאל גיזעהן ווערן דם גיוועלבטע הויז וואו דם פייער אין בית המקדש הט גיברענט (דם הייסט דער בית המקדש וואס איז פר ברענט גיווארן שְׁמֵךְ דיין נאמען איז שָׁלֵם אזו ווי דר נאמען פון גאט דיין קיניג הָעֵת אין דר צייט וועסטו זיך ווי אצירונג אן קליידן מיט דיינע אלטע לייט וואס וועלען זיצין אין דיין רונדונג שִׁירוֹת מיט דם דינסט פון דיינע כהנים מקריב צו זיין דיינע פרוכטן און דם זיסע גיזאנג פון דיינע לוים מיט טרומייטן עוֹד תַּעְדִּי דו וועסט זיך נאך אום צירן מיט דיינע פוקין און דיינע יונגן וועלן טאנצן אין דיינע גאסן שַׁאֲלוּ פרעגט נאך דעם פרידין פון ירושלים זיי וועלן רוהיג זיין דיינע ליב האבר יְתֵרָה דיין ליבשאפט ירושלים איז זייער פיל באוויזין מיט דיינע שיינע זיבעציג נעמן כְּעִיר די מלאכים זענען באפעלט צו היטן דיינע טוערען אזו ווי די שטאט ירושלים וואס איז קעגן דיר אין הימל מַזְכִּירִים זיי דר מאנן דיר צו דר בארמן אֲדַבְּרָה איך טיל ריידן און בעטן דם גוטס און פריד זאל באשייד ווערן צו זיין דיינע טיילען יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ עס זאל זיין פריד אין דיינע מויערן רוהיגקייט אין דיינע פאלאטצין:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

ווען עס גיפאלט יום טוב אום מוצאי שבת זאגט מען דאס:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ, וַתְּלַמְּדֵנוּ, לַעֲשׂוֹת בָּהֶם, חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים, וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ, זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ, קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, וּכְבוֹד מוֹעֵד, וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל, לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב, הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

מען זאגט גאנץ הלל. דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

דיני ספירת העומר

א) די אַנְדֶרֶע נַאכְט פֶּסַח הֵייבְּט מֶען אָן צוּ צֵיילֶן סְפִירָה מֶען מוּז צֵיילֶען שְׁטֵייעֶנְדִיגֶער הֵייט:

ב) מֶען צֵיילְט סְפִירָה וֶוען עֶס אִיז שׁוֹן רֶעכְט נַאכְט אוּנ דיא מִצְוָה אִיז תֵּיכֶף וִויא עֶס אִיז גִיוָוארֶן רֶעכְט נַאכְט צוּ צֵיילֶן סְפִירָה. נָאר בְּאִם עֶר הָאט קֵיין צַייט נִיט גִיהַאט מֶעג עֶר צֵיילֶען אַגַאנְצֶע נַאכְט:

ג) אֵיידֶער מֶען גֵייט מאַכֶן דִי בְּרָכָה דַארְף מֶען וִויסֶן אוֹיף רִיכְטִיג וִויפִיל טָאג אִין סְפִירָה אִיז:

ד) אַז מֶען הָט אַטָעוּת אִין דֶר סְפִירָה אַזוֹי בַּאלְד מֶען דֶר מַאנְט זִיךְ תֵּיכֶף. לְמָשָׁל תֵּיכֶף וִוי עֶר הָט גִיצֵיילְט שְׁנֵי יָמִים הָט עֶר זִיךְ דֶר מַאנְט דָם עֶס אִיז שְׁלֹשָׁה יָמִים דַארְף עֶר זאגט נָאךְ אַמָאל מאַכֶן אַבְּרָכָה נָאר עֶר זָאגְט דִי וֶוערְטֶער הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לָעוֹמֶר. בְּאם אָבֶּר נָאךְ דֶעם וִויא עֶר הָט אָפּ גִיזָאגְט בְּטָעוּת הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לָעוֹמֶר הָט עֶר מַפְסִיק גִיוֶועְן בִּדְבָרִים אֲחֵרִים אוּנ דֶער נָאךְ הָט עֶר זִיךְ עֶרְ[...]ט דֶר מַאנְט דָם עֶר הָט גִיצֵיילְט בְּטָעוּת מוּז עֶר נָאךְ אַמָאל צֵיילֶען מִיט אַבְּרָכָה:

ה) וֶוען אֵיינֶר פְרֶעגְט דֶעם צְוַויטֶן וִוי פִיל וֶועט הַיינְט בַּיי נַאכְט זַיין אִין דִי סְפִירָה. דִי צַייט וֶוען עֶס אִיז שׁוֹן דֶר חִיּוּב צוּ צֵיילֶען סְפִירָה דָם הֵייסְט בַּיי נַאכְט אוֹדֶר בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת פַר נַאכְט וָואס דֶענְסְמָאל אִיז אוֹיךְ שׁוֹן אַסָפֵק צוּ מֶען אִיז מְחוּיָב צוּ צֵיילֶן זָאל אִים דֶר חַבֶר זָאגֶן נֶעכְטֶען אִיז גִיוֶועְן אַזוֹ פִיל אִין דִי סְפִירָה נִיט עֶר זָאל אִים זָאגֶן דִי סְפִירָה פוּן דִי נַאכְט וָוארֶן דֶר חַבֶר וָוס הָט גִיזָאגְט דִי רֶעכְטִיגֶע סְפִירָה וֶועט שׁוֹן דֶער מִיט יוֹצֵא זַיין דִי סְפִירָה דָם עֶר וֶועט שׁוֹן נִיט קֶענֶען צֵיילֶען מִיט אַבְּרָכָה:

ו) אַז מֶען הָט פַר גֶעסֶן צוּ צֵיילֶן סְפִירָה בַּיי נַאכְט קֶען מֶען דֶעם זֶעלְבֶּן טָאג בַּיי טָאג צֵיילֶן דִי סְפִירָה אָן אַבְּרָכָה אוּנ דֶר נָאךְ דִי רֶעשְׁט סְפִירוֹת דַארְף עֶר וַוייטֶער צֵיילֶען מִיט אַבְּרָכָה. בְּאם אָבֶּר עֶר הָט בַּיי טָאג אוֹיךְ פַר גֶעסֶען צוּ צֵיילֶען צֵיילְט עֶר שׁוֹן דִי רֶעשְׁט סְפִירָה אָן אַבְּרָכָה. בְּאם אָבֶּר עֶס אִיז אִים נָאר אַסָפֵק צוּ עֶר הָט נֶעכְטֶען גִיצֵיילְט סְפִירָה זָאל עֶר אוֹיף דֶעם סָפֵק נִיט קוּקֶן אוּנ זָאל צֵיילֶן מִיט אַבְּרָכָה:

ז) וֶוען מֶען צֵיילְט אִין שׁוּהְל סְפִירָה אוֹיף דִיא עֶרְטֶר וָואס מֶען מַאכְט קִידוּשׁ וְהַבְדָּלָה אִין שׁוּהְל צֵיילְט מֶען סְפִירָה נָאךְ קִידוּשׁ אוּנ פַאר הַבְדָּלָה:

ככל לילה קודם שיתחיל הברכה יאמר זה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה, ביחודא שלים, בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזומן, לקיים מצות עשה של ספירת העומר, כמו שכתוב בתורה, וספרתם לכם. ממחרת השבת, מיום הביאכם, את עומר התנופה, שבע שבתות, תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת, השביעית, תספרו, חמשים יום, והקרבתם, מנחה חדשה, ליי: ויהי נועם וכו׳

ברוך, אתה יי, יוד הא ואו הא, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו, במצותיו, וצונו, על ספירת העומר:

היום יום אחד לעומר:

הרחמן, הוא יחזיר לנו, עבודת בית המקדש, למקומה, במהרה בימינו, אמן:

למנצח בנגינות, מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו, אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך, בכל גוים, ישועתך: יודוך עמים, אלהים, יודוך עמים כולם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפוט עמים, מישור, ולאמים, בארץ תנחם סלה: יודוך עמים, אלהים, יודוך, עמים כלם: ארץ, נתנה יבולה, יברכנו, אלהים אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו אותו, כל אפסי ארץ:

אנא, בכח גדולת ימינך, תתיר צרורה	אב"ג ית"ץ
קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא	קר"ע שט"ן
נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם	נג"ד יכ"ש
ברכם, טהרם, רחמם, צדקתך, תמיד גמלם	בט"ר צת"ג
חסין קדוש, ברוב טובך, נהל עדתך	חק"ב טנ"ע
יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדושתך	יג"ל פז"ק
שועתנו, קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות	שק"ו צי"ת

ברוך, שם, כבוד מלכותו, לעולם ועד:

רבונו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה עבדך, לספור ספירת העומר, כדי לטהרנו מקלפותינו ומטומאותינו, כמו שכתוב בתורה, וספרתם לכם, ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה, עד ממחרת השבת, השביעית, תספרו, חמשים יום, כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם. ובכן יהי רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שבזכות ספירת העומר שספרתי היום, יתוקן מה שפגמתי בספירה (פלוני השייך), ואטהר, ואתקדש בקדושה של מעלה, ועל ידי זה, יושפע שפע רב בכל העולמות, ולתקן את נפשותינו, ורוחותינו, ונשמותינו מכל סיג ופגם, ולטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה, אמן סלה:

סדר קצירת העומר

כתב הגאון מהריטב"ץ ז"ל שנכון ללמוד בליל שני של פסח ענין קצירת העומר:

מצות העומר להקצר בליל ששה עשר בניסן בין בחול בין בשבת. מצותו לבוא מן הקמה ומן הלח ואינו בא אלא מארץ ישראל ומן המובחר. עומר זה מן השעורים. מערב יום טוב יוצאין שלוחי בית דין ועושין כריכות במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור. כל העירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול. וקוצרין שלש סאין שעורין שלשה אנשים ובשלש קופות ובשלש מגלות כיון שחשכה אמר להם הקוצר לכל העומדים שם. בא

השמש אומרים לו הן. בא השמש אומרים לו הן. מגל זה אומרים לו הן. מגל זה אומרים לו הן. מגל זה אומרים לו הן. קיפה זו אומרים לו הן. קופה זו אומרים לו הן. קופה זו אומרים לו הן. (בשבת אומר הקוצר. שבת היום אומרים לו הן. שבת היום אומרים לו הן. שבת היום אומרים לו הן). אקצור אומרים לו קצור. אקצור אומרים לו קצור. אקצור אומרים לו קצור. שלש פעמים על כל דבר ודבר. קצרוהו ונתנוהו בקופות. הביאו לעזרה וחבטוהו וזורין אותו ובוררין ולוקחין השעורין ומהבהבין אותו באור באבוב מנוקב שנאמר אביב קלוי באש. אחר כך שוטחין אותו בעזרה שתהא הרוח מנשבת בו ונותנין אותו ברחים של גרוסות. וטוחנין את השלש סאין ומוציאין מן הכל עשרון מנופה בשלש עשרה נפה. זהו מצות קצירת העומר בבית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

העתקת ע"ט מסדר קצירת העומר

דער סדר מיט דיא מצוה פון עומר איז אזוי גיוועזן פערצען טאג אין ניסן דאס הייסט ערב פסח האט דאס בית דין אה"ים גישיקט מענטשען אופן פעלד אונ זייא האבען צו זאמען גיבונדען אביסול שטייענדיגע תבואה. עס זאל זיין גרינג אפ צו שניידען. אלע מענטשען פון די שטעט עם לעבען דעם פעלד האבען זיך פאר זאמילט מען זאל שניידען די ביסול תבואה פאר אגרוסע פאר זאמלונג מענטשען. די תבואה האט מען געשניטען די נאכט פון דעם זעכציטען טאג אין ניסן דם הייסט די אנדרע נאכט פסח. אין ארץ ישראל איז דם די ערשטע נאכט חול המועד. אונ אפילו עס איז גיפאלען אום שבת הט מען געשניטען אום שבת. די תבואה מוז געשניטען ווערען ווען זיא איז פייכט. אונ נאר פון ארץ ישראל. אונ פון דיא בעסטע תבואה. דיא תבואה איז גערשטען. אונ מען האט אפ געשניטען אזוי פיל תבואה. עס זאל זיין פון דעם דרייא מעסטלאך גערשטען. וויא עס איז גיוואורן פונסטער זענען גיגאנגען דריי מענטשען מיט דריי קאסעס אונ מיט דריי שערפען אן הייבען שניידען. דער שניטער האט גיזאגט צו די אלע מענטשען וואס זענען דארט גישטאנען אונ הט זייא גיפרעגט. דיא זון איז שוין אונטער גיגאנגען. האבען זייא גיזאגט יא. די זון איז שון אונטער גיגאנגען. האבען זיי גיזאגט יא. די זון איז שון אונטער גיגאנגען. האבן זיי גיזאגט יא. מיט דעם שערף [זאל מען שניידען]. האבן זיי גיזאגט יא. מיט דעם שערף. האבען זייא גיזאגט יא. מיט דעם שערף. האבען זייא גיזאגט יא. אין די קופה אריין [אין דעם קארב אריין]. האבן זייא גיזאגט יא. אין דיא קופה אריין. האבען זייא גיזאגט יא. אין די קופה אריין. האבן זיי גיזאגט יא. (אונ אויב די נאכט איז שבת. הט ער גיפרעגט היינט איז שבת. האבן זיי גיזאגט יא. היינט איז שבת. האבען זיי גיזאגט יא. היינט איז שבת. האבען זייא גיזאגט יא). זאל איך שניידען. ענטפערען זיי יא. זאל איך שניידען. ענטפערן זיי יא. זאל איך שניידן ענטפערן זיי יא. אויף יעדער זאך הט ער גיפרעגט דריי מאל. ווי מען הט אפ גישניטען די תבואה האט מען זייא אריין גילייגט אין די קובערס. מען הט גבערענגט דעם קובער מיט די תבואה אין די עזרה. מען הט די תבואה אום גיקלאפט אונ אום גימלומשעט אונ אום גיקליבען. אונ מען האט גינומען די גערשטען אריין געשיט אין אבלי מיט לעכלאך. אונ מען הט דס גיהאלטען אויף דעם פייער. דער פייער איז אריין גיגאנגען דורך די לעכלאך אונ האט גיטרוקינט אונעווייניג די גערשטען. נאך דעם הט מען פר שפרייט די גערשטען אין דער עזרה דר ווינט זאל בלאזען אויף דעם גערשטען. מען הט אריין גישיט די גערשטען אין אמיהל שטיין אונ מען הט זיי צו מאהלין. אונ מען הט גינומען די דריי סאה גערשטען מעהל אונ מען האט זייא גיזיפט מיט דרייצעהן זיפען. פון דעם מעהל הט מען ארויס גינומען די שענסטע מעהל אין צעהנט חלק פון די דריי סאה. אזוי איז גיוועזן די מצוה פון דעם עומר. מיר זאלען זוכה זיין צו טאהן דיא מצוה אין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן:

וידבר יי, אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם, כי תבאו אל הארץ, אשר אני נתן לכם, וקצרתם את קצירה. והבאתם את עמר,

ראשית קצירכם אל הכהן: והניף את העמר, לפני יי, לרצנכם. ממחרת השבת
יניפנו הכהן: ועשיתם, ביום הניפכם, את העמר. כבש תמים בן שנתו, לעלה
ליי: ומנחתו, שני עשרנים, סלת בלולה בשמן, אשה ליי ריח ניחח, ונסכו יין
רביעת ההין: ולחם, וקלי וכרמל, לא תאכלו, עד עצם היום הזה, עד הביאכם
את קרבן אלהיכם. חקת עולם, לדורותיכם, בכל משבתיכם: וספרתם לכם
ממחרת השבת, מיום הביאכם, את עמר התנופה, שבע שבתות תמימת תהיינה:
עד ממחרת השבת השביעת, תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי:

עלינו לשבח, לאדון הכל, לתת גדלה, ליוצר בראשית, שלא עשנו, כגויי הארצות, ולא שמנו, כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו, כהם, וגורלנו, ככל המונם. ואנחנו, כורעים, ומשתחוים, ומודים, לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש, ברוך הוא, שהוא נוטה שמים, ויוסד ארץ, ומושב יקרו, בשמים ממעל, ושכינת עזו, בגבהי מרומים, הוא אלהינו, אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו, וידעת היום, והשבת אל לבבך, כי יי, הוא האלהים, בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד:

על כן, נקוה לך, יי אלהינו, לראות מהרה, בתפארת עזך, להעביר גלולים, מן הארץ, והאלילים, כרות יכרתון, לתקן עולם, במלכות שדי, וכל בני בשר, יקראו בשמך, להפנות אליך, כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך, יי אלהינו, יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך, יקר יתנו. ויקבלו כלם, את עול מלכותך, ותמלוך עליהם, מהרה, לעולם ועד. כי המלכות, שלך היא, ולעולמי עד, תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך, יי ימלך, לעולם ועד: ונאמר, והיה יי, למלך, על כל הארץ, ביום ההוא, יהיה, יי אחד, ושמו אחד:

ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

יתגדל ויתקדש, שמיה רבא. בעלמא, די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, בחייכון, וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא, ובזמן קריב. ואמרו, אמן: יהא שמיה רבא, מברך, לעלם, ולעלמי עלמיא: יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמיה, דקודשא. בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו, אמן:

יהא שלמא רבא, מן שמיא, וחיים, עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח. וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְהַלָּל:

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת

אֵפֶר. חַק בְּגַנָּם בַּסֵּפֶר. זָרִים תֵּת כּוֹפֶר. אֶשְׁכּוֹל הַכּוֹפֶר: חָבַשׁ מַחַץ טְרִיָּתִי. כִּסָּה עֵרוֹם עֶרְיָתִי. חִבְּבַנִי כְּשָׁע גְּעִיָּתִי. הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי: חִבֵּל עוֹל רוֹדִי. נָגַף שׁוֹלְלֵי רְדִידִי. חִדַּשְׁתִּי שִׁיר לִידִידִי. הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי: טָהוֹר פַּעֲנַח רָזִים. חַכְמֵי מִדּוֹת מַפְרִיזִים. טַעֲמֵי תוֹרוֹת חוֹרְזִים. קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים: טוֹב עֶרְה מְנֻצֶּלֶת. עֶגְלָה, גּוֹי מְפַצֶּלֶת. טְלָאָיו סָךְ כִּבְחוֹצֶלֶת. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת: יִשְּׁרַנִי מֵעִקּוּשׁ זְחִיחִים. חֲשָׂכַנִי מִבּוּל שׁוֹחֲחִים. יִקְרָנִי, בְּגֵיא צְחִיחִים. כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים: יוֹשְׁבֵי נוֹף כְּנֹעַר. חַיַּת קָנֶה יִגְעַר. יְחַלְּצֵנִי, מִמְּכֻרְסֵם מִיָּעַר. כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר: כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן, מִיַּיִן. יָקַץ וְהֵרִיק יַיִן. כֹּהֲנֵי לְנַסֵּךְ יַיִן. הֱבִיאַנִי, אֶל בֵּית הַיָּיִן: כַּפּוֹת מְשִׁיחֲכֶם בּוֹשְׁשׁוֹת. חֵרְפוּנִי טוּהֵי עֲשָׁשׁוֹת. כְּלַפִּיד אֵשׁ בַּחֲשָׁשׁוֹת. סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת: לִי יִשְׁקוֹד לְדָרְשִׁי. מִכַּף מְשַׁדְּדִי וְחוֹרְשִׁי. לְהַרְבִּיצֵנִי בִּנְוֵה מִדְרָשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: לִסְבּוֹל עוֹל גָּלוּתְכֶם. בְּלִי לִדְחוֹק גְּאוּלַּתְכֶם. לְהָחִישׁ יֶשַׁע בְּעִתְּכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מֵרִים רֹאשִׁי וּכְבוֹדִי. לֶקַח טוֹב הִזְבִּידִי. מַלְאָכָיו

בית ישראל

שרייבען זייערע מעשים טובים אין זיין ספר דם זאל טאן הקדוש ברוך הוא וואס ער ווערט אן גירופען אשכול הכופר חבש גאט האט גימאכט פלאסטערן מיינע צו שלאגענע וואונדען ער האט מיך צו גידעקט איך זאל ניט בלייבען נאקעט ער האט דער הערט מיין גישריי חבל ער האט פר דארבען דעם יאך פון מצרים וואס האט אויף מיר גינידערט אונ האט גימארדעט די וואס האבען מיך גירויבט טהור גאט וואס ווערט אן גירופען טהור אונ אנטפלעקט באהאלטינע זאכען אויך זיינע חכמים פון ישראל האבען אונז מיט שיינ׳ז מדות באשיינט מיט דר תורה אויף זיי זאגט דער פסוק (קורות בתינו ארזים) די תלמידי חכמים זענען גלייך ווי באלקינס פון טענען בוימער. מען האט זיי גילערט די מצרים וואס זיי זענען גיגליכען צו א קאלב וואס זיי האבען מיין גאנץ לייב צו טיילט אונ גאט האט זיינע ישראל באדעקט מיט די היליגע וואלקינס וואס זיי זענען גלייך ווי לעמעליך ווייל איך בין גיבליבען ביי מיין אמונה ער האט מיך פר מיטען פון צו בוקן זיך צו זייערע אפ געטער כתפוח דס האט גיטאן הקדוש ברוך הוא וואס ער איז גלייך צו א עפיל בוים אין וואלד גאט האט זיך פון אונזערט וועגען דר וועקט ווי א גבור פון וויין אונ האט אן גיגורט זיינע כלי זיין אונ האט גיבויעט דעם בית המקדש מיינע כהנים זאלען מנסך זיין וויין אויף דעם מזבח כפות די טריט פון אייער משיח זאמען מיר זענען פר קלעקט גיוועזן מיט פינצטערניש וואס האבען גיטאן אונז אן צינדען אזו ווי פייער צינד אן דם שטרוי לי ישקוד גאט האט גיאיילט מיך צו פארשטען פון מיינע רובערס אונ וואס האבען גיאקערם בלי לדחוק איר זאלט זיך ניט גייטען צו דר גאולה אז עס וועט קומען די צייט וועט גאט אליין איילען מריט גאט טוט דר הויבען מיין קאפ אונ אויך מיין כבוד ער האט מיר גיגעבען איין גוטען חלק די

צָץ לְדַדִּי. קוֹל דּוֹדִי: מִגֵּר בְּאַף מְעַצְּבִי. נִחֲקַנִי חֶמְדַּת
צְבִי. מְדַמֶּה לְעוֹפֶר נְצִיבִי. דּוֹמֶה דוֹדִי, לִצְבִי: נֵעֵר מְצַר
לִי. עֲנָנִי בַּצַּר לִי. נִינַי חָסוּ בְּצִלִּי. עָנָה דוֹדִי, וְאָמַר לִי:
נְגִידִים לִי דִּבֵּר. שִׁבְעָה קוֹלוֹת כְּמִדְבָּר. נִטְפֵי מוֹר
הֶעֱבָר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָיו עָבָר: סָבַת שׁוֹעֵי וָיֶרֶץ. שָׁלַח גּוֹדְרֵי
פֶּרֶץ. סְנֵינִים חִבֵּל בְּמֶרֶץ. הַנִּצָּנִים, נִרְאוּ בָאָרֶץ: סוּגָה עֻזְּעוּ
מוֹגֶיהָ. מוֹף כַּדּוֹנַג לְמוֹגְגֶיהָ. סוֹעֲרָה מֵאֲנָחָה לַהֲפִיגָהּ.
הַתְּאֵנָה, חָנְטָה פַגֶּיהָ: עַזִּים שָׁת כְּסֶלַע. רָאשֵׁי תַנִּינִים
לְקַלַּע. עֲלוֹת פְּדוּיָה לְצֶלַע. יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע: עֱזוּז
הֲדָרֵיךְ בַּנְּעָלִים. יוֹפִי פַּעֲמֵי נְעָלִים. עָרַף קָמֵי בַּשְּׁעָלִים.
אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים: פָּץ לִי מַחֲשִׁילִי. מַה דּוֹדֵךְ מִשֶּׁלִּי. פּוֹצִי
מֵרֶפֶשׁ וּמִדְּלִי. דּוֹדִי לִי: פִּלַּלְתִּי לְנוֹרָא וְאָיוֹם. רְאוֹת כָּבוּס
יוֹם. פְּקַח קוֹחַ אֲסִירֶיךָ לְפִדְיוֹם. עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם: צָעַקְתִּי
לְצוּר, מִכְּאֵבִי. מָתַי תְּחוּל מַכְאוֹבִי. צְפוּת בְּאָבְדַן מְרַכְּבִי.
עַל מִשְׁכָּבִי: צַהֲנָתִי הָתֵם נָא. שׁוּר מֵרֹאשׁ אֲמָנָה. צִיּוֹן
קִרְיָה נֶאֱמָנָה. אָקוּמָה נָּא: קִוִּיתִי לְמַשְׁפִּיל וּמֵרִים.

בית ישראל

תּוֹרָה. מִגֵּר עֶר הָט צוּ בְּרָאכֶן מִיט צָארְן דִי מִצְרַיִם וָוס מַאכֶן טְרוֹיעֶרִיג מִיךְ עֶר הָט מִיךְ גִימַאכְט
אַרְבִּין דָּם גְּלוּסְטִיגֶע לַאנְד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲנָנִי אַז עֶס אִיז מִיר גִיוֶועֶן אֵיינְג הָט עֶר מִיר גִיעֶנְפֶערְט
סַיינֶע קִינְדֶר הָאבֶּן אַבְטָחוֹן אוֹיף מִיר אַזוֹ הָט מַיין פְּרַיינְד מִיר גִיעֶנְפֶערְט אוּנ גִיזָאגְט נְגִידִים
הֶערְלִיכֶע רֵייד הָט עֶר צוּ מִיר גִירֶעט בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה אוּנ נָאט הָט גִיזָאגְט הַיינְט קֶענְט אִיר
שׁוֹן פַאר שְׁטֵיין דִי תּוֹרָה וָוארוּם דָּם גָּלוּת מִצְרַיִם וָוס אִיז גְּלַייךְ צוּם וִוינְטֶער אִיז אִיבֶּר גִיפָארֶען
סָבַת עֶר הָט פַאר נוּמֶן מַיין גִישְׁרַיי אוּנ הָט גִישִׁיקְט מֹשֶׁה מִיט אַהֲרֹן הָאבֶּען זֵיי פַאר דַארְבֶּען דִי
מִצְרַיִם סוּגָה גָאט פַאר קְרִימְט דִי מִצְרַיִם וָוס הָאבֶּען גִיוָואלְט צוּ בְּרֶעכִין דִי יִשְׂרָאֵל עַזִּים דֶעם יָם
הָט גָאט גִימַאכְט שְׁטַארְק וִוי אַשְׁטֵיין כְּדֵי אַז דִי מִצְרַיִם זָאלֶן צוּ בְּרָאכֶן וֶוערֶן אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל
זָאלֶן אַרִיבֶּר גֵיין אוֹיף דֶר אַנְדֶערֶער זַייט (יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע) מַיינֶע יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן זִיךְ בַּהַאלְטֶען וִוי
אַיין טוֹב אִין דִי שְׁפַּאלְטִין פוּן אֵיין שְׁטֵיין עֱזוּז דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט הָט גִימַאכְט טְרֶעטִין אִין יָם
דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבֶּן עוֹלֶה רֶגֶל גִיוֶועֶן עֶר הָט צוּ בְּרָאכֶן דִי מִצְרַיִם אִין וַואסֶער וָוס עֶר הָאט
גִיטְרֶעטֶן מִיט דִי פִּיס פָּץ לִי וָוס עֲמָלֵק הָט מִיךְ שְׁלַאף גִימַאכְט הָאבֶּן זֵיי צוּ מִיר גִיזָאגְט מִיט
וָוס אִיז אַייעֶר גָאט שְׁטַארְקֶער פוּן מַיין אָפּ גָאט הָאבּ אִיךְ זֵיי גִיעֶנְפֶערְט גָאט הָט מִיךְ אוֹס גִצוֹגֶן
פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָט מִיךְ דֶר הוֹבֶּן דָּם הָט מִיר גִיטָאן מַיין פְּרַיינְט פִּלַּלְתִּי אִיךְ הָאבּ גִיבֶּעטֶן צוּם
בַּארְכְטִיגֶן גָאט עֶר זָאל אוּנְז וַוייזִין וָוס אִיז פַאר בָּארְגֶען גִיוֶועזִין אַז דֶר טָאג אִיז נָאךְ הֵיים פוּן
טֶעגֶען אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת צָעַקְתִּי אִיךְ הָאבּ גִישְׁרִיעֶן צוּ גָאט עֶר זָאל מִיךְ הֵיילִין פוּן מַיין וַוייטָאג
מַיינֶע עֲבֵירוֹת זָאלְסְטוּ מַאכֶן צוּ גֵיין אוּנ זָאל זוֹכֶה זַיין צוּ זַיין אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קִוִּיתִי אִיךְ הָאבּ
גִיהָאפְט צוּ גָאט וָוס עֶר מַאכְט הוֹךְ אוּנ נִידֶערִיג דִי הִימֶער הָאבֶּן מִיךְ גִיפוּגֶען נְבוּכַדְנֶצַּר אוּנ

לְחַפְּשִׂי כְּאָז מֵחֲמוּרִים. קוֹבֶלֶת מֵאֲרָיוֹת וּנְמֵרִים. מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים: קְרָנוֹת עֶשֶׂר שִׁבַּרְתִּי. לְאֻמִּים תַּחְתַּיִךְ הִדְבַּרְתִּי. קוֹלוֹ שִׁמְעֲנִי וְהִגְבַּרְתִּי. כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי: רוֹמַמְתִּי קֶרֶן גְּבִירְכֶם. יֶשַׁע אָשִׁית מְדִיכֶם. רוֹגְגִים מִלְּגַלּוֹת סוֹדְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רַבָּתִי אָשִׁים בְּעוֹלָה. מִכָּל עֲלָמוֹת לְעֵדָה. רְצוּיָה כְּרֵיחַ עוֹלָה. מִי זֹאת עוֹלָה: שָׁרַת בְּבֵית אוּלָמוֹ. אַפִּדְנֵי שִׁבּוּץ יַהֲלוֹמוֹ. שְׁתִיָּה מִכְּלַל עוֹלָמוֹ. הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה: שׁוֹאֲגֵי בְּקוֹל עָרֵב. יָחוּד בֹּקֶר וָעֶרֶב. שִׁנּוּן שְׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב. כֻּלָּם אֲחוּזֵי חֶרֶב: תַּלְפִּיּוֹת דְּבִיר הֵיכָלוֹ. כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ. תַּעַף רְאֵם הִכְלִילוֹ. אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ: חזן תַּהֲנָתוֹ אִוָּה וְכִסֵּף. לוֹ הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף. תָּאָיו רִצֵּף בְּכוֹסֶף. עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה חזן וקהל מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ מוּכְלָל:

חזן הִנָּךְ יָפָה חזן וקהל שׁוּבָה מֵחֶלְקַת שָׁלָל:

חזן שִׁנַּיִךְ חזן וקהל לְחָתֵךְ פְּרָט וּכְלָל:

בית ישראל

סנחריב האט גאט מיר גיענטפערט די שטארקייט פון דעם פאלק מצרים האב איך צו בראכען און פעלקער האב איך גימאכט אונטער דיר פירן קולו ער האט מיך גימאכט הערן זיין קול בין איך שטארקער גיווארן איך האב דר הויבען דם הערשאפט פון משיח און וועל איך אן קליידען מיט הילף און איר זאלט ניט מגלה זיין דעם סוד פון משיח דרוף טוא איך אייך באשווערין רבתי די ישראל וועל איך דר הייבן ווס זיי זענען מיר באוויליגט ווי אגישמאקער ריח פון איין קרבן עולה וועלען זאגין מי זאת עולה ווי איז נאך ווס זאל אויף גיין שרת איך זאל זוכה זיין צו זעהן דעם כהן גדול אן גיקלייט מיט אבנים טובות און זאל טאן די עבודה אין בית המקדש ווס אין אים איז גיוועזן דר אבן שתיה דר גרונד פעסט פון דר וועלט דם בית המקדש איז דם בעט פון הקדוש ברוך הוא ווס ער הייסט שלמה דו זאלסט צו הערן מיין זים גישריי ווס איך זאג קריאת שמע אין דר פרי און אויף דער נאכט די ישראל שארפען זיך אין דר תורה ווס איז גישריבן מיט טינט ווס זיא איז שווארץ ווי איין ראב ווס היט די ישראל פון די מזיקים גליך ווי זיי וואלטען אלע גיהאלטען שווערדען תלפיות צום בית המקדש טוען זיך אלע קערען מיט זייער תפלה זיי האבען אים גימאכט שטארק ווי אוויזיל טיר זייא האבען גימאכט דאס בית המקדש צו הקדוש ברוך הוא פאר איין חופה תהנתו גאט ווס צו אים איז דם גאלד און זילבער הט ער גיגלוסט צו רוען אין בית המקדש ניינע חדרים הט ער גיפלאסטערט מיט גלוסטיקייט און די זיילען האט ער גימאכט פון זילבער:

צאינה וראינה גייט און זעהט דעם מלך הקדוש ברוך הוא ווס ער איז גיקריינט מיט שיינקייט הנך איר זייט שיין אז איר קערט זיך אום צו דר תורה ווס זיא איז ביי אייך גירויבט: פון דעם באר"ג סיני שניך דיינע תלמידי חכמים ניינען שיין אז זיי לערנן דעם כלל ופרט פון

חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי חזן וקהל מְשׁוֹרֶרֶת לוֹ מְהַלֵּל:

חזן כְּמִגְדַּל דָּוִד חזן וקהל בְּרוּם אֲשִׁיוֹתָיו מוּתְלָל:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ. יָכִילוּ מְלֹא כָל הֶחָלָל. עַד שֶׁיָּפוּחַ: רֵיחַ נִרְדָּבִין מוּגְלָל. כְּלָךְ בָּרָה כְּנוֹצְצִים כְּעֵין קָלָל. אִתִּי: יָפָתִי קְשׁוּרַיִךְ לְהִתְכַּלֵּל. לִבַּבְתִּנִי. וְאֵרַשְׂתִּיךְ נוֹגַשַׂיִךְ יִתְעוֹלָל. מַה יָּפוּ מַעְגְּלוֹתַיִךְ, וְאוֹרְחֵךְ סוֹלָל. נוֹפֶת חִכֵּךְ זֶבֶד קְדֻשָּׁה לִכְלָל: חזן לְרוֹמֵם לְגָדוֹל וּמְהֻלָּל: הַמֵּאִיר גַּיְא וְחָלָל:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ, וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ, כֻּלָּם, בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ, הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ, מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ, גְּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל, זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב, יָצַר כָּבוֹד, לִשְׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן, סְבִיבוֹת עֻזּוֹ, פִּנּוֹת צְבָאָיו, קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ, לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

בית ישראל

דָער תּוֹרָה כְּחוּט אַזוֹ וִוי אַרוֹטֶער פָאדִים אִיז אַזוֹ בִּיסְטוּ שֵׁיין אַז דוּ זִינְגְסְט אַלוֹב צוּ גָאט כְּמִגְדַּל אַזוֹ הוֹךְ וִוי דִי שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זַייט אִיר אַז אִיר הִיט דִי תּוֹרָה:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ דִי שְׁכִינָה וָוס זִי אִיז פוּל דִי גַאנְצֶע וֶועלְט הָאט זִי זִיךְ מְצַמְצֵם גִיוֶוען צְווִישֶׁען דִי צְווֵיי בַּדֵי אָרוֹן עַד דֶער רֵיחַ פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וֶועט זַיין אוֹיף דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט אַז עֶס וֶועט גִיבּוֹיעט וֶוערֶן פוּן מִירְמִיל שְׁטֵיין כּוּלָךְ וֶועט גָאט זָאגֶען אִיר זַייט אַזוֹ חָשׁוּב בַּיי מִיר וִוי דִי מַלְאָכִים אִתִּי מִיט מִיר וֶועסְטוּ זַיין אָן גִיצִירְט מִיט צִירוּנְג לִבַּבְתִּנִי ווייל דוּ בִּיסְט צוּ מִיר אַזוֹי גִילִיבְּט וִוי מַיין הַאֶרֶץ הָאבּ אִיךְ דִיךְ פַר קְנַסְתְּ אוּנ הָאבּ בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה דֶעם בַּאצְווִינְגֶער גִימַאכְט צוּ שְׁפָּאט מַה יָּפוּ וָואס פַאר אַיין שֵׁיינְקֵייט בִּיסְטוּ גִיוֶוען אַז דוּ פְלֶעגְסְט עוֹלֶה רֶגֶל זַיין נוֹפֶת דַיין גוּמֶן אִיז זִיס אַז דוּ טוּסְט דִיךְ בַּאהֶעפְטֶן צוּ גָאט לְרוֹמֵם צוּ לוֹבֶּען גָאט וָוס עֶר אִיז גְרוֹס אוּנ אִיז גִילִיבְּט אוּנ טוּט לַייכְטִין אוֹיף דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא. וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:
קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

אופן מיוסד ע"פ א"ב

גַּן נָעוּל אִוָּה, שׁוֹכֵן תַּרְשִׁישִׁים. שְׁלָחַיִךְ בָּחַר כְּעִירִין וְקַדִּישִׁין. נֵרְדְּ וְכַרְכּוֹם, גָּמַר תְּמוּרוֹתַיִךְ לְהַעֲשִׁין. מַעְיַן דָּלוּחַ גָּעַל וְהָאֶשִׁים: עוּרִי הַמַּחְצֶבֶת רַהַב לְגָזִים. בָּאתִי. וְהוּשַׁת לִי דֶרֶךְ בְּעַזִּים. אֲנִי יְשֵׁנָה: זָךְ הִנְנִי בַחֲרוּזִים. פָּשַׁטְתִּי חֶלְיָתִי בְּכָרְעִי לְתַרְזִים: דּוֹדִי טִכְּסַנִי תַּבְנִית מֶרְכָּבוֹ. קַמְתִּי יִחַדְתִּיו כַּחֲצוּבֵי שַׁלְהֲבוֹ. פָּתַחְתִּי, כְּבוֹדוֹ חָמַק מִלָּבוֹא. מְצָאוּנִי לוֹהֲמַי, פְּצָעוּנִי בְּגַוּוֹ: הִשְׁבַּעְתִּי מַחֲלָתִי לְדוֹדִי לְחַוּוֹת. מַה דּוֹדֵךְ נָמוּ, אֲלָתִי קוֹשְׁבוֹת. דּוֹדִי סִלְסוּלוֹ, בְּרִבֵּי רְבָבוֹת. רֹאשׁוֹ עָטוּר, וּרְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת: עֵינָיו כְּיוֹנִים פּוֹנוֹת, בְּכָל חֶבְיוֹנִים. לְחָיָיו כַּעֲרוּגוֹת, צוֹמְחוֹת בּוֹשֶׂם רִגְיוֹנִים. יָדָיו פְּשׁוּטוֹת, מְקַבְּלוֹת הֶגְיוֹנִים.
שׁוֹקָיו רָמוּ לַהֲדוֹךְ גֵּיאוֹנִים:

חִכּוֹ מַמְתַּקִּים. שַׁעֲשׁוּעַ מִדְרָשׁ וְחֻקִּים. אָנָה הָלַךְ שֶׁרַעְיָתוֹ מַדְקִים וְשׁוֹחֲקִים. דּוֹדִי, תְּפוּצוֹתַי יְכַנֵּס מִמֶּרְחַקִּים. אֲנִי תִּפְאַרְתּוֹ
אֲשַׁנֵּן, כְּלוֹהֲטִים הַמִּתְלַהֲקִים:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ. פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב. לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:

בית ישראל

גַּן נָעוּל דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי זַיינֶען אָפּ גִיהִיט פוּן דֶער עֲבֵירָה פוּן נִיאוּף וִוי אֵיין פַּר שְׁלָאסֶענֶער גָארְטִין הָט גָאט צוּ זֵיי גִיגְלוּסְט אוּנ הָט זֵיי אָפּ גִיקְלִיבֶּן עֶר רוּעֶט צְווִישֶׁן מַלְאָכִים נֵרְדְּ מִיט אַלֶערְלַיי בְּשָׂמִים הָט גָאט דִי יִשְׂרָאֵל בַּאלִיבְּט עוּרִי גָאט הָט דֶר וֶועקְט זַיין מַאכְט אוֹיף דִי מִצְרַיִם אַזוֹ וִוי עֶר הָט גִיטֵיילְט דֶעם יַם צוּ מַאכִין פַר לִירִין דִי מִצְרַיִם אוּנ מִיר אִיז וָוארֶן אֵיין וֶועג אִין דִי שְׁטַארְקֶע וַואסֶערְן אֲנִי אִיךְ הָאבּ גִישְׁלָאפֶען אִין גָלוּת מִצְרַיִם הָט מִיךְ גָאט אוֹיס גִילֵייזְט דֶר נָאךְ הָאבּ אִיךְ גִימַאכְט דָם עֵגֶל הָט מֶען מִיר גִיהֵייסֶען אוֹם טָאן מַיין שֵׁיין צִירוּנְג דּוֹדִי גָאט מַיין לִיבֶּער פְרֵיינְד הָט מִיר גִיגֶעבִּין פִיר דְּגָלִים אִין דֶר מִדְבָּר אַזוֹ אֵיין גְלַייכְן וִוי דִי מֶרְכָּבָה וָוס אִיז אִין הִימֶל אוּנ שְׁטֵייא אוֹיף אַלֶע טָאג אוּנ בִּין אִים מְיַחֵד מִיט לוֹבּ אַזוֹ וִוי זַיינֶע מַלְאָכִים חָם זַיינֶען פוּן פְלַאם פַייעֶר פָּתַחְתִּי אִיךְ הָאבּ אָן גִיהוֹבִּין תְּשׁוּבָה צוּ טָאן אוּנ זַיין כָּבוֹד אִיז פַאר שְׁפֶּעטִיגְט גִיוָוארֶן צוּ קוּמֶען צוּ מִיר הִשְׁבַּעְתִּי אִיךְ בַּאשְׁוֶוער מֶען זָאל זָאגֶען פַר מַיין לִיבִּין פְרֵיינְד גָאט מִיר זָאגִין אֵייבִּיג דַיין לִיבְּשַׁאפְט אוּנ הַאלְטֶן דַיין גִיבָּאט דּוֹדִי מַיין פְרֵיינְד גָאט זַיין לוֹבּ אִיז צְווִישִׁין פִיל מִילְיָאנֶען הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אוּנ אִיז גִיקְרֵיינְט אִין דִי זִיסֶע לִיבֶּע הִימְלֶן עֵינָיו זַיינֶע אוֹיגֶען קֶערֶן זִיךְ אוֹיף אַלֶע בַּאהֶעלְטֶענִשׁ יָדָיו זַיין ווילִין אִיז פַר שְׁפְּרֵייט מְקַבֵּל צוּ זַיין דִי תְּפִלּוֹת פוּן דִי וָוס בֶּעטִין צוּ אִים חִכּוֹ זַיין גוּמֶען אִיז זִיס אָנָה דִי מִצְרַיִם הָאבֶּען גִיזָאגְט וואוּ אִיז אַוֶועק גִיגַאנְגֶען אַייעֶר לִיבֶּר פְרַיינְד גָאט וָוס זַיינֶע גִיזֶעלֶן דִי יִשְׂרָאֵל הָט מֶען צוּ רוּבְּט אוּנ מֶען הָאט צוּ שְׁטוּיסְט אֲנִי אִיךְ וֶועל לוֹבֶּען זַיין שֵׁיינְקַייט צְווִישֶׁען בְּרֶענֶגְדִיגֶע מַלְאָכִים וָואס זַאמְלֶען זִיךְ אֵיין אִים צוּ לוֹבִּין:

לְאֵל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ, אֵל, חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי, הוּא לְבַדּוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר, לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ, עַל צִיּוֹן, תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ, מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה, וִיתֵרָה, חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן, תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל, דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־

לְבַבְכֶ֖ם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶֽם׃ וְנָתַתִּ֧י מְטַֽר־אַרְצְכֶ֛ם בְּעִתּ֖וֹ יוֹרֶ֣ה וּמַלְק֑וֹשׁ וְאָסַפְתָּ֣ דְגָנֶ֔ךָ וְתִירֹשְׁךָ֖ וְיִצְהָרֶֽךָ׃ וְנָתַתִּ֛י עֵ֥שֶׂב בְּשָׂדְךָ֖ לִבְהֶמְתֶּ֑ךָ וְאָכַלְתָּ֖ וְשָׂבָֽעְתָּ׃ הִשָּׁמְר֣וּ לָכֶ֔ם פֶּ֥ן־יִפְתֶּ֖ה לְבַבְכֶ֑ם וְסַרְתֶּ֗ם וַעֲבַדְתֶּם֙ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶ֖ם לָהֶֽם׃ וְחָרָ֨ה אַף־יְהוָ֜ה בָּכֶ֗ם וְעָצַ֤ר אֶת־הַשָּׁמַ֙יִם֙ וְלֹא־יִהְיֶ֣ה מָטָ֔ר וְהָ֣אֲדָמָ֔ה לֹ֥א תִתֵּ֖ן אֶת־יְבוּלָ֑הּ וַאֲבַדְתֶּ֣ם מְהֵרָ֗ה מֵעַל֙ הָאָ֣רֶץ הַטֹּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֖ה נֹתֵ֥ן לָכֶֽם׃ וְשַׂמְתֶּם֙ אֶת־דְּבָרַ֣י אֵ֔לֶּה עַל־לְבַבְכֶ֖ם וְעַֽל־נַפְשְׁכֶ֑ם וּקְשַׁרְתֶּ֨ם אֹתָ֤ם לְאוֹת֙ עַל־יֶדְכֶ֔ם וְהָי֥וּ לְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֥ין עֵינֵיכֶֽם׃ וְלִמַּדְתֶּ֥ם אֹתָ֛ם אֶת־בְּנֵיכֶ֖ם לְדַבֵּ֣ר בָּ֑ם בְּשִׁבְתְּךָ֤ בְּבֵיתֶ֙ךָ֙ וּבְלֶכְתְּךָ֣ בַדֶּ֔רֶךְ וּֽבְשָׁכְבְּךָ֖ וּבְקוּמֶֽךָ׃ וּכְתַבְתָּ֛ם עַל־מְזוּז֥וֹת בֵּיתֶ֖ךָ וּבִשְׁעָרֶֽיךָ׃

לְמַ֨עַן יִרְבּ֤וּ יְמֵיכֶם֙ וִימֵ֣י בְנֵיכֶ֔ם עַ֚ל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֧ע יְהוָ֛ה לַאֲבֹתֵיכֶ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם כִּימֵ֥י הַשָּׁמַ֖יִם עַל־הָאָֽרֶץ׃

וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ דַּבֵּ֞ר אֶל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם וְעָשׂ֨וּ לָהֶ֥ם צִיצִ֛ת עַל־כַּנְפֵ֥י בִגְדֵיהֶ֖ם לְדֹרֹתָ֑ם וְנָֽתְנ֛וּ עַל־צִיצִ֥ת הַכָּנָ֖ף פְּתִ֥יל תְּכֵֽלֶת׃ וְהָיָ֣ה לָכֶם֮ לְצִיצִת֒ וּרְאִיתֶ֣ם אֹת֗וֹ וּזְכַרְתֶּם֙ אֶת־כָּל־מִצְוֺ֣ת יְהוָ֔ה וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם וְלֹֽא־תָת֜וּרוּ אַחֲרֵ֤י לְבַבְכֶם֙ וְאַחֲרֵ֣י עֵֽינֵיכֶ֔ם אֲשֶׁר־אַתֶּ֥ם זֹנִ֖ים אַחֲרֵיהֶֽם׃ לְמַ֣עַן תִּזְכְּר֔וּ וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֑י וִהְיִיתֶ֥ם קְדֹשִׁ֖ים לֵאלֹֽהֵיכֶֽם׃ אֲנִ֞י יְהוָ֣ה אֱלֹֽהֵיכֶ֗ם אֲשֶׁ֨ר הוֹצֵ֤אתִי אֶתְכֶם֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם לִהְי֥וֹת לָכֶ֖ם לֵאלֹהִ֑ים אֲנִ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ. צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חוֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי

אבותינו, מלכנו, מלך אבותינו, גואלנו, גואל אבותינו, יוצרנו, צור ישועתנו, פודנו ומצילנו, מעולם שמך, אין אלהים, זולתך:

מיוסד ע"פ תשר"ק כפול וכרהטי כחרוזים השנים משלם בירבי קלונימוס חזק

אודך כי עניתני. מועד מפרך הדרתני. לא ידעתי נפשי שמתני: בחרתני סגל להעמית. שפר נחלתך עולמית. שובי שובי השולמית: גאלתיך מלחץ מזעימיך. לחוג חגי מנעימיך. מה יפו פעמיך: דמיון משכיליך יוזהר. מראיהם כרקיע מונהר. שררך אגן הסהר: הצמתי כל מעבידיך. בהתלוננו בין בדיך. שני שדיך: וכחתי צריך לעשן. ידעתיך לאפוד ולהושן. צוארך כמגדל השן: זעכתי קמיך להאמל. רצצתים בקנה קמל. ראשך עליך ככרמל: חושר להמי הוטעמת. בשובע שמחות הונעמת. מה יפית ומה נעמת: טווי יריעות רקמתך. ידידות שכן הקמתך. זאת קומתך: יחד ריחך תומר. קודש קדשים לתמר. אמרתי אעלה בתמר:

בית ישראל

אודך איך לוב דיך גאט וואס דו האסט מיר גיענפערט אין גלות מצרים אונ האסט מיך פריא גימאכט פון מיינע שווערע ארבייט אין דער היינטיגער צייט פון פסח בחרתני דו האסט מיך אפ גיקליבען פאר איין סגולה גאלתיך איך האב דיא ישראל אוים גילייזט פון באצווינגיניש פון די וואס האבען אויף דיר אין מצרים גיצארינט אונ האב זייא גינעבען דעם זיבין יום טוב פון פסח וויא שיין זיינען דיינע טריט וואס דו ביסט עולה רגל קיין ירושלים דמיון דיינע קלוגע סנהדרין אין בית המקדש זאלען לייכטען אזוי וויא דער הימל מיט זיין ליכטיקייט אונ דר ראש ישיבה זאל לייכטן ווי דיא לבנה הצמתי איך האב פאר שניטען דיינע שונאים ווס האבען מיט דיר גיארבעט אונ האב מיר גימאכט איין הארבעריג אין בית המקדש צווישן די צוויי שטאנגן פון דעם היילגן ארון אזו ווי עס שטייט שני שדיך איך האב גירועט צווישן די צוויי שטאנגן פון דעם ארון וכחתי איך האב גישטראפט דיינע באלידיגר אין גיהנם אבר דיר האב איך מודיע גיוועזן אז דר כהן גדול זאל טראגן דעם חושן ואפוד נוייל דיין האלז איז שטארק ווס דו ביסט עוסק אין דר תורה זעכתי איך האב פר שטוסן אונ פר שניטן דיינע פיינד ווי איין צו שטוסיגעם שטעקין בזכות די תפילין ווס זיינן אויף דיין קאפ שטארק וויא דער הר הכרמל חושר דעם מן האב איך דיך גימאכט פאר זכן מיט אוים אונ אפרייליך זעמקייט ווי גאר שיין אונ זים ביסטו טווי דאס שפינען אונ דאס וועבן פון די יריעות ווס איז גיוועזן צו גידעקט דאס משכן דאס איז דיין הייך יחד ביי גאט איז גלייך גיטען די מעשים טובים פון די צדיקים אזו וויא קטורת איך האב גיזאגט איך וועל רוען

אתה בחרתנו

שפר נחלתך. דאס איז ידוע אין די מדרשים אז ווען די יהודים עושים רצונו של מקום, אז די יהודים טוען דעם רצון פון השי"ת שטייען זייא העכער וויא אלע פעלקער, אין ווען זיי טוען ח"ו נים דעם רצון פון השי"ת שטייען זייא נידעריגער וויא אלע פעלקר, זאגען די כנסת ישראל, אפין ערגסטען אופן, זיינען דאך די ישראל טענער ווי עובדי אלילים (געצין דינער) א בעווייז, לך דודי גייא ארוס מיין געליבטער (דס איז השי"ת) נצא השדה, לאמיר ארוס גיין אפין פעלד זעהן די עובדי אלילים טוען, זי האבן זייא די שיינע מדות פון יהודים, תפילה, אין צדקה אונ חסדים ומעשים טובים אונ זיי האבן דאס נים, נלינה בכפרים לאמיר נעכטיגען איין נאכט אין די דערפער, ביי אונז יו"ט, איז אלס מיט דרך ארץ, ביי זיי איז בעוואסט אז זיי שכרין זיך אן, זיינען זייא עובר אוף גאנץ עשרת הדברים, לא תנאף, לא תגנוב כו' וכו'/ אבר יהודים עסין אונ טרינקען ווס זיי האבן, גייען אין בית המדרש לערנען תורה הקדושה, דער ווס קאן נים לערנען, הערט ער פון אנדערע, וכדומה, געגען זיי, זיינען יהודים אלס שענער דס איז שפר נחלתך עולמית, עס זאל בלייבן אזו די יהודים זאלן בלייבן שענער אוף אייביג:

כנסתיך להר הטוב. לרחוש דבר טוב. וחכך כיין הטוב: לאגוד נדחי ולועדי. ולראות בקרית מועדי. אני לדודי: מעון נחרש כשדה. נאור מזיוך תחדה. לכה דודי. נצא השדה: נא שאג ממרומים. ירדו לטבח ראמים. נשכימה לכרמים: סורה, באורך תזריח. מנחתה כקדם תריח. הדודאים נתנו ריח: עלוז בשמחת ארמונך. ולדוץ ביום חתונך. מי יתנך: פרזות מושב צבאיך. סבב כחז נביאך. אנהגך אביאך: צפצוף נועם בדרשי. נחמדים מפז בפרשי. שמאלו תחת ראשי: קץ אהב נדבתכם. זמנו מלעורר מתיכם. השבעתי אתכם: רצוצת זרים ורעולה. קוממיות הולכת ומתעלה. מי זאת עולה: שעה שיר מכתם. חשכני מזדים ואיתם. שימני כחותם: תוקף עוז אהבים. בל ישטפון רהבים. מים רבים: חזן מים רבים, תהלת ערמות. אדיר במרומות. תשית ים לחרמות. ונפיק לך רוממות:

עזרת אבותינו, אתה הוא מעולם, מגן ומושיע, לבניהם אחריהם, בכל דור ודור. ברום עולם, מושבך, ומשפטיך וצדקתך, עד אפסי ארץ: אשרי איש, שישמע למצותיך, ותורתך ודברך, ישים, על לבו: אמת, אתה הוא, אדון, לעמך, ומלך גבור, לריב ריבם: אמת, אתה הוא, ראשון, ואתה הוא, אחרון, ומבלעדיך, אין לנו, מלך, גואל ומושיע: ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים, פדיתנו. כל בכוריהם, הרגת, ובכורך גאלת. וים סוף, בקעת, וזדים, טבעת, וידידים, העברת, ויכסו מים, צריהם, אחד מהם, לא נותר: על זאת, שבחו אהובים, ורוממו אל, ונתנו ידידים, זמירות, שירות, ותשבחות,

---

בית ישראל

אין בית המקדש וואס איז הויך וויא אמייטיל בום כנסתיך איך האב דיך געבראכט צום בארג סיני דו זאלסט לערנען די תורה לאגוד איין צו זאמלען די יודען כדי זיי זאלען עולה רגל זיין מעון דעם צו אקערטען בית המקדש לאז גאט מיט זיין שיינקייט דער פרייען נא איך בעט דיך גאט שרייא אן פון הימעל וועלען מיר זיך פעדערען צו בויען דם בית המקדש סורה די ישראל וואס זענען אפ געקערט פון דעם בית המקדש מיט דיין ליכט זאלסטו זיי שיינען אונ אירע מנחות זאלסטו שמעקען וויא פריער עלוז דער פרייא אונז מיט דעם בית המקדש אזוי וויא דעם טאג פון מתן תורה פרזות דיא שטאט ירושלים זאלסטו ארום רינגלען מיט אמויער פון פייער צפצוף ווען איך טוא דרשנען אונ ביידען אין דר תורה וואס זיא איז גלוסטיגער פון גין גאלד זאל זיין זיין לינקע האנט אונטער מיין קאפ צו אונטער לעהנען מיך איך זאל אין איר קיין טעות ניט האבען קץ דעם קץ פון דער גאולה זאלט איר ניט דער וועקען פר דר צייט רצוצת די ישראל וואס זענען צו בראכען געוועען זאלסטו זיי ברענגען קיין ארץ ישראל מיט גרויסקייט שעה פר נעם דם געזאנג פון די ישראל אונ פר מייד זיי פון שטארקע עבירות תוקף דם שטארקייט פון דיינע געליבטע ישראל זאלען זיי ניט פר פלייצען די עבירות פון גאוה תשית אז משיח וועט קומען וועט דר ים פר טריקענט ווערען וועלען מיר דיך לויבען:

בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ, בְּעֵת, שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא, וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם.
הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

גאולה. שם המחבר משלם

בְּרַח דּוֹדִי, אֶל מָכוֹן לְשִׁבְתָּךְ. וְאִם עָבַרְנוּ אֶת בְּרִיתָךְ. אָנָּא, זְכוֹר אִוּוּי חֻפָּתָךְ. הָקֵם קוֹשְׁטְ מִלָּתָךְ. כּוֹנֵן מְשׂוֹשׂ קִרְיָתָךְ. הַעֲלוֹתָהּ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתָךְ:

בְּרַח דּוֹדִי, אֶל שָׁלֵם סֻכָּךְ. וְאִם תָּעִינוּ מִדַּרְכָּךְ. אָנָּא הָצֵץ מֵחֲרַכָּךְ. וְתוֹשִׁיעַ עַם עָנִי וּמְתֻכָּךְ. חֲמָתְךָ מֵהֶם לְשַׁכָּךְ. וּבְאֶבְרָתְךָ, סֶלָה לְהִסְתּוֹכָךְ:

בְּרַח דּוֹדִי, אֶל לִבְּךָ וְעֵינֶיךָ שָׁם. וְאִם זָנַחְנוּ טוֹב מְדוּשָׁם. אָנָּא שְׁמַע שַׁאֲגַת קוֹל צוֹרְרֶיךָ וְרִגְשָׁם. רַוֵּה מִדָּם גּוּשָׁם. וַעֲפָרָם מֵחֵלֶב יְדוּשָׁם. וּפִגְרֵיהֶם, יַעֲלֶה בָאְשָׁם:

בְּרַח דּוֹדִי, אֶל מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן. וְאִם בָּגַדְנוּ בְּכַחֲשׁוֹן.

בית ישראל

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מָכוֹן לְשִׁבְתָּךְ לוֹף מַיין פְרַיינְט גָאט קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ וֶוען חַס וְשָׁלוֹם מִיר הָאבֶּן גִיזִינְדִיגְט גֶידֶענְק דַיין בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ זַיי מְקַיֵים דַיינֶע רֵייד אוּנ בּוֹי דָם בֵּית הַמִקְדָשׁ בְּרֶענְג זִיא אוֹיף אוֹיף דַיינֶע עֶלְצְטֶע פְרֵייד:

בְּרַח דּוֹדִי אֶל שָׁלֵם סֻכָּךְ לוֹיף מַיין פְרַיינְט גָאט קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ אוֹבּ מִיר הָאבֶּען גִיזִינְדִיגְט בֶּעטֶען מִיר דִיךְ דוּ זָאלְסְט קוּקִין פוּן דַיינֶע פֶענְצְטֶער פוּן דֶעם הִימֶל אוּנ הֶעלְף דֶעם אָרוּם פָאלְק וָוס זֶענִין גִיוֶועןצוּ נַאנְגִין דוּ זָאלְסְט שְׁטִילֶען פוּן זֵיי דַיין צָארִין אוּנ מִיט דַיין פְלִיגֶל זָאלְסְטוּ זֵיי צוּ דֶעקִין:

בְּרַח דּוֹדִי אֶל לִבְּךָ וְעֵינֶיךָ שָׁם לוֹף מַיין פְרַיינְט צוּם בֵּית הַמִקְדָשׁ וָואס דִי שְׁכִינָה טוּט דָארְטִין רוּעֶן אוּנ אוֹבּ מִיר הָאבֶּן עוֹבֵר גִיוֶועןדִי גוּטֶע רֵייד וָואס אִיז אָן גִיצֵייכִינְט אִין דֶער תּוֹרָה בֶּעט אִיךְ דִיךְ הֶער צוּ דִי שְׂטִים אוּנ דָאס גִישְׁרַייא:

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן לוֹף מַיין פְרַיינְט צוּם בֵּית הַמִקְדָשׁ וָוס דוּ הָאסְט דֶער

אָנָּא סְכוֹת, צָקוּן לַחֲשׁוֹן. דִּלּוֹתִי מִטְּבוֹעַ רִפְשׁוֹן. גְּאוֹל נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. כְּאָז בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאוּלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

בית ישראל

הַייכְט אֵיידֶער דוּ הָאסְט דִיא וֶועלְט בַּאשַׁאפֶען אוּנ אוֹב מִיר הָאבֶּען גֶיזִינְדִיגְט פַר דִיר מִיט לֵייקֶענִין בֶּעט אִיךְ דִיךְ פַר נֶעם אוּנְזֶער גֶיבֶּעט וָוֹם מִיר פַר גִיסִין צוּ דִיר אוּנ דֶר הֵייבּ אוּנְז פוּן דֶער טְרִינְקֶענֶעשׁ פוּן דִי עֲבֵירוֹת אוּנ לֵייז אוּם דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֶענִין וִוי אַשְׁוַוארְץ אַפִּיל פוּן אוּג אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט אוּם גִילֵייזְט דִי יִשְׂרָאֵל פוּן מִצְרַיִם אִין דֶעם עֶרְשְׁטִין חוֹדֶשׁ:

בִּגְלַל אָבוֹת פוּן וֶועגֶען דֶעם זְכוּת אָבוֹת זָאלְסְטוּ הֶעלְפִין זֵייעֶרֶע קִינְדֶער אוּנ זָאלְסְט אוּם לֵייזֶען זֵייעֶר קִינְדְס קִינְדֶער:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע. וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה

ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך, לברך את עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה, בשלומך:

ברוך, אתה יי, המברך, את עמו ישראל, בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי, מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי, כעפר לכל תהיה. פתח לבי, בתורתך, ובמצותיך, תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה, הפר עצתם, וקלקל מחשבתם: עשה, למען שמך. עשה, למען ימינך. עשה, למען קדשתך. עשה, למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך, ועננו: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי: עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון, מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: וערבה ליי, מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

תפלה לשליח ציבור בקול

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך, אתה יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול, הגבור, והנורא. אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלך עוזר, ומושיע ומגן:

מסוד חכמים, ונבונים, ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי, בשיר ורננים, להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

מיוסד ע״פ א״ב

אסירים, אשר בכושר, שעשעת. בענם, שוע צקונם, שעת. גוי ואלהיו, יחד הושעת. דלגת קץ, ואתם נושעת: הומשכו אחריך, במדבר, כבהמה. וצורימו הממת. בשלוש מהומה. זועמו בעשר מכות, באף ובחמה. חנוניך, בפסוח וגנון, לרחמה: טרם הומצה הררה, חפזו לצאת בכישור. יצאו לקץ, רץ דוד רך:

בית ישראל

אסירים די ישראל וואס זיינען געוועזן אין מצרים האבען זיי אום געצוגען אין איינע צייט בענם אין מצרים וואס ווערט אן גערופען ענם האבען צו געהערט זייער געשריי אונ גאט איז מיט זיי ארוס געגאנגען פון דעם גלות אונ האט איבער געהיפט אונ קלענער געמאכט דאס גלות פון מצרים הומשכו זיי האבען זיך געצויגען נאך דיר אין דער מדבר וויא איין בהמה אונ זייערע באלייריגער האסטו פאר טומעלט מיט דריי פאר טומלעניש זועמו זיי זיינען געשלאגען געווארען מיט צעהן מכות מיט צארן דיינע לייט זעליגע ישראל האסטו באדעקט אונ איבער געהופט צו דער באדעקן טרם איי דער זויער טייג איז זויער געווארען האבען זיי געאיילט ארוס גיין מיט רעכט פארטיגקייט יצאו אין דער צייט אז אברהם איז געלאפען ברייגנען איין נייכע רינד צו די מלאכים וואס זיינען געקומען אים:

לְתְשׁוּר: חזן כִּוַּנְתָּ בְּבֶן חַג. בַּעֲבוֹתוֹת קִשּׁוּר. לַהֲגוֹת בּוֹ, בְּקֵץ עֵרֶךְ עִנְיַן שׁוֹר:

אֲהֵבוּךָ אוֹהֲבֶיךָ, אוֹתָם חֲנוֹן. בְּהַר הַלְּבָנוֹן: חזן בְּפָסוֹחַ וְגָנוֹן. בַּעֲדָם תְּגִנּוֹן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

מָה אֵלּוּ, פְּלָאֵי נִסֶּיךָ. מִתְגּוֹסְסִים בָּם, אֶת מְנוּסֶיךָ. נָאוֹר, רַחֲמֶיךָ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. נִפְלָאִים, וַתְּאַר אֶת עֲמוּסֶיךָ. סוֹךְ מֶסֶךְ רַגְלֵי לְלוּדִים מַסַּכְתָּ. שִׂיחַ נוֹאֲקֶיךָ, עֵת שָׁם הִסְכַּתָּ. עִבְרִים, בְּאֶבְרָתְךָ סַכְתָּ. עִזְּרִים, בְּעֶבְרָתְךָ חָשַׂכְתָּ. פַּצְתָּ, תְּנוּךְ הַטּוּ, וְאַל תֶּחֱטָאוּ. פְּסוּלֵי פּוֹרְכִים, לְעֻמָּם לוּהֲטוּ: חזן צֹאן לַפֶּסַח, מִשְׁכוּ וְשַׁחֲטוּ. צִדְקוּ, אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ, בְּיוֹם אֶחָד, בַּל תִּשְׁחָטוּ:

מַחְשְׁבוֹתֶיךָ, לְרַחֲמֵנוּ. מִפְּעָלוֹתֶיךָ, לְרוֹמְמֵנוּ: חזן מְעוֹרֵר רְדוּמֵנוּ. מַרְעִיף מְרוֹמְמֵנוּ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בית ישראל

אבְּשׂוֹרָה זָאגְן אַז יִצְחָק וֶועט גִיבָּארֶען וֶוערֶען כִּוַּנְתָּ הָאסְטוּ גִיבָּאטֶען דִי זֶעלְבִּיגֶע צַייט אַז מֶען זָאל מַאכֶן יוֹם טוֹב אוּנ מֶען זָאל קְנִיפִּין פּוּל קָרְבָּנוֹת לַהֲגוֹת אוּנ מֶען זָאל לֵייעֶנֶן וֶועכְצֶעהֶן טֶעג אִין נִיסָן דִי פָּרָשָׁה פוּן שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז אֲהֵבוּךָ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבֶּן דִיךְ לִיבּ דְרוּם הֵייסֶן זֵיי דַיינֶע לִיבּ הָאבֶּר דֶר בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּער זֵייא מִיט דֶעם בּוֹאוּנְג פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיבֶּער הִיפּ זֵייא אוּנ בַּאשִׁיץ זֵיי פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען:

מָה אֵלּוּ וָוס פַאר אַשְׁבַּארְקֵייט אִיז דַיינֶע נִסִּים דוּ הֵייכְסְט מִיט דַיינֶע נִסִּים דִי וָואס פְּלִיעֶן צוּ דִיר נָאוֹר דוּ לִיכְטִיגֶר גָאט דַיין דֶר בַּארִימְקֵייט אִיז אוֹיף אַלֶע דַיינֶע וֶוערְק מִיר בֶּעטֶען דִיךְ גָאט פַר מֶער דַיינֶע קִינְדֶר מִיט דִי וָוס זַיינֶן גִילָאדֶן מִיט מַצּוֹת פוּן דֶר מוּטֶערְם לַייבּ סוֹךְ אֵיין כּוֹס פוּן פּוּרְעָנִיּוֹת הָאסְטוּ אָן גִישֵׁיינְקְט צוּ דִי מִצְרַיִם וָוס הֵייסֶן לוּדִים שִׂיחַ דִי תְּפִלָּה וָוס דִיא יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן דִיךְ גִיבֶּעטֶען אִין דֶער צַייט הָאסְטוּ פַאר נוּמֶען עִבְרִים דִי יוּדֶען הָאסְטוּ מִיט דַיינֶע פְלִיגֶעל בַּאשִׁיצְט אוּנ דִי מִצְרַיִם הָאסְטוּ גִישְׁלָאגֶען מִיט דֶער מַכָּה פוּן חוֹשֶׁךְ מִיט צָארֶען פַּצְתָּ דוּ הָאסְט גִירֶעט צוּ דִי יִשְׂרָאֵל זֵיי זָאלֶן נֵייגִין זֵייעֶרֶע אוֹעֶרֶן צוּ דַיין גִיבָּאט אוּנ זָאלֶן נִיט זִינְדִיגֶן פְּסִילֵי דִי אָפּ גֶעטֶר פוּן מִצְרַיִם וָוס זֵיי הָאבֶּן דָארְטֶן גִידִינְט מִיט דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען וָוארֶען פַאר פְלַאמְט פַר אִירֶע אוֹגֶן צֹאן דְרוּם הָט עֶר גִישַׁאפְּט מֶען זָאל נֶעמֶען אַשָּׁאף צוּ אַקָרְבָּן פֶּסַח וָוארוּם דִי אָפּ גָאט פוּן מִצְרַיִם הָט גִיהֵייסֶן טְלֶה וֶוען מֶען הָט גִישָׁאכְטֶן דִי מוּטֶר פוּן שָׁאף אוֹף אַקָרְבָּן פֶּסַח זָאל מֶען מַאכֶן גִירֶעכְט דִי מִצְוָה וָוס גָאט הָט גִיבָּאטֶען אִים אוּנ זַיין זוּן טָאר מֶען נִיט שֶׁעכְטֶען אִין אֵיין טָאג אוּנ זָאל נִיט נֶעמֶען דָם זֶעלְבִּיגֶע לֶעמֶעלֶע אוֹף אַקָרְבָּן פֶּסַח מַחְשְׁבוֹתֶיךָ מִיר בֶּעטֶען דִיךְ גָאט אַז דוּ זָאלְסְט קֶערֶן דַיינֶע גִידַאנְקֶען אוּנ דַיינֶע וֶוערְקוּנְג צוּ דֶר בַּארֶעמֶן אוּנ צוּ דֶער הֵייכֶן אוּנז דֶער וֶועק דִי מֵתִים מַאךְ טְרִיפֶן אוֹף זֵיי דֶעם טַל פוּן לֶעבֶּן פוּן דֶעם הִימֶעל:

קָמֵי קְהָלֶךָ. קִצַּצְתָּ בְּחֵילָךְ. קַפַּצְתָּ, חֲמֵשׁ מֵאוֹת מַהֲלָךְ. קְנוֹת לְךָ, עַם מְיַחֲלָךְ: רִשְׁפַּתְּ צָרִים. רִבּוּעַ מַכּוֹת, צוֹרְרִים. רָאָה יִרְאוּ, כֵּן יְצוּרִים. רוֹמֵם צוּרִים, בְּשִׁלּוּחַ צִירִים: שַׁחַת, מְשׁוּלֵי קַשׁ, בְּסֵתֶר (נ"א בְּאוֹסֶר). שִׁלּוּם קַרְנוֹת עֶשֶׂר, שַׁלְהֶבָם בְּאָכְלוֹ, כְּקַשׁ בְּחוֹסֶר (נ"א כְּאוֹסֶר). שֶׁטֶר תַּכְלִית, מַכּוֹת עֶשֶׂר: תַּמּוּ, בְּרוּחַ זַלְעָפוֹת, תְּמִימִים, כְּיָצְאוּ בְּתוֹעָפוֹת. חזן תְּחַזֵּק, יָדַיִם רָפוֹת. תִּפְסוֹחַ עָלֵינוּ, כְּצִפֳּרִים עָפוֹת:

יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

עֵרֶב, אֲשֶׁר עָלָה אֶת עַם, הִסְבַּבְתָּ. בְּכָשְׁלוֹ, נוֹקְשׁוּ עֲשׂוֹת זָרוֹת, תִּעַבְתָּ. וּמִכִּבְלֵי כּוּר, הֵם לְךָ חָצַבְתָּ. וּכְתוֹעַ הָאסַפְסוּף, בְּלִי לְתְעוּת, צִוִּיתָ. וּמֵאָז, מַכְאוֹב כְּדַעְתָּ, הִבְלַגְתָּ וְהִרְהַבְתָּ. וּלְהַעֲלוֹת מֵעַל לְתַאַל, תָּאַבְתָּ. וּכְתַבְנִית אֲשֶׁר הֶמִירוּךָ, לְעֵין כֹּל חִבַּבְתָּ. שׁוֹר בְּעַד שׁוֹר, לְתַשְׁוֹר הִסְבַּבְתָּ. וְעַל כָּל תְּשׁוּרָה, תְּשׁוּרוֹ סִגַּבְתָּ. שִׁמְצָם הֶעֱבַרְתָּ. דָּפִּים הִצְלַלְתָּ, קִצְפָּם הִשְׁבַּתָּ. לְחַתְּלָם חִשַּׁבְתָּ. וְיִשְׁעָם קֵרַבְתָּ. בְּוַעֲדָם נִצַּבְתָּ. וּבְקִרְבָּם, נִשְׂגַּבְתָּ וְנִתְקַדַּשְׁתָּ:

חו"ק חַי וְקַיָּם, נוֹרָא, וּמָרוֹם, וְקָדוֹשׁ:

בית ישראל

קָמֵי קְהָלֶךָ דִי פֵּיינְד פוּן דַיינֶע אַיין זַאמְלוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ פַר שְׁנִיטֶען מִיט דַיין כֹּחַ דוּ הָאסְט גִישְׁפְּרוּנְגֶען פוּן דֶעם הִימֶל וָוס אִיז פִינְף הוּנְדֶערְט יָאר גַאנְג אוּנ הָאסְט דִיר גִיקוֹיפְט אֶפְּאלְק וָוס זֵייא הָאבֶּען אוֹיף דִיר גִיהָאפְט דוּ הָאסְט פַאר בְּרֶענְט דִי בַּאלֵיידִיגֶער אוּנ דוּ הָאסְט גִישְׁלָאגֶען מִיט מַכּוֹת וָואס אִיטְלִיכֶע מַכָּה אִיז גִיוֶועֶן צוּ נוֹף גִיבּוּנְדֶען מִיט פִיר מַכּוֹת רוֹמֵם דֶער הֵייךְ דִי פְרוּמֶע אוּנ שִׁיק שְׁלוּחִים דִי גַאנְצֶע יִשְׂרָאֵל וָוס זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶען מִיט שְׁטַארְקַייט דוּ זָאלְסְט שְׁטַארְקֶען דִיא שְׁלַאפֶע הֶענְט זָאלְסְט אוֹיף אוּנְז אִיבֶּער הִיפֶּען אוּנ זָאלְסְט אַיילֶען אַזוֹי וִוי דִי פוֹגֶלֶען וָוס פְלִיעֶן גִיךְ:

עֵרֶב אֲשֶׁר דָס עֵרֶב רַב וָוס אִיז אוֹיף גִיגַאנְגֶען מִיט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס דוּ הָאסְט זֵיי גִימַאכְט אַרוּם רִינְגְלֶען דֶעם מִדְבָּר דוּרְךְ זֵייעֶר שְׁטְרוֹיכְלוּנְג וֶוענֶן דִי יִשְׂרָאֵל אוֹיךְ גִישְׁטְרוֹיכְלְט גִיוָוארֶן צוּ מַאכֶן אֵיין אָפּ גָאט וָוס פַר דִיר אִיז אוּם וֶוערְדִיג אוּנ פוּן דִי נַארִישְׁקַייט פוּן מִצְרַיִם הָאסְטוּ זֵיי מְקַבֵּל גִיוֶועֶן צוּ דִיר אוּנ דוּ הָאסְט גִיבָּאטֶן אַז דָס נַארִישְׁקַייט פוּן דֶעם עֵרֶב רַב זָאלֶן מִיר גִישְׁט טָאן אוּנ אֵיידֶער דוּ הָאסְט דִי וֶועלְט בַּשַׁאפֶן הָאסְטוּ גִיזֶעהֶן אַז דֶר מֶענְטְשׁ וֶועט זִינְדִיגֶען הָאסְטוּ אִים גִישְׁטַארְקְט אוּנ הָאסְט אִים גִימַאכְט אַז עֶר קֶען תְּשׁוּבָה טָאן וַוייל עֶר לֶעבְּט אוּנ דוּ גְלוּסְט צוּ דֶער תְּשׁוּבָה דָס אִיז אַהֵיילוּנְג צוּ אִירֶע זִינְד וּכְתַבְנִית הָאטְשֶׁע זֵיי הָאבֶּן גִיזִינְדִיגְט מִיט דֶעם עֵגֶל הָאסְטוּ פָארְט זֵיי גֶעלִיבְּט אוּנ הָאסְט פַר גֶעבֶּן זֵייעֶר זִינְד הָאסְט גִיהֵייסֶן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן בְּרֶענְגֶען אֵיין אָקְס זָאל זַיין אַכַּפָּרָה דֶעם קָרְבָּן הָאסְטוּ גִישְׁטַארְקְט מֶער פוּן אַלֶע קָרְבָּנוֹת דָס הָאסְט גִיהֵייסֶן צוּם עֶרְשְׁטֶען בְּרֶענְגֶען אִים שִׁמְצָם זֵייעֶרֶע זִינְד הָאסְטוּ גִימַאכְט אִיבֶּר פִירֶען אַלֶע זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת הָאסְטוּ מוֹחֵל גִיוֶועֶן אוּנ הָאסְט זֵיי גִימַאכְט קְלָאר אוּנ זֵייעֶר צָארֶען הָאסְטוּ גִיקֶערְט דוּ הָאסְט זֵיי גִינְעהֶענְט אוּנ גִידַאכְט צוּ הֵיילֶן אוּנ צוּ הֶעלְפֶן זֵיי צְווִישֶׁן זֵייעֶרֶע זַאמְלוּנְג טוּסְטוּ שְׁטֵיין אוּנ צְווִישֶׁן זֵיי בִּיסְטוּ גִיוָוארֶן גִישְׁטַארְקְט אוּנ גִיהֵיילִיגְט:

שם המחבר אלעזר בירבי קליר

אָז, עַל כָּל חַיְתוֹ יָעַר, נִשֵּׂאתָ שׁוֹר. וְעַל כָּל נִיחוֹחַ, עָלִיתָ, תְּשׁוּרַת שׁוֹר. לִיצִיר כַּף, רָצִיתָ בְּהַטָּבַת פַּר שׁוֹר. לְחַוּוֹת, כִּי בְּהַרְרֵי אֶלֶף, כּוֹנַן כֹּחַ שׁוֹר: עֹלָה נִיוּחַם, שֵׁמוֹת חֲמִשָּׁה. עֵגֶל פַּר אֶלֶף שׁוֹר בָּקָר, בְּדַת חֲמִשָּׁה. זְמַן כִּפּוּר, בְּעַד נֶפֶשׁ, נְקוּבַת חֲמִשָּׁה. נֶפֶשׁ רוּחַ חַיָּה נְשָׁמָה יְחִידָה, מֵחֲמִשָּׁה. רָץ אֶל בָּקָר אָב, בְּזֶה מוֹעֵד. עֵת, אֲשֶׁר גְּדוּדִים, לְהַזְמִין וִיעֵד. בְּכֵן, זִכְרוֹן שׁוֹר, אָהַג בְּזֶה מוֹעֵד. שׁוֹר, אוֹ כֶשֶׂב, אוֹ עֵז, לִהְיוֹת לִי לְעֵד: יוּקְשִׁים כְּהִתְעוּ זוּ, בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֶל. רַבִּים עָלְצוּ, וּפָצוּ אֵין יְשׁוּעָתָה לְסֶגֶל. רָם, כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק, מְלַמֶּדֶת עֵגֶל, חַק בְּלֶדֶת שׁוֹר, בְּלִי לְהַזְכִּיר עֵגֶל: בְּשׁוּי מְרֵי דָלַי, רוֹעַ דִּבָּה קָשׁוֹר. בְּעַם הַמְּמִירִים כָּבוֹד, בְּתַבְנִית שׁוֹר. יָהּ, הוֹדִיעָמוֹ, כִּי נִחַם, בְּאוֹרַח מִישׁוֹר. לְכָל עוֹרְכֵי שַׁי, הִקְדִּים קָרְבַּן שׁוֹר: קוֹל צִפְצְפָה, יוֹנַת אֵלֶם, אֵיךְ כִּי יִבְחַר. בְּקוֹל עֲנוֹת, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי חַג לַיְיָ מָחָר. לִפְדִיָּה, נָתַן שׁוֹעַ, בְּלִי עוֹד, לְהִתְאַחֵר. כִּי תְּמוּר חַג מָחָר. חֲגִיגַת שׁוֹר, לְחַג בָּחַר: יוּקַשׁ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר תָּעוּ בִּלְעָדַי. יְכַפֵּר אֵלֶּה, בְּאֵלֶּה הֵם, מוֹעֲדָי: חזן רְצוּי שְׁלֹשֶׁת אֵלֶּה, יַגִּישׁוּ עָדַי. וְאֶזְכְּרָה לָמוֹ, בְּרִית שְׁלֹשֶׁת עֵדַי:

אֵל נָא, לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ, וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל, מֶלֶךְ, נוֹרָא, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ, מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ, רוֹמְמוּהוּ. רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תּוֹקֶף, תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

וּבְכֵן, שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב, אוֹ עֵז, כִּי יִוָּלֵד:

בית ישראל

אָז עַל פֿון לַאנג אָן הָאסְטוּ דֶר הויבֶּן פֿון אַלֶע חַיּוֹת אֵיין אָקְס פַר אַקָרְבָּן אוּנ אִיבֶּר אַלֶע קָרְבָּנוֹת הָאסְטוּ אוֹיף גִיהוֹיבֶּן דֶעם קָרְבָּן פֿון אֵיין אָקְס לִיצִיר צוּ אָדָם הָרִאשׁוֹן בִּיסְטוּ בַּאוִוילִיגְט גִיוָוארֶן מִיט אַקָרְבָּן פֿון אֵיין אָקְס צוּ זָאגֶן אַז דֶר אָקְס פֿון אָדָם הָרִאשׁוֹן אִיז גִיוֶוען זַיין פַאשֶׁע טוֹיזִינְט בֶּערְג גְרָאז עֹלָה מִיר גִיפִינֶען אִין דֶר תּוֹרָה וָוס עֶס אִיז פִינְף סְפָרִים פַר הַאנְדֶען שְׁטֵייט אַז דֶר אָקְס הָט פִינְף נֶעמֶען זוּמַן דֶר אָקְס אִיז אָן גִיגְרֵייט מְכַפֵּר צוּ זַיין פַר דֶר נְשָׁמָה וָוס זִיא הֵייסְט פִינְף נֶעמֶען (נֶפֶשׁ רוּחַ חַיָּה נְשָׁמָה יְחִידָה). רָץ אִין דֶעם יוֹם טוֹב פֿון פֶּסַח אִיז אַבְרָהָם גִילָאפֶען נָאךְ דֶר רִינְד אִין דֶר צַייט אַז עֶר הָט דִי מַלְאָכִים אוֹיף דֶר סְעוּדָה אֵיין גִיזַאמִילְט בְּכֵן דְרוּם טוּא אִיךְ רֵיידֶען אוּנ דֶר מַאנֶען אוּנ לֵייעֶנֶען דִי פָּרָשָׁה (שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב) דָס אִיז אֵיין עֵדוּת אִיךְ זָאל דֶר מַאנֶען דֶעם זְכוּת פֿון אַבְרָהָם יוּקְשִׁים דָס עֵרֶב רַב אַז זֵיי הָאבֶּן גִישְׁטְרוֹיכִילְט מִיט דֶעם עֵגֶל הָאבֶּן זִיךְ פִיל גִיפְרֵייט אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט אַז זֵיי וֶועלֶן שׁוֹין קֵיין הִילְף נִיט הָאבֶּן רָם אַז דֶר הוֹיכֶר גָאט הָט גִיוָואלְט מַאכֶען גִירֶעכְט דִי יִשְׂרָאֵל פֿון דֶעם עֵגֶל רוּפְט עֶר אָן אַקַאלְבּ וָוס וֶוערְט גִיבָּארֶן שׁוֹר כְּדֵי עֶר זָאל נִיט דֶר מַאנֶען דֶעם עֵגֶל וָוס זֵיי הָאבֶּן גִימַאכְט מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָט מִתְפַּלֵּל גִיוֶוען אַז גָאט זָאל שׁוֹין נִיט פַּאן אוֹיף דִי יִשְׂרָאֵל מֶער קֵיין בְּרֶעכְעֶנִישׁ כִּי פַר דֶר עֲבֵירָה וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיזָאגְט זֵיי וֶועלֶן מַאכֶען יוֹם טוֹב הָט עֶר זֵיי גִיהֵייסֶען מַקְרִיב זַיין אֵיין אָקְס אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יוּקַשׁ דָס שְׁטְרוֹיכְלוּנְג וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיזָאגְט (אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ) זָאל פַר גֶעבֶּען וֶוערֶען מִיט דֶעם וָוארְט וָוס שְׁטֵייט בַּיי דִי יָמִים טוֹבִים (אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ) רְצוּי דָס בַּאוִוילִיגוּנְג פֿון דִי דְרַיי רְגָלִים וָוס שְׁטֵייט בַּיי זֵיי (אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי). דָס זָאלֶן דִי יִשְׂרָאֵל דֶר מַאנֶען אִין זֵיי דִי נִסִּים וָוס אִיךְ גָאט הָאבּ מִיט זֵיי גִיטָאן אוּנ אִיךְ וֶועל זֵיי גִידֶענְקֶען דֶעם בְּרִית פֿון דִי דְרַיי אָבוֹת וָוס זֵיי הָאבֶּען אוֹיף מִיר עֵדוּת גִיזָאגְט אַז אִיךְ בִּין אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט אוֹיף דֶער וֶועלְט:

וּבְכֵן שׁוֹר אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען אוּנ דוּ וֶועסְט בּוֹיעֶן דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וֶועלֶן מִיר מְקַיֵּים זַיין דֶעם פָּסוּק (שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב). שׁוֹר אֲשֶׁר אַז דֶר אָקְס וָוס אָדָם הָרִאשׁוֹן הָט מַקְרִיב גִיוֶוען אוּנ הָט

שׁוּר, אֲשֶׁר מֵאָז, עֲלֵי עוֹפֶר פֶּסַח. בְּמַקְרִין וּמַפְרִים, תֵּת
כַּפְּרוּ שֶׂה. גְּמוּלָיו, צוּר, צַו עֲלֵימוֹ, לִפְסוֹחַ. בְּאוֹמֶר,
וַאֲמַרְתֶּם, זֶבַח פֶּסַח הוּא, לַיְיָ, אֲשֶׁר פָּסַח: שור

שׁוּר דָּרַשׁ אָב, לְהַאֲרִיחַ קְרוּאֵי אֵל. הֵכִין עֻגוֹת מֵאָז,
לְהַמְשִׁכוּ, אַחֲרֵי אֵל. וּבְצִדְקוֹ חָפְשׁוּ. יִשְׁרֵי אֵל.
אֲשֶׁר פָּסַח, עַל בָּתֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שור

שׁוּר זָעַם, יְחוּמֵי אֲרַם נַהֲרָיִם. חָיְבוּ בְּתַבְנִיתוֹ, לָשׁוּב
אֲחוֹרָיִם. טוֹב, זָכַר לָמוֹ, יוֹשֵׁב כְּחוֹם צָהֳרָיִם.
בְּמִצְרַיִם, בְּנָגְפוֹ אֶת מִצְרָיִם: שור

שׁוּר יִמַּן, מַעֲשֵׂה שׁוּר, בּוֹ לְהַצִּיל. כּוֹנְנוּ בְּמִלּוּאִים,
פְּסוּחִים, בּוֹ לְהַצִּיל. לְהָגֵן לְמַתֵּט, לִפְסוֹחַ וּלְהַצִּיל.
כְּמוֹ בְּחָם, וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל: שור

שׁוּר מְכַפֵּר בֶּעָשׂוֹר, מְשׁוּחִים בּוֹ, כְּחִיְּבוּ. נֶעְלַם דָּבָר
בָּעֵדָה, בּוֹ יֶאֱהָבוּ. סְלִיחָה מָצְאוּ בוֹ, שׁוֹבְבִים
כְּהֶעֱווּ. וַיִּקּוֹד הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲווּ: שור

שׁוּר, עֲלֵי מְשׁוֹרְרִים, בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ. פִּשְׁעָם לִמְחוֹל.
לְשָׁרֵת בַּקּוֹדֶשׁ. צֶדֶק, הֱיוֹת רֹאשׁ, לְנִיחוֹחֵי קוֹדֶשׁ.
בְּאֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ, מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ: שור

בית ישראל

זיך אום גילייזט זיין לייב האט ער גיהאט איין האָרן אונ קלאָען זיינע קינדער האט גאט גיהייסען אין זכות פון קרבן פסח צו באשיצען ווי עס שטייט אין פסוק (וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח). שור דרש דער אָקס וואס אברהם האט גישאָכטען אויף דער סעודה פון די מלאכים אונ האט זיי אָן גיגרייט מצות אונ פון דענסטמאָל האָבען זיי זוכה גיוועזן אין דער מדבר צו ציהען נאך גאט אונ אין זיין זכות זענען די ישראל אַרוס גיגאנגען פריי פון מצרים אונ האט איבער גיהיפּט אויף די הייזער פון די ישראל. שור זעם זיי האבען דער צאָרינט גאט די קינדער פון אברהם וואס ער איז פון ארם נהרים מיט אגישטאלט פון איין אָקס זענען זיי חייב גיוואָרען זיי זאָלען זיך צוריק אום קערען קיין מצרים האט גאט זיי דער מאנט דעם זכות פון אברהם וואס ער איז גיזעסען אויף דער טיר פון דעם גיצעלט אונ האט זיך מל גיוועזן אונ עס איז גיוועזן אזו ווי אין מצרים ווי עס שטייט (בְּנָגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם). שור ימן גאט האט אן גיגרייט אונ האט גישאפט אז מען זאל מקריב זיין ביי די מלואים איין אָקס כדי ער זאל זיי מציל זיין פון די זינד פון דעם עגל מגין אונ מציל זיין אזו ווי עס שטייט ביי די מצרים (וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל). שור מכפר דער כהן האט אום יום כפור מקריב גיוועזן איין אָקס אז דם בית דין האט גיזינדיגט אונ האבען מקריב גיוועזן איין אָקס זענען זיי מיט דעם גיליבט גיוואָרען גאט האט מוחל גיוועזן זיי די עבירות אז זיי האבען תשובה גיטאן אונ האבען מתודה גיוועזן אויף דעם אָקס ווי עס שטייט (וַיִּקּוֹד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ) זיי האבען זיך גיבוקט צו גאט.

שׁוּר, קָצַב, לְחָגֹג וְכֶשֶׂב וָעֵז, בְּמֶלֶל. רֶנֶן עֲלֵימוֹ, קְרִיאַת הַלֵּל. שָׁלשׁ כִּתּוֹת, גְּבוּרוֹת בָּם, לְמַלֵּל: חזן תּוֹדָה, וְקוֹל זִמְרָה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל: שור

יוֹצְאֵי חִפָּזוֹן. סִפְּקָם מָזוֹן. לְשׂוֹבַע. וְלֹא לְרָזוֹן, קָדוֹשׁ:

וּבְכֵן, וַאֲמַרְתֶּם, זֶבַח פֶּסַח:

אֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ, הִפְלֵאתָ בַּפֶּסַח. בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת, נִשֵּׂאתָ פֶּסַח. גִּלִּיתָ לְאֶזְרָחִי, חֲצוֹת לֵיל פֶּסַח. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח: דְּלָתָיו דָּפַקְתָּ, כְּחֹם הַיּוֹם, בַּפֶּסַח. הִסְעִיד נוֹצְצִים, עֻגוֹת מַצּוֹת, בַּפֶּסַח. וְאֶל הַבָּקָר רָץ, זֵכֶר, לְשׁוֹר עֵרֶךְ פֶּסַח. ואמרתם זבח פסח: זוֹעֲמוּ סְדוֹמִים, וְלוֹהֲטוּ בָּאֵשׁ, בַּפֶּסַח. חֻלַּץ לוֹט מֵהֶם, וּמַצּוֹת אָפָה, בְּקֵץ פֶּסַח. טִאטֵאתָ אַדְמַת מֹף, וְנֹף, בְּעָבְרְךָ בַּפֶּסַח. ואמרתם זבח פסח: יָהּ, רֹאשׁ כָּל אוֹן, מָחַצְתָּ, בְּלֵיל, שִׁמּוּר פֶּסַח. כַּבִּיר, עַל בֵּן בְּכוֹר, פָּסַחְתָּ, בְּדַם פֶּסַח. לְבִלְתִּי תֵּת מַשְׁחִית לָבֹא, בִּפְתָחַי, בַּפֶּסַח. ואמרתם זבח פסח: מְסֻגֶּרֶת סֻגָּרָה, בְּעִתּוֹתֵי פֶּסַח. נִשְׁמְדָה מִדְיָן, בִּצְלִיל, שְׂעוֹרֵי עֹמֶר פֶּסַח. שֹׂרְפוּ, מִשְׁמַנֵּי פּוּל וְלוּד, בִּיקַד יְקוֹד פֶּסַח. ואמרתם זבח פסח: עוֹד

בית ישראל

שור עֲלֵי דֶר אָקְס הָט מְכַפֵּר גִיוֶוען אוֹיף דִי לְוִיִּם וָוס הָאבֶּען גִיזוּנְגֶען אוּנ הָאבֶּן בַּאדִינְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דֶר אָקְס הָט זוֹכֶה גִיוֶוען צוּם עֶרְשְׁטֶען אִין דֶר פַּרְשָׁה אֵלֶּה מוֹעֲדֵי וָוס מֶען לֵייעֶנְט אוּם יוֹם טוֹב. שור קָצַב אַיין אָקְס הָט עֶר גִיהֵייסֶען מַקְרִיב זַיין פַר אַקָרְבָּן חֲגִיגָה אוּנ אַשָּׁאף אָדֶר אַצִיג הָט עֶר גִיהֵייסֶען בְּרֶענְגֶען פַר אַקָרְבָּן פֶּסַח מֶען זָאל אִיבֶּר זֵיי זָאגֶן הַלֵּל אִין דְרַייא כִּתּוֹת הָט מֶען דֶעם קָרְבָּן פֶּסַח גִישְׁאכְטֶען אוּנ הָאבֶּן דֶר צֵיילְט דִי נִסִּים פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם דָא הָאבֶּן זֵיי גִיזוּנְגֶען הוֹדוּ אִין הַלֵּל יוֹצְאֵי דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענֶען אַרוֹם גִינַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם אַיילֶענְדִיג הָאסְטוּ זֵיי בַּאגִינֶגע מִיט שְׁפַּייז צוּ זַאטְקֵייט אוּנ נִיט צוּ מָאגֶערְקֵייט הֵיילִיגֶער גָאט:

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם אוּנ אַזוֹי זָאלְט אִיר דֶער צֵיילֶען דָאס שֶׁעכְטוּנְג פוּן דֶעם קָרְבָּן פֶּסַח:

אֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ דָס שְׁטַארְקֵייט פוּן דַיין גְבוּרָה הָאסְטוּ גִיוואוּנְדֶערְט אוּם פֶּסַח דֶר אָן הֵייבּ פוּן אַלֶע יָמִים טוֹבִים אִיז פֶּסַח דוּ הָאסְט דִיךְ בַּאוֵויזֶען צוּ אַבְרָהָם אַז עֶר אִיז נָאךְ גִילָאפֶּען דִי לַייט פוּן אַמְרָפֶל דָאס אִיז גִיוֶוען הַאלְבֶּע נַאכְט פוּן פֶּסַח דְּלָתָיו גָאט הָאט זִיךְ בַּאוִויזֶען צוּ אַבְרָהָם אַז עֶר הָט זִיךְ מַל גִיוֶוען אוּם פֶּסַח עֶר הָט נִימַאכְט עֶסֶען דִי מַלְאָכִים מַצּוֹת אוּם פֶּסַח דָס וָוס עֶר אִיז גִילָאפֶּען נָאךְ דֶעם אָקְס אִיז אַזֵכֶר אַז מֶען בֶּארְף בְּרֶענְגֶען אַקָרְבָּן חֲגִיגָה אוּם פֶּסַח זוֹעֲמוּ דִי לַייט פוּן סְדוֹם הָאבֶּען דֶר צָארִינְט גָאט זֶענֶען זֵיי פַר בְּרֶענְט גִיוָוארֶען אוּם פֶּסַח לוֹט אִיז נִיצוֹל גִיוָוארֶען פוּן זֵיי אוּנ הָט גִיבַּאקֶען מַצּוֹת סוֹף פֶּסַח דוּ הָאסְט אוּם גִיקֶערְט דָאס לַאנְד פוּן מִצְרַיִם אַז דוּ בִּיסְט אִיבֶּער גִיפָארֶען אוּם פֶּסַח יָהּ גָאט הָט גִישְׁלָאגֶען אַלֶע בְּכוֹרִים פוּן מִצְרַיִם דִי נַאכְט פוּן פֶּסַח דֶער שְׁטַארְקֶער גָאט הָאט אִיבֶּער גִיהִיפְּט דִי הַייזֶער פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וֶוערֶען אָן גִירוּפֶען בְּנִי בְּכוֹרִי אִין זְכוּת פוּן דֶעם בְּלוּט פוּן קָרְבָּן פֶּסַח כְּדֵי עֶס זָאל נִיט קוּמֶען קֵיין פַר דַארְבוּנְג אִין אוּנְזֶערֶע טִירֶען אוּם פֶּסַח מְסֻגֶּרֶת דִי שְׁטָאט יְרִיחוֹ אִיז פַר שְׁלָאסֶען גִיוֶוען אִין דֶר צַייט פוּן פֶּסַח דָאס לַאנְד מִדְיָן אִיז פַר טִילִיגְט גִיוָוארֶען אִין דֶעם זְכוּת פוּן דֶעם עוֹמֶר דָס פֶּעטֶע חַיִל פוּ' סַנְחֵרִיב אִיז פַר בְּרֶענְט גִיוָוארֶען מִיט בְּרֶענֶעדִיגֶע פַייעֶר אוּם פֶּסַח עוֹד עֶס אִיז נָאךְ פְרִי גִיוֶוען אַז סַנְחֵרִיב הָט זִיךְ גִישְׁטֶעלְט אִין דֶער שְׁטָאט נוֹב בִּיז עֶס הָאט

הַיּוֹם, בְּנוֹב לַעֲמוֹד, עַד גָּעָה, עוֹנַת פֶּסַח. פַּס יַד כָּתְבָה, לְקַעֲקַע צוּל, בַּפֶּסַח. צָפֹה הַצָּפִית, עָרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן, בַּפֶּסַח. ואמרתם זבח פסח: קָהָל כִּנְּסָה הֲדַסָּה, לְשַׁלֵּשׁ צוֹם, בַּפֶּסַח. רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע, מָחַצְתָּ בְּעֵץ חֲמִשִּׁים, בַּפֶּסַח. שְׁתֵּי אֵלֶּה רֶגַע תָּבִיא לְעוּצִית בַּפֶּסַח. תָּעוֹז יָדְךָ, וְתָרוּם יְמִינְךָ, כְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ, חַג פֶּסַח. ואמרתם זבח פסח:

וּבְכֵן, וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת, פַּתְרוּסִים הִפְרַכְתָּ. וְאַרְכָּא, לָמוֹ הֶאֱרַכְתָּ. לְשַׁלַּח בְּלִי עִכּוּב, עַם אֲשֶׁר בֵּרַרְתָּ. וְכַמֶּה פְּעָמִים, כָּמוֹ הֵעַדְתָּ. וְכָאֵדֶה, כַּמָּה, פַּם הִתְרֵיתָ. וְכִלָּיוֹן, עֲלֵיהֶם לֹא גָמַרְתָּ. עַד כִּי גָמְרוּ רִשְׁעָם, כַּאֲשֶׁר גָּזַרְתָּ. וְנִאֲצוּ, לָמוּל צִיר, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ. וְנָם, מִי יְיָ, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, לְשַׁלַּח אֶת הָעָם, אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְאַתָּה לְעַמָּם, קִנְאָה אָזַרְתָּ. וּכְגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיַּיִן, מִשְׁנֶה הֵעַרְתָּ. כְּלֵי קְרָב,

גמול רשע

רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע מָחַצְתָּ כו׳ הָמָן הָרָשָׁע הָאט מֶען דִי קָאפּ צוּ זֶעצְט דִיא מְפָרְשִׁים פְרֶעגִין אֵיין פְרַאגֶע וָוארוּם הָט מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק זִיךְ נִיט גֶעבּוּקְט פַר הָמָן הָרָשָׁע, בִּיז אַז עֶר הָאט גֶעבְּרַאכְט דֶעם כְּלַל יִשְׂרָאֵל צוּ סַכָּנָה, נָאר דֶר צוּ אִיז דָא אֵיין שֵׁיינֶע מַעֲשֶׂה, אִין יַלְקוּט, אַז אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, אִיז זַיין רֶעגִירֶען גֶעוֶועז אִיבֶּער הוּנְדֶערְט זִיבֶּענְצְוַואנְצִיג מְדִינוֹת, הָט עֶר גֶעפִירְט אַיין שְׁטְרֵייט אִין אַזְיֶע, פֶערוּפְט עֶר דִי צְוֵויי גֶענֶערֶעלֶער מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק, אוּנ הָמָן הָרָשָׁע, אוּנ הָט זֵייא גֶעגֶעבֶּען אַמֶענְגֶע גֶעלְד אוּנ זַיינֶען אַוֶועק אִין מִלְחָמָה, מִיט אַגְרוֹיסֶען אַרְמֵייֶע, זֵיי זַיינֶען עֶטְלִיכֶע צֶענְדְלִיק מַייל אָבּ גֶערֵייזְט, מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק אִיז עֶר גִיוֶוען זֵייעֶר אָנְגֶענוּמֶען בַּייא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ צוּ לִיבּ זַיין קֶענְטְנִיסֶע, עֶר אִיז גֶעוֶועזֶן פוּן סַנְהֶדְרִין וָוס עֶר הָט גֶעקָאנְט זִיבֶּעצִיג לְשׁוֹנוֹת אוּנ אַזוֹי עֶר אִיז גֶעקוּמֶען מִלְחָמָה הָאט עֶר קֵיין בְּלוּט נִיט פֶערְגָאסֶען, נָאר עֶר הָט גֶעבְּרַאכְט גָאלְד אוּנ זִילְבֶּער פִיל, אוּנ הָמָן הָרָשָׁע הָאט אַיין גֶענוּמֶען פִיל מְדִינוֹת מִיט זַיין פֶערְדֶערַיי אִיז ווִי זֵיי זַיינֶען גֶעוֶועזֶען אִין וֶועג הָט מָרְדְּכַי פֶערְבְּרַאכְט אִין דֶרעלִיגְיֶעזֶע זַאכֶן, אוּנ הָמָן אִיז גֶעלֶעגֶן אִין הוּלְטַייסְטְוָוא אִיז בַּיי אִיהְם אוֹיסְגֶעגַאנְגֶן דִי גֶעלְד, אוּנ עֶר בֶּעדַארְף גֶעבֶּען שְׁפַּייז דִי אַרְמֵייֶע, אִיז גֶעוָוארֶען אֵיין רַעשׁ (אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הָט נִיט גֶעשְׁטָארְט וִויסֶען דֶר פוּן) הָט עֶר קֵיין שׁוּם עֵצָה נִיט גֶעהַאט, הָט עֶר גֶעמוּזְט קוּמֶען צוּ מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק עֶר זָאל אִיהְם לֵייעֶן גֶעלְד, הָט מָרְדְּכַי צוּ אִיהְם גֶעזָאגְט, אִיךְ וֶועל דִיר לַייעֶן, נָאר בְּאוֹפֶן אַז דוּ וֶועסְט קוּמֶען מִלְחָמָה הַאלְטֶען אוֹיף אַ מְדִינָה, זָאלְסְטוּ דִי יְהוּדִים נִיט דְרִיקֶען, אוּנ אוֹיבּ דוּ וֶועסְט נִיט אַוֶועק גֶעבֶּען צוּרִיק דִיא גֶעלְד, בִּיסְטוּ אֵיין קְנֶעכְט בַּיי מִיר אוּנ הָט אִיהְם אוֹיף דֶעם אוֹפֶן גֶעלִייעֶן, הָמָן הָט אִיהְם גֶעקוּסְט דִי פִיס, אוּנ הָט גֶעזִיגִילְט אַז עֶר אִיז בַּיי מָרְדְּכַי אֵיין קְנֶעכְט, דַארוּם הָט מָרְדְּכַי פַר אִיהְם קֵיין שׁוּם מוֹרָא גֶעהַאט, טָאמֶר ווִי, וַוייזְט עֶר דָם הָמָנְס זִיגֶעל אַז עֶר אִיז בַּיי אִיהְם אַ קְנֶעכְט:

בית ישראל

גִיגְרַייכְט דִי צַייט פוּן פֶּסַח אֵיין הַאנְט פוּן דֶעם הִימֶל הָט גִישְׁרִיבֶּן בַּיי דֶעם בֵּלְשַׁצַּר אוֹיף דֶער וַואנְט אוּים צוּ רַייסֶען דֶעם וָוארְצִיל פוּן בָּבֶל אוּם פֶּסַח בֵּלְשַׁצַּר הָאט דָאס גִיזֶעהֶן אַז עֶר אִיז גִיזֶעסֶן בַּיי דֶעם טִישׁ אוּם פֶּסַח. אֶסְתֵּר הָט אַיין גִיזַאמִילְט דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ הָט זֵיי גִיהֵייסֶען זֵייא זָאלֶן פַאסְטֶען דְרַיי טֶעג אוּנ דֶר דְרִיטֶער טָאג אִיז גִיוֶוען אִין פֶּסַח דֶעם קָאפּ פוּן הָמָן הָאסְטוּ פַאר שְׁנִיטֶען מִיט אֵיין תְּלִיָּה פוּן פוּפְצִיג אֵיילֶען אִין פֶּסַח שְׁתֵּי דִי צְוֵוייא פַּרְעֹה אוּנ הָמָן וָואס קוּמֶען אַרוֹס פוּן עֲמָלֵק הָאבֶּן אַמַפָּלָה גִיהַאט אִין אֵיין אוֹגֶען בְּלִיק תָּעוֹז עֶס זָאל זִיךְ שְׁטַארְקֶען דַיין לִינְקֶע הַאנְט אוּנ זָאל זִיךְ דֶר הֵייבֶּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אַזוֹ. וִויא דִי נַאכְט אִיז גִיהֵיילִיגְט גִיוָוארֶען מִיט דֶעם יוֹם טוֹב פוּן פֶּסַח:

וּבְכֵן וּלְךָ אוּנ דֶען וֶועט אוֹיף גֵיין צוּ דִיר אַקְדוּשָּׁה פוּן דִי יִשְׂרָאֵל דֶען דוּ בִּיסְט דֶער הֵיילִיגֶער אוּנ דֶער הֶעלְפֶער פוּן דִי יִשְׂרָאֵל:

בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת מִיט צֶעהֶן מַכּוֹת הָאסְטוּ דִי מִצְרַיִם צוּ בְּרָאכֶן דוּ וָואלְסְט זֵיי גִיקָאנְט בַּאלְד שְׁלָאגֶן מִיט דֶער מַכָּה פוּן בְּכוֹרִים נָאר דוּ הָאסְט זֵיי אֵיין יָאר פְרִיעֶר אֵיין הַתְרָאָה גִיטָאן זֵיי זָאלֶן שִׁיקֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס דוּ הָאסְט אוּם דֶער וַוייל פַר אֵיין פָאלְק וְכַמֶּה דוּ הָאסְט זֵיי עֶטְלִיכֶע מָאל אֵיין הַתְרָאָה גִיטָאן אוּנ פִיל מָאל הָאסְטוּ זֵיי אָן גִיזָאגְט אוּנ דוּ הָאסְט זֵיי נִיט גִינָאלְט פַר לֶענְדֶן אַז זֵיי הָאבֶּן אוּם גִיאַרְבֶּעט מִיט דִי יִשְׂרָאֵל דִיא צַייט וָוסגָאט הָט גִיזָאגְט צוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ וְנִאֲצוּ אוּנ זֵיי הָאבֶּן גִיצֶערְנְט אַקֶעגֶן מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ הָאבֶּען גִיזָאגְט וֶוער אִיז אַייעֶר גָאט וָואס דוּ זָאגְסְט פוּן זַיינֶט וֶועגֶן צוּ שִׁיקֶן יִשְׂרָאֵל אוּנ דוּא הָאסְט דִיךְ קֶעגֶן זֵיי מְקַנֵּא גִיוֶוען אוּנ אַזוֹ ווִי אֵיין גִבּוֹר פוּן וויין הָאסְטוּ דִיךְ דֶר וֶועקְט אוּנ דוּ בִּיסְט אִיבֶּער גִיפָארֶען זֵייעֶר לַאנְד מִיט כְּלֵי זַיין אוּנ הָאסְט

חגרת. בארצם עברת. בכוריהם פגרת. דהביהם שברת. ראשית אונם. הדברת. בשופטיהם, שפטים עשית. לילה חצית. ראש מחצת. תנין רעצת. ראש לויתן. רצצת. בכל גיא, אותם הפצת. למען ספר שמך, עצת. חמש מאות מהלך. רצת, ולסוף, בסוף, לחומו נפצת. וכל שאונו, בסאסאה לחצת. ועל ההרים, קפצת. ולישע עמך, יצאת. ואותם, בזרוע הוצאת. וכל המוני חם, כחוחים הצית. כי כמדתם, למו מדדת. וכל היקום, בם למדת. וכמו ענו, עם אשר חמדת. בה במדה, אותם השמדת: הם שפכו כמים, דם עולליהם. לכן, לדם נהפכו, נוזליהם: הם מעכום, למען השחיתם. לכן, עלתה צפרדע, ותשחיתם: הם לחצום, בעפר וחומר, ללבון לבנים. לכן, הומר עפרם, לכנים: הם הגלום, להביא חיות, להצדאות. לכן, ערוב בא בגבולם, להצדות: הם השיתום כמו חללי קבר. לכן, היתם סגרה, לדבר: הם אסרום, להריק רבועות. לכן, מם חמודם, באבעבועות: הם העבידום (כפרך) בהום ונשף. לכן, סגר מקניהם, לברד וגם רשף: הם גאו, במלך אין לארבה. לכן, לא היה כן, ארבה: הם האפילו, ברה כשמש. לכן בשברם, יום, נחשך לאמש: הם יעצו, לאבד בן בכור. לכן, חצות לילה, נגף בם, כל בכור: הם זממו, לאבדם במים. לכן, באו באש, ובמים: ואתה, פסחת בחצי ליל, על פתחים. באכלם, זבחי פסחים. ובעצם היום, הוצאתם שמחים. לעין פתרוסים וכסלוחים. והוצתו, כקוצים

בית ישראל

זייערע בכורים געהרגת און זייער גרויסקייט האסטו צו בראכען אין זייערע שופטים האסטו גיטאן איין משפט און האסט די נאכט צו טיילט און די בכורים האסטו געהרגת און פרעה וואס ער ווערט אן גירופן תנין האסטו צו בראכן און האסט אים צו קוועטשט זיין קאפ בכל אויף דער גאנצער וועלט האסטו די מצרים פר שפרייט כדי זיי זאלן דר ציילן דיין נאמן דו ביסט גילאפן פינף הונדערט יאר גאנג און האסט די מצרים דער טרונקען אין ים סוף די מצרים האסטו באצאלט מדה כנגד מדה צו דער הילף פון דיין פאלק ביסטו גישפרונגן איבער בערג און האסט זיי אויס גיצויגן מיט שטארקייט וכל די מצרים האסטו פר ברענט ווי דערנער אזו ווי זיי זענען גווערט גיוועזן מיט דער שטראף פון זיי האבן זיך גאר די וועלט אפ גילערנט וכמו און אזו ווי זיי האבן דיין גלוסטיג פאלק גיפייניגט אזו האסטו זיי פר טיליגט הם זיי האבען פר גאסן דם בלוט פון יודישע קינדר ווי וואסר דרום איז גיווארן פון זייער וואסר בלוט הם מעכום זיי האבן יודישע קינדר איין גימויערט דרום איז אויף גינאנגן די פרעש און האט זיי פר דארבן הם לחצום זיי האבן מיט די ישראל גיארבעט מיט ליים און מיט ציגיל דרום איז גיווארן פון זייער ערד כנים הם הגלום זיי האבן די ישראל גיטריבן האפען חיות דרום איז גיוועזן די מכה די חיות זאלן זיי האפען הם השיתום זיי האבן גימאכט די ישראל הפקר צו טייטן דרום איז גיקומען אויף די בהמות די מכה פון דבר הם אסרום זיי האבן פר מיטען די ישראל פון צו קומן צו זייערע ווייבר דרום איז צו גאנגן זייערע לייבר מיט פייכטע בלאטערן הם העבידום זיי האבן שווער גיארבעט מיט די ישראל ביי טאג און ביי נאכט דרום האט זייערע בהמות דער האגל דר שלאגען. אז זיי האבן גישפעט אויף דעם צו זאג אז די ישראל וועלן זיך מיצרן דרום איז גיקומן אויף זיי די מכה פון היישעריקן הם האפילו זיי האבן גימאכט פינצטער די ישראל וואס זענען גיגליכן צו דער זונן דרום האט נאט זיי גישלאגען מיט פינצטערניש הם יעצו זיי האבן גיוואלט מאכן פר לירען די ישראל וואס זענען איין בכור דרום האט ער גיטייט אין האלבע נאכט די בכורים פון מצרים הם זממו זיי האבן די ישראל גיוואלט מאכן פר לירן אין וואסר דרום איז אויף זיי גיקומן מכות פון פייער און וואסר ואתה פסחת און דו האסט איבער זיי איבער גיהיפט אין האלבע נאכט אז זיי האבן גיגעסן דעם קרבן פסח און אין לויטערן טאג האסטו זיי אויס גיצויגן מיט פרייד צו פר די אויגן פון מצרים און די מצרים האסטו פר ברענט ווי אפ גישניטענע דערנער ושושנים און אז די האסט

כסוחים, ושושנים. מלקטו מבין החוחים. רנן והלל ושיר, משוחחים. רננות, לך משיחים. תודה וקול זמרה, פוצחים: ואתה, בשמחתם שמחת. ובישועתם נושעת. ובכל צרתם, צרת. בבן, קצם קצרת: וכמו היו, בין החוחים. לנאמן בית נגלית, בסנה וחוחים. וכמו לוחצו, בלבנים וחומר, כן נגלית, בלבנת ספיר, באומר. וכהוציאתם, מתחת סבלות. אתם הוצאת מסבלות: וכהובאו בבלה. למענם, שלחת בבלה: וכנדו לעילם, כסאך הושם, בעילם. וכנעו ליון, עוררת, בא ליון. וכגלותם לשעיר, אלי קורא, משעיר. ובשובם מאדום. אתם תבא אדום. כאמור, מי זה, בא מאדום: ובבואך לדלתי לבנון. אתך יבאו, ללבנון: כי מרחם, אותם נשאת. ומבטן, אותם העמסת. כרעים וכאחים, הם לך התאמת. ברדתם לחם, עמם רדת. וכל מחניך הורדת: ובעלותם. אתם עלית. וכל משרתיך, העלית. ובצאתם יצאת. ובענוים נמצאת. ובנוחם. מנוחה מצאת. וצבאותיך אשר במעלה, הוצאת. להודיעם, כי כמו נרצית. ובשבילם, גיא ודוק, יצרת. ובקרבם; נתקדשת ונשגבת ונערצת ונתאדרת ותתהדרת. וכפאר מעלה, פארם אמצת. וכשירות רום, שירתם חפצת. וכקדשת מרום, קדשתם היות, פצת. ובכנוי שם גבוה, שמותם הצצת. אלים, בשם אלים. אלהים, בשם אלהים. בנים, בשם בנים. מחנות, בשם מחנות. שמות, בשם שמות. מחיצות, בשם מחיצות. אין כאל, בשם מיכאל. גבורי אל, בשם

בית ישראל

אוים גיקליבן די ישראל ווי ארויז פון דערנער טוען זיי זינגען לויב צו דיר מיט קולות פון גיזאנג טוען זיי דיך לויבן ואתה אז די ישראל ווערן גיהאלפן אונ פרייען זיך פרייסט דו דיך אויך מיט זיי ובכל אונ וייל גאט כביכול דט צער גיהאט אז די ישראל איז ענג גיוועזן דרום הט ער גימאכט קורץ דם גלות פון מצרים וכמו היו אונ אזו ווי די ישראל זענען גיוועזן אין מצרים ווי צווישן דערנער הט גאט זיך באוויזען צו משה רבינו אויף דעם דארען אוים צו לייזען די ישראל וכמו לוחצו אונ אזוי ווי מען הט מיט זיי גיארבעט מיט ציגיל אונ ליים אזו הט זיך גאט באוויזען אונטער זיינע פים איז גיוועזן ווי א ציגיל פון אדימענט ווס הייסט ספיר וכהוציאתם אונ אז דו האסט זיי אוים גיצויגן פון דעם גלות מצרים פון שווערע ארבעט ביסטו מיט זיי אויך ארוים גיגאנגען פון גלות מצרים אז די ישראל זענען פר טריבען גיווארן אין גלות בבל איז גאט אויך גיגאנגען מיט זיי אונ אז זיי זענען פר טריבען גיווארן קיין שושן הבירה ווס ווערט אן גירופן עילם הט גאט גישטעלט זיין שטול אין עילם אונ אז זיי זענען פר טריבן גיווארן קיין שעיר הט גאט מיך גירופן פון דעם לאנד שעיר אונ אז גאט וועט קומן צו די טירען פון דעם בית המקדש וועלן די ישראל אויך קומן מיט אים כי מרחם דען דו האסט די ישראל גיטראגן ווי מען טראגט אקינד אונ פון דר מוטערם בויך האסטו זיי גילאדן מיט מצות אונ האסט זיי צו דיר באהעפט ווי צווילינג ברדתם אז די ישראל האבען גינידערט אין גלות מצרים האסטו מיט אלע מלאכים אויך גינידערט אונ אז די ישראל זענען ארוים גיגאנגען פון מצרים ביסטו מיט זיי אויך ארוים גיגאנגען אונ מיט אלע דיינע באדינערם אונ ביסט גיווארען גיפונען אין זייער פיין צו ענטפערן זיי אונ אין זייער רואונג טוסטו אויך רוען וצבאותיך בשעת כתן תורה האסטו אוים גיצויגן די מלאכים פון דעם הימל צו ווייזען אז ער הט באוויליגט די ישראל אונ צווישען די ישראל ביסט דו גיווארן גיהייליגט אונ באשיינט אונ גישטארקט וכפאר אזו זיי שיינע גיזאנג פון די מלאכים אזו טוסטו וועלן דם לויב פון די ישראל וכקדושת דו האסט גיזאגט די קדושה פון די ישראל זאל זיין אן גינומען אזו ווי די קדושה פון מלאכים ובכנוי אונ אזו ווי די נעמען פון די מלאכים אזו ווערן אן גירופן די ישראל אזו ווי די מלאכים האבן איטליכר איין מחיצה איינער פון דעם אנדערן אזו איטליכר פון די ישראל זענען חשוב ביי גאט אונ אפ גישייד איינער פון דעם אנדערן אין אנטקעגן דעם מלאך מיכאל אונ גבריאל שטייט (אין באל) אונ זוערן אן גירופען (גבורי אל) די קינדר פון דעם הייליגן יעקב ווערן גישטארקט פון

גַּבְרִיאֵל: בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יַעֲקֹב:
כִּשַׁלְּשֵׁי קָדוֹשׁ, בְּשֵׁם מְשַׁלְּשֵׁי קָדוֹשׁ:

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים, אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן. בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ. לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע. וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת,

---

בית ישראל

דעם הייליגען נאמ פון יעקב מְשַׁלְּשֵׁי די ישראל זאגען דריי מאל קדוש אזו ווי די הייליגע מלאכים זאגען דריי מאל אין הימעל קדוש:

וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן. תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ, יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

סדר הלל

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִקְרֹא, אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, עַד

מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם, עַל כָּל גּוֹיִם, יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת, יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי, עֲקֶרֶת הַבַּיִת, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לוֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל, מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה, וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן, יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים, רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן, תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן, חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי, אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ, לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

לֹא לָנוּ יְיָ, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ, עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם, כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם, וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם, וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם, וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם, וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם, וְלֹא יְמִישׁוּן, רַגְלֵיהֶם, וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל, אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל, בְּטַח בַּייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן, בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ, בִּטְחוּ בַייָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ, זְכָרָנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ, אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ, יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים, עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם, לַייָ, עֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ, נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

אָהַבְתִּי, כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי, חֶבְלֵי מָוֶת, וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ, מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ, וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם:

שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ, דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ, גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ, נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי, מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי, עָנִיתִי מְאֹד:
אֲנִי, אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי, עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת, אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח, זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חַסְדּוֹ, וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, בֵּית אַהֲרֹן — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, יִרְאֵי יְיָ — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַּמֶּרְחַב יָהּ: יְיָ לִי, לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי, אָדָם: יְיָ לִי, בְּעֹזְרָי וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים, דֹּעֲכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי, לִישׁוּעָה: קוֹל, רִנָּה וִישׁוּעָה, בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ, רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת, כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר, מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי, שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם, אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים, יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ, כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי, לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן, מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה, לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ, הָיְתָה זֹּאת הִיא, נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם, עָשָׂה יְיָ נָגִילָה, וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל, יְיָ, וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג, בַּעֲבֹתִים עַד, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה, וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי, אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ, וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ, וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ, וְיַמְלִיכוּ, אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ, נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

דער חזן זאגט קדיש שלם

איידער מען נעמט אוים די סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מען דָאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט אוים דָאס סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בית ישראל

אֵין כָּמוֹךָ עֶס איז נִיט דָא אַלְס ווִי דוּ גָאט צְווִישֶׁן דִי שְׁטַארְקֶע אוּנ נִיט דָא קֵיין ווערְק אַלְס ווִי דיינֶע ווערְק מַלְכוּתְךָ דיין קֶנִיגְרַייךְ איז איין אֵייבִּיגֶע קֶנִיגְרַייךְ אוּנ דיין גִיוָועלְטִיגוּנְג איז אִין אַלֶע גִבִּירד יְיָ מֶלֶךְ גָאט איז איין קֵנִיג אוּף דֶר צַייט יְיָ מָלָךְ גָאט הָט גִקֵנִיגְט פַּר בַּאשֶׁעפֶענִישׁ דֶי ווֶעלְט אֵיידֶר עֶס איז גִוֶוען אַפָּאלְק וָוס זָאלֶן אִים רוּפֶען קֵנִיג יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָאט וָועט קֵנִיגֶען אֵייבִּיג אוּנ אֵימֶר יְיָ גָאט הָאט דִי שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל גְגֶעבֶּן גָאט טוּט בֶּענְטְשֶׁען זַיין פָאלְק מִיט פְרִיד ווִי עֶס שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּען (וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם):

אַב הָרַחֲמִים דֶר בַּארִימִיגֶר פָאטֶר בַּאגִיטִיג מִיט דַיין ווילֶן דִי שְׁטָאט צִיּוֹן דוּ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דִיא מוֹיֶערֶן פוּן יְרוּשָׁלַיִם כִּי לְךָ לְבַד דֶען נָאר אִין דִיר אַלֵיין פַאר זִיכֶערֶען מִיר זִיךְ דוּ מֶעכְטִיגֶער גָאט קֵנִיג דֶר הוֹכֶר אוּנ דֶר הוֹכֶענֶר דֶר הֶער פוּן אַלֶע וֶועלְטֶן:

וַיְהִי בִּנְסוֹעַ אוּנ עֶס ווַאר דָאס דֶער אָרוֹן צִיהְט זָאגְט מֹשֶׁה עֶרְצַיינג דִיךְ גָאט אוּנ לָאזֶען זִיךְ פַאר שְׁפְּרֵייטֶן דֵיינֶע פַייְנְד אוּנ לָאזֶען זֵיי פְלִיהֶען פַר דִיר דִי דִיךְ הַאסִין דֶען פוּן צִיּוֹן ווֶעט אוּס גֵיין דִי לֶערְנוּנְג אוּנ דִי נְבוּאָה גָאטֶס אוּס יְרוּשָׁלַיִם בָּרוּךְ גִילוֹבְּט זַיי דֶער דָא הָט גִיגֶעבֶּן דִי תּוֹרָה צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט זַיינֶער הֵיילִיקַייט:

יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: ג"פ

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי, לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנִי, וְתֵן שְׁאֵלָתִי, וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ פב"פ אֲמָתֶךָ, וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, וְכָל בְּנֵי בֵיתִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנוּ מִן יֵצֶר הָרָע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתַּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ, עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ, מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יְיָ. וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּזְכֶּה, לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵינֶיךָ, וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ, וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה, לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְתִשְׁמְרֵנוּ, מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת, הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם, וְהַבּוֹטֵחַ בַּייָ, חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

בית ישראל

יי יְיָ גָאט דֶר בַּארְמִיגֶר אוּנ לַייט זֶעלִיגֶר אוּנ דֶר לֶענְגֶערְט זַיין צָארְן נִיט בַּאלְד צוּ שְׁטְרָאפְן אוּנ אִיז פִיל מִיט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת עֶר הִיט דֶעם ·חֶסֶד פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ צוּ בַּאצָאלֶן צוּ זַיינֶע קִינְדֶער אִין פִיל טוֹיזֶנְט דוֹרוֹת אַרוּם עֶר פַאר טְרָאגְט אוּנ אִיז מוֹחֵל צוּ מוּטְוִוילִיגֶע זִינְד אוּנ לְהַכְעִיסְדִיגֶע זִינְד אוּנ אוּם גֶערִינְגֶע זִינְד אוּנ מַאכְט רֵיין:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶר וֶועלְט דֶר פִיל דָם בַּגֶער פוּן מַיין הַארְץ צוּ גוּטְן אוּנ צִי אוּים מַיין רָצוֹן אוּנ גִיבּ מַיין גְבֶּעט אוּנ מַאךְ מִיר זוֹכֶה זַיין (פב"פ) מִיט מַיין מַאן אוּנ זִיהְן אוּנ טֶעכְטֶר אוּנ גָאר מַיין הוֹיז גְזִינְד צוּ טָאן דַיין רָצוֹן מִיט דֶם גַאנְצְן הַארְצְן אוּנ זַיי מַצִיל פוּן דֶם יֵצֶר הָרָע אוּנ גִיבּ אוּנְזֶער חֵלֶק אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ מַאךְ אוּנְז לוֹטֶער כְּדֵי דַיין שְׁכִינָה זָאל אוֹיף אוּנְז רוּעֶן אוּנ מַאךְ צַייגֶן אוֹיף אוּנְז אַיין גִימִיט פוּן קְלוּגְהֵייט אוּנ פַר שְׁטַאנְד אוּנ עֶס זָאל מְקוּיָם וֶוערְן אָן אוּנְז דֶר פָּסוּק וְנָחָה אוּנ עֶס וֶועט אוֹיף אִים רוּעֶן אַיין גְמִיט פוּן גָאט אַיין גְמִיט פוּן חָכְמָה אוּנ פַר שְׁטַאנְד פוּן גוּטִי עֵצוֹת אוּנ שְׁטַארְקַייט אוּנ שֵׂכֶל אוּנ גָאטְס פָארְכְט אוּנ אַזוֹ זָאל זַיין דֶר ווִילֶן פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן דָס אִיךְ זָאל זוֹכֶה זַיין צוּ טָאן מַעֲשִׂים טוֹבִים אִין דַיינֶע אוֹגֶן אוּנ צוּ גֵיין אִין רֶעכְט פַארְטִיגֶע וֶועגְן פַר דִיר אוּנ הֵיילִיג אוּנְז מִיט הֵיילִיגְקֵייט כְּדֵי מִיר זָאלֶן זוֹכֶה זַיין גוּט לֶעבְן אוּנ לַאנְג לֶעבְן אוּנ צוּ דֶעם לֶעבְן פוּן עוֹלָם הַבָּא אוּנ זָאלְסְט אוּנְז הִיטְן פוּן בֵּייזֶע מַעֲשִׂים אוּנ שָׁעוֹת שְׁלֶעכְטֶע וָואס שְׁטוּרְמֶן צוּ קוּמֶן אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ דֶר וָוס אוֹיף גָאט פַר זִיכֶרְט זִיךְ טוּט אִים חֶסֶד פוּן גָאט אַרוּם רִינְגְלֶן אוּנ לָאזְט קַיין בֵּייז צוּ אִים נִיט קוּמֶן אָמֵן:

דיא תחנה זאגט מען ווען מען נעמט אום דיא ספר תורה צו ליינען. אונ פריער זאל מען זאגן דריא מאל (יי יי).

רבונו של עולם הער פון דער וועלט. אזו ווי מען זאגט ביים עפינן דם ארון הקודש די שלש עשרה מדות. וועלכע זענין אייטל דר בארימקייט. אונ איצט איז איין עת רצון צו בעטן פאר דיר. בעט איך (פב"פ) אום דיין דר בארמקייט. אונ גנאדע. אז מיין תפלה וואס איך בעט היינט אונ אין אלע צייט אבינט אונ מארגן ווען איך בעט זאל מיין תפלה זיין מיט גוויסע דיינע תפלות פון דיא צדיקים אונ צדקניות וואס זייערע תפלות קומן דיר גוויס אן. אונ עס זאל פר אונזרע תפלות קיין בייזר הינדערער. קיין פגע רע ניט געוועלטיגן. ניט אן מיר אונ ניט אן מיינע תפלות נייערט ווי די תפלה גייט אום מיין מול זאל שטיין איין מליץ יושר אייטל גוטס אונ זאל גרעכט אונ גוטע עדות זאגן אונ זאל אונז גדענקין צו גוטן. ליבר הער גאט בשערם מיך. מיין מאן. אונ מיינע קינדער פר איין בייזע בעגעגעניש. פאר איין יצר הרע. פר איין הרהור. פר איין מחשבה רעה. פון פאר דארבניש. פאר בייזע מענטשן פר זעלכע לייט וואס נאר ריידן מיט דעם מול אונ מיט דעם הארצען מיינען זייא אנדרש פאר אום זונסטע אונ פר אום רעכטע פיינט שאפט. פר בייזע גזרות פר בייזע בשורות פר בייזע מעשים אונ בייזע שעות פאר אלע הארטע בייזע גזירות וואס קומט חלילה אוף דר וועלט: שדי אלמאכטיגר גאט איך בעט דיך דו זאלסט מאכען פאר דיר אקרון פון אונזרע תפלות. דען נאר אן דיר גאט איז מיין באשיצונג. דרום בעט איך דיך ליבר גאט איך זאל קיין מאל ניט פאר שעמט ווערען הן בעולם הזה והן בעולם הבא:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן. אז דו זאלסט מיר. מיין מאן. מיינע קינדער. אונ מיינע קינדס קינדער געבן לאנג לעבן. גיזונד. חן וחסד. דר בארימקייט. פרייד אונ הרחבה. אונ באגלוק אונז אין אלע אונזרע שטעגן. צו האבן חן וחסד אין דיינע אוגין. אונ אין לייטינס אוגין וואס אוף אונז זעהן. אונ אלע די אוערן וואס פון אונז הערן. גיב אונז שכל אונ פר שטאנדיקייט צו דיין דינסט. אז דאס קוועלדיגע וואסר וואס שטארקט זיך אין די קוואל ברינגען. אזו זאל מיין הארץ אונ מיין קינדערס הארץ זיך שטארקן צו דיין היילגר דינסט. אונ דו זאלסט דר לייכטן מיינע אוגן אונ מיינע קינדערס אויגין אז זייא זאלן לערנן דיין היילגע תורה. אונ זיי זאלן גיין אין וועג פון דיין תורה. אונ וואס זיי וועלן לערנן פון דיין תורה. זאלן זיי ניט פר געסן. אונ גיב מיינע קינדר אונ קינדס קינדר חן וחסד אונ שיינע רייד. אונ אליץ וואס איך בעט דיך אונ וואס מיר וועלן בעטן. זאלן מיר ניט פר שעמט ווערן. אונ אלע אונזער האפונג וואס מיר האפען זאל ערפולט ווערן. אונ מיר זאלן ניט פאר דארבען ווערן. אונזר האפונג זאל חלילה ניט גיין צו כוזדיקייט אונ צו צער אונ אונזר ארבעט זאל אליץ זיין לברכה והצלחה אין דיא צייט אונ אלע צייט דען איצט איז א צייט פון דר בארימקייט. א צייט מיין בגער זאל דער הערט ווערין. אונ איבר מיין בקשה צו ענטפרן מיט דער בארומקייט אונ גינאד. אונ זאלכט פר נעמן מיין גיבעט מיט דער בארימקייט אונ גינאד. אונ מיר זאלען דער לייזט ווערען במהרה בימינו אמן:

אָנָּא רַחוּם אִיךְ בֶּעט דִיךְ עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט טוּ דָם פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶן וֶועגֶן. דָם אֵיינְצִיג אִיז וָוסדָם אִיז גֶווִיסֶן גֶוָוארֶן דוּרְךְ דִי נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצֶג מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְם הַארְץ אַז מִיר זָאלֶן וִויסֶן צוּ פָארְשְׁטִין פַר דַיין אֵיינְצִיגֶען הֵיילִיגֶען נָאמֶן אַז מִיר זָאלִין שׁוֹן נִיט מֶער זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַיָּחִיד וְהַמְיוּחָד. אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּ דָם פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶען נָאמֶן וֶועגִין וָואס עֶר אִיז גֶאֵיינְצִיגְט גִיוָוארֶן דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע אָבוֹת הַקְדוֹשִׁים אוּנ דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִינ מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְם הַארְץ מִיר זָאלֶן וִויסֶן פַר שְׁטֵיין דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶען הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר דָם מִיר זָאלֶן שׁוֹן נִיט זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גֶהֶערְט דָם גֶשְׁרֵיי אוּנ גֶוויין פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער פָאטֶר יַעֲקֹב אוּנ הָאסְט אִים אָפּ גֶעהִיטֶן פוּן עֵשָׂו וְלָבָן. אוּנ גֶגֶעבְּן פַּרְנָסָה פוּן דַיין הַאנְד לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גֶשְׁפַּייזְט אוּנ גֶגֶעבְּן כָּל טוּב אִין דִי וִוּיסְטֶע מִדְבָּר. אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר גָאט עֶנְטְפֶר מִיר אוֹיף מַיין גֶבֶּעט אוּנ פַר נֶעם מַיין גֶוויין מִיט מַיינֶע טְרֶערִין. (פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ) צוּא שְׁפַּייזִין מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער מִיט מַיין גַאנְץ הוֹז גִיזִינְד אַלֶע אוּנְזֶער בַּאדֶערְפְנִישׁ. אוּנְזֶר הַארְץ זָאל נִיט זַיין פַאר זָארְגְט מִיר זָאלֶן דִיךְ קֶענִין דִינֶען מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְצֶן. אוּנ דוּ זָאלְסְט הִיטֶען מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער הַיינְטִיגֶען טָאג אוֹיךְ אַלֶע טֶעג פוּן בְּרֶעכֶענִשׁ פוּן בֵּייזֶע בַּגֶעגֶענִשׁ פוּן אַרוּחַ רָעָה פוּן גַּזְלָנִים פוּן חַיּוֹת רָעוֹת פוּן גַּנָּבִים פוּן אוּמְזִיסְטֶע שׂוֹנְאִים הִיט אוּנְז אָפּ פוּן יִסוּרִים פוּן בֵּייזֶע קְרַאנְקֵייט פוּן עַיִן הָרָע פוּן אַלֶערְלֵייא וֵוייטָאג רַחֲמָנָא לִצְלָן אוּנ וֶוען חָלִילָה עֶס אִיז אַוֵוייטָאג זָאלְסְטוּ הֵיילֶן מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט דָאךְ אַרוֹפֵא חוֹלִים אַרוֹפֵא חִנָּם אַרוֹפֵא נֶאֱמָן דֶער הֵייךְ מַיין נָאמֶן מַיין מַאנְס נָאמֶן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס נָאמֶן אוּנ לַייט זֶעלִיג אוּנְז דוּ בִּיסְט דָאךְ דֶר גָאט וָואס דוּ הֶערְסְט דָם גֶבֶּעט פוּן אַלֶע וָוס בֶּעטֶן דִיךְ מִיט אַצוּבְּרָאכִין הַארְץ זָאלְסְטוּ אוֹךְ מַיין גֶבֶּעט דֶר הֶערִין אוּנ בַּאוֶוערֶן צוּא יַלֶעם גוּטֶען הַיינְט אוּנ אַלֶע צַייט אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נ״פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְעָלָם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין. יְהֵא

בית ישראל

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ גִילוֹבְּט אִיז דֶר נָאמֶן פוּן דְעם הַארִין פוּן דֶר וֶועלְט. גִילוֹבְּט אִיז דַיין קְרוֹן אוּנ דַיין אָרְט וואו דִי שְׁכִינָה רוּעֶט. יְהֵא עֶס זָאל זַיין דַיין ווִילִין מִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ אֵייבִּיג. דָם מֵיינְט מֶען זָאלְסְט זִיךְ מִיט יִשְׂרָאֵל שְׁטֶענְדִיג בַּאגֵיין מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ דִי אוֹם לֵייזוּנְג פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד זָאלְסְטוּ וַוייזִין צוּ דַיין פָאלְק אִין דַיין בֵּית הַמִקְדָשׁ דָם מֵיינְט מֶען וָוס אִין פָּסוּק שְׁטֵייט (הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ) דָרוּם בֶּעטִין מִיר עֶר זָאל וַוייזִין זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד מִיט בִּנְיַן בֵּית

רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ, בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ). וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

בשלח ס״ת נוטלו ביד ימין וש״ץ מקבלו בב׳ ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל ואומר בקול רם:

חו״ק שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

ווען דער חזן זאגט גדלו זאגט קהל דאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מצוה על כל אחד לחבק ולנשק הס״ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יזדמן לו רוק בפיו ירוק ואח״כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח״כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן

בית ישראל.

המקדש. אונ צו געבין אונז די גוטעס פון דײַ ליכט אונ זאלסט צו נעמן אונזער געבעט מיט דעם מדת הרחמים עס זאל זיין דער ווילין פון פר דיר דו זאלסט דר לענגערן אונזער לעבין אין גוטקייט. אונ איך זאל זוכה זיין גידאכט צו ווערן צווישען די צדיקים מען זאל זיך איבר מיר מרחם זיין אונ מען זאל מיך היטן אונ אלץ וואס צו מיר אונ אלץ וואס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דר גאט וואס דו שפייזט אלע אונ גיסט די באדערפעניש פון אלע דו ביסט דער גיוועלטיגער אוף אלץ דו ביסט דער וואס גיוועלטיגט אוף די מלכים. אנא איך בין דער קנעכט פון הקב״ה וואס איך בוק זיך פאר אים אונ פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט לא על אנש ניט אוף איין מענטשן פר זיכר איך מיך אונ ניט אוף איין מלאך פר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימל וואס ער איז דער וואהרער גאט. אונ זיין תורה איז אמת. אונ זיינע נביאים זענין אמת. אונ ער מערט צו טאן גוטס אונ ווארהייט. ביה אנא רחיץ אוף אים פר זיכר איך מיך אונ צו זיין היילינן טייערן נאמן טוא איך זאגן לוב. יהא רעוא עס זאל זיין דער ווילען פר דיר אז די זאלסט עפענען מיין הארץ אין דער תורה אונ זאלסט ערפולען די באגער פון מיין הארץ אונ דס הארץ פון דיין פאלק ישראל צו גוטן אונ צו לעבען אונ צו פרידען. אמן:

כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דָעם וָואס מֶען רוּפְט אוֹיף צוּ דֶער תּוֹרָה זָאגְט דָאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ, הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וֶוען מֶען הָאט אוֹיס גִילֵיינְט זָאגְט עֶר דָאס:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מי שברך לעולה לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן.

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב"פ) בעבור (שפב"פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) ושס"ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלזעוק השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

בית ישראל

אָב הָרַחֲמִים דֶר פָאטֶער דֶר בַּארֶעמְהַארְצִיגְקַייט זָאל זִיךְ דֶר בַּארֶעמֶען אִיבֶּר דָאס פָאלְק דִי דָא זֶוערֶען גִיטְרָאגֶען אוּנ גִלָאדֶען פוּן גָאט אוּנ זָאל גִדֶענְקֶען דֶעם פַאר בּוּנְד פוּן דִי שְׁטַארְקֶע אָבוֹת אוּנ זָאל בַּשִׁירְמֶען אוּנְזֶערֶע זֵיילֶן פַר בֵּייזֶע שְׁטוּנְדֶען אוּנ עֶר זָאל אָן שְׁרַייעֶן אוֹיף דֶעם יֵצֶר הָרָע וָוס עֶר זָאל אוּנְז נִיט אָן רֵייצֶן צוּ זִינְדִיגֶען אוּנ זָאל אוּנְז עֶרְבַּארְמֶען צוּ אֵיין אֵייבִּיגְלִיכֶע אַנְטְרִינוּנְג אוּנ זָאל אוּנְזֶערֶע גְבֶּעט עֶרְפוּלֶען מִיט אֵיין גוּטֶע מָאס הִילְף אוּנ בַּארֶעמְהַארְצִיגְקַייט:

וקורין בס"ת ראשון בפ' אמור. ומתחלקים לה' גברי. במי שברך שמברך הש"ץ אל הקורים לתורה מסגיר לומר לכבוד היום ולכבוד הרגל. ומסיים ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל וכו':

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שׁוֹר אוֹ־כֶשֶׂב אוֹ־עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ־שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃ וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃ וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ פ לוי אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין

בית ישראל

וַיְדַבֵּר יי' און גאט האט גירעט צו משה אזוי צו זאגן שור או כשב איין אקס אדער איין שאף אדער איין ציג וואס ווערט גיבארן זאל זיבן טעג זיין מיט זיין מוטער נאר פון דעם אכטען טאג און ווייטער קען עס באוויליגט ווערען צו אקרבן אבראנד אפפער צו גאט ושור או שה און איין אקס אדער איין שאף די מוטער מיט דעם קינד זאלט איר ניט שלאכטען אין איין טאג וכי תזבחו און ווען איר וועט שלאכטען איין דאנק שלאכטונג צו גאט זאלט איר מיט אייער גוטען ווילען עס שלאכטען ביום ההוא יאכל נאר אין דעם טאג פון שלאכטען זאל דר קרבן גיגעסין ווערן איר זאלט ניט איבר לאזען פון אים ביז מארגן פריא אני יי' איך גאט באפעל אייך דאס ושמרתם מצותי און איר זאלט היטען מיינע מצות און איר זאלט זיי טאן איך גאט באפעל אייך דאס ולא תחללו און איר זאלט ניט פאר שוועכען מיין הייליגען נאמען און איך זאל ווערען גיהייליגט צווישען די קינדער ישראל איך בין גאט וואס הייליגט אייך המוציא וואס האב אייך אויס גיצויגן פון לאנד מצרים צו זיין צו אייך צו אגאט איך בין גאט וידבר יי' און גאט האט גירעט צו משה אזוי צו זאגין דבר רייד צו די קינדר ישראל און זאלסט זאגן צו זיי די פייער טעג פון גאט וויס איר זאלט זיי אן רופן איינע הייליגע רופונג דאס זענען מיינע ימים טובים ששת ימים זעקס טעג מעג גיטאן ווערן אמלאכה און אין דעם זיבעטן טאג מוז זיין גאנץ רואונג ער מוז הייליג גירופן ווערן קיין ארבעט זאלט איר ניט טאן דס איז שבת פון גאטס וועגען אין אלע אייערע וואוינונג אלה מועדי יי' דס זענין די ימים טובים פון גאט זיי ווערן גירופען הייליג וואס איר זאלט זיי אן רופן הייליג אין זייער צייט בחודש הראשון אין דעם ערשטן חודש (דס איז ניסן) פערצן טעג אין חודש צווישן די אבנטן דאס איז נאך האלבן טאג זאלט איר ברענגען דעם קרבן פסח צו גאט

גאון יעקב

ששת ימים תעשה מלאכה זעקס טאג מעגסטו טאהן אמלאכה וביום השביעי אין זיבעטען טאג שבת רואונג שבתון גאנץ רואונג, ווען מיר געבן צו פארשטיין וס גאט הט געזאגט צוויי מאל דס וואורט רואונג, זאגט דר דובנער מגיד ז"ל אמשל איינער איז געקומן צו פארן פון אווייטע וועג, האט ער געבראכט דעם זאהן אמתנת א זייגעריל, ער זאל האבן פערגעניגען פון דעם זייגעריל. דר בחור הט זיך אלע מאל געשפילט מיט איהם, ביז ער הט דאס זייגעריל קאליע געמאכט, דער זאהן הט פון דעם גרויסע יסורים געהאט וואס עס איז קאליע, הט דר פאטר געזאגט צום זאהן, האב איך דען געבראכט דיר דס זייגעריל דו זאלסט האבן יסורים, איך האב דאך דיר דאס גיגעבען די זאלסט דער פון האבען הנאה, ניט דיא זאלסט האבען יסורים, דאס נעמליכע הט גאט אונז געגעבען די שבתים איין פייערע מתנה, אז איטליכער זאל רוהען פון דר ארבעט, און פון דעם צער, פון אגאנצער וואך, ניט דער שבת זאל זיין אצער, ווארום אז דער מענש לאזט אוועק דעם טאג פון שבת, און לערינט ניט קיין תורה, אין שמועסט דעם גאנצען טאג דברים בטלים, ווערט דאך דער מענש האבען אויף יענער וועלט, דר פר אגרויסען עונש, דרום הט גאט גיזאגט שבת שבתון איך האב אייך גיגעבן דעם שבת איר זאלט האבן רוהע אויף דער וועלט, און אויף יענער וועלט און איר מאכט איהר זאלט האבען דורך דעם שבת אויף יענער וועלט צער:

הָעַרְבָּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת
יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ פ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־
קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי
יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר
כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה ונסכו קרי יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא
תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ס ישראל וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם
אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם
תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃
וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם

בית ישראל

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם אונ אין פופצעטען טאָג פון דעם חודש זאָל צו אייך זיין יום טוב פון מצ״ת פון גאַנץ וועגן זיבן טעג זאָלט איר עסין מצות בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אין דעם ערשטין טאָג זאָל ער צו אייך הייליג גירופן ווערן קיין שום מלאכה פון אַרבעט זאָלט איר ניט טאָן וְהִקְרַבְתֶּם אונ איר זאָלט ברענגן איין בראַנד אָפּפער צו גאָט זיבין טעג דעם זיבעטען טאָג פון פסח זאָל הייליג ווערען קיין שום מלאכה פון אַרבעט זאָלט איר ניט טאָן וַיְדַבֵּר אונ גאָט האָט גירעט צו משה אַזוֹ צו זאָגן דַּבֵּר רייד צו די קינדער ישראל אונ זאָלסט זאָגן צו זיי ווען איר וועט קומען אין דעם לאַנד וואָס איך גיב צו אייך אונ איר וועט שניידען איר שניט פון אירע תבואה זאָלט איר ברענגען אֶת עוֹמֶר איין גאַרבּ פון די ערשטע פון אייער שניט צום כהן וְהֵנִיף אֶת הָעוֹמֶר אונ דער כהן זאָל אויף הייבן דעם עומר פאַר גאָט כדי אייך צו באַוויליגין אויף מאָרגן נאָך דעם ערשטן טאָג יום טוב זאָל אים דער כהן אויף הייבן וַעֲשִׂיתֶם אונ איר זאָלט מאַכן אין דעם טאָג וואָס איר וועט אויף הייבען דעם עומר אַשאָף וואָס האָט קיין פעהלער איין יאָהר אַלט פאַר איין עולה צו גאָט וּמִנְחָתוֹ אונ זיין קרבן מנחה זאָל זיין צוויי צענטיל פיינע מעהל גימישט מיט אייל איין בראַנד אָפּפער צו גאָט צום ליבליכן גרוך אונ זיין גיסונג זאָל זיין וויין אַפערטיל עמער וְלֶחֶם אונ ברוט פון נייעם גערשטין אונ מעהל צון גיטריקענטע זאַנגען אונ גיריבענע זאַנגען זאָלט איר ניט עסין ביז דעם טאָג כלומר ביז דעם אַנדערען טאָג פסח ביז איר וועט ברענגין דעם קרבן פון אייער גאָט דָס איז דער עומר חֻקַּת עוֹלָם דָס איז איין אייביגע גיזעץ צו אייערע דורות אין אַלע אייערע זיצונג וּסְפַרְתֶּם לָכֶם אונ איר זאָלט ציילן צו אייך פון דעם אַנדערען טאָג יום טוב פון טאָג וואָס איר וועט ברענגן דעם עומר וואָס ווערט אויף גיהויבן זיבין וואָכן גאַנצע וואָכן זאָלן זיי זיין עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית ביז נאָך דעם מאָרגן פון דער זיבעטער וואָך דָס איז דער פופציגסטער טאָג ביז דאַמאָלס זאָלט איר ציילען דָס הייסט ניין אונ פערציג טעג אונ אין פופציגסטען טאָג זאָלט איר מַקְרִיב זיין נייע תבואה אַמנחה צו גאָט מִמּוֹשְׁבוֹתֵיכֶם נאָר פון אייער זיצונג דאס איז ארץ ישראל תָּבִיאוּ זאָלט איר ברענגן ברוט פון תרומה עס זאָל אויף גיהויבן ווערן פון גאַנץ וועגן צוויי ברוט זאָלט איר ברענגען צוויי צענטיל פיינע מעהל זאָלין זיי זיין חָמֵץ תֵּאָפֶינָה עס זאָל גיבאַקין ווערין פון גיזייערטע טייג פון נייעה תבואה זאָלסטו זיי ברענגן פון גאַנץ וועגען וְהִקְרַבְתֶּם אונ איר זאָלט מַקְרִיב זיין מיט דעם ברוט זיבין שאָף פון איאָהר אַלט אונ איינגע רינד אונ צוויי ווידר זאָלין

שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם
שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן ׀
אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה
לַכֹּהֵן׃ וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם ׀ הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם
לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ רביעי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ ס וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְכָל־
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃
וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃

בית ישראל

זיי זיין אַקָרבָּן עוֹלָה צו גאָט וּמִנְחָתָם אונ זייער מִנְחָה אונ זייערע נְסָכִים זאָלְסטו בְּרענגען אַבְּראַנד אָפְּפֶער צום לִיבְּלִיכֶען גְרוּךְ צו גאָט וַעֲשִׂיתֶם אונ איר זאָלט מאַכֶען אַצִיקֶעלֶע פאַר אַקָרבָּן חַטָּאת אונ צְווייא שָׁאָף פון אַיאָהר אָרְט צו אַשְׁלאַבְטוּנְג פר אַקָרבָּן שְׁלָמִים וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם אונ דער כֹּהֵן זאָל זיי אוֹף הייבֶּן מִיט דֶעם בְּרוֹט פון בִּכּוּרִים פַר גאָט מִיט די צְווייא שָׁאָף זיי זאָלֶען זיין הֵיילִיג פאַר גאָט צום כֹּהֵן וּקְרָאתֶם אונ איר זאָלְט רוּפֶען אין דֶעם נֶעמְלִיכֶען טָאג אֵיינֶע הֵיילִיגֶע רוּפוּנְג זאָל עֶר זיין צו אַייךְ דָס אִיז דֶער יום טוב שָׁבוּעוֹת כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה קֵיין שום מְלָאכָה פון אַרְבֶּעט זאָלְט איר נִיט טָאן וּבְקֻצְרְכֶם אונ ווען איר וועט שְׁנַייֶדן די תְּבוּאָה שְׁנִיט פון אַייער לאַנְד זאָלְסטו נִיט שְׁנַייְדֶען בִּיז אין עֶק פֶעלְד אונ קְלוּבּוּנְג פון שְׁנִיט כְּלוֹמַר די אַרָאפּ גִיפאַלֶענֶע זאַנְגֶען זאָלְסטו נִיט קְלַייבִּין פאַר דֶעם אָרִימאַן אונ פַר דֶעם גֵר זאָלְסְטוּ דָאס לָאזֶען אִיךְ בִּין אַייער גאָט וואָס וועל אַייךְ בֶּעלאָהנֶען דר פַר וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר רֵייד צו די קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אַזוֹ צו זאָגֶען בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי אין דֶעם זִיבֶּעטֶען חוֹדֶשׁ דָאס אִיז תִּשְׁרִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ אֵיין טָאג אין חוֹדֶשׁ זאָל זיין צו אַייךְ רוּאוּנְג דָאס אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה זִכְרוֹן תְּרוּעָה אֵיין גִידֶעכֶעְנִישׁ פון שַׁאלוּנְג כְּלוֹמַר דוּרְךְ דֶעם שׁוֹפָר זאָל אַייךְ גִידֶענְקְט ווערֶען די עֲקֵידָה פון יִצְחָק איר זאָלְט רוּפֶען דֶעם טָאג הֵיילִיג כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה אַלֶע מְלָאכוֹת פון אַרְבֶּעט זאָלְט איר נִיט טָאן אונ איר זאָלְט מַקְרִיב זיין אַבְּראַנְד אָפְּפֶער צו גאָט וַיְדַבֵּר יְיָ וגו'. אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי נָאר אין דֶעם צֶעהְנְטֶען טָאג פון זִיבֶּעטֶען חוֹדֶשׁ אִיז דֶער טָאג יום כִּפּוּר אֵיינֶע הֵיילִיגֶע רוּפוּנְג זאָל זיין צו אַייךְ. רש"י שְׁרַייבְּט וואו עֶס שְׁטֵייט אַךְ נָאר. ווייזְט אוֹף אוּם צו שְׁלִיסֶען עֶטְוואָס אונ דֶר אַךְ ווייזְט דָס יום כִּפּוּר פַר גִיט נָאר אוֹף די ווָס טוּעֶן תְּשׁוּבָה אָבֶּר נִיט אוֹף די ווָס טוּעֶן נִיט קֵיין תְּשׁוּבָה וְעִנִּיתֶם אונ איר זאָלְט פֵּיינֶעגֶען אַייעֶרֶע לַייבֶּר מִיט פאַסְטֶען אונ איר זאָלְט בְּרֶענְגֶען אֵיין בְּרַאנְד אָפְּפֶער צו גאָט וְכָל מְלָאכָה אונ קֵיין שום אַרְבֶּעט זאָלְט איר נִיט טָאן אין דָעם גַאנְצֶען טָאג כְּלוֹמַר פון אֵיין אָבִינְד בִּיז דֶעם אַנְדֶערֶען אָבִינְד דֶען דֶער טָאג אִיז יום כִּפּוּר צו פַאר גֶעבֶּען אוֹף אַייךְ פַר גאָט אַייער גאָט כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ דֶען יֶעדֶער מֶענְטְשׁ ווָס ווֶערְט נִיט גִיפֵּיינִיגְט אין דֶעם דָאזִיגִין טָאג ווֶעט זיין נֶפֶשׁ אוי[ס] גִירָאטֶעט ווֶעדִין פון איר פָאלְק וְכָל הַנֶּפֶשׁ אונ יֶעדֶר מֶענְטְשׁ וואָס ווֶעט טָאן אַמְלָאכָה אין דֶעם דָאזִיגֶען טָאג ווֶעל אִיךְ אוּם בְּרֶענְגֶען דֶעם מֶענְטְשִׁינְס נֶפֶשׁ פון צְווִישֶׁען איר פָאלְק כָּל מְלָאכָה קֵיין שום אַרְבֶּעט זאָלְט איר נִיט טָאן דָאס אִיז אֵיין אֵייבֶּעגֶע גִיזֶעץ צו אַייעֶרֶע דוֹרוֹת אין אַ[לֶע]

שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־
עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ פ חמישי וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת
יָמִים לַיהֹוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת
יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהֹוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהֹוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהֹוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהֹוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ׃ מִלְּבַד שַׁבְּתֹת יְהֹוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־
נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהֹוָה׃ אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם
אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־יְהֹוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן׃ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף
עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃ וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ
חַג לַיהֹוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃
בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃ לְמַעַן יֵדְעוּ
דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי
יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהֹוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

בית ישראל

אייערע זיצונג שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן גאנץ רוּאוּנג איז דר טאג צו אייך ניין טעג אין חודש תִּשְׁרִי אין אבינט
פון איין אבינט ביז דעם אנדערן אבינט זאלט איר רוען אייער רוּאוּנג וַיְדַבֵּר יְיָ וגו׳. דַּבֵּר רייד צו
די קינדער ישראל אזו צו זאגן אין פינפצענטן טאג אין דעם זעלביגן חודש איז דער פייער טאג
סוכות זיבין טעג פאר גאט בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אין דעם ערשטען טאג איז איינע היילגע רופונג קיין
מלאכה פון ארבעט זאלט איר ניט טאן שִׁבְעַת יָמִים דיא אלע זיבען טעג זאלט איר מקריב זיין
אבראנד אפּפער צו גאט אין דעם אכטען טאג זאל איינע היילגע רופונג ווייטער זיין צוא אייך
וְהִקְרַבְתֶּם אונ איר זאלט מקריב זיין איין בראנד אפּפער צו גאט דס איז איין טאג פון פר זאמלונג
קיין מלאכה פון ארבעט זאלט איר ניט טאן אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ דס זענען די ימים טובים פון גאט וואס
איר זאלט זיי רופען איין היילגע רופונג מקריב צו זיין אבראנד אפּפער צו גאט איין עולה מיט
א מנחה שלאבטונג מיט נסכים יעדן טאג ווי עס איז פר דעם טאג בעשטימט מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת יְיָ אוסר
די קרבנות פון אלע שבת אונ אויסר אייערע גישענקע פר קרבנות אונ אוסר אלע קרבנות וואס
איר הט מיט אנדר פר שפּראכן צו ברענגן אונ אוסר אייער פריי ווילינג פר שפּראכענע קרבנות
וואס איר וועט געבן צו גאט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם נאר אין פופצעהנטן טאג פון זיבעטן חודש בשעת
איר זאמילט איין די תבואה פון לאנד זאלט איר פייערן גאטס פייער טאג זיבן טעג דעם ערשטן
טאג איז רוהע אונ דעם אכטען טאג איז רוהע וּלְקַחְתֶּם לָכֶם אונ איר זאלט אייך נעמן דעם ערשטן
טאג די פרוכט פון אבום אשיינע דס איז איין אתרוג כַּפֹּת תְּמָרִים איין צווייג פון אטייטל בוים דאס
איז א לולב וַעֲנַף עֵץ עָבֹת אונ אצווייג פון אגיפלאכטענעם בוים דאס איז איין הדס וְעַרְבֵי נָחַל אונ דיא
ערבות וואס וואקסין ביים טייך אונ איר זאלט זיך פרייען פר אייער גאט זיבען טעג אין יאר וְחַגֹּתֶם
אונ איר זאלט זיי פייערן גאטס פייער טאג שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה זיבן טעג אין יאר דאס זאל זיין צו אייך
א חוק אויף אייביג צו אייערע דורות אין דעם זיבעטען חודש זאלט איר פייערן דעם יום טוב
בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ אין סוכות זאלט איר זיצען זיבען טעג אלע איין וואונר צווישן די ישראל זאלן זיצען
אין סוכות לְמַעַן יֵדְעוּ כדי עס זאלן וויסען אייערע דורות דאס איך האב גימאכט זיצען די קינדער
ישראל אין סוכות בשעת איך האב זיי ארויס גיפירט פון לאנד מצרים דאמאלס האב איך זיי
גמאכט סוכות פון ענני כבוד איך בין גאט אייער גאט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אונ משה הט אן גזאגט די ימים
טובים פון גאט צו דיא קינדער ישראל׃

מגביהין ספר תורה שניה תגלל הראשונה. ואומרים חצי קדיש על השניה. ומגביהין וגוללין ספר תורה הראשון. ופותחין ספר תורה שניה וקורהין למפטיר בפ׳ פנחס:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ווען מען הייבט אוף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס׃

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

הפטרה ליום ב׳ של פסח במלכים ב׳ סימן כ״ג

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַםִ אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת־הַבְּרִית ׀ לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחַר יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֺתָיו וְאֶת־עֵדְוֺתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית

בית ישראל

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אונ דער מלך יאשיהו האט געשיקט זיין באפעל אונ זיי האבן איין גענאמילט צו אים אלע זקנים פון יהודה אונ ירושלים ויעל איז אויף גיגאנגען דער מלך אין גאטס הויז אונ אלע לייט פון שבט יהודה אונ אלע זיצער פון ירושלים מיט אים אונ די כהנים אונ די נביאים אונ גאר דאס פאלק פון קליין ביז גרוס אונ ער האט גילייענט פאר זייערע אויערן גאר די רייד פון דער ספר תורה וואס איז גיוואָרן גיפונען אין גאטס הויז ויעמוד אונ דער מלך האט זיך גישטעלט אויף דער זייל וואס די מלאכים פלעגן שטיין דרויף אין דעם בית המקדש אונ האט כורת ברית גיוועזן פאר גאט צו גיין נאך גאטס דינסט אונ צו היטן זיינע מצות אונ זיינע גיבאט אונ זיינע גיזעץ מיט דעם גאנצן הארצן אונ מיט דעם גאנצן נפש מקיים צו זיין די רייד פון דעם דאזיגן פר

הַזֹּאת הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל־הָעָם בַּבְּרִית׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ
אֶת־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסַּף
לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכֹל
צְבָא הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם בְּשַׁדְמוֹת קִדְרוֹן וְנָשָׂא אֶת־
עֲפָרָם בֵּית־אֵל׃ וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמְסִבֵּי יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־הַמְקַטְּרִים לַבַּעַל
לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּצֵא אֶת־הָאֲשֵׁרָה
מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל
קִדְרוֹן וַיָּדֶק לְעָפָר וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־עֲפָרָהּ עַל־קֶבֶר בְּנֵי הָעָם׃ וַיִּתֹּץ אֶת־
בָּתֵּי הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם בָּתִּים
לָאֲשֵׁרָה׃ וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה וַיְטַמֵּא אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
קִטְּרוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד־בְּאֵר שָׁבַע וְנָתַץ אֶת־בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים
אֲשֶׁר־פֶּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר־הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹאול אִישׁ בְּשַׁעַר
הָעִיר׃ אַךְ לֹא יַעֲלוּ כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלִָם כִּי אִם־
אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ
פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה׃ כִּי לֹא נַעֲשָׂה

בית ישראל

בונד וואס זיי שטייען געשריבן אויף דעם דאזיגן ספר אונ גאר דם פאלק זענן צו געשטאנן צום
בונד ויצו אונ דר מלך הט געבאטן דעם חלקיהו כהן גדול אונ די אנדערע כהנים וואס אונטער
דעם כהן גדול אונ די היטערס פון די שוועלן דם מען זאל אוס ציהן פון גאטס פאלעץ אלע כלים
וואס זענן געמאכט געווארן צום אפ גאט בעל אונ צום לינדין בום אונ צו אלע חיילות פון הימל
אונ ער הט זיי פר ברענט פון אויסען ירושלים אין דעם פלאץ קדרון אונ הט געהייסן אוועק טראגן
זייער אש קיין בית אל ווייל דארטן איז געוועזן איין טמא ארט והשבית אונ ער הט פר שטערט די
כומרים וואס די מלכים פון יהודה האבן זיי געזעצט אונ זיי האבן געדעמפט אויף די במות אין די
שטעט פון יהודה אונ ארום ירושלים אונ די וואס האבן געדעמפט צום אפ גאט בעל אונ צו דר
זון אונ צו דר לבנה אונ צו די מזלות אונ צו אלע חיילות פון הימל די אלע הט ער פר שטערט
ויצא אונ ער הט אוס גיצויגן די לינדן בום פון גאטס הויז נאך אויסען ירושלים צום טאל קדרון
אונ הט זי פר ברענט אין טאל קדרון אונ הט זי צו ריבין אויף אש אונ הט געווארפן איר אש אויף
דעם קבר פון די מענטשן וואס האבן גידינט ביי זייער לעבן צו איר ויתוץ אונ ער הט צו שטוסן
די הייזר וואס דארטן זענן געזעסן די אפ געשיידטע צום דינסט פון לינד בום וואס איז געווען אין
גאטס הויז וואס די ווייבר האבן דארטן געוועבט פארהאנגן צום לינדן בום ויבא אונ ער הט גבראכט
אלע כהנים פון די שטעט פון יהודה אונ ער הט מטמא געווען די במות וואס די כהנים האבן
דארטן גידעמפט פון גבע ביז באר שבע אונ ער הט צו שטוסן די במות פון די טויערן וואס זענן
געשטאנן אנטקעגן דר טיר פון דעם טויער פון יהושע דר האר פון דר שטאט וואס זיי זענן געשטאנן
אויף דר לינקר זייט פון אריינקומעדיגן מענטשן אין טויער פון שטאט אך נייערט די כהנים וואס
האבן באדינט די במות צו דר אפ גאט די פלעגן ניט אויף גיין צו באדינין אויף דעם מזבח פון
גאט אין ירושלים נייערט מיט דר זאך זענן זיי ניט ארוס גינאנגן פון זייער כהונה וואס זיי האבן
גיגעסן מצות פון מנחות אונ אויך אנדערע קדשים צווישן זייערע ברידר די כהנים ויצו אונ דר
מלך הט גיבאטן גאר דם פאלק אונ הט אן גיזאגט מאכט איין קרבן פסח צו גאט אייער גאט א[illegible]

כַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה׃ כִּי אִם־בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ
נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלָםִ׃ וְגַם אֶת־הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִים
וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַגִּלֻּלִים וְאֵת כָּל־הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַםִ בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ וְכָמֹהוּ
לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ
וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד, וּלְתִפְאָרֶת׃

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

בית ישראל

ווי עס שְׁטֵייט גֶישְׁרִיבֶּן אוֹיף דֶעם דָאזִיגֶן סֵפֶר פוּן כּוּנְד ׃ דען עֶס איז נִיט גֶימַאכְט גֶיוָוארֶן אַזוֹי ווי דֶר דָאזִיגֶר קָרְבָּן פֶּסַח מִיט גְרוֹס רֵיינִיקֵייט פוּן דֶר צַייט אָן וָוס דִי שׁוֹפְטִים הָאבֶּן גִימִשְׁפָּט דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ אַלֶע טֶעג פוּן דִי מְלָכִים פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ שֵׁבֶט יְהוּדָה כִּי נַייעֶרְט אִין אַכְצֶעטֶן יָאר פוּן דֶעם מֶלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ אִיז גֶמַאכְט גֶוָוארֶן דֶר דָאזִיגֶר פֶּסַח צוּ גָאט אִין יְרוּשָׁלַיִם וְגַם אוּנ אוֹיךְ דִי כִּשּׁוּף מַאכֶער אוֹבוֹת אוּנ יִדְעוֹנִים אוּנ דִי רֵייךֶעגֶדֶע בִּילְדֶר אוּנ דִי אָפּ גֶעטֶער אוּנ אַלֶע אוּם ווירְדִיגֶע גֶעטְצֶען וָוס זֶענֶען גֶוָוארֶן גֶזֶעהֶן אִין לַאנְד יְהוּדָה אוּנ אִין יְרוּשָׁלַיִם הָט יֹאשִׁיָּהוּ אוּם גֶרָאמְט פוּן וֶועגֶען עֶר זָאל מְקַיֵּים זַיין דִי רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה וָוס שְׁטֵייעֶן גֶשְׁרִיבֶּן אוֹיף דֶעם סֵפֶר וָוס חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הָט גֶפוּנִין אִין גָאטֶס הוֹיז וְכָמוֹהוּ אַזוֹ ווי עֶר אִיז נִיט גֶיוֶועֶן פַר אִים אַזוֹ אֵיין מֶלֶךְ וָוס הָט זִיךְ גֶיקֶערְט צוּ גָאט מִיט גָאר זַיין הַארְצֶן וּבְכָל נַפְשׁוֹ אוּנ מִיט גָאר זַיין לַייבּ וּבְכָל מְאֹדוֹ אוּנ מִיט גָאר זַיין גוּטְס כְּכֹל אַלֶץ אַזוֹ ווי דִי גִיבָּאט פוּן תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו אוּנ נָאךְ אִים אִיז נִיט אוֹיף גִישְׁטַאנֶען אַזוֹ ווי עֶר׃

פַאר אַשְׁרֵי זָאגְט דֶער חַזָן דָאס:

יָהּ אֵלִי וְגוֹאֲלִי, אֶתְיַצְּבָה לִקְרָאתֶךָ. הָיָה וְיִהְיֶה. הָיָה וְהֹוֶה. כָּל גּוֹי אַדְמָתֶךָ: וְתוֹדָה. וְלָעוֹלָה. וְלַמִּנְחָה. וְלַחַטָּאת. וְלָאָשָׁם. וְלַשְּׁלָמִים. וְלַמִּלּוּאִים, כָּל קָרְבָּנֶךָ: זְכוֹר נִלְאָה, אֲשֶׁר נָשְׂאָה, וְהָשִׁיבָהּ לְאַדְמָתֶךָ. סֶלָה אֲהַלְלֶךָ, בְּאַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ: דַּק עַל דַּק. עַד אֵין נִבְדָּק. וְלִתְבוּנָתוֹ, אֵין חֵקֶר: הָאֵל נוֹרָא. בְּאַחַת סְקִירָה. בֵּין טוֹב לָרַע יְבַקֵּר: ותודה ולעולה זכור נלאה אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוֹב פְּלָאוֹת. חִבֵּר כָּל אֳהָלוֹ. בִּנְתִיבוֹת לֵב. לִבְלֵב. הַצּוּר, תָּמִים פָּעֳלוֹ: ותודה ולעולה זכור נלאה. אשרי וכו'

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו

מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב, סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

ווען מען דיא ספר תורה אין היכל שטעלט זאגט מען דאס:

וּבְנֻחֹה, יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ, רִבְבוֹת, אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ, לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ, יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ, יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב, נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי, אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא, לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ, דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ, שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ, יְיָ, אֵלֶיךָ, וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ, כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף

דער חזן זאגט חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים, שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ, כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו. שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם

באהבה, שמע אומרים: קו"ח שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
חזן הוא אלהינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו. שנית, לעיני, כל חי, להיות לכם לאלהים.
קו"ח אני, יי אלהיכם: חזן אדיר אדירנו, יי אדונינו, מה אדיר שמך, בכל הארץ. והיה יי למלך. על כל הארץ, ביום ההוא יהיה, יי אחד, ושמו אחד: ובדברי קדשך, כתוב לאמר. ק' ימלוך יי לעולם, אלהיך ציון, לדור ודור, הללויה:

חזן לדור ודור, נגיד גדלך, ולנצח נצחים, קדשתך, נקדיש. ושבחך אלהינו, מפינו לא ימוש, לעולם ועד. כי אל מלך, גדול וקדוש, אתה: ברוך, אתה יי, האל הקדוש:

אתה קדוש, ושמך קדוש, וקדושים, בכל יום, יהללוך סלה: ברוך, אתה יי, האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו, ורצית בנו. ורוממתנו, מכל הלשונות, וקדשתנו, במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך, הגדול, והקדוש, עלינו קראת:

ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום חג המצות הזה. זמן חרותנו, מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו, גלינו מארצנו. ונתרחקנו, מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים, לעלות ולראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו, בבית בחירתך, בבית הגדול, והקדוש, שנקרא שמך עליו, מפני היד, שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב, ותרחם עלינו, ועל מקדשך, ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה, ותגדל כבודו: אבינו מלכנו, גלה, כבוד מלכותך, עלינו, מהרה. והופע והנשא עלינו, לעיני כל חי. וקרב פזורינו, מבין הגוים, ונפוצותינו כנס, מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך, ברנה, ולירושלים בית מקדשך,

בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, פֶּסַח לַיָי: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג. שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא קֹדֶשׁ, כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עוֹלָה לַיָי, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב, הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם, נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ, רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ,

וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בחזרת הש״ץ אומרים כאן ותערב

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש״ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

א) ווען דר חזן זאגט רצה דארפן אלע כהנים וואס זענען אין שוהל אוועק גיין פון זייערע ערטער גיין דוכענען. און אויב דר כהן איז ניט אוועק גיגאנגען פון ארט ביז דר חזן הט שון אפ גזאגט רצה. טאר ער שון ניט גיין דוכענען. און אויב ער איז יא גיגאנגען דוכענען און ער שטייט שון צווישען די כהנים זאל ער שון ניט צוריק גיין ליידיג. נאר ער זאל אויך דוכענען:

ב) פר רצה דארף ער וואשן די הענט. און אלוי זאל ארויף גיסן די וואסער אויף די הענט פון כהן. אויב עס איז ניט דא אלוי זאל אבכור פון אמוטר ארויף גיסען אויף די הענד פון כהן:

ג) אז די כהנים קומען צום ארון הקודש דארפען זיי זאגן פריער מודים דרבנן. גלייך מיט אלע. נאך דעם זאגן זיי דעם יהי רצון. און זיי לאזן אוס דעם יהי רצון גלייך ווען דר חזן לאזט אוס די ברכה ולך נאה להודות. אלע זאלן ענטפערן אמן אויף די ברכה און אויף דעם יהי רצון. אויף ביידע צו זאמן. די כהנים דארפן אויף הייבן די הענט קעגן די אקסלען. און דארפן צו שפרייטן די הענט און צו טיילן די פינגר. צו מאכן פינף בלייזען. יעדר צוויי פינגר באזונדר. און די צוויי גראבע פינגר זאלן ניט אנריהרן איינר דעם אנדערן ווען מען דוכענט. עס זאל זיין פינף פענסטער. און די רעכטע האנד דארף זיין אביסל העכער ווי די לינקע האנט. און דר פינגר וואס הייסט אצבע פון די רעכטע האנט זאל אן ריהרען דעם פינגר וואס הייסט אצבע פון די לינקע האנט:

ד) די כהנים זאלן האלטן די הענט מיט דעם אינווייניג צו די ערד. מיט דעם אויס ווייניג צום הימל די פינגר זאלן ניט זיין ארויף אין דער הייך. נאר אראפ גיבויגען:

ה) די כהנים טארן ניט אנהייבן די ברכה ביז דר חזן זאגט דעם ווארט כהנים. ווען די כהנים דרייען זיך אום מיט זייער פנים. סיי פר דעם דוכענען. סיי נאך דעם דוכענען. זאלן זיי זיך דרייען רעכטס. און ווען זיי גייען אוועק פון ארון קודש. זאלן זיי גיין אונטר זיך און מיט דעם פנים צום ארון קודש:

ו) די כהנים ווען זיי דוכענען זאלן זיי האלטן די אויגען אראפ אזוי ווי מען דאווינט שמונה עשרה. און זיי זאלן ניט קוקען אויף די הענט. דריבער איז גלייך זיי זאלן דעם טלית אראפ ציהן איבער דעם פנים און די הענט זאלן זיי האלטען אויסר דעם טלית. ווען די כהנים זאגן די ווערטר יְבָרֶכְךָ וְיִשְׁמְרֶךָ אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ אֵלֶיךָ לְךָ שָׁלוֹם. דארפן זיי אום דרייען דעם פנים צו דרום און צו צפון:

ז) אכהן וואס הט אפעלר אויף דעם פנים אדער אויף די הענט. למשל ער הט ווייסע בלאטרן. אדר גפלעקטע מיט פינטעלך. אדר איינגיבויגענע פינגר. אדר אום גדרייטע פינגר אין אנייט. אדר די האנט איז אום גדרייט אויף אינטן. אדר ער קען ניט צו טיילן די פינגר. אדר די שפייאכץ רינט אים אויף די בארד. אדר עס גיסט אים טרערן פון די אויגן. אדר איין אויג איז בלונד. און ער איז אפרעמדר. די אלע טארן ניט דוכענען. אבר אבלונדר אהיימישר. אפילו ביידע אויגן זענין בלונד מעג ער דוכענען. די וואס האבן אויפן פנים זומר שפרענקלך. אויב פיל מענטשן האבן אזוי. מעג ער דוכענען. דר זעלביגר דין איז ביי אפארבאר. אויב דר כהן איז אפארבאר און עס איז דא אין שטאט פיל פארבארם אזעלכע. מעג דר כהן דוכענען. פאר דרייצעהן יאר מיט אטאג טאר ער ניט דוכענען. אכהן וואס הט גנומען אווייב אגרושה אדער אחלוצה. טאר ער ניט דוכענין ביז ער איז זיא מגרש:

ח) אכהן וואס הט זיך מטמא גוועזן צו אמת וואס ער טאר זיך ניט מטמא זיין צו אים טאר ער ניט דוכענען. אויב אכהן הט גינומען אווייב אגרושה. און זי הט גיהאט פון אים אזוהן. דר זוהן הייסט אחלל. און ער טאר ניט דוכענען:

ט) אכהן וואס איז אאונן טאר ניט דוכענען. אאונן הייסט דעם טאג וואס ביי אים איז גישטארבען אזוי אמענטש וואס ער דארף נאך אים זיצען שבעה:

י) א אבל נאך אפאטר אדר נאך אמוטר אגאנץ יאר. און נאך אנדערע קרובים אין שלשים. טאר ער ניט דוכנען. נאר אז מען הייסט אים גיין דוכנען. מעג ער גיין דוכנען. נאר גלייכר איז ער זאל ארוס גיין פון שוהל איידר דר חזן הייבט אן צו זאגן רצה. און אויב אוסער אים איז נאר דא איין כהן. מעג דר אבל דוכענען. נאר אין שבעה טאר ער ניט דוכענען:

די תחינה זאגט מען אז דער חזן הייבט אן צו זאגען רצה און די כהנים גייען דוכענען:

אנא ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו: מיר בעטין דיך ליבר גאט וואס די ביסט אונזר גאט און דער גאט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב דו זאלסט זיך שוין דערבארעמען אויף אונז דאס מיר זאלען שוין גיך האבען ארעכטע ישועה אין דעם זכות וואס בני אהרן כהניך די קינדער פון אהרן דיינע כהנים וועלען אצונד אויף הייבן דיא הענד צו בענטשען דיין ליב פאלק ישראל מיט גאר זייער הארטיץ און וועלן זאגען די ברכה וואס דו האסט זיי גבאטען דם מיט דר ברכה זאלן זיי בענטשן דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלן זיך צום דוכן. רבונו של עולם פר נעם דם גיבעט פון די כהנים וואס בענטשן דיין פאלק ישראל און מיר זאלען געבענטשט ווערן אלע יודען באנאנד און אויך איך מיט מיין מאן און מיינע קינדער צווישן זיי צו גוטן לעבען און גוטי פרנסה פון דיין פילער גבענשטר האנד מיר זאלען ניט דארפן אן קומן צו איין בשר ודם און דם מיר זאלין זוכה זיין צוא האבען קינדער און קינדס קינדער גוטע און פרומע גאטס דינערס און גאטס פארכטיגע. און זאלסט אונז היטן פון אלעם בייזן קיין שונא זאל אונז ניט קענען טאן קיין שלעכטץ און זאלסט דר לייכטען דיין פנים צו אונז מיר זאלן קענן דר האלטן דיין היילינע תורה מיר זאלן ניט ווידר שפעניגען אקעגן דיר און זאלסט אונז לייט זעלינן מיט אלעם גוטן מיט אגוט לעבען. לעבען פון גזונד. לעבען פון פרנסה. לעבן פון שפייז. לעבן פון דער נערונג. לעבן פון רייכקייט. לעבן פון אגוט מזל און זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט צו משפטן און אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדער און זאלסט טוען צו אונז פריד און שלוה און שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין איבער שרעק אין אונזער הויז:

אתה האל המרומם על כל ברכה ותהלה גאט וואס דו ביסט דר הויבן אויף אלי בענטשונג און לוב עס איז אנטפלעקט פר דיר דם איבר אונזרי זינד איז דר בית המקדש חרוב גווארען און עס איז צוא גנומען גווארין די ליכט פון אונזרי אוגען און ווען דר בית המקדש איז גשטאנען פלעגן די ישראל מקריב זיין קרבנות צו פאר גיבען אויף זייערי זינד און דיא כהנים זענין גשטאנען אויף זייער דוכנן און די לוים מיט זייער גזאנג אבער היינט האבן מיר דם אלץ אן גווארן נאר דם איז אונז גבליבן דם די כהנים קומן צו בענטשן דיין פאלק ישראל מיט דר ברכה וואס דו האסט זיי גבאטן דרום בעט איך דיך רבש״ע פר נעם די ברכות פון די כהנים וואס בענטשן אונז און עס זאל פר דיר זיס זיין אונזער גבעט גלייך ווי איין קרבן איך בעט דיך דער בארומיגער פאטער זאלסט מיט דיין גרויס דער בארימקייט דר בארימען אויף אונז און זאלסט בוען דיין בית המקדש פון אייטל פייער און טרייסט די שטאט ירושלים דם דו זאלסט אום קערן אירע קינדער צו איר קער אום דיין שכינה קיין ציון און דעם סדר פון קרבנות קיין ירושלים און דארט וועלען מיר דיך דינען מיט פארכטן אזו ווי די טעג פון אייבג און אזו ווי די פריערגי יארן יהיו זיי זאלן זיין צו באוויליגונג די זאג פון מיין מול און דם טראכטן פון מיין הארץ פר דיר גאט מיין באשעפר און מיין אום לייזר אמן:

אַז דֶער חַזָן הַאלְט וְתֶחֱזֶינָה זָאגְט קָהָל דָאס:

וְתֶעֱרַב עָלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ, כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא, רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ, לְצִיּוֹן עִירֶךָ, וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה, לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים, וְשָׁם, נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ע״כ והש״ץ מסיים בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ, בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד: מודים

דֶעם יְהִי רָצוֹן זָאגֶן דִי כֹּהֲנִים אוּנ קָהָל פַר דֶעם דוּכָנֶען:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת.

לקהל	לכהנים
שֶׁצִּוִּיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ	שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,

בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ, שׁוּם מִכְשׁוֹל וְעָוֹן, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. הש״ץ אומר בקול כֹּהֲנִים. והקהל עונים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן, וְצִוָּנוּ, לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה: אמן

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ, מִצִּיּוֹן, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ:
יְיָ, בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי, בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל, כִּי חָסִיתִי בָךְ:
שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן, בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:

וֶוען דֶער חַזָן זָאגְט דָס וָוארְט וְיִשְׁמְרֶךָ זָאגְט מֶען דָאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלָּךְ, וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ, חֲלוֹם חָלַמְתִּי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי, עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל עַצְמִי, וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי, עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים, עָלָי. אִם טוֹבִים הֵם, חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם, וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם, כַּחֲלוֹמוֹתָיו.

בית ישראל

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ אוּנ עֶס זָאל זִיס זַיין פַר דִיר גָאט אוּנְזֶער גִיבֶּעט אַזוֹי וִוי אֵיין עוֹלָה אוּנ אֵיין קָרְבָּן אָנָּא אִיךְ בֶּעט דִיר גָאט וָוס דוּ וֶוערְסְט גִירוּפֶן רַחוּם מִיט דַיינֶע פִיל דֶר בַּארִימְקַייט זָאלְסְטוּ זִיךְ דֶער בַּארְמֶען אִיבֶּער אוּנְז הָשֵׁב טוּא אוּם קֶערֶען דַיין רוּאוּנְג אִין דַיין שְׁטָאט צִיּוֹן וְסֵדֶר אוּנ דֶעם אָרְדֶענוּנְג פוּן דֶער עֲבוֹדָה וָואס מֶען הָאט גֶעטָאן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאלְסְטוּ אוּם קֶערֶן קַיין יְרוּשָׁלַיִם וְתֶחֱזֶינָה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶען זָאלֶן זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערֶן צוּ דִי שְׁטָאט צִיּוֹן מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ דָארְטֶען וֶועלֶן מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְט אַזוֹי וִוי אִין דִי טֶעג פוּן אֵייבִּיג אוּנ דִי פָארִיגֶע יָארֶען:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶערְר פוּן דֶר וֶועלְט אִיךְ בִּין דַיין אוּנ מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶען דַיין אֵיין חָלוֹם הָב אִיךְ גִיחָלֶמְת אוּנ אִיךְ ווייס נִיט וָוס עֶר בַּאטַייט יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶער ווילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן דָס אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זָאלֶן זַיין אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין בֵּין סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת זֶענֶן אוֹיף מִיר זֶעלְבֶּערְט סַאיי מַיינֶע חֲלוֹמוֹת בַּאטַייטֶן אוֹיף אַנְדֶערֶע לַייט סַאיי אַנְדֶערֶע לַייט הָט גִיחָלֶמְת אוֹיף מִיר אִם אוֹיבּ דִי חֲלוֹמוֹת בַּאטַייטֶן אוֹיף גוּטִין שְׁטַארְק זֵיי אוּנ קְרֶעפְטִיג זֵיי אוּנ זָאלֶן מְקוּיָם וֶוערִין אִין מִיר אוּנ אִין זֵיי וִוי דִי חֲלוֹמוֹת פוּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק

שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ, וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ, וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ, וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ, אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִקְּלָלָה לִבְרָכָה, כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי, וּתְחָנֵּנִי, וְתִרְצֵנִי, אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים, יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

יְיָ. יְיָ יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת:
יְיָ, אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי, וְאַל בַּחֲמָתְךָ, תְיַסְּרֵנִי:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי, וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי, אָנִי:
פָּנָה, אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ, נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי, וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה, כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: רבש״ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן, וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָדָם: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם, אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם:

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם, לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ, בְּעֵת צָרָה:
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שִׁמְעָה תְפִלָּתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא, מַהֵר עֲנֵנִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיּוֹשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם:
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטוֹף לִבִּי, בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:
שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ, כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ:

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:
כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

בית ישראל

רְפָאֵם אוּנ װֶען זֵיי בּאַרפֶען אַיין רְפוּאָה הַייל זֵיי אַזוֹ װִי דוּ הָאסְט גֶיהֵיילְט חִזְקִיָּהוּ דֶעם מֶלֶךְ פוּן יְהוּדָה פוּן זַיין קְרַאנְקְהֵייט אוּנ װִיא מִרְיָם הַנְּבוּאָה פוּן אַיין צָרַעַת אוּנ װִי נַעֲמָן פוּן זַיין צָרַעַת וּכְמֵי אוּנ װִי דִי בִּיטֶערֶע װַאסֶר פוּן מָרָה זֶענֶען זִיס גֶיװָארֶן דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ װִי דִי בֵּייזֶע װַאסֶר פוּן יְרִיחוֹ אִיז גוּט גֶיװָארֶן דוּרְךְ אֱלִישָׁע הַנָּבִיא וּכְשֵׁם אוּנ אַזֵי װִי דוּ הָאסְט אִיבֶּער גֶיקֶערְט דִי קְלָלוֹת פוּן בִּלְעָם װָס עֶר הָט גֶיװָאלְט שֶׁעלְטֶן דִי יִשְׂרָאֵל אִיז עֶס אִיבֶּער גֶיקֶערְט גֶיװָארִין צוּ בְּרָכוֹת אַזוֹ זָאלְסְטוּ אִיבֶּער קֶערֶן אַלֶע מֵיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטֶין וְתִשְׁמְרֵנִי אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ לִייט זֶעלִיגֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בַּאוִוילִיגֶען אָמֵן:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, אֶנְקַת יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ, בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי, נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו, כְּתֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי,

---

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווילֶן פַר דִיר גָאט מַיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן אַז דוּ זָאלְסְט טָאן אוּם ווילֶן דִי הֵיילִיקַייט פוּן דַיינֶע חֲסָדִים וְגוֹדֶל אוּנ אוּם ווילֶן דָם גְרוֹיסְקַייט פוּן דַיינֶע דֶר בַּארימְקַייט וָוָס זֵיי זֶענֶן פַאר שְׁפְּרֵייט אִיבֶּער גָאר דֶער וֶועלְט אוּנ אוּם ווילֶן דֶעם הֵיילִיקַייט פוּן דַיין נָאמֶן דֶעם גְרוֹיסֶן אוּנ שְׁטַארְקֶן אוּנ פָארְכְטִיגֶן וָוָס אִין אִים אִיז דָא צְווֵיי אוּנ צְוַואנְצִיג אוֹתִיּוֹת הַיוֹצְאִים דָם זֵיי גֵייעֶן אַרוֹס פוּן דִי פְּסוּקִים פוּן בִּרְכַּת כֹּהֲנִים דִי בְּרָכָה אִיז גְזָאגְט גְוָוארֶן אוֹיס דֶעם מוֹיל פוּן אַהֲרֹן מִיט זַיינֶע קִינְדֶער דַיין הֵיילִיגֶע פָאלְק שֶׁתִּהְיֶה אַז דוּ זָאלְסְט זַיין נָאהֶנְט צוּ מִיר אַז אִיךְ טוּא רוּפֶן צוּ דִיר אוּנ זָאלְסְט פַר נֶעמֶן מַיין גִיבֶּעט אוּנ מַיין גִישְׁרֵיי אַלֶע צַייטֶן כְּשֵׁם אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיהֶערְט דָם גִישְׁרֵיי פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ וָוָס עֶר הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתֶּן אוּנ זָאלְסְט מִיר גֶעבֶּן מִיט מַיין גַאנְץ הוֹיז גִיזִינְד אוּנְזֶער שְׁפַּייז אוּנ פַּרְנָסָה מִיט בְּרֵייטְקֵייט נִיט בְּצִמְצוּם מִיט הֶתֵּר נִיט מִיט אִיסוּר מִיט נַחַת נִיט מִיט צַעַר פוּן דַיין בְּרֵייטֶע הַאנְט כְּשֵׁם אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן בְּרוֹיט צוּ עֶסֶן אוּנ קְלֵיידֶער אָן צוּ קְלֵיידֶן צוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ דֶר דָא הֵייסְט אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז גֶעבֶּן צוּ לִיבְּשַׁאפְט צוּ חֵן אוּנ צוּ חֶסֶד אוּנ צוּ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן כְּשֵׁם אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גִיגֶעבֶּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַז דֶר פָאטֶער הָט אִים אָן גְטָאן דָם זַיידֶענֶע הֶעמְדֶל צוּ חֵן אוּנ חֶסֶד אוּנ רַחֲמִים אִין דַיינֶע אוֹיגֶן אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגֶן וְתַעֲשֶׂה אוּנ זָאלְסְט טָאן מִיט מִיר ווּאוּנְדֶר אוּנ נִסִּים אוּנ צֵייכֶן צוּ גוּטִין אוּנ

דִי תְּפִלָּה זָאגְט מֶען נָאךְ בִּרְכַּת כֹּהֲנִים וֶוען דֶער חַזָן לָאזְט אוֹיס שָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מִיר בֶּעטֶן דִיךְ זַייעֶר לַייט זָעלִיג אוּנְז בִּזְכוּת אַבְרָהָם אָבִינוּ. מִיר הָאפִין צוּ גִינִיסֶן דֶעם זְכוּת פוּן דֶער עֲקֵידָה פוּן יִצְחָק. שְׁפַּייז אוּנ קְלֵייד אוּנְז בִּזְכוּת יַעֲקֹב וֶועלְכֶער גִיבֶּעטֶן הָט לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. לִיבֶּער גָאט לָאז אוּנְז בַּייא שְׁטֵיין דֶר זְכוּת פוּן שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. אוּנ שִׁיק אוּנְז דַיין הַשְׁגָּחָה וָואס זָאל אוּנְז הִיטֶען פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ גִיבּ מִיר מִיט מַיין מַאן אַגוּט מַזָל אִין דֶער פַּרְנָסָה אוּנ אִין גִיזוּנְד. אַדִיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס רוּהְט אִין הִימֶל אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם דוּ אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז לוֹיטֶער שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. דָאס דוּ זָאלְסְט אוּנְז אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל גֶעבֶּן גוּט פַּרְנָסָה אוּנ גוּט גִזוּנְד מִיט לוֹיטֶער שָׁלוֹם. אָמֵן:

נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת. וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נאך דעם דוכנין זאגט קהל דאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נאך דעם דוכנין זאגין די כהנים דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ, זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי

בית ישראל

זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקְן אִין מַיינֶע וֶועגֶן וְתֵן אוּנ גִיבּ אִין מַיין הַארְץ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגֶען אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן אוּם גֶערֶן אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶר תּוֹרָה וּתְטַהֵר אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רֵיין מַיינֶע גִידַאנְקֶן אוּנ מַיין הַארְץ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערְן מַיינֶע טֶעג אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְס טֶעג בְּטוֹב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבֶּן מִיט פִיל שְׁטַארְקֵייט אוּנ פְרִידִי אָמֵן סֶלָה:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין גָאט וִוי אוּנְזֶר גָאט עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶערְר וִוי אוּנְזֶר הֶערְר עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹ אֵיין קִינִיג אוֹיף דֶר וֶועלְט וִוי אוּנְזֶר קִינִיג עֶס אִיז נִיט דָא אַזוֹי אֵיין הֶעלְפֶר וִוי אוּנְזֶר הֶעלְפֶר מִי וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶר גָאט וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער הֶערְר

בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב,

---

בית ישראל

ווער איז אזו ווי אונזער קיניג דר וועלט ווער איז אזו ווי אונזער העלפער נודה מיר וועלן לויבען צו אונזער גאט מיר וועלן לויבן צו אונזער העררער מיר וועלן לויבן צו אונזער קיניג דר וועלט מיר וועלן לויבען צו אונזער העלפער ברוך געלויבט איז אונזער גאט געלויבט איז אונזער העררער געלויבט איז אונזער קיניג דער וועלט געלויבט איז אונזער העלפער אַתָּה הוּא דו ביסט אונזער גאט דו ביסט אונזער העררער דו ביסט אונזער קיניג פון דער וועלט דו ביסט אונזער העלפער:

וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מַאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְיתָא, דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וּפוּרְקָנָא, מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

שִׁיר שֶׁל יוֹם

לְיוֹם רִאשׁוֹן הַיּוֹם, יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ליום שני	הַיּוֹם, יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר, לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף, מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ, הַר צִיּוֹן, יַרְכְּתֵי צָפוֹן, קִרְיַת, מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים, בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, נוֹעֲדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ, כֵּן תָּמָהוּ, נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה, אֲחָזָתַם שָׁם, חִיל, כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים, תְּשַׁבֵּר, אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ, כֵּן רָאִינוּ, בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ, עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ, אֱלֹהִים, חַסְדֶּךָ, בְּקֶרֶב, הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ, אֱלֹהִים, כֵּן תְּהִלָּתְךָ, עַל קַצְוֵי אֶרֶץ, צֶדֶק, מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח, הַר צִיּוֹן, תָּגֵלְנָה, בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן, מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן, וְהַקִּיפוּהָ, סִפְרוּ, מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם, לְחֵילָה, פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תְּסַפְּרוּ, לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, עוֹלָם וָעֶד, הוּא, יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

ליום רביעי	הַיּוֹם, יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים, יְיָ, עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק, יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ, וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ, וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ, וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם, וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע, אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ, הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ, וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע, עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים, מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי, חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי, תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת, יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב, וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם, וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם, יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ, נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

ליום ששי	הַיּוֹם, יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת, מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אַדִּיר, בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ, נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ, יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים:

קדיש יתום

קודם פתיחת הארון לאנעים זמירות

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה, שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים, שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, משֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וויא דָא הָאט זִיךְ גִיעֶפִינְט דֶער אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ אַזוֹ זָאל זִיךְ עֶפִינֶן דֶער חַלוֹן בָּרָקִיעַ שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי תְפִלָּה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אַז מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערֶען צְווִישֶׁן דִי בַּייגֶע תְּפִלּוֹת וָואס וֶוערֶן פַר גִיוִוים אָן גִינוּמֶע אוּנ:

מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אַיין קְרוֹן אוֹיף דַיין קָאפּ אִיךְ זָאל גִיהָאלְפֶן וֶוערִין מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ מִיט מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל גִילִיבְּט אוּנ גִיזִיסְט זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אַיין קָרְבָּן מַקְרִיב גִיוֶועזְן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

לִיבֶּער הֶער גָאט עֶפֶען מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן תְּפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת אוּנ פַאר גֶעם מַיין גִיבֶּעט ווִי דָס גִיבֶּעט אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה אוּנ עֶפִין מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן הִימֶעל אוּנ פוּן גַן עֵדֶן אוּנ עֶס זָאל אָן אוּנְז נִיט גִיוֶועלְטִיגֶען דֶער יֵצֶר הָרָע. אוּנ דֶר טַייעֶרֶער הַיילִיגֶער יוֹם טוֹב זָאל מַיין פִיר שְׁפְּרֶעכֶר זַיין פַר מִיר אוּנ פַר מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן. וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים נָא חַזֵּק וּשְׁמוֹר נַפְשִׁי אוּנ מִיט דַיין גְרוֹס דֶער בַּארֶעמְהֶרְצִיגְקַייט שְׁטַארְק אוּנ בַּאשֶׁערֶעם מַיין לַייבּ פוּן גֵיהִנֹּם וְחִיבּוּט הַקֶּבֶר וְחֶבְלֵי מָשִׁיחַ. אוּנ גִיבּ מִיר אַלֶעם גוּטְס אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מְזַכֶּה זַיין מַיינֶע קִינְדֶער צוּ דֶר צִיהֶען (לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן):

שִׁיר הַכָּבוֹד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חִמְּדָה, בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדוּלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ, לְתוֹקֶף פְּעוּלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה, בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ, לוֹ, עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר, יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָיו. וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ, דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ, עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי, תִּנְעַנַע לִי, ראשׁ: | חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ.
וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים ראשׁ: | כִּי נַפְשִׁי, תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״י

תחנה ובקשה

דיא תחנה זאגט מען איידער מען גייט ארוס פון דער שוהל:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט זאלסט אן נעמען אלע אונזערע תפילות ובקשות וואס מיר האבן דיך גטאן בעטן אין דר היילינגער שוהל אונ מיר זאלן חס ושלום ניט פר שעמט ווערן דען מיר טוען שון אצונד אוועק גיין פון דיין היילינגער שוהל אונ מיר טוען זיך פרייען דר מיט וואס מיר זענן דא אין שוהל גוועזן אונ מיר האבען גיטאן קישען דיין ליבע היילינגע תורה וואס זיא ווערט אן גרופען תורת משה אונ אין דעם זכות פון משה רבינו עליו השלום זאלסטו אונז שטארקן אונזערע הערצער אז מיר זאלען חס ושלום קיין מאל ניט אוועק גייגן פון דעם וואס די היילינגע תורה האט אונז גשאפט נאר מיר זאלן קענן מקיים זיין אלע מצות וואס אין דער היילינגר תורה שטייט. אונ בזכות אלע צדיקים אונ אלע פרומע לייט זאלן מיר זוכה זיין צו האבן גוטע קינדער אונ זייא זאלין זיך מיען אין דער תורה טאג אונ נאכט אונ מיר זאלען זוכה זיין איבער א יאר אין דער היילינגער שוהל ווידער צו גיין אמן סלה:

סדר תפלת מנחה נפינט מען בדף ע״ט נאר מען דער מאנט ניט פון שבת:

דיני מוצאי יו״ט לחוה״מ של פסח ודיני טל ומטר

מוצאי יום טוב (פון די ערשטע טעג) צו מעריב זאגט מען והוא רחום אונ מען דאווינט וואכענדיגע שמונה עשרה אונ מען זאגט אתה חוננתנו מען זאגט שוין ניט טל ומטר נאר ותן ברכה (כאם מען פר געסט אונ מען זאגט ווייטער טל ומטר איז דר דין אויב ער האט זיך דר מאנט איידר ער האט גיענדיגט שמונה עשרה דאס הייסט איידר ער האט גיזאגט יהיו לרצון אזוי זאל ער נאך אמאל אן הייבען ברך עלינו כאם ער האט זיך ערשט דער מאנט נאך דעם ווי ער האט שוין גיזאגט יהיו לרצון אמרי פי מוז ער נאך אמאל דאווענען שמונה עשרה אזוי איז דער דין אגאנצען זומער) אונ יעלה ויבוא פאר ותחזינה. אונ נאך שמונה עשרה זאגט דער חזן קדיש שלם אונ מען ציילט ספירת אונ מען מאכט הבדלה:

דינים פון חוהמ״פ ודיני יעלה ויבא

חול המועד של פסח אין דר פרי דאווינט מען וואכענדיג דאווענען מען זאגט ניט מזמור לתודה. ווייל אין דעם קרבן תודה איז געוועזן חמץ האט מען דעם קרבן תודה ניט גיקענט ברענגען בפסח) בשמונה עשרה פון שחרית מנחה אונ מעריב זאגט מען יעלה ויבא (כאם מען פארגעסט איז דא חלוקי דינים כאם ער דר מאנט זיך איידר ער האט גזאגט דעם שם ברוך אתה ה׳ פון ותחזינה זאגט ער גלייך יעלה ויבא אונ זאגט נאך אמאל די פאר ווערטער ותחזינה אונ אויב ער דר מאנט זיך נאך דעם שם פון ותחזינה נאר פאר מודים ענדיגט ער די ברכה המחזיר שכינתו לציון אונ זאגט יעלה ויבא אונ נאך יעלה ויבא תיכף מודים ער דארף ניט איבר זאגען ותחזינה ווען אבר ער

דר מאנט זיך נאך דעם ווי ער הט שוין אן גיהויבן מודים נאך אייערער ער הט גיזאגט יהיו לרצון אמרי פי הייבט ער נאך אמאל אן רצה אז ער הט זיך ערשט דר מאנט נאך דעם ווי ער הט שוין גיזאגט די וועלטר פון סוף שמונה עשרה יהיו לרצון אמרי פי מוז ער נאך אמאל איבר דאווענען די גאנצע שמונה עשרה) נאך שמונה עשרה האלב הלל נאך הלל קדיש שלם מען נעמט אויס צוויי ספרים. כהן לוי וישראל אין ערשטן ספר. רביעי אין דעם צווייטן ספר דר נאך חצי קדיש איבער ביידע ספרים. דער נאך יהללו אשרי ובא לציון חצי קדיש מוסף של יום טוב:

דינים ומנהגים לחול המועד של פסח

חול המועד דארף זיין ווי יום טוב. מען זאל זיך פרייען מיט גוטע עסין אונ טרינקען אונ מלבושים. אונ דר וואס איז מבזה חול המועד איז א גרויסע עבירה. חול המועד טאר מען ניט ארבעטן. עס איז דא מלאכות וואס מען מעג זיי טאן חול המועד. אן צינדן א זאפאלקע. קאכן באקן. פר לעשן פייער. רייסן קעמן. אויס קערן די שטיב. דס אלץ מעג מען כאן אז מען דארף דס צו חול המועד. נאר אפ לייגען א ארבעט פון פאר יום טוב אויף חול המועד. טאר מען ניט. ארבעטען חול המועד געלט צו פר דינען טאר מען ניט. אזוי איין ארבעט אז ער וועט דם ניט טאן חול המועד. אונ עס וועט בלייבן ליגן איבר יום טוב וועט דם קאליע ווערן אונ עס וועט זיין א גרויסר שאדן. זאל ער פרעגן א שאלה ביי א מורה הוראה ווי ער זאל טאן. אונ אויב דר קרן וועט ניט קאליע ווערין נאר דאס פאר דינסט וועט ער שאדען האבען. טאר מען געווים ניט טאן די ארבעט חול המועד. אונ אויב ער הט ניט אויף די אנדערע טעג יום טוב. מעג ער ארבעטען צו פאר דינען ער זאל אויס געבען דם געלט אויף יום טוב. אונ אנדערע יודין מעגן אים אויך געבן צו ארבעטן ער זאל פאר דינען אויף די אנדערע טעג יום טוב. נאר ער זאל ארבעטען אין דר שטיל. קיינער זאל ניט זעהן ווי ער ארבעט. די ארבעט וואס דער יוד אליין טאר ניט טאן. טאר ער ניט הייסען א גוי זאל טאן פון זיינעט וועגען די ארבעט. נאר פון א מצוה וועגען מעג מען הייסען א גוי ארבעטען חול המועד. האנדלען חול המועד. אקראם האלטן אפען חול המועד. אין דעם איז דא פיל דינים. ווער עס וויל זיך היטען פון א עבירה. זאל ער פרעגען א שאלה ביי א מורה הוראה. די מלאכות וואס מען מעג טאן חול המועד זאל מען זיי טאן אנדערש ווי מען טוט זיי אין דער וואכען. ער זאל שרייבן מיט דיא לינקע האנט. מעסטען וועגען זאל ער אויך מיט די לינקע האנט. אדער ער זאל מאכען איין אנדער ענדערונג:

יום טוב אונ חול המועד זענען ניט גיגעבן גיווארן צום שפאצירן גיין. אונ ניט צום שטיפן אונ לאכען. נאר דער עיקר שמחה פון יום טוב דארף זיין מען זאל זיך פרייען מיט די נסים ונפלאות וואס גאט הט גיטאן אין דעם יום טוב. מען זאל געבן צדקה צו ארעמע לייט מען זאל זעהן זיי זאלן אויך האבען אויף יום טוב:

מוצאי יום טוב כשהל בערב שבת

ווען מוצאי יום טוב גיפאלט אום פרייטאג צו נאכט אונ אזוי אויך ערב שבת חול המועד בענטשט מען ליכט. אונ מען איז מקבל שבת אנ מען זאגט ניט לכו נרננה נאר מזמור שיר ליום השבת אונ מען דאווינט מעריב אזוי ווי אלע שבת נאר מען דארף צו זאגן יעלה ויבוא אין שמונה עשרה. אונ מען זאגט ויכלו אונ מגן אבות אונ מען זאגט ניט במה מדליקין:

דינים אונ סדר ערובי תבשילין וערובי חצרות גפינט מען דף ד':

תחנה לשבת חול המועד פסח פאר ליכט אן צינדען

רבון העולמים הער פון אלע וועלטן. די מצוה וואס איך טו מיט מיין ליכט צינדן לכבוד שבת קודש. זאל דיר אן גנומען זיין ווי דם צינדן די ליכט אין בית

המקדש דורך דעם כהן גדול. ליבער גאט זאלסט דיך ווענדן צו מיין תפלה. דאס אין זכות פון דער מצוה פון מיין ליכט צינדען זאלסטו ערלייכטען מיינע קינדערס אויגען אין דער תורה. אונ אזו ווי דאס ליכט וואס האט געברענט פון פיינסטען בוימאייל אין בית המקדש. אונ עס איז ניט פאר לאשען געווארען. אזו זאל די תורה אקיום האבען ביא מיינע קינדער אונד קינדס קינדער. אוך בעט איך דיך ליבער גאט עס זאל מקוים ווערען דער פסוק נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי. דיינע רייד איז ווי איין ליכט צו מיינע טריט. בעט איך דיך ערבארמיגער גאט זאלסט מיר העלפען מיינע קינדער זאלען גיין אין דיינע וועגען. אונ דער זכות פון די ליכט פון דעם ליבען שבת זאל מגין זיין ווי דער ליבער שבת האט מגין געוועזן אויף אדם הראשון ווי ער איז באהיט געווארען פאר איין געכין טויט אזו זאל אונזער זכות פון די ליכט מגין זיין אז אונזערע קינדערס לעכט זאל לייכטען אין דער תורה זייערע מזלות זאלען לייכטען אין הימעל זיי זאלען קענין פרנסה געבין דעם ווייב אונ קינדער בעין יפה אונ אונזערע מצות זאלען אן גינומען ווערין ווי די מצות פון אונזערע אבות ואמהות אונ די שבטים הקדושים מיר זאלען זיין אזו ריין ווי אקינד ווערט ערשט געבארען פון זיין מוטער. מיר זאלען זיין אן זינד. נאר מיר זאלען שטענדיג טוען דעם רצון פון השם יתברך מיט דעם גאנצען הארצען אמן:

ברכה פון ליכט אן צינדען

וועז מען בענטשט ליכט מאכט מען דיא ברכה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

לכבוד גאט לכבוד אונזר גיבאט לכבוד דען ליבען שבת קודש וואס אונזר הער גאט האט אונז גיגעבין אונ האט אונז גיבאטין די ליבע מצוה איך זאל זיא רעכט קענין מקיים זיין אונ זי זאל אזו גיוואגין זיין ווי כל תרי"ג מצות אמן כן יהי רצון:

דער נאך זאגט מען דאס:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תחנה חדשה נאך ליכט צינדען

דיא נייע תחנה זאל יעדע אשה זאגען נאך לעכט צינדען:

גאט פון דיין פאלק ישראל דו ביסט הייליג אונ דו האסט געהייליגט דעם שבת אונ דו ביסט איינער אונ די ישראל האסטו אום דער ווייליט אונטער אלע פאלקער צו דיין דינסט אונ דעם שבת צו עהרן אונ צו לייכטען מיט לעכט

און צו האבן פרייד און לוסט אין דיינעם דינסט היינט אין דיינעם הייליגן שבת דס מיר זענין שולדיג ערליך צו האלטן מיט אלע זאכן אזו ווי אמלך דר האלט ערליך אמלוכה אדר וויא אחתן האלט ערליך זיין כלה. און נאך רעדין פיל חכמים דס זיי האבין גרופן דעם שבת בת מלכה און כלה. דען איך דיין טאכטר האב שון לעכט גיצונדין צוויי לעכט די ווס דיינע חכמים האבין גהייסין די ווס ווייסין דיין הייליגע תורה צו עהרן און צו הייליגן דיין נאמן און די תורה און דעם שבת. אלמעכטיגר גאט גיב מיר און מיין מאן און מיינע קינדר און מיין גאנץ הוז גיזינד דעם הייליגן שבת צו רוען און צו הייליגן מיט נחת. און בהיט אונז פר אלע בייזע בגעגעניש און אוך פאר אלע בייזע גשעהוניש אין דעם היינטיגן טאג דען די רשעים און דיא צדיקים האבין אוך היינט רוה פון דעם ביטערן גיהנם. אזו זאלסטו מיך אוך אין דעם טאג פון שבת באהיטן פר אלעם בייזען און אלע מיינע ליכט זאלען העל און לוטר ברענין צו פר טרייבן די בייזע רוחות און שדים ומזיקים בת מחלת אלע די דא קומן פון לילית דס זיי זאלן אוועק פלוהן פר די לעכט אוך טו איך אן צינדן אין דעם שבת צו דעם דס זייא זאלן ניט שעדיגן דעם מענטש ניט קיין מאן אוך ניט קיין פרוי און קינדר דס פאלק ישראל. הער פון אלע וועלטן גיב מיר קינדר די דא וועלן ריכטן אין דיין תורה און זאלן בשיידן דיינע גבאט די לייכטן און ווייזן וועג און זאלן טאן אלע צייט דס וואל גפעלט אין דיינע אוגען און דס עס וואל גפעלט אין די לייטן און דס מיר זאלין זוכה זיין דעם שבת צו רוען און צו זענופטיגן אן אלע הינדררס. שיק אונז דיא ברכה מיט דעם גוטען מלאך דר דא גייט אוף די רעכטע האנט פון דעם מענטש און דר בייזר מלאך זאל דרוף זאגן אמן. לאז אונז זוכה זיין דס מיר זאלין ארבען דעם טאג דר דא איז אייטעל שבת דער דא רוהט דער דא לעכט אייביג עס זאל באוויליגן זיין פאר דיר גאט מיין באשעפר אמן:

סדר קבלת שבת לחוה״מ של פסח

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יי: כי הנה איביך יי כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה עלתה כ׳ בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:

מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים: ק״י

מעשה אלפם

עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, אִין דִי גְרוֹסֶע קַאנְטָארִין וֶוערְט אָבְּגֶעשְׁטִימְט דִי קַאסְסֶע אַלֶע טָאג, דָס אִיז זֵייעֶר פְּרַאקְטִישׁ, נַייל וֶוען עֶס פֶעלְט עֶפֶּעס קֶען מֶען גְלַייךְ דֶער גֵיין דֶעם אִירְטְהוּם, דָאס גְלַייכֶען דִי קְלוּגֶע וָואס פַארְשְׁטֵייעֶן אַז דִי וֶועלְט אִיז אַגְרוֹיסֶער יָרִיד, מֶקֶען דָא הַאנְדְלֶען מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, מַאכִין זֵיי אַלֶע נַאכְט דֶעם בַּאלַאנְס, פִילַייכְט הָאט מֶען גִיטָאן אַפֶּעלֶער אִיז לַייכְט צוּ פַארִיכְטֶען (רֶמֶז לְדָבָר וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר), נוּר וֶוען מִ׳הָאט אַנַאנְגֶצֶע וָואךְ פֶערְשְׁלָאפֶען, זָאל מֶען לְפָחוֹת פְרַייטִיג פַאר נַאכְט מַאכִין דֶעם בַּאלַאנְס פוּן דִי וָואךְ תְּשׁוּבָה טָאן אוֹיף דִי פֶעלֶערִין. דֶער מֶדְרָשׁ זָאגְט „שָׁאֲלוּ לְחָכְמָה" מִ׳הָאט גִיפְרֶעגְט בַּיי דִי חָכְמָה, וִוי זָאל מֶען זִיךְ בַּאגֵיין מִיט׳ן חוֹטֵא? הָט זִי גִיעֶנְטְפֶערְט הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת. „שָׁאֲלוּ לְתוֹרָה" הָאט מֶען גִיפְרֶעגְט דִי תוֹרָה, וָוס אִיז אִיר מֵיינוּנְג? הָט זִי גִיעֶנְטְפֶערְט „יָבִיא קָרְבָּן וְיִתְכַּפֵּר לוֹ", שָׁאֲלוּ פְרֶעגִין מִיר דֶעם נוֹתֵן הַתּוֹרָה עֶרְקְלֶער אוּנְז דִי כַּוָּנָה פוּן קָרְבָּן? עֶנְטְפֶערְט הקב"ה, דִי כַּוָּנָה פוּן קָרְבָּן אִיז תְּשׁוּבָה. הַיְינוּ דוּרְךְ דֶעם וִידּוּי שֶׁמִּתְוַדֶּה עַל הַקָּרְבָּן וּמָה גַּם בְּמָקוֹם הַקָּדוֹשׁ שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, אוּנ נָאכְהֶער זֶעט עֶר וִוי מ׳קוֹילֶעט אִים אוּנ וִוי מ׳פַארְבְּרֶענְט דִי אֵמוּרִים אוֹיפֶן מִזְבֵּחַ, וָואס עפ"י דִין הָט מֶען דָס גִידַארְפְט אִים אַלֵיינְטָאן, נַוייל עֶר הָאט אוֹיךְ גִיטָאן מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה (אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵירָה אא"כ נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת), מַאכְט דִיזֶע הֵיילִיגֶע בְּלוּטִיגֶע־סְצֶענֶע אוֹיפְ׳ן חוֹטֵא אַגְרוֹיסִין אֵיינְדְרוּק, עֶר שֶׁעמְט זִיךְ אוּנ אִיז אַמְתְחָרֵט בְּלֵב שָׁלֵם אוּנ אִיז מְקַבֵּל, לִיב הָאבִין דֶעם בּוֹרֵא ב"ה בְּלֵב וָנֶפֶשׁ לִמְסוֹר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַּׁת שְׁמוֹ יִת׳, אִיז דֶער תַּמְצִית הַקָּרְבָּן תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה. דָאס זָאגְט דֶער מְשׁוֹרֵר „עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד", דִי קְלוּגֶע עֵצָה פוּן דֶר תּוֹרָה (וָוס זִי הֵייסְט בְּרֶענְגֶען אַקָּרְבָּן) אִיז זֵייעֶר רִיכְטִיג, לֵיידֶער אָבֶּער אִיז עֶס נוּר „לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קוֹדֶשׁ" דִי הֵיילִיגֶע צֶערֶמָאנְיֶע הָט נוּר גִיקָאנְט זַיין בְּעֵת דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶען, אָבֶּער „ה'" דַיין עֶרְקְלֶערוּנְג אַז דֶער תַּכְלִית הַקָּרְבָּן אִיז תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה אִיז „לְאוֹרֶךְ יָמִים" קֶען אַלֶע מָאל דִינֶען. אַלְזָא דַארְף יֶעדֶער בַּר דַעַת זֶעהֶן זִיךְ מַכִין צוּ זַיין, אַרַיינְגֵיין אִין דִי הֵיילִיגְקֵייט פוּן שַׁבָּת בִּתְשׁוּבָה אוּנ דַאוֶונֶען זֵייעֶר נוֹאָרִים וֶועט עֶר זוֹכֶה זַיין לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת אָמֵן:

תפלת ערבית ליל שבת חול המועד

כשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:

קו״ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת

הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם,
בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה,
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי
וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ,
אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ,
וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם
נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

ליקוטי יקרים

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. דער תרגום יונתן שרייבט ווי עס איז געקומען די צייט דם אונזר פאטר יעקב זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער צו נויף גערופן זיינע צוועלף שבטים אונ האט זיי גיהייסן זאלן זיך שטעלן ארום זיין בעט אונ האט צו זיי אזו גיזאגט מאמר דינט איר צו דר עבודה זרה וואס תרח דר פאטר פון מיין זיידע אברהם האט גידינט אדר צו דער עבודה זרה וואס לבן אייער מוטרס פאטר האט גידינט. אדר איר דינט צו דעם גאט פון יעקב וואס ווערט אן גערופן ישראל האבן אלע צוועלף שבטים גיענטפערט צו זייער פאטר יעקב אונ האבן אים אזוי גיזאגט (שמע ישראל) הער אוס אונזער פאטר ישראל דיין גאט איז אונזער גאט אונ ער איז איין איינציגער גאט. האט יעקב גיענטפערט (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) עס זאל זיין נאמן זיין גילויבט אויף אייביג:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ, הַגּוֹאֲלֵנוּ, מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ, מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל, לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת, עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן, לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ, עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה,

בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם. עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

דער חזן זאגט חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר. וְהַנּוֹרָא. אֵל

גָּלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ, תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים, וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה,

זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחננו, ורחם עלינו, והושיענו. כי אליך, עינינו, כי אל, מלך, חנון ורחום, אתה:

ותחזינה עינינו, בשובך לציון, ברחמים: ברוך, אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא, לדור ודור, נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך, שבכל עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך, מעולם קוינו לך:

ועל כלם, יתברך, ויתרומם, שמך, מלכנו, תמיד, לעולם ועד:

וכל החיים, יודוך סלה, ויהללו את שמך, באמת, האל ישועתנו, ועזרתנו. סלה: ברוך, אתה, יי, הטוב שמך, ולך, נאה להודות:

שלום רב, על ישראל עמך, תשים לעולם, כי אתה הוא, מלך אדון, לכל השלום. וטוב בעיניך, לברך את עמך ישראל, בכל עת, ובכל שעה, בשלומך:

ברוך, אתה יי, המברך, את עמו ישראל, בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי, מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי, בתורתך, ובמצותיך, תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה, הפר עצתם, וקלקל מחשבתם: עשה, למען שמך. עשה, למען ימינך. עשה, למען קדשתך. עשה, למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך, וענני: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן: יהי רצון, מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: וערבה ליי, מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

ויכלו, השמים והארץ, וכל צבאם: ויכל אלהים, ביום השביעי, מלאכתו, אשר עשה, וישבת, ביום השביעי, מכל מלאכתו, אשר עשה: ויברך אלהים, את יום השביעי, ויקדש, אתו, כי בו שבת, מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים, לעשות:

ברוך, אתה, יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול, הגבור, והנורא, אל עליון, קונה שמים וארץ:

מגן אבות, בדברו, מחיה מתים, במאמרו, האל הקדוש, שאין כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי בם רצה, להניח להם. לפניו נעבוד. ביראה ופחד, ונודה

לִשְׁמֶךָ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: קדיש שלם

סדר ספירת העומר

בכל לילה קודם שיתחיל הברכה יאמר זה:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְיַחֵד שֵׁם י"ה בו"ה, בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָן, לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם, אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת, תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה, עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, וְהִקְרַבְתֶּם, מִנְחָה חֲדָשָׁה, לַיְיָ: ויהי נועם וכו'

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוד הא ואו הא, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר:

יום ב' של חול המועד מוגה: הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לָעוֹמֶר: גבורה שבחסד

יום ג' של חול המועד מוגה: הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָעוֹמֶר: נצח שבחסד

הָרַחֲמָן, הוּא יַחֲזִיר לָנוּ, עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לִמְקוֹמָהּ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל גּוֹיִם, יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים, מִישׁוֹר, וּלְאֻמִּים, בָּאָרֶץ, תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ, עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ, נָתְנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

אָנָּא, בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה — אב"ג ית"ץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שַׂגְּבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא — קר"ע שט"ן
נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם — נג"ד יכ"ש
בָּרְכֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקָתְךָ, תָּמִיד גָּמְלֵם — בט"ר צת"ג
חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב טוּבְךָ, נַהֵל עֲדָתֶךָ — חק"ב טנ"ע
יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדוּשָּׁתֶךָ — יג"ל פז"ק
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת — שק"ו צי"ת
בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה צִוִּיתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, לִסְפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ מִקְּלִפּוֹתֵינוּ וּמִטּוּמְאוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתֶךָ, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה, עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, כְּדֵי שֶׁיִּטָּהֲרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזּוּהֲמָתָם. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת סְפִירַת הָעוֹמֶר שֶׁסָּפַרְתִּי הַיּוֹם, יְתֻקַּן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פלוני חשיך), וְאֶטַּהֵר, וְאֶתְקַדֵּשׁ בִּקְדֻשָּׁה שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה, יֻשְׁפַּע שֶׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּלְתַקֵּן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְרוּחוֹתֵינוּ, וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגַם, וּלְטַהֲרֵנוּ וּלְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתְךָ הָעֶלְיוֹנָה. אָמֵן סֶלָה:

עלינו לשבח. לאדון הכל. לתת גדלה, ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו, כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו, כהם, וגורלנו, ככל המונם. ואנחנו. כורעים. ומשתחוים. ומודים. לפני מלך מלכי המלכים. הקדוש, ברוך הוא, שהוא נוטה שמים, ויוסד ארץ, ומושב יקרו, בשמים ממעל, ושכינת עזו, בגבהי מרומים, הוא אלהינו, אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, ככתוב בתורתו, וידעת היום, והשבות אל לבבך, כי יי, הוא האלהים, בשמים ממעל, ועל הארץ מתחת, אין עוד:

על כן, נקוה לך, יי אלהינו. לראות מהרה. בתפארת עזך. להעביר גלולים. מן הארץ. והאלילים, כרות יכרתון. לתקן עולם, במלכות שדי. וכל בני בשר, יקראו בשמך. להפנות אליך, כל רשעי ארץ. יכירו וידעו. כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך. יי אלהינו. יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם. את עול מלכותך. ותמלוך עליהם, מהרה, לעולם ועד. כי המלכות, שלך היא, ולעולמי עד. תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך, יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר, והיה יי, למלך, על כל הארץ, ביום ההוא, יהיה, יי אחד, ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

קידוש ליל שבת חול המועד של פסח

ויהי ערב ויהי בוקר,

יום הששי: ויכלו. השמים והארץ, וכל צבאם: ויכל אלהים, ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה, וישבות, ביום השביעי, מכל מלאכתו, אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים, לעשות:

על היין סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, בורא, פרי הגפן:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, ורצה בנו. ושבת קדשו, באהבה וברצון הנחילנו. זכרון למעשה בראשית. (כי הוא יום) תחלה למקראי קודש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת. ואותנו קדשת מכל העמים. ושבת קדשך, באהבה וברצון, הנחלתנו: ברוך, אתה יי, מקדש השבת:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

דער חזן הייבט דא אן:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ. אֵל. חֵי הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח,

וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:

קו"ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עוֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם, בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

מוסד ע"פ א"ב מרובע כרה"י חרוזות וכרה"י סחרוזות סכניות חתום שמעון בר יצחק יגדל בתורה ובמצות ובמע"ט ח"ס:

אָהוּבְךָ אֲהֵבוּךְ מֵישָׁרִים. שִׁירָתְךָ נוֹגְנִים וְשׁוֹרְרִים. אַחֲרֶיךָ קִדְּמוּ שָׂרִים. שִׁיר הַשִּׁירִים: אֱמוּנַת עִתֵּי חֻקּוֹת. מִפֶּה אֶל פֶּה נֶעְתָּקוֹת. אֲמָרוֹתָיו חִיךְ מַמְתִּיקוֹת. יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת: בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לַהֲמוֹנֶיךָ. עַזִּים נָסוּ מִפָּנֶיךָ. בָּאוּרִים כִּבְדוּךְ מְרַנְּנֶיךָ. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ: בְּרוּכֵי רַחַם מְשַׁחֲרֶיךָ. וְוַעֲדוּ לִקְרַאת דַּבְּרֶךָ. בְּאַהַב הֱבִיאַנִי חֲדָרֶיךָ. מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ: גִּדְּלַנִי וְרוֹמְמַנִי לְתַאֲוָה. נִנְעַמְתִּי בְּשִׁמּוּר מִצְוָה. גָּדֵר בְּשׁוֹמְמֵי עֶוָה. שְׁחוֹרָה אֲנִי, וְנָאוָה: גַּפֵּי מְרוֹמֵי קֶרֶת. בְּרַדְתִּי מִהְיוֹת גְּבֶרֶת. גּוֹאֲלִי חַי, אֲנִי מַזְכֶּרֶת. אַל תִּרְאוּנִי, שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת: דִּבַּרְתִּי בְּפִי לִמְהוֹלְלִי. רִבְצוּ בְּצֹהַר לְהַשְׂכִּילִי. דּוֹדִי פּוֹדִי וְגוֹאֲלִי. הַגִּידָה לִי: דַּרְכֵי הוֹרִים דְּעִי. יוֹנַת הֶגֶד מַטְעִי. דִּירַת מִשְׁכְּנוֹתָם תֵּדְעִי. אִם לֹא תֵדְעִי: הַפְלֵא וָפֶלֶא הֶרְאֵיתִי. צֵאתִי לְיֶשַׁע

בית ישראל

וְהוּבֶיךָ אֲהֵבוּךְ דיינע געליבטע ישראל וואס האבן דיך רעכט פארטיג ליב האבען זיי געזונגען דיין שירה אין היינטיגע צייט דער נאך האבען די מלאכים געזונגען שיר השירים אֱמוּנַת אונזער תורה איז געזאגט געווארען צו אונזערע עלטערען פון דעם מול פון הקב"ה צום מול פון משה רבינו בַּעֲשׂוֹתְךָ אז דו האסט געטאן וואונדער צו דיין פאלק ישראל זענען די שטארקע וואסערן פון דעם ים סוף פאר דיר אנטלאפען געווארען דיינע ישראל האבען דיך געלויבט אין דער טיפענעש פון דעם ים זיי האבען דיר געמאכט איין גוטען שם ווי אגוטער אייל שמעקט וואייט בְּרוּכֵי דאס פאלק וואס פון דער מוטערס לייב זענען געבענטשט אונ לויבען דיך האבען זיך היינט צו אנאנד געזאמלט אקעגען דיינע רייד צו הערען מיט ליבשאפט דו האסט מיך געבראכט אין דיין חדר דאס בית המקדש אונ היינט זאלסטו אויך מיך מאכען ציהען נאך דיר גִּדְּלַנִי גאט האט מיך דער הויבען דורך דעם וואס ער האט געגלויבט מיין זיסקייט פון מיינע גוטע מדות האט ער מיר געגעבען מצות פון דער תורה אבער איך האב פער קרימט דעם צאם אונ האב געמאכט דעם עגל אונ חאטשע איך בין שווארץ מיט דעם עון עגל בין איך אבער שיין מיט דער תורה גַּפֵּי פון די הויכע גארינס האב איך אראפ גענידערט מיין לעבעדיגען אום לייזר דִּבַּרְתִּי איך טוא ריידען צו מיין באשעפער זאלסטו אונז שכל געבען מיר זאלען פאר דיר אום בעטען אונזער ליכט זאל לייכטען ווי אין מיטען טאג דַּרְכֵי די וועגען פון דיינע לערנערס זאלסטו וויסען הַפְלֵא איך האב דיר געוויזען וואונדער אין מיין ארוס גיין

רְעִיתִי. הֲמוֹן כּוֹדָה הִתְעֵיתִי. לְסוּסָתִי: הוּקְשַׁרְתִּי יוֹפִי כְּתָרִים. חֶמְדַּת נִצּוֹל מִצְרַיִם. הֲקִימוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים. נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתּוֹרִים: וְאֵלַי קֵרַבְתִּיךְ בְּאַהַב. קוֹל הִשְׁמַעְתִּיךְ מִלַּהַב. וַתַּעְדִּי עֲדִי מוּצְהַב. תּוֹרֵי זָהָב: וְעַם בָּחַרְתִּי בוֹ. יָצָא שֶׂכֶל מִלִּבּוֹ. וְהֵמִיר כְּבוֹד מִשְׂגַּבּוֹ. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ: זַעַף אֶשָּׂא לִכְמוֹר. גַּעַל פֶּשַׁע לִשְׁמוֹר. זַמַּת אִוֶּלֶת לִזְמוֹר. צְרוֹר הַמּוֹר: וַעַם עָצַר עוֹפֶר. דּוֹפִי צַחַן כִּפֵּר. זִכְרוֹן כָּתוּב בַּסֵּפֶר. אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר: חוֹבֵשׁ חָשׁ וּתְרוּפָה. לְכַנְפֵי כֶסֶף נֶחְפָּה. חֵן וָחֶסֶד מוּרְעָפָה. הִנָּךְ יָפָה: חַנּוּן מֵשִׂים פֶּה. בְּרוֹגֶז רַחֵם מְצַפֶּה. חַי סֵתֶר צוֹפֶה. הִנָּךְ יָפֶה: טִירַת מְצוּקֵי נֶעֱזָזִים. תּוֹאַר אֵיתָנֵי חֲרוּזִים. טֶכֶם זְרוֹעַ מוּפָזִים. קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים: טוֹרַח עוֹל סוֹבֶלֶת. וְלֹא

בית ישראל

צו דיין הילף דס ברומונג פון מצרים האב איך פר אירט נאך מיין פערד וואס הט גיהאט איין דמות נקבה זענין נאך גילאפען די פערד פון מצרים אין ים אריין איך האב אן גיבונדען צו דיא ישראל שיינע צירונג דאס בעסטע פון די מצרים איך האב דר האלטען וואס איך האב צו גיזאגט ביא דעם ברית וואס איז גיוועזן בין הבתרים ווען עס איז אום גינאנגען דר שכל פון פאלק ישראל וואס איך האב מיר זיי אום גיקליבען אונ האט מיין טייערן כבוד פר ביטען אז גאט איז נאך גיוועזן אויפען בארג סיני זעט פון דעסט וועגען האב איך פארט דעם צארן פר טראגען צו דער היצען מיין רחמנות צו היטען דאס אום ווערדיקייט פון עון העגל אונ דיא נארישע מחשבות צו פר שניידען אזוי זאגט גאט וואס ער איז גיגליכען צו אבינטיל גיווידין זעם דעם צארן פון גאט הט משה דער שליח פון גאט אויף גיהאלטען אונ גאט הט זיי מוחל גיוועזן דעם עון העגל אונ דר טאג יום כפור איז אגידעכעניש פון כפרה פר שריבען אין דר ספר תורה פון גאט וואס ער הייסט אשכול הכופר חובש ער האט גיאיילט צו טאן ארפואה צו ישראל אונ הט זיי גיטאן חן וחסד ווי עס שטייט הנך יפה חנון גאט וואס הט גיגעבען אמויל דעם מענטשען אונ זעהט פר בארגענע זאכען אין זיין רוגז דר מאנט ער זיין רחמנות טירת דאס משכן וואס האבען אים גיבויעט די צדיקים וואס זענען די שטארקע גרונד פעסט אונ דאס בית המקדש וואס איז גיבויעט געווארן אין דעם חודש וואס די אבות זענען גיבארען געווארן אין אים די זענען מיין גינגאלדינע צירונג טורח דעם עול האבען די ישראל גיליטען אינ האבען ניט פר לארן דס האפענונג האטשע עס איז

עלבונה של תורה

וְעַם בָּחַרְתִּי בוֹ יָצָא שֶׂכֶל מִלִּבּוֹ, אריב"ל בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב, ומכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה אלע טאג רופט ארויס איין געטליכע שטימע, וויא צו די מענשען פון דעם ביזיון דר תורה, איז דר צו דא א משל עס איז געוועזן איין גרויסער קעניג אויף דר וועלט, וואס האט געהאט איין בת יחידה, איין שענהייט, דער צו איין געלערענטע אין אלע שפראכען, אין איין אידעלע אין אלע גוטע זיטען, הט מען איהר פארגעלייגט שידוכים, מיט די בני מלכים רייכסטע אין דר וועלט, הט זיא בעמערקט, אז די אלע רייכע ובני מלכים איז פאר איהר קיין שידוך ניט, ווייל זייא זיינען ערצויגען אין רייכטהום אונ אין גאוה זיי האבען פערדארבענע זיטען, זועלן זיי געווים איהר ניט פאלגען, הט דר פאטער איהר אויסגעקליבען איין פראסטען דארפ'ס מאן אהן געלד, נאר ער האט געזעהן אז ער וואקסט פון גרויסע לייט אין פון פרומע מענשען, ער וועט איהר געווים פאלגען, הט זיא זיך אונטער גענומען אויס לערנען איהם אלע חכמות נאר ער זאל פאלגען, אם ענדע הט ער ניט געפאלגט אונ האט אלס געטאהן פערקערט, איז ער געבליבען איין פראסטער יונג, איז זיא געקומען צום פאטער, הט אן געהויבען שטארק צו וויינען, פינסטער איז מיין מזל, אזוי א בת מלך וויא איך, זאל אזוי פערשעמט ווערען אז איך קאן איהם קיין חכמה ניט אום לערנען, וואס איז דער תכלית דער נמשל איז, השי"ת איז איינער אויף דר וועלט, ער הט א בת יחידה די היילגע תורה, אין איהר געפינט זיך אלע חכמות און וויסענשאפט, האט מען איהר גירעט שידוכים אז אנדערע פעלקער עשו וישמעאל זאלען מיט איהר היירעטען, הט זיא מיט איהר גרויס חכמה גימאכט אז זיי זאלען נאך ניט וועלען, ווייל זיי שטאלצירען, זיי וועלען איהר ניט פאלגען אונ האבען פערדארבענע זיטען, הט הקב"ה איהר פערהייראט מיט די ארימע ישראל, ווייל זייא זיינען יחסנים מזרע אי"ו, פון אזעלכע היילגע עלטערן מוז דס קינד זיין איין בעל מדות טובות ער וועט פאלגען וואס די תורה הייסט. לסוף הט ער

נִכְזָבָה תּוֹחֶלֶת. טָמוּן וְסָפוּן מְנֻצֶּלֶת. אֲנִי חֲבַצֶּלֶת: יָקָר נֶעֱרָב בְּנִיהוֹחִים. רַחֵשׁ תַּחַן נֶאֱנָחִים. יְדָעָם בְּגֵיא כַּסְלוּחִים. כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים: יוֹרְשֵׁי הַר לְמִצְעָר. הִכִּיר וְאָהַב מִנֹּעַר. יְהֻדוּהוּ זָקֵן וְנַעַר. כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר: כִּלְכְּלַנִי בְּצִיָּה מְסֻבֶּבֶת. וְנִפְרַע נִשְׁיוֹן מַגֶּבֶת. כִּנְסַנִי לְאֶרֶץ זוּשְׁבָ ז׳. הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית: כִּלְכְּלַנִי בְּעֹז מִדְרָשׁוֹת. בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת. כְּבוֹדָם חֵקֶר מִלְּחֲשׁוֹת. סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת: לֹא עֲזָבַנִי לְנָטְשִׁי. מָגִינִי וּמֵרִים רֹאשִׁי. לוֹדִים מֵרְרוּ בְּקֹשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: לְנַחֵץ קֵץ יִשְׁעֲכֶם. צֵאת מֵאוֹסֶר כִּבְלֵיכֶם. לְהַמְתִּין בֹּא עִתְּכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מִסֵּבֶל עוֹל רוֹדִי. וִיעַדֵּנִי צוּר פּוֹדִי. מְמַהֵר יֶשַׁע בַּעֲדִי. קוֹל דּוֹדִי: מְקַצֵּר זְמַן אָבִי. תֵּת צְרִי לְמַכְאוֹבִי. מְדַלֵּג מְקַפֵּץ לְהַאֲהִיבִי. דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי: נִגְדְּשָׁה סְאַת שׁוֹדְדִי. וְהִגִּיעַ עֵת מוֹעֲדִי. נִסְעִי נָא וְהִכָּבְדִי. עָנָה דוֹדִי: נִגְדַּע עוֹל וְנִשְׁבַּר. בְּאֵין מַחְסוֹר דָּבָר. נֶאֱמָן רוֹעֶה, גָּבָר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר: שָׂרֵי מוֹפֵת נִבְרָאוּ. מְלִיצֵי יֹשֶׁר נִקְרָאוּ. סוֹרְרִים תָּמְהוּ כְּרָאוּ. הַנִּצָּנִים

עלבונה של תורה

אוועק געווארפען איהר וועג און הערט איהר ניט, איז זיא געקומען מיט א געוויין צום קעניג איהר פאטער, ער האט איהר געשטעלט אין ביוש, ישראל וויל זיך ניט לערנען, אין פאלקט ניט, דס איז די כונה עם בחרתי בו דם פאלק ישראל וואס איך האב אוס געקליבען המיר כבוד משגבו, לסוף האט ער אוים געביטען מיין כבוד, ביא דעם עגל. די הייליגע תורה שרייט, ווייא איז צו מיר, די ישראל האבען מיר געשטעלט אין ביוש איך האב געדערעגט אז די ישראל וועלן פאלגען און וועלען גיין אין מיין וועג וועל איך זייא גליקליך מאכען, און מיין כבוד געגען אלע פעלקער וואלט זייער שיין געוועזען יעצט איז איין חרפה פר זיי אין פאר מיר, ע״כ ליבע קינדער טוהט תשובה און נעמט זיך צו דער תורה הקדושה וועט זיא אונז מציל זיין פון אלע צרות אין מיר וועלן זוכה זיין לבנין ירושלים אמן:

בית ישראל

גיוועזען באהאלטען פון זיי דער קץ איך בין גגליכען צו ארויז יקר די תפלה פון די טייערע ישראל וואס האבען אין מצרים גיקרעכצט איז פר דיר זיס גיוועזען ווייל זיי זענען גישטאנען אין דר אמונה ווי ארויז צווישען דערנער וואס זיא שטייט נאך אין איר פארב יורשי דו יודין וואס האבען גיטאן ירשענען דם בית המקדש ניט אויף פיל יארען וואס ער הט זיי פון לאנג אן ליב האבען זיי אים אויף דעם ים מיחד גיוועזען אלטע און יונגע און האבען גיזאגט גאט איז גלייך ווי א עפיל בוים צווישען די ביימער פון וואלד כלכלני ער הט מיך גישפייזט אין דר וויסטער מדבר און הט אונז באצאלט דעם חוב וואס ער הט צו גיזאגט אונזערע אבות און הט מיך אריין גיבראכט אין ארץ ישראל און האט מיך געבראכט צום בית המקדש כללני ער האט מיך געצירט מיט מיינע מדרשים וואס ווערען גענדרשת אויף זיבעציג פרושים פון סודות התורה לא אז די מצרים האבען מיך גיביטערט מיט שווערע ארבעט הט מיך מיין באשיצר ניט פר לאזט און הט אויף גיהויבען מיין קאפ ווי עס שטייט שמאלו תחת לראשי זיין לינקע האנט איז אונטער מיין קאפ צו אונטער לעהגען מיך לנחץ צו איילען דעם קץ פון דער הילף האב איך אייך באשווארען צו ווארטען ביז עס וועט קומען אייער צייט קול דודי דם קול פון מיין פריינד איז דם ער הט קורץ גימאכט די צייט וואס ער הט גיזאגט צו אברהם צו געבען ארפואה צו מיין ווייטאג און האט ניהופט צו מאכען מיך לעבען מיין גאט איז גלייך צו אהירש וואס לויפט גיך אזו הט ער גיאיילט די גאולה פון מצרים נגדשה עס איז פול גיווארען די מאס פון מיינע רויבערס מצרים און עס איז גיקומען מיין צייט איך זאל פון מצרים ארויס גיין נגדע דער יאך פון מצרים איז צו בראכען גיווארען און עס וועט דיר ניט אפ גיין אין דער מדבר אבאגלייבטער פאסטוך משה רבינו האט זיך גישטארקט אויף פרעה

נראו: סובבו עגלה והרוגיה. עבותיה לקצץ ועוגיה. סוף להשבית
סיגיה. התאנה חנטה פגיה: עוז תושיה מלגלע. סביב הוגבלו
בצלע. עמדה במישור מלקלע. יונתי בחגוי הסלע: עוילים הוצעו
חללים. יציאי עקרבי אמללים. עומדים לזנב נחשלים. אחזו לנו
שועלים: פרש ענן להאהילי. מגיה בליל הלי. פנוקים שלש
האבילי. דודי לי: פעולת שכר קפוח. טפלתי כנאד נפוח. פולצתי
בשאת וספוח. עד שיפוח: צפיתי עוצב בי. ותיק רוחק מקרבי:
צגתי לבקש אוהבי. על משכבי: ציר עלות בתחנה. בקש כפור,
למי מנה. צעוק וחלות אנא. אקומה נא: קושרו לוים קשורים. יופי
תומים ואורים. קומם להבות בוערים; מצאוני השומרים: קבל
מרום תפלתי. מחל פשע חטאתי. קרבתו שת בעדתי. כמעט
שעברתי: ראו בהרתי בכם. אל תנהצו יציאתכם. ראות בציה
עתותיכם. השבעתי אתכם: רמה קרן סגולה. ממדבר יצאה נדגלה.

בית ישראל

דען די צייט פון גלות מצרים איז שוין איבער געפארן די מצרים האבן זיך געוואונדערט אז זיי האבן געזעהן אז משה אונ אהרן זענען באשאפן געווארן רעכט פארטיגע מליצים סובבו גאט הט געזאגט צו די מלאכים איר זאלט ארום רינגלען די מצרים וואס ווערן אן גירופן עגלה אונ הרגען די בכורים אונ איר זאלט צו האקן אירע גראבע שטריק מיט זייערע אנקירס פון די שיפין דס מיינט מען אין ים סוף צו פר שטערן אירע שלעכטע עוי דר נאך אז ער הט געוואלט געבן די שטארקע תורה צו ישראל הט ער זיי פר באטן זיי זאלן ניט אנפלעקן זייער פנים צו זעהן אין דר שכינה אין דר צייט פון דעם בארג סיני זענן זיי גישטאנען אויף אגלייך ארט ניט אויף דעם בארג כדי זיי זאלן ניט גיווארפן ווערען מיט שטיינער דענסטמאל הט גאט דעם בארג איבער גידעקט איבר די ישראל זענן זיי גיוועזן אין אצרה ווי אטאהב אין די שפאלטן פון דעם שטיין עוילים די אונרעכטע מצרים זענען ווארן אוים גיבעט מיט דער שלאגענע די קינדר פון חם וואס ער איז פר שאלטן גיווארן ווי די פר שניטענע עגדעסין אונ שלאנגן די זענען אויף גישטאנען צו דר שלאגן די שלאפע ישראל פרש ער הט פר שפרייט איבר מיר דעם וואלקן ווי א גיצעלט אונ הט ביי נאכט געלייכט אונ הט מיך געמאכט עסין דרייערליי גוטע שפייז מן אונ שליו אונ באר דס הט מיר גיגעבן מיין פריינד הקב"ה פעולת דעם שכר פון קבלת התורה האב איך אן גיווארן אונ איך בין גיוועזן ווי אליידיגר לאגיל וואס איז אן גיבלאזען אונ ווי אגישוואלענער איך בין דר שראקן גיווארן אז גאט הט מיך גישלאגן מיט צרעת פון שאת וספחת ווען איך האב גימאכט דס עגל ביז גאט הט אוועק גיבלאזען מיין זינד אונ הט מיר מוחל גיוועזן צפיתי איך האב גיזעהן מיין טרויערקייט ווייל גאט הט זיך דר ווייטערט פון מיר האב איך מיר גישטעלט צו בעטן מיין ליב האבר על משכבי אויף מיין גילעגר אין דר מדבר דר שליח משה רבינו איז אויף גיגאנגען מיט גיבעט אונ האט גישריגן איך בעט דיך אז דו זאלסט פאר געבן די זינד פון די יודין אנא אקומה נא דען וועל איך ווידר אויף שטיין קושרו די לוים וואס האבן זוכה גיוועזן צו אורים ותומים הט גאט מיט זיי גימאכט אבונד אז זיי טייטן די נארישע מענטשן וואס האבן גיזינדיגט מיט דר זינד פון דעם עגל דרויף גייט דר פסוק (מצאוני השומרים) זיי האבן מיך גיפונען די היטער דס זענן די לוים וואס היטען דם משכן קבל גאט הט מקבל גיוועזן פון הימל מיין תפלה אונ הט פר געבן מיינע זינד אונ הט גימאכט רוען צווישן אונז אין שכינה ראו זעהט איך האב צו אייך אוים דר ווילט איר זאלט ניט איילן אייער ארוים גאנג דרויף טוא איך אייך באשווערן רמה דס

רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָה. מִי זֹאת עוֹלָה: שִׁכֵּן בָּאָדָם שְׁכִינָתוֹ. נִכְלָלַת מִצִּיּוֹן יִפְעָתוֹ. שְׁתִית אֶבֶן שְׁתִיָּתוֹ. הִנֵּה מִטָּתוֹ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת לְקָרֵב. סֵדֶר בּוֹקֶר וָעֶרֶב. שֵׁת כֹּהֲנֵי לְהִתְקָרֵב. כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב: תִּכֵּן אָרוֹן מִכְלוּלוֹ. לוּחוֹת מוּנָחוֹת בְּצִלּוֹ. תַּבְנִית כְּרוּבִים לְהַאֲהִילוֹ. אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ: חזן תְּעוּדָה נְתוּנָה בְּהוֹסֶף. הֲמוֹן עַם בְּהִתְאַסֵּף. תֹּאַר סִפְּרָה בְּכוֹרֶיהָ. עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

סס המחבר שמעון בר יצחק חזק כתורה אמן סלה

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה — קהל וחזן שׁוּר בַּעֲטָרָה הַמְעוּטֶּרֶת:

חזן הִנָּךְ יָפָה — קהל וחזן מוֹר וּלְבוֹנָה. מְקוּטֶּרֶת:

חזן שִׁנַּיִךְ — קהל וחזן עוֹרְכֵי טַעֲמֵי מַסּוֹרֶת:

חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי — קהל וחזן וָתֶק שִׂפְתוֹתַיִךְ מְדַבֶּרֶת:

חזן כְּמִגְדַּל דָּוִיד — קהל וחזן נוֹשְׁקֵי הַגִּבּוֹרִים נֶאֱזֶרֶת:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: בְּמַלְכוּת וּכְהוּנָה מוּכְתֶּרֶת. עַד שֶׁיָּפוּחַ: רֶגֶשׁ הַמּוּלָה עוֹבֶרֶת. כֻּלָּךְ יָפָה: יְפֵיפִית לִהְיוֹת גְּבֶרֶת. אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה: צַוָּדֵי טוֹטֶפֶת מְקֻשֶּׁרֶת. לִבַּבְתִּנִי הוֹסֵן יְקָרֵי מַזְכֶּרֶת. מַה יָּפוּ: קִשּׁוּטַיִךְ בְּעֹז וְתִפְאֶרֶת.

בית ישראל

הָארֶן פוּן יִשְׂרָאֵל אִיז דֶר הֵייכְט גיוָוארֶן אוּנ זֵיי זֶענֶען אַרוֹיס גִיגַאנְגֶען פוּן דֶר מִדְבָּר מִיט פַאנֶען אַלֶע שְׂרָרוֹת הָאבֶּן זִיךְ אַיין גִיזַאמִילְט צוּ לוֹיבֶּן דִי יוּדִין וֶוער אִיז וָוָס גֵייט אוֹיף פוּן דֶר מִדְבָּר שִׁכֵּן עֶר הָט גִימַאכְט רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה צְווִישֶׁן מֶענְטְשֶׁן זַיין שַׁיין אִיז וָוארֶן גִיקְרֵיינְט פוּן צִיּוֹן אוּנ גָּארְטֶן הָט עֶר גִיגְרוּנְד פֶּעסְט דֶעם אֶבֶן שְׁתִיָּה וָוָס דְרוֹיף אִיז גִיוֶועֶן דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס וֶוערְט אָן גִירוּפֶן מִטָּתוֹ שְׁלָמִים עֶר הָט גִינֶעהְנְט דִי כֹּהֲנִים זֵיי זָאלֶן מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת אוּנ דֶעם תָּמִיד פוּן אִין דֶר פְּרִי אוּנ אוֹיף דֶר נַאכְט זֵיי אַלֶע זֶענֶען אָן גִיגוּרְט מִים שְׁוֶוערְדֶן צוּ שֶׁעכְטֶן דִי קָרְבָּנוֹת תִּכֵּן דִי גִיקְרֵיינְטֶע לוּחוֹת וָוָס זֶענֶען גִילֶעגֶן אִין אָרוֹן אוּנ דִי כְּרוּבִים הָאבֶּן אִים בַּאדֶעקְט מִיט דִי פְלִיגֶעל וִוי אַחוּפָּה הָט עֶר גִימַאכְט צוּם אָרוֹן מִיט דִי פְלִיגֶעל פוּן דִי כְּרוּבִים תְּעוּדָה דִי גְלוּסטִיגֶע תוֹרָה וָוס זִיא אִיז אַנְפְלֶעקְט גִיגֶעבֶּן גִיוָוארֶן אַז זֵיי הָאבֶּן זִיךְ אַיין גִיזַאמִילְט דָס פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּם בַּארְג סִינַי זַיינֶע זַיילֶען פוּן דֶער תּוֹרָה הָאט עֶר גִילַייטֶערְט וִויא זִילְבֶּער:

צְאֶינָה וּרְאֶינָה גֵייט אוּנ זֶעהְט דִי קְרוֹינֶען וָואס זֵיי הָאבֶּען גִימַאכְט צוּ גָאט חִנָּךְ זֵיי זֶענֶען שֵׁיין אַז זֵיי זֶענֶען מַקְטִיר קְטוֹרֶת שִׁנַּיִךְ דַיינֶע צֵיין לֶערְנֶען דִי טַעֲמִים אוּנ דִי מַסּוֹרֶת פוּן דֶר תּוֹרָה כְּחוּט דַיינֶע לֶעפְצֶען זֶענֶען אַזוֹי וִויא אַרוֹיטֶער פָאדִים וֶוען זַייא רֵיידֶען אִין דֶער תּוֹרָה כְּמִגְדַּל אַזוֹי וִויא דֶער טוּרֶעם פוּן דָוִד אִיז שְׁטַארְק אַזוֹי זֶענֶען גִיוֶועֶן דִי שְׁטַארְקֶע סַנְהֶדְרִין וָואס זֵיי זֶענֶען גִיוֶועֶן אָן גִיגוּרְט מִיט תּוֹרָה וִוי אַגִבּוֹר מִיט כְּלֵי זַיִן:

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ דָס מֵיינְט מֶען וָוס משֶׁה אִיז גִיוֶועֶן גִיקְרֵיינְט מִיט מַלְכוּת אוּנ אַהֲרֹן מִיט כְּהוּנָה עַד בִּיז עֶס וֶועט זִיךְ דֶר הִיצֶן דֶר טָאג פוּן יוֹם הַדִּין וָוס עֶר וֶועט אִיבֶּר פָארֶן דֶענְסְטְמָאל וֶועסְטוּ זַיין שַׁיין צוּ שְׁטַארְקֶן דִיךְ אִין דֶר תּוֹרָה צַוָּדֵי אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיר לֵייגְט תְּפִילִין וֶועט אִיר אוֹיס גִילֵייזְט וֶוערֶן פוּן עֲבֵירוֹת לִבַּבְתִּנִי דוּ בִּיסְט בַּיי מִיר גִישְׁטַארְקְט אִין הָאָרֶץ אוּנ שֵׁיין אַז דוּ בִּיסְט גְעצִירְט

גּוֹפֶת. חִכֵּךְ הָרִים עוֹקֶרֶת. גַּן נָעוּל, זוֹרַעַת חֶסֶד וְקוֹצֶרֶת: שְׁלָחַיִךְ. קִבּוּצֵי סִלְסוּל מְגֻבֶּרֶת. נֵרְדְּ וְכַרְכּוֹם. בְּשׁוּמֵךְ בְּאַפִּי קְטוֹרֶת. מַעְיַן גַּנִּים, תְּעוּדָה דוֹרֶשֶׁת וְגוֹמֶרֶת. עוּרִי צָפוֹן: וּבוֹאִי לְהַעֲלוֹת תְּמוֹרֶת. בָּאתִי לְגַנִּי: רְאוֹת גֹּלַת הַכּוֹתֶרֶת. אֲנִי יְשֵׁנָה, הַלֵּב עֵר בְּמִשְׁמֶרֶת. פָּשַׁטְתִּי אֲדֶר, כְּתֹנֶת מוּשְׁזֶרֶת. הוֹדִי. מוֹשִׁיעַ פְּלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת: קַמְתִּי נְצוֹחַ קְדוּשָּׁתוֹ מְסַפֶּרֶת. פָּתַחְתִּי סִגּוּב תְּהִלָּתוֹ מְזַמֶּרֶת. מְצָאוּנִי, לְיִשְׁעוֹ מְקַוָּה וּמְסַבֶּרֶת. הִשְׁבַּעְתִּי הֲמוֹן מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת: חזן מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד, שְׁאֵלוּנִי, תָּמִיד מְחַטֶּבֶת וּמְאַמֶּרֶת. נַעֲרָץ וְנִשְׂגָּב, תִּכֵּן שְׁחָקִים בַּזֶּרֶת. הַנַּעֲרָץ, בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה הַמְאֻשֶּׁרֶת:

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ, אֵין קָדוֹשׁ, כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה, יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל, הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם, דַּלְתוֹת, שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה, מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה, מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וּלְיוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא, בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם. תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ, הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ, מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ, וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ, גּוֹאֲלֵנוּ, לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ, מוֹשִׁיעֵנוּ, לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל, אָדוֹן, עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ, בְּפִי, כָּל נְשָׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ, מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה, סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה, עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.

בית ישראל

מִיט דֶר שֵׁיינֶר תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים נֹפֶת דַיין גוּמֶן אִיז זִים וָוס אִיז זִיךְ מְפַלְפֵּל אִין דֶר תּוֹרָה אוּנ זֶענֶן אַזוֹ וִוי אַפַּאר שְׁלָאסִינֶר גָארְטֶן דָס אִיז גִיזֵייט מִיט חֶסֶד אוּנ צְדָקָה שְׁלָחַיִךְ דַייְנֶע חֲזָנִים וָוס זאמְלֶן אַיין זִיסֶע גִיזַאנְג זֶענֶן מְרוּצֶה פַר מִיר אַזוֹ וִוי גֶענֶעלַאךְ אוּנ זַאפְרֶען וָוס דוּ הָאסְט גִיטָאן אִין דִי קְטוֹרֶת מַעְיַן אַזוֹ וִוי אַקְוַואל בְּרוּנֶען וָוס אִין גָארְטֶן אַזוֹ קְוֶועלֶן דִי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מִיט דֶר תּוֹרָה אוּנ מִיר בֶּעטֶן דִיךְ גָאט דֶר וֶועק דָס אָרְט וָוס דָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִישְׁטַאנֶען וֶועלֶן מִיר מַקְטִיר זַיין קְטוֹרֶת בָּאתִי אִיךְ בִּין גִיקוּמֶן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ צוּ זֶעהְן דִי קַיילֶעכְדִיגֶע קְרוֹין אֲנִי חַאטְשֶׁע אִיךְ שְׁלָאף טוּט גָאט מִיךְ פָארְט הִיטֶען פָּשַׁטְתִּי מֶען הָט פוּן מִיר אַרָאפּ גֶעצוֹיגֶען דִי קְלֵיידֶר פוּן דֶר כְּהוּנָּה וָוס זֶענְן גִישְׁפּוּנֶען אוּנ גִידְרֵייט דוֹדִי מַיין פְרַיינְד גָאט הֶעלְפְט דִי וָוס זֶענֶן אִיבֶּער גִיבְּלִיבֶּן קַמְתִּי אִיךְ שְׁטֵיי אוֹיף צוּ דֶר צֵיילֶן דָס הֵיילִיקַייט פוּן גָאט אִיךְ הָאבּ אָן גִיהוֹיבֶּן תְּשׁוּבָה צוּ טָאן אוּנ צוּ דֶר צֵיילֶן גָאטְס לוֹיבּ אוּנ שְׁטַארְקַייט הִשְׁבַּעְתִּי אִיךְ טוּא אַייךְ מַלְאָכִים בַּאשְׁוֶוערֶן אִיר זָאלְט עֵדוּת זָאגֶען פַר גָאט מַה זֵיי פְרֶעגֶן מִיךְ וָוס אִיז דַיין פְרַיינְד גָאט בַּיי דִיר אַזוֹ גִילִיבְּט אַז דוּ לוֹיבְּסְט אִים אַלֶע טָאג עֶנְטְפֶער זִיךְ נַעֲרָץ דְרוּם אִיז עֶר גִילוֹיבְּט אוּנ גִישְׁטַארְקְט וַוייל עֶר הָט בַּאשַׁאפֶן דֶעם הִימֶל מִיט זַיינֶע הֶענְט אוּנ וֶוערְט גִישְׁטַארְקְט פוּן דִי מַלְאָכִים מִיט דְרַיי קְדוּשּׁוֹת:

וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד, עַל הַמֶּרְכָּבָה. זְכוּת וּמִישׁוֹר, לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים, לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם, בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל. כֹּחַ וּגְבוּרָה, נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים, בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו, וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם, בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם, וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה, רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד, נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה, לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ, כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל, אֲשֶׁר שָׁבַת, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה, וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה, לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח, שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ, שָׁבַת אֵל, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת, לַייָ. לְפִיכָךְ, יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ, לָאֵל, כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל, מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ, יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל שֶׁבַח, מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר, שֶׁעָשִׂיתָ, יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ, לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

סס סמתכל שמעון בר יצחק בר אבונא הקטן יזכה לחיי עד אמן

דּוֹדִי שַׁלִּיט בְּכָל מִפְעָל. הַכֹּל לְמַעֲנֵהוּ פָּעָל. מֶרְכָּבָה, דָּגוּל וּמוּעָל. קָדוֹשׁ בְּמַטָּה וּבְמַעַל: רֹאשׁוֹ עָטוּר פַּז כֶּתֶר. טָהוֹר צוֹפֶה כָּל סֵתֶר. וּמַאֲזִין לְקוֹל עֶתֶר. נֶעְרָץ בְּשִׂפַת יֶתֶר: עֵינָיו נֶגְדּוֹ יְיַשְׁרוּ חוֹזִים. יָהּ חֲכַם הָרָזִים. בָּחוּר נָעִים בָּאֲרָזִים. זַךְ עוֹשֶׂה חֲזִיזִים: לְחָיָיו רֶקַח מִגְדְּלוֹת בְּשָׂמִים. כַּבִּיר מֵשִׁיב טְעָמִים. יוֹשֶׁר אֲמָרָיו נְעִימִים. הֶגְיוֹנָיו בֵּין מְחֻכָּמִים: יָדָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט, מְפֻלָּאִים. לִגְלִילֵי תַרְשִׁישׁ

בית ישראל

דּוֹדִי שַׁלִּיט גאט וואס ער געוועלטיגט אויף אלע ווערק האט ער אלץ פון זיין כבוד וועגן באשאפן ראשו זיין קאפ איז געקריינט מיט איין קרון וואס פון גין גאלד ער איז ריין און זעהט אלע אָרטער זאכען ער פארנעמט צום קול פון די תפלות עיניו זיינע אויגן טוען זעהן די וואס רעכט פארטיגן זייער דארץ אקעגין אים לחייו ער האט אונז די תורה געגעבן וואס איר ריח איז ווי פערלייא בשמים און ענטפערט גוטע טעמים זיינע זיסע רייד מאכען פאר שטאנדיג די

מְמֻלָּאִים . חֲיָלֵי צְבָאָיו נוֹרָאִים . חַתִּים וּמִפָּנָיו יְרֵאִים: שׁוֹקָיו . קוֹמַת עַמּוּדֵי שֵׁשׁ . יְסוֹד עוֹלָם לְהִתְאַשֵּׁשׁ . בַּשְּׁבִיעִי לְמַעְלָה מִשֵּׁשׁ . יָפָה כִסְאוֹ לְיַשֵּׁשׁ: הִכּוּ רְבֵּי תוֹרוֹת וְחֻקִּים . יְחוּדוֹ בְּתֵבֵל וּבַשְּׁחָקִים . אַדִּירֵי הַשְּׁמַלֵּי בְרָקִים . עוֹצֶם קְדוּשָּׁתוֹ מְפִיקִים: אָנָה , בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ שְׁמוֹ . דוֹרְשִׁים אֶרְאֶלֵּי מְרוֹמוֹ . וְזֶה אֶל זֶה , קוֹרֵא נוֹאֲמוֹ . אוֹמֵר קָדוֹשׁ בְּשַׁקְשַׁמוֹ: חזן דּוֹדִי נוֹתֵן לְעַמּוֹ . עוֹז . מִפִּימוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמָעוֹז . אֲנִי אֲחַזֵּק תְּהִלָּה וָעוֹז . נוֹעַם לְשֵׁם מִגְדַּל עוֹז:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ , וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ , וּשְׂרָפִים יָרוֹנּוּ , וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ , פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב , לְעֻמַּת שְׂרָפִים , לְעֻמָּתָם , מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים :

בָּרוּךְ , כְּבוֹד יְיָ , מִמְּקוֹמוֹ :

לְאֵל בָּרוּךְ , נְעִימוֹת יִתֵּנוּ , לְמֶלֶךְ , אֵל , חַי וְקַיָּם , זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ , וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ , כִּי , הוּא לְבַדּוֹ , פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת , עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת , בַּעַל מִלְחָמוֹת , זוֹרֵעַ צְדָקוֹת , מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת , בּוֹרֵא רְפוּאוֹת , נוֹרָא תְהִלּוֹת , אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת . הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ , בְּכָל יוֹם , תָּמִיד , מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית . כָּאָמוּר , לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים , כִּי , לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ , עַל צִיּוֹן , תָּאִיר , וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ , מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ , אַתָּה יְיָ , יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , חֶמְלָה גְדוֹלָה , וִיתֵרָה , חָמַלְתָּ עָלֵינוּ . אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ , בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ , שֶׁבָּטְחוּ בְךָ , וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים , כֵּן , תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ , הָאָב הָרַחֲמָן , הַמְרַחֵם , רַחֵם עָלֵינוּ , וְתֵן בְּלִבֵּנוּ , לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל , לִשְׁמֹעַ , לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד , לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם , אֶת כָּל , דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ , בְּאַהֲבָה . וְהָאֵר עֵינֵינוּ , בְּתוֹרָתֶךָ , וְדַבֵּק לִבֵּנוּ , בְּמִצְוֹתֶיךָ , וְיַחֵד לְבָבֵנוּ , לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה , שְׁמֶךָ . וְלֹא נֵבוֹשׁ , לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל , וְהַנּוֹרָא , בָּטָחְנוּ . נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה , בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם , מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ , וְתוֹלִיכֵנוּ , קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי , אֵל , פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת .

בית ישראל

חֲכָמִים זָגִין זַיינֶע לִיבֶּע מִצְוֹת זַיינֶען וואוּנְדֶערְלִיךְ מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט זַיי זַיינֶען גִיגְלִיכֶען צוּ גִילְדֶענֶע פִינְגֶערְלַאךְ וָואס זַיינֶען דֶר פִילְט מִיט אֲבָנִים טוֹבוֹת שִׁיקְט עֶר הָט גִיגֶעבֶּען דִי תּוֹרָה כְּדֵי דִי וֶועלְט זָאל אֵיין קִיוּם הָאבֶּען אִין זִיבֶּעטִין הִימֶל הָט עֶר בַּאשֵׁיינְט נַיין שְׁטוּל זָאל זַיין אֵייבִּיג הִכּוּ דּוֹרְךְ זַיין תּוֹרָה וֶוערְט עֶר גִיאֵיינְצִיגְט אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ אִין דִי הִימְלֶען . זַיינֶע מַלְאָכִים אִין הִימֶל שְׁטַארְקִין זַיין לוֹיב אָנָה זַיינֶע הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים פְרֶעגִין אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין וואוּ אִיז זַיין גִילוֹבְטֶער נָאמֶען אוּנ זָאגִין דְרַיי מָאל קָדוֹשׁ דּוֹדִי אוּנְזֶער לִיבֶּר גָאט גִיט זַיין פָאלְק שְׁטַארְקֵייט אַז זַיי מוֹל נֵייגֶען זַיי גִיבֶּענְטְשְׁט אוּנ מִיט זִים לוֹבּוּנְג טוּעֶן זַיי אִים לוֹבֶּען אוּנ מִיט שְׁטַארְקֵייט וִויא אֵיין שְׁטַארְקֶער פֵיינֶער תּוּרֶעם:

אַתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

ליקוטי יקרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. דער תרגום יונתן שרייבט ווי עס איז געקומען די צייט דאס אונזער פאטער יַעֲקֹב זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער צו נויף גערופן זיינע צוועלף שְׁבָטִים און האט זיי געהייסען זאלען זיך שטעלען ארום זיין בעט און האט צו זיי אזוי געזאגט מאכער דינט איר צו דער עֲבוֹדָה זָרָה וואס תֶּרַח דער פאטער פון מיין זיידע אַבְרָהָם האט געדינט אדער צו דער עֲבוֹדָה זָרָה וואס לָבָן אייער מוטער'ס פאטער האט געדינט. אדער איר דינט צו דעם גאט פון יַעֲקֹב וואס ווערט אן גערופן יִשְׂרָאֵל. האבן אלע צוועלף שְׁבָטִים געענטפערט צו זייער פאטער יַעֲקֹב און האבן אים אזוי געזאגט (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל) הער אונס אונזער פאטער יִשְׂרָאֵל דיין גאט איז אונזער גאט און ער איז איין איינציגער גאט. האט יַעֲקֹב געענטפערט (בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד) עס זאל בין נאמן זיין געלויבט אויף אייביג:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חוֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ:

מיוסד ע"פ א"ב ובראשי החרוזות הבניות התום שם ר"יחיד שמעון בר יצחק חזק ואמץ

זולת אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה, הִרְאִיתָנִי. שָׁמְעָה אָזְנִי וְהֵבַנְתָּנִי. לֹא יָדַעְתִּי, נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי: בְּבוֹאֵךְ לְהָדִיץ דְּאֵבִי. מָלֵל פִּצְתָּ לְהֵטִיבִי. שׁוּבִי שׁוּבִי: גֵּיא חִזָּיוֹן תְּחוּמֵךְ: עֲלוֹתֵךְ לְהַגִּישׁ שְׁלָמַיִךְ. מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ: דְּגָלַיִךְ יַזְהִירוּ

בית ישראל

אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה די נסים פון מִצְרַיִם וָוס מֶען קָאן זַיי נִיט אוּם דֶר צֵיילֶן הָאסְטוּ מִיר גִיוָויזֶען און מַיינֶע אוֹיעֶרֶען הָאבֶּן גִיהֶערְט און הָאסְט מִיךְ גִימַאכְט פַר שְׁטֵיין פוּן דֶעסְט וֶועגֶען הָאב אִיךְ גִיזִינְגֶען בְּבוֹאֵךְ אַז דוּ בִּיסְט גִיקוּמֶען צוּ פְרֵיילִיךְ מַאכֶען מַיין וֵוייטָאג הָאסְטוּ מִיר צוּ גִיזָאגְט גִיעֶפֶענְט צוּ מָאן אוּן הָאסְט גִיזָאגְט שׁוּבִי שׁוּבִי קֶער דִיךְ אוּם מִיט תְּשׁוּבָה גֵיא דָם שַׁיינֶענְדִיג אָרְט יְרוּשָׁלַיִם וֶועסְטוּ זוֹכֶה זַיין דְרִינֶען מַקְרִיב צוּ זַיין קָרְבָּנוֹת אוּן שְׁלָמִים ווי שֵׁיין זַיינֶען דַיינֶע טְרִיט

בזוהר. וכעצם השמים לטוהר. שררך אגן הסהר: הדר כהון אפודיך. נועם מלכות כבודיך. שני שדיך: ונחת שולחן הדשן. בנובח מנורה לדשן. צוארך כמגדל השן: זבול קדש הלוליך. רפד יופי מכלוליך. ראשך עליך: היל למאד עצמת. ברבי תורות נתחכמת. מה יפית ומה נעמת: טכסים נוי תהלתך. יתאוו לאמים לראותך. זאת קומתך: ידועיך נטועים כמסמר. צנועים בכל משמר. אמרתי אעלה בתמר: כתורה בשכל טוב. המורה כזהב טוב. וחכך כיין הטוב: לאל אקוה לסעדי קדושי פודי וכבודי. אני לדודי: מפוזרת מקצה לקצה, חנון סגוריה היצא. לכה דודי נצא: נהל מעוטי עמים. זרח אורך לעמומים. נשכימה לכרמים: שוש מסבה להאריח. קול קורא להצריח. הדודאים נתנו ריח: עמך בועד לאהילי. ורבוא בשמחת גילי. מי יתנך כאח לי: פנות הרך בבואך. אל מכונך ומקראך. אנהגך אביאך: צאת ממסגר נפשי. מבין מעבידי בקושי. שמאלו תחת

בית ישראל

אז דו ביסט עולה רגל דגליך דיינע דגלים וועלן לייכטען ווי דם קלארקייט פון די הימלן דיינע סנהדרין וואס זיינען געזעסין אין מיטין דר וועלט ווי איין נאפיל אין מיטין מענטשין האבען גילערינט אוף איין טיש וואס איז גיווען קיילעכדיג ווי איין האלבע לבנה איך וועל דיר געבען דם שיינקייט פון אהרן הכהן וואס ער איז גיווען אן גיגורט מיט דעם אפוד אונ דאס זיסקייט פון דר מלוכה פון משה ונחת אונ דעם שולחן וואס אקעגען דר היילגע גילדענע מנורה וואס אין בית המקדש דס איז דם שיינהייט פון ישראל היל מיט פיל קראפט אונ תורה ביסטו גישטארקט אונ גיקליגט ווי שיין אונ זים ביסטו טכסים די שיינע לוב פון דיינע גיליבטע טוען זיי גילוסטין צו זעהן אז דו ביסט הוך אונ אוף גיריכט גישטאנען אז מען האט אריין גיווארפען אין קאלך אובען חנניה מישאל ועזריה אונ גאט האט זיי מציל גיווען ידיעך דיינע חכמים זיינען גיפלאנצט אין פרומקייט צו היטען דיינע היטונג איך האב גיזאגט איך וועל ווערן גילובט דורך די צדיקים וואס זיינען גיגליכן צו איין טייטיל בום כתירה זי איז גיצירט מיט גוטן שכל אונ גילוסטיגער פון גין גאלד אונ דיין גומן פון די תלמידי חכמים וואס רייען אין דר תורה איז ווי גוטער ווייין לאל צו מיין היילגין גאט מיין אום לייזר טו איך האפן צו אונטר לעהגען מיך מפוזרת די וואס זיינען פאר שפרייט פון איין עק וועלט ביז דעם אנדערין צו זיי אום גיי מיין פריינד אונ מאך אונז ארוס גיין נהל פיר די ישראל וואס זיינען ווייניגר פון אלע אומות מאך שיינען דיין ליכט שיש מיר זאלען הערין דם קול שופר משיח אונ זאלסט אונז מאבען פרייען מיט איין פרייליבע בעודה עמך דיין פאלק ישראל זאלן אלע באגאנגד זיין אונ דו זאלסט זיין מיט אונז ביי אונזער פרייד פנות ראם אוים דעם וועג אין דיין טאן קומען צום בית המקדש אנהגך אביאך וועל איך

רֹאשִׁי: קַוּוֹת מוֹעֵד עִתְּכֶם. צִיּוֹן עֲלוֹת קִרְיַתְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רוֹאֵי מוֹפְתֵי הַגְּאֻלָּה. אוֹמֵר יַעֲנוּ בְמִלָּה. מִי זֹאת עוֹלָה: שׁוֹכְנֵי בְּגֵיא גָּלוּתָם. מַהֵר מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתָם. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם: תּוֹקֶף עוֹז אֲהָבִים. נִגּוּן שִׁירִים עֲרֵבִים. כְּעַל מַיִם רַבִּים:

מַיִם רַבִּים, שַׁמְתָּ נְתִיבָה. אָחוֹת מְשַׁכְתָּ לָּךְ, בְּאַהֲבָה. אִם עֲנִתִי, וְנַפְשִׁי תְּאֵיבָה. אֲנִי חוֹמָה, וְשָׁדַי, לְאֵין קִצְבָה. כֶּרֶם נָעִים וְנַחֲלָה חֲשׁוּבָה. כַּרְמִי בָזוּז, וְשָׁמוּנִי חֲרֵבָה. הַיּוֹשֶׁבֶת רְבוּצָה, וְיֶשַׁע מְקַוָּה. בְּרַח יֶשַׁע הַפְּלֵא, דָּגוּל מֵרְבָבָה. דּוֹדִי צוּר נַעֲרָץ, בְּאַלְפֵי רְבָבָה. וּדְמֵה לְךָ חַי, כְּעַל מֵי תְהוֹם רַבָּה. קְדוֹשִׁים שִׁבְחוּךָ, שִׁירָה עֲרֵבָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים, עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין לָנוּ, מֶלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּעְתָּ, וִידִידִים, הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִרוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לְמֶלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה,

---

בית ישראל

דַייךְ פִירֶן אוּנ בְּרֵיינְגֶען אַהִין צוּ זַיין לִיבְּקֶע האַנְט זָאל זַיין אוּנְטֶער מַיין קָאפּ צוּ הֶעלְפִין מִיר קַוּוֹת שׁוּט הָאפֶּן אוּף דֶר צַייט דָם אִיר וֶועט אוּף גֵיין קַיין צִיּוֹן אַייעֶר שְׁטָאט אוּנ אִיר זָאלְט נִיט אַרוּם זַיין פַר דֶר צַייט דְרוּף הָאבּ אִיךְ אַייךְ בַּאשְׁוָוארִין רוֹאֵי דִי וָוס וֶועלֶען זֶעהִן דִי ווּאוּנְדֶער פוּן דֶער גְּאוּלָּה וֶועלֶן זָאגֶן וֶוער אִיז דָם וָוס גֵייט אוּף קַיין צִיּוֹן שִׂימֵנִי טוּ מִיךְ בַּאהֶעפְּטֶן צוּ דִיר תּוֹקֶף וֶועלֶן מִיר צוּ דִיר זִינְגֶען זִיסֶע גִיזַאנְג מִיט שְׁטַארְקֶע לִיבְּשַׁאפְט אַזוֹ וִוי אוּף דֶעם יַם:

מַיִם רַבִּים אִין שְׁטַארְקֶען וַואסֶער פוּן יַם סוּף הָאסְטוּ גִימַאכְט אוּנְז אֵיין וֶועג דוּ הָאסְט אוּנְז צוּ דִיר גִיצוֹיגֶען מִיט פְרֵיינְדְשַׁאפְט אִם אֲפִילוּ אִיךְ בִּין גִיפַּייניגְט פוּן עֲוֹנוֹת פוּן דֶעסְט וֶועגֶען טוּט מַיין נֶפֶשׁ גִילוּסְטִין צוּ גָאט אִיךְ בִּין שְׁטַארְק וִוי אֵיין מוֹעֶר אִין זַיין גְלוֹיבֶּען אוּנ מַיינֶע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הָאט קַיין קִצְבָה נִיט צוּ זֵייעֶר בַּאהֶעפְטוּנְג צוּ גָאט כֶּרֶם מִיר זַיינֶען גִיוֶועזֶען אֵיין אִיבֶּער וַויין גָארְטֶען הָאט מֶען בְּשַׁעַת חוּרְבָּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דֶעם וַויין גָארְטֶען בַּארוֹבְּט אוּנ חָרוּב גִימַאכְט מִיר זִיצִין אוּנ הָאפֶען אִין דַיין הִילְף בְּרַח זָאלְסְט אַיילֶען מִיט דַיינֶע ווּאוּנְדֶערְלִיכֶע הִילְף גָאט וָואס אִיז שְׁטַארְק גִילוֹיבְּט צְווִישֶׁען מִילְיָאנֶען פוּן זַיינֶע מַלְאָכִים אִין הִימֶל וּדְמֵה לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט זָאלְסְט דִיךְ גְלַייבֶען וִוי אוּף דֶעם יַם דָאס דַיינֶע הֵיילִיגֶע הָאבֶּין דִיךְ גִילוֹיבְּט מִיט אֵיין זִיס גִיזַאנְג מִיט גְרוֹס פְרֵיילֶעךְ הַארְץ

לעמו, בעת, שועם אליו: תהלות לאל עליון, ברוך הוא ומבורך. משה ובני ישראל, לך ענו שירה, בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים, יי, מי כמכה, נאדר בקודש, נורא תהלות, עשה פלא:

שירה חדשה, שבחו גאולים, לשמך. על שפת הים, יחד כלם, הודו, והמליכו, ואמרו: יי ימלוך, לעולם ועד:

צור ישראל, קומה, בעזרת ישראל, ופדה כנאמך, יהודה וישראל: גואלנו יי צבאות, שמו, קדוש ישראל:

שם המחבר שמעון

ברח דודי, אל שאנן נוה. ואם הלאונו דרך העוה. הנה לקינו, בכל מדוה. ואתה יי, מעוז ומקוה. עליך כל היום נקוה. לגאלנו, ולשיתנו כגן רוה:

ברח דודי, אל מקום מקדשנו. ואם עונות, עברו ראשנו. הנה באה בברזל, נפשנו. ואתה יי, גואלנו קדושנו. עליך נשפוך, שיח רחשנו. לגאלנו, ממעון קדשך להחפישנו:

ברח דודי, אל עיר צדקנו. ואם לא שמענו לקול מצדיקנו. הנה אבלונו בכל פה, מדיקנו. ואתה יי, שופטנו מחוקקנו. עליך. נשליך יהב חלקנו. לגאלנו, בהשקט, ובבטחה להחיקנו:

בית ישראל

ברח יידי ליבער גאט זאלסט איילען צו אונזער שטיל וואוינונג דם בית המקדש און ווען מיר האבן פר קריכט אונזער וועג נון זיינן מיר דאך שון געשלאגען געוואָרען מיט פיל וויטאג און דו גאט ביסט אונזער שטארק האפנונג אויף דיר האפען מיר אלע טאג גאולת משיח און אונז צו מאכען וויא א זאטין אוף א פיינעם גארטען:

ברח יידי אייל מיין פריינד גאט צו בויען דעם בית המקדש און אויב אונזערע עבירות זיינען העכער פון אונזער קאפ צו דיר הייליגער גאט אונזער דער לייזער טוען מיר פאר גיסען די רייד פון דער תפלה פון דיין היילינגען וואוינונג צו קומען צו אום לייזען אונז:

ברח יידי אייל מיין פריינד צו דער גירעכטער שטאט ירושלים און אויב מיר האבן ניט צו געהערט צו דער שטראף פון אונזערע נביאים און דו גאט ביסט אונזער שופט און האסט אונז געגעבן געזעץ געזעצן אויף דיר טוען מיר ווארפען אונזער בטחון צו אום לייזען אונז מיט שטארקייט און זיכערהייט:

בְּרַח דּוֹדִי, אֶל וַעַד הַזְּבוּל. וְאִם עָלֶיךָ שָׁבַרְנוּ, בְּלִי סָבוּל. הִנֵּה לָקִינוּ, בְּכָל מִינֵי חִבּוּל. וְאַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ אָבוּל. עָלֶיךָ נַסְבִּיר, לְהַתִּיר כִּבּוּל. לְגָאֳלֵנוּ, לְהִתְגַּדֵּל מֵעַל לִגְבוּל:

בְּרַח דּוֹדִי. אֶל נִשָּׂא מִגְּבָעוֹת. וְאִם זַדְנוּ, בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת. הִנֵּה הִשִּׂיגוּנוּ, צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת. וְאַתָּה יְיָ, אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. עָלֶיךָ, נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחַ שַׁוְעוֹת. לְגָאֳלֵנוּ, וּלְעַטְרֵנוּ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת:

כִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאוּלָּה. לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ. אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה. יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בית ישראל

בְּרַח דודי אֵייל מַיין פְרַיינְד צוּ אַיין זַאמְלֶען אוּנְז אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ אוֹב מִיר הָאבֶּען צוּ בְּרָאכֶען דֶעם יָאךְ פוּן מִצְוֹת דָם מִיר הָאבֶּען נִיט גִיוָואלְט זַיי לַיידֶען זָאל מְכַפֵּר זַיין דָם וָוס מִיר זַיינֶען שׁוֹן לַאנְג פַר דָארְבֶּען גִיוָוארֶען מִיט אַלֶע פַאר דָארְבֶּענִישׁ וָוס אִין דֶר תּוֹרָה שְׁטֵייט אוּנ דוּ גָאט טוּסְט דֶר פְרֵייעֶן דֶעם טְרוֹיעֶרִיגֶען אוּנ צוּ דִיר טוּעֶן מִיר הָאפֶען זָאלְסְט אוּנְז אוֹם לֵייזֶען אוּנ גְרֵייסֶען:

בְּרַח דודי אֵייל מַיין פְרַיינְד צוּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס אִיז הֶעכֶר פוּן אַלֶע הֵייךְ אוּנ וֶוען מִיר הָאבֶּען פַר שְׁטֶערְט דַיינֶע מִצְוֹת זָאל מְכַפֵּר זַיין דִי גְרוֹסֶע אוּנ בֵּייזֶע צָרוֹת אוֹף אוּנְז אִיז גִיקוּמֶען צוּ דִיר גָאט טוּט מֶען הָאפֶען אוּנ מִיר טוּעֶן פַאר דִיר פַאר גִיסֶען דִי תְּפִלָּה זָאלְסְט אוּנְז לֵייזֶען אוּנ צִירֶען מִיט הִילְף כִּגְלַל פוּן וֶועגֶען דֶעם זְכוּת אָבוֹת זָאלְסְטוּ הֶעלְפֶען זֵייעֶרֶע קִינְדֶער זָאלְסְט בְּרֵיינְגֶען אַיין גְאוּלָּה צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶס קִינְדֶער:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא. זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים, אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה, בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ. כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן, קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת, בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ לוֹ, בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ, עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים, הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם, שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ, לְעוֹבְדֵי פְסִילִים, וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ, לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים, כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ, בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב, אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ. וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד. וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן. מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן. יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם. קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש״ץ

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ, יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתַי. מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי. בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ. תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם. וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי. לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִקְרֹא, אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, עַד
מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם, עַל כָּל גּוֹיִם, יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת, יָרִים אֶבְיוֹן:
לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי, עֲקֶרֶת
הַבַּיִת, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל, מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה,
וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן, יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים, רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת,
כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן, תִּסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן,
חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי, אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם
חַלָּמִישׁ, לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

יְיָ, זְכָרָנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ, אֶת בֵּית
אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ, יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים, עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ
עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם, לַייָ עֹשֵׂה,
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ, נָתַן לִבְנֵי אָדָם:
לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ
יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי, עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת, אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי
עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח, זֶבַח תּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חַסְדּוֹ. וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, בֵית אַהֲרֹן כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, יִרְאֵי יְיָ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי, לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי, אָדָם: יְיָ לִי, בְּעֹזְרָי וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים, דֹּעֲכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי, לִישׁוּעָה: קוֹל, רִנָּה וִישׁוּעָה, בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ, רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת, כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר, מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי, שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם, אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ, צַדִּיקִים, יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ, כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי, לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן, מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה, לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ, הָיְתָה זֹּאת הִיא, נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם, עָשָׂה יְיָ נָגִילָה, וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל, יְיָ, וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג, בַּעֲבֹתִים עַד, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה, וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי, אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ, וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ, וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ, וְיַמְלִיכוּ, אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ, נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

דער חזן זאגט קריש שלם

א א שיר השירים אשר לשלמה: ב ישקני מנשיקות פיהו כי־טובים דדיך מיין:
ג לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על־כן עלמות אהבוך: ד משכני
אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין
מישרים אהבוך: ה שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה:
ו אל־תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו־בי שמני נטרה
את־הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: ז הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: ח אם־לא תדעי לך היפה
בנשים צאי־לך בעקבי הצאן ורעי את־גדיתיך על משכנות הרעים: ט לססתי
ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי: י נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים: יא תורי זהב
נעשה־לך עם נקדות הכסף: יב עד־שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: יג צרור המר
דודי לי בין שדי ילין: יד אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: טו הנך יפה רעיתי

פירוש ע"ט

א א) שיר. שלמה'ס א געזאנג איבער אלע געזאנגען. ב) ישקני. ער קושט מיך מיט דעם קוש פון זיין מויל, דען דיינע ליבע איז ליבליכער וויא וויין. ג) לריח. דיינע זאלבען ריכמען גוט, דיין נאמען איז איינע אויסגעשיטטעטע זאלב, דארום ליבען דיך דיא יונגפרויען. ד) משכני. ציהע מיך צו דיר, אזויא לויפען מיר, דער קאניג האט מיך געבראכט אין זיינע צימערן, מיר וועלען לוסטיג אונ מיר פרייען זיך מיט דיר, מיר געדיינקען אן דיין ליבע מעהר וויא אן וויין, דיא פרומע ליבען דיך. ה) שחורה. איך בין שווארץ, אבער גאר ליבליך, איהר מעכטער ירושלים'ס, וויא דיא געצעלטען קדר'ס (טאמערן) ווי שלמה'ס טעפפיכע. ו) אל. זעהט מיך ניט אן דאס איך בין אזויא שווארץ, דען דיא זונן האט מיך פערברענט, מיינע מוטטער קינדער צירנעטען מיט מיר. זייא האבען מיר געמאכט פאר א היטערן דיא וויין־גארטנער, אבער מיין אייגענעם ווייננארטען האב איך ניט געהיט. ז) הגידה. זאג מיר, דוא, וואס מיין זעעלע ליבט, וואו פיטערסט דוא דיינע שאף, וואו רוהסט דוא אים מיטאג, איך זאל ניט מוזען געהען הין אונ הער בייא דען הערדען דיינער געזעלען. ח) אם. ווייסט דוא עס ניט, דוא שאנסטע אונטער דען ווייבער, זא געה הינאויס נאך דיא טריט פון דיא שאף אונ וויידע (פיטער) דיינע ציעגליין בייא דיא הירטענהייזער. ט) לססתי. איך גלייכע דיך מיינע פריינדין, צו מיינעם געשפאן אין וואגען פרעה'ס. י) נאוו. דיינע באקען שטעהען ליבליך מיט צייליען פון גאלד, דיין האלז אין שנירליך פערל. יא) תורי. מיר ווילען דיר גאלדענע קייטען מאכען מיט זילבערנע פינטליך: יב) עד. ביז דער קאניג איז געוועזען אנגעלענט האט מיינע געווירץ געגעבען איהר גערוך. יג) צרור. מיין פריינד איז מיר איין בינדיל גוטע געווירץ דאס צווישען מיינע בריסט הענגען. יד) אשכול. מיין פריינד איז צו מיר וויא א הייננעל פון קאנפאר געווירץ אין דיא וויינגארטנער פון עין גדי.

משלי יהושע

שיר השירים אשר לשלמה: עס איז יתנע דאס שלמה בן דוד מלך ישראל האט געשריבען פיל ספורים, פון די אלע זענען געבליבען נור דריי, משלי, שה"ש אונ קהלת, אויף משלי אונ קהלת האט ער געשריבען זיין פאטערס נאמען אויך, נאר אויף שה"ש האט ער זיין יחוס „בן דוד מלך ישראל" ניט ערינערט? ווייל „משלי" אונ „קהלת" זענען מוסר אונ תוכחה, אפגע־פסקת די וועלט, הבל הבלים... וועט אפשר איינער מיינען אז דאס האט געזאגט אזא מענש וואס קאן דיא וועלט ניט. ער ווייסט ניט וויפיל גרויסע פערגניגען אמענש קאן האבען אויף דער וועלט. דערפאר זאגט ער דוא זאלסט וויסען אז דאס זאגט שלמה וואס ער איז בן דוד אקאניגס א זאהן אונ מלך

הנך

הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ טז הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ יז קֹרוֹת בָּתֵּינוּ
אֲרָזִים רְחִיטֵנוּ רהיטנו קרי בְּרוֹתִים׃ ב א אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃
ב כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ ג כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין
הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃ ד הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי
אַהֲבָה׃ ה סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ ו שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ ז הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ
בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ח קוֹל דּוֹדִי
הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃ ט דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃
י עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יא כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו הסתיו קרי עָבָר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ יב הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמָע

פירוש ע״ם

טו) הנך. זיהע מיינע פריינדין, דוא ביסט שאן, שאן בינסט דוא. דיינע אויגען זיינען וויא טויבען אויגען. טז) הנך. דו מיין פריינד בינסט שאן אונ ליבליך. אונזער בעטט גרינעט. יז) קורות. אונזערע הייזער באלקען זענען צעדערן, אונזערע דאכשינדעל זענען פאן באקסען בוימער:

ב א) אני. איך בין אבלום צו שרון (אברייטער פלאץ) אונ א ראזע אין טהאל.

ב) כשושנה. וויא א רויז צווישען די הערנער. אזוי איז מיינע פריינדין צווישען די טאכטער.

ג) כתפוח. וויא איין עפפעלבוים צווישען דיא ווילדע בוימער. אזוי איז מיין פריינד צווישען דיא זאהנע, איך זיטץ אונטער דעם שאטטען וואס איך בעגעהר אונ זיינע פרוכט איז זיס פאר מיין גומען. ד) הביאני. ער האט מיך געבראכט אין דען ווייןהויז אונ דיא ליעבע איז זיין „פאן" איבער מיר. ה) סמכוני. ערקוויקט מיך מיט ראזינגען־קוכען. אונ לאבעט מיך מיט עפפעל, דען איך בין קראנק פון ליעבע. ו) שמאלו. זיין לינקע לעגט ער אונטער מיין קאפ אונ זיין רעכטע הערצעט (האלדזט) מיך. ז) השבעתי. איך בעשווער איך, איהר טאכטער פון ירושלים, ביי די הירשען אדער ביי דיא הינדין אויף דעם פעלד. דאס איהר זאהלט ניט ערוועקען אונ ניט אויפרעגען מיינע פריינדין ביז עס איהר וועלכסט געפאלט. ח) קול. דא איז דיא שטימע פון מיין פריינד, ער קומט, ער היפט אויף דיא בערג, אונ שפרינגט אויף דיא היגעלן. ט) דומה. מיין פריינד איז גלייך צו א רעה (אלטער הירש) אדער א יונגען הירש, ער שטעהעט הינטער אונזער וואנד, אונ קוקט דורכ׳ן פענסטער ער זעהט דורך דיא שפאלטען. י) ענה. מיין פריינד האט געענטפערט אונ געזאגט צו מיר, שטעהע אויף, מיינע פריינדין מיינע שאנע אונ קום אהער. יא) כי. דען דער ווינטער איז פערגאנגען, דער רעגען איז וועג אונ דאהי׳ן. יב) הנצנים. דיא בלומען זענען געוועהען געווארען אין לאנד, עס איז געקומען דיא צייט פון זינגען

משלי יהושע

ישראל, אליין איז ער אויך אקאניג אונ ער האט פארזוכט פון אלע גרויסע פערגניגען וואס זענען פאראן אויף דער וועלט אונ אז ער זאגט: „הבל הבלים" איז די וועלט, קאנסט דו איהם גלויבען. ניט אזוי איז „אגעזאנג", ווען איינער הארט זינגענדיג. פרעגט ער ניט דעם יחוס פון דעם זינגער אבי דער שיר איז גוט, דערפאר שרייבט ער נור שיר השירים אשר (לשלמה), אהן זיין יחוס. באמת איז „שיר השירים" אוואונדערליכער שיר. צעהן שירים זענען אויף דער וועלט געזאגט געווארען, דעם ערשטען שיר האט געזאגט אדם הראשון, אז ער האט געזינדיגט פאר גאטט אונ דער שבת האט איהם בעשיטצט ער איז ניט געשטארבען האט ער געזאגט מזמור שיר ליום השבת (תהלים צב) דעם צווייטען שיר האט

בארצנו: יג התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי לך רעיתי
יפתי ולכי־לך: יד יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את־מראיך השמיעיני
את־קולך כי־קולך ערב ומראיך יתיר י נאוה: טו אחזו־לנו שועלים שועלים קטנים
מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: טז דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: יז עד שיפוח
היום ונסו הצללים סב דמה־לך דודי לצבי או לעפר האילים על־הרי בתר:
ג א על־משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: ב אקומה
נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
מצאתיו: ג מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: ד כמעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד־
שהביאתיו אל־בית אמי ואל־חדר הורתי: ה השבעתי אתכם בנות ירושלם

פירוש ע"ם

זינגען. און די שטימע פון די טורטעלטויב לאזט זיך הערען אין לאנד. יג) התאנה. דער פייגענבוים שפראצט זייגע קנאספען. די ווייגשטעקע האבען געוואנגען בליטען. און געבען זייער גערוך. שטעה אויף מייגע פריינדין, און קום... מייגע שאנע קום אהער. יד) יונתי. מיין טויב אין דיא שפאלטען פון פעלזענשטיין, אין די פארבארגענע שפאלטען ווייז מיר דיין געשטאלט. לאז מיר הערען דיין שטימע, דען דיין שטימע איז זיס, און דיין געשטאלט איז ליבליך. טו) אחזו. באגרייפט אונז דיא פיקס דיא קליינע פיקס וואס פארדארבען דיא ווייגגארטענער. דען אונזערע ווייגגארטענער האלטען אין שפראצען. טז) דודי. מיין פריינד איז מיין, און איך בין זיין. דער ווייידעט (פיטערט) אונטער דער ראזען. יז) עד. ביז דער טאג וועט קיהל ווערען, און דיא שאטטען געהען אוועק, קעהר אום און ווער וויא איין רעה. מיין פריינד, אדער וויא א יונגער הירש אויף דען שיידעבערג.

ג א) על. ביי נאכט אויף מיין געלעגער זוך איך דעם וואס מיין זעעלע ליבט. איך האב איהם געזוכט, אבער איך האב איהם ניט געפונען. ב) אקומה. איך וויל אויפשטעהען און ארומגעהען אין שטאט אין די גאססען און שטראססען זוכען דעם מיינע זעעלע ליבט. איך זוך אבער איך האב איהם ניט געפונען. ג) מצאוני. די וואכטער וועלכע ארומגעהען אין דער שטאדט האבען מיך געפונען, האט איהר ניט געזעהען דעם וואס מיינע זעעלע ליעבט? ד) כמעט. נאר וואס איך בין אוועקגעגאנגען פון זיי, האב איך געפונען דעם וואס מיין זעעלע ליעבט. איך האב איהם אנגעהאלטען, ניט געוואלט אפלאזען ביז איך וועל איהם ברענגען אין מיין מוטטערס הויז. אין די קאמער וואס האבען מיך געבארען. ה) השבעתי. איך בעשווער

משלי יהושע

געזאגט משה און דיא יודען בעת גאט האט זיי אריבערגעפירט דעם ים, ווי דער פסוק זאגט אז ישיר משה ובני ישראל, (פרשה בשלח) דעם דריטען שיר האבען די יודען געזאגט בעת גאט האט זיי געגעבען דעם ברונען „אז ישיר ישראל", (פרשה חקת) דעם פירטען שיר האט משה רבנו געזאגט פאר זיין שטארבען (פרשה האזינו). דעם פינפטען שיר האט געזאגט יהושע בן נון ער האט אפגעשטעלט די זונג מיט דער לבנה אויף זעכס און דרייסיג שעה, אז ידבר יהושע לה', דעם זעקסטען שיר האבען געזאגט דבורה און ברק (שופטים ה') דעם זיעבענטען. חנה בעת גאט האט איהר געגעבען א זוהן, דעם אכטען שיר, דוד המלך אז גאט האט איהם מציל געוועזען פון אלע זייגע פיינדע, דאס נייגטע „שיר השירים אשר לשלמה". דעם צעהנטען שיר וועלען יודען זאגען אז משיח וועט קומען, און זיי וועלען געהען אין ירושלים. פון די אלע שירים איז דער בעסטער היילינגסטער מיעבזיגסטער „שיר השירים". דערפאר זאגט דער פסוק א דאפעלטען לשון „שיר־השירים".

בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
ו מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃
ז הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ ח כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב
מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ ט אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ י עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף
אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ יא צְאֶינָה ׀ וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה
שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ ד א הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה
עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ ב שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ ג כְּחוּט הַשָּׁנִי
שִׂפְתֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ד כְּמִגְדַּל דָּוִיד
צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים׃ ה שְׁנֵי שָׁדַיִךְ
כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ו עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ ז כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ ח אִתִּי

פירוש ע"ט

זִיךְ, אִיהְר טֶאכְטֶער פוּן יְרוּשָׁלַיִם. בַּיי דִי רֶעהֶען אָדֶער הִינְדֶען אוֹיף דֶעם פֶעלְד, דַאס אִיהְר זָאלְט נִיט אוֹיפְוֶועקֶען אוּנ אוֹיפְהֶעבֶען מַיינֶע פְרַיינְד בִּיז עֶס אִיהְר וֶועלְבְּסְט גֶעפֶאלְלְט. ו) מִי. וֶוער אִיז דִיא, וָואס גֶעהְט אַרוֹיף פוּן דֶער ווִיסְטֶע וִוי אַיין גֶערֵיאכֶער רוֹיךְ, וִוי אַנְגֶערֵיכְט פוּן אַלֶערְלַייא גֶעשְׁטוֹיסֶענֶע גֶעוִוירְץ פוּן אַ קְרֶעמֶער. ז) הִנֵּה. זֶעהֶע. צְרוּם שְׁלֹמֹה'ס בֶּעטט שְׁטֶעהֶען זֶעכְצִיג שְׁטַארְקֶע פוּן דִיא שְׁטַארְקֶע אִין יִשְׂרָאֵל. ח) כֻּלָּם. זֵייא אַלֶע הָאלְטֶען שְׁווֶערְדְטֶער אוּנ זֶענֶען גֶעשִׁיקְט צוּ שְׁטְרַייטֶען יֶעדֶער הָאט זַיין שְׁווֶערְט אוֹיף זַיין זַייט. אוּם דִי שְׁרֶעק אִין נַאכְט. ט) אַפִּרְיוֹן. דֶער קֶענִיג שְׁלֹמֹה הָאט זִיךְ גֶעלָאזְט מַאכֶען אַ בְּרוֹיטְבֶּעטט פוּן הָאלְץ אוֹיס לְבָנוֹן. י) עַמּוּדָיו. זַיינֶע זַיילֶען זֶענֶען גֶעמַאכְט פוּן זִילְבֶּער. דִיא דֶעקֶע פוּן גָאלְד. דֶער זִיץ פוּן פּוּרְפּוּר, אוּנ אִינֶעווֶענִיג אִיז זִיא לִיבְּלִיךְ אוֹיסְגֶעצִירְט אוּם דֶער ווִילֶען דֶער טָאכְטֶער פוּן יְרוּשָׁלַיִם. יא) צְאֶינָה. גֶעהְט אַרוֹיס. אוּנ זֶעהְט אִיהְר טֶאכְטֶער צִיּוֹן'ס דֶען קֶענִיג שְׁלֹמֹה אִין דֶעם קְרוֹין וָואס זַיין מוּטֶער הָאט אִיהְם גֶעקְרוֹינְט. אִין דֶעם טָאג זַיינֶער הָאכְצַייט אוּנ אִין דֶעם טָאג דֶער פְרַיידֶע זַיינֶעס הֶערְצֶענְס׃

ד א) הִנָּךְ. דוּ בִּיסְט שָׁאן מַיינֶע פְרַיינְדִין, שָׁאן בִּינְסְט דוּ דַיינֶע אוֹיגֶען זֶענֶען וִוי טוֹיבֶּענְאוֹיגֶען צְווִישֶׁען דַיינֶע צֶעפּ. דַיינֶע הָאר אִיז וִויא אַ שְׁטַאדֶע צִיעגֶען וָואס נִידֶערְן הֶערָאבּ פוּן בַּארְג גִלְעָד. ב) שִׁנַּיִךְ. דַיינֶע צֶאהְנֶער זֶענֶען וִויא אַ שְׁטַאדֶע שָׁאף מִיט בֶּעשְׁנִיטֶענֶע וָואלל וָואס גֶעהֶען אוֹיף פוּן וַואשׁוּנְג, דִיא אַלֶע הָאבֶּען צְווִילִינְגֶע אוּנ קֵיינֶער פֶעהְלְט נִיט בַּיי זֵייא. ג) כְּחוּט. דַיינֶע לִיפֶּען זֶענֶען וִוי אַרוֹיטֶער פָאדֶעם, דַיינֶע רֵייד זֶענֶען לִיבְּלִיךְ, וִוי אַ הַאלְבֶּער מִילְגְרוֹים אִיז דַיין שְׁלֵייף אוּנְטֶער דַיין הוֹיב. ד) כְּמִגְדַּל. דַיין הַאלְז אִיז וִויא דָוִד'ס טְהוּרְם גֶעבּוֹיט מִיט בְּרוּסְטְוֶועהְר, טוֹיזֶענְד שִׁילְדֶען הֶענְגֶען אוֹיף אִיהְם אוּנ אַלֶערְלַייא וַואפֶען פוּן דִי שְׁטַארְקֶע. ה) שְׁנֵי. דַיינֶע צְווַייא בְּרִיסְט זֶענֶען וִויא צְווַיי יוּנְגֶע הִירְשֶׁען צְווִילִינְג וָואס וֵוייְדֶען אוּנְטֶער דִי רָאזֶען. ו) עַד. בִּיז דֶער טָאג וֶוערְט קִיהְל אוּנ דִי שָׁאטְטֶען וֵוייכֶען (אַנְטְלוֹיפֶען) וִויל אִיךְ גֶעהֶען צוּם מִירְדְהֶענְבֶּערְג אוּנ צוּם וֵוייְהְרוֹיכְהִיגֶעל. ז) כֻּלָּךְ. דוּ מַיינֶע פְרַיינְדִין, בִּינְסְט אִין גַאנְצֶען שָׁאן אוּנ קֵיין מוּם (פֶעהְלֶער) אִיז נִיט אָן דִיר. ח) אִתִּי. קוּם מִיט מִיר פוּן

ברוים

מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי ׀ מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃ ט לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַד (באחת קרי)
מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ י מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן
וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃ יא נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת
לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃ יב גַּן ׀ נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל ׀ נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃
יג שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים׃ יד נֵרְדְּ ׀ וְכַרְכֹּם קָנֶה
וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ טו מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר
מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃ טז עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא
דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃ ה א בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי
אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃
ב אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי
נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃ ג פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי
אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ ד דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ ה קַמְתִּי אֲנִי

פירוש ע״ט

ברוים פון לבנון, קום מיט מיר פון לבנון. טרעט הער פון דער הויך אמנה, פון דער הויך
שניר אונ חרמון וואו די לייבען וואהנען פון די בערג דער לעמפערטען. ט) לבבתני. דו האסט
מיר מיין הארץ גענומען, מיינע שוועסטער, ליבע כלה מיט דיינע אויגען איינעם אונ מיט דיין
צ..לזבאנד איינעם. י) מה. וויא שאן איז דיינע ליעבע, מיינע שוועסטער, ליבע כלה, דיינע
ליעבע איז ליעבליכער ווי וויין, אונ דער גערוך פון דיינע זאלבען – מעהר וויא אלע בשמים.
יא) נופת. דיינע ליפען, מיינע כלה, זיינען ווי טריפענדע האניג-זיסקייט. האניג אונ מילך איז
אונטער דיין צונג אונ דיינע קליידער גערוך איז וויא דער גערוך פון לבנון. יב) גן. מיינע
ליבע כלה, דו ביסט א פערלאזענער גארטען, א פערשלאסענע קוועלע. א פערזיגעלטער
ברונען. יג) שלחיך. דיינע פעלדער זיינען אזוי גוט גלייך א בוים-גארטען פון מילגרוימען מיט
זיסע פרוכט, קאנפער מיט געווירץ. יד) נרד. געווירץ אונ זאפרען ראהר-געווירץ אונ צימרינג
מיט אלע האלץ-ווייראיך אונ נעגעלאך מיט אלע בעסטע געווירץ. טו) מעין. דו ביסט א גארטען
ברונען, איין ברונען קוועלדיגער וואסער וואס זיי רינען פון לבנון. טז) עורי. ערוועק דיך צפון-
ווינד אונ קום דרום-ווינד, וועהע דורך מיין גארטען, דער געשמאק פון דיינע געווירץ זאל וויים
שמעקען, זאל קומען מיין פריינד אין זיין גארטען אונ זאל עסען זיינע זיסע פריכטע.
ה א) באתי. איך בין געקומען, מיינע שוועסטער, ליבע כלה, אין מיין גארטען. איך האב גע-
קליבען מיין געווירץ מיט מיינע בשמים, איך האב געגעסען מיין האניגוואבע מיט מיינע
האניג, איך האב געטרונקען מיינע וויין מיט מיינע מילך. עסט מיינע ליבע, טרינקט
אונ ווערט בעטרונקען, מיינע פריינדע. ב) אני. איך שלאף, אבער מיין הארץ איז וואך, דא איז
די שטימע פון מיין פריינד, ער קלאפט, מאכט מיר אויף, ליבע פריינדין, מיינע שוועסטער
מיין טויב, מיינע פרומע, דען מיין קאפ איז פול מיט טוי אונ מיינע לאקען פול נאכטטראפען.
ג) פשטתי. איך האב מיין ראק אויסגעצויגען, וויא זאל איך איהם ווידער אנציהען? איך האב
מיינע פיס געוואשען ווי זאל איך זיי ווידער איינשמוצען. ד) דודי. מיין פריינד שטעקט זיין האנד
דורך דעם ריגעללאך, אונ מיינע געדערם האבען געברומט צו איהם. ה) קמתי. איך בין אויפ-
געשטאנען צו עפנען מיין פריינד, אונ מיינע האנד טריפען באלזאם אין דעם ריגל פון שלאס.

לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ־מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל: ו פָּתַחְתִּי
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: ז מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־
רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת: ח הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־
דּוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: ט מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ
מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ: י דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה: יא רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו
תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב: יב עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת
עַל־מִלֵּאת: יג לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת
מוֹר עֹבֵר: יד יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים:
טו שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים: טז חִכּוֹ
מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם: ו א אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ: ב דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרֻגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת
בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים: ג אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: ד יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי
כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלִָם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת: ה הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי

פירוש ע״ט

ו) פתחתי. איך האב געעפענט צו מיין פריינד, אבער מיין פריינד האט זיך אומגעקעהרט, אוועקגעגאנגען, מיינע זעעלע איז יען איטער זיך, אלס ער האט גערעדט, איך האב איהם געזוכט אבער איך האב איהם ניט געפונען, איך האב איהם גערופען, אבער ער האט מיר ניט געענטפערט. ז) מצאוני. עס האבען מיך געפונען דיא היטער די וואס גייען ארום אין שטאדט, זיי האבען מיך געשלאגען, פערוואונדעט, די היטער אויף די מויערן האבען גענומען פון מיר מיין שלייער. ח) השבעתי. איך בעשווער אייך איהר טעכטער ירושלים׳ס, געפינט איהר מיין פריינד, זא זאגט איהם דאס איך בין קראנק פון ליבע. ט) מה. וואס איז דיין פריינד פאר אנדערע פריינדען, דו שאנסטע אונטער דען ווייבערן, וואס איז דיין פריינד פאר אנדערע פריינדען, דאס דו האסט אונז אזוי בעשווארען? י) דודי. מיין פריינד איז ווייס אונ רויטה, אויסגעצייכענט פון פיל טויזענד. יא) ראשו. זיין קאפ איז פיינסטע גאלד, זיינע לאקען זיינען געקרייזט שווארץ ווי א ראב. יב) עיני. זיינע אויגען זיינען ווי טויבען ביי דען וואסערבאכען מיט מילך געוואשען אונ זיצען אין איינפאסונג. יג) לחיי. זיינע באקען זענען ווי א ווארצגערטליין וואס וואכסט באלזאמקרויט. זיינע ליפפען זיינען ווי ראזען וואס טריפען פליסענדע געווירץ. יד) ידיו. זיינע הענד זיינען ווי גאלדענע רינגען געפילט מיט תרשיש, זיינע געדערים איז ווי עלעפאנביין מיט ספירים געשמיקט. טו) שוקיו. זיינע שענקעל זיינען ווי מארמארזיילען, געגרינדעט אויף גילדענע פיסס, זיין געשטאלט איז ווי דער לבנון. אויסערוואהלט ווי די צעדערן. טז) חכו. זיין גומען איז זיסס, אונ ער איז גאנץ ליבליך. אזעלכער איז מיין פריינד, מיין פריינד איז אזעלכער, איהר טאכטער ירושלים׳ס. ו א) אנה. וואו איז דען דיין פריינד הינגעגאנגען, דו שאנסטע פון די ווייבער? וואו האט זיך דיין פריינד אוועקגעקעהרט? מיר וועלען מיט דיר איהם זוכען. ב) דודי. מיין פריינד איז אראפגעגאנגען אין זיין גארטען צו די בייטען פון געווירץ, צו פיטערן אין די גערטנער אונ צו קלייבען ראזען. ג) אני. מיין פריינד איז מיין אונ איך בין זיין, וואס פיטערט אונטער די ראזען. ד) דו ביזט שיין מיינע פריינדין ווי תרצה, ליבליך ווי ירושלים, שרעקליך ווי העערשארען, קעהר אב דיינע אויגען פון מיר, דען זיי פערווירען מיך, דיינע האר זיי אהערדע

שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃ ו שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה
שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ ז כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
ח שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ ט אַחַת הִיא יוֹנָתִי
תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת
וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ י מִי־זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת׃ יא אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ
הָרִמֹּנִים׃ יב לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃ ז א שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית
שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ ב מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ
בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃ ג שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר
אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ד שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים
תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃ ה צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים
אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ ו רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ
כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃ ז מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃ ח זֹאת
קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ ט אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו
וְיִהְיוּ־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ י וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ
לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ יא אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ יב לְכָה דוֹדִי נֵצֵא

פירוש ע״ט

ציגען, וועלכע נידערן פון בארג גלעד. דיינע ציין ווי א שטאדע שאף וואס קומען ארויף פון דער וואשונג. אלע גאנץ און קיינע פעהלט פון זיי. ווי אהאלבער מילגרוים פון צווישען דיינע צעפ. זעכציג זיינען די קעניגינען און אכציג קעבסווייבער און יונגפרויען אהן א צאהל. איינע איז זי. מיין טויב, מיין פרומע, איינע איז זי ביי איהר מוטער, זי איז ריין צו איהר געווינערין. נאם דיכטער האבען איהר געזעהן און איהר געלויבט. די קעניגינען און קעבסווייבער האבען איהר געריהמט. ווער זעהט אוים ווי דער מארגענשטערן, שיין ווי דער מאנד, ריין ווי די זון, שרעקליך ווי די הערשארען. צום נוסגארטען האב איך גענידערט צו זעהן אין די פרוכט פון טהאל, צו זעהען אויב דער וויינשטאק שפראצט, אויב די גראנאטבוימע בליהען איך האב נים געוואוסט דאס מיין זעלע האט מיך געזעצט צו דעם וואגען. עמי־נדיב". ז שובי. קעהר ווידער, קעהר ווידער, א שולמית! קעהר ווידער, קעהר ווידער דאס מיר זאלען דיך זעהען! וואס זעהט איהר אן שולמית? ווי א טאנץ פון צוויי מחנות. ווי שיין איז דיין גאנג אין די שיך דו פירסטענטאכטער! דיינע לענדען זיינען וויא האלזשמוק געמאכט פון א מייסטער־האנד. דיין שאס איז ווי ארונדער בעכער, וואס אין איהם פעהלט קיין געטריינק, דיין לייב איז וויא איין ווייצענהויפען, אומשטעקט מיט ראזען. דיינע צוויי בריסט זיינען ווי צוויי יונגע הירשען צווילינגע. דיין האלז איז ווי א טהורעם פון עלעפאנדביין, דיינע אויגען זיינען ווי די טייכען צו חשבון ביי דעם טהויער בת רבים, דיין געזיכט איז ווי דער טורעם אויף דעם לבנון וואס וואס ווערט געזעהן געגען דמשק. דיין קאפ שטייט אויף דיר ווי דער כרמל. דאס האר אויף דיין קאפף איז ווי דעם קעניגס פורפור געבונדען אין פאלטען. ווי שיין און ווי ליבליך בינסט דו. מיט דיין פערגעניגענדע ליבשאפט. דיין וואוקס איז ווי איין פאלמבוים און דיינע בריסט גלייך דען וויינטרויבען. איך שפראך. איך מוז שטייגען אויף דעם פאלמבוים און ערגרייפען זיינע צווייגען, לאז דיינע בריסט זיין אזוי ווי טרויבען אם וויינשטאק, און דער ריח פון דיין פנים ווי אעפעל. און דיין גומען ווי גוטער וויין, זאל גיין פאר מיין פריינד צו רעכטפערטיגקייט את ער וואס מאכט ריידען שלאפענדיגע ליפען. איך געהער צו מיין פריינד, און נאך מיר

השדה נלינה בכפרים: יג נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר
הנצו הרמונים שם אתן את־דדי לך: יד הדודאים נתנו־ריח ועל־פתחינו כל־
מגדים חדשים גם־ישנים דודי צפנתי לך: ח א מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי
אמצאך בחוץ אשקך גם לא־יבזו לי: ב אנהגך אביאך אל־בית אמי תלמדני
אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: ג שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: ד השבעתי
אתכם בנות ירושלם מה־תעירו | ומה־תעררו את־האהבה עד שתחפץ:
ה מי זאת עלה מן־המדבר מתרפקת על־דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: ו שימני כחותם על־לבך כחותם על־זרועך
כי־עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה:
ז מים רבים לא יוכלו לכבות את־האהבה ונהרות לא ישטפוה אם־יתן איש
את־כל־הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: ח אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה־
נעשה לאחתנו ביום שידבר־בה: ט אם־חומה היא נבנה עליה טירת כסף
ואם־דלת היא נצור עליה לוח ארז: י אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
בעיניו כמוצאת שלום: יא כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את־הכרם
לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: יב כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים
לנטרים את־פריו: יג היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:
יד ברח | דודי ודמה־לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

פירוש ע״ט

שטייט זיין פערלאנגען, קום מיין פריינד, מיר וועלען ארויסגיין אויף דעם פעלד, מיר וועלען
נאכטיגען אין דארפער. מיר וועלען פריה אויפשטיין צו די ווייינבערג, מיר וועלען זעהן אויב
דער וויינשטאק שפראצט און זיינע בליאונג געהט אויף, אויב עס בליהען די גראנאטבוימער.
דארטען וועל איך דיר געבען מיינע ליבע. די ליליען גיבען דעם גערוך, און איבער אונזערע
טירען זיינען אלערליי עדעלע פרוכט, אלטע און נייע האב איך פיר דיר מיין פריינד בעהאלטען.
ח מי ווער וואלט געבען אז דו זאלסט מיר זיין ווי א ברודער, וואס האט געזויגען מיין מוטערס
ברוסט, אויף דרויסען ווען איך קום דיך, וואלטען זיי מיך אויך ניט פערשעמט. איך וועל דיר
פיהרען און ברייגגען אין מיין מוטערס הויז, זאלסט מיר לערנען, איך וועל דיר אנטרינקען מיט
געווירצטען וויין מיט זיסקייט פון מיינע מילגרומען. זיין לינקע אונטער מיין קאפ, און זיין
רעכטע הערצט מיך. איך בעשווער אייך טאכטער ירושלים׳ס, איר זאלט ניט וועקען און רעגען
די ליבע ביז איהר געפאלט. ווער איז די, וואס גייט אויף פון דער וויסטע געלעהנט אויף איר
פריינד? אונטער דעם אפפעלבוים האב איך דיך ערוועקט, דארט איז געוועזען דיינע מוטער,
דארט איז געוועזען די דיך געבארען. מהו מיך ווי אזיעגעל אויף דיין הערצען, ווי אזיגעל אויפן
ארעם ווען ליבע איז שטארק ווי דער טויט, די קנאה איז פעסט ווי די העללע, איהרע גלוט איז
פייעריג אין אפלאם פון גאט. אונזער שוועסטער איז קליין, און האט קיינע בריסט, וואס זאלען
מיר מהון מיט אונזער שוועסטער אין דעם טאג וואס וועט ווערין גערעדט פון איהר? איז זיא
א מויער, זא וועלען מיר אויף איהר בויען אנילב ערגעם פאלעץ, איז זי א טיר, וועלין מיר איהר בא
פעסטיגען מיט צעדערן טאפעל. איך בין א מויער, און מיינע בריסט זיינען ווי טהורעמ׳ס דאן
בין איך געווען אין זיינע אויגען ווי די וואס געפינט פרידען. סיין איינגענער וויינגארטען איז פאר
מיר, דיר שלמה, טויזענד, אבער צוויי הונדערט פאר די וואס היטען זיינע פרוכט. די דו וואהנסט
אין די גארטענער, לאז מיך העהרען דיינע שטימע. די חברים מערקען דארויף. לויף מיין פריינד
און זיי גלייך איינעם הירש, אדער יונגען הירש אויף די ווירצבערגע.

כדר הוצאת ס״ת לשבת חוה״מ של פסח:

אײדער מען נעמט אויס די ספר תורה זאגט מען דאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ. מֶלֶךְ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט אויס דאס ספר תורה זאגט מען דאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין, יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא זָן לְכוֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כּוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִיקַר אוֹרַיְתֵהּ, בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי

בית ישראל

אֵין כָּמוֹךָ עס איז ניט דא אַלם ווי דו גאט צווישען די שטארקע און ניט דא קיין ווערק אַלם ווי דײנע ווערק מַלְכוּתְךָ דײן קיניגרײך איז אײן אײביגע קיניגרײך און דײן גיוועלטיגונג איז אין אלע גבורות יְיָ מֶלֶךְ גאט איז אײן קיניג אויף דער צייט יְיָ מָלָךְ גאט הָט גקיניגט פר באשעפעניש די וועלט אײדער עס איז געווען אפאלק וואס זאלן אים רופען קיניג יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גאט וועט קיניגען אײביג און אימר יְיָ גאט האט די שטארקע תורה זײן פאלק ישראל געגעבן גאט טוט בענטשען זײן פאלק מיט פריד ווי עס שטייט געשריבען (וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם):

וַיְהִי בִּנְסֹעַ און עס וואר דאס דער ארון ציהט זאגט משה ערצייג דיך גאט און לאזען זיך פאר שפרייטען דײנע פיינד און לאזען זיי פליהען פר דיר די דיך האסין דען פון ציון וועט אויס גיין די לערנונג און די נבואה גאטס אום ירושלים בָּרוּךְ געלובט זײ דער דא הָט געגעבן די תורה צו זײן פאלק ישראל מיט זײנער הייליגקייט:

בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ). וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

כשמוציא ס"ת נוטלו ביד ימין וכ"ן מקבלו בב' ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל ואומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

ווען דער חזן זאגט גדלו זאגט קהל דאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מצוה על כל אחד לחבק ולנשק הס"ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יזדמן לו רוק בפיו ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכֹּר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דעם וואס מען רופט אויף צו דער תורה זאגט דאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ, הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ווען מען האט אויס געליינט זאגט ער דאס:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקורין בס"ת א' כפ' כי תשא ומתחלק לז' גברי׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהֹוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא
הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ
חֵן בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן
אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ וּבַמֶּה ׀ יִוָּדַע אֵפוֹא כִּי־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ פ לוי וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־
מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם׃ וַיֹּאמַר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר
כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהֹוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־
אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ ישראל וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃
וַיֹּאמֶר יְהֹוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ
בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי
וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃ פ רביעי וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃

בית ישראל

וַיֹּאמֶר משה מֹשֶׁה הָט גיזָאגְט צו גָאט זֶעה דו זָאגְסְט מִיר בְּרֶענְג אוֹיף דָם פָאלְק דו הָאסְט מִיר אָבֶּר נִיט בַּאקַאנְט גימַאכְט וָוס פַר אַיין מַלְאָךְ דו וֶועסְט שִׁיקִין מִיט מִיר אוּנ דו הָאסְט דָאךְ גיזָאגְט אִיךְ הָאבּ דִיר בַּאקַאנְט גימַאכְט מִיט אַיין גְרוֹסִין נָאמֶן אוּנ דו הָאסְט אוֹךְ גִיפִינֶען חֵן אִין מַיינֶע אוֹגִין וְעַתָּה אוּנ אִיצְט אוֹבּ אִיךְ הָאבּ גִיפִינֶען חֵן אִין דַיינֶע אוֹגִין זָאלְסְטוּ אַלֵיין מִיר בַּאקַאנְט מַאכֶן דַיינֶע וֶועגֶען וואו צו גֵיין מִיט דָם פָאלְק כְּדֵי אִיךְ זָאל זֶעהֶן דָם אִיךְ גִיפִין חֵן אִין דַיינֶע אוֹגִין אוּנ זֶעה דָם דִי פָאלְק אִיז דָאךְ דַיינֶע וַיֹּאמַר הָט אִים גָאט גיזָאגְט מַיין שְׁכִינָה אַלֵיין וֶועט שׁוֹן גֵיין מִיט דִיר בִּיז אִיךְ וֶועל דִיר בֶּערוּהִיגִין פוּן דִי פַיינְט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָט מֹשֶׁה צוּ גָאט גיזָאגְט וֶוען דַיין שְׁכִינָה וֶועט נִיט גֵיין מִיט אוּנְז שְׁטֶענְדִיג (אֲפִילוּ נָאךְ דֶעם בֶּערוּהִיגֶען פוּן דִי פַיינְט) זָאלְסְטוּ אוּנְז גָאר נִיט אוֹיף בְּרֶענְגֶען פוּן דַאנֶען וּבַמֶּה דֶען מִיט וָוס דֶען קֶען בַּאקַאנְט וֶוערֶען דָם אִיךְ מִיט דַיין פָאלְק הָאבֶּן גִיפִינֶען חֵן אִין דַיינֶע אוֹגֶען דָאךְ נָאר מִיט דַיין שְׁטֶענְדִיגֶען גֵיין מִיט אוּנְז דַאן וֶועל אִיךְ מִיט דַיין פָאלְק אוֹם גִיצַייכֶנְט זַיין פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער וָוס זֶענֶען אוֹיף דֶער עֶרְד וַיֹּאמֶר ה' הָט גָאט גיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה אוֹךְ דִי דָאזִיגֶע זַאךְ וָוס דו הָאסְט גִיבֶּעטֶען וֶועל אִיךְ אוֹךְ טָאן וַוייל דו הָאסְט גִיפִינֶען חֵן אִין מַיינֶע אוֹגֶען אוּנ אִיךְ וֶועל דִיר בַּאקַאנְט מַאכֶן מִיט אַגְרוֹסֶען נָאמֶן וַיֹּאמַר הָט מֹשֶׁה גיזָאגְט וַוייז מִיר דַיין הֶערְלִיכֶע נִישְׁטַאלְט וַיֹּאמֶר הָט גָאט גיזָאגְט אִיךְ וֶועל לָאזִין פַר בַּיי גֵיין פַר בַּיי דִיר אַלֶע מִדּוֹת פוּן מַיין גוּטְסְקֵייט אוּנ רוּפִין מִיט דֶעם נָאמֶן פוּן גָאט פַר דִיר דו זָאלְסְט ווִיסֶן וִוי צוּ טָאן תְּפִלָּה מִיט דֶעם נָאמֶן טוּ אִיךְ לַייט זֶעלִיגֶען וֶועמֶען אִיךְ וִויל לַייט זֶעלִיגֶען אוּנ דֶער בַּארִים וֶועמֶען אִיךְ וִויל דֶער בַּארִימֶען וַיֹּאמֶר הָאט גָאט נָאךְ גיזָאגְט דו קֶענְסְט נִיט זֶעהֶן מַיין פָּנִים וַוייל קֵיין מֶענְטְשׁ קֶען מִיר נִיט זֶעהֶן אוּנ זָאל בְּלַייבֶּן לֶעבֶּן וַיֹּאמֶר הָאט גָאט גיזָאגְט עֶס אִיז דָא אַיין אָרְט בַּיי מִיר פַר דִיר וואו אִיךְ וֶועל דִיךְ בַּאהַאלְטֶן אוּנ דו זָאלְסְט שְׁטֵיין אוֹיף דֶעם פֶעלְזִין וְהָיָה אוּנ וֶוען מַיין כָּבוֹד וֶועט פַר בַּיי גֵיין וֶועל אִיךְ אַרַיין טָאוּ אִין דִי שְׁפַּאלְטֶן פוּן פֶעלְזִין אוּנ וֶועל בַּארֶעקִין מַיין הַאנְט אוֹיף דִיר בִּיז אִיךְ וֶועל פַאר בַּיי גֵיין כְּדֵי דו זָאלְסְט נִיט גִיזוּק וֶוערֶען וַהֲסִירוֹתִי אוּנ וִוי אִיךְ וֶועל אַרָאפּ נֶעמֶען מַיינֶע הֶענְט וֶועסְטוּ זֶעהֶן מַיין הִינְטֶען כְּלוֹמֶר וָוס עֶס קוּמְט אַרוֹס פוּן מַיינֶע מַעֲשִׂים אָבֶּער מַיין פָּנִים וֶועט נִיט גִיזֶעהֶן וֶוערֶען כְּלוֹמֶר צוּ ווִיסֶן פְרִיר פַר וָוס אִיךְ טוּ אַזוֹ. וַיֹּאמֶר הָט גָאט גיזָאגְט צוּ מֹשֶׁה הַאק דִיר אוֹם צְווֵיי שְׁטֵיינֶערְנֶע לוּחוֹת אַזוֹ וִוי דִי עֶרְשְׁטֶע לוּחוֹת אוּנ אִיךְ וֶועל שְׁרַייבֶּען אוֹיף דִי לוּחוֹת דִי זֶעלְבֶּע רֵייד וָועלְכֶע

וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ חמישי וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃ וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ

בית ישראל

עס זענען געווען אויף די ערשטע לוחות וואס דו האסט צו בראכען והיה אונ זיין אן געברייט צו בארגן פריא אונ זאלסט אויף גיין אין דר פריא צום בארג סיני אונ זאלסט מיר שטיין אויף דעם שפיץ בארג ואיש אונ קיין מענטש זאל ניט אויף גיין מיט דיר אונ אויך קיין מענטש זאל ניט ווערן גיזעהן אויף דעם גאנצן בארג אויך די שאף מיט די רינדר זאלן זיך ניט פיטערן קעגין דעם בארג ויפסול האט משה אוים גיהאקט צווייא שטיינערנע לוחות ווי די ערשטע אונ משה איז אויף גישטאנין אין דר פרי אונ איז אויף גיגאנגן צום בארג סיני ווי גאט הט אים גיבאטען אונ הט גינומן אין זיין האנט די צוויי שטיינערנע לוחות ויירד הט גאט גינידערט אין וואלקן אונ הט זיך מיט אים גישטעלט אונ האט גירופען אין דעם נאמן פון גאט ויעבור איז גאט איבער גיפארן פר משה אונ הט גירופן ה' גאט ה' גאט רש"י שרייבט (ה') איז מדת רחמים אונ ער שטייט דא צוויי מאל איין מאל צו ווייזען דאס ער איז ארחום פר דעם חטא אונ דר אנדרער מאל דס ער איז זיך מרחם נאך דעם חטא ווען ער טוט תשובה אל דר אלמאכטיגער דר דער בארמיגער אונ גינעדיגער ארך אפים ער דער לענגערט זיין צארן אונ איילט ניט צו שטראפן טאמר וועט מען טאן תשובה אונ איז גרוס אין חסד אונ איז ווארהאפטיג נוצר חסד ער היט דעם חסד וואס דר מענטש פר דינט לאלפים צו צוויי טויזנט דורות ער פאר טראגט די זינד וואס מען טוט במזיד אונ וואס מען טוט להכעיס וחטאה אונ זינד וואס מען טוט בשוגג אבר ריינגן אומזיסט ריינגט ער ניט (ער שענקט ניט אויף די זינד ער גידענקט די זינד פון די עלטרן צו שטראפן די קינדר ווען זיי האלטן דעם פאטרס מעשים אויף קינדס קינדער ביז דעם דריטן דור אונ ביז דעם פערטין דור וימהר האט משה גיאיילט ווי ער הט גיזעהן די שכינה גייט פר אים אונ זאגט די שלש עשרה מדות אונ ער הט זיך גינייגט ביז דר ערד אונ הט זיך גיבוקט ויאמר הט משה גיזאגט ווען איך האב גיפינען חן

משלי יעקב

אם נא מצאתי חן בעיניך ילך נא ה' בקרבנו כי עם קשה עורף הוא. משה הט גיזאגט צו גאט אויב איך האב געפונען חן אין דיינע אויגען זאלסטו גיין צווישען אונז ווארום איין פאלק איין עקשן איז ער, ער וויל ניט פאלגן, איז דאך קשה, וואס משה הט גיבעטן גאט ווייל די יודען זיינען עקשנים, זאל גאט גיין צווישען זיי, מחמת דעם טעם האט דאך גאט גיזאגט כי לא אעלה בקרבך, כי עם קשה עורף אתה, איך וועל ניט אויף גיין צווישען דיר, ווארום דו ביסט איין עקשן, האט דאך משה גאר ניט געווירקט מיט זיין גיבעט? נאר מען קען די זאך פר שטיין מיט אמשל איינר הט געהאנדילט מיט שטיקער זיידען ווארע, וואס מען קען דער מיט פאר ריכטען אלטע זיידענע מלבושים, איין מאל איז דר סוחר געפארן אין איין מדינת אריין וואס דארט איז ניט בנמצא קיין זיידען ווארג אונ מען גייט ניט אין קיין זיידענע מלבושים, איז דער סוחר געפארען אין דר מדינה פון שטאדט צו שטאדט אונ האט גאר ניט פר קופט פון זיין סחורה, הט דר סוחר זיך זייער פר וואונדערט וואס ער פר קופט ניט פון זיין סחורה האבן די מענטשען פון דארטן געזאגט צום סוחר, דו ווייסט דאך אז ביי אונז גייט מען ניט אין זיידענע מלבושים, דארפן מיר דיין סחורה ניט האבען, נאר דו רייז אין אזוי איין מדינה וואס מען בענוצט זיידענע מלבושים, אונ זיידענע מלבושים ווערען דאך גיך צו ריסען, דארף מען זייא פאר ריכטן, וועסט דארטען קענען פר קופען דיין סחורה מיט א גוטער פרייז, דער נמשל איז משה איז ארויף גיגאנגען אויף הימעל אונ הט געפונען וויא גאט ב"ה שרייבט ארך אפים ער דער לענגערט דעם צארען, אונ שטראפט ניט באלד, אונ איז מוחל די עבירות, עס איז אזעלכע זאכען וואס עס העלפט צו פר ריכטן וואס מען הט קאליע געמאכט, דרום האט משה געזאגט צו גאט, אז דוא וועסט נאר זיין אויף דעם הימל וועסטו ניט קענען פר קופן פון דיין סחורת, דס איז די מדות, ווארום קיינר וועט ניט צו רייסען זיין מלבוש, ווייל די מלאכים האבן ניט קיין יצר הרע זינדיגן זייא ניט, דרום ילך נא ה' בקרבנו זאלסטו בעסער גיין צווישען אונז כי עם קשה עורף הוא, ווארום די יודן זענען עקשנים וועלען זיי זינדיגען וועסטו קענען פארקויפען דיין סחורה, היינו וסלחת דו וועסט אונז מוחל זיין די עבירות

אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר
לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־
מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ ששי שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ
בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ
מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי
מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃ שביעי אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם

בית ישראל

אין דיינע אוגן גאט זאלסט האר אליין גיין צווישען אונז אונ ווען דס פאלק איז הארט נאקיג אונ ווידר שפעניג קענין דיר זאלסטו פר געבען צו אונזערע פאר ברעכין אונ צו אונזערע זינד ונחלתנו אונ וועסט אונז מאכן פר דיין ארב דם דו זאלסט רוען ביי אונז ויאמר הט גאט גזאגט איך שליס נון מיט דיר איין בונד דרוף קעגען דיין גאנצע פאלק וועל איך מאכען וואונדער וועלכע עס זענ׳ן נאך ניט באשאפן גיווארן אין דר גאנצר וועלט אונ צווישען אלע פעלקער אונ דאס גאנצע פאלק וואס דו ביסט צווישן אים וועט זעהן גאטס ווערק דס עס איז פארכטיג וואס איך טוא מיט דיר שמר היט דיך צו האלטן וואס איך גיביט דיר היינט איך פר טרייב פאר דיר דעם אמורי אונ כנעני חתי פרזי חוי אונ יבוסי השמר היט דיר טאמער וועסטו שליסן איין בונד צו די זיצר פון דעם לאנד וואס דו קומסט אויף איר דען זיי קענען זיין צו א שטרויכלונג צווישען דיר כי נאיערט זייערע מזבחות זאלט איר צו שטוסען אונ זייערע זיילען זאלט איר צו ברעכען אונ די בוימר וואס זיי דינען צו זיי זאלט איר פר שניידן כי לא דען דו זאלסט דיך ניט בוקין צו קיין אנדערען גאט דען גאט זיין נאמען איז ראכע כלומר ער איז איין גאט פון נקמה פן טאמער וועסטו שליסן איין בונד צו די זיצר פון לאנד אונ זיי וועלין אפ קערען נאך זייערע געטר אונ זיי וועלין שלאכטן צו זייערע געטר אונ וועלן אויך רופין צו דיר אונ דו וועסט עסין פון זיין שלאכטונג אונ דס איז גליך ווי דו וואלסט מודה זיין צו די עבודת כוכבים ווייל דורך דעם ולקחת וועסטו נעמין פון זיינע טעכטר פאר ווייבער צו דיינע זוהן אונ זייערע טעכטער וועלען אפ קערן נאך זייערע געטר אונ וועלן מאכן אום קערן אויך דיינע זין נאך זייערע געטר אלהי גיגאסינע געטער זאלסטו דיר ניט מאכען את דעם פייער טאג פון פסח וואס מען עסט מצות זאלסטו היטין זיבן טעג זאלסטו עסין מצות ווי איך האב דיך גיבאטן צו דר צייט פון חודש ווען די תבואה ווערט צייטיג דס איז ניסן דען אין דעם חודש ניסן ביסטו ארויס גיגאנגען פון מצרים כל אלע מענטשליכע זכרים וואס עפענען די מוטערס טראכט זאל זיין צו מיר אונ אלע פון דיינע גיבארענע זכרים וואס עפענען די מוטערס טראכט איין אקס אדער אלאם זאלען אויך זיין צו מיר ופטר אונ די עפענונג פון טראכט פון איינע עזעלן זאלסטו אום לייזן מיט אלאם אונ אפ געבין דעם כהן אונ ווען דו וועסט ניט אויס לייזן זאלסטו אים זיין נאקין ברעכין. אלע בכורים פון דיינע זין זאלסט אום לייזן ביי אכהן מיט פינף סלעים אונ מיין פנים זאל ניט גיזעהן ווערען ליידיג ווען איר זייט עולה לרגל זאלט איר ברענגען קרבנות ששת זעקס טעג זאלסטו ארבעטין אונ אין דעם זיבעטין טאג זאלסטו רוען אין אקערין אונ אין שניט זאלסט

הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר
חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי
הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־
יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃
לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי
אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃

מניחין ספר תורה בניה אצל הראשונה. ואומרין חצי קדיש על שניהם. ומגביהין וגוללין ספר תורה שקראו בו. ופותחין ספר
תורה שניה וקורין למפטיר בפ׳ פנחס:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס׃

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ
בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים
בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ
וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

בית ישראל

דוען חג אונ יום טוב שבועות זאלסטו דיר מאכען ווען דו ברענגסט אין בית המקדש צוויא
ברוט פון ווייץ שנים וואס ווערט פרי צייטיג אונ דעם יום טוב פון איין זאמלונג די תבואה
פון פעלד דס איז סוכות וום פאלט אין דר צייט אז איין נייער יאהר הייבט זיך אן שלש דרייא
מאל אין יאהר דס איז פסח אונ שבועות אונ סוכות זאלען גיזעהן ווערן אלע דיינע זכרים פר
דעם האר גאט דר גאט פון ישראל כי ווארום איך וועל פר טרייבען די פעלקר פון פר דיר אונ
איך וועל אויס ברייטען דיין גרענץ אונ דו וועסט זיין נייט פון בית המקדש דרום באשטעל איך
מער ניט נאר די דריי צייטען צו קומען אין בית המקדש אונ קיין מענטש וועט ניט גלוסטען דיין
לאנד ווען דו וועסט אויף גיין צו גיזעהן צו ווערען פר דיין גאט דריי מאל אין יאהר לא דו
זאלסט ניט שלאכטין דעם קרבן פסח ווען די חמץ איז נאך דא אין דיין הוז אונ דו זאלסט ניט
לאזען איבר נעכטיגען ביז מארגען פרי די שלאכטונג פון קרבן פסח ראשית די ערשט צייטיגע
פרוכט פון די זיבען מינים פון דיין לאנד זאלסטו ברענגען אין גאטס הוז דו זאלסט ניט קאכען
קיין פיה פלייש אין קיין מוטערס מילעך׃

(יחזקאל לז)

הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה
וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת׃ וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב ׀ סָבִיב וְהִנֵּה
רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנָּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ
דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא
בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר
וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃
וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ
עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה
וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־
הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע
רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ׃ וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי
וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד־מְאֹד׃

בית ישראל

הָיְתָה עָלַי עס איז גיוועזן אויף מיר די שטארקע נבואה פון גאט און גאט האט מיך ארויס גיצויגן דורך זיין רוח נבואה פון מיין ארט און ער האט מיך גילאזט ביי איין טאל און דער טאל איז גיוועזן פול מיט ביינער פון מענטשן וְהֶעֱבִירַנִי און גאט האט מיך פאר ביי גיפירט ביי די ביינער ארום און ארום דעם טאל און איך האב נון גיזעהן דאס די ביינער זענען זייער פיל אויף דעם טאל און זיינען זייער דאר. וַיֹּאמֶר האט גאט גיזאגט צו מיר בן אדם ווי מיינסטו וועלין קאנין לעבעדיג ווערן די דאזיגע ביינער האב איך יחזקאל גיזאגט גאט דער הער דו ווייסט דאך עס. וַיֹּאמֶר האט גאט ווידער גיזאגט צו מיר זאג נביאות אויף די דאזיגע ביינער און זאלסט זאגען צו זיי איר דארע ביינער הערט צו גאטס רייד. כֹּה אַזוֹ האט גיזאגט גאט דער הער צו די דאזיגע ביינער איך וועל נון אריין ברייגגען אין אייך איין רוח און איר וועט לעבעדיג ווערין. וְנָתַתִּי און איך וועל געבען אויף אייך אדערין און וועל דער נאך אויף ברייגגען אויף אייך פלייש און וועל באציהן אויף אייך איין הויט און וועל געבין אין אייך איין רוח און איר וועט לעבעדיג ווערען. וִידַעְתֶּם און איר וועט וויסין דאס איך בין גאט און האב יכולת צו טאן וואס איך וויל. וְנִבֵּאתִי האב איך נביאות גיזאגט אזוי ווי איך בין גישאפט גיווארען און עס איז גיווארען איין קול ווי איך האב נביאות גיזאגט און נון איין שטורעם פון די ביינער וואס זיי האבען גיקלאפט איינער צום אנדערין און די ביינער האבען גינעהענט יעדער ביין צו זיין ביין וואס ער איז גיוועזן בהעפט צו אים. וְרָאִיתִי און איך האב גיזעהן און נון עס איז גיווארן אויף די ביינער אדערין און פלייש איז אויף גיוואקסין אויף זיי און איין הויט איז וואראן איבער גיצויגען אויף זיי פון אויבען אבער קיין רוח איז נאך ניט גיוועזן אין זיי וַיֹּאמֶר האט גאט גיזאגט צו מיר זאג נביאות איבער דעם רוח זאג נביאות דו בן אדם און זאלסט זאגין צום רוח אזו האט גיזאגט גאט דער הער פון אלע פיר זייטין פון דער וועלט וואס די רוחות און די נשמות פון די הרוגים זיינען אהין גיפלויגן פון דארטן קום איטליכער רוח און בלאז דיך אריין אין די דאזיגע הרוגים און לאזין זיי לעבעדיג ווערן וְהִנַּבֵּאתִי האב איך יחזקאל נביאות גיזאגט אזו ווי גאט האט מיר גישאפט און עס איז אריין גיקומען אין זיי דער רוח זיינען זיי לעבעדיג גיווארן און האבען זיך אויף גישטעלט אויף זייערע פיס זייער און זייער

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה
אֹמְרִים יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃ לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי
אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם
מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־
אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהֹוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהֹוָה׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת,
הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק׃
נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ,
אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ,
הָאֵל, הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו׃
רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ׃
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה
יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי
בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃
עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה,
שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִקְדוּשָּׁה וְלִמְנוּחָה, לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃
עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי
כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

בית ישראל

איין גרוס חיל. וַיֹּאמֶר האט גאט גיזאגט צו מיר בֶּן אָדָם די דאזיגע ביינער זיינען איין רֶמֶז אויף
דעם גאנצין הויז גיזינד פון די ישראל נון זיי זאגין אונזערע ביינער זיינען פאר דארט גיווארען פון
וועגין צרות אונ אונזער האפענונג איז פאר לארן גיווארען מיר זיינען פאר שניטען גיווארען דרום ווי
זאלען מיר נאך האפין צו איין הילף. לָכֵן דרום זאג נביאות דם איך וועל יוא העלפען די ישראל
אונ זאלסט זאגען צו זיי אזו הט גאט גיזאגט דער האר איך וועל נון עפענען אייערע קברים אונ
וועל אייך מיין פאלק אויף ברייגען פון אייערע קברים אונ וועל אייך ברייגען קיין ארץ ישראל.
וִידַעְתֶּם אונ איר וועט וויסען דם איך בין גאט אונ בין מקיים מיינע רייד אז איך וועל עפענען
אייערע קברים אונ אז איך וועל אייך אויף ברייגען פון אייערע קברים איר מיין פאלק. וְנָתַתִּי
אונ איך וועל געבין מיין רוח אין אייך אונ איר וועט לעבעדיג ווערען אונ איך וועל אייך
לאזין רוען אויף אייער ערד אונ איר וועט דענסט מאל וויסען דם איך גאט האב עס גירעט
אונ האב עס גיטאן אזו ווי איך האב גירעט אזו זאגט גאט׃

יקום פורקן, מן שמיא. חנא וחסדא. ורחמי. וחיי אריכי. ומזוני רויחי. וסיעתא דשמיא. ובריות גופא. ונהורא מעליא. זרעא חיא וקימא. זרעא. די לא יפסוק. ודי לא יבטול, מפתגמי אוריתא. למרנן ורבנן. חבורתא קדישתא. די בארעא דישראל. ודי בבבל. לרישי כלי. ולרישי גלותא. ולרישי מתיבתא. ולדיני די בבא. לכל תלמידיהון. ולכל תלמידי תלמידיהון. ולכל מאן. דעסקין באוריתא. מלכא דעלמא. יברך יתהון. יפיש חייהון. ויסגא יומיהון. ויתן ארכה. לשניהון. ויתפרקון וישתזבון. מן כל עקא. ומן כל מרעין בישין: מרן די בשמיא. יהא בסעדהון. כל זמן ועדן, ונאמר אמן:

יקום פורקן, מן שמיא. חנא וחסדא. ורחמי. וחיי אריכי. ומזוני רויחי. וסיעתא דשמיא. ובריות גופא. ונהורא מעליא. זרעא חיא וקימא. זרעא. די לא יפסוק. ודי לא יבטול. מפתגמי אוריתא: לכל קהלא קדישא הדין. רברביא עם זעריא. טפלא ונשיא: מלכא דעלמא. יברך יתכון. יפיש חייכון. ויסגא יומיכון. ויתן ארכה. לשניכון. ותתפרקון ותשתזבון. מן כל עקא. ומן כל מרעין בישין: מרן די בשמיא. יהא בסעדכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו. אברהם. יצחק ויעקב. הוא יברך. את כל הקהל הקודש הזה. עם כל קהלות הקודש. הם ונשיהם. ובניהם ובנותיהם. וכל אשר להם. ומי שמיחדים בתי כנסיות. לתפלה. ומי שבאים בתוכם. להתפלל. ומי שנותנים נר למאור. ויין. לקדוש ולהבדלה. ופת לאורחים. וצדקה לעניים. וכל מי שעוסקים. בצרכי צבור. באמונה. הקדוש ברוך הוא. ישלם שכרם. ויסיר מהם. כל מחלה. וירפא לכל גופם. ויסלח לכל עונם. וישלח ברכה והצלחה. בכל מעשה ידיהם. עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

אשרי יושבי ביתך עוד, יהללוך סלה: אשרי העם, שככה לו אשרי העם, שיי אלהיו: תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך, לעולם ועד: בכל יום, אברכך ואהללה שמך, לעולם ועד: גדול יי, ומהלל מאד ולגדלתו, אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך, אשיחה: ועזוז נוראותיך

מעשה אלפס

בצרכי צבור באמונה, דער ווארט „אמונה" באמערקט אויך אז גבאי בית המדרש וואס זעהען נאר צו פוצען די שול עס זאל זיין „נחמד למראה" איז דאס ווייניג, עס דארף אויך זיין „טוב להשכיל", היינו האלטען שיעורים לערנען מיטן צבור משניות, א בלאט גמרא, א פרשה חומש רש"י, עין יעקב, שו"ע וכדומה, עס זיינען פיל בתי מדרשים וואס זיינען פיין גימאלט, אז עס איז גרויסארטיק, אבער זיי זיינען אגאנצען טאג פאר־שלאסין, צו מנחה ובפרט שבת קומט איין עולם און מ'רעדט דברים בטלים, לשון הרע און עס קומט צו מחלוקת, מאנכע גבאים גייען גארניט אריין א גאנצע וואך אין שול, זיי קומען נאר שבת פריה, שטיין ביים ספר תורה, זיי רעכענען אז צרכי צבור הייסט, דער עולם זאל האבין וועמען צו געבין „אייש־כח", ניין מיינע פרייערע, ניט דאס הייסט צרכי צבור, ווי דער נביא שרייט (וישכח ישראל עושהו ויבן היכלות), דעם עיקר האט איר פארלאזין און גיחאפט נאר דעם טפל, ביים משכן איז אויך ניט גיווען דער עיקר די חצוניות נאר „ושכנתי בתוכם", די שכינה זאל רוהען צווישען אידען דורך תורה און עבודה. שלמה המ' ע"ה בעת ער האט גיבויט דעם ביהמ"ק און אים באפוצט מיט אלע שיינקייט, האט דער בורא אים גיזאגט (הבית הזה אשר אתה בונה) איז דער עיקר (אם תלך בדרכי), אט דאס איז „באמונה" דיא גבאי ביהמ"ד זאלין איבערהויפט זעהען, אז דורך זייער ארבייט זאל גישטארקט ווערין ביי דאס פאלק די עקרי האמונה, מציאות השם, תורה מן השמים, השגחה בשכר ועונש און דאס קען נאר קומען דורך תורה און עבודה, דאן וועט ריכטיג מקויים ווערין אויף זיי הקב"ה ישלם שכרם וכו'.

יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך, יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי, ארך אפים, וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו, על כל מעשיו: יודוך יי, כל מעשיך וחסידיך, יברכוכה: כבוד מלכותך, יאמרו וגבורתך, ידברו: להודיע לבני האדם, גבורתיו וכבוד, הדר מלכותו: מלכותך, מלכות כל עולמים וממשלתך, בכל דור ודור: סומך יי, לכל הנופלים וזוקף, לכל הכפופים: עיני כל, אליך ישברו ואתה נותן להם, את אכלם, בעתו: פותח, את ידך ומשביע לכל חי, רצון: צדיק יי, בכל דרכיו וחסיד, בכל מעשיו: קרוב יי, לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע, ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים, ישמיד: תהלת יי, ידבר פי, ויברך כל בשר, שם קדשו, לעולם ועד: ואנחנו, נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

חזן יהללו, את שם יי, כי נשגב שמו, לבדו:

קהל הודו, על ארץ ושמים. וירם קרן, לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל, עם קרובו, הללויה:

מזמור לדוד, הבו ליי, בני אלים הבו ליי, כבוד ועוז: הבו ליי, כבוד שמו השתחוו ליי, בהדרת קודש: קול יי, על המים, אל הכבוד הרעים יי, על מים רבים: קול יי, בכח קול יי, בהדר: קול יי, שובר ארזים וישבר יי, את ארזי הלבנון: וירקידם, כמו עגל לבנון ושריון, כמו בן ראמים: קול יי, חוצב, להבות אש: קול יי, יחיל מדבר יחיל יי, מדבר קדש: קול יי, יחולל אילות, ויחשף יערות, ובהיכלו, כלו, אומר כבוד: יי למבול ישב וישב יי, מלך לעולם: יי, עוז לעמו יתן יי, יברך את עמו בשלום:

ווען מען דיא ספר תורה אין היכל שטעלט זאגט מען דאס:

ובנחה, יאמר שובה יי, רבבות, אלפי ישראל: קומה יי, למנוחתך אתה, וארון עזך: כהניך, ילבשו צדק וחסידיך, ירננו: בעבור, דוד עבדך אל תשב, פני משיחך: כי לקח טוב, נתתי לכם, תורתי, אל תעזבו: עץ חיים היא, למחזיקים בה, ותומכיה מאשר: דרכיה, דרכי נעם, וכל נתיבותיה, שלום: השיבנו, יי, אליך, ונשובה, חדש ימינו, כקדם:

תפלת מוסף

דער חזן זאגט חצי קדיש

יתגדל ויתקדש, שמיה רבא. בעלמא, די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה. בחייכון, וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא, ובזמן קריב. ואמרו, אמן: יהא שמיה רבא, מברך, לעלם, ולעלמי עלמיא: יתברך, וישתבח ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמיה, דקודשא. בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים, שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים. וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: קו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי, כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. קו"ח אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר. ק׳ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ.

וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, בְּאַהֲבָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ; וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ, וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה, וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַייָ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעַת כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב, הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם. וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם, נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ, רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ, קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, שַׁבָּת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

א"ן

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו, בברכה, המשלשת, בתורה, הכתובה, על ידי משה, עבדך, האמורה, מפי אהרן ובניו. כהנים, עם קדושך, כאמור: יברכך, יי, וישמרך. יאר, יי, פניו, אליך, ויחנך. ישא, יי, פניו, אליך. וישם לך, שלום:

שים שלום, טובה וברכה, חן וחסד, ורחמים, עלינו, ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד, באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך, לברך את עמך ישראל, בכל עת ובכל שעה, בשלומך:

ברוך, אתה יי, המברך, את עמו ישראל, בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתי, מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי, בתורתך, ובמצותיך, תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה, הפר עצתם, וקלקל מחשבתם: עשה, למען שמך. עשה, למען ימינך. עשה, למען קדשתך. עשה, למען תורתך. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך, ועניני: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי: עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון, מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו, בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: וערבה ליי, מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

דער חזן זאגט גאנץ קדיש

קוה, אל יי, חזק, ויאמץ לבך, וקוה, אל יי: אין קדוש כיי, כי אין בלתך, ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה, מבלעדי יי, ומי צור, זולתי אלהינו:

אין כאלהינו, אין כאדונינו, אין כמלכנו, אין כמושיענו: מי כאלהינו, מי כאדונינו, מי כמלכנו, מי כמושיענו: נודה לאלהינו, נודה לאדונינו, נודה למלכנו, נודה למושיענו: ברוך אלהינו, ברוך אדונינו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו: אתה הוא, אלהינו, אתה הוא, אדונינו, אתה הוא, מלכנו, אתה הוא, מושיענו: אתה הוא, שהקטירו אבותינו לפניך, את קטורת הסמים:

בית ישראל

אין כאלהינו עס איז ניט דא אזוי איין גאט ווי אונזער גאט עס איז ניט דא אזוי איין הערר ווי אונזער הערר עס איז ניט דא אזוי איין קיניג אויף דער וועלט ווי אונזער קיניג עס איז ניט דא אזוי איין העלפער ווי אונזער העלפער מי ווער איז אזוי ווי אונזער גאט ווער איז אזוי ווי אונזער הערר ווער איז אזוי ווי אונזער קיניג דער וועלט ווער איז אזוי ווי אונזער העלפער נודה מיר וועלן לויבען צו אונזער גאט מיר וועלן לויבן צו אונזער הערר מיר וועלן לויבן צו אונזער קיניג דער וועלט מיר וועלן לויבן צו אונזער העלפער ברוך געלויבט איז אונזער גאט געלויבט איז אונזער הערר געלויבט איז אונזער קיניג דער וועלט געלויבט איז אונזער העלפער אתה הוא דו ביסט אונזער גאט דו ביסט אונזער הערר דו ביסט אונזער קיניג פון דער וועלט דו ביסט אונזער העלפער:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכּוֹם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף, בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וּפוּרְקָנָא, מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם. אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק"

שִׁיר שֶׁל יוֹם

לְיוֹם הַשַּׁבָּת הַיּוֹם, יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב, לְהֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר, לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ, בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר, לֹא יֵדָע, וּכְסִיל, לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים, כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם, עֲדֵי עַד: וְאַתָּה, מָרוֹם, לְעֹלָם, יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי, בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק, כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן, יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד, כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ: ק"

שִׁיר הַכָּבוֹד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חִמְּדָה, בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ, לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הַמְשִׁילְוּךָ. בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת.
הִנְּךָ אֶחָד. בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
קהל נֶחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת.
וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ. בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב.
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָדָיו לוֹ רָב:
קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ.
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא.
וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:
קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי.
וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:
חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ.
וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה.
אֻמָּתוֹ, לוֹ, עִטְּרָה עֲטָרָה:
חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת.
קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:
קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ.
יַעֲלֶה נָּא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת.
וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:
קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם.
מֵאֲשֶׁר, יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:
חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו.
וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:
קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם.
פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:
חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָיו
וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:
קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר.
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:
חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ.
דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ, דְּרוֹשׁ:
קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ.
וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ, עֲטֶרֶת.
וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
קהל תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ.
כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:
חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר.
מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:
קהל וּבְבִרְכָתִי, תְנַעֲנַע לִי, רֹאשׁ:
וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ.
כִּי נַפְשִׁי, תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״

תפלת מנחה לשבת חול המועד פסח

צו מִנְחָה זָאגְט מֶען קרבנות גִיפִינְט מֶען בִּתְפִלַּת שַׁחֲרִית. אשרי ובא לציון גואל וכו׳ ח״ק. ואני תפלתי. מֶען נֶעמְט אוס אַסֵפֶר תּוֹרָה. מֶען זָאגְט ויהי בנסוע. בריך שמיה בִּיז ולשלם. דֶער נָאךְ גדלו. אב הרחמים הוא ירחם וכו׳. דֶער חַזָן זָאגְט ותגלה ותראה וכו׳. מֶעלֵיינְט פַאר דְרַייא פֶּערְזָאן, הגבהה וגלילה. וֶוען מֶען שְׁטֶעלְט דָאס ס״ת אִין הֵיכָל זָאגְט מֶען קַאפִּיטֶל לדוד מזמור לה׳ הארץ ומלואה וכו׳. מֶען דַאוִוינְט שמונה עשרה בִּיז האל הקדוש. (קדושה). דֶער נָאךְ זָאגְט מֶען אתה אחד וכו׳ בִּיז מקדש השבת. רצה. יעלה ויבוא. מודים בִּיז עֶנְדֶע שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. עלינו. ק״י. גִיפִינְט מֶען בַּיי מִנְחָה פוּן עֶרְשְׁטֶען טָאג פֶּסַח:

מַעֲרִיב. דַאוִוינְט מֶען ווי אַלֶע מוצ״ש. אתה חוננתנו. יעלה ויבוא. הַבְדָלָה הנה אל וכו׳. ווי אַלֶע מוצ״ש:

מחזור

עם פירוש ע"ט בשם

בֵּית יִשְׂרָאֵל

וילקוט

פְּנִינִים יְקָרִים, וּמַעֲשֵׂה אַלְפַּס

מאת הר"ר בן־ציון בהרב הגדול ר' ירמי' עקיבא זצ"ל אלפס מווילנא.

נוסח אשכנז

פֶּסַח

(ימים האחרונים)

די נייע מַחֲזוֹרִים זיינען מיט הונדערט פינף און זיבּענציג נייע מַעֲלוֹת והוספות (נייע מְשָׁלִים), וועלכע זיינען אויסגעצייכנט אויף די צְווייטע זייט שַׁעַר. (אויסער אלע מַעֲלוֹת וועלכע געפינען זיך אין בּיז יעצט געדרוקטע מַחֲזוֹרִים).

אויך האבּען מיר תּוֹסיף געוועזען אין דיעזע נייע אויסגאבּע מַחֲזוֹרִים: דְּגוּשִׁים, כּתְגִים, און קָאמֶעס, דאס יעדער זאל ריכטיג זאגען די עִבְרִי און וויסען יעדעס ווארט אבצוזעצען. די נְגִינָה צו אלע קְרִיאוֹת און הַפְטוֹרוֹת. פיעל מְשָׁלִים און הייליגע געדאנקען פון סְפָרִים הַקְּדוֹשִׁים.

יוצאת בי"מס י. מ. אַלְתֶּר ווארשא, נאלעווקי 33

ווילנא

Druk. G. PIMENT Warszawa, Sierakowska 4.

דאס זיינען דיא נייע הונדערט פינף און זיבעציג מעלות (נייע משלים) וואס מיר האבען מוסף געווען
(אויסער דיא אלע מעלות וועלכע געפינען זיך אין אנדערע מחזורים), אין יעדען מהיל בעזונדערי ראש השנה

א) פנינים יקרים
ב) התעוררות קודם התפלה
ג) מעשה הגדולים
ד) מעשה נסים
ה) אמשל פאר שמו"ע
ו) מעשה אלפס
ז) בנין ציון
ח) משלי ישראל
ט) לקוטי יקרים
י) משלי מוסר
יא) משל ומליצה
יב) מוסר פאר תקיעות
יג) דברי חכמים
יד) אמרי נועם
טו) משלי צדקה
טז) אמרי יושר
יז) צדקת ישראל
יח) שבחי ישראל
יט) משלי ישרים
כ) משלי חכמים
כא) משלי יעקב
כב) מגיד מישרים
כג) אמרות טהורות
כד) ברכת ישראל

ליום כפור

כה) סימני יום כפור
כו) אמעם צו מנחה
כז) התעוררות לתפלת יו"כ
כח) לעבודה המספקת
כט) התעוררות קודם כל נדרי
ל) מוסר פאר כל נדרי
לא) רעיון יקר קודם כל נדרי
לב) מוסר לבעלי בני ישראל
לג) סימן מזוהר הקדוש
לד) התעוררות קודם התפלה
לה) מעשה הגדולים
לו) מעשה נסים
לז) פנינים יקרים
לח) משלי ישראל
לט) משלי חכמים
מ) משלי ישרים
מא) משלי חן
מב) משלי יעקב
מג) הנהגת ליל יו"כ
מד) מעשה אלפס
מה) בנין ציון
מו) לקוטי יקרים
מז) משל ומליצה
מח) אמרי נועם
מט) אמרי קדושים
נ) מעשה כר' ...מנחן
נא) צדקת ישראל
נב) אמרות טהורות
נג) משלי מוסר
נד) אמרי יושר
נה) דברי מוסר פאר נעילה
נו) משלי יהודה

לחג הסוכות

נז) מעשה אלפס
נח) תורת אמת
נט) פתח דבר למעשה אלפס
ס) פנינים יקרים
סא) בנין ציון
סב) משלי חכמים
סג) מגן דוד
סד) אסון לששון נהפך
סה) גאון יעקב
סו) עץ אבות
סז) שמחת בית השואבה
סח) מבשר טוב
סט) ליקוטי יקרים
ע) גמול ושלם
עא) משלי מוסר
עב) ירננו עצי יער
עג) משלי יעקב
עד) משלי ישרים
עה) בגדיך לבנים
עו) מדרש חכמים
עז) דברים ישרים
עח) מנהגים פון הושענא רבה
עט) דם נאנצע דאווענען כסדר
אויף הושענא רבה
פ) גשם נדבות
פא) גלגל החוזר
פב) קרני ראם
פג) איתן האזרחי
פד) קדוש השם
פה) בעל הנפלאות
פו) גן עדן
פז) פרחי עדנים
פח) נחלת אבות
פט) דיא הדרנים
אויף שמחת תורה
צ) משל ומליצה להג"ל
צא) לשמחת תורה הנ"ל

לחג הפסח

צב) עבודת קרבן פסח ודיניו
צג) דיא פאראדע בייא דעם
קרבן פסח
צד) מעשה אלפס
צה) אמעשה בימי המקדש
צו) ערבי פסחים אוף טייטש
צז) אכילת פסח בזמן המקדש
צח) משלי חכמים
צט) ספורי גאולת מצרים
ק) פנינים יקרים
קא) בנין ציון
קב) ישראל קדושים הם
קג) השיב אף כגמולו
קד) טעם יקר לתפלת טל
קה) דיני תפלת טל
קו) מכל שפתים
קז) אל אמת
קח) העתקת ע"ט מקציה"ע
קט) למרוד הימב
קי) אתה בחרתנו
קיא) גמול רשע
קיב) גאון יעקב
קיג) עלבונה של תורה
קיד) משלי יהושע
קטו) משלי יעקב
קטז) נסי הים
קיז) שירת הים
קיח) ענות צדק
קיט) שקר אין לו רגלים
קכ) נידום ר' חנינא
קכא) חכמת שלמה
קכב) נותן בכוס עינו

לחג השבועות

קכג) מעשה נסים
קכד) משלים פון ענין תקון
שבועות
קכה) ענינים יקרים
קכו) מעשה אלפס
קכז) בנין ציון
קכח) מעשה הגדולים
קכט) משלי חכמים
קל) שמע ישראל
קלא) צדקה תציל ממות
קלב) כבוד אם
קלג) השב בתשובה
קלד) חייתם עולפת
קלה) משפטי אמת
קלו) כבוד הורים
קלז) מה חדל אני
קלח) פיעל נייע משלים
אויף אקדמות
קלט) משלי יעקב
קמ) אשר דבר ה' נעשה
קמא) ויתיצבו בתחתית ההר
קמב) נסים של מתן תורה
קמג) גדולת משה
קמד) באצבעותיך חקקת
קמה) כלי גבר
קמו) עשר בשביל שתתעשר
קמז) רשות הרבים
קמח) ברכה והוראת
קמט) ס' בכורים אויף ע"ט
קנ) עדותיך נאמנו
קנא) כבוד אב
קנב) ענין יוצר אור
קנג) נחמדים מזהב ומפז
קנד) צדיק ונשגב
קנה) מר זוטרא
קנו) באמונתו יחיה
קנז) אריכת ימים
קנח) אשל נטע
קנט) מאה שערים
קס) שנות האדם
קסא) חכמת סותר יהודי
קסב) תוכחת אהב מוסר יראים
קסג) תלמידו של הלל
קסד) משפחות ירום זכרם
קסה) אמשל פאר הלל
קסו) שפוט השופטים
קסז) פקד ה'
קסח) לחסות תחת כנפיו
קסט) ואנה עשת
קע) מקצת תהלות דוד
המלך ע"ה
קעא) משלי יעקב
קעב) אגילה ואשמחה בו
קעג) יתנאנו בבנינו
קעד) מטעמי משלי
קעה) מאמרי מתן תורה

סדר עירוב תבשילין

אם חל יו"ט בער"ש מכריזין **עירוב תבשילין** להזכיר כל מי שלא הניח עדיין:

יום טוב טאר מען ניט קאכען אויף שבת אונ ווען יום טוב געפאלט פרייטאג טאר מען יום טוב ניט ארבייטען, אין צו גרייטען עסין ווארג אויף שבת, סיידן מען מאכט ערב יו"ט איין עירוב תבשילין, דהיינו מען נעמט ערב יו"ט איין שטיק חלה, אודער ברוט, מער מצוה איז צו נעמען איין חלה, וואס איז אין גיגרייט אויף שבת פריא, אדער אויף סעודה שלישית, אונ דר צו נעמט מען איין כזית גיקאכטע פלייש, אדער פיש, אדר איין איי, אונ מען מאכט די ברכה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בָּרוּךְ אַתָּה גילובט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג פון דער וועלט וואס ער האט אונז גיהייליגט מיט זיינע מצות אונ האט אונז גיבאטען די מצוה פון עירוב:

נאך דעם מוז מען זאגען בדין. אונ ווער עס פר שטייט ניט דעם פירוש זאל ער בעסער זאגען דיא טייטש פון בדין:

בְּדֵין יְהֵא שָׁרֵא לָנָא, לַאֲפוּיֵי, וּלְבַשּׁוּלֵי, וּלְאַטְמוּנֵי, וּלְאַדְלוּקֵי שְׁרָגָא, וּלְתַקָּנָא, וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָנָא, מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא, לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

בית ישראל

בדין יהא שרא לנא דורך דעם עירוב זאל אונז זיין ערלויבט צו באקן אונ צו קאכען אונ צו באהאלטען עסינוואַרג אין ווארימקייט אונ ליכט אן צו צינדען אונ צו טאהן אלע באדערפעניש פון יום טוב אויף שבת פאר אונז אונ פאר אלע וואס וואהנען אין דיזע שטאט:
אונ מען באהאלט דעם עירוב אויף שבת. אונ שבת עסט מען אים אויף:
נאך מער דינים פון עירוב תבשילין געפונט מען אין מחזור פון ראש השנה:

סדר עירובי חצרות

והאריז"ל נהג לעשותו בכל ער"ש אך לא יברך כ"א שהעירוב קיים כביהכ"נ:

בָּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בְּדֵין יְהֵא שָׁרֵא לָנָא, לְהַכְנִיס וּלְהוֹצִיא וְלְהָבִיא, בְּכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת מִבַּיִת לְבַיִת, מֵחָצֵר לְחָצֵר, וּמִגַּג לְגַג, וּמִבָּתִּים לְחָצֵר, וּמֵחָצֵר לְבָתִּים, וּמֵחֲצֵרוֹת לְמָבוֹי, וּמִמָּבוֹי לַחֲצֵירוֹת, וּמֵחֶדֶר לְחֶדֶר, וּמִבַּיִת לְגַג, וּמִגַּג לְבַיִת, כָּל מַה דִּצְרִיךְ לָן בְּשַׁבַּת הַבָּאָה, וּבְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה הַזֹּאת ואם ע"פ כע"ש וכן מי שעושה העירוב בכל ערב שבת ואם כעי"ט אומר [ביו"ט זה] וּבְיָמִים טוֹבִים שֶׁל שָׁנָה זוֹ, לָנוּ, וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת, וּלְכָל מִי שֶׁיִּתּוֹסֵף בָּעִיר הַזֹּאת:

מיט דעם עירוב זאלן מיר מעגין אריין צו ברייגען, אונ ארויס צו טראגען, פון איין שטוב, אין די אנדערע שטוב, פון איין שטוב, אין חצר, פון חצר אין שטוב, אונ פון איין חדר צו דעם אנדערין חדר, וואס מיר וועלין בארפען, אונ צו די אלע, וואס וואהנען אין דעם הויף:

די דינים פון ערובי חצירות געפינט מען ביי די ערשטע טעג פסח:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הש"ץ אומר ח"ק ואח"כ מתפללין שמ"ע בלחש

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה*)

*) קדושה בחזרת הש"ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת,

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים. בְּכָל יוֹם. יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן, לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ, בִּינָה: חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ, דֵּעָה, בִּינָה, וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ, לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ, בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָרוֹצֶה, בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ, מַלְכֵּנוּ, כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, חַנּוּן, הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ, וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה, כִּי תְהִלָּתֵנוּ, אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה, לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא, חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ, לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה, עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבָהּ, וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ, כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע, בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס, לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ, נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ, כְּבָרִאשׁוֹנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ, כְּבַתְּחִלָּה, וְהָסֵר מִמֶּנּוּ, יָגוֹן וַאֲנָחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ, אַתָּה יְיָ, לְבַדְּךָ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ, אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים, אַל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הָרִשְׁעָה, כְּרֶגַע תֹּאבֵד. וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ, מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְהַזֵּדִים, מְהֵרָה תְעַקֵּר, וּתְשַׁבֵּר, וּתְמַגֵּר, וְתַכְנִיעַ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק, וְעָלֵינוּ, יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב, לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא נֵבוֹשׁ, כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:
לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אתה חונן וכו׳

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ, בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֵה אוֹתָהּ, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, בִּנְיַן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד, מְהֵרָה, לְתוֹכָהּ תָּכִין: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח, דָּוִד עַבְדְּךָ, מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקַרְנוֹ, תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ, קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מַצְמִיחַ, קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם, עָלֵינוּ, וְקַבֵּל, בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים, אָתָּה, וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ, רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תחנה פאר ליכט אן צינדען

רבונו של עולם מיין מצוה וואס איך גיי לכבוד יום טוב די ליכט אן צינדען זאל אזוי אן גענומען זיין ווי די מצוה פון דעם כהן גדול ווען ער האט די ליכט אין ליבען בית המקדש אן גיצונדען איז זיין מצוה אן גענומען גיווארען אזוי זאל מיין מצוה אויך אן גינומען ווערין (נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי) דאס איז טייטש דיינע רייד איז ווי איין ליכט צו מיינע פיס אונ מיינע קינדער זאלן גיין אין גאטס וועג אונ די מצוה פון מיינע לעכט וואס איך גייא אן צינדין זאל אן גענומען ווערין אז מיינע קינדערס אויגין זאלין לייכטין אין דער ליבער הייליגער תורה אויך טוא איך דעם ליבען גאט ב״ה בעטין אז מיין מצוה פון די ליכט זאל שטענדיג לייכטען ווי דאס לעכט פון נר המערבי וואס האט גיברענט פון דעם כוים אייל אין בית המקדש אונ איז ניט פאר לאשין גיווארען ובזכות די ליכט פון דיים ליבען יום טוב וום מיר אלע ווייבער טוהן דער לייכטין מיט דעם פייער פון די ליכט וואס מיר בענטשין אום יום טוב זאל מגין זיין אז אונזרע קינדערם לעכט זאל לייכטען אין דר תורה זייערע מזלות זאלין לייכטין אין הימל זיי זאלין קענען פרנסה געבין דעם ווייב אונ קינדער בעין יפה אונ אונזערע מצות זאלען אן גינומען ווערין וויא דיא מצות פון אונזערע אבות ואמהות אונ די שבטים הקדושים מיר זאלין זיין אזוי ריין וויא איין קינד וואס ווערט איצט גיבארין פון זיין מוטער אמן:

ברכות פון ליכט אן צינדען

ווען מען בענטשט ליכט זאגט מען דיא ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לְהַדְלִיק נֵר לשבת (שֶׁל שַׁבָּת וְ)**שֶׁל יוֹם טוֹב:**

לכבוד גאט לכבוד אונזער גיבאט לכבוד דעם ליבען יום טוב וואס אונזער הער גאט הט אונז גיגעבען אונ האט אונז גיבאטען די ליבע מצוה איך זאל זיא רעכט קענען מקיים זיין אונ זי זאל אזו גיוואוגין זיין ווי כל תרי״ג מצות אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

די תחנה זאגט מען די אנדערע טעג פסח נאך לעכט בענטשען מיט גרוס כוונה:

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים בּוֹרֵא שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
דו ביסט גאט דער גאט וואס דו האסט בשאפען די הוכע הימלען מיט אלע בשעפעניש וואס גיפינען זיך אויף דער וועלט:

הַאֲזִינָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ אֶת שְׁפִיכַת תְּפִלָּתִי:
פאר נעם פון דיין הייליג וואונונג מיין גיבעט װס איך וויל אצונד פאר דיר בעטען אונ זאלסט נייגען דיינע אויערען צו הערען די ווערטער װס וועלען ארויס גיין פון מיין מול:

כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת עִמָּנוּ בְּכָל עֵת:
ווען דו גאט טוסט דאך מיט אונז וואונדער אונ נסים יעדער צייט דרום טוא מיט מיר אוך וואונדער:

וּתְבָרְכֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה לָשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן:
אונ זאלכט אונז בענטשען ליבער גאט מיר זאלען האבען אונזער פרנסה אונ אונזער שפייז. צו זעט ניט קיין הונגער:

הַשְׁקִיפָה מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה עֲבוֹדַת עַמֶּךָ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זֶעה פוּן דֶעם הִימֶעל אַרָאפּ אוּנ זֶעה דִי פִּיל אַרְבֶּעט אוּנ מִיה וָואס דַיינֶע לִיבֶּע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען לְכָבוֹד דֶעם פֶּסַח אוּנ וִוי פִּיל גֶעלְט זֵיי בְּרֶענְגֶען אוֹיס פוּן וֶועגִין דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם טוֹב:

שׂוֹרְחִים בְּכָל יְכָלְתָּם לְקַיֵּים מִצְוֹתֶיךָ:

זֵיי מִיעֶן זִיךְ מִיט גָאר זֵייעֶר פַאר מֶעג צוּ הַאלְטֶען דַיין גִיבָּאט וָואס דוּ הָאסְט זֵיי גִבָּאטֶען צוּ פַאר שְׁטֶערִין דֶעם חָמֵץ פוּן זֵייעֶר הֵייזֶער אוּנ צוּ עֶסִין מַצּוֹת אַלֶע זִיבֶּען טָאג:

וְאַתָּה יְיָ חוּסָה עַל עֲמָלֵינוּ:

אוּנ דוּ דֶער בַּארֶעמְדִיגֶער גָאט בֶּעטִין מִיר דִיךְ דוּ זָאלְסְט רַחֲמָנוּת הָאבֶּען אוֹיף אוּנְזֶער מִידִיקַייט אוּנ זָאלְסְט אוּנְז שִׁיקֶען שֶׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִיר זָאלֶן מַרְוִיחַ זַיין אוֹיף דֶעם אוֹרְט וָוס דֶער פֶּסַח הָט אוּנְז גִיקָאסְט:

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ לְבָרְכֵנוּ:

מִיט דַיין פִּיל דֶר בַּארִימְקַייט זָאלְסְטוּ אוֹיף אוּנְז הַשְׁגָּחָה גֶעבִּין צוּ בֶּענְטְשֶׁען אוּנְז מִיט אַגוּטֶע פַּרְנָסָה פוּן דַיין פוּלֶע הַאנְט מִיר זָאלֶען נִיט בַּארְפֶען אָן קוּמֶען צוּ קֵיין בָּשָׂר וָדָם:

וּתְזַכֵּנוּ לְסַפֵּר נִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ:

אוּנ אַזוֹי וִויא מִיר טָאן הַיינְטִיגֶען יוֹם טוֹב דֶער צֵיילֶן דַיינֶע גְרוֹסֶע ווִינְדֶער וָוס דוּ הָאסְט גִיטָאן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אַזוֹ זָאלֶען מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ דֶער צֵיילֶען דִי נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וָוס דוּ בִּיסְט אָן גִיבְּרַייט צוּ טָאן מִיט אוּנְז:

וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים וּמַזִּיקִים:

אוּנ זָאלְסְט אוּנְז הִיטֶ׳ן לִיבֶּער דֶער בַּארוּמְדִיגֶער גָאט פוּן אַלֶע בֵּייזֶע מַלְאָכִים וָואס זֵיי פַאר דַארְבֶּען אוּנ טוּעֶן שָׁאדֶ׳ן אַזוֹי וִויא דוּ הָאסְט גִיהִיט צוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין מִצְרַיִם:

וְאַל יִשְׁלוֹט אַסְכָּרָה בְּיַלְדֵי עַמֶּךָ:

אוּנ אַזוֹ וִוי עֶס הָאט נִיט גִיוָועלְטִיגְט קֵיין מַשְׁחִית אִין דִי בְּכוֹרִים פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוען דוּ הָאסְט גִיטֵייט צוּ דִי בְּכוֹרִים פוּן דִי מִצְרַיִם אַזוֹי זָאל נִיט גִיוָועלְטִיגֶען אִין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער דָס שְׁלֶעכְטִיקַייט וָוס הֵייסְט אַסְכָּרָה אוּנ אוֹךְ קֵיין שׁוּם שְׁלֶעכְטִיקַייט:

זְכוֹר זְכוּת דְגָלֶיךָ הַבָּאִים בְּיַם סוּף:

גִידֶענְק אוּנְז לִיבֶּער גָאט דֶעם זְכוּת פוּן דַיינֶע חַיָּלוֹת יִשְׂרָאֵל וָוס זֶענִין זֶעלְבְּסְט גִיגַאנְגֶען אִין דֶער טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יַם אוּנ הָאבֶּען בִּטָּחוֹן גִיהַאט אוֹיף דִיר אַז דוּ וֶועסְט זֵיי מַצִיל זַיין זֵיי זָאלֶען נִיט דֶר טְרִינְקֶען וֶוערִין:

וְשָׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִטְבַּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם:

אוּנ הִיט אוּנְז אוּנ אוּנְזֶערֶע קִינְדֶער מִיר זָאלֶען חָלִילָה נִיט דֶער טְרֶענְקְט וֶוערִין דִי טִיפֶענִישׁ פוּן וַואסֶער:

וְכָל יְמֵי הַקַּיִץ הַבָּא אַל יֶחֶרְבוּ הַנְּהָרוֹת:

אוּנ הֶעלְף אוּנְז לִיבֶּער גָאט אַז עֶס זָאל גֵיין רֶעגִין אִין דֶער צַייט עֶס זָאל פוּן דִי הִיצֶען פוּן הַיינְטִיגֶען זוּמֶער וָוס קוּמְט אָן נִיט גִימִינֶערְט וֶוערִין דִיא וַואסֶערִין פוּן דִי טַייכֶען וָוס דָאס בְּרֶענְגְט מִיט עֶס זָאל זַיין אֵיין יַקְרוּת:

אָנָּא קַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת בִּרְכָתִי עַל הַנֵּרוֹת:

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער דֶער בַּארוּמְדִיגֶער גָאט זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מִיטֶען גוּטֶען ווִילֶען דִי בְּרָכָה וָוס אִיךְ הָאבּ גִיבֶּענְטְשְׁט אוֹיף דִי לִיכְט וָוס אִיךְ הָאבּ אָן גֶעצוּנְדֶען לְכָבוֹד דֶעם הֵיילִיגֶען יוֹם טוֹב:

וְתָאִיר אֶת מַזָּלִי שֶׁיִּרְאוּ שׂוֹנְאַי וְיֵבוֹשׁוּ:

אוּנ אַזוֹ וִויא אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶער לֵיגָאר מַיין הוֹיז מִיט דִי לִיכְט אַזוֹי זָאלְסְטוּ בַּארוּמְדִיגֶער פָאטֶער דֶער לַייכְטֶען מַיין צוּ אַלֶעם גוּטֶען אַז מַיינֶע שׂוֹנְאִים זָאלֶען זֶעהֶן אוּנ זָאלֶען זִיךְ שֶׁעמֶען אַזוֹ וִוי דִי מִצְרַיִם הָאבֶּן זִיךְ גִישֶׁעמְט אַקֶעגִין דִי יִשְׂרָאֵל:

וְאֶת עֵינֵי בַּעְלִי וְזַרְעִי תָּאִיר בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה:

אוּנ דוּ זָאלְסְט דֶער לַייכְטֶען דִי אוֹיגֶען פוּן מַיין מַאן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער אִין דַיין הֵיילִיגֶער תּוֹרָה אִין דֶעם זְכוּת וָוס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן דֶער לַייכְטֶען מַיין שְׁטוּבּ מִיט דִיא לִיכְט לְכָבוֹד יוֹם טוֹב:

וְתָאִיר אֶת חֶשְׁכַּת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ:

אוּנ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶען דָאס פִינְצְטֶערְנִישׁ פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס זַייא זֶענִין פִינְצְטֶער שׁוֹן פוּן אַזוֹ אַלַאנְגֶע צַייט:

וועך יום טוב גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס:

מזמור שיר, ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר
חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור, ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך, ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד, עמקו
מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל. לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
עשב, ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום, לעולם יי: כי הנה
איביך, יי, כי הנה איביך יאבדו יתפרדו, כל פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי,
בשמן רענן: ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר
יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים, בבית יי בחצרות אלהינו, יפריחו: עוד ינובון
בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי, ולא עולתה עלתה כ׳ בו:
יי מלך, גאות לבש, לבש, יי עז התאזר אף תכון תבל. בל תמוט: נכון כסאך
מאז מעולם אתה: נשאו נהרות, יי, נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
מקולות מים רבים, אדירים משברי ים אדיר במרום יי: עדתיך נאמנו מאד,
לביתך נאוה קדש יי, לארך ימים: ק״

מעשה אלפס

עדותיך נאמנו מאד, אין די גרויסע קאנטארין ווערט אבגעשטימט די קאססע אלע טאג. דאס
איז זייער פראקטיש, ווייל ווען עס פעלט עפעס קען מען גלייך דער גיין דעם
אירטהום, דאס גלייכען די קלוגע וואס פארשטייען אז די וועלט איז א גרויסער יריד. מקען
דא האנדלען מצות ומעשים טובים, מאכין זיי אלע נאכט דעם באלאנס, פיליכט האט מען
גיטאן אפעלער איז לייכט צו פאריכטען (רמז לדבר ובא השמש וטהר), נור ווען מיהאט
אגאנצע וואך פערשלאפען, זאל מען לפחות פרייטיג פאר נאכט מאכין דעם באלאנס פון די
וואך תשובה טאן אויף די פעלערין. דער מדרש זאגט „שאלו לחכמה" מיהאט גיפרעגט בײ
די חכמה, ווי זאל מען זיך באגיין מיט׳ן חוטא? האט זי גיענטפערט הנפש החוטאת היא תמות.
שאלו לתורה" האט מען גיפרעגט די תורה. וואס איז איר מיינונג? האט זי גיענטפערט „יביא
קרבן ויתכפר לו", שאלו פרעגין מיר דעם נותן התורה ערקלער אונז די כונה פון קרבן?
ענטפערט הקב"ה, די כונה פון קרבן איז תשובה. היינו דורך דעם וידוי שמתודה על הקרבן
ומה גם במקום הקדוש שהשכינה שורה שם. אונ נאכהער זעט ער ווי מ׳קוילעט אים אונ
ווי מ׳פארברענט די אמורים אופן מזבח, וואס עפ"י דין האט מען דם גידארפט אים אליינטאן,
ווייל ער האט אויך גיטאן מעשה בהמה (אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות),
מאכט דיזע היילינע בלוטינע־סצענע אויפ׳ן חוטא אגרויסין איינדרוק, ער שעמט זיך אונ איז
מתחרט בלב שלם אונ איז מקבל, ליב האבין דעם בורא ב"ה בלב ונפש למסור נפשו על
קדושת שמו ית׳, איז דער תמצית הקרבן תשובה תפלה וצדקה. דאס זאגט דער משורר
„עדותיך נאמנו מאד", די קלוגע עצה פון דר תורה (וואס זי הייסט ברענגען אקרבן) איז זייער
ריכטיג. לײדער אבער איז עס נור „לביתך נאוה קודש" די היילינע צערמאניע האט נור גיקאנט
זיין בעת דר בית המקדש איז גישטאנען, אבער „ה'" דיין ערקלערונג אז דער תכלית הקרבן
איז תשובה תפלה וצדקה איז „לאורך ימים" קען אלע מאל דינען. אלזא דארף יעדער בר
דעת זעהן זיך מכין צו זיין, אריינגיין אין די היילינקייט פון שבת בתשובה אונ דאוונען
זייער נוארים וועט ער זוכה זיין ליום שכולו שבת אמן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:
ק"ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיּוֹשַׁע יְיָ, אוֹם לְמוֹשָׁעוֹת. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל, בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת: אָז יָשִׁיר, גִּלָּה חוֹסֶן יְשׁוּעוֹת. עָזִּי דָגוּל, גֵּיהַ וְאִישׁוֹן לְהַשְׁעוֹת:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

בית ישראל

בָּרוּךְ גילוֹבּט איז גָאט דֶער דָא איז גילוֹבּט: בָּרוּךְ גילוֹבּט איז גָאט דֶער דָא איז גלוֹבּט אין דֶער אֵייבִּיקַייט:
בָּרוּךְ גילוֹבּט בִּיסְטוּ אוּנְזֶער גָאט קֵינִיג פוּן דֶער וֶועלְט וָוס דוּרְךְ זַיין וָוארְט מַאכְט עֶר פִינְצְטֶער די אָבִינְטִין. מִיט חָכְמָה עֶפִינְט עֶר די טוֹעֶרִין פוּן הִימִיל אוּנ מִיט פַר שְׁטַאנְדִיקַייט פַר עֶנְדֶערְט עֶר אוּנ פַרְבַייט די צַייטִין אוּנ נָאךְ זַיין וִוילֶען זֶעצְט עֶר די שְׁטֶערִין אִין הִימִיל. עֶר בַּאשַׁאפְט דֶעם טָאג אוּנ די נַאכְט. שַׁאפְט אָבּ צוּ די לִיכְט אַזוֹ וֶוערְט פִינְצְטֶער. אוּנ אַז עֶר שַׁאפְט אַוֶועק די פִינְסְטֶערְנֶעשׁ וֶוערְט לִיכְטִיג אוּנ פִירְט אַוֶועק דֶעם טָאג אוּנ בְּרֵיינְגְט די נַאכְט. אוּנ מַאכְט צְוִוישִׁין שֵׁייד צְוִוישִׁין טָאג אוּנ צְוִוישִׁין נַאכְט. זַיין נָאמֶען אִיז גָאט דֶער הֶערְשֶׁארִין: אֵל חַי וְקַיָּם עֶר אִיז אֵיין לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט אוּנ שְׁטַאנְד הַאפְטִיגֶער שְׁטֶעטִיגְלִיךְ וֶועט עֶר קֵינִיגִין אִיבֶּער אוּנְז צוּ אִימֶער אוּנ אֵייבִּיג:
וַיּוֹשַׁע ה' אוּנ גָאט הָט גִיהָאלְפֶן די אוּמָה יִשְׂרָאֵל וָואס עֶר אִיז זַייא שְׁטֶענְדִיג צוּ הִילְף דֶענְסְט מָאל הָט משֶׁה גִיזוּנְגֶען עֶר הָט אַנְטְפְּלֶעקְט די שְׁטַארְקֶע הִילְף פוּן מַיין מֶעכְטִיגֶן גָאט דֶער וָוס הָאט גִישְׁטֶעלְט צַייטֶן צוּ די לִיכְטִיקַייט אוּנ צוּ פִינְצְטֶערְנֶעשׁ:
בָּרוּךְ גֶעלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא מַאכְט פִינְצְטֶער די אָבִינְטִין:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים:

יְיָ, הֵכִין כְּלֵי מִלְחָמָה. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה, וְשָׁלִישָׁיו, נִהַג בִּמְהוּמָה. תְּהוֹמוֹת זִמְּנָם, בְּאַף וּבְחֵמָה. יְמִינְךָ, חִבֵּל נַחֲלָתְךָ, רָחֵמָה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בית ישראל

אַהֲבַת עוֹלָם אֵיין אֵייבִּיג לִיבְּשַׁאפְט הָאסְטוּ דַיין הוֹז גִיזִינְד פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל לִיבּ. דִי תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת אוּנ גִיזֶעץ אוּנ גִירִיכְט הָאסְטוּ אוּנְז גִילֶערְינְט עַל כֵּן דְרוּם גָאט אַז מִיר לֵייגִין זִיךְ שְׁלָאפִין אוּנ אַז מִיר שְׁטֵייעֶן אוֹיף בַּדארְפִין מִיר רֵיידִין אִין דַיינֶע גִיזֶעץ. אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה אוּנ טוּעֶן הַאלְטִין דַיינֶע מִצְוֹת אִימֶער אוּנ אֵייבִּיג דֶען זֵיי זַיינֶען אוּנְזֶער לֶעבֶּן אוּנ זֵייא דֶר לַיינְגֶערִין אוּנְזֶערֶע יָארִין אוּנ מִיר בַּדארְפִין לֶערְנֶען דַיין תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט: וְאַהֲבָתְךָ מִיר בֶּעטִין דִיךְ טוּ נִיט אָפּ פוּן אוּנְז דַיין לִיבְּשַׁאפְט בִּיז אִין דֶער אֵייבִּיקֵייט:

יְיָ הֵכִין גָאט הָט אָן גִיבְּרֵייט כְּלֵי זַיִן צוּ הַאלְטֶען מִלְחָמָה מִיט מִצְרַיִם מַרְכְּבוֹת דִי רַייט וֶועגֶען פוּן פַּרְעֹה אוּנ זַיינֶע הַארֶן הָט עֶר גִיפִירְט מִיט פַּר טוּמְלוּנְג תְּהוֹמוֹת דִי אָבּ גְרוּנְטֶען הָט עֶר פַר זֵיי אָנְגִיבְּרֵייט מִיט כַּעַס אוּנ צָארֶן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט הָט דַיין טֵייל פוּן דַיין אַרְבּ (יִשְׂרָאֵל) דֶר בַּארִימְט:

בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער וָואס הָאט לִיבּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

אֵל גָאט אִיז אֵיין וָוארְהַאפְטִיגֶער קֶינִיג:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל גָאט עֶר אִיז אוּנְזֶער גָאט אוּנ אִיז אֵיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט זָאל זַיין דֶער נָאמֶען פוּן זַיין הֵיילִיגִין קֶינִיגְרַייךְ אוֹיף אֵייבִּיג:

וְאָהַבְתָּ אוּנ דוּ זָאלְסְט דַיין גָאט לִיבּ הָאבֶּען דוּא זָאלְסְט מְקַיֵּם זַיין זַיינֶע מִצְוֹת פוּן וֶועגִין לִיבְּשַׁאפְט מִיט דַיין גַאנְצִין הַארְצִין אוּנ מִיט דַיין גַאנְצֶען נֶפֶשׁ אוּנ מִיט דַיין גַאנְצֶען פַארְמֶעגְ: וְהָיוּ אוּנ דִי וֶוערְטֶער וָוס אִיךְ זָאג דִיר הַיינְט זָאלִין זַיין אוֹיף דַיין הַארְצֶן אוּנ דוּא זָאלְסְט זֵיי תָּמִיד גִידֵיינְקֶען: וְשִׁנַּנְתָּם אוּנ דוּ זָאלְסְט זֵייא שַׁארְף אַיין לֶערְנֶען צוּ דַיינֶע קִינְדֶער אוּנ דוּ זָאלְסְט

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

בית ישראל

תָּמִיד דֶר פוּן רֵיידִין אַז דוּ וֶועסְט אִין דַיין הױז זִיצִין אוּנ אַז דוּא וֶועסְט אִין וֶועג גֵיין אִין דַיין
לֵיינִין זִיךְ אוּנ אִין דַיין אוֹיף שְׁטֵיין: וּקְשַׁרְתָּם אוּנ זָאלְסְט זֵיי אָן קְנִיפֶּן צוּ אַצֵייכֶן אוֹיף דַיין הַאנְד
אוּנ זֵיי זָאלִין זַיין צוּ תְּפִלִּין צְווִישֶׁען דַיינֶע אוֹגִין: וּכְתַבְתָּם אוּנ דוּ זָאלְסְט זֵייא אָן שְׁרַייבְּעָן
אוֹיף דִיא בַּיי שְׁטִידְלֶען פוּן דַיין הויז אוּנ פוּן דַיינֶע טוֹיעֶרִין:

וְהָיָה אוּנ עֶס וֶועט זַיין אַז אִיר וֶועט צוּ הֶערֶן מַיינֶע מִצְוֹת וָוס אִיךְ זָאג אַייךְ הַיינְט אָן דָס אִיר
זָאלְט לִיבּ הָאבִּין גָאט אַייעֶר גָאט אוּנ צוּ דִינֶען אִים מִיט אַייעֶר גַאנְצִין לֶעבִּין: וְנָתַתִּי אַזוֹי
וֶועל אִיךְ גֶעבִּין דֶעם רֶעגִין פוּן אַייעֶר לַאנְד אִין זַיין צַייט פְרִי רֶעגִין אוּנ שְׁפֶּעט רֶעגִין אוּנ דוּ
וֶועסְט אַיין זַאמְלֶען דַיין קָארִין אוּנ דַיין וַויין אוּנ דַיין אֵייל: וְנָתַתִּי אוּנ אִיךְ וֶועל גֶעבִּין גְרָאז אִין
דַיין פֶעלְד צוּ דַיינֶע בְּהֵמוֹת אוּנ דוּ וֶועסְט עֶסִין אוּנ וֶועסְט זַאט זַיין: הִשָּׁמְרוּ הִיט אַייךְ טָאמֶער
וֶועט אָפּ קֶערִין פוּן מִיר אַייעֶר הַארְץ אוּנ אִיר וֶועט אָפּ קֶערִין פוּן דֶער תּוֹרָה אוּנ אִיר וֶועט
דִינֶען פְרֶעמְדֶע גֶעטֶר אוּנ וֶועט זִיךְ צוּ זֵיי בּוּקִין: וְחָרָה וֶועט גָאטְס צָארֶען דֶר צוּנְדִין וֶוערִין אוֹיף
אַייךְ אוּנ עֶר וֶועט אוֹיף הַאלְטִין דִי הִימִיל פוּן וָואלְקִין אוּנ ווִינְטִין אוּנ קֵיין רֶעגִין וֶועט נִיט זַיין
אוּנ דִי עֶרְד וֶועט נִיט גֶעבִּין אִיר פְרוּכְט אוּנ אִיר וֶועט בַּאלְד פַר לָארִין וֶוערִין פוּן דֶעם גוּטִין
לַאנְד וָוס גָאט גִיט אַייךְ: וְשַׂמְתֶּם אוּנ אִיר זָאלְט טָאן דִי רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה אוֹיף אַייעֶר הַארְץ
אוּנ אוֹיף אַייעֶר זֶעלֶע אוּנ אִיר זָאלְט זֵיי אָן קְנִיפִּין צוּ אַצֵייכִין אוֹיף אַייעֶרֶע הֶענְט אוּנ זֵיי זָאלֶן זַיין
צוּ תְּפִלִּין צְווִישִׁין אַייעֶרֶע אוֹגֶען: וְלִמַּדְתֶּם אוּנ אִיר זָאלְט לֶערְנֶן אַייעֶרֶע קִינְדֶר דָס זֵיי זָאלֶען
אַלֶע צַייט רֵיידִין אִין דִי רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה אַז דוּ וֶועסְט זִיצֶן אִין דַיין הױז אוּנ אַז דוּ וֶועסְט גֵיין
אִין וֶועג אוּנ וֶוען דוּ לֵייגְסְט זִיךְ אוּנ וֶוען דוּ שְׁטֵייסְט אוֹיף: וּכְתַבְתָּם אוּנ דוּ זָאלְסְט זֵיי אָן שְׁרַייבִּין

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ. הַגּוֹאֲלֵנוּ. מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ. מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל. לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת. עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן. לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ. עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ. עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה,

---

בית ישראל

אין איינע פון די ביי שטידלען פון דיין הויז אונ פון דיינע טויערין: למען דרום וועלען זיך מערין אייערע טעג אונ די טעג פון אייערע קינדער אויף דער ערד וואס גאט האט גישוואָרין צו אייערע עלטערין צו געבין צו זיי אלס די טעג פון הימעל אויף דער ערד געדויערען:

ויאמר אונ גאט זאגט צו משה: דבר רייד צו די קינדער ישראל אונ זאלסט צו זיי זאגין דאס זיי זאלין זיך מאכין ציצית אויף די עקין פון זייערע קליידער צו די גיבירט וואס וועלען נאך זיי זיין אונ זיי זאלין מאכין אויף די ציצית אין די עקין אבלאען פאדים. אונ דם זאל אייך זיין צו קוק פעדים. אונ איר זאלט זעהן די ציצית אונ דורך דעם וועט איר גידיינקען אלע תרי"ג מצות פון גאט אונ איר וועט זיי טאן דאס איר זאלט ניט נאך זעהן נאך די גידאנקען פון אייער הארצין אונ נאך דאס אום קוקען פון אייערע אויגין וואס איר קערט אפ פון גאטס דינסט איבער די תאוות. דרום דאס איר זאלט גידיינקען אונ זאלט טאן אלע מיינע מצות וועט איר זיין היליג צו אייער גאט. איך בין אייער גאט וואס איך האב אייך אויס גיצויגין פון לאנד מצרים צו זיין צו אייך פאר איין גאט איך בין גאט אייער גאט:

אמת דם אלץ איז וואר אונ שטאנדהאפטיג דען ער איז אונזר גאט אונ אוסער אים איז קיין אנדער גאט ניטא אונ מיר ישראל זיינן זיין פאלק דר וואס האט אונז אום גילייזט פון האנט פרעה אונ פון די הענט כשדים. ער איז גאט וואס הט גיצאלט אלע אונזערע בלידיגר אונ הט זיך אפ גירעכינט מיט אונזערע פיינד. ער טוט נסים אונ פר הולענע זאבין אן צאל. ער טוט אונזערע לייבער אין לעבין אונ האט אונזערע פים ניט גילאזין אויס גליצען. דער דא מאכט אונז טרעטין אויף די הויך פון אונזערע פיינט אונ האט אויף גיהויבען אונזער הערשאפט איבר אונזערע פיינד דר דא הט גיטאן צו אונז נסים אונ רעכענונג אן פרעה אונ וואונדערליכע צייכין אין לאנד מצרים. דר דא הט גישלאגין מיט זיין גרים צארין אלע די ערשט גיבארענע

בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

פֶּסַח אֱמוּנִים, שִׁיר שׁוֹרְרוּהוּ. וַיּוֹשַׁע יְיָ, בַּיּוֹם הַהוּא. פֶּסַח מִצְרָיִם: פֶּסַח, בַּת קוֹל, יִשָּׁמַע מִמְּרוֹמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ, תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. פֶּסַח לֶעָתִיד: פֶּסַח, גְּאוּלִים עָבְרוּ, בְּמַשְׂאַת יָד. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל, אֶת הַיָּד פ״מ: פֶּסַח, דָּגוּל בְּעוֹז כְּבוֹדוֹ, יוֹסִיף אֲדֹנָי, שֵׁנִית יָדוֹ פ״ל: פֶּסַח, הֲמוֹן חֲיָלָיו, בְּטוּבוּ דַיָּם. הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה, בְּתוֹךְ הַיָּם פ״מ: פֶּסַח וְהֵנִיף יָדוֹ, בְּרוּחַ בַּעְיָם. וְהֶחֱרִים יְיָ, אֵת לְשׁוֹן יָם פ״ל: פֶּסַח זַלְעָף בְּמִכְתַּב שׁוֹנָן. מַחֲנֵה מִצְרַיִם, בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן פ״מ: פֶּסַח חִדּוּשׁ, מוֹפֵת עֲלֵי יָשָׁן. דָּם וָאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׁן פ״ל: פֶּסַח טִכֵּס בִּצָרָיו, לְהַחֲרִימָה. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, יוֹצְאִים בְּיָד רָמָה פ״מ: פֶּסַח יֶשַׁע וְתַעֲצוּם שָׁלוֹם, בְּשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם פ״ל: פֶּסַח כָּלִיל, עֲנָמִים לְהַצְמֶת. כִּי אֵין בַּיִת, אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת פ״מ: פֶּסַח לְאֻמִּים יֶהְגוּ רִיק, לְנַגְּפָה. וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה פ״ל: פֶּסַח מִלּוּי שְׁעָרִים פָּתַח. וּפָסַח יְיָ, עַל הַפֶּתַח פ״מ: פֶּסַח

בית ישראל

פון מִצְרַיִם אונ האט אוס גיצוֹגין זיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פון צְווִישִׁין זיי צו אַ אֵייבִּיגֶע פְרַיישַׁאפְט הַמַּעֲבִיר דֶר דָא הָט אַרִיבֶּר גִיפִירְט זַיינֶע קִינְדֶר צְווִישִׁין די שְׁטִיקֶער פון דֶעם יַם. זַייעֶרֶע נָאךְ יָאגֶער אונ זַייעֶרֶע פַיינְד האט עֶר פַאר זוּנְקֶען אין די אָפּ גְרוּנְטֶען. וְרָאוּ זַיינֶע קִינְדֶער האבּין גיזֶעהְן זיין שְׁטַארְקֵייט אונ לוֹיבְּעְן אונ דאנְקֶען זיין נָאמֶן. אונ זַיין קִינִיגְרַייךְ מִיטֶען גוּטֶען ווִילֶין האבּין אויף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶועןְ מֹשֶׁה מִיט די קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל. מִיט גְרוֹיס פְרֵייד האבּין זיי גִיזָאגְט לוֹב גֶעזַאנְג:

פֶּסַח אֱמוּנִים אין פֶּסַח האבֶּן די גְלוֹבִּיגֶע יִשְׂרָאֵל אֵיין גִיזַאנְג גִיזוּנְגֶען אונ גָאט הָט גיהָאלְפֶען אין פֶּסַח פון מִצְרַיִם פֶּסַח בַּת קוֹל אין פֶּסַח וֶועט וֶוערִין אֵיין בַּת קוֹל גיהֶערְט פון די הִימְלֶען דָס יִשְׂרָאֵל וֶוערִין גיהָאלְפֶן דוּרךְ גָאט אֵיין אֵייבִּיגֶע הילְף פֶּסַח גְּאוּלִים אין פֶּסַח זַיינֶען די אוֹם גִילֵייזְטֶע יִשְׂרָאֵל אַרִיבֶּער מִיט עֶפֶנְטְלִיכֶע מַאכְט פֶּסַח דָּגוּל אין פֶּסַח וֶועט גָאט וָוס עֶר אִיז אוֹם גִיצֵייכִינְט מִיט די מַאכְט פון זַיין כָּבוֹד ווִידֶר נָאךְ אַמָאל מִיט זַיין הַאנְד אוֹס לֵייזֶן זַיין פָאלְק פֶּסַח הָמוֹן אין פֶּסַח זַיינֶען זַיינֶע פִיל חַיִל מִיט גִינוּג גוּטֶס גִיגַאנְגֶען אין טְרִיקֶענֶשׁ אין מִיטִין יַם פֶּסַח וְהֵנִיף יָדוֹ אין פֶּסַח וֶועט גָאט אוֹף הֵייבֶּן זַיין הַאנְט מִיט אֵיין שְׁטַארְקֶן ווִינְט אונ גָאט וֶועט פַר ווִיסְטֶען דֶעם שְׁפִּיץ יַם פון מִצְרַיִם פֶּסַח זַלְעָף אין פֶּסַח הָט עֶר גִימַאכְט צִיטֶערֶען דוּרךְ דֶעם שַׁארְפֶן שְׁרִיפְט פון די צֶעהְן מַכּוֹת וָוס זַיינֶען גִיוֶועןְ גִישְׁרִיבֶּן אוֹף דֶעם שְׁטָאק פון מֹשֶׁה די מַחֲנֶה פון מִצְרַיִם מִיט אֵיין זַייל פון פַייעֶר פֶּסַח חִדּוּשׁ אין פֶּסַח וֶועט גָאט בַּאנַייעֶן נַייעֶ וואוּנְדֶר אוֹיף די אַלְטֶע וואוּנְדֶער מִיט בְּלוּט אונ פַייעֶר אונ זַיילֶן פון רוֹךְ פֶּסַח טִכֵּס אין פֶּסַח הָט גָאט גִיאָרְדֶענְט זַיינֶע בַּאלֵיידִיגֶער צוּ פַר ווִיסְטֶן פֶּסַח יֶשַׁע אין פֶּסַח וֶועט זַיין הִילְף אונ מַאכְט פון פְרִידֶען מִיט פְרֵייד וֶועט אִיר אַרוֹיס אונ מִיט פְרִידֶן אין פֶּסַח לֶעָתִיד לָבוֹא פֶּסַח כָּלִיל אין פֶּסַח הָט עֶר די מִצְרַיִם אין גַאנְצֶן פַר שְׁנִיטְן דֶען עָם אִיז נִיט גִיוֶוען קֵיין הוֹיז וָוס אִיז דָארְטֶען קֵיין טוֹטֶער גִיוֶוען פֶּסַח לְאֻמִּים אין פֶּסַח וֶועלֶען

נוֹרָאוֹת עֱזוּז, רַב וְשַׁלִּיט. גָּנוֹן וְהִצִּיל. פָּסוֹחַ וְהִמְלִיט פ"ל: פֶּסַח סְגֻלִּים, לְמַטַּע שִׁירִים. כִּי יְיָ, נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם פ"מ: פֶּסַח עָתִיד, לְפִדְיוֹן שְׁבוּיִם. וְיָצָא יְיָ, וְנִלְחָם בַּגּוֹיִם פ"ל: פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל, עָנְתָה נְבִיאָה. שִׁירוּ לַייָ, כִּי גָאֹה גָּאָה. פ"מ: פֶּסַח צָפוּי, בְּאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. זַמְּרוּ יְיָ, כִּי גֵאוּת עָשָׂה פ"ל: פֶּסַח קָדֵר לְצָרָיו מְאוֹרֵי אוֹר. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הָיָה אוֹר פ"מ: פֶּסַח רָצוּי, בְּמַאֲמַר צוּרֵךְ. קוּמִי אוֹרִי, כִּי בָא אוֹרֵךְ פ"ל: פֶּסַח שִׁבְּחוּהוּ, בְּעֹז תַּעֲצוּמוֹ. כִּי גָאַל יְיָ, אֶת עַמּוֹ פ"מ: פֶּסַח תּוֹקֶף, תְּהִלּוֹת רִשּׁוּמוֹ. גּוֹאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ פ"ל:

פֶּסַח, יוֹסִיף עַל יְשׁוּעוֹת, יְשׁוּעָה. בְּרִיתוֹ יִזְכּוֹר, לְהוֹשִׁיעָה. עַם קְרוֹבוֹ, בְּאַהַב לְהִוָּשֵׁעַ. כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְמִצְרַיִם, לְצוֹר נִשְׁמָעָה: בְּגִילָה, בְּרִנָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

בית ישראל

גיפלאַנט ווערן די הײדען וואָס טראַכטען פוסטע זאַכען אויף גאָט פסח מלוי אין פסח האָט גאָט די פּר שלאָסענע טויערן פון מצרים גיעפינט זיי צו פּלאָגען. אונ האָט איבער גיהופט די טירין פון ישׂראל אין פּסח פון מצרים. פסח נוראות אין פּסח וועט באַווייזען ווערען די פאַרכטיגקייט די שטאַרקייט פון גרוסען גיוועלטיגער ער וועט אונז באַשיצען אונ מציל זיין אין פּסח לעתיד לבוא פסח סגולים אין פּסח זיינען די גיליבטע ישׂראל איבער גיבליבען צו איין פלאַנצונג פסח עתיד פּסח איז אָנגיבּרייט אום צו לייזען די גיפאַנגענע ישׂראל אונ גאָט וועט אַרוס גיין אונ וועט שטרייטען קעגען די פעלקער עובדי כוכבים אין פּסח לעתיד לבוא. פסח פתיחת קול אין פּסח האָט מרים הנביאה גיעפינט איין שטים אונ האָט גישריען זינגט צו גאָט דען ער האָט באַוויזען זיין העררליכע הערשונג אין פּסח פון מצרים פסח צפוי פּסח איז אויף גיוואַרטעט וואָס ער איז אָן גיבּרייט אַז עס זאָל אין אים גישעהען דער וואונדער צייכען וואָס ער איז גיטאָן גיוואָרען אויף דעם ים אין פּסח לעתיד לבוא. פסח קדר פּסח האָט ער פאַר שוואַרצט פיר זיינע באַליידיגער די ליכטיגקייט פון די ליכט אונ צו אַלע קינדער ישׂראל איז גיוועזען ליכטיג אין פּסח פון מצרים פסח רצוי פּסח וועט זיין באַוויליגט ווי דיין באַשעפער האָט גיזאָגט שטיי אויף מיין ליכט דען עס איז גיקומען דיין ליכטיגקייט אין פּסח לעתיד לבוא פסח שבחוהו אין פּסח האָבען זיי אים גילויבט וועגען זיין שטאַרקע מאַכט פסח תוקף פּסח וועט זיין שטאַרקע לויב זיין גיצייכינט מיט דעם נאָמען גואלנו ה׳ צבאות אונזער דער לייזער גאָט דער העער שאַרען איז זיין נאָמען אין פּסח לעתיד לבוא. פסח יוסיף אין פּסח וועט ער מערין הילף אויף די הילף פון מצרים זיין בונד וועט ער דער מאַנען צו העלפען זיין נאָהענטע פאָלק מיט ליבשאַפט צו ווערען גיהאָלפען כאשר שמע אַזוי ווי מען האָט גיהערט פון מצרים אַזוי וועט מען הערען פון צור:

בגילה ברנה מיט פרייד מיט גיזאַנג מיט גרוים שׂמחה אונ אַלע האָבען גיזאָגט: מי גאָט, ווער איז דיר גלייך צווישין די שטאַרקע, ווער איז צו דיר גלייך, באַשיינט מיט הייליגקייט, דו ביסט פאָרכטיג מיט לויב טוסט וואונדער מלכותך דיינע קינדער האָבען גיזעהען דיין קיניגרייך דו האָסט גישפּאָלטין דעם ים פאַר משה:

וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ, נָחִיתָ יְדִידִים. וּבְרוּחַ יָם, עָבְרוּ גְדוּדִים. אָמַר כּוֹשֵׁל, לְהַצִּיל נְדוּדִים. נָשַׁפְתָּ לִהְיוֹת בְּסַאסְּאָה נִמְדָּדִים: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ, פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

מִי כָמוֹכָה, מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. נָטִיתָ נוֹאֲצֶיךָ, בְּזַעַם וְעֶבְרָה. נָחִיתָ סְגֻלָּתֶךָ בִּזְרוֹעַ גְּבוּרָה. שָׁמְעוּ עַמִּים, גְּאוּלָּתְךָ לְהַגְבִּירָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ: (נ״א גָּאַל יִשְׂרָאֵל):

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ, לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

בית ישראל

וּבְרוֹב גְאוֹנְךָ אונ מִיט דַיין פִיל גְרוֹיסְקַייט הָאסְטוּ גִיפִירְט דִי גִילִיבְּטֶע אונ מִיט דֶעם ווִינְד פֿון יַם זַיינֶען אִיבֶּר גִיפָארֶן דִי שָׁארֶן יִשְׂרָאֵל אָמַר כּוֹשֵׁל פַּרְעֹה דֶר שְׁטְרוֹכְלֶר הָט גִיזָאגְט צוּ פַר טְרִינְקֶען דִי פַר וָואגִילְטֶע יִשְׂרָאֵל נָשַׁפְתָּ דוּ הָאסְט גִיווֶייהֶעט מִיט דַיין ווִינְד דָס דִי מִצְרַיִם זָאלֶן גִימָאסְטֶען. ווֶערֶן מִיט דִי מָאס וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיוָואלְט מֶעסְטִין צוּ יִשְׂרָאֵל:

זֶה דֶער גָאט אִיז דֶער פֶעלְזִין פוּן אוּנְזֶער הִילְף פָּצוּ פֶּה הָאבֶּען זֵייא גִיעֶפִינְט זֵייעֶר מוֹל אונ הָאבֶּען גֶעזָאגְט:

יְיָ יִמְלוֹךְ גָאט וֶועט קִינִיגֶען אוֹף אֵייבִּיג: וְנֶאֱמַר אונ נָאךְ אִיז גֶעזָאגְט גֶעוָוארֶן דוּרְךְ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא גָאט הָט בֶּעפְרַייט יַעֲקֹב אונ הָט עֶם אוֹסְגֶעלֵייזְט פוּן אֵיין שְׁטַארְקֶע הַאנְט:

מִי כָמוֹכָה וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי דוּ אֵיין פֶעסְטוּנְג אִין דִי צַייטֶען פוּן אֵיין צָרָה נָטִיתָ דוּ הָאסְט גִינֵייגְט דַיינֶע דֶר צָארְנֶער מִיט צָארֶן אונ גְרִימוּנְג נָחִיתָ דוּ הָאסְט גִיפִיהְרְט דַיין גִילִיבְּטֶע פָאלְק מִיט שְׁטַארְקֶע מַאכְט שָׁמְעוּ דִי פֶעלְקֶר הָאבֶּן גִיהֶערְט דַיין אוֹס לֵייזוּנְג מִיט אִיר שְׁטַארְקַייט:

בָּרוּךְ גֶעלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט מֶלֶךְ דֶר קִינִיג דֶר מֶעלְזִין פוּן יִשְׂרָאֵל אונ זַיין אוֹס לֵייזֶער:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ לָאז אוּנְז אוּנְזֶער גָאט לֵייגֶען צוּ פְרִיד אונ לָאז אוּנְז אוֹף שְׁטֵיין צוּ לֶעבֶּן אונ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּר אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק אונ שְׁטֶעל אוּנְז אִין אֵיין גוּטֶען רָאט פַר דִיר אונ הֶעלְף אוּנְז אוּם ווִילֶען דַיין נָאמֶען אונ בַּאשִׁיץ פַר אוּנְז וְהָסֵר אונ טוּא אָפּ פוּן אוּנְז אֵיין פַיינְד אונ מָארְד אונ שְׁוֶוערְד אונ הוּנְגֶער אונ טְרוֹעֶרְקֵייט וְהָסֵר אונ טוּ אָפּ דֶעם שָׂטָן פוּן אוּנְז אונ פַר בָּארְג אוּנְז אִין שָׁאטֶען פוּן דַיינֶע פְלִיגֶעל: כִּי דֶען דוּ גָאט בִּיסְט אוּנְזֶער הִיטֶער אונ בַּאשִׁירְמֶער כִּי דֶען דוּ גָאט בִּיסְט אֵיין גְנֶעדִיגֶער אונ אֵיין דֶר בַּארִימִיגֶער קִינִיג וּשְׁמוֹר אונ טוּ הִיטֶען אוּנְזֶער אוּם גַאנְג אונ אוּנְזֶער קוּמֶען צוּ לֶעבֶּען אונ צוּ פְרִיד פוּן אַצוּנְד בִּיז אִין דֶער אֵייבִּיקֵייט: וּפְרוֹשׂ אונ שְׁפְּרֵייט אִיבֶּער אוּנְז דַיין פְרִידְלִיכֶע דֶעק:

אָז יְהַלְלוּ, פְּחוּזֵי דִינִים. תְּפּוֹל עֲלֵיהֶם, צָרוֹת וּמְדָנִים. תְּבִיאֵמוֹ. קְדוֹשֶׁיךָ רֶגֶשׁ מְעוֹנִים. יְיָ יִמְלוֹךְ, שׁוֹמֵר תְּשׁוּעַת אֱמוּנִים:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

בית ישראל

אָז נִבְהֲלוּ דֶענְסְט מָאל זַיינֶען דֶר שְׁרֶעקֶן גֶיוָוארֶען דִי גִיאַיילְטֶע רִיכְטֶער פוּן אֱדוֹם תִּפּוֹל עֶס הָט גִיטָאן פַאלֶין אוֹיף זֵיי גִישְׁרַייא אוּנ קְרִיג תְּבִיאֵמוֹ דוּ זָאלְסְט זֵיי בְּרֵיינְגֶען דַיינֶע הֵיילִיגֶע פַר זַאמִילְט אִין דַיינֶע וָואהְנוּנְגֶען ה' יִמְלוֹךְ גָאט וֶועט קֶינִיגֶען עֶר בֶּעוָואהְרְט דִי הִילְף פִיר דִי גְלֶייבִּיגֶע יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ גֶעלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא שְׁפְּרֵייט אַיין פְרִידְלִיכֶע רָעק אִיבֶּער אוּנְז אוּנ אִיבֶּער גָאר זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִיבֶּער יְרוּשָׁלַיִם:

וַיְדַבֵּר אוּנ מֹשֶׁה הָאט גִירֶעט דִי יָמִים טוֹבִים פוּן גָאט צוּ דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח גָאט טוּא דָאךְ עֶפֶענֶען מַיינֶע לֶעפְּצִין אוּנ מַיין מוֹיל זָאל זָאגֶען דַיין לוֹיבּ:

בָּרוּךְ אַתָּה גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ אוּנְזֶר גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערִין דֶר גָאט פוּן אַבְרָהָם דֶר גָאט פוּן יִצְחָק אוּנ דֶר גָאט פוּן יַעֲקֹב דֶר גִיאַכְפֶּעְרְטֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ פָארְכְטִיגֶר גָאט דֶר הֶעכְסְטֶער גָאט דֶער דָא בֶּעלוֹינְט גוּטֶע חֲסָדִים אוּנ אִיז דֶער בַּאשֶׁעפֶער פוּן אַלֶעס אוּנ גִידֵיינְקְט דָאס פְרוּמְקֵייט פוּן דִי עֶלְטֶערִין אוּנ בְּרֵיינְגְט אַיין דֶער לֵייזֶער צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדְס קִינְדֶער פוּן זַיין נָאמֶען וֶועגֶען מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

בית ישראל

מֶלֶךְ עוזר גָאט איז איין קֵינִיג איין דֶר לֵייזֶר אונ איין הֶעלְפֶר אונ איין בַּאשִׁיצֶר: בָּרוּךְ גֶעלויבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא אִיז דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר דוּא גָאט בִּיסְט אֵיין שְׁטַארְקֶער צוּ אֵייבִּיג, דוּ בִּיסְט דֶער דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע אונ בִּיסְט גְרוֹיס צוּ הֶעלְפִין:
מְכַלְכֵּל חַיִּים עֶר שְׁפַּייזְט דִי לֶעבֶּעדִיגֶע מִיט חֶסֶד, עֶר מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹטֶע מִיט גְרוֹיס דֶר בַּארֶעמְקֵייט דָם מֵיינְט מֶען אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין. עֶר לֶעהְנְט יוֹנְטֶר דִי דָא פַאלֶען אונ הֵיילְט דִי קְרַאנְקֶע, דֶען צוּ צַייטֶען קוּמְט אוֹיף אֵיין מֶענְטְשִׁין אֵיין טוֹטְלִיכֶע קְרֵיינְק אונ גָאט הֵיילְט אִים אונ מַאכְט אִים גִיזוּנְד, אונ עֶר מַאכְט לוֹיז דִי גִיפַאנְגֶענֶע אונ אַזוֹ וִוי עֶר אִיז מְקַיֵּם זַיין הַבְטָחָה, צוּ דִי לֶעבֶּעדִיגֶע אונ הֵיילְט זֵיי, אַזוֹ אוֹיךְ וֶועט עֶר מְקַיֵּם זַיין הַבְטָחָה צוּ דִי טוֹיטֶע וָואס זֵיי שְׁלָאפִין אִין דֶער עֶרְד: מִי וֶוער אִיז דַיין גְלַייכִין דוּ קִינִיג, דֶער דָא מַאכְט טוֹיט אונ לֶעבֶּעדִיג אונ מַאכְט שְׁפְּרָאצִין הִילְף:
וְנֶאֱמָן אונ דוּ בִּיסְט בַּאגְלוֹיבְּט דִי טוֹיטֶע לֶעבֶּעדִיג צוּ מַאכִין: בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אונ דַיין נָאמֶען אִיז הֵיילִיג אונ דִי הֵיילִיגֶע יִשְׂרָאֵל לוֹבֶּן דִיךְ אַלֶע טָאג אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר הֵיילִיגֶר גָאט:
אַתָּה דוּ גָאט הָאסְט אוּנְז אוֹס גֶעקְלִיבִּין פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער דוּ הָאסְט אוּנְז לִיבּ בַּאקוּמֶען וְרָצִיתָ אונ דוּ הָאסְט אִין אוּנְז בַּאוִוילִיגְט אונ הָאסְט אוּנְז דֶער הוֹבִּין פוּן אַלֶע לְשׁוֹנוֹת אונ שְׁפְּרַאכִין אונ הָאסְט אוּנְז גֶעהֵיילִיגְט מִיט דַיינֶע מִצְוֹת אונ דוּ גָאט אוּנְזֶער קִינִיג הָאסְט אוּנְז גֶעמַאכְט גֶענֶעהֶנְטֶען אונ דַיין גֶעאַכְפֶּערְטִין אונ הֵיילִיגִין נָאמֶען הָאסְטוּ אוֹיף אוּנְז גִירוּפִין:

ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון; את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו, (באהבה)· מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו, ואלהי אבותינו, יעלה, ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר, זכרוננו, ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון, משיח בן דוד, עבדך, וזכרון, ירושלים, עיר קדשך, וזכרון, כל עמך, בית ישראל, לפניך, לפליטה, לטובה, לחן, ולחסד, ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה, ורחמים, חוס וחננו, ורחם עלינו, והושיענו. כי אליך, עינינו, כי, אל, מלך, חנון ורחום, אתה:

והשיאנו, יי אלהינו, את ברכת מועדיך, לחיים ולשלום, לשמחה ולששון, כאשר רצית, ואמרת לברכנו.

(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו), קדשנו במצותיך, ותן

בית ישראל

ותתן יי אונז דו גאט האסט אונז גיגעבן מיט ליבשאפט (די שבתים פון רואונג אונ) די ימים טובים צו פרייען זיך. פייער טעג אונ צייטן פון לוסט (אום שבת זאגט מען דעם טאג שבת אונ) דעם יו״ט פון פסח די צייט פון אונזער פרייהייט, דר טאג ווערט אן גירופן הייליג, דר יו״ט איז איין אנדיינקונג צו יציאת מצרים:

אלהינו אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן. עס זאל אויף גיין אונ עס זאל קומען אונ עס זאל גרייכן אונ עס זאל ווערין גיזעהן אונ עס זאל ווערין באוויליגט אונ עס זאל ווערין באפולין אונ עס זאל ווערין דער מאנט אונזער גידעכעניש אונ אונזער באפעלונג אונ גידעכעניש פון אונזערע עלטערין אונ גידעכעניש פון משיח דר זוהן פון דיין קנעכט דוד אונ דם גידעכעניש פון דר שטאט ירושלים די הייליגע שטאט אונ דם גידעכעניש פון דיין פאלק ישראל פר דיר, צו אגוט אנטרינונג, צו לייטזעליקייט, צו גינאד אונ צו דר בארימקייט, צו לעבין צו פריד. אין דעם טאג פון פסח. געדיינק אונז אונזער גאט אין דעם טאג צו גוטין, אונ באפעל אונז אין דעם טאג צו בענטשונג, אונ העלף אונז אין דעם טאג צו לעבין. אונ מיט הילף אונ רחמנות גנעדיג אונ לייט זעליג אונז אונ דר בארעם זיך אונ העלף אונז ווארום צו דיר דאפין אונזערע אויגן ווייל דו ביסט אנגעדיגער אונ איין דער בארעמיגער גאט:

והשיאנו יי בעשיינק אונז די ברכה פון דיינע ימים טובים צו לעבן אונ צו פריד צו פרייד אונ צו לוסט אזו ווי דיין ווילן איז אונ האסט גזאגט צו בענטשן אונז (אום שבת אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן באוויליג אין אונזער רוהע טאג) קדשנו הייליג אונז מיט דיינע מצות אונ גיב אונזער חלק אין דיין תורה מאך

חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בית ישראל

אוּנְז זַאט פוּן דַיין גוּטֶס אוּנ דֶער פְרֵייא אוּנְז מִיט דַיין הִילְף אוּנ רֵיינִיג אוּנְזֶער הַארְץ צוּ דִינֶען דִיךְ מִיט אֱמֶת אוּנ מַאךְ אוּנְז אַרְבֶּן דוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט (מִיט לִיבְשַׁאפְט אוּנ מִיט גוּטֶען ווִילֶען) מִיט לוּסְט מִיט פְרֵייד (דֶעם שַׁבָּת אוּנ) דִי הֵיילִיגֶע יָמִים טוֹבִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל וָוָאס הֵיילִיגֶען דַיין נָאמֶען זָאלֶען זִיךְ דוּרךְ דִיר פְרֵייעֶן: בָּרוּךְ גֶלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא הֵיילִיגְט (דֶעם שַׁבָּת אוּנ) יִשְׂרָאֵל אוּנ דִי יָמִים טוֹבִים:

רְצֵה גָאט אוּנְזֶער גָאט הָאבּ דָאךְ אֵיין ווָאל גֶפֶעלֶען אִין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין זֵייעֶר תְּפִלָּה אוּנ מַאךְ אוּם קֶערֶען דִי עֲבוֹדָה צוּם פָּאלֶעשׂ פוּן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ דִי קָרְבָּנוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זֵייעֶר תְּפִלָּה וֶועסְטוּ דֶענְסְטְמָאל מְקַבֵּל זַיין מִיט גוּטֶען ווִילֶען אוּנ דִי עֲבוֹדָה פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶועט תָּמִיד זַיין אָן גֶנוּמֶען מִיט גוּטֶען ווִילֶען:

וְתֶחֱזֶינָה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגֶען זָאלֶען זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערֶען קֵיין צִיּוֹן מִיט דֶר בַּארְמְהֶערְצִיגְקֵייט: בָּרוּךְ גֶלוֹבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא קֶערְט אוּם זַיין שְׁכִינָה קֵיין צִיּוֹן:

מוֹדִים מִיר דַאנְקֶען דִיר דָם דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְין צוּ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶר שְׁטַארְקֶר פוּן אוּנְזֶער לֶעבֶּן דֶר בַּשִׁיצֶר פוּן אוּנְזֶער הִילְף מִיר וֶועלֶען דִיר דַאנְקֶען אוּנ וֶועלֶען דַיין לוֹב דֶר צֵיילֶען פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערֶען פוּן וֶועגֶין אוּנְזֶער לֶעבִּין דָם דָא אִיז אִיבֶּר גֶעגֶעבֶּען אִין דַיין הַאנְד אוּנ פוּן וֶועגֶין אוּנְזֶערֶע נְשָׁמוֹת וָוָאס זַיי וֶוערֶען אַלֶע נַאכְט אִין דַיין הַאנְד בַּהַאלְטֶען אוּנ פוּן וֶועגֶין דַיינֶע נִסִּים וָוָאס דוּ טוּסְט אַלֶע טָאג מִיט אוּנְז אוּנ אוֹיךְ דַיינֶע ווְאוּנְדֶער אוּנ דַיינֶע גוּטְקֵייט וָוָאס זַיי זֶענֶען אַלֶע צֵייט אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען אוּנ מִיטֶען טָאג דוּ

וְעַל כֻּלָּם. יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בית ישראל

נוּטֶר גָאט דָם דַיינֶעדֶר בַּארִימְקֵייט הָאבֶּן קֵיין עֶנְד נִיט אוּנ דוּ דֶר בַּארְמִיגֶר גָאט דָם דַיינֶע חֲסָדִים לָאזִין זִיךְ קֵיין מָאל נִיט אוֹם פוּן אֵייבִּיג הָאפֶּן מִיר צוּ דִיר:

וְעַל אוּנ אוֹיף אַלֶע זַאכֶען זָאל גְלוֹיבְּט אוּנ דֶער הֵייבְּט וֶוערֶען דַיין נָאמֶען אוּנְזֶר קֵינִיג תָּמִיד צוּא אֵייבִּיג:

וְכֹל אוּנ דִי דָא לֶעבֶּען טוּעֶן דִיךְ אֵייבִּיג לוֹבֶּן אוּנ לוֹבֶּן דַיין נָאמֶן מִיט אֱמֶת דוּ בִּיסְט דֶר גָאט פוּן אוּנְזֶער הִילְף אֵייבִּיג: בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דָם דַיין נָאמֶען אִיז גוּט אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין צוּ לוֹבֶּען:

שָׁלוֹם פִיל פְרִיד זָאלְסְטוּ אוֹף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל טָאן צוּ אֵייבִּיקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין מֶלֶךְ אֵיין הֶער אִיבֶּער אַלֶע פְרִיד אוּנ עֶס אִיז גוּט אִין דַיינֶע אוֹגֶען צוּ בֶּענְטְשִׁין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַלֶע צַייט אוּנ אַלֶע שָׁעָה מִיט דַיין פְרִיד:

בָּרוּךְ גְלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט וָואס בֶּעֶנְטְשְׁט זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט פְרִיד:

אֱלֹהַי נְצוֹר מַיין גָאט אִיךְ בֶּעט דִיךְ הִיט מַיין צוּנְג פוּן שְׁלֶעכְטְס אוּנ מַיינֶע לֶעפְצֶן פוּן צוּ רֵיידֶען פַאלְשְׁקֵייט אוּנ אַז אֵיינֶר וֶועט מִיךְ שֶׁעלְטֶן זָאל אִיךְ אִים שְׁווַייגֶען אוּנ זָאל אִים נִיט עֶנְטְפֶערֶן אוּנ מַיין לַייבּ זָאל זַיין צוּ אִיטְלִיכֶען מֶענְטְשֶׁען נִידֶערִיג אַזוֹ וִוי דִי עֶרְד עֶפְּן מַיין הַארְץ אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ נָאךְ דַיינֶע מִצְוֹת זָאל מַיין וִוילֶען נָאךְ יָאגֶען אוּנ אַלֶע דִי וָואס טְרַאכְטֶען אוֹיף מִיר שְׁלֶעכְטְס זָאלְסְטוּ בַּאלְד זֵייעֶר עֵצָה פַר שְׁטֶערֶן אוּנ פַר דַארְבּ זֵייעֶרֶע גֶידַאנְקֶען. טוּא עֶס אוֹם וִוילֶען דַיין נָאמֶן אוֹם וִוילֶען דַיין רֶעכ[illegible] הַאנְט אוֹם וִוילֶען דַיין הֵיילִיקֵייט אוֹם וִוילֶען דַיין תּוֹרָה. אוֹם וִוילֶען דָם דַיינֶע גֶעלִיבְּטֶע זָאלֶען אוֹיס[illegible] גוֹיזֶען וֶוערֶען פוּן זֵייעֶרֶע צָרוֹת הֶעלְף דָאךְ מִיט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנ עֶנְטְפֶר מִיר. דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט אוּנ דִי גֶידַאנְקֶען פוּן מַיין הַארְץ צוּ פַר דִיר גָאט מַיין שְׁטַארְקֶער אוּנ מַיין דֶר לֵייזֶר. דֶר דָא מַאכְט פְרִיד אִין זַיין הִימֶעל דֶר זָאל מַאכֶן פְרִיד אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף אַלֶע יִשְׂרָאֵל אוּנ דְרוֹיף זָאגְט אָמֵן:

מען יום טוב גיפאלט אום שבת זאגט מען דאס:

וַיְכֻלּוּ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

חזן **בָּרוּךְ** אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קה"ח **מָגֵן** אָבוֹת, בִּדְבָרוֹ, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּמַאֲמָרוֹ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ, הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ, בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ, כִּי בָם רָצָה, לְהָנִיחַ לָהֶם, לְפָנָיו נַעֲבוֹד, בְּיִרְאָה וָפַחַד, וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מֵעֵין הַבְּרָכוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה, לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

חזן **אֱלֹהֵינוּ**, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ, קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בכל לילה קודם שיתחיל הברכה יאמר זה:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְיַחֵד שֵׁם י״ה בו״ה, בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָּן, לְקַיֵּים מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם, אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת, תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, וְהִקְרַבְתֶּם, מִנְחָה חֲדָשָׁה, לַיְיָ: ויהי נועם וכו׳

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוד הא ואו הא, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ. בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר:

הַיּוֹם, שִׁשָּׁה יָמִים, לָעוֹמֶר: יסוד שבחסד

הָרַחֲמָן, הוּא יַחֲזִיר לָנוּ, עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לִמְקוֹמָהּ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל גּוֹיִם, יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כּוּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים, מִישׁוֹר, וּלְאֻמִּים, בָּאָרֶץ, תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ, עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ, נָתְנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

אָנָּא, בְּכֹחַ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה	אב״ג ית״ץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שַׂגְּבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא	קר״ע שט״ן
נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם	נג״ד יכ״ש
בָּרְכֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקָתְךָ, תָּמִיד גָּמְלֵם	בט״ר צת״ג
חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב טוּבְךָ, נַהֵל עֲדָתֶךָ	חק״ב טנ״ע
יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדוּשָּׁתֶךָ	יג״ל פז״ק
שַׁוְעָתֵנוּ, קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת	שק״ו צי״ת

בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה צִוִּיתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, לִסְפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ מִקְּלִפּוֹתֵינוּ וּמִטּוּמְאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, כְּדֵי שֶׁיִּטָּהֲרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזּוּהֲמָתָם. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת סְפִירַת הָעוֹמֶר שֶׁסָּפַרְתִּי הַיּוֹם, יְתוּקַּן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פלוני השייך), וְאֶטַּהֵר, וְאֶתְקַדֵּשׁ בִּקְדוּשָּׁה שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה, יוּשְׁפַּע שֶׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּלְתַקֵּן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְרוּחוֹתֵינוּ, וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגַם, וּלְטַהֲרֵנוּ וּלְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדוּשָּׁתְךָ הָעֶלְיוֹנָה. אָמֵן סֶלָה:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

על כן, נקוה לך, יי אלהינו, לראות מהרה, בתפארת עזך, להעביר גלולים, מן הארץ, והאלילים, כרות יכרתון, לתקן עולם, במלכות שדי, וכל בני בשר, יקראו בשמך, להפנות אליך, כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך, יי אלהינו, יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך, יקר יתנו. ויקבלו כלם, את עול מלכותך, ותמלוך עליהם, מהרה, לעולם ועד. כי המלכות, שלך היא, ולעולמי עד, תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך, יי ימלוך, לעולם ועד: ונאמר, והיה יי, למלך, על כל הארץ, ביום ההוא, יהיה, יי אחד, ושמו אחד:

ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:

קידוש ליל שביעי של פסח

אז יום טוב גיפאלט אום שבת הייבט מען אן יום הששי:

ויהי ערב ויהי בוקר,

יום הששי: ויכלו, השמים והארץ, וכל צבאם: ויכל אלהים, ביום השביעי, מלאכתו אשר עשה, וישבות, ביום השביעי, מכל מלאכתו, אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר ברא אלהים, לעשות:

על היין סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, בורא, פרי הגפן:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו, ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה, ואת יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו, (לשבת באהבה) מקרא קודש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת, ואותנו קדשת, מכל העמים, (ושבת) ומועדי קדשך, (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך, אתה יי, מקדש (השבת, ו) ישראל, והזמנים:

דיא נסים ונפלאות וואס איז געוועזן ביי דעם ים:

איך געפינען אין די מדרשים אונ אין די ספרים הקדושים זייא רעכענען אויס פיעל נסים וואס האט נאר קיין צאל ניט וואס איז אלעס געשעהן ביי דעם ים, אונ חאטשע אין מסכת אבות זאגט דאך די משנה דאס אויף דעם ים איז נאר געשעהן צעהן נסים קען מען זאגען דס אין יעדען נס פון די צעהן נסים איז נכלל געוועזן כמה וכמה נסים, אויך רעכינט נאר אוס דער תנא פון די משנה די נסים וואס עס איז געוועזן מיט דעם וואסר זעלבסט ניט די אנדערע נסים וואס עס איז אויך געוועזן בעת קריעת ים סוף, אויבר דעם האבן מיר מלקט געוועזן פון פיל ספרים פארשידענע נסים וואס עס איז געשעהן אין די הייליגע נאכט פון שביעי של פסח, עס איז געוועזן נאך פיל נסים וואס מיר זענען ניט ביכולת אלעס אוס צו רעכענען פון דר פין קען יעדער יוד זיך אמוסר ארוס נעמען צו שטארקן ביי זיך אין הארץ די אמונה צו הקדוש ברוך הוא, דען זיינע גבורות מיט זיינע וואונדר איז איין לשער אונ איין מענטשליכר כח איז עס גאר ניט אום שטאנד אוס צו רעכענען:

(א) דער תרגום יונתן זאגט בעת דיא מצרים האבען נאך געיאגט די ישראל האבין די מצרים געטראפען דיא יודין בייא דעם ים סוף שטייען אונ קלויבין גוטע פעריל מיט טהייערע בריליאנטין וואס דער טייך פישון האט עס צו געפירט פון גן עדן צו דעם טייך גיחון, אונ דער טייך גיחון האט עס צו געפירט צו דעם ים סוף, אונ דער ים סוף האט עס ארוס געווארפן פר די ישראל, אויך זאגט דר מדרש דאס פרעה בעת ווען ער האט צו גיגרייד די מצרים נאך צו יאגין די יודין האט ער פר זיי געעפינט דיא אוצרות וואס יוסף הצדיק האט צו זאמען גקליבן אונ דיא אלע טהייערע זאכען וואס איז געוועזן אין דיא אוצרות אויך אלעס גאלד אונ זילבר האבן דיא מצרים גיברענגט צו דעם ים אונ דאס אלעס גוטץ איז גיבליבן ביי יודן, ווארום די ביזת הים איז פיל גרעסער געוועזן ווי ביזת מצרים:

(ב) אין די זעלבע צייט ווען דר ים סוף איז געשפאלטן געווארען, זענען אלע ימים אונ טייכען פון דער גאנצער וועלט אויך געשפאלטען געווארען, אפילו דיא וואסער וואס זענען געוועזן אין פארשידענע כלים, זענען אויך געטיילט געווארען אויף צוועלף טייל, אונ אלע פעלקער האבען געוואוסט פון דעם נס אז דער ים איז געשפאלטען געווארען פאר די יודינס וועגין:

(ג) בעת דיא יודען האבען אן געהויבין גיין אין ים, האבען זיך די וואסער געשטעלט אין צווייא זייטין ווייא צוויי מאהרין יעדערע מאהר איז געוועזן הויך דריי הונדערט תחום שבת אונ אין מיטן איז געוועזן א וועג, אונ דם וואסער האט אוס געזעהן ווי א מאהר, וואס איז געלייגט אציגל אויף אציגעל:

(ד) דער ים איז געשפאלטן געווארן אויף צוועלף וועגן, יעדער שבט איז געגאנגען אין איין אנדער וועג, אונ אלע יודען האבען געזעהן איינער דעם אנדערען דורך דעם וואסר, ווייל דם וואסר איז געווארן ווי קריסטאל, אונ אובן איבער דעם ים איז געווארן באדעקט אזוי ווי א דאך פון וואלקינס:

(ה) דר ים איז ניט געשפאלטן געווארן אין גאנצן מיט איין מאהל פון איין עק ביז צום אנדערין עק, עס זאל ווערן א לאנגער וועג, נאר אזו ווי די יודן זענען געגאנגען, אזו האט זיך די וואסר געשפאלטן נעבען זיי, אלע מאהל ווייטער, ביז צום עק ים:

(ו) די וואסר פון ים איז אלע מאהל געזאלצען, נאר צו דר צייט וואס די יודין זענען געגאנגען אין ים, איז ארוס געקומען פון קוואל זיסע וואסר, זיי זאלען האבען צום טרינקען, אונ תיכף ווי זיי האבען אפ געטרינקען איז דיא זעלבינגע זיסע וואסר וואס זיי האבן געשעפט אין זייערע כלים פאר הארטעוועט געווארען ווי שטיין:

(ז) דער אבגרונד איז ארוף געשווימען אין דר הייך, אונ איז געווארען גלייך מיט דעם ברעג ים:

(ח) דער מצרי וואס האט געוואלט אנטלויפען פון ים, האט אים דער וואל פון ים נאך געיאגט אונ האט אים צוריק אריין געטריבען אין ים ביז ער איז דער טרונקען געווארען:

(ט) דער שבט בנימין אונ נחשון בן עמינדב זענען געוועזן דיא ערשטע וואס זענען אריין געשפרינגען אין ים ביז די נאז אין וואסר אונ דר וואסר פון ים האט זיי ארום געריינגלט פון אלע זייטין, אונ נאכט האט זייא ארויס געהאלפען:

(י) דער אבגרונד פון ים איז געוועזן ווייא א שיינע פעלד וואס וואקסט אויף איר גראז אונ עס האט געשמעקט ווי אלערליי בשמים, אונ עס איז געוועזן ווייא פאלאצין גרויסע אונ אויף איטליכן פאלאץ איז געוועזן א טארעם אונ אויף איטליכן טארעם איז געוועזן א מלאך א שומר:

(יא) בעת די יודין זענען געוועזן אין מצרים אז א יודעשע אשה האט געשפירט דאס זיא גייט האבין דאס קינד איז זיא מיט כל כחות געגאנגען אין פעלד אונטר א עפיל בוים, אונ זיא האט דארט געהאט דם קינד אן א הייוזין, אונ באם זיא האט גיזעהן אז דם קינד איז א אינגיל האט זיא דם קינד איבר געלאזט אויף דעם פרייען פעלד, דען זיא האט געזאגט איידר איך זאל אים נעמען אהיים דאס די מצרים זאלען עס טייטען. ווייל איך עס דא איבר לאזן אויף דעם אייבערשטינס השגחה ווי ער וועט ווילען אזו וועט מיט מיין קינד זיין אונ ווי די מוטר איז געגאנגען מיט איר ביטער הארץ אוועק געגאנגען, איז כביכול דער אייבערשטער בכבודו ובעצמו געקומען צו דעם קינד ער האט דאס אפ געשניטן דאס אפילע ארום געוואשן עס איין געהילט עס אונ האט עס מזמין געוועזן צוויי שטיינר פון איין שטיין האט דאס קינד געצויגען האניק, אונ פון דעם אנדערן שטיין האט דם געצויגען מילך, אזו האט זיך גפירט מיט אלע יודעשע זכרים ביז דאס זייא זענען אביסעל אויף געוואקסן זענען זיי געקומען גאנצע סטאדעס אונ יעדעם קינד האט גלייך גיטראפען צו דעם הויז פון זיינע עלטערן, די עלטערן האבען דם קינד גיפרעגט ווער האט דיך אויף דעם פרייען פעלד געהאדעוועט האט דם קינד מיין ניט געוויסט צו ענטפערן, נאר דאס א שיינר בחור האט אים אלעס דערלאנגט אונ געגעבן, בעת קריעת ים סוף האט זיך דר אייבערשטער בעוויזן אין דעם זעלבינע געשטאלט האבען די אלע קינדר געטאט אונ געוויזן מיט דעם פינגער, אט דאס איז דר בחור וואס האט אונז אויף געהאדעוועט, אונ זייא האבען אלע געשריגען זה אלי ואנוהו:

(יב) דיא זייגעדיגע קינדר בעת זיי זענען געלעגען ביי

די מוטערס בריסט אונ האבן געזויגן וויא זייא האבן דער וועהן דעם אייבערשטן האבן זיי ארוס געלאזט די בריסט פון מויל זייא האבן אויף געהויבן די קעפעלעך אונ גיטייט מיט די פינגערלעך אונ געשריגען מיט איין קול זה אלי ואנוהו:

(יג) די בייכר פון די מעוברת'דיגע ווייבר איז געווארן ביי קריעת ים סוף דורך זיכטיג ווי אפיינר קריסטאל דס די קינדר פון אינוויייניג האבן אלעס געזעהן אונ זיי האבן אין די מוטערס בייכער געזאגט שירה:

(יד) אז אקינד הט געוויינט, הט די מוטר אום געצויגן די האנט אונ האט גענומען פון ים א עפיל אדר אמילגרוים אונ הט געגעבן דעם קינד, זיי האבן נאר געזאגט די זאך וויילען מיר, איז די זאך שון באשאפען געווארן, רבי שמעון זאגט אפילו זייא האבן גאר ניט גערעט זיי האבען נאר געטראכט פון דיא זאך איז דיא זאך שוין באשאפן געווארען:

(טו) אז אקינד איז געוועזן דארשטיג האט דיא מוטער אן געשעפט אקריגעל וואסער פון ים אונ האט אים געגעבן טרינקען, אונ דיא וואסער איז געוועזן זיס אונ געשמאק:

(טז) די ערב רב האבן נישט געזעהן די שכינה זיי האבן נאר געזעהן די טריט פון די מלאכים:

(יז) דר רוח הקודש הט גרועט אויף די יודן דס אלע צו זאמן גלייך ווי מיט איין קול האבן געזאגט שירה:

(יח) גאט האט אוואונק געטאהן צום לאנד מצרים, הט זיך דיא לאנד אויף געהויבן, האבען אלע מצרים געזעהן וויא זייערע ברידער ווערען דער טרונקען אין ים:

(יט) דתן אונ אבירם האבן ניט געוואלט ארוס גיין פון מצרים, ווי זיי האבן געזעהן די נסים פון ים, זענן זיי געקומן צום ים, הט גאט געשפאלטן דעם ים נאך אמאהל נאר פון זייערט וועגן:

(כ) די וואלין פון ים האבן אום געזעהן ווי פערד נקבות, אונ די פערד פון דיא מצרים זענען געוועזן זכרים, פערד האבן ליב זנות, זענען די זכרים געלאפן צו דיא נקבות, האבן זיי אריין געשלעפט די מצרים וואס האבן גערייטען אויף זייא אין ים, אונ זענען ביידע דער טרונקען געווארען:

(כא) דר מצרי האט געזאגט צום פערד געכטן האב איך דיך געצויגן צום ים אונ דו האסט ניט געוואלט גיין, איצט שלעפסטו מיך צום ים אונ ווילסט מיך דר טרונקן, האט דר פערד געזאגט רמה בים. דס הייסט דאה מה בים. זעה נאר ווער עס איז דא אין ים, דר הערר פון דער וועלט איז דא אין ים:

(כב) פריער האבן די פערד געצויגן די רייט וועגן איצט האבן די רייט וועגען געצויגען די פערד:

(כג) דר גענעראל איז צו געבונדן געווארן צום פערד, אונ דר פערד צום גענעראל, זייא האבן זיך ניט געקענט אפ שיידן איינר פון אנדערן, אונ זענען צו זאמן דר טרונקן געווארן, די וואסר האט זייא געהויבן אין דר הייך אונ זענען אראפ צום גרונט:

(כד) די וואסר הט מלחמה געהאלטן מיט די מצרים מיט חכמת, די רשעים איז שווער אן געקומן דר טוט זיי האבן זיך געדרייט אויף איין ארט אזוי ווי אשטרוי דיא מיטעלע זענן אראפ אין וואסר אזוי ווי אשטיין, די פרומע זענן אראפ געשווינטר צום גרונד אזוי ווי בלייא:

(כה) דר עמוד אש הט היס געמאכט די ערד, אז דיא קלאהן פון די פערד זענן פר טריקונט געווארן אונ אראפ געפאלן, הט זיי אן געהויבן ברענן די פיס זענען זיי געלאפן אין ים זיך אפ קיהלען:

(כו) דר ים הט ארוס געווארפן די מצרים אויף דר יבשה, אונ די יבשה הט זיי צוריק אריין געווארפן אין ים, דר ים הט געזאגט צו די יבשה די מענטשן זענען פון דיר געקומן נעם זיי צו דיר צוריק, אונ די יבשה הט געזאגט צום ים דו האסט זיי גהרגת דארפסטו זיי באגראבן איך האב מורא צו פר דעקן זיי, איך האב אמאל צו גענומן דיא בלוט פון איין מענטש, פון הבל, האט גאט מיך געפלוכט וויא אזוי וועל איך איצט צו נעמען אזו פיל מענטשן, האט גאט געשוואורן צו די ערד, ער זאל מער ניט משפטן אונ ניט שטראפן פר די מענטשן וואס זי וועט איצט צו נעמען, איז געווארן אנס דיא ערד האט איין געשלונגן אלע טויטע מצרים:

(כז) ווען דר ים הט ארוס געווארפן די מצרים אויף דיא יבשה, זענן זייא נאך ניט געוועזן אין גאנצן טויט, זייא האבען נאך אביסעל געלעבט, יעדער יוד איז צו געגאנגען צו זיין מצרי וואס האט אים געפייניגט אונ געשלאגן, אונ הט געזאגט צו איהם, דו געדענקסט ווי דו האסט מיך געשלאגן, איצט זעה דיין סוף, אונ איך זעה אויף דיר אנקמה:

(כח) די מצרים זענען גוועזן מכשפים, זענן פיל פון זיי מיט כשוף ארוס פון ים, הט דר ים געזאגט ווי קען איך אוועק לאזן די מענטשן וואס גאט הט זיי מיר געגעבן צו בהאלטן, איז דאס וואסר פון ים געלאפן אונ האט זייא צוריק אריין געשלעפט אין ים אונ הט זיי באלד געהרגת:

(כט) ווען דער ים איז געשפאלטען געווארן איז געווארן פינסטער, דער הימעל איז באדעקט געווארן מיט אפינסטערניש, די שטערין זענען פינסטר געווארן, אלע בעלייכטונגן פון הימל זענן פינסטער געווארן אונ עס איז געווארן גרויסע דונערן אונ בליצן אונ עס הט גערעגינט מיט שטורעם אונ דיא אלע קאנאלין פון אונטען זענען גיעפינט געווארען:

(ל) די מצרים זענן געשלאגן געווארען ביי דעם ים מיט צוויי הונדערט אונ פופציג מכות, דיא מצרים וואס זענן געוועזן אין מצרים זענען אויך דאמאלס געשלאגען געווארען מיט צוויי הונדערט אונ פופציג מכות, אונ איינער האט געזעהן דעם אנדערען:

(לא) צוויי מכשפים זענען געוועזן אין מצרים, יוחני אונ ממרא האבן זיי זיך געמאכט פליגל מיט כשוף אונ זענן געפלויגן אין דר הייך, הט דר מלאך גבריאל גזאגט צו השי"ת נאט מיט דיין פיל גרויסקייט זאלסטו צו ווארפן די וואס שטייען אויף געגען דיר, הט השי"ת געזאגט צום מלאך מיכאל גיי שטראף זיי, הט מיכאל זיי גנומן ביי די האר פון קאפ אונ הט זיי אריין געווארפן אין וואסער:

(לב) ווען די יודן זענן אריין געגאנגן אין ים, איז דער מלאך גבריאל מיט געגאנגן אונ האט זייא ארום גערינגעלט ווי אמויער אונ הט זיי געהיט אונ האט אום גערופן צו די וואסר וואס אין די רעכטע זייט למען השם איר זאלט היטן דיא יודן. ווייל זיי וועלן נעמן די תורת פון די רעכטע האנט פון גאט, צו די וואסר וואס אין די לינקע זייט הט ער געזאגט למען השם איר זאלט היטן די יודן ווייל זיי וועלן לייגן תפילין אויף די לינקע האנט, צו די וואסר וואס פון פארינט הט ער געזאגט למען השם

שיר

איר זאָלט הישן די יודן נוויל די זענען פון פאַרינט געמתמת מיט דעם ברית מילה, צו די וואַסר וואָס פון אינטן האט דר געזאָגט, למען השם איר זאָלט היטען די יודן נוויל זיי האבן אינטען דעם קשר פון תפילין, אונ זייא האבן ציצית פון אַלע פיר זייטן:

(לג) די צוויי מחנות זענען געשטאַנן נעבן ים, פון פאַרינט די מחנה יודן, אונ פאַראויס פאַר זיי איז געוועזן אַפייערדיגע זייל וואָס הט באַלויכטן די מחנה, אונטר די יודן איז געוועזן אַוואָלקענדיגר זייל. אונ אונטער דעם זייל איז געוועזן די מחנה מצרים. ביי דיא מחנה מצרים איז געווען פינסטער, אונ די מצרים האבן געזעהן דורך דעם וואָלקן ווי ביי די יודען איז ליכטיג אונ זייא עסען אונ טרינקן אונ פרייען זיך, האבן די מצרים געוואָרפן אויף די יודן פיילן אונ שטיינער אונ דער וואָלקן האט זיי אַריין גענומען אין זיך:

(לד) ווען דר לעצטר פון די יודן איז אַרוס געגאַנגן פון ים איז דר לעצטר פון די מצרים אַריין געגאַנגן אין ים, אונ די מלאכים האבן אויף זיי געשאָסן מיט פיילען אונ געוואָרפן שטיינער אונ פייער מיט שוועבל:

(לה) די מצרים זענען פאַר חלשות געוואָרן פון דעם ריח פון ים. עס איז זיי שרעקליך שווער געוואָרן אויף דעם הארץ. דאס זיי האבן ניט געקענט חאַפּען דעם אָטעם:

(לו) אין דער פריא זענען אַלע וואַסערען אונ דער ים צוריק געוואָרען ווי זיי זענען פריער געוועזן, אויך אַפילו די זיסע וואַסר וואָס זיי האבן געוואָלט מיט גיין צוריק אויף זייער אָרט:

שירת הים

דער זוהר הקדוש זאָגט. וועלכער מענטש ער זאָגט דיא שירה (אז ישיר משה) אַלע טאָג מיט כוונה וועט ער זוכה זיין דיא שירה צו זאָגען לעולם הבא. קענען מיר דער פון אָפּ לערנען אַז שביעי של פסח ביי נאַכט וואָס דאמאָלס זענען דיא יודען אַריבער גיגאַנגען איבער דעם ים אונ האבען גיזאָגט שירה. דאַרף מען אַוודאי די נאַכט אויך צו זאָגען דיא שירה מיט גרויס כוונה. איבער דעם האָבען מיר דא גישטעלט דיא שירה אָפען אָרט כדי מען זאָל ניט דאַרפען צו זוכען:

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד נזלים קפאו תהמת בלב־ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה־פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל־נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ׀ ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: פ

ונהגין אנשי מעשה להיות נעורים כל ליל ז' של פסח וקורין הסדר שנמצא בלקוטי צבי:

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְהַלָּל:

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר

בית ישראל

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת דוּ בִּיסְט דֶער גָאט וָואס דַיין שְׁטַארְקֵייט אִיז בַּאפֶעסְטִיגְט הַגָּדוֹל דֶער דָא אִיז גִיאַכְפֶּעֶרְט דוּרְךְ דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין נָאמֶען הַגִּבּוֹר דֶער דָא אִיז שְׁטַארְק צוּ אֵייבִּיג וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ דֶער דָא אִיז פָארְכְטִיג מִיט דַיין פָארְכְטִיקֵייט:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב דֶער מֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶער דָא זִיצְט אוֹיף אֵיין הוֹיכֶער אוּנ אֵיין דֶר הוֹבֶּענֶער שְׁטוּל: שׁוֹכֵן דֶר וָוס רוּעֶט צוּ אֵייבִּיג זַיין נָאמֶען אִיז דֶער הוֹיבִּין אוּנ הֵיילִיג אוֹיךְ שְׁטֵייט גִשְׁרִיבֶּן אִיר צַדִּיקִים זִינְגְט פוּן וֶועגִין גָאטְס הִילְף צוּ דִי רֶעכְטְפַארְטִיגֶע אִיז שֵׁיין זֵיי זָאלֶן לוֹיבֶּן וָוארוּם זֵיי פַרְשְׁטֵייעֶן וָואס גָאט אִיז: בְּפִי דוּרְךְ דֶעם מוֹיל פוּן דִיא רֶעכְט פַארְטִיגֶע וֶוערְסְטוּ דֶער הוֹיבִּין וּבְשִׂפְתֵי אוּנ דוּרְךְ דִי רֵייד פוּן דִי צַדִּיקִים וֶוערְסְטוּ גִירִימְט וּבִלְשׁוֹן אוּנ דוּרְךְ דֶעם צוּנְג פוּן דִי חֲסִידִים וֶוערְסְטוּ גִיהֵיילִיגְט וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים אוּנ צְוִוישֶׁן הֵיילִיגֶע ,וֶוערְסְטוּ גְלוֹיבְּט:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת אוּנ צְוִוישֶׁען אֵיין זַאמְלוּנְג פִיל טוֹיזִינְט פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶוערְט דַיין

משלי חכמים

דֶער טַעַם מִיט אַ מָשָׁל פַאר וָוס דֶער „חַזָּן" הֵייבְּט אָן אִין יוֹם טוֹב „הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת וכו':

בִּכְדֵי מִיר זָאלִין נִיט זָאגִין חָלִילָה וָוס דַארְפִין מִיר הַיינְט דִי יָמִים טוֹבִים, וֶוען מִיר גֵייעֶן נִיט עוֹלֶה רֶגֶל זַיין, אִין הַיינְט זֶעהִין מִיר נִיט קֵיין נִיסִים, אַזוֹי וִוי יִרְמִי' אִין דָנִיאֵל הָאבֶּן נִיט גִיזָאגְט אִין זֵייעֶר תְּפִלָּה דִיא וֶוערְטֶער „הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא", וַוייל אִין גָלוּת זֶעהִין מִיר נִיט קֵיין גְבוּרוֹת וְנוֹרָאוֹת, זֶענִין אָבֶּער גִיקוּמֶען דִי אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. אִין הָאבֶּן צוּרִיק גִיהֵייסִין זָאגֶן „הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא" וַוייל דָס גוּפָא אִיז גְבוּרוֹת וְנוֹרָאוֹת וִוי אַשְׁוַואכֶע שֶׁעפֶעל

וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים: לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל, בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

משלי חכמים

האָט אַקִיוּם צְווישֶׁן אַזוֹ פִיל חַיוֹת, דֶר דוּבְּנֶער מַגִּיד זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה אִיז דָם מְמַתִּיק מִיט אמשל אַרֵייכֶר מַאן הָאט גִישִׁיקְט זַיין זוּהְן לֶערְנֶען אִין אוּיסְלַאנְד אִין הָאט אִיהְם אִין גַאסְט הוֹיז אָהְן גִידוּנְגֶען עֶסִין, אוּנ טְרוּנְקֶען אִין אַלֶע זַאכֶען וָוָס אַרֵייכֶר מֶענְשׁ דַארְף אַנַאנְץ יָאהְר הָאבֶּען, פִיר יֶוֶענְד דוּבֶּעל, עֶס אִיז אַוֶועק אַצַייט דָם דֶער רַייכֶער זוּהְן אִיז קְרַאנְק גִיוָוארְן, עֶר הָאט נִיט גִיגֶעסִין, נִיט גִיטְרוּנְקֶען, דֶר ווִיהְרְט פוּן גַאסְט הוֹיז הָאט גֶערוּפֶן דִי גְרֶעסְטֶע דָאקְטוֹירִים אִין הָאט דֶעם גְבִיר׳ס קִינְד, עֶרְנֶ־ט נָאר מִיט פֶערְשִׁידִינֶע רְפוּאוֹת, דִי קְרַאנְקְהֵייט הָאט זִיךְ אַזוֹ פֶערְצֶעגֶערְט מֶעהְר פוּן אַ הַאלְבּ יָאהְר, בִּיז עֶנְדֶע דִי בֶּעשְׁטוּמְטֶע צַייט פוּן דֶעם רַייכֶן מַאן

בית ישראל

נָאמִין אוּנְזֶר קִינִיג גִילוֹיבְּט אִין אִיטְלִיכֶן דוֹר שֶׁ דֶען דָם אִיז דָם שׁוּלְדִיקֵייט פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענֶשׁ צוּ דַאנְקֶען דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין צוּ לוֹיבִּין צוּ בַּאשֵׁיינֶען צוּ דֶער הוֹיכִין צוּ בַּאשֵׁיינֶען צוּ לוֹיבִּין צוּ הוֹיךְ לוֹיבִּין אוּנ צוּ בַּארִימֶען נָאךְ מֶער אַז דִי בֵייד פוּן גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ פוּן דַיין גִיזַאלְבְּטִין קְנֶעכְט דָוִד הַמֶּלֶךְ וָוָס עֶר אִיז גִוֶועזֶען דֶר זוּן פוּן יִשַׁי: יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ עֶס זָאל וֶוערִין גִילוֹיבְּט אוֹיף אֵייבִּיג דַיין הֵיילִיגֶער נָאמֶען אוּנְזֶער מֶלֶךְ דוּ שְׁטַארְקֶר גָאט אוּנ דֶער הֵיילִיגֶער מֶלֶךְ אוֹיפִין הִימֶעל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד וַוייל צוּ דִיר אִיז שֵׁיין גָאט וָוָס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אוּנ צוּ דִיר אִיז שֵׁיין מִיר זָאלֶען צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבִּין מִיט לוֹב אוּנ מִיט גִזַאנְג דֶען אִין דִיר אִיז שְׁטַארְקֵייט אוּנ גִיוֶועלְטִיקֵייט וָואס צוּ דִיר אִיז אֵייבִּיקֵייט אוּנ גְרוֹסְקֵייט אוּנ שְׁטַארְקֵייט פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ רִימוּנְג אוּנ שֵׁיינְהֵייט אוּנ אַלֶע הֵיילִיקֵייט אוּנ אַלֶע קִינִיגְרֵייךְ אִיז צוּ דִיר גָאט. אַלֶע בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ דַאנְקוּנְג פוּן אִיצוּנְד בִּיז אִימֶר אוּנ אֵייבִּיג אִיז אַלְץ צוּ דִיר גָאט: בָּרוּךְ גִלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנ גְרוֹיסֶער מֶלֶךְ וָואס דוּ בִּיסְט גִלוֹיבְּט מִיט פִיל שְׁבָחִים דוּ שְׁטַארְקֶער גָאט וָואס אַלֶע מֶענְטְשִׁין דַאנְקֶען צוּ דִיר דוּ בִּיסְט דֶר הַאר וָוָס אַלֶע מֶענְטְשֶׁן דֶער צֵיילֶען דֵיינֶע ווָאוּנְדֶער וָואס דוּ הָאסְט אוֹיסְגִיקְלִיבֶּען דִי יִשְׂרָאֵל זֵיי זָאלֶען צוּ דִיר זִינְגֶען אוּנ לוֹיבֶּן דוּ שְׁטַארְקֶר מֶלֶךְ וָוָס דוּ לֶעבְּסְט אֵייבִּג אוּנ אֵייבִּג:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא. מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא, וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא, וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו"ח בָּרוּךְ, יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם. בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

בית ישראל

ברוך: גלויבט ביסטו אונזער שטארקער גאט דער קיניג פון דער גאנצער וועלט ווס ער האט בשאפן די ליכט פון טאג די פינצטערנעש פון דער נאכט ער מאכט שלום צווישן די מלאכים ווס זיינן פון פייער מיט די מלאכים ווס זיינן פון וואסר אונ דו ביסט דער באשעפער פון אלס ווס אויף דער וועלט איז: אור עולם דס אייביגע ליכט איז באהאלטין אין דעם אוצר פון דאס אייביגע לעבן אורות מאופל דאס עס זאל ווערען ליכט פון דער פינצטערניש האט גאט גיזאגט אונ עס איז גווארין:

משלי חכמים

מיט דעם וויהרט, איז ער גיפאהרין מיט גרוס פאראד אב גענומען זיין זוהן אהיים, אין וויל באצאהלין דעם וויהרט נאר פונף־הונדערט רוביל, דער רייכער מאן ערקלערט דעם וויהרט: דס איך בין משוה גיוואהרן טויזענד רובל א יאהר פיר עסין, טרינקען, קליידן א. ז. וו. אבער ווען ער איז אהאלב יאהר קראנק גיוועזין האט זיין זוהן נים גיגעסין, נים גיטרונקען, אין קיין הלבשה נים גידארפט, אבער דר וויהרט לאכט זיך אויס פאן דעם רייכן מאן, אין זאגט צו איהם, די האסט אגרויסען טעות, מיר קומט פאן דיר צוויי־טויזענד פונף־הונדערט רוביל, דא האסט די אצעטיל ווס איך האב באצאהלט די דאקטוירים פיר וויזיטן, פיר קאנסאליום, דאס האב איך באצאהלט פיר מעדעצינען וועלכעס דאס קאסט פוהל מעהר פאן עסין, טרינקען אין קליידען, איהר דארפט אליין פערשטיין אז אייער זוהן האט נים גיקאנט לעבען אין אזא קראנקהייט אהנע עסין ווען מען בענוצט זיך נים מיט די פערשידינע מעדעצינען, וועלכע האבן איהם גיגעבען קרעפטין איבער צו טראגין די קראנקהייט, גיוויינטליך נאך דיזען ערקלערונג האט גלייך דער רייכער מאן אב גיצאהלט דעם וויהרט זיינע צוויא־טויזענד פונף־הונדערט רוביל, אונד יעקטמרע שיינע מתנות גיגעבין מיט פיהל דאנקבארקייט. דס זעלבע זאגט דער דובנער מגיד ז"ל איז דער נמשל. ווען מיר זענין גיוועזין אין ארץ ישראל דאס בית המקדש איז געשטאנען, זענין מיר גיוועזין געזינד אין שטאריק אין די ניסים האט מען גיזעהין שטאריק אין גיקאנט פערטראגין, אבער היינט בעונותינו הרבים ווען מיר זענען שלאף, אונז שמעקט נים קיין זאך, אונז דאכט זיך, דאס חלילה די השגחה איז אב גיטאהן פון אונז — אבער באמת איז היינט די ניסים גרעסער ווי דאמאלס, אונזער קיום היינט איז מעהרע ניסים וויא דאמאלט ווען מיר פלעגין עולי רגל זיין, מיר זענען היינט שטאריק שלאף מיר דארפן פיהל רפואות, אין דיא רפואות איז אבלינדע זאך, די ניסים זעהין מיר נים מיט די אויגן, אבער מיט דעם שכל דארפין מיר פערשטעהין אז די היינטיגע ניסים זענען גרעסער, ביי אזא שלאפקייט האבען מיר נאך קיום אויף דיא וועלט אין דיא היילינע ימים טובים ווס אין זיי איז משפיע גיווארען פיעל חסדים צו יודין, אין די זענין א אנדענקונג (א זכר) אויף פיהל ניסים וואס מיר לעבין איבער אין גלות, דעריבער הייבן מיר אהן בעצימות עוזך כו׳ הגבור לנצח והנורא בנוראותיך, אז דיא הויפט גבורות ונוראות זעהין די מבינים נור אין גלות, ווס דער קיום אונזערר איז נאר בנס, מיר זאלן זוכה זיין צו קרוגען ארפיאה שלימה, צו זעהין דיא ניסים מיט דיא אויגען וויא דאמאלס אין די צייט פאן בית המקדש במהרה בימינו אמן:

וַיּוֹשַׁע שׁוֹשַׁנֵּי פֶּרַח, מַזְרִיחַ מְאוֹרִים. שְׁמָרָם כְּאִישׁוֹן
כְּרָדְפוּ אֲחוֹרִים. בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם: וַיַּרְא
מִשְׁפַּט מִסְתּוֹלֵל, בּוֹ לְהַלְעֵז. מְמַשֵּׁךְ מִפֶּרֶךְ, בְּיָד רָמָה
לְהָעֵז. בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לוֹעֵז: אָז יָשִׁיר, עָנָיו וְסִיעָתוֹ.
לְהַקְדִּישׁוֹ. עֻזּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ. הָיְתָה יְהוּדָה, לְקָדְשׁוֹ:
שִׁמְךָ עַל כֹּל, יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ. מוֹשָׁבְךָ בָּרוּם, וְהִלּוּכְךָ
בַּקּוֹדֶשׁ. עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קוֹדֶשׁ.
קָדוֹשׁ: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ, שׁוֹרְרוּ לוֹ מַקְהֵלוֹתָיו. וְשׁווּ, הוֹד
וְהָדָר, בִּתְהִלּוֹתָיו. יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: יְיָ, נִגְלָה לְעַמּוֹ,
הֱיוֹת כְּנוֹס. נוֹזְלִים צָגוּ, כְּמוֹ נֵד לִכְנוֹס. הַיָּם רָאָה וַיָּנוֹס:
מַרְכְּבוֹת בּוֹגֵד, בּוֹלְעוּ בְּסוּף וְשִׁיחוֹר. בִּנְהָרִים חָרָה אַפּוֹ,
וְנֶהֶפְכוּ סְחַרְחוֹר. הַיַּרְדֵּן, יִסּוֹב לְאָחוֹר: תְּהוֹמוֹת רָגְזוּ,
וַיֶּהֱמוּ גַּלִּים. רָאוּךָ מַיִם, מֵאֵימָתְךָ חָלִים. הֶהָרִים רָקְדוּ
כְּאֵילִים: יְמִינְךָ, יֶשַׁע הֶהִישָׁה, בְּעֵת רָצוֹן. יִרְעֲשׁוּ
הֶהָרִים, וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן. גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: וּבְרוֹב
צִדְקָתְךָ, מַפַּלְתָּם תִּקְנוֹס. צוֹלָה חָרְבִי, וְנַהֲרוֹתֶיהָ תֶּאֱנוֹס,
מַה לְּךָ הַיָּם, כִּי תָנוּס: וּבְרוּחַ חֲזָקָה, סְעַרְתָּם סְחַרְחוֹר.

בית ישראל

וַיּוֹשַׁע שׁוֹשַׁנֵּי גָאט הָט גִיהָאלְפֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֶענִין גִיגְלִיכֶען צוּ דִי רוֹזִין אוּנ עֶר מַאכְט
שַׁיינִין דִי זוּן אוּנ דִי לְבָנָה עֶר הָט זֵיי גִיהִיטֶען וִוי דָס שְׁוַוארְץ אַפִּיל פוּן אוּג אַז פַּרְעֹה
הָט זֵיי נָאךְ גֶעיָאגְט פוּן הִינְטִין אַז דִי יִשְׂרָאֵל זֶענִין אַרוֹס גִינַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם וַיַּרְא גָאט הָאט
גִיזֶעהְן דָס רוֹבוּנְג פוּן דִי מִצְרַיִם אוּנ פַּרְעֹה וָוס הָט גִיטְרַאכְט אוּנ גִישְׁפֶּעט אוֹף אִים צוּ מִשְׁפְּטִין
פַּרְעֹה אוּנ דִי מִצְרַיִם דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען וָוארִין אוֹם גִיצוֹגֶן פוּן שְׁוֶוערֶע אַרְבִּיט אוּנ הָאבֶּן זִיךְ אַיין
גִיזַאמִילְט מִיט הוֹךְ שְׁטַארְקֵייט דָס הוֹז גִיזוּנְד פוּן יַעֲקֹב פוּן דֶעם פָאלְק מִצְרַיִם אָז יָשִׁיר דֶענְסְט
מָאל הָט משֶׁה מִיט דִי יִשְׂרָאֵל גִיזָאגְט שִׁירָה צוּ גָאט אוּנ הָאבֶּן אִים גִיהֵיילִיגְט דָס שְׁטַארְקֵייט
פוּן זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד דָס מֵיינְט מֶען דִי חֲסָדִים וָוס עֶר טוּט הָיְתָה שֵׁבֶט יְהוּדָה הָט גִיהֵיילִיגְט
גָאט אוּנ אִיז אַרַיין גִישְׁפְּרוּנְגֶען אִין יַם אַרַיין צוּם עֶרְשְׁטֶן שִׁמְךָ דַיין נָאמֶן זָאל דֶער גְרֵייסְט אוּנ
גִיהֵיילִיגְט וֶוערֶן זָיי דִי וֶוערְטֶר הָאבֶּען דִי יִשְׂרָאֵל צוּ אִים גִיזוּנְגֶן יְיָ נִגְלָה גָאט הָט זִיךְ אַנְטְפְּלֶעקְט
צוּ זַיין פָאלְק עֶר זָאל זֵיי בַּאשִׁיצֶן דִי רִינֶעדִיגֶע וַואסֶר זֶענֶן גִיבְּלִיבֶּן שְׁטֵיין וִוי אַמוֹעֶר אוּנ הָאבֶּן
זִיךְ אַיין גִיזַאמִילְט דֶר יַם הָט דֶר זֶעהְן דֶעם נָאמֶן פוּן גָאט אִיז עֶר אַנְטְלָאפֶן הִינְטֶער זִיךְ מַרְכְּבוֹת
דִי רֵייד וֶועגִין פוּן דֶעם פֶעלְשֶׁר זֶענֶן וָוארֶן אַיין גִיזוּנְקֶן אִין יַם אוּנ אִין דֶעם נִילוּס דִי טַייכֶן
הָט עֶר גִיטְרִיקִינְט מִיט צָארֶן אוּנ זֶענֶן פַר קֶערְט גִיוָוארֶן אַרוּם אוּנ אַרוּם אוּנ דֶר יַרְדֵן הָאט זִיךְ
גִירִינְגִילְט אַהִינְטֶער דִי אָפּ גְרוּנְדֶען זֶענֶען וָוארֶן דֶר צִיטֶערְט יְמִינְךָ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט הָט גִיטָאן
אַיילֶען צוּ הִילְף אִין דֶר בַּאוִוילִיגְטֶער צַייט עֶס הָאבֶּען גִיטָאן שְׁטוּרֶעמֶן דִי בֶּערְג אוּנ אַלֶע זַיילֶן
הָאבֶּן זִיךְ דֶר שְׁרָאקֶען וּבְרוֹב אוּנ מִיט דַיין פִיל גִירֶעכְטִיקֵייט הָאסְטוּ גִיטָאן קַנְסֶען זֵייעֶר מַפָּלָה

חוֹמָה וּמְסִלָּה, לְעַמְּךָ תִּבְחוֹר. הַיַּרְדֵּן תִּסּוֹב לְאָחוֹר:
אָמַר. קִבֵּץ כְּעָמִיר, שָׂרֵי אֱוִילִים. קְלַע נַפְשׁוֹתָם, חֶפְצוֹ
לְהַשְׁלִים. הֶהָרִים, תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים: נָשַׁפְתָּ חֲמָתְךָ, תִּבְעַר
פְּנִימִי וְחִיצוֹן. חֶלֶד הִתְפּוֹרְרָה, תָּוֶךְ וְקִיצוֹן. גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי
צֹאן: מִי כָמֹכָה, זְמִיר עָרִיצִים, יַעֲנֶה בְּמֶרֶץ. זְרוֹעֲךָ
חָשַׂפְתָּ, וְהִתְמוֹטְטָה הָאָרֶץ. מִלִּפְנֵי אָדוֹן, חוּלִי אָרֶץ:
נָטִיתָ קַשְׁתֶּךָ, רֹאשׁ פְּרָזָיו לִנְקוֹב. קִרְיוֹת מִבְצָרִים,
נֶחְשְׁבוּ לִרְקוֹב. מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: נָחִיתָ וְנֵהַלְתָּ, עַם
עֲמוּסֵי מֵעַיִם. וְלֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם, דְּגַן שָׁמָיִם. הַהוֹפְכִי
הַצּוּר, אֲגַם מָיִם: שָׁמְעוּ אָמְצְךָ, כָּל אַפְסֵי תְהוֹמָיִם. אֶדֶר
הוֹדְךָ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. בְּתִתְּךָ חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם: אָז
מָצְאוּ אָבוֹת חֵן, וּבְצִלְּךָ לָנוּ. אָנָּא הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ.
לֹא לָנוּ, יְיָ, לֹא לָנוּ: תִּפּוֹל צָרָה בַּעֲדִינָה, מֵאֱנוֹשׁ לֶאֱבוֹד.
צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. בְּיִרְאָה אוֹתְךָ לַעֲבוֹד. כִּי לְשִׁמְךָ, תֵּן
כָּבוֹד: תְּבִיאֵמוֹ אֲגֻדִּים יַחַד, לִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ. וְתִטָּעֵמוֹ
בְּהַר צְבִי קוֹדֶשׁ, נַחֲלָתֶךָ. עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: יְיָ

בית ישראל

מה לך וואס איז דיר דו ים וואס דו אנטלופסט ובורח אונ מיט דעם שטארקען ווינט האסט דו געשטורעמט אז זיי זאלען מאכען ארום לעדיג ווי אמוער אונ איין וועג אין ים צו דיין פאלק האסט דו געטאן אום דער ווייל אוך דער ירדן האט זיך געקערט אהינטער אמר ער הט געזאגט פרעה אונ הט איין געזאמלט ווי גאט הט געשליידערט זייערע לייבער צו אום לאזען אויף די מצרים גאר זיין באנגער דו האסט געווייעט מיט דיין אטום דיין גרים צארן הט פר ברענט די מצרים וואס זענען געוועזן איינווייניג אין מצרים אונ די וואס זענען געוועזן אום ווייניג אויף דעם ים מי כמוכה ווער איז אזוי ווי דו דם דו האסט פר שניטען אונ געפייניגט די שטארקע רשעים מיט געשווינדיקייט דיין שטארקייט האסטו אנטפלעקט אונ עס איז ווארן גענייגט אויף דער ערד פר דעם האר גאט וואס הט באשאפען די ערד נטית דו האסט גענייגט דיין בויגן צו די העכסטע גבורים וואס זענין געזעסין אין אפענע שטעט צו לעכערען זיי די שטעט אונ די פעסטע שטעט זענין געאכט געווען זיי פר פולט פון פר דעם גאט פון יעקב נחית דו האסט געפירט אפאלק וואס זענען גלייך ווי א קינד וואס מען טראגט אין בויך שמעו זיי האבען געהערט דיין שטארקייט אז מצאו דענסט מאל אז דו האסט געהייסען מאכען איין משכן האבען געפונען אונזערע עלטערן חיין אין דיין שאטען האבען זיי איבער גענעכטיגט מיר בעטען קוק נון מיר זענען אלע דיין פאלק דרום טוא דם פון דיין כבוד וועגען אונ ניט פון אונזערט וועגען צוה שאף די הילף פון יעקב כדי זיי זאלען דיך דינגען מיט פארכט נאר צו דיין נאמען גיב כבוד תביאמו דו זאלסט זיי ברענגען אלע אין איינעם צום אן ברייטונג פון דיין רוואונג דאס איז דאס בית המקדש אונ זאלסט זיי פלאנצען אויף דעם גלוסטיגען בארג דיין הייליג ארב פון וועגען דעם גינאד פון אברהם אונ די ווארהייט פון יעקב ה׳ מלך גאט די ווס האפען אויף דיר אונ נעמען אן דעם יאך פון דיין קיניגרייך אויף זיי בעטען

מקויך מקבלים עול מלכותך, עליהם. נא היה סתר למו, מפני שודדיהם. למה יאמרו הגוים. איה נא אלהיהם: כי בא, נוגש וכל חילו, במים. נא שית איביך, למורש קפוד, ואגמי מים. וידעו, כי אנחנו עמו, ואלהינו בשמים: חזן כהפלאת לדור ראשון, רוב נסיך. הפלא עם אחרונים, מחכיך וחוסיך. וכל פה יהללך. מה רבו מעשיך. קדוש:

כשחל בשבת

הכל יודוך, והכל ישבחוך, והכל יאמרו. אין קדוש, כיי: הכל ירוממוך סלה, יוצר הכל: האל, הפותח בכל יום, דלתות, שערי מזרח, ובוקע חלוני רקיע, מוציא חמה, ממקומה, ולבנה, ממכון שבתה. ומאיר לעולם כלו, וליושביו, שברא, במדת רחמים: המאיר לארץ ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו, מחדש בכל יום. תמיד, מעשה בראשית: המלך, המרומם לבדו, מאז. המשבח, והמפאר, והמתנשא. מימות עולם: אלהי עולם, ברחמיך הרבים, רחם עלינו. אדון עזנו. צור משגבנו, מגן ישענו. משגב בעדנו: אין כערכך, ואין זולתך. אפס בלתך, ומי. דומה לך: אין כערכך, יי אלהינו, בעולם הזה, ואין זולתך, מלכנו, לחיי העולם הבא. אפס בלתך, גואלנו, לימות המשיח. ואין דומה לך, מושיענו, לתחית המתים:

אל, אדון, על כל המעשים. ברוך ומבורך, בפי, כל נשמה. גדלו וטובו, מלא עולם. דעת ותבונה, סובבים אותו: המתגאה, על חיות הקדש. ונהדר בכבוד, על המרכבה. זכות ומישור, לפני כסאו. חסד ורחמים, לפני כבודו: טובים מאורות, שברא אלהינו. יצרם, בדעת, בבינה ובהשכל. כח וגבורה, נתן בהם. להיות מושלים, בקרב תבל:

כשחל בחול

המאיר לארץ, ולדרים עליה, ברחמים. ובטובו, מחדש בכל יום, תמיד, מעשה בראשית: מה רבו מעשיך, יי. כלם, בחכמה עשית, מלאה הארץ, קנינך: המלך, המרומם לבדו, מאז, המשבח, והמפאר, והמתנשא, מימות עולם: אלהי עולם, ברחמיך הרבים, רחם

בית ישראל

מיר דיך זאלסט זיין צו זיי איין פאר בארגעניש אונ זיי זאלען וויסען אז אונזר גאט איז אין הימל אזו ווי דו האסט געוואונדערט צום ערשטען דור דיינע פיל צייכען מאך אויך וואונדר מיט די הינטערשטע דורות וואס האפין אויף דיר אונ באשיצען זיך אין דיר אונ איטליכעס מול וועט דיך לויבען אונ וועט זאגען ווי פיל אונ גרוס איז דיינע מעשים דו היילינער גאט:

המאיר דר וואס לייכט מיט דר זון אויף דער ערד כדי די תבואה זאל בעסר וואקסין אונ צו די וואס וואוינען אויף דר ערד כדי זיי זאלן זעהן ווי צו גיין מיט דר בארמקייט מיט זיין גוטקייט בנייט ער שטענדיג אלע טאג די מעשים פון די זעקס טעג בששת ער הט די וועלט בשאפן היינו ער האט גמאכט טאג אונ נאכט אזו איז ביז היינט אלע טאג: מה גאט וויא גאר פיל זיינען דיינע ווערק דו האסט זיי אלע מיט חכמה באשאפן די גאנצע וועלט איז פול דיינע בשעפעניש המלך דר דא איז אליין איין מלך פון דענכאלט אן אונ איז דער הויבן דר וואס איז

עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל, זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב, יָצַר כָּבוֹד, לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן, סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו, קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל

מְלֵאִים זִיו, וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם, בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם, וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה, רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד. נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה, לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ, כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל, אֲשֶׁר שָׁבַת, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִתְעַלָּה. וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תִּפְאֶרֶת עָטָה, לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח, שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ, שָׁבַת אֵל, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת, לַייָ. לְפִיכָךְ. יְפָאֲרוּ. וִיבָרְכוּ, לָאֵל, כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ, יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל

שֶׁבַח, מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר, שֶׁעָשִׂיתָ, יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ, לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם.

בית ישראל

גלויבט אונ דֶר וָוס אִיז דֶר הויכֶן פון אייבֶּגֶע צייטֶין: אֱלֹהֵי אייבֶּגֶר גָאט דֶר בַּארֶם דיךְ איבֶּר אונז. מִיט דַיין פִיל דֶר בַּארִימְקֵייט אונזֶער שְׁטַארְקֶער הֶער אונזֶער שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין בַּאשִׁיצֶר אונזֶער הִילְף אונ בִּיסְט אֵיין שְׁטַארְקֵייט אַרום אונז: אֵל דֶער גְלויבְּטֶער גָאט דֶער וָואס אִיז גְרויס מִיט ווִיסֶען שַׁאפְט עֶר הָאט אָן גִיגְרֵייט אונ בַּאשַׁאפִין דִי לויטֶערְקֵייט פון דֶער זון גָאט דֶער וָואס אִיז גוט עֶר הָאט בַּאשַׁאפִין אַלֶע בְּרוּאִים פון זַיין כָּבוֹד וֶועגִין לִיכְט הָט עֶר גִיגֶעבִּין אַרום זַיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד דִי הֶערִין דָאס זַיינֶען דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים דִי וָוס דֶר הֵייבֶּען דֶעם שְׁטַארְקֶען גָאט זַיי דֶר צֵיילִין תָּמִיד גָאטֶס כָּבוֹד אונ זַיין הֵיילִיקֵייט. תִּתְבָּרַךְ דוּ גָאט אונזֶער גָאט וֶוערְסְט גִילוֹבְּט פון וֶועגִין דִי גִילוֹבְּטֶע וֶוערְק פון דַיינֶע הֶענְט אונ פון וֶועגִין דִי לִיכְטִיקֵייט פון דָאס לִיכְט וָואס דוּ הָאסְט בַּאשַׁאפֶען דְרוּיף זָאל מֶען דִיךְ אֵייבִּיג בַּאשֵׁיינֶען:

תִּתְבָּרַךְ דוּ זָאלְסְט זַיין גִילוֹיבְּט אונזֶער שְׁטַארְקֶר גָאט אונזֶער מֶלֶךְ אונ אונזֶער דֶרלֵייזֶער דֶר וָוס בַּשַׁאפְט דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אונזֶער מֶלֶךְ דַיין נָאמֶן זָאל גִילוֹיבְּט זַיין צוּ אֵייבִּיג דֶר וָוס בַּשַׁאפְט בַּאדִינֶר דָס זֶענֶען דִי מַלְאָכִים וָוס וֶוערֶן אַלֶע טָאג נַיי בַּשַׁאפֶן אונ דִי מַלְאָכִים וָוס זַיי זֶענֶען פון אֵייבִּיג אָן בַּשַׁאפֶן גִיוָוארֶן אונ שְׁטֵייעֶן אַלֶע אִין דֶר הויךְ פון דֶרוֶועלְט אונ לָאזֶען הֶערֶן מִיט פָארְכְט מִיט אַנַאנְדֶר אֵיין שְׁטַארְק קוֹל דִי רֵייד פון דֶעם לֶעבֶּעדִיגֶען גָאט אונ דֶעם מֶלֶךְ פון דֶר וֶועלְט: כֻּלָּם זַיי זֶענֶען אַלֶע גֶעלִיבְּט זַיי זֶענֶען אַלֶע דַיין אויס דֶר ווֵיילְטֶע זַיי זֶענֶען אַלֶע שְׁטַארְק אונ אַלֶע טוּעֶן מִיט פָארְכְט אונ מִיט שְׁרֶעקֶן דֶעם ווִילֶן פון זֵייעֶר בַּאשֶׁעפֶר: וְכֻלָּם אונ אַלֶע עֶפֶענֶען זֵייעֶר מויל מִיט הֵיילִיקֵייט אונ מִיט רֵיינִיקֵייט מִיט לוֹיבּ אונ מִיט גִיזַאנְג אונ זַיי לוֹיבֶּן אונ בַּארִימֶן אונ בַּשֵׁיינֶן אונ הֵיילִיגֶן אונ מַאכֶן קִינִיגֶן: אֶת שֵׁם גָאטֶס נָאמֶען וָואס עֶר אִיז אֵיין גְרויסֶר אונ אֵיין

בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

ע״פ א״ב

וַיּוֹשַׁע אֵל אֱמוּנָה אֻמָּה אַחַת. וַיַּרְא בְּצָרָתָהּ וּמַפְרִיכָהּ יַחַת. אָז גְּאָלָהּ מִפֶּרֶךְ, וְרוּחָהּ נִחַת: וְצַח נוֹצֵחַ נְצָחִים. וְצִחֲצַח צִחְצוּחַ, מְצַחְצְחִים. אָצוּ פוֹצְחִים וּמְנַצְּחִים, לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: עָזִּי, דָּאָה בְּבָחוּר עַל יָמָּה: יְיָ הַמְפוֹאָר בְּפִי, כָּל הַנְּשָׁמָה. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹתָיו, שִׁקַּע בִּתְהוֹמָה: תְּהוֹמוֹת, זָחֲלוּ וְחָלוּ מֵאֵימָתֶךָ. יְמִינְךָ חֲיָלָה, בְּכֹחַ הַדְרָתֶךָ. וּבְרוֹב טוּבְךָ, נִהַגְתָּ רַעְיָתֶךָ: וּבְרוּחַ יָהִיר, וְזָעַפְתָּ יַם סוּף. אָמַר כַּבִּיר, לְהֻמָּם בְּשִׁסּוּף. נָשַׁפְתָּ לְמַעֲנִי, בִּימִין חָשׂוּף: מִי כָמֹכָה מִלְּלוּ בְמֶלֶל. נָטִיתָ נֶגְדָּם, פִּגְרָם לְחַלֵּל. נָחִיתָ סְגוּלִים, עֻזְּךָ לְמַלֵּל: שָׁמְעוּ עַמִּים, וּבְרֶתֶת רוֹפְפוּ. אָז פְּלִילֵמוֹ, בְּרַעַד זוֹלְעָפוּ. תִּפּוֹל צְוָחָה עֲלֵיהֶם, וְיַחְדָּו יָסוּפוּ: תְּבִאֵמוֹ, קִרְיַת חָנָה דָוִד. אֵל רָם וְנִשָּׂא, תַּרְבִּיד. יְיָ יִמְלוֹךְ, שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ, וְשֵׁם עֲדִינָה, תַּאֲבִיד: והחיות וכו׳

בקצת קהלות אומרים אופן זה

יְדוּעֶיךָ שֵׁם, בְּכוֹר גֶשֶׁם. וּבְנִקְיוֹן רַעְיוֹנִים: עֵת פּוּלָּטוּ, וְנִתְמַלָּטוּ. מִכּוּר בַּרְזֶל סוֹנִים: קוֹל נוֹפְפוּ, וְלֹא רוֹפְפוּ. כְּמוֹ אָבוֹת כֵּן בָּנִים: כְּבֵן, יַחַד קוֹל

בית ישראל

שְׁטַארְקֶער אוּנ אַיין שְׁרֶעקְלִיכֶער קֶענִיג עֶר אִיז הֵיילִיג: וְכֻלָּם אוּנ אַלֶע זֶענֶען אוֹיף זִיךְ מְקַבֵּל דֶעם יָאךְ פוּן מַלְכוּת דֶער דָא אִיז אִין הִימֶל אוּנ דֶער עֶלְצְטֶער טוּט גֶעבֶּן רְשׁוּת צוּם קְלֶענְסְטֶן צוּ הֵיילִיגֶן זַייעֶר בַּשֶׁעפֶּער מִיט אַגֶענֶעמְטִיג גִימִיט מִיט אַקְלָאר לָשׁוֹן אוּנ מִיט זִיסְקֵייט אוּנ אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶער שְׁרַייעֶן מִיט אַמָאל קְדוּשָּׁה אוּנ זָאגֶען מִיט פָארְכְט: קָדוֹשׁ דֶער גָאט פוּן אַלֶע הֶערְשַׁאפְטֶען אִיז הֵיילִיג דִי גַאנְצֶע עֶרְד אִיז פוּל זַיין כָּבוֹד:

וַיּוֹשַׁע אֵל אֱמוּנָה אַז עֶר הָט גִיהָאלְפֶן דֶער וָוארְהַאפְטִיגֶער גָאט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיי זֶענֶען נָאר אַיין אֱמוּנָה דֶערְנָאךְ מָאל הָט עֶר זִי אוּם גִילֵייזְט פוּן שְׁוֶוערֶע אַרְבֵּיט אוּנ זַייעֶר ווִילִין הָט עֶר גֶעמַאכְט רוּעֶן. וְצַח אוּנ גָאט וָוס וֶוערְט אָן גִירוּפִין צַח הָט עֶר זִיךְ גִישְׁטַארְקְט אוֹיף דִי שְׁטַארְקֶע אוּנ הָט גִילַייטֶערְט דִי יִשְׂרָאֵל מִיט לוֹטֶערְקֵייט ווִי דִי מַלְאָכִים. עָזִּי מַיין שְׁטַארְקֶער הָט גִישְׁוֶועבְּט ווִי אַיוּנְגֶער מַאן אוֹיף דֶעם יַם גָאט וָואס אִיז בַּאשֵׁיינְט אִין אִיטְלִיכִינְס מוֹל וָוס הָאט אַנְשָׁמָה דִי בֵּייט וֶועגִין פוּן פַּרְעֹה אוּנ זַיין חַיִל הָט עֶר גִימַאכְט אַיין זִינְקֶען אִין אָפּ גְרוּנְד תְּהוֹמוֹת דִי תְּהוֹמוֹת הָאבִּין גִיצִיטֶערְט פוּן דַיין פָארְכְט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אִיז וָוארֶען גִישְׁטַארְקְט מִיט כֹּחַ פוּן דַיין שֵׁיינְהֵייט אוּנ מִיט דַיין פִיל גוּטְקֵייט הָאסְטוּ גִיפִירְט דַיינֶע גִיזֶעלִין וּבְרוּחַ אוּנ מִיט דַיין הָאפֶערְדִיג גִימִיט הָאסְטוּ גִימַאכְט צִיטֶערִין דֶעם יַם סוּף דוּ הָאט גִיוַוייעֶט דֶעם יַם צוּ מַאכִין טְרוּקִין פוּן מַיינְט וֶועגֶען מִיט דֶער רֶעכְטֶע הַאנְט אַנְטְפְּלֶעקְט מִי כָמֹכָה וֶוער אִיז אַזוֹ ווִי דוּ הָאבִּין זַיי גִירֶעט דוּ הָאסְט גִינֵייגְט דִי רֶעכְטֶע הַאנְט אַקֶעגִין זַיי זַייעֶרֶע טוֹטֶע לַייבֶּער צוּ פַר שְׁוֶועכִין דוּ הָאסְט גִיפִירְט דִי גִילִיבְטֶע יִשְׂרָאֵל וָוס טוּעֶן דַיין שְׁטַארְקֵייט רֵיידִין שָׁמְעוּ זַיי הָאבִּין גִיהֶערְט אוּנ מִיט צִיטֶערְנֶעשׁ זֶענִין זַיי שְׁלָאף גִיוָוארִין דֶערְנָאךְ מָאל זֶענִין דִי רִיכְטֶער פוּן מִצְרַיִם מִיט צִיטֶערְנֶעשׁ פַר בְּרֶענְט גִיוָוארִין עֶס אִיז גְפַאלִין אַיין גִישְׁרַיי אוֹיף דִי מִצְרַיִם אוּנ זַיי זֶענֶען אִין אַיינֶעם פַר גַאנְגֶען תְּבִיאֵמוֹ דוּ זָאלְסְט בְּרֶענְגֶען דִי יִשְׂרָאֵל אִין דֶער שְׁטָאט וָוס דָוִד הָט גִירוּעֶט אֵל גָאט וָואס אִיז הוֹיךְ אוֹיף גִיהוֹבִין זָאל עֶר זַייא מַאכִין חָשׁוּב ה׳ גָאט עֶס וֶועט קִינִיגִין דַיין גִיאַכְפֶּערְטֶער נָאמֶען:

אחד. כי צור, שוכן מעונים: הוא אלהי האלהים, ואדוני האדונים: עדת ענמים, עבור ענומים, עליהם, מרום הרעים: ושפטם, וחבמם, בעשרה נגעים: וישימם, וישימם, בלב ימים נטבעים: ונצלו, ונגאלו, פליטי המון נושעים: אז שוררו, ואז פארו, בזמרים וברננים: הוא אלהי קבל מרומו. יום ביומו, כן יברכו, שם כבודו: וכשמעם, כן ברעם. מאחורי פרגודו: יסגודון, ויקודון, מחזות שכינת הודו, ומי יחזה, זה או זה, נסתר בעבי ענים: הוא אלהי והחיות, ברום עליות, כם יקרו תשאנה: בכנפיהן, גביהן, וגויותיהן, תכסנה: בקול נושקן, בהחזיקן, בכנפיהם תרימנה: בעת עמדם, במעמדם, כנפיהם תרפנה: גם בלכתם, לעמתם, ילכו האופנים: הוא אלהי בני סגלה, מתחלה, המה ישגבו, במטה: ברום קולם, אדון עולם. אשר אור לבש, ועטה: ואז המולה, ממעלת יעריצוהו במבטא: חבורת אל, כנגד אל, מסדרים, כמו שיטה: אל מפארים, ומהדרים, והם אומרים, וגם עונים, הוא אלהי האלהים, ואדוני האדונים:

והחיות ישוררו, וכרובים יפארו, ושרפים ירונו, ואראלים יברכו, פני כל חיה ואופן וכרוב. לעמת שרפים, לעמתם, משבחים ואומרים:

ברוך, כבוד יי, ממקומו:

לאל ברוך, נעימות יתנו, למלך, אל, חי וקים, זמרות יאמרו, ותשבחות ישמיעו, כי, הוא לבדו, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות. המחדש בטובו, בכל יום, תמיד, מעשה בראשית. כאמור, לעשה, אורים גדולים, כי, לעולם חסדו: אור חדש, על ציון, תאיר, ונזכה כלנו, מהרה לאורו: ברוך, אתה יי, יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו, יי אלהינו. חמלה גדולה, ויתרה, חמלת עלינו. אבינו, מלכנו, בעבור אבותינו, שבטחו בך, ותלמדם חקי חיים, כן, תחננו

בית ישראל

והחיות אונ די מלאכים וואס הייסן חיות זינגן. אונ די מלאכים וואס הייסן כרובים ריהמן. אונ די מלאכים וואס הייסען שרפים זינגען. אונ די מלאכים וואס הייסען אראלים די טועין לובן אונ זאגען גילובט איז דר כבוד פון גאט פון זיין ארט:

לאל צו דעם גילובטען גאט גיבן זיי ליבליכע לוב צו דעם מלך וואס ער איז אלעברינגער גאט אונ אשטארקער גאט זאגען זייא לוב גיזאנג אונ לאזען הערין לוב דען ער אליין טוט שטארקייט דורך דער זון אונ באשאפט נייע זאכען דס די לבנה ווערט אלע חודש באנייט ער איז איין בעל מלחמה ער זייעט גירעכטיקייט ער מאכט שפראצן הילף אונ באשאפט רפואות ער איז פארכטיג פון לוב איין הער פון וואונדר דר דא באנייעט מיט זיין גוטס אלע טאג תמיד די ווערקן פון ששת ימי בראשית אז מיר בעטין דיך גאט אז דו זאלסט לייכטן איין נייע ליכט איבר ציון אונ מיר זאלן אלע באלד זוכה זיין צו זיין ליכט. ברוך גילובט ביסטו גאט דר דא באשאפט דיא ליכט:

וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל, דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ. לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־

בית ישראל

אַהֲבָה איין גרויסע ליבשאפט האסטו אונז ליב געהאט אונזער גאט איין גרויסע איבריגע דער בארימקייט האסטו זיך איבער אונז דר בארימט אָבִינוּ אונזער פאטער אונזער קעניג פון וועגן אונזערע עלטערן וואס זיי האבען זיך אין דיר פר זיכערט אונ דו האסט זיי געלערנט די חוקים פון דר תורה וואס דורך דעם קומט מען צום אייביגן לעבן אזו זאלסטו אונז אויך ליב האבן אונ זאלסט אונז אויך לערנן. אָבִינוּ אונזער פאטער דר בארמיגער דר בארים זיך איבער אונז אונ גיב אונז אין אונזערע הערצער צו פר שטיין אונ צו קלוגין צו לערנען אונ מיט אנדערע צו לערנען צו היטען אונ צו טאן אונ מקיים צו זיין אלע רייד פון תורה שבכתב אונ תורה שבעל פה מיט ליבשאפט וְהָאֵר אונ דר לייכט אונזערע אויגן אין דיין תורה אונ באהעפט אונזער הארץ אין דיינע מצות אונ איינציג אונזער הארץ ליב צו האבן אונ צו פארכטן זיך פר דיין נאמען אונ מיר זאלען ניט פר שעמט ווערן ביז אייביג כי דען אין דיין היילגע נאמען דעם גרויסן אונ דעם פארכטיגען פר זיכערין מיר זיך מיר לוסטיגען זיך אונ פרייען זיך דורך דיין הילף וַהֲבִיאֵנוּ אונ ברענג אונז פון אלע פיר עקין פון דר ערד אונ פיר אונז אויף ריכטיג צו אונזער לאנד כי דען דו ביסט איין ווערקער פון הילף אונ נאך יציאת מצרים האסטו אין אונז אוס דר וועלט פון אלע אומות אונ שפראכן וְקֵרַבְתָּנוּ אונ דו האסט אונז גינעהנט צו דיין גרויסן נאמען אונ דו האסט אונז אויף דעם בארג סיני די תורה גיגעבן וואס זיא איז אייביג אמת צו דאנקן דיר אונ איינציגן דיך מיט ליבשאפט: ברוך געלובט ביסטו גאט דער דא הט אוס דער וועלט אין זיין פאלק ישראל מיט ליבשאפט:

דאס טייטש פון (קריאת שמע) געפינט מען אין (מעריב):

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים,
וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ,
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר
וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד
קַיָּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי

בית ישראל

אֱמֶת דָס אִיז אֱמֶת דָס דֶר אֵייבִּיגֶר גָאט אִיז אוּנְזֶר קֵינִיג דֶר שְׁטַארְקֶר פֶעלְזִין פוּן יַעֲקֹב עֶר
אִיז דֶר בַּאשִׁיצֶר אוּנְזֶר הִילְף פוּן אֵיין דוֹר צוּ דֶעם אַנְדֶערֶן עֶר אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין
נָאמֶן אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין שְׁטוּל אִיז אֶן גִבְּרֵייט אוּנ זַיין קֵינִיגְרַייךְ אוּנ זַיין וָוארְהֵייט דִי
הַבְטָחָה וָוס עֶר אִיז מַבְטִיחַ הָאט אֵיין קִיוּם אוֹיף אֵייבִּיג. וּדְבָרָיו אוּנ זַיינֶע רֵייד זֶענֶן לֶעבֶּעדִיג אוּנ

עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל, עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חוֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ:

אִי פַּתְרוֹס, בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין, לְהָדֵשׁ. בִּמְלֹאת סִפְקוֹ, שְׁאוֹנוֹ מוֹד בְּגוֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְּסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ, בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ. הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם, כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ: גֶּזֶז בְּעִזִּים צִבְאוֹת יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ כָּמוֹ צְדָקָה, כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקִימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה לְהַתְאֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הֵן עַל הַבְּאֵר, שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוּת. בְּהַשָּׁקַת הָרִים, אֶת וָהֵב לַחֲזוֹת. וּבְסֵפֶר מִלְחֲמוֹת, רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת. אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת: זוֹהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים, דּוֹדִי וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תָּמִים, תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר, שִׁירַת

בית ישראל

באשטענדיג זיי זענען ווארהאפטיג אונ גלויבטיג אויף אייביגע צייטען: עַל אויף אונזערע עלטערען אונ אויף אונז אויף די גבירד וואס וועלען נאך אונז זיין אונ אויף דיא גבירד פון דיא קינדער ישראל דיינע קנעכט:

עַל הָרִאשׁוֹנִים אויף די ערשטע אונ אויף די לעצטע איז דיא תורה גוט אונ באשטעטיגט צו אייביג דיא תורה ומצות זענען אמת אונ געוויס דאס איז איין חוק מיר זאלען זייא מקיים זיין אונ עס זאלען ניט פעלען. עס איז אמת דאס דו ביסט גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערען אונזער קיניג דר קיניג פון אונזערע עלטערן אונזער דער לייזער אונ דר לייזער פון אונזערע עלטערן אונזער באשעפער איין שטארקער פעלזין פון אונזער הילף אונזער אויס לייזער אונ אונזער באשיר[מ]ער דיין נאמען איז פון אייביג עס איז קיין גאט ניט פאר האנדען אן דיר:

אִי פַּתְרוֹס דם אינזעל פון מצרים אז דו האסט איבער גיפארן דעם קאפ פון פרעה צו דרעשען אז עס איז גיווארן פר פולט זיין מאס איז זיין ברומונג גיווארן גימאסטען מיט אוועך מיט די וואס האבען גיגעסען פסחים ביסטו גיווארן גיהייליגט צו באנייען מיט גאייע לוב דרוף זא... דער נביא אז סנחריב וועט איין מפלה האבען וועט איר זינגען שירה אזו ווי איר האט גיזונגען אז די נאכט פון פסח איז גיהייליגט גיווארן גֶזֶז בְּעִזִּים אז זיי זענען איבער גיפארן אין שטארקע וואסער די חיילות וואס זענען רעכט פארטיג צו גאט האסטו גיוואונדערט צו טאן מיט זיי צדקה אזו וויא די שטארקע גרויסע בערג אונ זייערע נאך יאגער האסטו גימשפט זייא זאלען אין תהום אריין פאלען דערנסט מאל הט משה אונ די בני ישראל גיזונגען שירה צו גאט הֵן עַל הַבְּאֵר פר וואר אויף דעם שטיין פון מרים וואס פון אים איז גיגאנגען וואסער האבען זיי גיזונגען מיט פרייד אז זיי האבען זיך ניקושט אונ זיי זענען זיך צו נויף געקומען די בערג עס איז ווארען גיגעבען צו זעהן דעם גרויסען נס אז די בערג זענען צוריק געקומען פון די אמוריים וואס האבען גילויערט אויף די ישראל צו הארגנין זייא אונ אין דעם ספר במדבר איז אן גיצייכינט די שירה מיט גאנצע שורות דערנסט מאל האבען גיזונגען די ישראל די דאזיגע שירה זוהר דם שיינען פון דער זון הט געמאכט שווייגען יהושע מיין פריינט אונ מיין באשיינער וואס לובט מיך אונ די לבנה הט ער געמאכט ...יין אויף

מזמורי, אז ידבר יהושע ליי, ביום תת יי, את האמורי: טפשו
חנף, מלכו ממוקשי עם. ושבו ושחרו אל, וצוה להושיעם. יבין
ונגיד חרושת, למפלה הכניעם. ותשר דבורה, וברק בן אבינועם:
כלל והוקם על, בממלכים להתאשרה, זמירות הנעים, והלך אורח
ישרה. לעת זקנתו, הוסיף שבח, לשוררה! וידבר דוד ליי, את
דברי השירה: מסר האב לבנו, צרכי בנין להזביד. למצוא מקום,
נפשו בנדר העביד. נקרא על שמו, כי במשאו הכביד. מזמור שיר,
חנכת הבית לדוד: שמחות רבו, והוגה, כל מאפל. ביסוד הבית,
נבצר בוחן ועופל. עולות וזבחים לרוב, ושלמים להטפל. אז
אמר שלמה, יי אמר, לשכון בערפל: פגרו שעיר, ועמון ומואב,
חיל מדני. במעלה הציץ, ראות ישועת יי. צורבו למשחית, איש
ברעהו לעיני. נקהלו לעמק ברכה, כי שם, ברכו את יי: קול
שירות תשע, שמענו, במרץ. והעשירית, עוד נשמע מכנף הארץ.
רננו שמים, והריעו, תחתיות ארץ. שירו ליי, שיר חדש, תהלתו

בית ישראל

איין ארט אנאנצן טאג פון מיינט הייגען עס איז אן געשריבען אין ספר יהושע די פסוקים פון דר שירה דענסט מאל הט יהושע גירעט שירה צו גאט אז גאט הט גיגעבען דעם אמורי אין זיין האנט טפשו זיי זענען גיווארן פר נארישט מיט שמייכלן צו דיען געטצן דינסט דרום האבען זיי געמאכט קיניגן פון דעם פאלק כנען וואס זענען געבליבען פר שטרוכילט אין ארץ ישראל אז זיי האבן זיך אום גיקערט אונ האבן גיפארשט גאט הט גאט גישאפט דבורה הנביאה צו העלפן זיי יבין דר האר פון חרושת הט ער געמאכט אונטער טעניג צו מאכן זיי פאלן אין דר האנט פון ישראל האט דבורה אונ ברק בן אבינועם געזונגען שירה כולל דוד איז גיקריינט אונ איף גישטעלט גיווארן צווישן די מלאכים צו שטארקן לוב הט ער געמאכט זים אונ איז געגאנגען אין רעכט פארטיגן וועג לעת אין דר צייט פון זיין עלטר הט ער געמערט אלויב צו זינגן אונ דוד הט גירעט צו גאט די רייד פון דר שירה מסר דר פאטר דוד הט איבר גיענטפערט צו זיין זון שלמה די באדרפעניש פון דעם בנין בית המקדש צו באהעפטן. צו גיפינען איין ארט דארטן צו בויען דם בית המקדש הט ער זיין לייב מיט איין נדר באשווארן עס איז גיווארן אן גערופן אוף זיין נאמן ווארום מיט זיין פיל גאב וואס ער הט גיגעבען אוף דעם בנין בית המקדש האט ער געמאכט כבוד צו גאט דרום שטייט נישריבען איין לוב גיזאנג פון דעם חנוכת הבית צו דוד שמחות פרייד איז גיווארן גימערט אונ עס איז גיווארן ליכטיג אלע פינצטערניש אז מען הט גיגרונד דאס בית המקדש איז עס גיווען אפעסטונג אונ אפארזיכערונג צו די ישראל זייא האבן גיבראכט קרבנות צו באהעפטין דענסט מאל הט שלמה גיזאגט גאט הט גיזאגט צו רוען אין נעביל וואס איז גיווארן אין בית המקדש פגרו זיי זענען ווארען גיטייט עמון אונ מואב מיינע קריגר אין דעם ארט וואס הייסט מעלה הציץ איז ווארען אן גיזעהן די הילף פון גאט זיי זענען גיווארן ווי איין בראנד צו פר דארבן זיך איינר מיט זיין גיזעלען פר מיינע אויגען דענסט מאל האבן זיך די ישראל איין גיזאמעלט צום טאל עמק ברכה ווארום דארטן האבן זיי גילובט גאט קול שירות איין קול פון ניין שירות האבן מיר גיהערט מיט זיסקייט אונ די צעהענטע שירה אז משיח וועט קומן וועלן מיר נאך הערן פון די עק ערד זיי טוען זינגען די הימלן אונ עס שאלט דם אונטערשטע פון דר ערד דרויף זאגט דר פסוק זינגט צו גאט איין גייע גיזאנג איין לוב איז

מִקְצֵה הָאָֽרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה, לְשׁוֹן שִׁירָה מְיוּסָּדִים. כִּי תְּשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה, לָבוֹא צָרוֹת וּמִסְפָּדִים. תּֽוֹקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן, כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים. שִׁירוּ לַיְיָ, שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ, בִּקְהַל חֲסִידִים: חוֹן שִׁעְבּוּד גָּלֻיּוֹת עִקָּר, וְנִסִּים מְרוּבִּים. בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם, יִשְׂמְחוּ, אִיִּים רַבִּים. יְצִיאַת חָנֵּם, קְרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חֲזֵק קְדֻשָּׁתֶֽךָ, כְּעַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵֽינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִֽׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶֽךָ, וּמִשְׁפָּטֶֽיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָֽרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶֽיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים, עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּֽךָ, וּמֶֽלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶֽיךָ, אֵין לָֽנוּ, מֶֽלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִֽׁיעַ: מִמִּצְרַֽיִם גְּאַלְתָּֽנוּ, יְיָ אֱלֹהֵֽינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָֽנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָֽגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָֽלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַֽעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּֽעְתָּ, וִידִידִים, הֶעֱבַֽרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַֽיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִירוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לַמֶּֽלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּֽיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה,

---

בית ישראל

פון עֶק וֶועלְט שִׁירוֹת דִי דָאזִיגֶע שִׁירוֹת שְׁטֵייט בַּיי זֵיי לָשׁוֹן שִׁירָה דָאס אִיז לָשׁוֹן נְקֵבָה וָוארוּם זֵייעֶר הִילְף אִיז גִיוֶוען וִוי אֵיין גִיוִויגֶערִין וָוס זִיא הָט גִיהַאט ווִידֶר אַנְגְסְטֶן צָרוֹת אוּנ קְלָאג עֶס אִיז שְׁטַארְקֶער דֶר שִׁיר וָוס וֶועט זַיין צוּם הִינְטֶערְשְׁטֶן אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען אַזוֹי וִוי זְכָרִים וָואס גִיוִויגֶען נִיט זִינְגְט צוּ גָאט אֵיין נַייעֶם שִׁיר זַיין לוֹב אִיז אִין אַיין זַאמְלוּנְג פוּן חֲסִידִים עִיקָר דֶער עִיקָר נֵס אִיז גִיוֶוען אוּנ פִיל נִסִּים דִי יְצִיאַת מִצְרַיִם וֶועט מֶען צוּ צַייט אוֹךְ דֶער מָאנֶען צוּ לוֹבֶּן מִיט זֵיי גָאט חַזֵּק שְׁטַארְק דַיין קְדוּשָּׁה אוּנ מִיר וֵועלֶן דִיךְ לוֹבֶּן אַזוֹ וִויא אוֹיף דֶעם וָואס דִי גִילִיבְּטֶע הָאבֶּן דִיךְ גִילוֹיבְּט:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ דִי הִילְף פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן בִּיסְטוּ גָאט פוּן אֵייבִּיג אָן. אֵיין בַּאשִׁיצֶר אוּנ אֵיין הֶעלְפֶר בִּיסְטוּ צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶער וָוס וֶועלֶן זַיין נָאךְ זֵייא אִין אַלֶע דוֹרוֹת: בְּרוּם חָאטְשֶׁע דַיין וִוינוּנְג אִיז אִין דֶער הֵייךְ פוּן דֶער וֶועלְט בִּיסְטוּ דָאךְ מַשְׁגִּיחַ אוֹף דֶער וֶועלְט אוּנ דַיין מִשְׁפָּט אוּנ דַיין צְדָקָה אִיז בִּיז אִין דִי עֶקֶען פוּן דֶער עֶרְד: אַשְׁרֵי וואוֹל דֶעם מֶענְטְשֶׁן דֶער דָא הֶערְט צוּא דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ טוּט אוֹף זַיין הַארְצֶן דַיין תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה: אֱמֶת עֶס אִיז אֱמֶת דָאס דוּ בִּיסְט אֵיין הַאֵרְר צוּ דַיין פָאלְק אוּנ בִּיסְט אֵיין שְׁטַארְקֶער קֵינִיג צוּא קְרִיגִין פַר זֵיי זֵייעֶרֶע קְרִיג דָאס אִיז אֱמֶת דָאס דוּא גָאט בִּיסְט דֶר עֶרְשְׁטֶער אוּנ דֶר לֶעצְטֶער אוּנ חוּץ דִיר הָאבֶּן מִיר נִיט קֵיין גָאט קֵיין וֶועלְט קֵינִיג דֶער וָואס דֶער לֵייזְט אוּנ הֶעלְפְט אוּנְז: מִמִּצְרַיִם גָאט אוּנְזֶר גָאט דוּא הָאסְט אוּנְז פוּן מִצְרַיִם דֶר לֵייזְט פוּן דֶעם הוֹיז וָוס מִיר זֶענֶען גִיוֶוען קְנֶעכְט: כָּל אַלֶע זֵייעֶרֶע בְּכוֹרִים הָאסְטוּ דֶער שְׁלָאגֶען אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס דוּא הָאסְט גֶערוּפֶען בְּנִי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ דֶער לֵייזְט אוּנ דֶעם יַם סוּף הָאסְטוּ גֶעשְׁפָּאלְטֶען אוּנ דִיא מִצְרַיִם הָאסְטוּ גֶעמַאכְט פַאר זִינְקֶען אוּנ דִיא גֶעלִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גִיפִירְט אִיבֶּר דֶעם יַם אוּנ דִי וַואסֶר הָאבֶּן בַּאדֵייקְט זֵייעֶרֶע שׂוֹנְאִים דָם אֵייגֶר פוּן זֵיי אִיז נִיט אִיבֶּר גֶעבְּלִיבֶּן: עַל דְרוּיף הָאבֶּן דִיא גֶעלִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל גָאט גֶעלוֹיבְּט. אוּנ הָאבֶּן גִיגֶעבֶּן לוֹיב גִיזַאנְג. גִיזַאנְג אוּנ בַּארִימוּנְג בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ דַאנְקוּנְג

לְעַמּוֹ, בְּעֵת, שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם, הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

חתום יהודה הלוי:

יוֹם לְיַבָּשָׁה, נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַנְּעָלִים: שירה וְכָל רוֹאֵי יְשֻׁרוּן. בְּבֵית הוֹדִי, יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ. פְּלִילִים: שירה דְּגָלֵי כֵן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נְפוּרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים: שירה הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן

בית ישראל

צו דעם מלך וואס ער איז אלעבעדיגער אונ אשטאנדהאפטיגער גאט: רם ער איז הויך אונ דר הויבן גרוס אינ פארכטיג ער מאכט נידעריג די האפערדיגע אונ דר הייבט די נידעריגע ער ציהט אום די געפאנגענע אונ ער דר לייזט די דעמוטיגע אונ ער העלפט די ארעמע אונ ער ענטפערט צו זיין פאלק אין דר צייט ווען זיי שרייען צו אים מיט תפלה: תהלות די לוב איז שיין צו גאט גלובט איז ער אונ ווערט גלובט. משה אונ די קינדר ישראל האבן מיט אהויך קול געזונגען מיט גרוים פרייד אונ האבן אלע געזאגט: מי גאט ווער איז צו דיר גלייך צווישן די שטארקע ווער איז צו דיר גלייך באשיינט מיט היילקייט דר וואס איז פארכטיג מיט לוב דר וואס טוט וואונדר:

שירה איין נייא געזאנג האבען די דער לייזטע ישראל געלויבט צו דיין נאמען אויף דעם בארטען פון ים אלע מיט אנאנדער האבען געדאנקט אונ האבען געמאכט קיניגן אונ האבען געזאגט גאט זאל קיניגען אין דער אייביקייט:

צור דר שטארקר גאט פון ישראל שטייא אויף פון וועגן די הילף פון ישראל אונ דר לייז יהודה אונ ישראל אזו ווי דו האסט געזאגט דורך דיינע נביאים: גואלנו אונזר דער לייזער גאט פון אלע מלאכים אונ פון אלע בשעפעניש איז זיין נאמן דר היילגער גאט פון ישראל.

יום ליבשה דר טאג וואס צו טריקעניש זענין פר קערט געווארען די טיפע וואסער האבען די אויס גילייזטע ישראל גילובט איין נייעם לוב הטבעת דו האסט דר טרונקן מיט זייער פאלשקייט פון מצרים די פיס פון די מצרים אונ די טריט פון ישראל וואס ווערען אן גערופען שולמית ווייל זיי זענען גאנץ מיט גאט זענין שיין זייער טריט וכל רואי אונ ווער עס וועט זעהן די ישראל אין מיין שיין הויז אין בית המקדש וועלן זיי זינגען אונ לויבען עס איז ניט דא אזו ווי דער גאט פון ישראל דגלי מיין פאן זאלסטו אויף הייבען אויף די איבעריגע אונ זאלסט צו נויף קלויבען די פר שפרייטע אזו ווי מען קלויבט צו שפרייטע זאנגען הבאים די וואס קומען צו דיר מיט חותם ברית אונ

לְשִׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים: שירה הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים: שירה לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֵּר נָא דְּבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתֶמֶת, וּלְמִי הַפְּתִילִים: שירה וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים: שירה יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמֹכָה יְיָ, בָּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בית ישראל.

פון דעם בוך אַז זיי וועררין גיבּאָרן צו דיין נאָמען וועררן זיי באַשניטען הַרְאֵה מאַך וויזן זייער אוֹת צו אַלע וָוס וועלן זיי זעהן אונ אויף זייער עק קלייד וועלן זיי מאַכן ציצית לְמִי זאת צו וועמן איז דָס גיצייכינט גיוואָרן דר קען די רייד וָוס זענין אֱמֶת צו וועמן גיהער דער חותם ברית אונ צו וועמן גיהער די פּעדים פון ציצית וְשׁוּב אונ קער דיך אום נאָך אַמאָל צו היילינן די כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אונ זאָלסט ניט מערין צו פּאַר טרייבען זיי אונ מאַך אויף ברענגן די ליכט פון איר זון אונ עס וועט ווערן אַוועק גערוקט די שאָטענס יְדִידִים די גיליבטע יִשְׂרָאֵל האָבען דיך גילובט מיט הוכע שירות מיט לוב האָבען זייא דיך גיפּעדערט וועד איז אַזוי ווי דו גאָט אין אַלע גיוועלטיקייט: בִּגְלַל אָבוֹת פון וועגען דעם זכות אָבוֹת זאָלסטו העלפען זייערע קינדער אונ זאָלסט אויס לייזען זייערע קינדעס קינדער: גילובט ביסטו גאָט דער דא הָט דר לייזט די יִשְׂרָאֵל:

דאָס פּייטש פון שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה גיפינט מען בייא מַעֲרִיב:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ. כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ. לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן, יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח ציבור בקול

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל. חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים, וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי, בְּשִׁיר וּרְנָנִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ווען אחרון של פסח געפאלט אום שבת. זאגט מען שביעי של פסח דעם יוצר פון אחרון של פסח אימת נוראותיך

פיוסל ע"פ א"ב וכסוף חתום שמעון בר יצחק

אוֹתוֹתֶיךָ רָאִינוּ, אָז בְּעַיִן. בַּעֲטוֹתְךָ כַּמְּעִיל, תִּלְבּוֹשֶׁת זַיִן. גּוֹיִם. נֶגְדְּךָ הָיוּ כְּאַיִן. דּוֹחוּ וְנָפְלוּ, כְּשִׁכּוֹרֵי יָיִן: הַגְּאוּלָה הוֹצֵאתָ, מֵאִסּוּר כֶּבֶל. וְשִׁכְמָהּ הוּסַר, מֵעֲנוּיֵי סֵבֶל. זֵד תַּנִּין, מְנָאֵץ וּמְנַבֵּל. חָפוּז אַחֲרֶיהָ, לְהַשְׁחִית וּלְחַבֵּל: טָסוּ אֲגַפָּיו כְּנֶשֶׁר, לְמַהֵר. יָעֲצוּ אַבִּירָיו, בְּחֵיל לְדַהֵר. כְּסִיל, בְּאִוֶּלֶת שָׁנָה, לְהִתְיַהֵר. לֹא יָדַע לְהָבִין, וּלְהִזָּהֵר: מַהֲנֵהוּ קִבֵּץ, וְכָל יוֹעֲצָיו. נִכְבָּדָיו וְשָׂרָיו, וְגַם מְלִיצָיו. סָעוּ כְּאַחַת, בְּהַשָּׁאַת מִפְלָצָיו. עֲרוּכֵי מִלְחָמָה, נוֹסְפוּ נִקְבָּצָיו: פָּחֲזוּ כַּמַּיִם, בְּלִי לְהוֹתִיר. צְבָאוֹת קוֹדֶשׁ, לִרְדּוֹף וּלְהַכְתִּיר. קָדוֹשׁ, סִבַּבְתָּם דֶּרֶךְ לְהִתְאִיר. רִחַפְתָּם, בְּצִלְּךָ וּבְמָגִנְּךָ, לְהַסְתִּיר: שִׁלַּחְתָּ בִּצָרִים, הָרֵי וָזַעַם. שָׁמַרְתָּ בְּאֶבְרָתֶךָ, יְפֵיפִי פַּעַם: חזן תּוֹקֶף פְּלָאוֹת, הִפְלֵאתָ בְּנוֹעַם. תַּנִּין, בְּעֵת, שִׁכַּח אֶת הָעָם:

קהל אָזְנֵי שָׁמְעוּ, מוֹפְתֵי עִנְיָנֶיךָ. וְנֶצַח, בִּרְכָתֶךָ יַזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ: חזן חָפַצְתָּ לִפְסוֹחַ, וּלְהָגֵן הֲמוֹנֶיךָ. קָדוֹשׁ, כֵּן חָפֵץ, לְגוֹנְנִי בְּמָגִנֶּךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בית ישראל

אוֹתוֹתֶיךָ רָאִינוּ דיינע צייכען האבען מיר געזעהן דענסטמאל מיט דעם אוג אז דו האסט דיך איין געהילט אזו ווי אין איין העמדיל אונ אן געקלייד דיין וואפונג די מצרים אנטקעגען דיר זענען זיי געווארען ווי נישט זיי זענין ווארען פר שטוסען אונ זיי זענין געפאלען ווי די שכורים פון וויין הַגְּאוּלָה די ישראל וואס זענין שיין האסטו אוס געצויגען פון די בינד פון קייטען אונ איר אקסיל איז ווארען אפ געטאן פון די פיינדיגע ארבייט דער פרעה וואס האט געטאן במזיד זועריס געוואפען תַּנִּין ער האט דער צארינט ער האט געאיילט נאך צו לויפען די ישראל ער זאל זיי פר דארבען פסו זיינע חיילות זענען געלאפען אזו ווי איין אדלער זיי האבען זיך בראטען זיינע שטארקע מיט שטארקייט צו שפרינגען מיט די פערד נאך ישראל דר נאר פרעה מיט דעם נארישקייט האט ער נאך איין מאל געטאן צו זיין אבעל גאוה קעגין גאט ער האט גאר ניט געוואוסט צו פאר שטיין אונ צו ווערן געווארינט מַהֲנֵהוּ זיין מחנה האט ער איין געזאמילט אונ אלע זיינע ראט הארען זיינע חשובים אונ אוך זיינע פיר שפרעכר זיי זענין פר רוקט געווארען מיט דעם אן רייצונג פון זיין אפ גאט וואס ער האט געמיינט דר אפ גאט בעל צפון האט זיי ניט געלאזט אנטלויפען דס אן געריכט צו דר מלחמה האבען זיך צו נויף געקליבען איטליכס מאל מער פָּחֲזוּ זיי האבען געאיילט צו לויפען ווי וואסר לויפט גיך זיי זאלען ניט איבער לאזען די היילינגע שאַרן צו נאך יאגען אונ ארום רינגלען קדיש גאט האט זיי ארום גערינגלט דעם וועג צו מאכען זיי דער לייכטען דו האסט זיי באדעקט מיט דיין שאטען אונ מיט דיין באשיצונג צו פר בארגען שִׁלַּחְתָּ דו האסט געשיקט אין די פאליידיגער איין גרים צארען דו האסט געהיט מיט דיינע פליגיל די ישראל וואס זענין געלובט מיט שיינע טריט שטארקע וואונדר האסטו געוואונדערט מיט זיסקייט אין דר צייט אז פרעה האט געשיקט דס פאלק אָזְנֵי מיינע אויערן האבען געהערט די גרויסע וואונדר אונ אייביג טוען דער מאנען די ישראל דיין לוב וואס דו האסט זיי באהאלטען אין ענני כבוד חָפַצְתָּ דו האסט געוואלט צו איבער שפרינגען אונ באשיצען דיינע ישראל היילינגר גאט אזו באגער צו באשיצען מיך מיט דיין באשיצונג

מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו, לישני עפר: מי כמוך, בעל גבורות, ומי, דומה לך, מלך, ממית, ומחיה, ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים:

מיוסד ע"פ תשר"ק

תרגלת עמוסים, ממצרים בצאתם. שרים כהוללים, ומברכים במקהלותם. רודפיהם, במצולות ים, האבדתם. קנויך, קחת על זרועותם: צוענים, אשר נאספו למלחמה. פגריהם המת, ונגרפו הימה. עשר מכות, הכו במצרימה. ספו באחת עשר, ביד הרמה: נבקה רוחם, ונבלעה עצתם. מסך עועים, נמסכו להתעותם. לבם נמס, ונמקו גויתם. כלו בבהלות, המון שאריתם: יזמו לרדוף, ולהסיר כתר. טורח עבודה, ונצול חתר. חזקה להוסיף, שבועת בתר. זהבי תורים, ונקדת יתר: וטרם הגעת עתותי דודים. הפכו בקרב, אפרתים ידידים. דגלם כחפז, גאלתם להקדים. גדעום, אנשי גת, הנולדים: בעבור זאת, הסבו מדרך. במפלתם מראות, ליראם במורך: חזן אמצת וחזקת, כושלי ברך. אשרינו כוננת, בהסבת דרך:

בית ישראל

תרגלת עמוסים דו האסט געוואוינט די ישראל וואס זיינען באלאדין מיט מצות אז זייא זענין פון מצרים ארוס גינאנגען זיי זענין אזו ווי די פויגלען אונ זיי לויבען אין זייער איין זאמלונג זייערי נאך יאגערם אין דר טיפענעש פון דעם ים האסטו גימאכט זיי פר לירען דיין קנין וואס דו האסט זיי גלייך ווי איינר קויפט אז דו האסט זיי פון מצרים ארוס גינומען האסטו גינומען זיי אויף זייערע ארעמס צוענים די מצרים וואס האבען זיך איין גיזאמילט צו אמלחמה זייערי גופים האסטו פר טומילט אונ זיי זענין גישארט גיווארען אין ים אריין. צעהן מכות זענין זיי גישלאגען גיווארען אין מצרים זיי זענין פר גאנגען גיווארען מיט דר עלפטער מכה אויף דעם ים אז די ישראל זענין אוס גינאנגען אופען ווערליך עס איז ווארען אוס גילערט זייער אטום אונ עס איז ווארען פר דארבען זייער ראט איין פר מישונג פון שגעון זענין זיי ווארען פר מישט צו פר אירען זיי זייערי הערצער איז צו גאנגען אונ עס איז ווארען לער זייערי לייבער זיי זענין ווארען פר לענט מיט דער שרעקעניש די הימעשע מענטשען וואס זענין איבר גיבליבען אין מצרים יזמו לרדוף זיי האבען גידאכט נאך צו יאגען אונ אפ צו טאן די קרון פון ישראל די שווערי ארבעט זאלען זיי ווידער ארבעטען אונ זאל מציל זיין זייער האב וואס זייא האבען גיהאט ביי זיך פר גראבען עס הט זיך גישטארקט אויף ישראל די שבועה וואס איז גיוועזן בין הבתרים מיט אברהם אבינו צו מערען זיי גוטץ ווייא גילדענע ציילען אנטקעגען שטיקלעך זילבר אזו איז גיוועזן אויף דעם ים האבען די ישראל מער גינומען איידר אין מצרים וטרם הגעת איידר עס איז גיקומען די צייט פון פריינד שאפט פון גאט צו ישראל ער זאל זיי אוס לייזען האבען זיך גיקערט פון מצרים אום גיין מלחמה צו האלטען די גיליבטע פון שבט אפרים זייער פאן אז זיי האבען גיאיילט זייער אוים לייזונג צו פעדערען עס האבען זיי פר שניטען די לייט וואס זענין גיבארען גיווארען אין גת בעבור איבער דעם הט מען די ישראל ארום גירינגילט פון דעם וועג כדי זיי זאלען ניט זעהן די מפלה וואס שבט אפרים הט גיהאט זיי זאלען זיך ניט פארכטען אמצת דו האסט גיפעסט אונ גישטארקט די שטרויכלונג. פון די ישראל אונזערע טריט האסטו אן גיברייט מיט דעם ארום רינגלען דעם וועג:

אשורי שמרת, עקב צדקותיך. ונוגה כאור, פארתנו באהבתך: הזן בעבור אוהביך, שומרי בריתך. תשמרנו, ותחיינו בטל תחייתך:

ברוך, אתה יי, מחיה המתים:

שם המחבר שמעון ב"ר יצחק כמרובע

שבטי יה, הוצאת לפדיום. שלמים בצהרים, בעצם היום. שדי, כמו כן החיש בצביון. שנת שלומים, לריב ציון: מגרת ונארת, שבט הרשע, מכביד אזניו, ועיניו השע. מהלמות ופחת, לגיו נפשע. מחצת ראש, מבית רשע: עורי עורי, זרוע יד הגדולה. עדינה תמחץ, ושיתה כלה. ערוה תעור, מאנוש לחלחלה. ערות יסוד, עד צואר סלה: ובצאתך לישע, בעז אזור. וצאן ידך, בעדי נזור. ועוינים נפרדו, כאפר פזור. וכשל עוזר, ונפל עזור: נאור, בראותך בדם מתבוסס. נגפת פורכים, פרים לקוסס. נפש ובשר, כמסוס נוסס. נתת ליראיך, נס להתנוסס: ביטה, ומהר שנת גאולים. בגד בוגדים, וחלף אלילים. בטופלי שקר, הפל חללים. ביום הרג רב, בנפול מגדלים: רחם וחמול, בן יקיר, רוה, נפש שוקקה, להקיר. ראה, כי גברה, יד המדקיר. רוח עריצים, כזרם קיר: יום יום, נצפה גאלתנו. יגענו בקראנו, נחר גרוננו. יד אזלה, ותש כוחנו. יי חננו, לך קוינו: צאנך פקוד, והשב תפוצתו. צפה, כי שדדת מרעיתו. צמת עוין, בתה להשיתו. ציצת נובל, צבי תפארתו: חפשו עם מפרך,

---

בית ישראל

אשורי שמרת מיינע טריט האסטו גיהיט פון וועגן דיין גירעכטיקייט און מיט איין גרוס ליכט האסטו באשיינט אונז מיט דיין ליבשאפט פון וועגן דיינע ליב האבר וואס היטען דיין זיכערהייט דו זאלסט אונז היטן און זאלסט אונז לעבעדיג מאכן מיט דעם טל פון תחית המתים: שבטי יה די שבטים וואס ביי איטליכן שטייט דם ווארט יה האסטו אום גיצוגן צו אום לייזן זיי זענין גיוועזן גאנץ און קלאר ווי די זון אין מיטן טאג שדי גאט אזוי זאלסטו איילען מיט דיין ווילן אזאר פון טרייסט פון ציון מגרת דו האסט צו בראכן און פר שטערט דעם רשע פרעה ער הט גימאכט שווער זיינע אויערן און זיינע אויגן הט ער אוועק גיקערט מיט קלעפ האסטו באוועהרט צום ווידר שפעניגר דו האסט גימאכט וואונדן אין דעם קאפ פון דעם הויז גיזינד פון דעם רשע עורי עורי דיין גרויסע האנט הט פאר ווישט די מדינה מצרים און בבל האט זייא פאר וואונדעט און אום גיהאקט אום גיווארצילט ביז אין גרונד אויף אייביג ובצאתך און אז דו ביסט ארום גיגאנגען צו העלפען אן גיגורט מיט שטארקייט און די ישראל האסטו אן גיצירט מיט צירונג און די מצרים האסטו פר שפרייט ווי אש און עס איז גישטרויכילט גיווארען זייער שר וואס הט גיהאלפן זיי זענין זיי אויך גיפאלן נאור דו פארכטיגער גאט אז דו האסט גיזעהן אז די ישראל האבן זיך באשמירט מיט דם מילה האסטו גימארדעט די מצרים וואס האבן מיט זיי שווער גיארבעט זייער פרובט צו פר שניידען דער מיט וואס דו האסט גימאכט צו גיין זייערע לייבער האסטו דיינע פארכטיגע ישראל גיטאן דר הייבען דו האסט גיפעלשט אין די עלשר פון מצרים און אין די פאלשע האסטו גימאכט פאלן דר שלאגענע אין דעם טאג וואס עס איז גיוועזן אגרויסע הריגה און עס איז איין גיפאלן טורעמס רחם יחמול דר בארעם דעם וואס איז גיוועזן אן גערופן אטייערן זון מאך זאט דם גילוסטיגע לייב אפ צו קילין יום יום אלע טאג טוען מיר האפן צו אונזער אום לייזונג מיר זענין מיט אונזער רופען עס איז אונז גיווארען פר טריקענט אין האלז אונזר האנד איז אוועק גיגאנגען און עס איז ווארן שלאף אונזער כח, גאט לייט זעליג אונז דען צו דיר טוען מיר האפען צאנך דיינע שאף גידענק און קער אום זיין פאר שפרייטונג זיין שפראצונג איז ווארן פר וויאלעט זיין שיינקייט חפשו זיי זענין ווארן באפרייט

בְּכוֹסֶף. חֲשׁוּקֵי חֶמֶד, זָהָב וָכֶסֶף. חֵרוּת הַמְצִיא, וְהִשְׁמִיעָנוּ בְּחוֹסֶף. חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם. תִּגָּאֵלוּ וְלֹא בְכֶסֶף: קְהִלּוֹת יַעֲקֹב, בְּשֵׁם יִקְרָאוּךָ. קוֹנֵינוּ לוֹ, לָז לְלָז, יְרָאוּךָ:

חזן קְדֻשָּׁתְךָ יַעֲרִיצוּ, וּבְרוֹן יְנַשְּׂאוּךָ. קְרִיַת גּוֹיִם, עָרִיצִים יִירָאוּךָ:

יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

כְּעַל גְּמוּלוֹת, כְּעַל יְשַׁלֵּם. לְחֵיק זֵדִים, לֹא יָדְעוּ הִכָּלֵם. לְאִיִּים, גְּמוּל יְשַׁלֵּם. קָדוֹשׁ:

שם המחבר אני שמעון בר יצחק בר אבון חזק ואמץ בתורה.

אִמְרוּ, לֵאלֹהִים אַדִּירִים. מְאוֹד מַעֲשָׂיו, נָאִים וַהֲדוּרִים. בְּתִתּוֹ. אוֹת וּמוֹפֵת, בְּצָרִים: נֶהֱרָגִים, הוֹרְגִים אֶת הוֹרְגֵיהֶם. וְנִצְלָבִים. צוֹלְבִים אֶת צוֹלְבֵיהֶם. וְנִשְׁקָעִים, שׁוֹקְעִים אֶת שׁוֹקְעֵיהֶם: יְהִירִים. אֲשֶׁר זָדוּ בְזָדוֹן. נִמְדְּדוּ בְּסַאסְּאָה, כְּפָעֳלָם לָדוֹן. וְהוֹרַד גְּאוֹנָם. שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן:

שְׁטוּפֵי זַעַם, נִשְׁכְּחֵי רֶגֶל. הָהְפַּךְ עֲלֵיהֶם כַּלָּהוֹת, לְגַלְגֵּל. כְּהוּחַל לִקְרוֹא בְשֵׁם, וּלְרַגֵּל: מָרוֹם, קָרָא לְמֵי הַיָּם. וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם, פָּתַח בַּעְיָם. וַיִּמַּח יְקוּמָם, בְּשֶׁטֶף דָּכְיָם: עֲלֵיהֶם, סִדְרֵי בְרֵאשִׁית, נִשְׁתַּנּוּ. בְּשַׁחֲתָם אֶת דַּרְכָּם, נִתְנַנּוּ. בְּרוֹתְחִין קִלְקְלוּ, וּבְרוֹתְחִין נִדּוֹנוּ:

בית ישראל

דָס פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן שְׁוֶועֶרֶע אַרְבֶּעט מִיט גִילוּסְטִיקַייט זֵיי זֶענִין וָוארֶן אָן גִיגוּרְט מִיט גִילוּסְטִיגִי זַאכֶן אוּנ גָאלְד אוּנ זִילְבֶּער גִינָאד מַאךְ אוּנְז גְרַייכֶן אוּנ מַאךְ אוּנְז אַנְטְפְּלֶעקֶן אַז מִיר זָאלֶן הֶערֶן דִי רֵייד וָוס דוּ וֶועסְט זָאגֶן חִנָּם אוּם זוּנְסְט זַייט אִיר פַר קוֹפְט גִיוָוארֶן אוּנ נִיט פַר זִילְבֶּער וֶועט אִיר אוּס גִילֵייזְט וֶוערֶן קְהִלּוֹת דָס אַיין זַאמְלוּנְג פוּן יַעֲקֹב מִיט דַיין נָאמֶן וֶועלֶן זֵיי צוּ דִיר רוּפֶן אֵיינֶר צוּם אַנְדֶערֶן וֶועלֶן זָאגֶן דָס אִיז גָאט וָוס מִיר הָאבֶּן צוּ אִים גִיהָאפְט קְדוּשָּׁתְךָ דַיין הַיילִיקַייט טוּעֶן זֵיי שְׁטַארְקֶען אוּנ מִיט גִיזַאנְג טוּעֶן זֵיי דֶער הֵייבֶּן דִיךְ:

יִמְלוֹךְ יְיָ גָאט וֶועט קִינִיגֶען אֵייבִּיג דַיין גָאט צִיּוֹן אוֹיף דוֹרֵי דוֹרוֹת הַלְלוּיָהּ לוֹבְּט גָאט וְאַתָּה קָדוֹשׁ דוּ הֵיילִיגֶר גָאט זִיצְט אִין הִימֶל צוּ פַר נֶעמֶן דִי לוֹבּ פוּן דִי יִשְׂרָאֵל נוּן לִיבֶּר גָאט:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים זָאגְט צוּם שְׁטַארְקֶן גָאט זַיינֶע מַעֲשִׂים זֶענִין זֵייעֶר שֵׁיין אִין זַיין טָאן גֶעבֶּן אַצֵייכֶן אוּנ וואוּנְדֶר אִין דִי בַּאלֵיידִיגֶער דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיינֶען גִיוֶוען אִין מִצְרַיִם ווִי גִיהַארְגֶעטֶע הָאבֶּן זֵיי גִיהַרְגֶעט דִי וָוס הָאבֶּן זֵיי גִיוָואלְט הַרְגֶנֶן אוּנ אָן שְׁטָאט וָוס מֶען הָט זֵיי גִיוָואלְט הֵיינְגֶען הָאבֶּן זֵיי גִיהָאנְגֶן זֵייעֶרֶע הַיינְגֶערְס אוּנ דִי וָוס מֶען הָט זֵייא אַיין גִיזוּנְקֶען אִין טַייךְ פוּן מִצְרַיִם הָאבֶּן זֵיי גִימַאכְט אַיין זִינְקֶן זֵייעֶרֶע אַיין זִינְקֶערְס יְהִירִים דִי הָאפֶערְדִיגֶע וָוס זֵייא הָאבֶּען גִיטָאן בְּמֵזִיד זַיינֶען וָוארֶן גִימָאסְטֶן מִיט דֶר פוּלֶער מָאס אַזוֹ ווִי זֵייעֶר וֶוערְק צוּ מִשְׁפְּטֶן זֵיי אוּנ עֶס אִיז וָוארֶן אַרָאפּ גִינִידֶערְט אִין גֵיהִנָּם זֵייעֶר הֶערְשַׁאפְט שְׁטוּפֵי דִי וָוס זַיינֶען פַר פְלֵייצְט גִיוָוארֶען מִיט גָאטְס צָארֶן אוּנ עֶס אִיז פַר גֶעסֶן גִיוָוארֶן פוּן זֵיי דִי טְרִיט פוּן אֵיין מֶענְטְשֶׁן הָהְפַּךְ הָט גָאט אוֹיף זֵיי גִיקֶערְט אַיין דֶר שְׁרֶעקֶענִּס צוּ קַייקְלֶן כְּהוּחַל אַז עֶס אִיז וָוארֶען אָן גִיהוֹבֶּן צוּ רוּפֶן אִין נָאמֶען פוּן דִי אָפּ גֶעטֶר אִין דוֹר פוּן אֱנוֹשׁ דֶר אוֹבֶּערְשְׁטֶר הָט גִירוּפֶן צוּ דֶעם וַואסֶער פוּן דֶעם יַם אוּנ דִי פֶענְצְטֶער פוּן דֶעם הִימִיל הָאט עֶר גִיעֶפִינְט מִיט שְׁטַארְקַייט אוּנ הָאט אוּס גִימֶעקְט זֵייעֶר בַּאשְׁטַאנְד מִיט פַר פְלֵייצוּנְג זֵייעֶרֶע אִינְדֶען עֲלֵיהֶם אוֹיף זֵיי אִיז דֶער סֵדֶר ווִי דִי וֶועלְט אִיז צוּם עֶרְשְׁטֶן בַּאשַׁאפֶן גִיוָוארֶן אִיז וָוארֶן פַר עֶנְדֶערְט אַז זֵיי הָאבֶּען פַר דָארְבֶּען זֵייעֶר וֶועג זַיינֶען זֵיי מְבוּזֶּה גִיוָוארֶן. מִיט הֵייסְקַייט הָאבֶּן זֵיי קַיילֶע גִימַאכְט אוּנ מִיט הֵייסֶן וַואסֶר פוּן מַבּוּל זַיינֶען זֵיי גִימִשְׁפָּט גִיוָוארֶן אוּנ אַז זֵיי הָאבֶּן גִיצוֹגֶן פוּן מִזְרָח זַייט דִי נִיצֶער פוּן שִׁנְעָר מִיט דֶעם כּוּגְ

וּבְנָסְעָם מִקֶּדֶם, יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר. בְּבִנְיַן הַמִּגְדָּל, לִבָּם נִבְעָר. וְזָמְמוּ לְהַגְבִּיהוֹ, לְאֵין מִשְׁעָר: נוֹעֲצוּ לֵב, וְנוֹסְדוּ מְזִמּוֹת. אִם נִצְטָרֵךְ, לְטִפְטֵף מֵימוֹת. נַעֲלֶה לָרָקִיעַ. וְנַכֶּנּוּ בְּקַרְדֻּמּוֹת: בָּלַל לְשׁוֹנָם, וְחִלְשָׁם. וְהִתִּישָׁם. וּבִנְיָנָם הִשְׁחִית. עֲבוּר לְבַיְּשָׁם. וַיָּפֶץ יְיָ אוֹתָם. מִשָּׁם:

רָעִים בְּגוּפָם, וְחַטָּאִים בְּמָאוֹדָם. גְּאוֹן שִׂבְעַת לֶחֶם, הָיָה יְסוֹדָם. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן, לֹא הֶחֱזִיקָה יָדָם: יָהּ, בְּרָאוֹת, כְּנִתְמַלֵּא סִפְקָם. פַּחִים, וְרוּחַ זִלְעָפוֹת, הִשִּׁיקָם, תַּחַת רְשָׁעִים, סְפָקָם: צִדְקַת אֶזְרָח, אָדוֹן זָכַר. וּבֶן אָחִיו נִמְלַט, מִלְּהִתְמַכֵּר. בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים, אֶת עָרֵי הַכִּכָּר:

חֵרְפוּ וְגִדְּפוּ, מַלְאֲכֵי תִּלְגַת. בְּצִוּוּי אֲדוֹנֵיהֶם, לְגַדֵּל לַעֲגַת. וּמַלְאָךְ יָצָא, וּבְעָטָם כְּגַת: קַנּוֹא, גִּלְּחוֹ, בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה. בְּעֶבְרֵי נָהָר, מֶלֶךְ אַשּׁוּרָה. וְלֹא נוֹתַר בָּם, כִּי אִם, עֲשָׂרָה: בְּהִשְׁתַּחֲוָתוֹ לְנִסְרוֹךְ, דִּרְכּוּ יָרַט. וּבָנָיו הִכּוּהוּ, בְּזַיִן מְמוֹרָט. וְהֵמָּה נִמְלְטוּ, אֶרֶץ אֲרָרָט:

רָם וְנִתְגַּדֵּל, מַשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ. וְאָמַר, לַעֲלוֹת עַל מְרוֹמֵי גַפּוֹ. כִּי פָקַד עָלָיו, חֲרוֹן אַפּוֹ: אָדוֹן הֱסִירוֹ, מִמְּלוֹךְ בִּמְלוּכָה. וּמִבְּנֵי אָדָם, טְרָדוֹ לְשַׁלְּכָה, עִם בְּהֵמוֹת, שֶׁבַע לְהַלְּכָה: בְּבוֹא פְקוּדָתוֹ, נִסְחַב פִּגְרוֹ. וּכְנֵצֶר נִתְעָב, הָשְׁלַךְ מִקִּבְרוֹ. כְּפֶגֶר מוּבָס, הִבְאִישׁ בְּשָׂרוֹ:

בית ישראל

פון מִגְדָּל איז זייער הארץ וואָרען גילערט אום זיי האָבען גיטראַכט צו אוף הייבען אים אָן שיעור אין הארצען האָבען זיי גיטראַכט שלעכטע גידאַנקען אוב מיר וועלען דאַרפען צו די טְרָאפען פון וואַסער וועלען מיר אַרויף גיין אויף דעם הימעל אונ מיר וועלען אים שלאָגען מיט העק בָּלַל לְשׁוֹנָם ער האָט צומישט זייער לָשׁוֹן אונ האָט זיי גימאַכט שלאַף אונ האָט גימאַכט וויסט זייער גיבייא אונ זייער גיבייא האָט ער פאַר דאַרבען כְּדֵי ער זאָל זיי מְבַייֵשׁ זיין אונ גאָט האָט זיי פאַר שפרייט פון דאָרטען רָעִים די וואָס זיינען שלעכט גיוועזען מיט זייער גוף אונ זינדיג מיט זייער האָב אונ זאַט פון ברויט דאָס איז גיוועזען זייער גַאֲוָה וואָס זיי זיינען שלעכט גיוואָרען אונ איין אָרימאַן האָבען זייערע הענט ניט גישטאַרקט. גאָט אַז ער האָט גיזעהן אַז עס איז דער פילט גיוואָרען זייער מאָס קוילען אונ ווינט פון פאַר ברענונג האָט ער זיי גימאַכט אָן טרינקען ווייל זיי זיינען גיוועזען רְשָׁעִים האָט ער זיי גיקלאַפּט צִדְקַת דאָס גירעכטיקייט פון אַבְרָהָם האָט דער האַר גאָט גידיינקט אונ זיין ברודערס זון איז אַנטרונען גיוואָרען פון צו ווערען איבער גיענטפערט צו די מַשְׁחִיתִים פון סְדוֹם אַז גאָט האָט פאַר דאַרבען די שטעט פון סְדוֹם וַעֲמוֹרָה חֵרְפוּ די שְׁלוּחִים פון סַנְחֵרִיב האָבען מְבַזֶּה גיוועזען מיט דעם גיבאָט פון זייער האַר צו מאַכען גרוס גישפעט אונ איין מַלְאָךְ איז אַרויס גיגאַנגען אונ האָט זיי גיטראָטען ווי איין קעלטער גאָט האָט אים אָפּ גיגאָלט מיט דעם גאָל מֶעסֶר מינז דעם חַיִל פון סַנְחֵרִיב דער מֶלֶךְ פון אַשּׁוּר וואָס איז גיקומען פון עֵבֶר הַנָּהָר אונ עס איז פון זיי ניט איבער גיבליבען נאָר צעהן לייט בְּהִשְׁתַּחֲוָתוֹ אַז ער האָט זיך גיבוקט צו דעם ברעט פון דער תֵּיבָה זיין וועג האָט ער גיאיילט אויף אים אַז ער זאָל קומען אַהין גיהַרְגֶעט צו ווערען אונ זיינע קינדער האָבען אים גיהַרְגֶעט מיט איין שאַרפע שווערד אונ זיי זיינען וואָרען אַנטרונען אין לאַנד אֲרָרָט רָם ער האָט זיך דער הייבט אונ איז וואָרען גרוס די וועג דאָס מיינט מען נְבוּכַדְנֶצַּר אויף זיין אויף הייבער הקב״ה אונ ער האָט גיטראַכט צו אויף גיין אויף די הויכע הימלען דרום האָט גאָט גישאַרפט אויף אים זיין גרים צאָרן דער האַר גאָט האָט אים אָפּ גיטאָן פון צו קיניגען אונ פון מענטשין האָט ער אים פאַר טריבען מיט ך׳ יאות זיבען יאָר צו אַרום גיין בְּבוֹא אַז עס איז גיקומען זיין באַפעל צו שטאַרבען איז וואָרען גישלעפּט זיין גוף ווי איין אום ווערדיגע צווייג איז ער וואָרען אַרוס גיוואָרפין פון זיין קֶבֶר ווי

וּבְעַזּוּת פָּנִים, הֵעִיז בֵּלְשַׁאצַּר. וְצִוָּה, וְהוֹצִיא מִן הָאוֹצָר. כֵּלִים, אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר: נִתְגָּאָה, לִשְׁתּוֹת בָּם תִּירוֹשָׁיו. הוּא וְשָׂרָיו וַעֲבָדָיו, וְנָשָׁיו וּפִלַגְשָׁיו. וּפַסַּת יָד, כָּתְבָה פֵּרוּשָׁיו: חֲמוּדוֹת, בֵּאֵר לוֹ, הָאוֹתִיּוֹת. כִּי קָצַף עָלָיו, רַב הָעֲלִילִיּוֹת. וּבוֹ בַּלַּיְלָה, נֶהֱרַג בִּשְׁאִיּוֹת:

זָד אֲגָגִי, לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד. בָּנִים, אֲשֶׁר בָּם, אָב מִתְכַּבֵּד. פִּתְאוֹם הָיָה, כִּכְלִי אוֹבֵד: קְצִין עֵץ, מִשְׁנֶה, לִתְלוֹת. וּלְעַצְמוֹ הֱכִינוֹ, עָלָיו לְהִתָּלוֹת. וִיהוּדִי, עָשׂ מִלְחָמָה, בְּתַחְבּוּלוֹת: וּבְגוּמָץ אֲשֶׁר חָפַר, נִשְׁדָּד. וּבְסָאָה, אֲשֶׁר מָדַד, הוּמְדָּד. וְעָנוּ עָלָיו, הֵידָד הֵידָד:

אָמְנָם, כָּל אֵלּוּ הַמַּכְעִיסִים. הָיָה לָהֶם, עַל לֵב, לְהָשִׁים. לְהַעֲרִים וּלְהִוָּסֵר, מִמֶּלֶךְ חֲנֵסִים: מֵאֵן לְשַׁלַּח, עַם הֲמוֹנָי. וְשָׁאַג וְאָמַר, מִי יְיָ. לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְיָ: צוּר נְגָפוֹ בְּעֶשֶׂר, לְהַכּוֹ. וּבַעֲבוּר זֹאת, הֶעֱמִידוֹ וְהֶאֱרִיכוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל, מָה הִגִּיעוֹ בְּכֹחוֹ:

בַּחֲבוּרוֹת וּפְצָעִים, אוֹתוֹ אִלַּח. וּבְרִירַת חִצָּיו, כִּבְּדוֹ, פִּלַּח. וְאַחֲרֵי כֵן, חָזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח: תְּחוּם מִצְרַיִם, עַד לֹא הִרְחִיקוּ. הוּא וַעֲבָדָיו, עֵצָה הֶעֱמִיקוּ. לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם, מָגֵן הֶחֱזִיקוּ: וְצוּר נַעֲרָץ, בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה. שָׂת אֶת הַיָּם, לֶחָרָבָה. בַּיָּם נָתַן דֶּרֶךְ, וּבְמַיִם עַזִּים, נְתִיבָה:

בית ישראל

איין טוֹטֶער גוּף אִיז וָוארֶן פַר שְׁטוּנְקֶן זַיין פְלֵייש וּבְעַזּוּת פָּנִים אוּנ מִיט עַזּוּת פָּנִים הָט מֵעִיז גִיוֶועְן בֵּלְשַׁאצַּר אוּנ הָט גִיהֵייסֶן אוּם צִיהֶן פוּן דֶעם אוֹצָר דִי כֵּלִים פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶר הָט גִבְּרַאכְט בְּשַׁעַת גָּלוּת נְבוּכַדְנֶצַּר נִתְגָּאָה עֶר הָט זִיךְ גִיגְרֵייסְט צוּ טְרִינְקֶן אִין דִי כֵּלִים זַיין וַויין עֶר אוּנ זַיינֶע קְנֶעכְט אוּנ זַיינֶע וַוייבֶּער אוּנ זַיינֶע קֶעפְּס וַוייבֶּער אוּנ אַהאַנְד הָט אָן גִישְׁרִיבֶּן זַיין אָפּ שֵׁיידוּנְג פוּן דֶר מְלוּכָה חֲמוּדוֹת דָנִיֵּאל הָט בַּאשֵׁייד צוּ אִים דִי אוֹתִיּוֹת וָוס עֶס אִיז גִוֶועְן גִישְׁרִיבֶּן אוֹיף דֶר וַואנְט אַז עֶר הָט גִיצֶערִינְט אוֹיף אִים דֶר הֶעכְסְטֶער פוּן אַלֶע וֶועְרְק אוּנ אִין דֶער נַאכְט אִיז עֶר גִיהַרְגֶת גִיוָוארֶן מִיט פַר ווִיסְטוּנְג זָד אֲגָגִי הָמָן דֶר זוּן פוּן אֲגָג הָט מִיט זַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַחְשָׁבוֹת גִיוָואלְט אִים הַרְגֶנֶן אוּנ פַר לִירֶען דִי קִינְדֶער וָוס דֶר פָאטֶער אִיז מִיט זֵיי גִיעֶהְרְט פְּלוּצְלוּנְג אִיז עֶר גִוָוארֶען וִוי אֵיין פַר לָארִינֶע כְּלִי עֶר הָט אָפּ גִיהַאקְט אֵיין בּוֹם צוּ הֵיינְגֶען מָרְדְּכַי וָואס עֶר אִיז דֶער נָאךְ גִעוָוארֶן אֵיין מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אוּנ צוּ זִיךְ אַלֵיין הָט עֶר אָן גִיגְרֵייט צוּ גִיהַאנְגֶען וֶוערֶען דְרוּף וִיהוּדִי מָרְדְּכַי הָט גִיטָאן מִיט אִים מִלְחָמוֹת אוּנ אִין דֶעם גְרוּבּ וָוס הָמָן הָט גִיגְרָאבֶּן אִיז עֶר וָוארֶן גְרוּבְט אוּנ מִיט דֶר מָאס וָוס עֶר הָט גִימָאסְטִין אִיז עֶר וָוארֶן גִימָאסְטֶן אוּנ מֶען הָט אוֹיף אִים גִישְׁרִיעֶן הֵידָד: אָמְנָם כָּל אֵלּוּ פַר וָואר דִי אַלֶע דֶר צֶערְנֶער הָאבֶּן זִיךְ בַּאדַארְפְט אָפּ לֶערְנֶען צוּ קְלִיגִין אוּנ זִיךְ צוּ נֶעמֶען אֵיין מוּסָר פוּן מִצְרַיִם עֶר הָט נִיט גִיוָואלְט שִׁיקִין דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ הָט גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָאט גִיזָאגְט וֶוער אִיז גָאט אִיךְ קֶען גָאר נִיט גָאט צוּר דֶר בַּאשֶׁעפֶר הָט אִים גִישְׁלָאגֶן מִיט צֶעהֶן מַכּוֹת נָאר פוּן דֶעסְט וֶועגֶן הָט עֶר אִים גִילָאזְט שְׁטֵיין אוּנ עֶס הָט לַאנְג גִוֶוערְט כְּדֵי אַלֶע זָאלֶן ווִיסֶן פַר וָוס עֶס אִיז אִים אַזוֹ גִקוּמֶען בַּחֲבוּרוֹת מִיט בַּיילֶען אוּנ וואוּנְדִין הָאט עֶר אִים גִיפְּלָאגְט אוּנ מִיט וַוארְפוּנְג פוּן זַיינֶע פַייְלֶן הָט עֶר גִילֶעכֶערְט זַיין לֶעבֶּר אוּנ דֶר נָאךְ הָט עֶר גִישְׁטַארְקְט זַיין הַאנְט עֶר זָאל זֵיי אַוֶועק שִׁיקֶען תְּחוּם דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען נָאךְ פוּן מִצְרַיִם נִיט וַוייט גִיוֶועְן הָאט עֶר מִיט זַיינֶע קְנֶעכְט אֵיין טִיפֶע עֵצָה גִיהַאלְטֶן צוּ נָאךְ יָאגֶן זֵיי הָאבֶּן דִי מִצְרַיִם גִיהַאלְטֶן אֵיין פַאנְצֶר צוּר בַּר בַּשֶׁעפֶר וָוס עֶר אִיז גִישְׁטַארְקְט אִין רָאט פוּן פִיל הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים הָט גִימַאכְט טְרוּקֶען דֶעם

כְּסֵן מַתְעֶה, הִרְסִין עֲנָמִים. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת, לְגַלֵּי הוֹמִים. וְצָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת, בְּעִמְקֵי יַמִּים: הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת, בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ, לָאֵל הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם, בְּמִצְרָיִם: מֵאָז וְהָלְאָה, הִקְבַּע לַדּוֹרוֹת. לְסַפֵּר לָעַד, כֹּחַ וּגְבוּרוֹת. וּלְהַזְכִּיר, יְצִיאַת מִצְרַיִם, בְּשִׁירוֹת:

וּבְכֵן, וַיּוֹשַׁע יְיָ, בַּיּוֹם הַהוּא:

סימן פפס באא״ב פפס בתשר״ק וחתום שמעון בר׳ יצחק.

אֵילֵי הַצֶּדֶק, יְדוּעִים. בָּנִים מְגוּדָּלִים, כִּנְטִיעִים. גֶּזַע תִּפְאֶרֶת מַטָּעִים. דְּבוּקִים וַחֲשׁוּקִים, דַּרְדָּעִים. הַהוֹגִים, הֲגוּנִים וְנִשְׁמָעִים. וְתִיקִים, נִבְהָרִים מִשִּׁבְעִים. זַרְעָם, בַּגּוֹיִם נוֹדָעִים. חֲמוּדִים, וּמַעֲשֵׂיהֶם נְעִים. טוּבָם, בָּאֲרָצוֹת מוּדָעִים. יוֹדְעִים, יְדוּעִים וּמְיוּדָּעִים. כַּחוֹתָם, בִּזְרוֹעַ נִקְבָּעִים. לְמוֹדֵי נִסִּים, וְנוֹשָׁעִים:

נוֹשָׁעִים, מִבֵּין קִצְרֵי יָד. תַּתָּה לָמוֹ, שֵׁם וָיָד:

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל, אֶת הַיָּד:

מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין, בִּגְעָרָה. נוֹתֶנֶת בַּיָּם, מַעְבָּרָה. סוֹעֶרֶת גַּלִּים, בִּסְעָרָה. עוֹרֶכֶת, מְסִלָּה יְשָׁרָה. פְּלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת, מַאֲדִירָה. צוֹלֶלֶת קָמִים, בִּגְבוּרָה.

בית ישראל

יָם. בַּיָּם אִין דֶעם יַם אוּנ אִין שְׁטַארְקֶע וַואסֶערְן הָט עֶר גִימַאכְט אֵיין וֶועג. רֶסֶן מִיט אֵיין צוֹם הָאט עֶר פַר צָאמְט דִי מִצְרַיִם אוּנ הָט זֵיי גִיפִירְט מִיט שְׁוֶוערְקַייט צוּ דִי אִינְדִין נָאס טוּעֶן בְּרוּמֶן אִין יַם אוּנ זַיינֶען אַיין גִיזוּנְקֶען וִוי אַיין בְּלַיי אִין דִי טִיפֶע וַואסֶערְן הוֹלְכֵי דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגַאנְגֶען אִין דִי וֶועגֶן פוּן דֶעם יַם הָאבֶּן גִילוֹבְּט צוּ גָאט פוּן דֶעם הִימֶעל וָואס הָאט גִיהַאלְטֶען מִלְחָמָה פוּן זֵייעֶרְט וֶועגִין אִין מִצְרַיִם פוּן דֶענְסְט מָאל אָן הָט מֶען קוֹבֵעַ גִוֶועז אוֹיף אֵייבִּיג צוּ דֶר צֵיילִין דִי גְבוּרוֹת וָואס גָאט הָט גִיטָאן אוּנ צוּ גְדֵיינְקֶען יְצִיאַת מִצְרַיִם מִיט גִיזַאנְג:

וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע אוּנ אַזוֹ הָט גָאט גְהָאלְפֶּן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אִין דֶעם זֶעלְבִּיגֶן טָאג אוֹיף דֶעם יַם:

אֵילֵי הַצֶּדֶק דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וֶוערֶן אָן גְרוּפֶן אֵלִים דִי קִינְדֶער וָואס זַיינֶען גְוַואקְסִין וִוי אֵיין פְלַאנְצוּנְג דָס זַיינֶען דִי קִינְדֶער פוּן דִי שֵׁיינֶע אָבוֹת וָואס זַיינֶען בְּהֶעפְט אוּנ גְלוּסְטִיג צוּ גָאט אוּנ הֵייסֶען דוֹר דֵעָה זֵיי לֶערְנֶען דִי תּוֹרָה אוּנ זֵיי וֶוערֶן גִיהֶערְט אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ זַיינֶען אוֹס דֶר נֶוויילְט גְוָוארֶן זַיְעֶרְס זֵייעֶרֶע קִינְדֶר זַיינֶען בַּאקַאנְט צְוִוישֶׁן פֶעלְקֶר זֵיי זַיינֶען גְלוּסְטִיג אוּנ זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים זַיינֶען זִיס זֵייעֶר גוּטְס אִיז גְוואוּסְט אִין לֶענְדֶר זֵיי קָאנֶען גָאט אוּנ גָאט קָאן זֵיי אוּנ הָט זֵיי לִיבּ וִוי אֵיין חוֹתָם זַיינֶען זֵיי אִין זַיין אָרוֹם אוּנ עֶר טוּט זֵיי תָּמִיד נִסִּים אוּנ הֶעלְפְט זֵיי. זֵיי זַיינֶען וָוארֶן גְהָאלְפֶען פוּן דִיא מִצְרַיִם וָואס הָאבֶּן נִיט קֵיין מַאכְט אוּנ הָאסְט זֵיי גְמַאכְט אֵיין גְרוֹסִין שֵׁם אוֹיף דֶר וֶועלְט אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִיזֶעהְן דִי מַאכְט פוּן גָאט מְחוֹלֶלֶת וָואס זִי הָט גְמַאכְט שְׁלַאף פַּרְעֹה וָואס עֶר וֶוערְט אָן גְרוּפֶן תַּנִּין מִיט גְשְׁרֵיי אוּנ הָט גְגֶעבִּין אִין יַם אֵיין וֶועג אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אִיבֶּר גְפָארֶן זִיא מַאכְט אֵיין גְלַייכֶן וֶועג גְרוֹסֶע ווָאוּנְדֶר פַארְכְטִיקַייט טוּט זִי שְׁטַארְקִין אוּנ הָט גְמַאכְט אֵיין זִינְקֶען זַיינֶע פֵיינְט מִיט שְׁטַארְקַייט מְעִירָה זִי הָט דֶר וֶועקְט קִנְאָה צוּ דֶער מִלְחָמָה אוּנ דִי הָאפֶּעְרְדִיגֶע מִצְרַיִם הָאט זִי אָפּ גְהַאקְט מִיט גְרִים צָאֶרְן זִי הָט אָרוֹם גְשְׁלֶעפְּט דִי שְׁוֶוערְד פוּן דֶער שִׁיר

קִנְאַת מִלְחָמָה, כְּעֵירָה. רַהַב, מַחֲצֶבֶת בְּעֶבְרָה. שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב, מִתְעָרָה. תַּמּוּ. לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה:

מִצָּרָה נוֹצָּלוּ. עַם אֵל. וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ, כְּהַרְרֵי אֵל:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

סס המחבר שמעון בר' יצחק.

שֶׁבַח וְהוֹדָיָה, מְעֻלָּה. מַלְכוּת שְׂרָרָה, וּמֶמְשָׁלָה. עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת, לָאֵילָה. וְרוֹמֵמוּת, לְמַעְלָה לְמָעְלָה. נֶצַח, גְּבוּרָה וּגְדוּלָה. בְּרָכָה וְשִׁירָה, מְהֻלָּלָה. רִנָּה, וְזִמְרָה וְצָהֳלָה. יִחוּד קְדֻשָּׁה, וּתְהִלָּה. צְפִירָה, וְתִפְאֶרֶת לְסַלְסְלָה. חָסִיד, לִמְאֹד נַעֲלָה. קוֹל תּוֹדָה, לְצַלְצְלָה. נֵזֶר וַעֲטָרָה, לְכַלָּלָה:

לְכַלָּלָה, בְּרוֹן וְהוֹדָיָה. לְצוּר הָעוֹנֶה, בַּמֶּרְחַב יָהּ:

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

ע"פ תשר"ק

תָּמַךְ בְּמַעְגְּלוֹתָיו, אֲשׁוּרַי. שַׁחַת בַּחֲמָתוֹ, צוֹרְרַי. רָאֲתָה עֵינִי, בְּשׁוּרַי. קָמֵי הַכְּרָעוּ וְשׁוֹרְרַי. צוּר עוֹלָמִים, בְּעוֹזְרַי. פִּתַּח מִמַּסְגֵּר, אֲסִירַי. עוֹיְנַי, וּמַפְרִיכַי וְצוֹרְרַי. סְגָרוֹ, הֱיוֹתָם בְּעוֹכְרַי. נֶצַח יְנַצְּחוּהוּ, אַדִּירַי. מְלַמְּדַי, וּמַשְׂכִּילַי, וְסוֹפְרַי: וְסוֹפְרֵי רוֹמְמוּ, יְמִין רוֹמֵמָה. כִּי לַיְיָ, הַמִּלְחָמָה:

יְיָ, אִישׁ מִלְחָמָה:

בית ישראל

צו הֶעלְפִין זַיינֶע גאַנְצֶע יִשְׂרָאֵל פוּן דֶעם אֵיינְגְשַׁאפְּט מִצָּרָה פון צָרוֹת זֵיינֶען ניצול גְוָוארֶן גָאטְס פָאלְק אונ הָאבֶּן גִיזָאגְט זַיין גִירֶעכְטִיקֵייט וויא גְרוֹיסֶע אונ הוֹכֶע בֶּערְג דֶענְקְסְט מָאל הָט גִזוּנְגֶען משֶׁה אונ דִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵיין שֵׁיינֶע לוֹב אונ קֵינִיגְרַייךְ אונ גִיוָועלְטִיקֵייט עוֹז אֵיין שְׁטַארְקֵייט צוּ שְׁטַארְקִין אִים אונ גַאנְץ הוֹיךְ צוּ דֶער הֵייבִּין אִים אֵיין אֵייבִּיג שְׁטַארְקֵייט אונ גְרוֹיסְקֵייט אֵיין בֶּענְשׁוּנְג אונ אֵיין שֵׁיינֶע גִזַאנְג לוֹב אונ גְזַאנְג אונ פְרֵייד צוּ אֵיינְצִיגֶן גָאט מִיט קְדוּשָּׁה אונ לוֹב אֵיין לוֹיטֶער שֵׁיינְקֵייט צוּ לוֹבִּין אִים אֵיין קוֹל פון לוֹיבּ אונ פון דַאנְק מִיט שָׁאלוּנְג אונ צוּ קְרֵיינֶען אִים מִיט אַלֶע קְרֵיינֶען צוּ קְרֵיינֶען מִיט גִיזַאנְג אונ לוֹבּוּנְג אונ דַאנְקֶען צוּם בַּאשֶׁעפֶער וָוס מַאכְט גְרָאס פוּן אֵיינְגְשַׁאפְּט אונ צוּ זָאגֶן מַיין שְׁטַארְקֵייט אונ מַיין דֶער לוֹבֶּנְשׁ אִין גָאט תָּמַךְ בְּמַעְגְּלוֹתָיו עֶר הָט אָן גִישְׁפַּארְט מִיט זַיין וֶועג מַיינֶע טְרִיט עֶר הָט פַר דַארְבֶּן מִיט זַיין גְרִים צָארֶן מַיינֶע בַּאלֵיידִיגֶר מַיינֶע אוֹגֶן הָאבֶּן גִיזֶעהֶן אִין מַיין לוּגֶערְס וָוס הָאבֶּן אוֹף מִיר גִיקוּקְט אוֹף שְׁלֶעכְץ מַיינֶע פַיינְט זַיינֶען וָוארֶן גִיקְנִיעֶט אונ אוֹךְ מַיינֶע לוּגֶערְס דֶר בַּאשֶׁעפֶר פון אַלֶע וֶועלְטֶען אִיז אִין מַיין הִילְף עֶר הָט גִיעֶפִינְט פון פַר שְׁלִיסוּנְג מַיין גִיפֵיינְקֶענְשׁ מַיינֶע פַיינְט אונ מַיינֶע בְּרֶעכֶר וָוס הָאבֶּן מִיךְ צוּ בְּרָאכֶן מִיט שְׁוֶוערֶע אַרְבֶּעט אונ מַיינֶע בַּאלֵיידִיגֶר זַיינֶען אִיבֶּר גִיעֶנְטְפֶערְט גִיוָוארֶן צוּם יַם ווייל זֵיי זַיינֶען גִיוֶוען מַיינֶע בַּאטְרִיבֶּער תָּמִיד טוּעֶן אִים שְׁטַארְקֶען מִיט לוֹיבּ מַיינֶע שְׁטַארְקֶע יִשְׂרָאֵל וָואס שְׁטַארְקֶן זִיךְ אוֹף דֶעם יֵצֶר הָרָע מַיינֶע לֶערְנֶערְס אונ מַיינֶע קְלוּגֶע סוֹפְרִים וְסוֹפְרֵי אונ מַיינֶע סוֹפְרִים טוּעֶן דֶער הֵייבֶּען גָאט פַר דֶעם עוֹלָם אונ זָאגֶען דִי רֶעכְטֶע הַאנְט פון גָאט דָאס מֵיינְט מֶען זַיינֶע חֲסָדִים אִיז וָוארֶן דֶר הֵייבְט כִּי לה׳ הַמִּלְחָמָה וָוארוּם צוּ גָאט אִיז דִי מִלְחָמָה אונ וִוי עֶס שְׁטֵייט ה׳ אִישׁ מִלְחָמָה גָאט אִיז אֵיין בַּעַל מִלְחָמָה:

לוֹבֵשׁ צְדָקָה, כַּשִׁרְיָן. כֹּחַ וּגְבוּרָה, מְזֻיָּן. יוֹדֵעַ וָעֵד, וְדַיָּן.
טַכְסִיסֵי מַלְכוּת, מְצֻיָּן. חָצָה, וְדִקֵּג מְגִנָּן. זְמַן
שִׁעְבּוּד, תִּנְיָן. וּבִרְכוּשׁ, מִקְנֶה וְקִנְיָן. הוֹצִיא צִבְאוֹתָיו.
בְּמִנְיָן. דֶּרֶךְ, חוֹמוֹת בִּנְיָן. גְּזָרִים, הִסְלִיל בְּעִנְיָן. בְּשׁוּמוֹ.
מַעֲמַקֵּי יָם. אוֹרַח וּמַסְלוּל, מְסִיָּם:
מְסִיָּם, לְהַעֲבִיר כָּל חֵילוֹ. וַיְנַעֵר, בְּאוֹמֶץ גָּדְלוֹ:
מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה, וְחֵילוֹ:

ע"פ א"ב
אִבַּד וְשִׁבַּר, וְכִלָּם. בָּאֵשׁ וּבְמַהֲמוֹרוֹת, הִפִּילָם. גַּלִּים, כִּסּוּ קְהָלָם דּוֹעֲכוּ
כַּפִּשְׁתָּה, כֻּלָּם. הֵסִיר, אוֹפַנֵּי גַלְגַּלָּם. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת, לְהַכְשִׁילָם זוֹרְמוּ
עָבוֹת, לְמוּלָם. חֲצָצֶיךָ הָלְכוּ, לְשַׁכְּלָם. טָבְעוּ בַּבּוֹץ, רַגְלָם. יָשׁוּב בְּרֹאשָׁם,
עֲמָלָם. כָּרְעוּ קָרְסוּ, בְּנָפְלָם. לְהָסִיר מֵעֲלֵיהֶם, צִלָּם:

בית ישראל

לוֹבֵשׁ צְדָקָה עֶר הָט זִיךְ אָן גִיקְלֵייד מִיט צְדָקָה
וְוִיא אַיין פַּאנְצֶער מִיט כֹּחַ אוּנ מִיט
שְׁטַארְקֵייט אִיז עֶר גִיוָואפִינְט עֶר ווַייס פוּן
אַלֶעם אוּנ אִיז אֵיין עֵדוּת אוּנ אֵיין דַיָּן עֶר אִיז
אָן גִיצִירְט מִיט צִירוּנְג פוּן אֵיין מַלְכוּת עֶר הָט
גִיטֵיילְט דִי פִיר הוּנְדֶערְט יָאר וָואס עֶר הָאט
גִיזָאגְט צוּ אַבְרָהָם דָם זַיינֶע קִינְדֶער וֶועלֶן דִינֶען
אוּנ הָט אִיבֶּר גִיהִיפְּט דִי צָאל אוּנ עֶס הָט מֶער
נִיט גִיוֶועזְט דֶער גָלוּת פוּן מִצְרַיִם נָאר צְווֵייא
הוּנְדֶערְט אוּנ צֶעהֶן יָאר אוּנ מִיט פִיל גוּטְץ אוּנ
פִיה אוּנ אַנְדֶער גוּטְץ הָט עֶר אוֹס גִיצוֹגֶען זַיינֶע
חַיָּילוֹת מִיט צָאל עֶר הָאט צוּ שְׁנִיטִין דֶעם יַם
אוֹף שְׁטִיקֶר אוּנ הָט גִימַאכְט אַוֶועג ווִי צְווִישֶׁן
צְווֵיי מוֹעֶרִין אִין זַיין טָאן אִין דִי טִיפֶענֶעשׁ פוּן
דֶעם יַם אַיין גִיצֵייכִינְטֶן וֶועג מְסוּיָּם עֶס אִיז וָוארֶן
גִיצֵייכִינְט דֶר וֶועג אִין יַם צוּ מַאכֶן אִיבֶּר פָארֶן
גָאר זַיין חַיִל דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ עֶר הָט אוֹם גִימִישְׁט
מִיט זַיין שְׁטַארְק אַכְפֶּערְקֵייט דִי רַייט וֶועגִין
פוּן פַּרְעֹה אוּנ זַיין חַיִל אִבַּד וְשִׁבַּר עֶר הָאט זֵייא
גִימַאכְט פַר לִירֶן אוּנ הָט זֵיי צוּ בְּרָאכֶן אוּנ הָט
זֵיי פַר לֶענְט אִין פֵייעֶר אוּנ אִין גְרִיבֶּר הָט עֶר
זֵיי גִימַאכְט פַאלֶן דִי אִינְדֶן פוּן דֶעם יַם הָאבֶּן
צוּ גִידֶעקְט זֵייעֶר אַיין זַאמְלוּנְג זֵיי זַיינֶען אַלֶע
פַר לָאשֶׁן גִיוָוארֶן ווִי פְלַאקְס וָוס גֵייט גִיךְ אוֹס
עֶר הָט אָפּ גִיטָאן דִי רֶעדֶר פוּן זֵייעֶרֶע וֶועגֶען
אוּנ הָט זֵייא גִיפִירְט מִיט שְׁוֶוערְקֵייט צוּ מַאכֶען שְׁטְרוֹכְלֶן זֵיי זוֹרְמוּ דִיא וָואלְקִינְס הָאבֶּן גִיגָאסֶען
טָאסֶר אַקֶעגִין דִיא מִצְרַיִם אוּנ דִי שְׁטֵיינֶער פוּן דֶעם יַם זַיינֶען גִיגַאנְגֶען צוּ פַר לֶענְדֶען זֵיי זֵייעֶרֶע
פִים אִיז וָוארֶן אַיין גִיזוּנְקֶן אִין גִימוֹזֶעכְץ. גָאט הָאט אוֹם גִיקֶערְט זֵייעֶר מִידִיקֵייט אוֹף זֵייעֶר
קָאפּ זֵייא הָאבֶּן גִיקְנִיעֶט אוּנ פַר קְרִימְט אִין זֵייעֶר פַאלֶן אוּנ עֶר הָט אָפּ גִיטָאן פוּן זֵיי זֵייעֶר שָׁאטְן

ענות צדק

לוֹבֵשׁ צְדָקָה כַּשִׁרְיָן דֶער צַדִיק אִיז ווִי הַשֵׁי"ת מֵהוּם
אָהְן צְדָקָה אוּן עֲנָוָה ווִי אַיין פַּאנְצִיר. דֶר תַּנָּא רַבִּי
מֵאִיר פְלֶעגְט אַלֶע פְרַייטִיג צוּ נַאכְט, זָאגֶען אַ דְרָשָׁה מִיט
מוּסָר וֶועגֶען צְדָקָה וְחֶסֶד ווִי מֶען זָאל זִיךְ פִירִין, דָארְטֶען
אִיז גֶעוֶועזִין אַ פְרוֹי, וָואס זִיא הָאט לִיבּ גִיהַאט צוּ הֶערִין
רַבִּי מֵאִירְס דְרָשָׁה, אַיין מָאל הָאט רַבִּי מֵאִיר זִיךְ פֶערְ־
שְׁפֶּעטִיגְט, מִיט דֶר דְרָשָׁה, אוּן דִי פְרוֹי אִיז גֶעקוּמֶען צוּ
הוֹזֶע, אַז וֶוען דִי לִיכְט זֶענִין שוֹין אוֹיסְגֶעגַאנְגֶען, דֶר מַאן
אִיז אוֹף אִיהְר בֵּייז גִיוָוארֶען, הָט עֶר זִיא אַרוֹס גֶעטְרִיבֶּען
פוּן שְׁטוּבּ, אוּן הָט צוּ אִיהְר גֶעזָאגְט, אַנְדֶערְשׁ וֶועל אִיךְ
דִיךְ נִישְׁט אַרַיין לָאזֶן אִין שְׁטוּבּ, סַאיידִין דוּ וֶועסְט גֶעהְן
אִין שְׁפַּייעֶן רַבִּי מֵאִירֶן אִין גֶעזִיכְט, דִי פְרוֹי הָאט גֶעבַאךְ
נִיט גֶעוואוּסְט, וָואס צוּ טָאהְן אַזַא שְׁרֶעקְלִיכֶע זַאךְ, גֶעהְן
אוּנ שְׁפַּייעֶן רַבִּי מֵאִירֶן אִין פָּנִים, דֶר מַאן הָט אִיהְר אָבֶּר
נִיט אַרַיין גֶעלָאזְט אִין שְׁטוּבּ אִין דְרַיי שַׁבָּתִים הָט זִיא זִיךְ
גֶעצְוֵוייפֶעלְט בִּיז דִי זַאךְ אִיז אָהְן גֶעקוּמֶן צוּ רַבִּי מֵאִיר,
הָאט רַבִּי מֵאִיר זִיךְ גֶעמַאכְט אַז אַ אוֹג טְהוּט אִיהְם וֶועה.
אוּנ הָאט גֶעשִׁיקְט רוּפֶען דִיזֶע אוּנגְלִיקְלִיכֶע פְרוֹי, זִיא זָאל
אִיהְם אָפּ שְׁפְּרֶעכִין עַיִן הָרָע אוּנ בֶּעשְׁפַּייעֶן זִיבֶּען מָאל אִין
גֶעזִיכְט, זִיא הָאט אַזוֹ גֶעטָאהְן, אִיצְט זָאגְט רַבִּי מֵאִיר צוּ
דֶר פְרוֹי, גֶעה אוּנ זָאג דַיין מַאן, דוּ הָאסְט גִיהֵייסֶען אִיךְ
זָאל אַיין מָאל שְׁפַּייעֶן אִין ר' מֵאִירְס פָּנִים, אוּנ אִיךְ הָאבּ
גֶעשְׁפַּייט זִיבֶּען מָאל, ווִי זִיא אִיז אַרוֹס הָאבֶּען, זִיךְ דִיא
תַּלְמִידִים פֶערְוָואנְדֶערְט, דָס עֶר הָט אַזוֹ עֶרְנִידֶערִיגְט דֶעם
כְּבוֹד הַתּוֹרָה, הָט רַבִּי מֵאִיר גִיעֶנְטְוֶוערְט, בִּין אִיךְ דֶען
גְרֶעסֶער ווִי גָאט, גָאט ב"ה עֶר הָט גִיהֵייסֶען מֶען זָאל זַיין
נָאמֶען אָפּ מֶעקִין אִין דִיא מַיִם הַמְּאָרְרִים, כְּדֵי שָׁלוֹם צוּ
בְּרֵיינְגֶען צְווִישֶׁן מַאן אוּנ וַוייבּ (אַ סוֹטָה וֶוען זִיא פֶערְבָארְגְּ
זִיךְ מִיט אַיין פְרֶעמְדִין) דַארְף אִיךְ גֶעווִיס טָאן אַזַא זַאךְ:
(מדר' ויק"ר ט"ו)

צָלַם הוּסַר, וְנִזְעֲמוּ. וּבוֹשׁוּ, וְגַם נִכְלָמוּ: תְּהוֹמוֹת, יְכַסְיֻמוּ:

מִשְׁבָּרִים נִתְחַטְּאוּ, וְגַלִּים. נֶגֶד, שָׂרֵי אֱוִילִים. סוֹעֲרִים הוֹמִים, וּמִתְנַטְּלִים. עוֹזְרֵי רַהַב, מַפִּילִים. פִּגְרֵיהֶם, הוּצְעוּ חֲלָלִים. צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת, מִסְתּוֹלְלִים. קְנוּיִם, עָבְרוּ גְּאוּלִים. רוֹמְמוּת יְמִינְךָ, מַגְדִּילִים. שָׁרִים, מְתוֹפְפִים כַּחוֹלְלִים. תִּשְׁבָּחוֹת וְשִׁירִים, וְהִלּוּלִים:

וְהִלּוּלִים, לְתוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי. וְעַל מְשַׂנְאַי, לְהַגְבִּירִי: יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי:

כס סמתכר שמעון בר יצחק

שִׁתַּתָּה עוֹלָם, בְּבִנְיָנֶךָ. מָלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנֶךָ. עֶלְיוֹן, שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ. וְהוֹד וְהָדָר, לְפָנֶיךָ. נְעִימוֹת נֶצַח, בִּימִינֶךָ. בְּצֵאתְךָ, לְיֵשַׁע בָּנֶיךָ. רָעֲשׁוּ הָרִים, מִפָּנֶיךָ. יָחִילוּ מַיִם, מֵחֲרוֹנֶךָ. צֶדֶק, מָלְאָה יְמִינֶךָ. חַיִל וָיֶשַׁע, לַהֲמוֹנֶךָ. קַנָּא וְנוֹקֵם, לְשׂוֹטְנֶיךָ. כִּי, תָּמְכָה יְמִינֶךָ:

יְמִינְךָ הַגְּבוּרָה, שׂוֹנְאֶיךָ לַהֲרוֹס. וְאוֹתִי, בֶּאֱמוּנָה לֶאֱרוֹס: וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ, תַּהֲרוֹס:

ע"פ תשר"ק

תַּלְמִיד, לוֹמֵד וּמְלַמְּדוֹ. שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל, וּפְקִידוֹ. רַכָּב, סוּסוֹ וּפִרְדּוֹ. קָרוֹב, וְגוֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ. צָעִיר וְיָשִׁישׁ,

---

בית ישראל

צָלַם הוּסַר זייער שָׁאטֶן איז וָוארֶן אָפּ גיטָאן אונ זייא זיינֶן וָוארֶן דֶר צֶערִינְט פוּן גָאט אונ זייֶגֶען פַר שֶׁעמְט גיוָוארֶן די אָפּ גֶערוּנְדֶען הָאבֶּען זייא צוּ גידֶעקְט:

מִשְׁבָּרִים די אִינְדֶן פוּן דֶעם יַם הָאבֶּן גישְׁטוּרימְט אוּנ גיבְּרוּמְט אוּנ הָאבֶּן זיךְ דֶר הוֹבֶּן אַקֶעגִין די נַארִישֶׁע הֶערִין פוּן מִצְרַיִם די הֶעלְפֶער פוּן מִצְרַיִם דָס אִיז זייעֶר שַׂר הָאבֶּען זייא גימַאכְט פַאלֶן זייעֶרֶע טוֹטֶע גוּפִים זַיינֶן גיוָוארֶן אוּם גישְׁפְּרֵייט וִוי דֶר שְׁלָאנְגֶע זַיי זַיינֶן וָוארֶען אַיין גיזוּנְקֶן וִוי בְּלַיי די מִצְרַיִם וָוס הָאבֶּן גישְׁפֶּעט פוּן יִשְׂרָאֵל. אוּנ יִשְׂרָאֵל וָוס גָאט הָט זייא אוּם גילֵייזְט אוּנ גיקוֹפְט זַיינֶן אִיבֶּר גיפָארֶן אִיבֶּר דֶעם יַם דָס הוֹכְקֵייט פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט טוּעֶן זַיי גְרֵייסֶן די זִינְגֶר פוּן יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִיפוֹקְט אוּנ גיטַאנְצְט אוּנ הָאבֶּן גֶעלוֹבְּט מִיט שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת צוּ גָאט וְהִלּוּלִים אוּנ לוֹב הָאבֶּען זַיי גיגֶעבֶּען צוּ גָאט וָוס עֶר אִיז מַיין הָאפוּנְג אוּנ אוֹיף מַיינֶע פַיינְט הָט עֶר מִיךְ גישְׁטַארְקְט. גָאט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אִיז בַּאשֵׁיינְט מִיט קְרַאפְט זִיא הָט גיגְרוּנְד פֶעסְט די וֶועלְט מִיט דַיין טָאן בּוֹעֶן זִיא. עֶס אִיז דֶער פִילְט גיוָוארֶן די עֶרְד מִיט דַיין בַּאשֶׁעפֶּענִישׁ אִין אוֹבֶּערְשְׁטִין הִימִיל הָאסְטוּ גיטָאן דַיין ווָאוֹנוּנְג אוּנ שֵׁיינְהֵייט אוּנ לוֹב אִיז צוּ פַר דִיר אַיין זִיס אֵייבִּיג לֶעבֶּן אִיז אִין דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד אִין דַיין טָאן אַרוֹם גֵיין צוּ הֶעלְפֶען דַיינֶע קִינְדֶר הָאבֶּן די בֶּערְג גישְׁטוּרֶעמְט פַר דִיר די וַואסֶערִין הָאבֶּן גִיצִיטֶערְט פוּן דַיין גְרִים צָארֶען דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אִיז גִיוֶוען פוּל מִיט צְדָקָה צוּ הֶעלְפֶן מִיט קְרַאפְט צוּ דַיין פָאלְק דוּ בִּיסְט גִיוֶוען אַיין מְקַנֵּא אוּנ הָאסְט גיטָאן אַיין נְקָמָה צוּ דַיינֶע קְרִינֶר אוּנ אִין מִיר הָאסְטוּ גיטָאן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנְטֶער לֶעהְנֶן יְמִינְךָ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אִיז וָוארֶן גישְׁטַארְקְט דַיינֶע שׂוֹנְאִים צוּ פִירֶן זַיי אוּנ מִיךְ מְקַדֵּשׁ צוּ זַיין מִיט דַיין הַיילִיגֶע אֱמוּנָה אוּנ מִיט דַיין פִיל הֶערְשַׁאפְט הָאסְטוּ צוּ בְּרָאכֶן דַיינֶע פַיינְט תַּלְמִיד דֶר תַּלְמִיד וָוס לֶערִינְט אוּנ זַיין לֶערְנֶר (דָס מֵיינְט מֶען פוּן דֶעם גְרֶעסְטֶן בִּיז דֶעם קְלֶענְסְטֶן אוּנ אַזוֹ רֶעכִינְט דֶר פַּייטָן ווייטֶר). דֶעם שׁוֹטֵר אוּנ דֶעם גִיוָועלְטִיגֶער

וּמְכַבְּדוֹ. פּוֹעֵל וְאִכָּר, וְצִמְדּוֹ. עָשִׁיר וְרֵעוֹ, וִידִידוֹ. שָׂכִיר וְשׂוֹכֵר, וּמְשַׁחֲדוֹ. נָדִיב וְנִינוֹ, וְנֶכְדּוֹ. מְשָׁרֵת, אֲדוֹנוֹ וְעַבְדּוֹ. לְאַבְּדוֹן. הוֹרַד כְּבוֹדוֹ. הֶפְרֵעַ, וְכָל הַבָּא בְּיָדוֹ:

בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרַיִם. בָּאוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם:

וּבְרוּחַ אַפֶּךָ. נֶעֶרְמוּ מַיִם:

לְכַדוֹ, פְּנֵי תְהוֹמוֹת. כְּאֶבֶן, נִתְחַבְּאוּ מֵימוֹת. יָשְׁרוּ, מְסִלּוֹת רָמוֹת. טִירוֹת. גְּבוֹהוֹת כַּחוֹמוֹת. חָזוּם, מַלְכֵי אֲדָמוֹת. זָעוּ וְנִתְפַּקְּצוּ. בְּאֵימוֹת. וְנָתְנוּ לָאֵל, רוֹמְמוֹת. הַנּוֹתֵן עוֹז, וְתַעֲצוּמוֹת. דִּקְדֵּק בַּצָּרִים, נְקָמוֹת. גָּבַר, וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת. בָּאָרֶץ, שָׂם שַׁמּוֹת. אַדִּירוּהוּ, שִׁירוֹת נְעִימוֹת:

נְעִימוֹת לְשַׁבֵּחַ וְלַעֲדוֹף. בְּהַפִּילוֹ צָר, לִנְדּוֹף:

אָמַר אוֹיֵב, אֶרְדּוֹף:

אוֹיְבִים, נֶחְלְקוּ לְכִתּוֹת. בְּהַשָּׂאַת פֶּתֶן, לְפַתּוֹת. גִּבּוֹר, הַמַּפְלִיא אוֹתוֹת. דְּרָכָם וּבְעָטָם, כַּגִּתּוֹת. הִכָּם בְּתַחֲלוּאֵי מִיתוֹת. וְכֻלָּם בְּנֶגֶף לְכַתּוֹת. זֵדִים, עוֹרְכֵי חֲנִיתוֹת. חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת, וּקְשָׁתוֹת. טוֹרְפוּ, בְּמַכְמוֹרֵי רְשָׁתוֹת. יֵין הַחֵמָה, לִשְׁתּוֹת. בְּזָכְרְךָ, שְׁבוּעַת בְּרִיתוֹת. לְצָרָה, נִשְׂגַּבְתָּ לְעִתּוֹת:

בית ישראל

און זיין פקיד דעם רייטער און דם פערד און דם מול אייזיל דר קרוב און זיין אוים לייזר און זיין פעטער דר יונגר און דר אלטר און זיין גיערליכטר דר ווערקס מאן און דער עובד אדמה און זיין פאר אקסין דר רייכר און זיין גיזעלן און זיין גיליבטר דר גדונגינר און דר ים דאס גידונגן איפ און הט גיגעבן אים שוחד ער זאל גוט ארבעטין דר האר און זיינע קינדער און איינקליך דר דינר און זיין הער צו פר לירונג איז ווארען גינידערט דער כבוד פון פרעה און אלע וואס זיינן גיקומן מיט אים מיט זיין מאכט הט ער גיבראכט גאר דאס חיל פון מצרים אין פייער און אין וואסר און מיט דעם ווינט פון דעם נאז לעבר זיינען ווארן גיהופינט די וואסער פון דעם ים לוכדו זיי זיינן ווארן באצוואונגן די אפ גרונדן אזו ווי אשטיין זיינען הארט גיווארען די וואסערין זיי האבן גירעכט פארטיגט הוכע שטעגין ווארום די וואסערין זיינען גיווארן ווייא אהוכר מוער און אוף זיי איז גיווארן אוועג דאן האבן דם גיזעהן מלכים פון דר ערד זיינען זיי ווארן פר וואגילט און דר ציטערט גיווארן מיט פארכט און האבן גיגעבן צו גאט דר הייבונג וואס ער גיט כח און שטארקייט ער הט מדקדק גיוועזן אין די באליידיגר צו טאן אין זיי נקמות ער הט זיך גישטארקט און הט פר שטערט זייערע מלחמות און אין זייער לאנד הט ער גיטאן פר וויסטונג דען האבן די ישראל גישטארקט גאט מיט זיסע גיזאנג נעימות זיסע לוב האבן זיי גיטאן מערן אז גאט הט גימאכט פאלן דעם באליידיגר צו פר שטויסן אים. פרעה הט גיזאגט איך וועל נאך יאגן. אויבים די פיינט זיינען צו טיילט גיווארן צו כתות פון וועגן דעם אן רייצונג פון דעם בייזין שלאנג דם איז פרעה. דר שטארקר גאט וואס מאכט וואונדערליכע צייכן ער הט זיי צו טראטן ווי קעלטר פון ווייין ער הט זיי גישלאגן מיט קרייינקשאפט פון טוט און האט זייא פר לענט און צו שטוסן מיט פלאג די מוטווילינע מצרים וואס האבן אן גיגרייט שפיזין און זיינן גיוועזן אן גיגורט מיט שווערדין און בוגינס זיינן ווארן פר צוקט אין זייער נעץ צו טרינקן דעם

לְעִתּוֹת בַּצָּרָה, נִמְצֵאתָ לָמוֹ. וּבְעַזִּים, הָשְׁלְכוּ צָרֵימוֹ:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ, כִּסָּמוֹ:

מִי יַם סוּף הוּצָפוּ. נִבְכֵיהֶם, לְרֹאשָׁם צָפוּ. סִלִּיתָ צָרִים וְנִשְׁטָפוּ. עֶבְרָה וָזַעַם נֶאֱפָפוּ. פַּחִים לְרַגְלָם, הוּקָפוּ. צִירִים אֲחָזוּם, וְנֶהְדָּפוּ. קָלְעוּ נַפְשָׁם, וְנִגָּפוּ. רָאוּ. וּפְנֵיהֶם חָפוּ. שֻׁבְּרוּ עַצְמוֹתָם, וְשֻׁפּוּ. תְּנוּפַת שָׁוְא, הוּנָפוּ:
הוּנָפוּ, וְהוּמְכוּ חֲלָלִים. וְקוֹל, הִשְׁמִיעוּ גְאוּלִים:
מִי כָמֹכָה, בָּאֵלִים:

פס סמחבר שמעון בר יצחק

שַׁלִּיט, חָסִין וְנוֹרָא. מְאֹד, סְבִיבָיו נִשְׂעָרָה. עֲלִיּוֹת בַּמַּיִם, קָרָה. וְשׁוֹמֵעַ וּמַאֲזִין, עֲתִירָה. נַעֲרָץ, בִּקְדוֹשֵׁי טָהֳרָה. בַּקֹּדֶשׁ, נֶאְדָּר לְפָאֲרָה. רוֹפֵף עַמּוּדִים, בִּגְעָרָה. יָרוּץ דְּבָרוֹ, מְהֵרָה. צְבָאוֹתָיו, אֵין לְשָׁעֲרָה. חָשִׁים בְּמִשְׁלַחְתּוֹ, לְמַהֲרָה. קַנּוֹא וְנוֹקֵם, בְּעֶבְרָה. וּמֵחִישׁ עֶזְרָה, בַּצָּרָה:

בַּצָּרָה גְנַנְתָּם, וַתְּפַלְּטֵמוֹ. וּבְפוֹרְכֵיהֶם, רָאוּ עֵינֵימוֹ:
נָטִיתָ יְמִינְךָ, תִּבְלָעֵמוֹ:

ע"פ תשר"ק

תְּהוֹם זְרָקָן, לַיַּבָּשֶׁת. שׁוּר זוּ, בְּפִגְרֵי חֲשׁוּפֵי שֵׁת. רוֹעֶדֶת תֵּבֵל, וּמִתְרַגֶּשֶׁת. קְבָרָם, אֵינָהּ מְבַקֶּשֶׁת. צוֹוְחָה, וּפָתְחָה בָּאֲרֶשֶׁת. פְּחָדָה, מֵהַכְּלָם בְּבוֹשֶׁת.

בית ישראל

צָארִינְדִיגֶן וַוייל אִין דַיין טָאן גִידֵיינְקֶן דִי שְׁבוּעָה פוּן דִי אָבוֹת הָאסְטוּ דִיךְ גִישְׁטַארְקְט צוּ הֶעלְפֶן דִי יִשְׂרָאֵל אִין זֵייעֶר אֵיינְגְשַׁאפְט לְעִתּוֹת אִין דֶר עֵת צָרָה בִּיסְטוּ וָוארֶען גִיפוּנֶען צוּ זֵיי אוּנ אִין דִי שְׁטַארְקֶע וַואסֶערְן זַיינֶן גִיוָוארְפֶן גִיוָוארֶן זֵייעֶרֶע בַּאלֵיידִיגֶר דוּ הָאסְט גִיוַוייעֶט מִיט דַיין וִוינְט אוּנ הָאסְט צוּ גִידֶעקְט זֵיי מִי יַם סוּף זֵיי זַיינֶן פַר פְלֵייצְט גִיוָוארֶען מִיט דֶעם וַואסֶער פוּן דֶעם יַם סוּף זֵייעֶרֶע קְוַואלֶן הָאבֶּן גִיפְלֵייצְט אוֹף זֵייעֶרֶע קֶעפּ דוּ הָאסְט גִיטְרָאטֶן דִי בַּאלֵיידִיגֶר אוּנ זֵיי זַיינֶן פַר פְלֵייצְט גִיוָוארֶן מִיט גְרִים צָארֶן פוּן גָאט זַיינֶען זֵיי וָוארֶען אַרוּם גְרִינְגִילְט נֶעצִין אִיז וָוארֶן גִינֶעהֶנְט צוּ זֵייעֶרֶע פִּיס וֵוייטִיג הָט זֵיי בַּאגְרֵייפְט אוּנ זֵיי זַיינֶן וָוארֶן פַר שְׁטוֹסֶען זֵייעֶרֶע לַייבֶּר זַיינֶן גִיפְלָאגְט אוּנ פַר וָוארְפֶן גִיוָוארֶן דָס הָאבֶּן זֵיי גִיזֶעהְן אוּנ זֵייעֶר פָּנִים אִיז פַר שֶׁעמְט גִיוָוארֶן זֵייעֶרֶע בֵּיינֶר זַיינֶן צוּ בְּרָאכֶן אוּנ צוּ מָאלֶן גִיוָוארֶן הוּנָפוּ אֵיין פַאלְשׁ אוֹף הֵייבוּנְג זַיינֶען זֵיי אוֹף גִיהוֹבֶּן גִיוָוארֶן דִי מִצְרַיִם זַיינֶן אוֹף גִיהוֹבֶּן גִיוָוארֶן אוּנ אַרָאפּ גִינִידֶערְט דֶר שְׁלָאגֶענֶרְהֵייט אוּנ דִי אוּס גִילֵייזְטֶע יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִימַאכְט הֶערִין אֵיין קוֹל אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט וֶוער אִיז אַזוֹי וִויא דוּ גָאט אִין דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים שַׁלִּיט אֵיין גִיוֶועלְטִיגֶר אוּנ אֵיין שְׁטַארְקֶר אוּנ אֵיין פָארְכְטִיגֶר עֶס שְׁטוּרֶעמְט זֵייעֶר אַרוּם אִים אִין דֶר וַואסֶר הָט עֶר גִיבֶּעלְקִינְט דִי עֶרְד וִויא אַבּוֹדֶם אוּנ עֶר הֶערְט אוּנ פַר נֶעמְט דִי תְּפִלּוֹת עֶר אִיז גִישְׁטַארְקְט צְווִישֶׁן דִי הֵיילִיגֶע אוּנ רֵיינֶע מַלְאָכִים מִיט הֵיילִיקֵייט וֶוערְט עֶר גִישְׁטַארְקְט אוּנ בַּארִימְט עֶר מַאכְט שְׁלַאף דִי זַיילֶן פוּן דֶעם הִימֶיל מִיט זַיין גִישְׁרֵיי זַיינֶע רֵייד לוֹפֶן גִיךְ אוּנ וֶוערֶן תֵּיכֶף מְקוּיָם זַיינֶע מַלְאָכִים קֶען מֶען נִיט מְשַׁעֵר זַיין וִוי פִיל זֵיי זַיינֶען זֵיי אַיילֶען גִיךְ אִין זַיין שְׁלִיחוּת עֶר אִיז מְקַנֵּא אוּנ טוּט אַנְקָמָה אִין דִי רְשָׁעִים מִיט גְרִים צָארֶען אוּנ עֶר אַיילְט הִילְף אִין אֵיינְגְשַׁאפְט בַּצָּרָה אִין זֵייעֶר אֵיינְגְשַׁאפְט הָאסְטוּ זֵייא בַּאשִׁיצְט אוּנ הָאסְט גִימַאכְט אַנְטְרִינֶען זֵיי אוּנ אִין דִי מִצְרַיִם הָאבֶּען זֵייעֶרֶע אוֹיגֶען גִיזֶעהֶן אֵיין נְקָמָה דוּ הָאסְט גִינֵייגְט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט הָט זֵיי דִי עֶרְד אַיין גִישְׁלוּנְגֶן דֶר אָפּ גְרוּנְד הָט זֵיי אַרוּס גִיוָוארְפֶן אוֹף דֶר טְרִיקֶענִשׁ כְּדֵי דִי יִשְׂרָאֵל זָאלֶן זֶעהְן דִי טוֹטֶע לַייבֶּר פוּן דִי מִצְרַיִם טָס

צת לָדִין, מִתְבַּקֶּשֶׁת. שִׂיחַ, מָה רוֹחֶשֶׁת. נִזְכֶּרֶת הֶבֶל, וְנִרְעֶשֶׁת. מִקֶּדֶם, נֶאֱהֶרֶת וְנֶחֱלֶשֶׁת. בִּרְאוֹתָהּ, יְמִינְךָ מְאַשֶּׁשֶׁת. אָז, עָרְבָה לָגֶשֶׁת:

לָגֶשֶׁת לִבְלוֹעַ, אוֹם הַלָּזוּ. וִידִידִים, עָבְרוּ וְגָזוּ:

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ, עַם זוּ:

לֹא כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. כִּי אִם, בְּחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם. יָדַעְתָּ, לְכָל אוֹיְבֵיהֶם. טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ, עֲלֵיהֶם. חוֹק, שְׁבוּעַת אֲבוֹתֵיהֶם. זָכַרְתָּ לִפְדוֹתָם. מִמְּעַנֵּיהֶם. וּבְעַמּוּד עָנָן, לִפְנֵיהֶם. הוֹלַכְתָּ וְנֵהַלְתָּ, שִׁבְטֵיהֶם. דָּתְךָ, הוֹדַעְתָּ לָהֶם. גְּבוּרוֹת פָּעַלְתָּ, לִמְעַנֵּיהֶם, בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת, לְעֵינֵיהֶם. אֲפָפוּ חִתַּת, כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם:

שׁוֹמְעֵיהֶם, מִשְּׁמֹעָם יִרְגָּזוּן. וּבְעָתָה וּפַלָּצוּת, יֹאחֵזוּן:

שָׁמְעוּ עַמִּים, יִרְגָּזוּן:

ע״פ א״ב

אֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וְנִסִּים. בְּהוֹצִיאֲךָ מִפֶּרֶךְ, אֲנוּסִים. גָּאַלְתָּ בִּזְרֹעַ, חוֹסִים. דְּרוֹר קָרָאתָ, לַעֲמוּסִים. הוֹצֵאתָם בִּרְכוּשׁ, שָׂשִׂים. וַיְנַצְּלוּ, אֶת אֶרֶץ חֲנֵסִים. זִידוֹנִים, וְשָׂרֵי מִסִּים. חֵילָם, בְּרַגְלָם רְמוּסִים. טָבְעוּ וְצָלְלוּ, פַּתְרוּסִים. יַמִּים, עֲלֵיהֶם מְכַסִּים. כְּקְדוֹחַ אֵשׁ, הֲמָסִים. לָבְשׁוּ חֲרָדוֹת, מַכְעִיסִים:

בית ישראל

קוּמֶן אַרוֹס פוּן חָם וָוס עֶר הָט אַנְטְפְּלֶעקְט דִי שַׁאנְד פוּן זַיין פָאטֶר נֹחַ. דִי עֶרְד הָט גִיצִיטֶערְט אוּנ גִישְׁטוּרֶעמְט אוּנ הָט נִיט גִיוָואלְט זַיי זָאלֶן בַּאגְרָאבֶּן וֶוערֶן אִין אִיר זִיא הָט גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָט גִירֶעט דָם זִיא פָארְכְט זִיךְ זִיא זָאל נִיט פַר שֶׁעמְט וֶוערֶן אִין דֶער צַייט אַז גָאט וֶועט בַּאגֶערֶען פוּן אִיר אֵיין דִין וָוס וֶועט זִיא קֶענֶען רֵייֶדֶן דֶען זִיא גִידֵיינְקְט פוּן פְרִיעֶר דָם זִיא אִיז גִישָׁאלְטֶען אוּנ שְׁלַאף גִיוָוארֶן וַוייל זִיא הָט מְקַבֵּל גִיוֶועזֶן דָם בְּלוּט פוּן הֶבֶל אָבֶּער אַז זִיא הָט גִיזֶעהֶן דָם דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אִיז גִישְׁטַארְקְט מִיט אַשְׁבוּעָה. אַז דוּ וֶועסְט זִיא נִיט שְׁטְרָאפֶן דֶר פַר רֶענְסְט מָאל הָט זִיא גִילוּסְט צוּ גִינֶעהֶנֶן לָגֶשֶׁת צוּ גִינֶעהֶנֶען אוּנ צוּ אֵיין שְׁלִינְגֶען דָאס דָאזִינֶע פָאלְק דִי מִצְרַיִם. אוּנ דִי גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל זֶענִין אִיבֶּער גִיפָארֶן דֶעם יַם דוּ הָאסְט גִיפִירְט מִיט דַיין גִינָאד דָאס דָאזִיגֶע פָאלְק לֹא כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם דוּ הָאסְט עֶס נִיט גִיטָאן וֶועגֶען אִירֶע גוּטֶע מַעֲשִׂים נַייעֶרְט פוּן וֶועגֶען דַיין גִינָאד דוּ הָאסְט גִימַאכְט וִויסֶן צוּ אַלֶע זַייעֶרֶע פַיינְט דָם דַיין גוּטְקֵייט אוּנ גִינָאד אִיז אוּף זַיי. דִי שְׁבוּעָה וָוס דוּ הָאסְט גִישְׁוואוֹרֶן צוּ זַייעֶרֶע עֶלְטֶרֶן הָאסְטוּ גִידֶענְקְט צוּ אוֹם לֵייזֶן זַיי פוּן זַייעֶרֵי פַיינִיגֶר אוּנ מִיט אֵיין וָואלְקִינְדִיגֶר זַייל הָאסְטוּ גִיפִירְט זַייעֶרֵי שְׁבָטִים דַיין תּוֹרָה הָאסְטוּ מוֹדִיעַ גִיוֶועזֶן צוּ זַיי שְׁטַארְקֶע נִסִּים הָאסְטוּ גִיטָאן פוּן זַייעֶרְט וֶועגֶן אַז דוּ הָאסְט גִיטָאן אָרְכְטִיגֶע מַעֲשִׂים פַר זַייעֶרֶע אוֹיגֶען הָט אַרוֹם גִירִינְגִילְט אֵיין פָארְכְט אַלֶע וָואס הָאבֶּען זַייא גִיהֶערְט זַייעֶרֵי הֶערְצֶער זֶענִין פוּן זַייעֶר פֶּעטִיקֵייט מָאגֶער גִיוָוארֶען אוּנ צִיטֶערְנִישׁ הָאט זַייא בַּאגְרִיפֶן פֶעלְקֶר הָאבֶּן גִיהֶערְט זֶענִין זַיי דֶער צִיטֶערְט גִיוָוארֶען אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים דוּ הָאסְט גִיטָאן חִאוּנְדֶר אוּנ צֵייכֶן אַז דוּ הָאסְט אוֹס גִיצוֹיגֶן דִי יִשְׂרָאֵל פוּן שְׁוֶוערֵי אַרְבֶּעט דוּ הָאסְט דֶר לֵייזְט מִיט דַיין מַאכְט דִי וָוס בַּאשִׁיצְן זִיךְ אִין דִיר אֵיין פְרֵייאוּנְג הָאסְטוּ גִירוּפֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל וָוס דוּ הָאסְט זַיי גִיטְרָאגֶן אוּף דַיין אָרוֹם דוּ הָאסְט זַיי אוֹיס גִיצוֹיגֶען פְרֵייליךְ מִיט פִיל גוּטְץ וָוס זַייא הָאבֶּן אוֹס גִילֵיידִיגְט פוּן דֶעם לַאנְד מִצְרַיִם זַיי הָאבֶּען גִיטְרָאגֶען מִיט זַייעֶרֶע פִיס דָם חַיִל פוּן מִצְרַיִם וָוס זֶענִין גִיוֶועזֶן מוּטְוִוילִיגֶע צִינְס הֶערִין דִי מִצְרַיִם זֶענִין אַיין גִיזוּנְקֶען גִיוָוארֶען אוּנ דִי וַואסֶר פוּן דֶעם יַם הָאבֶּן אוּף זַיי צוּ גִידֶעקְט זַיי זֶענִין וָוארֶן צוּ גַאנְגֶן וִוי טַאקְס צוּ גֵייס

מַכְעִיסִים יָשְׁבוּ בָדָד, לַדּוֹם. כִּי נִכְרְתוּ צָרִים, מֵהֲדוֹם:
ר״פ א״ב אָז נִבְהֲלוּ, אַלּוּפֵי אֱדוֹם:

אַלּוּפֵי אֲדוּמִים, וּמוֹאָבִים. בִּרְעָדָה וּבִדְאָגָה, כּוֹאֲבִים.
גָּרֵי כְנַעַן, וְהַיּוֹשְׁבִים. דּוֹמוּ, בְּמַפּוֹלֶת לְהָבִים.
הַגּוֹי הָעַז, הַחֲשׁוּבִים. וּמַמְלָכוֹת, אֶשְׁכָּרִים מְשִׁיבִים.
זְעוּכִים רְמוּסִים, וְנִסְחָבִים. חֲשׁוּכִים, וְכַפִּשְׁתָּה כָבִים.
טְבוּעִים, בְּגַלֵּי רְהָבִים. יִמְתְּקוּ לָמוֹ, רְגָבִים. כְּמוֹ כֵן, גַּם
הֵם נֶחֱרָבִים. לְיוֹם תּוֹכֵחָה, קְרוֹבִים:

קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים, אָחֲזוּ בְעָתָה. וְצוּר, עִתְּדָם לִמְחִתָּה:
תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם, אֵימָתָה:

מֵרוֹמְמוּתֶךָ, נָדְדוּ עַמִּים. נֹאֲלוּ, שָׂרִים וַחֲכָמִים. שָׂמוּ יָד לְפֶה, וְנֶאֱלָמִים.
עֲגוּמִים, בְּפָנִים נִזְעָמִים. פֶּן יִקְרָאֵם, כַּעֲנָמִים. צִירִים אֲחָזוּם,
מִמִּתְקוֹמְמִים. קְרוּאִים, וּלְקוּחִים מֵעֲמָמִים. רָצוּ, וְנִמְשְׁכוּ מִשְׁלָמִים. שַׁדַּי, הוֹלִיכָם
שְׁלֵמִים. תִּרְגְּלָם, נְשָׂאָם לְבֵית עוֹלָמִים:

עוֹלָמִים הִנְחַלְתָּ, לִסְגֻלָּתֶךָ. וְכַנֶּשֶׁר, נְשָׂאתָם בְּאֶבְרָתֶךָ:
ע״פ א״ב תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ, בְּהַר נַחֲלָתֶךָ:

אַרְבָּעָה, נִקְרְאוּ נַחֲלָה. בְּחֵפֶץ, וּבְאַהֲבָה כְלוּלָה. גְּבוּל
אֶרֶץ, הַמְּעֻלָּה. דִּירַת בִּנְיַן זְבוּלָה, הַנְּתוּנָה,

בית ישראל

פר פייער די דר צערנר פון גאט האבן זיך אן גיקלייד מיט ציטערניש מַכְעִיסִים די דר צערנר זענן גיזעסן אליין אונ האבן גישוויגן ווארום די באליידיגער פון ישראל זענען פר שניטען גיוואָרן פון דער וועלט דערנסמאלט זענין דר שראקן גיוואָרען די האַרן פון אֱדוֹם:

אַלּוּפֵי אֲדוּמִים די האַרן פון אֱדוֹם אונ מוֹאָב האבען גיהאט ווייטיג מיט ציטערניש אונ זארג די וואונר פון כְּנַעַן האבן גישוויגן אז די מִצְרַיִם האבן גיהאט איין מַפָּלָה דעז דם שטארקע פאלק די מִצְרַיִם די חֲשׁוּבֶע פון מְלָכִים פלעגין געבען צו זיי מַתָּנוֹת זענין ווארן צו טראָטן אונ פר צוקט זיי זענין פר פינצטערט גיוואָרען אונ אזוי ווי פלאקס וואס גייט אוס גיך זענען זיי פר לאשן גיוואָרן זיי זענין פר זונקן גיוואָרן אין די אינדן פון דעם ים עס איז זיס גיוואָרען צו זיי די שטיקר ערד וואס זיי זענען באגראבען גיוואָרען אין זיי אזוי אויך זענין די רְשָׁעִים פר וויסט גיוואָרן צו דעם טאג פון זייער שטראף קְרוֹבִים די נאהינטע אונ די ווייטע האט זיי באגריפן דר שרעקעניש אונ גאט דר באשעפר האט זיי אן גיבריט צום בּרעבעניש עס איז גיפאלן אויף זייא דיין פארכט מֵרוֹמְמוּתֶךָ פון וועגן דיין אכפערקייט זענן פר וואגילט גיוואָרן פעלקר זיי זענין פר נארישט גיוואָרן די שָׂרִים אונ די חֲכָמִים זיי האבן גיטאן זייער האנט צו זייער מול אונ האבן גישוויגן זיי זענען טרויעריג מיט איין באטריבט פָּנִים טאמר וועט זיך זיי טרעפין ווי די מִצְרַיִם חייטאג האט די פיינט באגריפן אָבער די יִשְׂרָאֵל וואס זענין גערופן אונ גינומען גיוואָרן פון אלע פעלקר זענען גילאפן אונ האבן זיך גיצויגן נאך גאט מיט שָׁלוֹם דר אלמעכטיגער גאט האט זייא אין גאנצן גיפירט אונ גיטראגן צום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ווי מען טראגט איין קינד עוֹלָמִים וועלטען דם איז עולם הַזֶּה אונ עולם הַבָּא האסטו גימאכט ארבין צו דיינע גיליבטע אונ אזו ווי איין אדלר האסטו זיי גיטראגן אויף דיינע פליגיל ביז דו האסט זיי גיטאן ברענגן אונ פלאנצן בְּהַר נַחֲלָתֶךָ אין דעם בארג פון דיין ארב דם איז דם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרְבָּעָה פיר זאכן וועהן אן גירופן די נחלה:

מִימִין הַגְּדוֹלָה. וּמְקַבְּלֶיהָ, בָּרְחָה וְחִילָה. זֶה הַיּוֹם, נָגִילָה. הֲרוּת הַמְּצֵא, לִסְגֻלָּה. טְרוּדִים עַתָּה, בַּגּוֹלָה. יְזַמְּנוּ, לְיוֹם גְּאוּלָה. כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע, לְעֶגְלָה. לְאוֹיְבָיו, יַעֲשֶׂה כָלָה:

כָּלָה וְנֶחֱרָצָה, לְהַרְעַד. בְּיוֹם, כִּי אֶקַּח מוֹעֵד:

יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

מְלוּכָה וּגְבוּרָה שֶׁלּוֹ. נִשְׁתַּחֲוֶה, לַהֲדוֹם רַגְלוֹ. שִׂמְחַת עוֹלָם, בְּהַעֲדִילוֹ. עָלַי בְּאַהַב, בְּהַדְגִּילוֹ. פִּנּוֹת אוֹיֵב, וּלְהַשְׁפִּילוֹ. צֹאנוֹ, לִרְעוֹת בְּצִלּוֹ. קַרְנוֹת רְשָׁעִים, בְּהַפִּילוֹ. רוֹמְמוֹתָיו לְהַגִּיד, וְחֵילוֹ. שְׁכֶם אֶחָד, לַעֲבוֹד לוֹ. תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ, לְהַלְלוֹ:

לְהַלְלוֹ יְחוּדוֹ לְהַעֲרִיץ. יְיָ מָלָךְ, תָּגֵל הָאָרֶץ:

וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ:

שֵׁם יְקָרָא, כִּכְתִיבָתוֹ. מֵחֶצְיוֹ, תִּתְמַלֵּא תֵּבָתוֹ. עוֹד תִּתְנַשֵּׂא, מַלְכוּתוֹ. וְכִסְאוֹ יִכּוֹן, בִּמְלֵאָתוֹ. נִכְדֵּי שֵׂעִיר, בְּהַכּוֹתוֹ. בְּאוֹיְבָיו, יִתֵּן נִקְמָתוֹ. רְבוֹת, מוֹפְתֵי גְבוּרָתוֹ. יִתְקַע בְּשׁוֹפָר, בִּסְעָרָתוֹ. צִיּוֹן, יְקַנֵּא, בְּקִנְאָתוֹ. חַיַּת קָנֶה, בְּגַעֲרָתוֹ. קִרְיַת מֶלֶךְ, בִּבְנוֹתוֹ. חֶבְיוֹן עֻזּוֹ, וְתִפְאַרְתּוֹ. זְרוּיִם, בְּקַצְוֵי אַדְמָתוֹ. קְבוּצִים, בְּבֵית

בית ישראל

פון גאָט וואָס ער באַגערט זיי מיט גיקרייניגטע ליבשאַפט דאס גיליבטע לאַנד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אונ דס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וואָס ער איז דם האַרצבּעריג פון גאָט אונ די תּוֹרָה וואָס זיא איז גיגעבּן גיוואָרען פון דר רעכטער האַנט פון גאָט אונ די יִשְׂרָאֵל וואָס זענין מְקַבֵּל די תּוֹרָה מיט ציטערניש אין דעם טאָג טוען מיר זיך פרייען דען אין אים האָסטו גינאָד אונ דר לייזונג גיגעבּן צו די יִשְׂרָאֵל זאָלן אָן גיגרייט ווערען צום טאָג פון דר גְּאוּלָה אַזוֹ ווי דו האָסט גימאַכט העריִן די מִצְרִים וואָס זענין גיגליכן צו אַשיין קאַלב אַזוֹ האָט ער גיטאָן צו זיינע איבריגי פיינט בְּיוֹם אַזוֹ ווי דר טאָג וואָס איך האָב אָן גינומן אין אים דעם ערשטן יום טוב אַז איך בין אַרויס גיגאַנגען פון מִצְרַיִם דען וועט גאָט קיניגען אימר אונ אייביג מְלוּכָה די מְלוּכָה אונ די גְּבוּרָה איז צו אים מיר וועלען זיך בוקע צום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איין אייביגע פרייד וועט ער גרייסן אונ אוף מיר וועט ער זיך פרייען מיט ליבשאַפט אַז ער וועט אוס ראַמען דעם פיינט אונ דיינע שאָף וועט ער פאַשען אין זיין שאָטען כְּדֵי מען זאָל זאָגן זיין הויכקייט אונ זיין קראַפט אַלע זאָלן נייגן איין אַקְבִּיל צו דינן אים די וועלט אונ איר דר פילונג זאָלן אים לויבן לְהַלְלוֹ צו לויבען אים אונ צו שטאַרקען זיין איינִיקייט ה׳ אַז גאָט וועט קיניגן וועט זיך פרייען די ערד וְהָיָה ה׳ דען וועט גאָט זיין איין קיניג אוף דר גאַנצער וועלט שֵׁם יְקָרָא כִּכְתִיבָתוֹ דר נאָמן פון גאָט וועט לעתיד גיליינט ווערען מיט די אוֹתִיּוֹת וואָס ער איז גישריבן אונ אַפילו דאָרטן וואו דר שֵׁם שטייט נאָר יָהּ וועט דר פילט ווערען דם וואָרט מיט אַלע פיר אוֹתִיּוֹת. עס וועט זיך נאָך דר הייבן זיין קיניגרייך אוך זיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד וועט פיל ווערען מיט זיין כָּבוֹד רְבוֹת צו מערן זיינע שטאַרקע וואונדער ער וועט בלאָזען מיט איין שוֹפָר מיט שטורעם אונ וועט זיך מְקַנֵּא זיין פון וועגן צִיּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ אַז ער וועט בויען יְרוּשָׁלַיִם אונ דם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וואָס די שְׁכִינָה רועט דאָרטן אונ די יִשְׂרָאֵל וואָס זענין פר שפּרייט אין עק וועלט

תִּפְאַרְתּוֹ: חזן וְשָׁם נְשׁוֹרֵר תְּהִלָּתוֹ. אוֹמֶץ חַסְדּוֹ, וְצִדְקָתוֹ. מוֹרֵה צֶדֶק, לַעֲדָתוֹ. בְּתוֹכָם, יַצִּיב שְׁכִינָתוֹ:

שְׁכִינָתוֹ, עִמָּנוּ, לְהִתְאַחֵד. וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה, לְגוֹי אֶחָד:
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְכֵן, וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר, תְּהִלּוֹת יְיָ. כְּעַל כֹּל, אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְיָ, וְרַב טוּב, לְבֵית אֵיתָנִי. אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ. כְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסָדָיו, לְעֵינַי. וַיֹּאמֶר, אַךְ עַמִּי הֵמָּה, וּבָנַי. בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ, נֶאֱמָנַי. בְּנֵי אֱמוּנַי, וּבְנֵי בְחוּנַי. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ, מְגִנִּי. בְּכָל צָרָתָם, לוֹ צָר בְּעִנְיָנִי. וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַ, הֲמוֹנִי. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ, גְּאָלָם מִמְּעַנִּי. וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם. עַד הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְיָ: וְלֹא הֵסִיר חַסְדּוֹ מֵהֶם, בְּכָל מְקוֹם גָּלוּתָם. וְלֹא מְאָסָם, וְלֹא גְעָלָם, לְכַלּוֹתָם: גָּלוּ תְּחִלָּה לְמִצְרַיִם, בְּשִׁבְעִים נַפְשׁוֹתָם. וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ, בִּמְאֹד מְאֹד, לְהַרְבּוֹתָם. וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹתִים, לְהַשְׁחִיתָם. הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹאתָם, וּלְהִתְנַכֵּל בְּסִבְלוֹתָם. וַיַּעֲבִידוּם בְּפֶרֶךְ, בְּכָל עֲבוֹדָתָם: וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם, שָׂרֵי מִסִּים, לְעַנּוֹתָם.

שקר אין לו רגלים

בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ נֶאֱמָנַי שֶׁקֶר איז צו זאמען געזעצט פון דריי אותיות, וואס זיי שטייען אין אלף בית איינר ביי דעם אנדערין, אמת איז פון דריי אותיות וואס שטעהן אין אלף בית גאנץ ווייט איינער פון דעם אנדערין, ווייל דער שקר קריגט באלד א סך חברים וואס ווערין בעהעפט איינער מיט דעם אנדערין, אבער דר אמת קריגט קיין חברים ניט אזוי געשווינד: (שבת ק״ד)

בית ישראל

וועלין איין גיזאמילט ווערען אין זיין שיין הויז דם בית המקדש וְשָׁם אונ דארטען וועלין מיר זינגען זיין לוב אונ זיינע שטארקע חסדים אונ צדקות מורה ער וועט ווייזען גירעכטיקייט צו זיין עדה אונ וועט שטעלין זיין שכינה צווישען זיי שְׁכִינָתוֹ זיין שכינה וועט ער מיט אונז איינציגען אונ אונז וועט ער מאכען אין דעם לאנד פון אונזערי אבות צו איין פאלק בַּיּוֹם אין דעם דאזיגען טאג וועט גאט זיין איינציג זיין נאמען וועט זיין איינציג:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה אונ דען ווערט אויף גיין צו דיר אקדושה פון די ישראל דען דו ביסט דער הייליגער אונ דער העלפער פון די ישראל:

חַסְדֵי ה׳ איך וועל גידענקען דעם חסד אונ די לוב פון גאט אום ווילען די טובות וואס ער האט אונז גיטאן אונ די פיל טובות וואס ער האט גיטאן פר מיינע אוגן צו מיינע שטארקע אבות אז זיין דר בארימקייט אונ זיין חסד ויאמר אונ גאט האט גיזאגט זיי זענין נאר מיין פאלק אונ מיינע קינדער אויך זענין זיי מיינע ווארהאפטיגי קינדער וואס ליגען ניט אין מיר די קינדר פון מיינע גיפרובטע אונ ער האט גיהאלפען זיי פון מיין טרויערקייט דען אין זייערע איינגשאפט איז צו אים אויך ענג גיוועזען אונ דר מלאך האט גיטאן העלפען די ישראל מיט גאטס שליחות בְּאַהֲבָתוֹ פון וועגען זיין ליבשאפט אונ זיין דר בארימקייט האט ער זיי אום גילייזט פון מצרים אונ האט זיי גיטראגען אונ דר הויבען עד הנה ביז אהער האט אונז גאט גיהאלפען אונ אין אלע ערטער האט ער ניט אפ גיטאן זיין חסד פון זייא אונ ער האט זיי ניט פר מיאוסת אונ ניט פר אום ווירדיגט צו פר לענדען זיי גלו תחלה צום ערשטען זענען זיי פרטריבען גיווארען קיין מצרים מיט זיבעציג לייבער אונ זיי האבען זיך זייער גישטארקט אונ די מצרים האבען זיך גיקליגט אויף זיי צו פר דארבען זיי הפך זייערע הערצער איז פר קערט גיווארען צו פיינט האבען זיי אונ צו מאכען ארבעטין זיי אונ האבען זייא גימאכט ארבעטין מיט שווערי ארבעט אונ האבען גימאכט אויף זיי הארן צו פייניגען זיי מיט מס אונ זיי האבען גישריען

ויצעקו אל יי, בצר להם, ממצוקותם. ולמעון קדשו, השמימה
עלתה שועתם. ויקם להם מושיעים, להושיעם מצרתם. שלח משה
ואהרן אשר בחר בהם, ובשליחותם. ושם במצרים, אותותיו
ומופתיו, להראותם. ויהפוך לדם יאוריהם, וכל נהרותם. הפך את
מימיהם, לדם, וימת את דגתם: אמר, ויבוא ערוב! וכנים, בכל
גבולותם. וישלח בם ערוב, ויאכלם, וצפרדע ותשחיתם. ויתן
לחסיל יבולם, ולארבה תבואתם. ויאכל כל עשב בארצם, ופרי
אדמתם. ויהרוג בברד, גפנם, ובחנמל שקמותם. ויסגר לברד,
בעירם, ולרשפים בהמתם. וישלח בם חרון אפו, עברה וזעם וצרה,
להבעיתם. ומלאכי רעים, היו במשלחתם. ולא חשך ממות, נפשם
וחיתם. ויך כל בכורי מצרים, ואוני ראשיתם. ויוציאם בכסף וזהב,
ואין כושל, במחנותם: נפל פחדם, על מצרים, ושמחו בצאתם.
פרש ענן, למסך, ואש, להאיר אפלתם. ויוציא עמו בששון, בחיריו
ברנתם. ויסעו מרעמסס, לסכות, ומסכות לאיתם. ומאיתם, לפני
פי החירות, היתה חניתם. בין מגדול ובין הים, באמצעיתם. לפני
בעל צפון, הנשאר, מכל אלילי פחזותם: ולמה נשאר הוא, כדי
להשיאם, ולהטעותם. שיאמרו, קשה יראתם. שלא לקתה, כמותם.

בית ישראל

צו גאט אין זייער איינגשאפט פון זייערע לייד און זייער גישריי איז אויף גיגאנגען צום הימל
זיין היילינג וואונונג ויקם און ער הט צו זיי אויף גישטעלט העלפערם צו העלפען זיי שלח ער הט
גישיקט משה און אהרן וואס ער הט אוס דר וויילט זיי פר שלוחים און ער הט גיטאן ווייזן אין
מצרים זיינע וואונדער און זיינע צייכען און אלע זייערע טייכען הט ער פר קערט צו בלוט זייערי
וואסער הט ער פר קערט צו בלוט און הט גיטייט זייערי פיש אמר מיט זיין זאג זענין גקומען
אלערליי חיות און כנים אין גאר זייער ערד און הט אויף זיי גישיקט דעם ערוב אויף עסין זייא
און די פרעש צו פר דארבען זיי און ער הט גיגעבען צום הייששעריק זייער תבואה ויאכל און ער
הט אויף גיגעסען גאר זייער גראז און די פירות פון זייער ערד און מיט דעם האגיל האט ער
גיהרגת זייערי וויין שטאקען און מיט דעם היישעריק זייערי בומער און ער הט איבר גיענטפערט
זייער פיה צום האגיל און זייער לעבען צו די שדים און ער הט גישיקט זיין גרים צארען צו
איבר שרעקין זיי און די בייזע מלאכים האבען גיטאן זייער שליחות אין די מצרים און ער הט
ניט פר מיטן זייערי לייבר פון דעם טוט ויך און ער הט גישלאגן די בכורים פון די מצרים און
די ישראל הט ער אוס גיצוגען מיט זילבר און גאלד און עס איז ניט גיוועזן קיין שטרוכלונג אין
זייער מחנה נפל זייער פחד איז גיפאלען אויף די מצרים דרום האבען זייא זיך גיפרייט אין זייער
ארוס גיין ער הט פר שפרייט אויף די ישראל אוואלקן פר אדעק און מיט אפייערדיגר זייל הט
ער זיי גילייכט אין דר פינצטערניש און זיין אוס דער ווייל טע פאלק הט ער אוס גיצוגען מיט
פרייד און מיט גיזאנג און זייא האבען גיצוגען פון רעמסס קיין סוכות און פון סוכות קיין אתם
ומאתם און פון אתם האבן זיי גיצוגן פר דעם ארט פי החירות און דארטן האבן זיי גירועט אין
דר מיטן צווישן מגדול און דעם ים פר דעם בעל צפון וואס ער איז איבר גיבליבן פון אלע אפ
גטער ולמה נשאר און דרום הט אים גאט איבר גילאזט זיי זאלן זאגן אז ער איז אין שטארקער

שָׁם חָנוּ, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לִנְסִיעָתָם. וּבָרְבִיעִי, מְתַקְּנִים כְּלֵיהֶם, וּמַצִּיעִין בְּהֶמְתָּם, וְאָמְרוּ לָהֶם, הָאוֹקְטְרִין בְּמִכָּתָם. הִגַּעְתֶּם תְּחוּם, אֲשֶׁר קָבְעוּ לָכֶם צוֹעֲנִים, בְּטוֹבוֹתָם. אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם, דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים, נֵלֵךְ, וְנָשׁוּב לַעֲבוֹדוּתָם. וּגְאוּלִים הֵשִׁיבוּ. לֹא יָצָאנוּ בִּרְשׁוּתָם. כִּי אִם בְּיָד רָמָה, בְּעַל כָּרְחָם, שֶׁלֹּא בְטוֹבָתָם. וְהֵם עָנוּ, רוֹצִים וְלֹא רוֹצִים, אִישׁ כְּפִי שִׂיחָתָם, סוֹפְכֶם לְקַיֵּים דְּבַר מַלְכוּת, וְלֹא לַעֲבוֹר עַל דַּעְתָּם. וְעָמְדוּ עֲלֵיהֶם, וְהִכּוּם וּפְצָעוּם, וְהָרְגוּ מִקְצָתָם. וְהֵם הָלְכוּ, וְהִגִּידוּ לְפַרְעֹה, כָּל קוֹרוֹתָם. וַיֵּהָפֵךְ לִבּוֹ, וּלְבַב עֲבָדָיו, לִרְדּוֹף אוֹתָם. וַיֹּאמְרוּ, מַה זֹּאת עָשִׂינוּ, וַיָּשׁוּמוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם. וְאָמְרוּ נְבוּכִים הֵם, וְעָבְטוּ אָרְחוֹתָם. נִרְדְּפָה אַחֲרֵיהֶם, וְנִרְאֶה, בְּרָעָתָם. וַיֶּאְסוֹר אֶת רִכְבּוֹ, בְּעַצְמוֹ, כְּדֵי לְזָרְזָם וּלְפַתּוֹתָם. וְאֶת עַמּוֹ, לָקַח עִמּוֹ, בִּדְבָרִים לְרַמּוֹתָם. דֶּרֶךְ מְלָכִים, לְהִתְנַהֵג, אַחֲרֵי חֲיָלוֹתָם. וַאֲנִי, אַקְדִּים רִאשׁוֹן, לְהִלָּחֵם בְּמִלְחַמְתָּם. דֶּרֶךְ מְלָכִים, לִטּוֹל חֵלֶק, רֵאשִׁית בִּזָּתָם. וַאֲנִי אֶשְׁוֶה עִמָּכֶם, בִּשְׁלַל צִבְעֵי רִקְמָתָם. וְעוֹד אֶפְתַּח אוֹצְרוֹתַי, וּקְחוּ, כָּל שְׁכִיּוֹת חֶמְדָּתָם. מִיַּד יָצְאוּ כּוּלָּם, בְּלֵב שָׁלֵם, וְעָרְכוּ מַעַרְכוֹתָם. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת, רֶכֶב בָּחוּר. עִם,

---

בית ישראל

אז הקב״ה האט אים ניט גיקענט טאן והא ראיה די ישראל האבען דארטען גימוזט רוען דעם דריטען טאג פון זייער ציהן וברביעי אין פערטין טאג האבען די ישראל גיגרייט זייערי כלים מיט זייערי פערד צו ציהן ווייטער האבען די שלוחים פון פרעה גיזאגט צו די ישראל עס הט גיגרייכט די צייט וואס די מצרים האבען אייך גיזעצט צו אום קערן זיך וואס איר הט אליין גיזאגט דריי טעג ווייט וועלין מיר גיין אונ דר נאך וועלען מיר זיך אום קערין צו זייער דינסט וגאולים אונ די אום גילייזטי ישראל האבען גיענטפערט מיר זענין ניט ארוס גיגאנגען מיט זייער רשות נאר אופן בארליך אונ מיט גיוואלד והם ענו אונ די שלוחים האבען זיי גיענטפערט איר ווילט אדער ווילט ניט אונ רעט וואס איטליכר וויל לסוף וועט איר מוזן מקיים זיין די באפעל פון פרעה אונ ניט איבר צו פארן זיין ווילן ועמדו זענין די ישראל אוף גישטאנען אוף זיי אונ האבען זיי גישלאגן אונ גיביילט אונ אטייל האבען זיי גיהרגת זענין זיי גיגאנגען צו פרעה אונ האבען אים גיזאגט ווי עס איז גיגאנגען זיי מיט די ישראל אונ עס איז וואָרן פר קערט זיין הארץ אונ דם הארץ פון זיינע קנעכט צו נאך יאגן די ישראל ויאמרו לסוף האבען זיי זיך גישעמט אונ האבען גיזאגט וואס האבען מיר דם גיטאן אוועק צו שיקין זיי אונ האבען גיזאגט די ישראל בלאנזן אונ זייער וועג איז פר קרימט נרדפה לאמיר זיי נאך יאגן וועלן מיר זעהן זייער ביין ויאסור אונ פרעה הט אליין איין גישפאנט זיין רייט וואגן כדי מזרז צו זיין אונ איבר צו רידען זיין פאלק אונ מיט גוטע רייד הט ער מרמה גיוועזן זיין פאלק דרך מלכים דר סדר פון די מלכים פון מצרים איז צו גיין אין דר מלחמה נאך זייער חיל אונ איך וועל גיין פריער פר אייך מלחמה צו האלטן דרך מלכים אוך איז דר סדר פון די מלכים פון מצרים אז זיי קומן פון דר מלחמה צו נעמן דם בעסטע חלק פון דעם נאך רוב צום ערשטין אונ איך וועל מיך מיט אייך גלייך טיילן די גיפארבטע ניידנע קליידער ועוד אונ נאך וועל איך אייך עפענען מיינע אוצרות אונ נעמט אייך אלע גילוסטיגע תכשיטים מיד זיינן זיי אלע תיכף ארוס גיגאנגען מיטן גאנצן הארצן אונ האבן אן גיריכט די כלי מלחמה ויקח הט ער גינומען זעקס הונדערט הופט לייט מיט זייערע כלי משחיתים אונ אלע

כָּל כְּלִי מַשְׁחִיתָם. וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם, עִמָּהֶם בְּעֶזְרָתָם. וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם, חוֹנִים עַל הַיָּם, בְּמַקְהֵלוֹתָם, וְנָשְׂאוּ עֵינֵיהֶם, וְרָאוּ צָרֵיהֶם, בְּקִרְבָּתָם. חִיל וָרֶתֶת, שָׁם אֲחָזָתָם. וְזָעֲקוּ בִתְפִלָּה, וְתָפְשׂוּ אוּמָנוּת אֲבוֹתָם. וְגוֹאֲלָם הֶחָזָק, וְנוֹקֵם נִקְמָתָם. וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם, בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם. וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ, וַיִּגְאָלֵם מִצָּרָתָם. מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ, עָבָיו עָבְרוּ, בָּרָד וְאֵשׁ גַּחֲלָתָם. וַיִּשְׁלַח חִצָּיו, וַיְפִיצֵם, וּבְרָקִים רָב, לַהֲמוּתָם. וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף, וַיֶּחֱרָב, וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת, בִּמְסִלָּתָם. וְשִׁבְטֵי יָהּ, עָמְדוּ עַל הַיָּם, לֵירֵד בִּירִידָתָם. וְשָׁם בִּנְיָמִין צָעִיר, רוֹדֵם, וְשָׂרֵי יְהוּדָה, רִגְמָתָם. וְכֻלָּם עָבְרוּ, בַּיַּבָּשָׁה, בְּמַיִם עַזִּים, נְתִיבָתָם. וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה, מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם, בַּהֲלִיכָתָם. וְרֶסֶן מַתְעֶה, עַל לְחָיֵי עֲנָמִים, לַהֲבִיאָם בַּמַּיִם, לְכַלּוֹתָם. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת, וַיָּסַר, אֶת אוֹפַנֵּי מַרְכְּבוֹתָם. וַיָּשׁוּבוּ הַמַּיִם, וַיְכַסּוּ אֶת הָרֶכֶב, וְאֶת הַפָּרָשִׁים, בְּשִׁטִּיפָתָם. וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ, בְּיַם סוּף, וְכָל צִבְאוֹתָם. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר, בִּשְׁאֵרִיתָם. וִידִידִים עָבְרוּ וְגָזוּ, וְרָאוּ פִּגְרֵי שׂוֹנְאֵיהֶם, בְּמַפַּלְתָּם. וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרוֹ, וַיָּשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ בִּישׁוּעָתָם: וְאִלּוּ, כָּל הַיַּמִּים, דְּיוֹ, וַאֲגַמִּים קוּלְמְסִים. וּבְנֵי אָדָם,

---

בית ישראל

בייטער פון מצרים איז געוועזן מיט זיי צו הילף און זיי האבן געגרייכט די איין זאמלונג ישראל רוען ביי דעם ים ונשאו און די ישראל האבן אויף געהויבן זייערע אויגן און האבן געזעהן זייערע באליידיגער גענעהן וויטאג און ציטערניש האט זיי דארטן באגרייפט און זיי האבן אן גינומען דם אומנות פון זייערע עלטערן צו שרייען מיט תפלה וגואלם און דער שטארקער גאט האט זיי אויס גילייזט און האט זיך נוקם געוועזן זייער נקמה און ער האט געזעהן זייער איינגשאפט און האט געהערט זייער תפלה און האט זיי געהאלפן פון וועגן זיין הייליגן נאמען און האט זיי אויס גילייזט פון זייער לייד פון דער ליכט וואס איז אנטקעגין אים איז איבער געפארען האגיל און פייערדיגע קולן און ער האט געשיקט זיינע פיילן און האט פער שפרייט די מצרים און מיט פיל בליצן האט ער זיי פער טומילט ויגער און ער האט אן געשריען אין דעם ים איז ער ווארן טרוקן און ער האט זיי געפירט אין די וועגן פון די אפ גרונטן ושבטי און די שבטים פון גאט זיינען געשטאנען ביי דעם ים אריין צו נידערין אין אים און דער שבט בנימין וואס ער איז דער אינגסטער פון אלע שבטים האט דארטן גינידערט אין ים און די הארן פון שבט יהודה האבן געווארפן אויף זיי מיט שטיינער דען זיי האבן געוואלט פריער נידערן אין ים וכלם און אלע זיינען איבער געפארן אין די שטארקע וואסער מיט אטרוקנעם וועג און דם וואסער איז געוועזן צו זיי ווי איין מויער פון דער רעכטער זייט און פון דער לינקער זייט ורסן און איין צום האט גאט געטאן אויף די באקען פון די מצרים צו פער אירין זיי אין דעם וואסער צו פער לענדען זיי און ער האט אפ געטאן די רעדער פון זייערע וועגן זיינען זיי ווארן געפירט מיט שווערקייט וישובו און די וואסערן האבן זיך אום געקערט און האבן פער פלייצט און באדעקט די רייטער און די וועגען און ער האט אום געשטירצט פרעה מיט זיין חיל און אלע העריין אין ים און די וואסערין האבן באדעקט די באליידיגער פון די ישראל עס איז ניט איבער געבליבן איינער פון זיי וידידים און די געליבטע ישראל זיינען איבער געפארע און האבן געזעהן די מפלה פון די פגרים פון זייערי שונאים האבן זיי געגלויבט אין גאטס רייד און האבן געזונגען זיין לוב אויף זייער הילף ואלו און אפילו אלע טייכען וואלטען געוועזן טינט און אלע

לבקרים, ויריעות ארצות, פרוסים. וכל שערות אדם, פיות ולשונות. מקלסים. אינם מספיקין, לחקור פלאות ונסים. אחת מאלף אלפי אלפים, ורבי רבבות, הנעשים. אשר פעל אדון, לעם, מבטן עמוסים. כי, מי גוי גדול, אשר בנסים מתנוססים. או, הנסה אלהים, לבא, לקחת לו גוי, מקרב שוסים. במסות, באותות ובמופתים, ובמלחמה, נהרסים. ככל, אשר עשה לנו, אדון כל המעשים:

חסדי יי, כי לא תמנו, ולא כלו רחמיו, ממנו. יום יום יעמס לנו, האל ישועתנו. במצרים נגלה, עבור לגאלנו. ובכל צרה, עמנו להושיענו. לא מאסנו, ולא געלנו, לכלותינו. ולא עשה עמנו כלה, כחטאתינו. ובכל עת, ידו נטויה עלינו. בגלות שנער, שלח למעננו. ובעילם, שת כסאו, לרחמנו. ובעבדותינו, לא עזבנו, אלהינו. ויט עלינו חסד, לפני שובינו. לתת לנו מחיה, ולרומם, בית מאוינו. גרנו משך, עם קדר, לשכנינו. ולא עשה כלה, עם שאריתנו. ובארץ נכריה, כמעט שכנה דומה, נפשנו. לולי יי, שהיה, בעזרתינו: כי בכל פה, אכלונו להדיקנו. ועלם הכבד, הכבידו עלינו. עד יערה ממרום רוח, לנחמנו: כי יי שופטנו, יי מחוקקנו, יי מלכנו, הוא יושיענו: קול גאולה, ישמע בארצנו. יי חננו, לך קוינו. היה זרועם לבקרים, אף ישועתנו. ולא

בית ישראל

שטעקלך פענס אונ אלע לייט זאלען זיין שרייבערס אונ די ערד זאל זיין באדעקט מיט פאפיר אונ אלע האר פון די מענטשן זאלן זיין מיילר אונ צונגען צו לויבען גאט איינז וואלט ניט גיוועזן גינוג צו באשרייבן די וואונדער אונ די נסים אפילו איין חלק פון פיל מאל צעהן טוזינט מאל צעהן טוזינט וואס איז וואָרען גיטאן וואס גאט האט גיטאן צו די ישראל ווען זיי זיינען צו אים גיצויגן פון זייער מוטערס בויך פאר איין פאלק דען ווער איז גיוועזן איין גרויס פאלק דער הייבט מיט נסים אי אדר האט גאט גיפרובט צו ארוס נעמן אפאלק פון צווישען זיינע רובערס מיט צייכען אונ מיט וואונדער אונ מיט מלחמה זיינען זיי גיוואָרען צו פירט אזו ווי גאט דער האר פון אלע מעשים האט גיטאן צו די מצרים פון וועגען די ישראל:

חסדי ה׳ די גינאד פון גאט זיינען נאך ניט אויס גילאזט אונ עס האט זיך ניט פאר לענט זיין רחמנות פון אונז ווען אלע טאג טוט גאט אונז אויף לאדין מיט זיין הילף. אין מצרים האט ער זיך אנטפלעקט צו אום לייזן אונז אונ אין אלע צרות איז ער גיוועזן מיט אונז צו העלפן אונז ער האט אונז ניט פר מיאוסט אונ ניט פר אום ווירדיגט צו פר דארבן אונז אונ ער האט ניט גיטאן מיט אונז איין פאר לענדעניש נאך אונזערע זינד נאך אונ אין אלע צייט איז זיין האנט גינייגט אויף אונז. אין גלות בבל איז ער גישיקט גיוואָרן פון אונזערט וועגן אונ אין גלות מדי האט ער גיטאן זיין שטול צו דר בארעמן אונז אונ אין אונזר קנעכטשאפט האט אונזר גאט אונז ניט פר לאזן אונ האט גינייגט אויף אונז גינאד פר אונזערע פאנגער צו געבן אונז איין דר נערונג אונ צו דר הייבן אונזר גילוסטיגע הויז דס בית המקדש דען כורש האט גיגעבן רשות צו אויף גיין קיין ארץ ישראל אונ צו בוען דם בית המקדש גרנו אונ אז מיר האבען גיוואונט ביי דר אומה וואס האט גיהייסן (משך) אונ (קדר) איז גיוועזן אונזערע שכנים האט ער ניט גי... קיין פר לענדעניש מיט אונזר איבר בלייבונג אונ עס האט ווייניג וואס גיפעלט דם אונזערע לייבר זאלן רוען אין קבר ווען גאט וואלט ניט גיוועזן אין אונזר הילף וואָרום אין אלע ווינקלן האבן זיי אלץ גיוואלט צו פאלן אונז זייער יאך האבן זיי גימאכט שווער אויף אונז ביז גאט האט דר וועקט פון דעם הימל איין גימיט צו טרייסטן אונז דען גאט איז אונזר ריכטער אונ אונזר האר אונ אונזער קיניג ער וועט אונז העלפען איין קול פון הילף וועט גיהערט ווערען אין אונזר לאנד ה׳ חננו גאט לייז

נְסוּג אָחוֹר, מִמֶּךָּ, וּתְחַיֵּינוּ: תְּמַהֵר, לִשְׁכּוֹן כָּבוֹד, בְּאַרְצֵנוּ: וְיָבֹא מְבַשֵּׂר, שָׁלוֹם לְבַשְּׂרֵנוּ. וְיִשְׂאוּ קוֹל לְרַנֵּן, כָּל צוֹפֶיךָ. בַּבֹּקֶר, חַסְדְּךָ שַׂבְּעֵנוּ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה. כָּל יָמֵינוּ: וְכִימוֹת עִנִּיתָנוּ, שַׂמְּחֵנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ. וַעֲנֵנוּ. וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ, תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ. יְשׁוּעָתְךָ, אֱלֹהִים, תְּשַׂגְּבֵנוּ. וּנְהַלְּלָה שִׁמְךָ בְשִׁיר, וּנְגַדְּלֶנּוּ: כִּי אֱלֹהִים, יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן, בְּיָמֵינוּ. וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה, וּבָהֶם תּוֹשִׁיבֵנוּ. וְזֶרַע עֲבָדָיו, וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ, בָּהֶם יִשְׁכְּנוּ: וּמִבָּשָׁן, וּמִמְּצוּלוֹת יָם, עֵת תַּעֲלֵנוּ: עֻזָּה אֱלֹהִים, זוּ, פָּעַלְתָּ לָנוּ. הַשָּׂם בַּחַיִּים, נַפְשֵׁנוּ. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט. רַגְלֵינוּ. בְּחַנְתָּנוּ כַּכֶּסֶף, לְצָרְפֵנוּ. הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה, שַׂמְתָּ מוּעָקָה, בְּמָתְנֵינוּ: הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ, לְרֹאשֵׁנוּ. בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם, לִרְוָיָה תּוֹצִיאֵנוּ: תְּחָנֵּנוּ וּתְבָרְכֵנוּ. וְתָאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. תָּאִיר גֵּרֵנוּ. וְתַגִּיהַּ חָשְׁכֵנוּ. חֲזֵה צִיּוֹן, קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ. כִּי אִם שָׁם אַדִּיר, יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם. יִפְצְחוּ רַנּוּנֵנוּ. כִּי נִחַם יְיָ, צִיּוֹן, בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָשַׂף זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ, לִנְקוֹם נִקְמָתֵנוּ: וְרָאוּ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ, אֵת. יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. בְּשׁוּבוֹ עִמָּנוּ, מִגָּלוּתֵנוּ. וְיַצְמִיחַ צֶמַח צַדִּיק, לַעֲדָתֵנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ, יְיָ צִדְקֵנוּ: וְאָז תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ. אֵלִי מַלְכִּי בַּקּוֹדֶשׁ. נוֹרָא אֱלֹהִים, מִמִּקְדָּשׁ קוֹדֶשׁ. אֱלֹהִים, דַּרְכְּךָ בַקּוֹדֶשׁ. מִי כָמוֹכָה, נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ. הַנַּעֲרָץ, בְּאֶרְאֶלֵּי קוֹדֶשׁ. וִיהַלְלוּךָ, בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ. וְיִשְׁתַּחֲווּ, בְּהַר הַקּוֹדֶשׁ:

בית ישראל

זָעלִיג אוּנְז דֶען צוּ דִיר הָאפֶּן מִיר זַיי אוּנְזֶער שְׁטַארְקַייט אַלֶע פְרִי מָארְגֶען אוֹף אוּנְזֶער הִילְף וְלֹא נָסוֹג אוּנ מִיר זָאלֶן נִיט פַּר רוּקְט וֶוערֶן אַהִינְטֶער פוּן דִיר אוּנ זָאלְסְט אוּנְז דֶער נֶערֶען דוּ זָאלְסְט אַיילֶן צוּ מַאכֶן רוּעֶן דֶעם כְּבוֹד הַשְּׁכִינָה אִין אוּנְזֶער לַאנְד אוּנ עֶס זָאל קוּמֶען אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא צוּ מְבַשֵּׂר זַיין אוּנְז דִי גְאוּלָה דֶען וֶועלֶן אוּנְזֶרֶע אָן זֶעהֶערְס אוֹף הֵייבֶּן אַיין קוֹל צוּ לוֹבֶּן דִיךְ בַּבֹּקֶר מִיט דֶעם מָארְגֶען פוּן דֶר גְאוּלָה זֶעטִיג אוּנְז אוּנ מִיר וֶועלֶן דִיךְ לוֹיבֶּען מִיט פְרֵייד אַלֶע אוּנְזֶערֶע טֶעג אוּנ אַזוֹי לַאנְג וִוי דוּ הָאסְטוּ אוּנְז גִיפַּיינִיגְט דֶער פְרֵייא אוּנְז אוּנ דִי וֶוערְק פוּן אוּנְזֶערֶע הֶענְט בְּרֵייט אָן אוֹיף אוּנְז הוֹשִׁיעָה הֶעלְף אוּנְז מִיט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנ עֶנְטְפֶער אוּנְז אוּנ מִיט דַיין בַּארֶעם הַארְצִיקַייט זָאלְסְטוּ אוּנְז וִוידֶער אוֹף בְּרֵיינְגֶען יְשׁוּעָתְךָ מִיט דַיין הִילְף זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקֶען וֶועלֶן מִיר לוֹבֶּן אוּנ אַכְפֶּערִין דַיין נָאמֶן מִיט גִיזַאנְג אֱלֹהִי דֶען גָאט וֶועט הֶעלְפֶען דִי שְׁטָאט צִיּוֹן אִין אוּנְזֶערֶע צַייטֶען אוּנ וֶועט בּוֹעֶן דִי שְׁטֶעט פוּן יְהוּדָה אוּנ וֶועט אוּנְז אַרֵיין זֶעצִין אִין זֵיי אוּנ דִי קִינְדֶער פוּן זַיינֶע קְנֶעכְט אוּנ דִי וָוס הָאבֶּן לִיבּ זַיין נָאמֶן וֶועלֶן רוּעֶן אִין זֵיי וּמִבָּשָׁן אִין דֶר צַייט אַז עֶר וֶועט אוּנְז אוֹף בְּרֵיינְגֶען פוּן דֶעם לַאנְד בָּשָׁן אוּנ פוּן דִי טִיפֶענִישׁ פוּן דֶעם יַם עֻזָּה דֶען וֶועלֶן מִיר זָאגֶן דָס הָט אוּנְז גִיטָאן דָס שְׁטַארְקַייט פוּן גָאט וָוס עֶר הָט גִימַאכְט לֶעבֶּן אוּנְזֶערֶע לַייבֶּר אוּנ הָט נִיט גִיגֶעבֶּען אוּנְזֶערֶע פִיס צוּ אוּם גְלִיטְשֶׁען זִיךְ דֶען דוּ הָאסְט אוּנְז גִיפְּרוּבְט אוּנ גִילַייטֶערְט וִוי זִילְבֶּר דוּ זָאלְסְט אוּנְז לַייט זֶעלִיגֶען אוּנ זָאלְסְט אוּנְז בֶּענְטְשֶׁען אוּנ זָאלְכְט דֶער לַייכְטֶן דַיין פָּנִים צוּ אוּנְז תָּאִיר דוּ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶן אוּנְזֶער לִיכְט אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן לַייכְטֶן אוּנְזֶער פִינְצְטֶערְקַייט חֲזֵה דִי שְׁטָאט צִיּוֹן וָוס מִיר פְּלֶעגֶן זִיךְ דָארְטֶן אַיין זַאמְלֶען דֶען גָאר דָארְטֶען אִיז גִישְׁטַארְקְט גָאט אוּנְזֶער הַאר דִי חוּרְבוֹת פוּן יְרוּשָׁלַיִם וֶועלֶן לוֹבֶּען אִים אַז גָאט וֶועט טְרֵייסְטֶען צִיּוֹן דִי שְׁטָאט פוּן אוּנְזֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶר הָט אַנְטְפְּלֶעקְט זַיין הֵיילִיגֶן אָרוּם נוֹקֵם צוּ זַיין אוּנְזֶער נְקָמָה דֶען הָאבֶּן גִיזֶעהֶן אַלֶע עֶנְדִין פוּן דֶער וֶועלְט דִי הִילְף פוּן אוּנְזֶער גָאט בְּשׁוּבוֹ אַז עֶר וֶועט זִיךְ אוּם קֶערֶן מִיט אוּנְז אִין אוּנְזֶער לַאנְד אוּנ וֶועט שִׁיקִין מָשִׁיחַ צוּ אוּנְזֶער עֵדָה אוּנ דֶעם נָאמֶן וֶועלֶן אִים רוּפֶן דִי יִשְׂרָאֵל יְיָ צִדְקֵנוּ ווייל גָאט וֶועט אוּנְז גִירֶעכְט מַאכֶען אִין זַיינֶע טֶעג וְאָז תִּתְגַּדֵּל אוּנ דֶענְסְטְמָאל וֶועסְטוּ גָאט גִיאַכְפֶּערְט אוּנ גִיהֵיילִיגְט וֶוערֶען אִין הֵיילִיקַייט נוֹרָא אֱלֹהִים גָאט אִיז פָארְכְטִיג פוּן זַיינֶע הֵיילִיגֶע דִינֶר. גָאט דַיין וֶועג אִיז אִין הֵיילִיגֶן הִימֶל מִי כָּמוֹכָה וֶוער אִיז אַזוֹי וִוי דוּ בַּאשֵׁיינְט מִיט הֵיילִיקַייט אוּנ גִישְׁטַארְקְט צְווִישֶׁען דִי הֵיילִיגֶע מַלְאָכִים אוּנ זֵיי זָאלֶען דִיךְ לוֹבֶּן מִיט הֵיילִיגֶע שֵׁיינְהֵייט אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל וֶועלֶן זִיךְ בּוּקִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַזוֹי וִוי

בְּאֶרְאֶלִּים וְהַשְׁמַלֵּי קוֹדֶשׁ. יַקְדִּישׁוּ וְיַעֲרִיצוּ בַּקּוֹדֶשׁ. וְקוֹל כַּנְפֵי הַחַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים, בַּקּוֹדֶשׁ. וְקוֹל אוֹפַנֵּי הַקּוֹדֶשׁ. לְעֻמָּתָם, מְנַשְּׂאִים בַּקּוֹדֶשׁ. קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בַּקּוֹדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה, בַּקּוֹדֶשׁ: קוֹרְאִים זֶה לָזֶה. וְשׁוֹאֲלִים. זֶה לָזֶה, וְנִדְרָשִׁים, זֶה מִזֶּה. וְזֶה, לְעֻמַּת זֶה. וְזֶה, כְּנֶגֶד זֶה. וְזֶה, מוּל זֶה, מִזֶּה וּמִזֶּה. מְשַׁלְּשִׁים, בְּשִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ:

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מְחַכִּים, אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

בית ישראל

די הײליגע מַלְאָכִים טוּעֶן הײליגֶן אוּנ שְׁטַארְקֶן גָאט מִיט הײליגקײט וְקוֹל אוּנ דָם קוֹל פוּן פְלִיגִיל פוּן די חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ אִיז אַזוֹ ווי דָם קוֹל פוּן פִיל וַואסֶר אוּנ דָם קוֹל פוּן די הײליגֶע מַלְאָכִים וָוס הײסֶן אוֹפַנִּים טוּט זִיךְ דֶר הײבֶּן אַקֶעגִין זײ מִיט הײליגקײט אַמָאל מִיט גְרוֹס שְׁטוּרֶעם אוּנ אַמָאל מִיט אײן נִידֶערִיג קוֹל קוֹרְאִים רוּפֶן זײ אײנֶר צוּם אַנְדֶערֶן אוּנ פְרֶעגִין אײנֶר דֶעם אַנְדֶערֶן אוּנ גֶעבֶּן רְשׁוּת אײנֶר פוּן אַנְדֶערֶן אוּנ אײנֶר אַקֶעגִין דֶעם אַנְדֶערֶן זָאגֶן דְרײ מָאל קָדוֹשׁ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה, עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ, יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִקְרֹא, אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם, עַל כָּל גּוֹיִם, יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת, יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי, עֲקֶרֶת הַבַּיִת, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל, מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה, וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן, יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים, רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן, תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן,

---

בית ישראל

בָּרוּךְ גִילוֹבְּט בִּיזְט דוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶער קֵינִיג פוּן דֶער וֶועלְט דֶער וָואס הָאט אוּנְז גִיהֵיילִיגְט מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָט אוּנְז גִיבָּאטִין צוּ לֵייעֶנְן דֶעם הַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אִיר יוּדִין וָוס אִיר זַייט גָאטְס קְנֶעכְט לוֹבְּט אִים אוּנ לוֹבְּט גָאטְס נָאמֶן: יְהִי אַזוֹ זָאלְט אִיר אִים לוֹבִּין גָאטְס נָאמֶן זָאל זַיין גִילוֹבְּט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג מִמִּזְרַח פוּן מִזְרַח זַייט וָוס דִי זוּן גֵייט אוּף בִּיז מַעֲרָב זַייט וָוס דִי זוּן גֵייט אוּנְטֶער אִיז גָאטְס נָאמֶן גִילוֹבְּט רָם גָאט אִיז דֶער הוֹבֶּן אוּף אַלֶע פֶעלְקֶער דָס רוּאוּנְג פוּן זַיין שְׁכִינָה אִיז אוּף דֶעם הִימֶל מִי וֶוער אִיז אַזוֹ אֵיין עָנָיו וִוי אוּנְזֶער גָאט חָאטְשֶׁע עֶר הָט זִיךְ דֶר הוֹבֶּן צוּ זִיצִין אוּף דֶעם הִימֶל הַמַּשְׁפִּילִי אִיז עֶר פָארְט מַשְׁפִּיל זַיינֶע אוֹגִין צוּ קוּקִין וֶוערְט גִיטָאן אוּף דֶעם הִימֶל אוּנ אוּף דֶר עֶרְד מְקִימִי מִיט זַיין הַשְׁגָּחָה מַאכְט עֶר אוּף שְׁטֶעלֶען דֶעם אָרוּמַאן פוּן דֶר עֶרְד פוּן דֶעם מִיסְט הֵייבְּט עֶר אוּיף דֶעם אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי אוּנ מַאכְט זֵיי זִיצִין מִיט דִי בֶּעסְטֶע הַארִין פוּן זַיין פָאלְק מוֹשִׁיבִי עֶר מַאכְט זִיצִין דִי וָואס אִיז גִיוֶוען אֵיין עֲקָרָה אִין שְׁטוּב דָאס הֵייסְט אַז זִי זָאל הָאבֶּען קִינְדֶער וֶועלֶען דִי מוּטֶער מִיט דִי קִינְדֶער פְרֵיילִיךְ זַיין אוּנ דְרוּם לוֹבְּט גָאט:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל אַז דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶן פוּן מִצְרַיִם אַז דָם הוֹז גִיזִינְד פוּן יַעֲקֹב אִיז אַרוֹס גִיגַאנְגֶן פוּן דֶעם פָאלְק לוֹעֵז דָס אִיז מִצְרַיִם הָיְתָה אִין דֶר צַייט אִיז גִיוָוארֶן שֵׁבֶט יְהוּדָה זַיין הֵיילִיגֶע פָאלְק אוּנ אַלֶע יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִיוָוארִין אֵיין פָאלְק וָוס עֶר גִיוֶועלְטִיגְט אוּף זֵיי הַיָּם דֶר יָם הָט גִיזֶעהֶן אַז דִי יוּדִין זַיינֶען גִיקוּמֶען אִין אִים אַרַיין אִיז עֶר אַנְטְלָאפֶן גִיוָוארִין אוּנ עֶס אִיז גִיוָוארֶן טְרוּקִין אִין דֶר צַייט אַז יְהוֹשֻׁעַ אִיז גִיגַאנְגֶען מִיט דִי יוּדִין צוּם יַרְדֵן הָט עֶר זִיךְ אַוֶועק גִיקֶערְט אַהִינְטֶער הֶהָרִים בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הָאבֶּען דִי בֶּערְג גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי ווִידֶער מַחֲמַת צִיטֶערְנֶש אוּנ דִי הוֹכֶע בֶּערְג הָאבֶּן גִישְׁפְּרוּנְגֶן אַזוֹ וִוי יוּנְגֶע שָׁאף מַה לְּךָ גְלַייךְ וִוי מֶען פְרֶעגְט דֶעם יָם וָואס אִיז דִיר גִישֶׁעהְן וָוס דוּ בִּיסְט אַנְטְלָאפֶן גִיוָוארֶן דוּ יַרְדֵן וָואס הָאסְטוּ זִיךְ אוּם גִיקֶערְט אַהִינְטֶער הֶהָרִים אִיר בֶּערְג וָוס הָט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶן אַזוֹ וִוי דִי ווִידֶער אוּנ אִיר הוֹכֶע בֶּערְג וָוס הָט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי יוּנְגֶע שָׁאף מִלִּפְנֵי גְלַייךְ וִוי צוּ זֵיי עֶנְטְפֶערְן מִיר זַיינֶען אַנְטְלָאפֶן גִיוָוארְן

חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי, אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ, לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

יְיָ, זְכָרָנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ, אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ, יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים, עִם הַגְּדוֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם, לַייָ עֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ, נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי, עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת, אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח, זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

בית ישראל

אונ מיר האָבּן גישְׁפְּרוּנְגֶן פַר דֶעם האר וָוס הָט בַּשַׁאפֶן די עֶרְד פַר דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב הַהוֹפְכִי וואס האט פַר קֶערְט דֶעם שְׁטֵיין ווי אֵיין אָרְט וָוס וואסֶער זאמִילְט זיך אֵיין אונ דֶעם האַרְטִין שְׁטֵיין האט עֶר פַאר קֶערְט אַז עֶס זָאל זַיין קְוַואלֶען וואסֶער:

יי זְכָרָנוּ גָאט וָוס גִידֵיינְקְט אוּנְז פוּן אֵייבִּיג זָאל עֶר בֶּענְטְשֶׁן דָס הוֹז גִיזִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל עֶר זָאל בֶּענְטְשִׁין דָס הויז גִיזִינְד פוּן אַהֲרֹן יְבָרֵךְ עֶר זָאל בֶּענְטְשֶׁען די וָוס הָאבֶּען מוֹרָא פַר גָאט פוּן קְלֵיין בִּיז גְרוֹיס. יֹסֵף גָאט זָאל אוֹיף אֵייךְ אונ אוֹיף אַייעֶרֶע קִינְדֶר בְּרָכָה. בְּרוּכִים אִיר זָאלְט זַיין זַיין גִיבֶּענְטְשְׁט צוּ גָאט וָואס הָאט בַּאשַׁאפֶען הִימֶל אונ עֶרְד הַשָּׁמַיִם חָאטְשֶׁע דֶר הִימֶל אִיז מְיוּחָד צוּ גָאטְס רוּאוּנְג אִיז עֶר פָארְט מַשְׁגִּיחַ אוֹיף דֶער עֶרְד וֶועט עֶר אַייךְ בְּוַודַאי בֶּענְטְשֶׁען לֹא די טוֹיטֶע וֶועלֶן גָאט נִיט לוֹבֶּן אוֹף דֶר טוֹבָה וָוס וֶועט קוּמֶען אונ אַלֶע וָוס נִידֶערִין אִין קֶבֶר וֶועלֶען אוֹךְ גָאט נִיט לוֹבֶּן וַאֲנַחְנוּ אָבֶּר מִיר וֶועלֶן לוֹבֶּן גָאט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבֶּיג דְרוּם לוֹבְּט גָאט אַלֶע צַייטֶן:

מָה אָשִׁיב וָוס פַר אַמְתָּנָה וֶועל אִיךְ אוּם קֶערֶן צוּ גָאט פַאר אַלֶע טוֹבוֹת וָוס עֶר הָט מִיר גִיטָאן כּוֹס אַבֶּעכֶר פוּל מִיט נְסָכִים וֶועל אִיךְ טְרָאגִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פוּן וֶועגִין די יְשׁוּעוֹת וָוס דוּ הָאסְט מִיר גִיטָאן אונ גָאטְס נָאמֶן וֶועל אִיךְ דֶענְסְט מָאל אָן רוּפִין נְדָרַי די נְדָרִים וָוס אִיךְ הָאבּ מְנַדֵּר גִיוֶועֶן צוּ גָאט וֶועל אִיךְ זַיי בַּאצָאלֶן אַנְטְקֶעגֶן נָאר זַיין פָאלְק מְפַרְסֵם זַיין דֶעם נֵס יָקָר אִיךְ הָאבּ גִיזֶעהְן אַז עֶס אִיז שְׁוֶוער אִין גָאטְס אוֹגֶן צוּ בְּרֵיינְגֶן אוֹף זַיינֶע חֲסִידִים אֵיין אוּם צַייטִיגֶן טוֹט דְרוּם הָאט עֶר פִיל נִסִּים גִיטָאן אָנָּה אִיךְ טוּ דִיךְ לוֹבֶּן גָאט אוֹף דֶעם חֶסֶד וָואס דוּ הָאסְט מִיר גִיטָאן נִיט מַחְמַת מַיינֶע מַעֲשִׂים נָאר וַוייל אִיךְ בִּין דַיין קְנֶעכְט אונ בִּין אוּנְטֶער טֶענִיג אַנְטְקֶעגֶן דִיר אַזוֹ וִוי אֵיין קִינְד פוּן אֵיין דִינְסְט אונ דְרוּם הָאסְטוּ גִיעֶפִינְט מַיינֶע בּוּנְדֶען לְךָ צוּ דִיר וֶועל אִיךְ שֶׁעכְטֶען אֵיין קָרְבַּן תּוֹדָה אונ וֶועל אָן רוּפֶן גָאטְס נָאמֶן נְדָרַי מַיינֶע נְדָרִים פס אִיךְ הָאבּ מְנַדֵּר גִיוֶועֶן צוּ גָאט וֶועל אִיךְ בַּצָאלֶן אַנְטְקֶעגִין גָאר זַיין פָאלְק בְּחַצְרוֹת אִיר אַלֶע טס אִיר שְׁטֵייט אִין הוֹף פוּן גָאטְס הוֹז אִין יְרוּשָׁלַיִם לוֹבְּט גָאט אוֹף דֶעם נֵס וָוס עֶר הָט מִיר גִיטָאן:

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים׃
כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חַסְדּוֹ, וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיְיָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא, בֵית אַהֲרֹן כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
יֹאמְרוּ נָא, יִרְאֵי יְיָ כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי, לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי, בְּעֹזְרָי וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשׂנְאָי׃ טוֹב, לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב, לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים, דֹּעֲכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי, לִישׁוּעָה׃ קוֹל, רִנָּה וִישׁוּעָה, בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ, רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת, כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר, מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא

בית ישראל

הללו איר אלע פעלקר לויבט גאט כי ווארום זיין חסד הט זיך געשטארקט אויף אונז אונ ער איז אויף אייביג איין גאט וואס ער מאכט ווארהאפטיג זיין הבטחה דרום לויבט גאט׃ **הודו** להי לויבט צו גאט ווארום ער טוט גוטס דען אויף אייביג איז זיין גינאד יאמר אז די גאולה וועט קומען וועלען די ישראל זאגען כי לעולם חסדו. יאמרו דם הויז גיזינד פון אהרן זעלין אויך זאגען כי לעולם חסדו. יאמרו די גאטס פארכטיגע וועלען אויך זאגין כי לעולם חסדו׃

מן המצר זאגט דוד המלך דאס איז דר חסד פון גאט אז עס איז מיר איינג גיוועזן האב איך גירופען צו גאט הט מיר גאט גיענטפערט אונ הט מיר גימאכט שטעלען אויף איין ברייטען ארט אז איך זאל ניט פאלין ה׳ אז גאט איז גיוועזן מיר צו הילף האב איך ניט מורא גיהאט פאר קיינם ווארום וואס קאן מיר איין מענטש טאן׃ ה׳ אז גאט איז גיוועזן צו הילף צו די וואס זיינען גיקומען מיר צו הילף אין דר מלחמה האב איך גיזעהן איין נקמה אין מיינע שונאים. טוב עס איז בעסער צו באשיצין זיך אין גאט איידר איין בטחון האבען אויף איין מענטשען. טוב עס איז בעסר צו בשיצען זיך אויף גאט איידר איין בטחון האבין אפילו אויף די הערין. כל אלע פעלקר וואס האבין מיך ארום גירינגילט האב איך איין בטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל זיי פאר שניידען. סבוני חאטשע זיי וועלען מיך עטליכע מאל ארום רינגלען האב איך איין בטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל זיי פר שניידען סבוני חאטשע זיי האבען מיך ארום גירינגילט אזוי ווי די בינען אונ חאטשע זיי האבין פר לאשען מיינע קולען אזוי ווי דם פייער פון די דערנר וואס ווערט גיך פר לאשען האב איך פארט איין בטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל זיי פר שניידען דחה חאטשע זיי האבען מיך גישטוסען אז איך זאל פאלין הט מיר גאט פארט גיהאלפען פון זייערע הענט עזי דם וואס גאט הט מיר גיהאלפין איז גיוועזן צו ווייזען זיין שטארקייט אונ איך זאל זינגען זיין שבח קול רנה עס זאל גיהערט ווערין אין די גיצעלטין פון צדיקים איין קול פון גיזאנג אונ פון הילף אונ זאלען זאגין גאטס רעכטע האנט האט גיטאן גבורות. ימין גאטס רעכטע האנט וואס זי איז פון אייביג דר הויבן די האנט הט היינט אויך גיטאן גבורות לא אמות איך וועל ניט שטארבען אין די הענט פון די שונאים ווארום איך וועל נאך לעבען אונ וועל דר ציילען די ווערק פון גאט יסור גאט הט מיך גישטראפט מיט יסורים אז עס זאל זיין אכפרה אויף מיינע זינד אבער צום טוט

נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ לִי, שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם, אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים, יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ, כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי, לִישׁוּעָה׃ אודך אֶבֶן. מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה, לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ, הָיְתָה זֹּאת הִיא, נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה הַיּוֹם, עָשָׂה יְיָ נָגִילָה, וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא׃

אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא׃ אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא׃

בָּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְיָ׃ ברוך אֵל, יְיָ, וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג, בַּעֲבוֹתִים עַד, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה, וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי, אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אלי הוֹדוּ לַיְיָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

יְהַלְלוּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ. וְכָל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ. וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ, וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ, וְיַמְלִיכוּ. אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ, נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל׃

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הָט עֶר מִיךְ נִיט אִיבֶּר גִיעֶנְטְפֶּערְט פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק דְרוּם עֶפִינְט מִיר דִי טוֹעֶרְן פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיךְ זָאל קוּמֶן אִין זֵיי אוּנ זָאל גָאט לוֹבֶּן זֶה דֶר טוֹעֶר פוּן גָאט אִיז דָאךְ גִימַאכְט גְוָוארֶן אַז דִי צַדִּיקִים זָאלִין קוּמֶן נָאט לוֹבֶּן אודך אִיךְ וֶועל דִיךְ לוֹבֶּן וַוייל דוּ הָאסְט מִיר גִיעֶנְטְפֶּרְט אוּנ דוּ בִּיסְט גִיוֶועֶן מִיר צוּ הִילְף אבן חָאטְשֶׁע אִיךְ בִּין גְלַייךְ גִיוֶועֶן צוּ אֵיין שְׁטֵיין וָואס דִי בַּעֲלֵי מְלָאכוֹת הָאבֶּן אִים מְמָאֵס גִיוֶועֶן אוּנ הָאבֶּן אִים נִיט גִיוָואלְט אַריין מוֹעֶרְן אָבֶּר עֶר אִיז גִיוָוארֶן צוּ אֵיין שְׁטֵיין וָוס מֶען לֵייגְט אִים פוּן אוֹבֶּן אוֹף דֶעם וִוינְקִיל מאת דִי גְאוּלָּה אִיז גִיוֶועֶן פוּן גָאט אוּנ נִיט מַחְמַת אוּנְזֶר גְבוּרָה זִי אִיז פַּר הוֹלֶעֶן אִין אוּנְזֶערֶע אוֹגֶען זֶה דֶעם טָאג פוּן דֶר גְאוּלָּה הָאט גָאט גִימַאכְט דְרוּם וֶועלֶען מִיר זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט אִים׃

אָנָּא יְיָ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט הֶעלְף נוּן אָנָּא יְיָ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט הֶעלְף נוּן אָנָּא יְיָ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט בַּאגְלִיק נוּן אָנָּא יְיָ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט בַּאגְלִיק נוּן׃

בָּרוּךְ הַבָּא גִיבֶּענְטְשׁ וֶועט זַיין דֶר וָואס וֶועט קוּמֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת פוּן גָאטְס נָאמֶן וֶוענִין מִיר הָאבֶּן אַייךְ גִיבֶּענְטְשְׁט מִיט אֵיין בְּרָכָה וָואס קוּמְט פוּן דֶעם וָוס רוּעֶט אִין גָאטְס הוֹז אֵל גָאט אִיז שְׁטַארְק אוּנ הָט אוּנְז דֶר לַייכְט דְרוּם בִּינְט דֶעם קָרְבָּן פוּן יוֹם טוֹב מִיט שְׁטְרִיק עֶר זָאל זַיין גִיהִיט בִּיז עֶס וֶועט קוּמֶן דֶר זְמַן פוּן שְׁחִיטָה אַז מֶען זָאל גֶעבִּין דָס בְּלוּט אוֹף דִי וִוינְקְלַאךְ פוּן דֶעם מִזְבֵּחַ אֵלִי דוּ בִּיסְט דָאךְ מַיין שְׁטַארְקֶער גָאט פוּן אֵייבֶּיג דְרוּם טוּ אִיךְ דִיר לוֹבֶּען אוּנ טוּ דִיר דֶער הוֹבֶּען הודו לוֹבְּט צוּ גָאט וָוארוּם עֶר טוּט גוּטְס דֶען אוֹף אֵייבֶּיג אִיז זַיין גִינָאד׃

יְהַלְלוּךָ יְיָ עֶס טוּעֶן דִיר לוֹבִּין גָאט אוּנְזֶער גָאט אַלֶע דַיינֶע וֶוערְקֶע דִי פְרוּמֶע צַדִּיקִים וָואס טוּעֶן דַיין ווִילֶען אוּנ דַיין גַאנְצֶע פָאלְק יִשְׂרָאֵל טוּעֶן דִיר מִיט גִיזַאנְג דַאנְקֶען אוּנ בֶּענְטְשִׁין אוּנ לוֹבֶּן אוּנ רִימֶען אוּנ דֶר הוֹבֶּן אוּנ שְׁטַארְקֶן אוּנ הֵיילִיגֶען אוּנ מַאכֶן קִינִיגֶען כַיין

דער חזן זאגט קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

איידער מען נעמט ארויס די ספר תורה זאגט מען דאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט ארויס דאס ספר תורה זאגט מען דאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בית ישראל

אֵין כָּמוֹךָ עֶס איז נִיט דָא אַלְס ווִי דוּ גָאט צְווִישֶׁן דִי שְׁטַארְקֶע אוּנ נִיט דָא קֵיין ווֶערְק אַלְס ווִי דַיינֶע ווֶערְק מַלְכוּתְךָ דַיין קֶינִיגְרַייךְ אִיז אֵיין אֵייבִּיגֶע קֶינִיגְרַייךְ אוּנ דַיין גִיווֶעלְטִיגוּנְג אִיז אִין אַלֶע גְבִירְד יְיָ מֶלֶךְ גָאט אִיז אֵיין קֶינִיג אוֹף דֶר צַייט יְיָ מָלָךְ גָאט הָט גְקֶינִיגְט פַר בַּאשֶׁעפֶענִיש דִי ווֶעלְט אֵיידֶר עֶס אִיז גְווֶען אַפָאלְק עָס זָאלֶן אִים רוּפֶען קֶינִיג יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָאט ווֶעט קֶינִיגֶען אֵייבִּיג אוּנ אִימֶר יְיָ גָאט הָאט דִי שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל גְגֶעבֶּן גָאט טוּט בֶּענְטְשֶׁען זַיין פָאלְק מִיט פְרִיד ווִי עָס שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּען (וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם):

אַב הָרַחֲמִים דֶר בַּארִימִיגֶר פָאטֶר בַּאגְנִיטִיג מִיט דַיין ווִילֶען דִי שְׁטָאט צִיּוֹן דוּ זָאלְסְט בּוֹיעֶן דִיא מוֹיעֶרֶן פוּן יְרוּשָׁלַיִם כִּי לְךָ לְבַד דֶען נָאר אִין דִיר אַלֵיין פַאר זִיכֶערְן מִיר זִיךְ דוּ מַעכְטִיגֶער גָאט קֶינִיג דֶר הוֹכֶר אוּנ דֶר הוֹבֶּענֶר דֶר הֶער פוּן אַלֶע ווֶעלְטֶן:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ אוּנ עֶס ווַאר דָאס דֶער אָרוֹן צִיהֶט זָאגְט מֹשֶׁה עֶרְצַיינ דִיךְ גָאט אוּנ לָאזֶען זִיךְ פַאר שְׁפְּרֵייטֶן דַיינֶע פַיינְד אוּנ לָאזֶען זֵיי פְלִיהֶען פַר דִיר דִי דִיךְ הַאסִין רֶען פוּן זַיין ווֶעס אוּם גֵיין דִי לֶערְנוּנְג אוּנ דִי נְבוּאָה גֶאטְס אוּם יְרוּשָׁלַיִם בָּרוּךְ גְלוֹבְּט זַיי דֶער דָא הָט גִינֶעבֶּן דִי תּוֹרָה צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט זַיינֶער הַיילִיקַייט·

אז עס געפאלט אום שבת זאגט מען ניט רבש"ע און קיין י"ג מדות און אפילו ווענען זיך נוהג אז זייא זאגען דאס יוא

יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה: ג"פ

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי, לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנִי, וְתֵן שְׁאֵלָתִי, וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ פב"פ אֲמָתֶךָ, וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, וְכָל בְּנֵי בֵיתִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנוּ מִן יֵצֶר הָרָע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ, עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֶּם בָּנוּ, מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יְיָ. וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּזְכֶּה, לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵינֶיךָ, וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ, וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה, לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְתִשְׁמְרֵנוּ, מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת, הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּייָ, חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

בית ישראל

יי יי גאט דער בארמיגער און לייט ווילינער און דער לענגערט זיין צארן ניט באלד צו שטראפן און איז פיל מיט חסד און אמת ער היט דעם חסד פון דעם מענטש צו באצאלן צו זיינע קינדער אין פיל טויזנט דורות ארום ער פאר טראגט און איז מוחל צו מוטוויליגע זינד און להכעיסדיגע זינד און אום גערינגע זינד און מאכט ריין:

רבונו של עולם הער פון דער וועלט דער פיל דם בגער פון מיין הארץ צו נוטן און ציאוים מיין רצון און גיב מיין נבעט און מאך מיר זוכה זיין (פב"פ) מיט מיין מאן און זיהן און טעכטער און גאר מיין הויז גזינד צו מאן דיין רצון מיט דם גאנצן הארצן און זיי מציל פון דם יצר הרע און גיב אונזר חלק אין דיין תורה און מאך אונז לוטר כדי דיין שכינה זאל אויף אונז רוען און מאך ציינן איף אונז איין גימיט פון קלוגהייט און פר שטאנד און עס זאל מקוים ווערן אן אונז דר פסוק ונחה און עס וועט אויף אים רוען איין גמיט פון גאט איין גמיט פון חכמה און פר שטאנד פון גוטי עצות און שטארקייט און שכל און גאטס פארכט און אזו זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונזר גאט און גאט פון אונזרע עלטערן דם איך זאל זוכה זיין צו טאן מעשים טובים אין דיינע אויגן און צו גיין אין רעכט פארטיגע וועגן פר דיר און היילינ אונז מיט היילינקייט כדי מיר זאלן זוכה זיין גוט לעבן און לאנג לעבן און צו דעם לעבן פון עולם הבא און זאלסט אונז היטן פון בייזע מעשים און שעות שלעכטע וואס שטורמן צו קומן איף דר וועלט און דר וום אוף גאט פר זיכערט זיך טוט אים חסד פון גאט ארום רינגלן און לאזט קיין בייז צו אים ניט קומן אמן:

דיא תחנה זאגט מען ווען מען נעמט ארויס דיא ספר תורה צו ליינען. אונ פריער זאל מען זאגן דרייא מאל (ה' ה') ...
אונ ווען יום טוב געפאלט אום שבת זאגט מען דאס ניט:

רבונו של עולם הער פון דער וועלט. אזו ווי מען זאגט ביים עפינען דם ארון הקודש די שלש עשרה מדות. וועלכע זענין איטל דר בארימקייט. אונ איצט איז איין עת רצון צו בעטן פאר דיר. בעט איך (פב"פ) אום דיין דר בארמקייט. אונ גנאדע. אז מיין תפלה וואס איך בעט היינט אונ אין אלע צייט אבינט אונ מארגן ווען איך בעט זאל מיין תפלה גיין מיט גוויסע דיינע תפלות פון דיא צדיקים אונ צדקניות וואס זייערע תפלות קומן דיר גווים אן. אונ עס זאל פר אונזערע תפלות קיין בייזר הינדערער. קיין פגע רע. ניט גיוועלטיגן. ניט אן מיר אונ ניט אן מיינע תפלות נייערט ווי די תפלה גייט אום מיין מול זאל שטיין איין מליץ יושר איטל גוטס אונ זאל גרעכט אונ גוטע עדות זאגן אונ זאל אונז גדענקין צו גוטן. ליבר הער גאט בשערם מיך. מיין מאן. אונ מיינע קינדער פר איין בייזע בענגעניש. פאר איין יצר הרע. פר איין הרהור. פר איין מחשבה רעה. פון פאר דארבניש. פאר בייזע מענטשן פר זעלכע לייט וואס נאר ריידן מיט דעם מול אונ מיט דעם הארצען מיינען זייא אנדערש פאר אום זונסטע אונ פר אום רעכטע פיינט שאפט. פר בייזע גזרות פר בייזע בשורות פר בייזע מעשים אונ בייזע שעות פאר אלע הארטע בייזע גזירות וואס קומט חלילה אויף דר וועלט: שדי אלמאכטיגר גאט איך בעט דיך דו זאלסט מאכען פאר דיר אקרון פון אונזערע תפלות. דען נאר אן דיר גאט איז מיין באשיצונג. דרום בעט איך דיך ליבר גאט איך זאל קיין מאל ניט פאר שעמט ווערען הן בעולם הזה והן בעולם הבא:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן. אז דו זאלסט מיר. מיין מאן. מיינע קינדער. אונ מיינע קינדס קינדער געבן לאנג לעבן. געזונד. חן וחסד. דר בארימקייט. פרייד אונ הרחבה. אונ באגלוק אונז אין אלע אונזערע שטעגן. צו האבן חן וחסד אין דיינע אויגין. אונ אין לייטינס אויגין וואס אויף אונז זעהן. אונ אלע די אויערן וואס פון אונז הערן. גיב אונז שכל אונ פר שטאנדיקייט צו דיין דינסט. אז דאס קוועלדיגע וואסר וואס שטארקט זיך אין די קוואל ברינגען. אזו זאל מיין הארץ אונ מיין קינדערס הארץ זיך שטארקן צו דיין היילגר דינסט. אונ דו זאלסט דר לייכטן מיינע אויגן אונ מיינע קינדערס אויגין אז זייא זאלן לערנן דיין היילגע תורה. אונ זיי זאלן גיין אין וועג פון דיין תורה. אונ וואס זיי וועלן לערנן פון דיין תורה. זאלן זיי ניט פר געסן. אונ גיב מיינע קינדער אונ קינדס קינדער חן וחסד אונ שיינע רייד. אונ אלץ וואס איך בעט דיך אונ וואס מיר וועלן בעטן. זאלן מיר ניט פר שעמט ווערן. אונ אלע אונזער האפונג וואס מיר האפען זאל ערפולט ווערען. אונ מיר זאלן ניט פאר דארבען ווערן. אונזער האפונג זאל חלילה ניט גיין צו מודיקייט אונ צו צער אונ אונזער ארבעט זאל אלץ זיין לברכה והצלחה אין דיא צייט אונ אלע צייט דען איצט איז א צייט פון דר בארימקייט. א צייט מיין בגער זאל דער הערט ווערין. אונ איבר מיין בקשה צו ענטפרן מיט דער בארומקייט אונ גינאד. אונ זאלסט פר נעמן מיין גיבעט מיט דער בארימקייט אונ גינאד. אונ מיר זאלען דער לייזט ווערען במהרה בימינו אמן:

אָנָּא חַיִּים אִיךְ בֶּעט דִיךְ עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט טוּ דָם פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶן וֶועגֶן. דָם אֵיינְצִיג אִיז וָוס דָם אִיז גִוויסֶן גְוָוארֶן דוּרְךְ דִי נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצֶג מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְם הַארְץ אַז מִיר זָאלֶן ווִיסֶן צוּ פָארְשְׁטִין פַר דַיין אֵיינְצִיגֶען הֵיילִיגֶען נָאמֶן אַז מִיר זָאלִין שׁוֹן נִיט מֶער זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַיָּחִיד. וְהַמְיוּחָד.

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּ דָם פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶען נָאמֶן וֶועגִין וָואס עֶר אִיז גְאֵיינְצִיגְט גִיוָוארֶן דוּרְךְ אוּנְזֶרֶע אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אוּנ דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִיג מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְם הַארְץ מִיר זָאלֶן ווִיסֶן צוּ פַר שְׁטֵיין דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶען הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר דָם מִיר זָאלֶן שׁוֹן נִיט זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַזוֹ ווִי דוּ הָאסְט גְהֶערְט דָם גְשְׁרֵיי אוּנ גְוֵויין פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער פָאטֶר יַעֲקֹב אוּנ הָאסְט אִים אָפּ גֶעהִיטֶן פוּן עֵשָׂו וְלָבָן. אוּנ גְגֶעבְּן פַּרְנָסָה פוּן דַיין הַאנְד לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גְשְׁפַּייזְט אוּנ גְגֶעבְּן כָּל טוּב אִין דִי ווִיסְטֶע מִדְבָּר. אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר גָאט עֶנְטְפֶער מִיר אוֹיף מַיין גְבֶּעט אוּנ פַר נֶעם מַיין גְוֵויין מִיט מַיינֶע טְרֶערִין. (פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ) צוּא שְׁפַּייזִין מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער מִיט מַיין גַאנְץ הוֹז גִיזִינְד אַלֶע אוּנְזֶער בַּאדֶערְפֶנִישׁ. אוּנְזֶר הַארְץ זָאל נִיט זַיין פַאר זָארְגְט מִיר זָאלֶן דִיךְ קֶענִין דִינֶען מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְצֶן. אוּנ דוּ זָאלְסְט הִיטֶען מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער הַיינְטִיגֶען טָאג אוֹיךְ אַלֶע טֶעג פוּן בְּרֶעכֶענִשׁ פוּן בֵּייזֶע בַּגֶעגֶענִשׁ פוּן אַרוּחַ רָעָה פוּן גַזְלָנִים פוּן חַיּוֹת רָעוֹת פוּן גַנָּבִים פוּן אוּמְזִיסְטֶע שׂוֹנְאִים הִיט אוּנְז אָפּ פוּן יִסּוּרִים פוּן בֵּייזֶע קְרַאנְקֵייט פוּן עַיִן הָרָע פוּן אַלֶערְלֵייא וֵוייטָאג רַחֲמָנָא לִצְלָן אוּנ וֶוען חָלִילָה עֶס אִיז אַוֵוייטָאג זָאלְסְטוּ הֵיילֶן מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט דָאךְ אַרוֹפֵא חוֹלִים אַרוֹפֵא חִנָּם אַרוֹפֵא נֶאֱמָן הֶער הֵייךְ מַיין נָאמֶן מַיין מַאנְס נָאמֶן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס נָאמֶן אוּנ לַייט זֶעלִיג אוּנְז דוּ בִּיסְט דָאךְ דֶר גָאט וָואס דוּ הֶערְסְט דָם גְבֶּעט פוּן אַלֶע וָוס בֶּעטֶן דִיךְ מִיט אַצוּבְּרָאכִין הַארְץ זָאלְסְטוּ אוֹיךְ מַיין גְבֶּעט דֶר הֶערִין אוּנ בַּאוָוערֶן צוּא אַלֶעם גוּטֶען הַיינְט אוּנ אַלֶע צַייט אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נ"פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין. יְהֵא

בית ישראל

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ גִילוֹבְּט אִיז דֶר נָאמֶן פוּן דֶעם הַארִין פוּן דֶר וֶועלְט. גִילוֹבְּט אִיז דַיין קְרוֹן אוּנ דַיין אָרְט וואוּ דִי שְׁכִינָה רוּעֶט. יְהֵא עֶס זָאל זַיין דַיין ווִילִין מִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ אֵייבִּיג דָם מֵיינְט מֶען זָאלְסְט זִיךְ מִיט יִשְׂרָאֵל שְׁטֶענְדִיג בַּאגֵיין מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ דִי אוּם לֵייזוּנְג פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד זָאלְסְטוּ ווייזִין צוּ דַיין פָאלְק אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָם מֵיינְט מֶען וָוס אִין פָּסוּק שְׁטֵייט (הֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ) דְרוּם בֶּעטִין מִיר עֶר זָאל ווייזִין זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד מִיט בִּנְיַן בֵּית

רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא זָן לְכוֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכוֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כּוֹלָּא. אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ, בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

נוטל ס"ת נוטלו ביד ימין וס"ן מקבלו בב' ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל ואומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

ווען דער חזן זאגט גדלו זאגט קהל דאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

מצוה על כל אחד לחבק ולנשק הס"ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יזדמן לו רוק בפיו ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן

בית ישראל

המקדש. אונ צו געבין אונז די גוטעס פון דיין ליכט אונ זאלסט צו נעמן אונזר געבעט מיט דעם מדה הרחמים עס זאל זיין דער ווילין פון פר דיר דו זאלסט דר לענגערן אונזר לעבין אין גוטקייט. אונ איך זאל זוכה זיין גידאכט צו ווערן צווישען די צדיקים מען זאל זיך איבר מיר מרחם זיין אונ מען זאל מיך היטן אונ אלץ וואס צו מיר אונ אלץ וואס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דר גאט וואס דו שפייזט אלע אונ גיסט די באדערפעניש פון אלע דו ביסט דער גיוועלטיגער אויף אלץ דו ביסט דר וואס גיוועלטיגט אויף די מלכים. אנא איך בין דר קנעכט פון הקב"ה וואס איך בוק זיך פאר אים אונ פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט לא על אנש ניט אויף איין מענטשן פר זיכר איך מיך אונ ניט אויף איין מלאך פר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימל וואס ער איז דער וואהרער גאט. אונ זיין תורה איז אמת. אונ זיינע נביאים זענען אמת. אונ ער מערט צו טאן גוטס אונ וואהרהייט. ביה אנא רחיץ אויף אים פר זיכר איך מיך אונ צו זיין הייליגן טייערן נאמן טוא איך זאגן לויב. יהא רעוא עס זאל זיין דער ווילען פר דיר אז דו זאלסט עפענען מיין הארץ אין דער תורה אונ זאלסט ערפולען די באגער פון מיין הארץ אונ דעם הארץ פון דיין פאלק ישראל צו גוטן אונ צו לעבען אונ צו פרידען. אמן:

יִּכֹּל הַבְּרִיּוֹת. אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם. הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים, זַמְּרוּ שְׁמוֹ. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ. וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן, בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה, מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דעם וואס מען רופט אויף צו דער תורה זאגט דאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ, הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ווען מען האט אויס געלייענט זאגט ער דאס:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מי שברך לעולה לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה) (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) פב"פ בעבור (פב"פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) ושס"ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלזעוק השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

בית ישראל

אַב הָרַחֲמִים דֶר פָאטֶער דֶר בַּארֶעמְהַארְצִיקֵייט זָאל זִיךְ דֶער בַּארֶעמֶען אִיבֶּער דָאס פָאלְק דִי דָא וֶוערֶען גִיטְרָאגֶען אוּנ גְלָאדֶען פוּן גָאט אוּנ זָאל גֶעדֶענְקֶען דֶעם פַּאר בּוּנְד פוּן דִי שְׁטַארְקֶע אָבוֹת אוּנ זָאל בְּשִׁירְמֶען אוּנְזֶערֶע זֵיילֶען פַר בֵּייזֶע שְׁטוּנְדֶען אוּנ עֶר זָאל אָן שְׁרַייעֶן אוֹיף דֶעם יֵצֶר הָרָע דָס עֶר זָאל אוּנְז נִיט אָן רֵייצֶען צוּ זִינְדִיגֶען אוּנ זָאל אוּנְז עֶרְבַּארְמֶען צוּ אֵיין אֵייבִּיגְלִיכֶע אַנְטְרִינוּנְג אוּנ זָאל אוּנְזֶערֶע גְבֶּעט עֶרְפוּלֶען מִיט אֵיין גוּטֶע מָאס הִילְף אוּנ בַּארֶעמְהַארְצִיקֵייט:

את־הים ברוח קדים עזה כל־הלילה וישם את־הים לחרבה ויבקעו המים׃ ויבאו
בני־ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ וירדפו
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך הים׃ ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃
ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי
יהוה נלחם להם במצרים׃ פ ה ובשבת ו ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־
הים וישבו המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו׃ ויט משה את־ידו על־הים
וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך
הים׃ וישבו המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
בים לא־נשאר בהם עד־אחד׃ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חמה מימינם ומשמאלם׃ ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את־מצרים מת על־שפת הים׃ וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה
יהוה במצרים וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ פ
אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה

משלי יעקב | בית ישראל

אשירה לד׳ כי גאה גאה, אז דיא מצרים זענען דער טרינקען גיווארן אין ים האט משה מיט די יודען עמוד אש האט גילוכטען אגאנצע נאכט צו די ישראל אונ איין מחנה צו דר אנדערע האט ניט גינעהענט אגאנצע נאכט ווייל האט משה גינייגט זיין האנט אויף דעם ים האט גאט גיפירט דעם ים מיט אשטארקין מזרח ווינט אגאנצע נאכט אונ האט גיטאן דעם ים צו איין טריקעניש אונ די וואסער זענען צו שפאלטען גיווארן ויבאו זענען גיקומען די קינדר פון ישראל אין מיטען ים אין דער טריקעניש אונ דס וואסער פון ים איז גיוועזן צו זיי ווי אמויער פון זייער רעכטער זייט אונ פון זייער לינקער זייט וירדפו אונ די מצרים האבען נאך גיאגט די ישראל אונ די מצרים זענען נקומען הינטער די ישראל אלע פערד פון פרעה זיין רייט וואגן אונ זיינע רייטער אין מיטען ים זענען זיי גקומען ויהי אונ עס וואר אין דר לעצטע דריטל נאכט וואס איז צום מארגין האט גאט גיקוקט אויף די מצרים מיט דעם פייערדיגען זייל אונ מיט אוואלקען אונ גאט האט פר טומילט די מחנה פון מצרים ויסר אונ גאט האט אפ גיטאן די רעדער פון זיין רייט וואגין אונ האט זיי גפירט מיט שווערקייט האבען די מצרים גיזאגט לאמיר אנטלופען פר די ישראל ווייל גאט שטרייטעט פר זיי מיט די מצרים ויאמר האט גאט גיזאגט צו משה נייג דיין האנט אויף דעם ים אונ דס וואסער זאל זיך ארוף קערען אויף די מצרים אונ אויף זיין רייט וואגן אונ זיינע רייטער ויט האט משה גינייגט זיין האנד אויף דעם ים האט זיך דר ים ווידר גיקערט קעגן מארגין צו זיין פריערינע שטארקייט ומצרים אונ די מצרים זענען גילאפען קעגן אים ווייל זיי ווארין פר טומילט זענען זיי גילאפען צום וואסער אונ גאט האט אום גימיישט די מצרים אין מיטען ים וישבו אונ די וואסער האבען צוריק גיקערט אונ האבען באדעקט די רייט וואגין אונ די רייטער. צו גאר דעם חיל פון פרעה וואס זענען גיקומען נאך די ישראל אין ים עס איז ניט גיבליבען פון זיי קיינר ובני ישראל אונ די קינדר פון ישראל זענען גיגאנגען אין דר טריקעניש אין מיטען ים אונ דס וואסער איז גיוועזן צו די ישראל ווי אמויער ויושע יי׳ אונ גאט האט גיהאלפען אין דעם דאזיגן טאג די ישראל פון דר האנד פון די מצרים אונ די ישראל האבען גיזעהן די מצרים טוט אויף דעם ברעג פון ים אונ די ישראל האבן גיזעהן די שטארקע מאכט וואס גאט האט גיטאן אויף די מצרים האט דס פאלק ישראל גיפירכטעט פר גאט אונ האבען גיגלויבט אין גאט אונ אין משה זיין קנעכט אז דאמאלס האט גיזונגען משה מיט די ישראל די גיזאנג צו גאט אונ זיי האבען גיזאגט אזו צו זאגן לאמיר זינגען צו גאט דען ער איז זייער גרוס דס פערד מיט זיין רייטער האט ער גישלידערט אין ים עזי מיין שטארקייט אונ מיין לוב איז גאט אונ

זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת
פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: תהמת יכסימו ירדו
במצולת כמו־אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב
גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו
כמו־נד נזלים קפאו תהמת בלב־ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו
כעופרת במים אדירים: מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה־פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם־זו גאלת
נהלת בעזך אל־נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז
נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו

בית ישראל

זה אי: מיר געוועזן צו איין הילף זה אלי דער איז מיין גאט און איך וועל אים באשיינען מיט זיין לויב ער איז דער גאט פון מיין פאטער און איך וועל אים ערהייבען ה׳ גאט איז איין העלד פון שטרייט ה׳ גאט שטרייטעט מיט די קראפט פון זיין נאמען מרכבות די רייט וועגן פון פרעה און זיין חיל האט ער געווארפן אין ים און די אויס ערוויילטע פון זיינע עלטסטע זענען וואָרן פר זונקין אין ים סוף תהומות די אפּ גרונדן האבן זיי באדעקט זיי האבן געשטירצט אין טיפעניש ווי א שטיין ימינך ה׳ דיין רעכטע האנט גאט איז באשיינט מיט קראפט. דיין רעכטע האנט גאט צו ברעכט דעם פיינט וברוב און מיט דיין פיל גרויסקייט צערשטערסט דו דיינע פיינט וואס שטייען אויף קעגן דיר דו שיקסט דיין צארן פר ברענט ער זיי ווי שטרוי וברוח און מיט דעם ווינט פון דיינע נאז לעכער איז געווארן ווי נארבן דם וואסר. זענין געבליבען שטיין ווי א וואנט די פליסינגע וואסר זיי וואָרן פר גליוועדט די אפּ גרונדן אין מיטן ים אמר דער פיינט פרעה האט געזאגט איך

משלי יעקב

געזאגט איך וועל זינגען צו גאט, מיר דארפן פארשטיין פר וואס האבן די יודען ניט מסדר געוועזן די שירה ווי אזוי זיי האבן שווער געארבט אין מצרים, און זענען געוועזן קנעכט, און גאט האט זיי אויס געלייזט, זייא האבען נאר מסדר געוועזן די שירה ווי אזו גאט איז מפורסם געווארן אויף דער וועלט זאגט דער דובנער מגיד ז״ל איין משל איין שדכן האט אויס געפיהרט איין שידוך, און דיא מחותנים האבען חתונה געמאכט, אויף דער חתונה האבען זיך אלע געפרייט, האבן די מחותנים געהאט איין וויכוח מיט דעם שדכן, וועמענס שמחה איז גרעסער, האט מען געזאגט אז דעם שדכן׳ס איז גרעסער, ווייל די שדכנות געלד האט ער שוין אפּ גענומען, אבער די מחותנים, איז זייער שמחה נאך ניט אין גאנצן, ווייל טאמער וועלן ניט צופרידען זיין דאס פאר־פאלק, און זיי וועלן ניט וועלן זיין צוזאמען איינער מיט דעם צווייטען, איז דאך דיא שמחה פון פריער קיין שמחה ניט, דאס אייגענע איז מיט די יודען זייא האבען פערשטאנען, אז די גאולה איז ניט אויף תמיד, זיי וועלען נאך דארפן זיין איין מאהל אין גלות (בבל), איבער דעם האבן זיי ניט דער מאנט אין דער שירה די טובה וואס זייא האבן געהאט, נאר זיי האבן מסדר געוועזן די שירה, ווי אזו גאט איז מפורסם געווארען אויף דער וועלט, ווייל זיין פירסום איז אויף עוויג, אלע וועלן שוין גלויבן, כי גדול ה׳ מכל אלהים, אז דער גאט פון ישראל איז דער גרעסטער פון אלע געטער אויף דער וועלט:

וועל זיי נאך יאגן איך וועל זיי גרייכען איך וועל צו טיילין די רויב מיט מיינע קנעכט פון זיי וועט דער פילט ווערן מיין ווילן איך וועל אויס ציהן מיין שווערד מיין האנט וועט זיי פר ארימן נשפת דו גאט האסט געבלאזען מיט דיין ווינט האט זיי צו געדעקט דער ים זיי וואָרן פר זונקען ווי בליי אין שטארקע וואסערן מי כמוכה ווער איז ווי דו גאט צווישן די שטארקע ווער איז ווי דו באשיינט מיט הייליקייט פארכטיג מיט דיין לויב דער דא טוט וואונדער נטית דו האסט געניינגט דיין רעכטע האנט האט די ערד איין געשלונגען די מצרים דו האסט געפירט מיט דיין גענאד דאס פאלק ישראל וואס דו האסט אויס געלייזט דו האסט זיי געפירט מיט דיין שטארקייט צו דיין הייליגען וואוינונג שמעו די פעלקער האבן דאס געהערט זענען זיי דער שראקען געווארן אציטערניש האט אן גענומען די איין וואוינער אין לאנד פלשתים אז דאמאלס וואָרן ער שראקן די הארן פון אדום די שטארקע פון מואב האט ערגריפען אציטערניש זיי זענען צו גאנגען אלע איין וואוינער פון כנען תפל עס זאל אויף פאלען אויף זיי פורכט און אנגסט דורך דיין גרויסע מאכט זאלען זיי שטיל

קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי
כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם
וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ פ וַתִּקַּח
מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים
וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע
מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־
מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־
שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה
עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ
כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃

מניחין ספר תורה שניה אצל הראשונה. ואומרין חצי קדיש על שניהם. ומגביהין וגוללין ספר תורה הראשון כו׳. ופותחין ספר
תורה השני וקורין למפטיר בפ׳ פנחס:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ

בית ישראל

בלייבן ווי אשטיין ביז עס וועט איבער פארן דיין פאלק ה׳ גאט ביז עס וועט איבער פארן דעם
ירדן דס פאלק וואס דו האסט גיקויפט תְּבִאֵמוֹ דו זאלסט ברענגען די ישראל אונ זאלסט זיי פלאנצן
אויף דיין ערבליכן בארג וואס איז אן גיברייט צו דיין זיצונג וואס דו האסט גימאכט דס היילגקייט
גאט וואס דיינע הענט האבען גיגרינדעט ה׳ יִמְלֹךְ גאט וועט קיניגן אימר אונ איביג כִּי בָא דען
עס איז גיקומן דס פערד פון פַּרְעֹה מיט זיין רייט וואגין אונ מיט זיינע רייטער אין ים האט
גאט אויף זיי ארויף גיקערט די וואסער פון ים אונ די קינדר ישראל זענען גיגאנגען טרוקן אין
מיטן ים וַתִּקַּח אונ מִרְיָם הַנְּבִיאָה די שוועסטער פון אַהֲרֹן הט גינומען די פוק אין איר האנט אונ
עס זענען ארויס גיגאנגען אלע ווייבער נאך איר מיט פוקין אונ מיט טאנצן וַתַּעַן אונ מִרְיָם האט
גיענטפערט צו די ווייבר זינגט צו גאט דען ער איז זייער גרוס. דס פערד מיט זיין רייטר האט
ער גישליידערט אין ים וַיַּסַּע אונ משה האט גימאכט ציהן די ישראל פון ים סוף אונ זיי זענען
גיגאנגען צום מדבר שור אונ זיי זענען גיגאנגען דריי טעג רייז אינ דר מדבר אונ האבן ניט גיפונען
קיין וואסר וַיָּבֹאוּ זענען זיי גיקומען אין דעם ארט מָרָה אונ זיי האבן ניט גיקאנט טרינקען דס
וואסער פון מָרָה ווייל זיי זענען ביטער דרום הט מען גירופען דעם ארט מָרָה ווייל מָרָה איז
טייטש ביטער וַיִּלֹּנוּ הט דס פאלק גיקריגט אויף משה צו זאגען וואס וועלן מיר טרינקען וַיִּצְעַק הט
משה גישריגען [תְּפִלָּה גיטאן] צו גאט הט גאט אים גיוויזען אהאלץ הט משה דס האלץ ארויין
גיווארפען אין וואסר איז דס וואסר זיס גיווארען דארטען הט גאט גיטאן צום פאלק ישראל גזעצין
אונ גיריכט [ווען פיל פון תרי״ג מצוות זענען דארטען גיבאטען גיווארען] אונ דארט האט ער
דס פאלק גיפרובט אונ האט גיזעהן זייערע הארט נאקיגקייט דס זיי האבן ניט גיבעטען וואסר
מיט גוטן נאר זיי האבן גיקריגט וַיֹּאמֶר הט משה גיזאגט צו די ישראל ווען דו וועסט צו הערין
די שטימע פון דיין גאטס גיבאט אונ וואס רעכט איז אין זיינע אויגין וועסטו טאן אונ דו וועסט
פר נעמן זיינע מצוות אונ דו וועסט אויך היטין זיינע גיזעצטע זאגט גאט אלע קראנקייט וואס
איך האב גיטאן אין מִצְרַיִם וועל איך אויף דיר גיט טאן דען איך גאט בין דיין היילער׃
וְהִקְרַבְתֶּם אונ איר זאלט ברענגען איין עוֹלָה צום בראנד אפפער צום ליבליכן גרוך פר גאט
איין שטיר איין ווידר זיבען שאף אלט איהר אן אפּגעלעגער וּמִנְחָתָם אונ זייער שפייז
אפּפער אונ זייער גיסונג צו דעם שטיר אונ דעם ווידער אונ דעם שאף מיט איהר צאל וויא

הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרה ליום שביעי של פסח (בשמואל ב׳ סימן כ״ב)

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל: וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי: אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי: מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ: כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי: חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־מָוֶת: בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ

בית ישראל

דר רעכט איז ושעיר אונ איין ציגין באק פר איין חטאת אוסר די עולה וואס איז שטענדיג אונ איר מנחה אונ איר גיסונג אלה די קרבנות זאלט איר מאכען צו גאט אין אייערע פייער טעג אוסר אייערע נדרים אונ נדבות אייערע עולות אייערע מנחות אייערע נסכים אונ שלמים וואס איר ברענגט בשעת איר זייט עולה לרגל מוסט איר מאכען די קרבנות וואס אויבען זענען גישטאנען ויאמר האט משה גיזאגט צו די קינדער ישראל אלץ וואס גאט האט גיבאטען צו משה:

וידבר דוד אונ דוד האט גירעט צו גאט די רייד פון דר דאזיגער שירה אין דעם טאג וואס גאט האט אים מציל גיוועזען פון דער האנט פון אלע זיינע פיינט אונ פון דער האנט פון שאול: ויאמר אונ ער האט גיזאגט גאט איז מיין שטיצונגס פעלזין אונ מיין פעסטונג אונ דו מאכסט מיך אנטרינען אלהי גאט איז מיין שטיין וואס איך טוא מיך באשיצען אין אים ער איז מיין פאנציר אונ דס הערשאפט פון מיין הילף ער איז מיין באשירמר אונ מיין צופלוכט ער איז מיין העלפר פון רוברס טוסטו מיר העלפען מהולל מיט לובונג טוא איך רופען גאט אונ וועד גיהאלפען פון מיינע פיינט כי אז עס האבען מיך ארום גירינגעלט די ברעכענגעש פון דעם טוט די קראנקהייט פון שאלקהאפטיגע האבען מיך דר שראקען חבלי די יסורים פון גרוב פון דעם גיהנם האבען מיך ארום גירינגעלט זיי האבען גיפעדערט צו מיר צו קומען די שטרוכלונג פון דעם טוט בצר אז עס איז מיר איינג גיוועזען האב איך גירופען גאט אונ צו מיין גאט האב איך גירופען אונ ער הט צו גיהערט

קולי ושועתי באזניו: ויתגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים
ירגזו ויתגעשו כי־חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על־כרוב
ויעף וירא על־כנפי־רוח: וישת חשך סביבתיו סכות חשרת־מים
עבי שחקים: מנגה נגדו בערו גחלי־אש: ירעם מן־שמים יהוה
ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם: ויראו אפקי ים
יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: ישלח ממרום
יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני:
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני
כי־חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל־משפטו לנגדי וחקתיו
לא־אסור ממנה: ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב יהוה
לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: עם־חסיד תתחסד עם־גבור תמים

בית ישראל

הון זיין היכל (פון הימל) מיין קול אונ מיין געשריי איז געקומען אין זיינע אויערן ויתגעש אונ זיא הט געשטורעמט אונ געציטערט די ערד די גרונד פעסטע פון די הימעל האבען געציטערט אונ געשטורעמט בשעת אז עס הט גיגרימט צו אים איבר זיינע דר צערנער עלה עס איז אוף גיגאנגען איין רויך אין זיין נאז אונ איין פייער פון זיין מויל הט גיטאן ברענען אין די רשעים קולען האבען גיטאן ברענען פון אים ויט אונ ער הט גינייגט דעם הימל אונ הט גינידערט צו נעקם זיך זיין פון זיינע פיינט פון מצרים אונ פון פרעה אונ איין נעבעל איז גיוועזן אונטער זיינע פיס וירכב אונ ער הט גירידען אויף איין מלאך וואס הייסט כרוב אונ הט געשוועבט אונ ער איז גיזעהן געווארן אויף די פליגל פון ווינט וישת אונ ער הט גיטאן דאס פינסטערניש ארום אים צו ביידלאך די פינסטערניש ווערט פון די וואסר פערקניפונג וואס פון זיי ווערן דיקע וואלקן אונטערן הימל מנגה פון דער שיינונג וואס שטעלט אפ קעגן אים ווערן אן גיברענט פייערדיגע קולן ירעם גאט הט געשטורעמט פון דעם הימל אונ דר אויבערשטער הט גיגעבן זיין קול וישלח אונ ער הט געשיקט פיילן אונ ער הט זי פר שפרייט אויף די מצרים איין בליץ הט ער געשיקט אונ הט זיי פר טומעלט ויראו אונ זיי זיינען וואורן גיזעהן די טיפענש פון ים זיי זיינען אנטפלעקט געווארן די אפ גרונטן פון דער וועלט בשעת דר ים איז געשפאלטן געווארן איבער דעם געשריי פון גאט מחמת דעם שטארקן בלאז פון זיין נאז ישלח גאט הט געשיקט זיין הילף פון הימל אונ הט מיך צו גינומען פון פיינדס האנד ער הט מיך אוס גיצויגן פון די פיינט וואס זיינען ווי פיל וואסער יצילני ער האט מיך מציל געוועזן פון מיין שטארקן פיינט פון מיינע פיינט וואס זיינען שטארקער פון מיר יקדמוני זיי האבען גיפעגערט אויף מיר אין מיין בראך טאג אונ גאט איז געוועזן איין אונטער לעהנונג צו מיר אונ ער הט מיך אוס גיצויגען אויף איין דר ברייטערניש ער הט מיך ארוס גינומען ווארום ער באגערט אין מיר יגמלני גאט זאל מיר באצאלן אזו ווי מיין גירעכטיקייט אזו ווי דם לויטערקייט פון מיינע הענט זאל ער אום קערן צו מיר כי דען איך האב גיהיט די וועגן פון גאט אונ איך האב ניט געשולדיגט פון פר גאט כי דען אלע זיינע משפטים זיינען תמיד אקעגין מיר אונ זיין גיזעץ האב איך ניט אפ גיטאן פון איר ואהיה אונ איך בין גיוועזן גאנץ צו אים אין זיין דינסט אונ איך האב זיך גיהיט פון מיינע זינד וישב אונ גאט הט אום גיקערט צו מיר אזו ווי מיין גירעכטיקייט אזו וויא מיין לויטערקייט איז אקעגין זיינע אויגן עם מיט אחסיד טוסטו חסד מיט דעם וואס איז שטארק,

תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ
וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה נֵירִי יְהֹוָה וַיהֹוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת
יְהֹוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהֹוָה
וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמֹתַי יַעֲמִדֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם
וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
וַתַּאַזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃ וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף
מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעוּ וְאֵין מֹשִׁיעַ אֶל־יְהֹוָה וְלֹא עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם
כַּעֲפַר־אֶרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדִקֵּם אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי

בית ישראל

אין די גאנצקייט פון דיין דינסט מיט דעם בּיסטו גאנץ עם מיט דעם קלארן בּיסטו קלאר אונ מיט דעם פר קרימטן טוסטו טאן פר קרימען ואת אונ דם ארום פאלק ישראל טוסטו העלפן אונ דיינע אויגן גיסטו אויף די הויכע דו זאלסט זיי נידעריג מאכן כי דען דו בּיסט מיין ליכט דו גאט אונ גאט טוט דר לייכטן מיין פינסטערניש כי דען דורך דיין בּטחון לויף איך צו איין חיל פון עובדי כוכבים דורך דער הילף פון מיין גאט טוא איך שפּרינגן אויף די מויערן איין צו נעמען די שטעט האל ער איז דער גאט וואס זיין וועג איז גאנץ גאטס זאג איז גילייטערט ער איז איין באשיצונג צו אלע די וואס באשיצן זיך אין אים כי דען ווער איז איין גאט חוץ גאט אונ ווער איז איין באשעפער חוץ אונזר גאט האל ער איז דער גאט וואס ער הט מיך גישטארקט מיט כח אונ ער הט גימאכט אוועק שפּרינגן אלע שטרויכלונג פון מיין וועג משוה ער הט גיטאן גרינג מאכן מיינע פיס אזוי וויא די הינדען אונ אויף מיינע הייך כלומר אויף מיין שטארקייט טוט ער מיך שטעלען מלמד ער טוט לערנען מיינע הענט מלחמה צו האלטען אונ עס ווערט ניטראטען דער קופּערנער בּויגן דורך מיינע ארום ותתן אונ דו האסט גיגעבּן צו מיר דעם פּאנצר פון דיין הילף אונ מיט די מדה פון דיין ענוה האסטו מיך גיגרייסט תרחיב דו הייסט דר בּרייטערט מיינע טריט אונטער מיר כדי איך זאל ניט פאלען אונ זיי האבען זיך ניט אום גיגליטשט מיינע קנעכל ארדפה איך האב נאך גיאגט מיינע פיינט אונ האב זיי פר טיליגט אונ איך האב מיך ניט אום גיקערט בּיז איך האב זיי פר לענט ואכלם אונ איך האב זיי פר לענט אונ פר וואונדעט אונ זיי קענען ניט אויף שטיין אונ זיי זיינען גיפאלן אונטער מיינע פיס ותזרני אונ דו האסט מיך גיטאן אן גורטען מיט כח צו מלחמה האלטן דו האסט גימאכט קניען מיינע שטייענדיגע פיינט אונטער מיר ואויבי אונ מיינע פיינט האסטו גיגעבּן צו מיר מיט דעם אקין כלומר זיי אנטלויפן פר מיר מיינע אלע פיינט טו איך פר שניידן ישעו זיי טוען זיך קערן אונ עס איז ניטא קיין העלפר צו זיי צו גאט קערען זיי זיך אבר ער ענטפערט זיי ניט ואשחקם אונ איך טו זיי צו מאלן אזו ווי שטויב פון דר ערד אזוי וויא דם ליים פון די גאסן טו איך זיי צו רייבן אונ צו טרעטען ותפלטני אונ דו האסט מיך גימאכט אנטרינען פון די קריגער פון מיין פאלק דאס איז דואג אונ אחיתופל אונ שאול אונ די זיפים דו האסט מיך באוואהרט איך זאל זיין איין ראש איבר פעלקר דם פאלק וואס איך ווייס ניט זאלן זיי דינען בּני די פרעמדע קינדר (די עובדי כוכבים) די פר לייקענען זיך פר מיר פון מורא וועגן זייער אוצר הערט פון מיר ווערען זיי מיר גיהארזאם בּני די פרעמדע קינדער זיינען מיר

לְשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהֹוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהֹוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר, כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק, בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ, לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ, נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, (לשבת וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה), לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְכָבוֹד, וּלְתִפְאָרֶת׃

עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

אז יו"ט געפאלט אום שַׁבָּת זָאגט מֶען יְקוּם פּוּרְקָן׃

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מְעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא, לְמָרָנָן וְרַבָּנָן, חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא, דִּי

בית ישראל

געווארען אונ היינקעדיג געווארען פון דם איינשליסונג וואס איך שליס ויי אין קייטען חי ה׳ גאט לעבט אייביג אונ מיין באשעפער איז געלויבט אונ דער הויבען איז גאט דער שטארקער פון מיין הילף האל ער איז דער גאט וואס ער גיט נקמות צו מיר אין מיינע פיינט אונ ער מאכט נידערן פעלקער אונטער מיר ומוציאי אונ ער ציהט מיך אוס פון מיינע פיינט אונ פון די וואס שטייען אויף אויף מיר טוסטו מיך דער הייבען פון דעם מאן דעם רויבער טוסטו מיך מציל זיין על כן דרום וועל איך דיך גאט לויבען צווישען די פעלקער אונ צו דיין נאמען וועל איך זינגען לויב געזאנג מגדול ער גרייסט די הילף פון זיין קיניג אונ ער טוט חסד צו זיין געזאלבטען צו דוד אונ צו זיינע קינדער ביז אייביג׃

יקום פורקן עס זאל אויף שטיין איין דער לייזונג פון גאט וואס זיצט אין הימעל לייט זעליקייט אונ איך גינאד אונ דער בארימקייט אונ לאנג לעבען אונ גענוג פרנסה אונ איין הילף פון גאט וואס אין הימעל אונ שטארק לייב אונ איין ליכט ורעא לעבעדיגע קינדער אונ זאלען געזונד זיין אזעלכע

בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְדִי בְּבָבֶל, לְרֵישֵׁי כַלֵּי, וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא, וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא, וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מַאן, דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְהוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיהוֹן, וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרֵךְ, אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת, לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם, לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן, לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים, וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים, בְּצָרְכֵי צִבּוּר, בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם, כָּל מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות הקודש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. כל מי שיתן נדבת לבו הן איש הן אשה ללומדי תורה ולעניי ירושלים עיר הקודש. בשכר זה הקב"ה יזכהו לראות בבנינה ולשמוח בתיקונה וישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. ויזכהו לביאת משיחנו ולהביא נדבתו לבנין בית המקדש במהרה בימינו בעגלא ובזמן קריב. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

בית ישראל

קינדער זיי זאלן ניט אויף הערן אונ זאלן ניט פר שטערן פון די רייד פון דער תורה למרנן צו די לומדים אונ רבנים די היליגע חברים וואס זענען אין ארץ ישראל אונ די וואס זענען אין בבל צו די עלצטע דרשנים אונ צו די עלצטע פון די פר טריבענע יודין אונ צו די עלצטע פון די ישיבות אונ צו די דיינים וואס זיצען אין טויער פון משפט כל תלמידיהון צו אלע זייערע תלמידים אונ צו די תלמידים פון זייערע תלמידים אונ צו אלע די וואס לערנען תורה לשמה גאט וואס ער איז דר מלך פון דער וועלט זאל בענטשען ער זאל מערין זייער לעבין אונ זאל דר לענגערן זייערע טעג אונ זאל זיי דער לענגערן זייערע יארין זיי זאלן דער לייזט ווערן אונ ניצול ווערן פון אלע צרות אונ אויך פון אלע בייזע קראנקהייט דער גאט וואס זיצט אין הימעל זאל זיין אין זייער אונטער לעהבונג אין אלע צייטען זאל ער זיי מציל זיין פון אלעם בייזען דרויף זאגען מיר אמן:

מעשה אלפס

בצרכי צבור באמונה, דער ווארט „אמונה" באמערקט אויך אז גבאי בית המדרש וואס זעהען נאר צו פוצען די שול עס זאל זיין „נחמד למראה" איז דאס ווייניג, עס דארף אויך זיין „טוב להשכיל", היינו האלטין ספרים לערנען: מיטן צבור משניות, א בלאט גמרא, א פרשה חומש רש"י, עין יעקב, שו"ע וכדומה, עס זיינען פיל בתי מדרשים וואס זיינען פיין גימאלט, אז עס איז גרויסארטיג, אבער זיי זיינען אנגעצינן טאג פארשלאסין, צו מנחה ובפרט שבת קומט איין עולם א...

בית ישראל

מי שברך דער וואס האט גיבענטש אונזערע עלטערין ער זאל בענטשין די דאזיגע הייליגע איין זאמלונג מיט אלע הייליגע פארזאמלונגען הם זיי אונ זייערע ווייבער אונ קינדער אונ אלץ וואס צו זיי גיהערט, אויך דיא וואס שטעלין אפ שולין אין זיי מתפלל צו זיין אונ די וואס קומען אין

שחרית ליום שביעי של פסח

פאר אשרי זאגט דער חזן דאס:

יה אלי וגואלי. אתיצבה לקראתך. היה ויהיה. היה והוה. כל גוי אדמתך: ותודה. ולעולה. ולמנחה. ולחטאת. ולאשם. ולשלמים. ולמלואים. כל קרבנך: זכור נלאה, אשר נשאה, והשיבה לאדמתך. סלה אהללך, באשרי יושבי ביתך: דק על דק. עד אין נבדק. ולתבונתו, אין חקר: האל נורא. באחת סקירה. בין טוב לרע יבקר: ותודה ולעולה זכור נלאה אדון צבאות. ברוב פלאות. חבר כל אהלו. בנתיבות לב. לבלב. הצור. תמים פעלו: ותודה ולעולה זכור נלאה. אשרי וכו׳

אשרי יושבי ביתך עוד, יהללוך סלה: אשרי העם, שככה לו אשרי העם, שיי אלהיו: תהלה לדוד, ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך, לעולם ועד: בכל יום, אברכך ואהללה שמך, לעולם ועד: גדול יי, ומהלל מאד ולגדלתו, אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך, אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך, יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי, ארך אפים, וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו, על כל מעשיו: יודוך יי, כל מעשיך וחסידיך, יברכוכה: כבוד מלכותך, יאמרו וגבורתך, ידברו: להודיע לבני האדם, גבורתיו וכבוד, הדר מלכותו:

מעשה אלפס

[illegible]רעט דברים בטלים, לשון הרע און עס קומט צו מחלוקת, פאנגט מען [illegible] גיין גארנים אריין א גאנצע [illegible] אי שול, זיי קומען נאר שבת פריה, שטיין ביין ספר תורה, זיי רעכענען אז צרכי צבור הייסט, דער עולם זאל האבן וואס צו געבין „אנשי כח״, [illegible] פייערע, ניט דאס הייסט צרכי צבור, ווי דער נביא שרייט (וישכח ישראל עושהו ויבן היכלות), דעם עיקר האט איר פארלאזין און גיהאפט נאר דעם טפל, ביים משכן איז אויך ניט געווען דער עיקר די חיצוניות נאר „ושכנתי בתוכם״, די שכינה ז״ל רוהען [illegible]ווישען אידין דורך תורה און עבודה. שלמה המ׳ ע״ה בעת ער האט גיבויט דעם ביהמ״ק און איהם באפוצט מיט אלע שיינקייטים, האט דער בורא איהם גיזאגט (הבית הזה אשר אתה בונה) איז דער עיקר (אם תלך בדרכי), דאס איז „באמונה״ די גבאי ביהמ״ד זאלין איבערהויפט זעהען, אז דורך זייער ארבייט זאל גישטארקט ווערין ביי דאס פאלק די עיקרי האמונה, מציאות השם, תורה מן השמים, השגחה השכר ועונש [illegible] דאס קען נאר קומען דורך תורה און עבודה, דאן וועט [illegible] כנסת מקוים ווערין אויף זיי הקב״ה ישלם שכרם וכו׳.

בית ישראל

זייא מתפלל זיין און די וואס גיבין ליכט צו בעלייכטען זיי און ווייין צו קידוש און הבדלה און די וואס גיבין ברויט צו אורחים און צדקה צו ארימע, און אלע וואס זיינען עוסק אין די פאדערונגען פון צבור מיט ערינסטקייט, גאט ב״ה זאל צאלין זייער לוין און זאל פון זיי אפטאן אלע קראנקהייטין און זאל היילין זייער גאנצין גוף און זאל פארגעבין גאר זייערע זינד, און זאל שיקען ברכה און גליק אין אלץ וואס זיי טוען מיט כל ישראל זייערע ברידער, אמן:

מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

אִין דֶער וָואכִין זָאגְט מֶען דָאס:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְּהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם. וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב, סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיְיָ, בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ, כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ, כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ, בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ, עַל הַמָּיִם, אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ, עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ, בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ, בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ, שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ, אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם, כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן, כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ, חֹצֵב, לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ, יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ, מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ, יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת, וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ, כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ, מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ, עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ, יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

וָוען מֶען דִיא סֵפֶר תּוֹרָה אִין הֵיכָל שְׁטֶעלְט זָאגְט מֶען דָאס:

וּבְנֻחֹה, יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ, רִבְבוֹת, אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ, לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ, יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ, יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב, נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי, אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא, לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ, דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ, שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ, יְיָ, אֵלֶיךָ, וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ, כְּקֶדֶם:

בית ישראל

וּבְנֻחֹה אוּנ בְּשַׁעַת דֶר אָרוֹן פְלֶעגְט רוּעֶן פְלֶעגְט מֹשֶׁה זָאגֶין קֶעהְר ווידֶר דַיין רוּהֶע צְווִישֶׁן דִי צֶעהְנְדְלִיגֶע טוֹזֶענְדֶע אִידֶען: קוּמָה שְׁטֵיי אוֹיף גָאט צוּ דַיינֶער רוּהֶע דוּ מִיט דֶעם אָרוֹן פוּן דַיין שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה כֹּהֲנֶיךָ דַיינֶע כֹּהֲנִים טוּעֶן זִיךְ קְלֵיידִין מִיט גֶירֶעכְטִיקַייט אוּנ דַיינֶע פְרוּמֶע טוּעֶן זִינְגֶען דַיין לוֹב בַּעֲבוּר פוּן וֶועגִין דָוִד דַיין קְנֶעכְט זָאלְסְטוּ נִיט אָפּ זָאגִין דֶעם פַר לַאנְג פוּן דַיין גִיזַאלְבְּטִין כִּי לֶקַח טוֹב וַוייל אִיךְ הָאב אַייךְ אַיין גוּטֶע לֶעהְרֶע גִיגֶעבִּין זָאלְט אִיר דְרוּם מַיין תּוֹרָה נִיט פַר לָאזִין עֵץ חַיִּים זִי אִיז אַיין בּוֹים פוּן לֶעבִּין פִיר דִי וָוס הַאלְטִין זִיךְ אָן אִיהְר אוּנ דִי גָואס שְׁטִיצֶען אִיר זֶענִין גְלִיקְלִיךְ דְרָכֶיהָ אִיהְרֶע וֶועגִין זֶענִין לִיבְּלִיכֶע וֶועגִין אוּנ אַלֶע אִיהְרֶע שְׁטֶעגִין זֶענִין פְרִיד הֲשִׁיבֵנוּ קֶער אוּנְז אוּם דוּ גָאט צוּ דִיר וֶועלִין מִיר זִיךְ ווידֶער קֶערִין חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בֶּענַייֶע אוּנְזֶערֶע טֶעג וִויא פַאר צַייטֶען:

דער חזן זאגט ח"ק.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה:

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ, כְּסוֹד שִׂיחַ, שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים, שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: ח' כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם, מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק' בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: ח' מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים, וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: ק"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

בית ישראל

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ מִיר וֶועלֶן שְׁטַארְקֶן דִיךְ אוּנ מִיר וֶועלֶן הֵיילִיגֶן דִיךְ אַז דִי מַלְאָכִים וָואס הֵייסֶן שְׂרָפִים וָוס זֵיי הֵיילִיגֶן דַיין נָאמֶען כַּכָּתוּב וִוי עֶס אִיז גֶשְׁרִיבֶּן דוּרְךְ דַיינֶע נְבִיאִים אוּנ עֶר רוּפְט אֵיין מַלְאָךְ צוּם אַנְדֶערֶן מַלְאָךְ קָדוֹשׁ אוּנ עֶר זָאגְט הֵיילִיג הֵיילִיג הֵיילִיג גָאט דֶר הַאר׳ עֶס אִיז פוּל גָאר דִיא עֶרְד פוּן זַיין כָּבוֹד כְּבוֹדוֹ גָאטְס כָּבוֹד אִיז פוּל דִי וֶועלְט זַיינֶע בַּאדִינֶער זֵיי פְרֶעגֶען אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין וואוּ אִיז דָאס אָרְט פוּן גָאטְס כָּבוֹד דְרוּם וָואס קֵיינֶעד ווייס נִיט וואוּ דְאס אָרְט אִיז זָאגֶען זֵיי גֶילוֹיבְּט זָאל זַיין דֶער כָּבוֹד פוּן זַיין אָרְט מִמְּקוֹמוֹ פוּן זַיין אָרְט זָאל עֶר זִיךְ קֶערִין מִיט זַיינֶע דֶער בַּארְמְהֶערְצִיקַייט אוּנ זָאל לַייט זֶעלִיגֶען דָם פָאלְק וָוס אֵיינְצִיגֶען גָאטְס נָאמֶן אָבִינְט אוּנ מָארְגֶען אַלֶע טָאג שְׁטֶעטִינְלִיךְ צְוֵויי מָאל זָאגֶן זֵיי שְׁמַע הֶער צוּ יִשְׂרָאֵל

דאס טייטש ביז ומפני חטאינו געפינט מען ביי מעריב

חזן הוא אלהינו, הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו, שנית, לעיני, כל חי, להיות לכם לאלהים. ק"ח אני יי אלהיכם: חזן אדיר אדירנו, יי אדנינו, מה אדיר שמך, בכל הארץ. והיה יי למלך, על כל הארץ, ביום ההוא יהיה, יי אחד, ושמו אחד: ובדברי קדשך, כתוב לאמר. ק׳ ימלוך יי לעולם, אלהיך ציון, לדור ודור, הללויה:

חזן לדור ודור, נגיד גדלך, ולנצח נצחים, קדשתך, נקדיש. ושבחך אלהינו, מפינו לא ימוש, לעולם ועד. כי אל מלך, גדול וקדוש, אתה: ברוך, אתה יי האל הקדוש:

אתה קדוש, ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך. אתה יי. האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו, ורצית בנו, ורוממתנו, מכל הלשונות, וקדשתנו, במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושמך, הגדול, והקדוש, עלינו קראת:

ותתן לנו, יי אלהינו, באהבה, (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו, (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו, גלינו מארצנו, ונתרחקנו, מעל אדמתנו. ואין אנחנו יכולים, לעלות ולראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו, בבית בחירתך, בבית הגדול, והקדוש, שנקרא שמך עליו, מפני היד, שנשתלחה

בית ישראל

גאט אונזער גאט ער איז איינציג ער איז אונזער גאט ער איז אונזער פאטער ער איז אונזער העלפער אונ ער זאל מאכען אונז הערין מיט זיין דער בארימקייט דס אנדערע מאל פר די אויגען אלע וואס עס לעבט צו זיין צו אייך איין גאט איך בין אייער גאט:

אדיר ער איז מעכטיג אונזער מעכטיגער גאט אונזער הערר ווי שטארק איז דיין נאמען אין גאר די וועלט. אונ גאט וועט זיין אקיניג אויף גאר דר וועלט אין יענעם טאג וועט זיין גאט אונ זיין נאמען איינס ובדברי אונ אין דיין היילינע רייד איז אזו גישריבען גאט וועט קיניגען אויף איביג דיין גאט ציון אויף דורי דורות לויבט גאט:

ומפני פון וועגען אונזערע זינד זענען מיר פר טריבען גיווארען פון אונזער לאנד אונ מיר זענען דר ווייטערט גיווארען פון אונזערע ערד. אונ מיר קענען ניט אויפגיין אונ ווערן גיזעהן אונ בוקען זיך פר דיר אונ טאן אונזער שולד אין דיין דר ווילעטען הויז. אין גרויסען אונ היילינען הויז וואס דיין נאמען איז אויף אים גירופען וועגען די האנט וואס איז גישטרעקט גיווארען אין דיין בית המקדש

בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:
(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד. וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם. כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עס זאָל ווערן אַ ווילען פון פאַר דיר גאָט אונזער גאָט אונ גאָט פון אונזערע עלטערן דר באַרמיגער קיניג. דו זאָלסט זיך ווידער קערן אונ זיך מרחם זיין איבער אונז אונ איבער דיין בית המקדש מיט דיין פיל רחמנות. אונ זאָלסט אים גיך אויף בויען אונ זאָלסט גרויס מאַכען זיין כבוד: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אונזער פאָטער אונזער קיניג באַווייז גיך דעם כבוד פון דיין מלוכה איף אונז. אונ ערשיין אונ דר הייב דיך איבער אונז פאַר די אויגען פון אַלע לעבעדיגע. אונ נעם צו זאַמען אונזערע צו שפּרייטע פון צווישען די פעלקר. אונ אונזערע פאַר שפּרייטונג זאַמעל איין פון די ווינקלען פון דר וועלט: וַהֲבִיאֵנוּ אונ ברענג אונז אין דיין שטאָט ציון מיט גיזאַנג. אונ אין ירושלים וואו דיין בית המקדש איז מיט אייביגע פרייד. אונ דאָרטען וועלען מיר מאַכען פאַר דיר די קרבנות וואָס מיר זענען מחויב די טעגליכע קרבנות ווי זייער סדר איז. אונ קרבנות פון מוסף ווי זייער דין איז. אונ דעם קרבן מוסף פון דעם טאָג (שבת אונ פון דעם טאָג) יום טוב וועלען מיר צו בּרייטען אונ מקריב זיין פאַר דיר מיט ליבשאַפט אַזוי ווי דיין ווילען האָט גיבאָטען. אַזוי ווי דו האָסט אונז אין דיין תורה דורך דיין דינער משה פון דיין גיעהרט מויל גישריבען ווי אין פסוק שטייט:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת אונ אין דעם טאָג פון שבת זאָלט איר מקריב זיין צוויי שאָף וואָס זענען אַלט צו איין יאָר זיי זאָלען זיין גאַנץ אָן אַמום אונ צוויי צעהנטעל זעמעל מעל זאָלט איר ברענגען פאַר מִנְחָה אויס געמישט מיט אייל אונ וויין צו זיין גיסונג עֹלַת די עוֹלָה פון איטליכען שבת זאָלט איר מקריב זיין אין זיין שבת מיט די עוֹלָה וואָס מען דאַרף תמיד אַלע טאָג מקריב זיין מיט איהרע נְסָכִים: זֶה דָּס איז דָּס קרבן פון שבת אונ דָס קרבן פון טאָג אַזוי ווי אין דר תורה איז גיזאָגט גיוואָרן:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב, הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם, נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ, רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ. כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.

בית ישראל

יִשְׂמְחוּ עֶס טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט דַיין מְלוּכָה דִי וָוָאס הִיטֶן שַׁבָּת אוּנ דִי וָוָאס רוּפִין אִים אֵיין טָאג פוּן פַארְגֶעגִינֶען עַם דָם פָאלְק וָוָאס הֵיילִיגֶען דֶעם זִיבֶּעטֶען טָאג מִיט קִידוּשׁ אַלֶע וֶועלֶן זִיךְ זֶעטִיגֶען אוּנ זֶענֶעפְּטִיגֶען פוּן דַיין גוּטְס לְעוֹלָם הַבָּא אוֹיךְ הָאבֶּען זֵיי תַּעֲנוּג פוּן דֶעם זִיבֶּעטֶען טָאג וָוָאס עֶר אִיז דִיר גִיפֶעלֶען אוּנ הָאסְט אִים גִיהֵיילִיגְט דוּ הָאסְט אִים גֶערוּפֶן דֶר גְלוּסְטִיגֶער טָאג פוּן אַלֶע טֶעג יַזוֹ וִוי אִין פְּסוּק שְׁטֵייט גָאט הָט גִיגְלוּסְט אִין דֶעם זִיבֶּעטֶען טָאג אַזוֹ שְׁרַייבְּט דֶר תַּרְגוּם יוֹנָתָן פוּן דֶעם טָא: שַׁבָּת דֶר מַאנְט זִיךְ אִין מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית וִוי גָאט הָט בַּאשַׁאפֶן דִי וֶועלְט אִין זֶעקְס טֶעג אַזוֹ קָאן עֶר אוֹיךְ גֶעבֶּן גוּטִין שְׂכַר צוּ דִי וָוָאס הִיטֶען זַיינֶע מִצְוֹת:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערֶן דֶער בַּארְמִיגֶר קִינִיג דֶר בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז דִי בִּיסְט אֵיין גוּטֶער אוּנ בַּאגִיטִיגְסְט מַאךְ פַארְשְׁטֶען צוּ אוּנְז שׁוּבָה קֶער דִיךְ צוּ אוּנְז מִיט דַיין פִיעֶל דֶר בַּארִיכְקֵייט בִּגְלַל פוּן וֶועגֶן אוּנְזֶערֶע אָבוֹת וַוייל זֵיי הָאבֶּן גִיטָאן דַיין ווִילֶען בְּנֵה בּוֹיא דַיין הוֹיז אַזוֹי וִוי פוּן לַאנְג אוּנ בְּרֵייט אָן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוֹיף זַיין פוּס וְהַרְאֵנוּ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז וַוייזֶען זַיין גִיבַּייא אוּנ דֶר פְרֵיי אוּנְז מִיט זַיין רֶעכְט פַארְטִיגֶן וְהָשֵׁב אוּנ קֶער ווִידֶר דִי כֹּהֲנִים צוּ זֵייעֶר עֲבוֹדָה אוּנ דִי לְוִיִּם צוּ זֵייעֶר גִיזַאנְג אוּנ קֶער ווִידֶר יִשְׂרָאֵל צוּ זֵייעֶר וואוֹנוּנְג וְשָׁם אוּנ דָארְטֶן וֶועלֶן מִיר אוֹיף גֵיין אוּנ מִיר וֶועלֶן וֶוערֶן גִיזֶעהֶן אוּנ מִיר וֶועלֶן זִיךְ בּוּקִין פַאר דִיר דְרַייא מָאל אִין יָאר כַּכָּתוּב אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין דַיין תּוֹרָה שָׁלֹשׁ דְרַייא מָאל אִין יָאר זָאל וֶוערֶן גִיזֶעהֶן דַיינֶע זְכָרִים פַר דַיין גָאט אוֹיף דֶעם אָרְט וואוּ גָאט וֶועט אוֹיס דֶער ווַיילֶן. דְהַיְינוּ צוּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּחַג אוּם פֶּסַח אוּנ אוּם שָׁבוּעוֹת אוּנ אוּם סוּכּוֹת וְלֹא אוּנ זָאלְסְט נִיט וֶוערֶן גִיזֶעהֶן פַאר גָאט לֵיידִיג נַייעֶרְט מֶען זָאל בְּרֶענְגֶען קָרְבָּנוֹת אִישׁ אִיטְלִיכֶער נָאךְ זַיין פַאר מֶעגֶען נָאךְ כְּבִרְכַּת נָאךְ דֶער בְּרָכָה וָואס גָאט הָאט דִיר גִיגֶעבֶּן:

דָאס טַייטְשׁ פוּן וְהַשִּׂיאֵנוּ אוּנ רְצֵה וּמוֹדִים גֶעפִינְט מֶען אִין מַעֲרִיב:

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן ותערב

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש"ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

לש"ץ קדיש שלם

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ

ידידיך, הושיעה ימינך, ועננו: יהיו לרצון, אמרי פי, והגיון לבי, לפניך, יי, צורי וגואלי: עשה שלום, במרומיו, הוא יעשה שלום, עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן: יהי רצון, מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך, ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: וערבה ליי, מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:

דיני נשיאת כפים

א) ווען דר חזן זאגט רצה דארפן אלע כהנים וואס זענן אין שוהל אוועק גיין פון זייערע ערטער גיין דוכענען. אונ אויב דר כהן איז ניט אוועק גיגאנגן פון ארט ביז דר חזן האט שון אפ גזאגט רצה. טאר ער שון ניט גיין דוכענין. אונ אויב ער איז יא גיגאנגן דוכענען אונ ער שטייט שון צווישען די כהנים זאל ער שון ניט צוריק גיין ליידיג. נאר ער זאל אויך דוכענען:

ב) פר רצה דארף ער וואשען די הענט. אונ אלוי זאל ארוף גיסן די וואסר אויף די הענט פון כהן. אויב עס איז ניט דא אלוי זאל אבכור פון אמוטער ארוף גיסען אויף די הענד פון כהן:

ג) אז די כהנים קומען צום ארון הקודש דארפען זיי זאגן פריער מודים דרבנן. גלייך מיט אלע. נאך דעם זאגן זיי דעם יהי רצון. אונ זיי לאזן אוס דעם יהי רצון גלייך ווען דר חזן לאזט אוס די ברכה ולך נאה להודות. אלע זאלן ענטפערן אמן אויף די ברכה אונ אויף דעם יהי רצון. אויף ביידע צו זאמען. די כהנים דארפן אויף הייבן די הענט קעגן די אקסלען. אונ דארפן צו שפרייטן די הענט אונ צו טיילן די פינגר. צו מאכן פינף בלייזען. יעדר צוויי פינגר באזונדר. אונ די צוויי גראבע פינגר זאלן ניט אנרירן איינר דעם אנדערן ווען מען דוכענט. עס זאל זיין פינף פענסטער. אונ די רעכטע האנד דארף זיין אביסל העכער ווי די לינקע האנט. אונ דר פינגר וואס הייסט אצבע פון די רעכטע האנט זאל אן רירען דעם פינגר וואס הייסט אצבע פון די לינקע האנט:

ד) די כהנים זאלן האלטען די הענט מיט דעם אינווייניג צו די ערד. מיט דעם אויס ווייניג צום הימל. די פינגר זאלן ניט זיין ארוף אין דער הייך. נאר אראפ גיבויגען:

ה) די כהנים טארן ניט אנהייבן די ברכה ביז דר חזן זאגט דעם ווארט כהנים. ווען די כהנים דרייען זיך אום מיט זייער פנים. סיי פר דעם דוכענען. סיי נאך דעם דוכענען. זאלן זיי זיך דרייען רעכטס. אונ ווען זיי גייען אוועק פון ארון קודש. זאלן זיי גיין אונטער זיך אונ מיט דעם פנים צום ארון קודש:

ו) די כהנים ווען זיי דוכענען זאלן זיי האלטען די אויגען אראפ אזוי ווי מען דאווינט שמונה עשרה. אונ זיי זאלן ניט קוקען אויף די הענט. דריבר איז גלייך זיי זאלן דעם טלית אראפ ציהען איבער דעם פנים אונ די הענט זאלן זיי האלטען אויסער דעם טלית. ווען די כהנים זאגן די ווערטער יברכך וישמרך אליך ויחנך אליך לך שלום. דארפן זיי אום דרייען דעם פנים צו דרום אונ צו צפון:

ז) אכהן וואס האט אפעלר אויף דעם פנים אדער אויף די הענט. למשל ער האט ווייסע בלאטערן. אדער גפלעקטע מיט פינטעלך. אדער איינגיבויגינע פינגר. אדער אום גדרייטע פינגר אין אזייט. אדער די האנט איז אום גדרייט אויף אינטן. אדער ער קען ניט צו טיילן די פינגר. אדער די שפייאכץ רינט אים אויף די באָרד. אדער עס גיסט אים טרערן פון די אויגן. אדער איין אוג איז בלונד. אונ ער איז אפרעמדר. די אלע טארן ניט דוכענען. אבר אבלונדר אהיימישר. אפילו ביידע אויגן זענין בלונד מעג ער דוכענען. די וואס האבן אין פנים זומר שפרענקלך. אויב פיל מענשען האבן אזו. מעג ער דוכענען. דר זעלביגר דין איז אפארבאר. אויב דר כהן איז אפארבאר אונ עס איז דא אין שטאט פיל פארבארם אזעלכע. מעג דר כהן דוכענען. פאר דרייצעהן יאר מיט אטאג טאר ער ניט דוכענען. אכהן וואס האט גנומען אווייב אגרושה אדער אחלוצה. טאר ער ניט דוכענין ביז ער איז זיא מגרש:

ח) אכהן וואס האט זיך מטמא גוועזן צו אמת וואס ער טאר זיך ניט מטמא זיין צו אים טאר ער ניט דוכענען. אויב אכהן האט גינומען אווייב אגרושה. אונ זי האט גיהאט פון אים אזוהן. דר זוהן הייסט אחלל. אונ ער טאר ניט דוכענען:

ט) אכהן וואס איז אאונן טאר ניט דוכענען. אאונן הייסט דעם טאג וואס ביי אים איז גישטארבען אזוי אמענטש וואס ער דארף נאך אים זיצען שבעה:

י) אאבל נאך אפאטער אדר נאך אמוטר אגאנץ יאר. אונ נאך אנדערע קרובים אין שלשים.

טאר ער ניט דוכנן. נאר אז מען הייסט אים גיין דוכנן. מעג ער גיין דוכנן. נאר גלייכר איז ער זאל ארוס גיין פון שוהל איידר דר חזן הייבט אן צו זאגן רצה. אונ אוב אוטער אים איז נאר דא איין כהן. מעג דר אבל דוכענן. נאר אין שבעה טאר ער ניט דוכענען:

סדר נשיאת כפים ליום שביעי של פסח

דיא תחינה זאגט מען אז דער חזן הייבט אן צוא זאגען רצה אונ דיא כהנים גייען דוכענען:

אָנָּא ה׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מיר בעטין דיך ליבר גאט וואס די ביסט אונזר גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטרין אברהם יצחק ויעקב דו זאלסט זיך שוין דערבארעמן אויף אונז דאס מיר זאלען שוין גיך האבען אהערכטע ישועה אין דעם זכות וואס בני אהרן כהניך די קינדר פון אהרן דייגע כהנים וועלען אצונד אויף הייבן דיא הענד צו בענטשען דיין ליב פאלק ישראל מיט גאר זייער הארטץ אונ וועלן זאגען די ברכה וואס דו האסט זיי גבאטן דס מיט דר ברכה זאלן זיי בענטשן דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלן זיך צום דוכן. רבונו של עולם פר גים דס גיבעט פון די כהנים וואס בענטשן דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלען געבענטשט ווערן אלע יודען באנאנד אונ אוך איך מיט מיין מאן אונ מייגע קינדר צווישן זיי צו גוטן לעבען אונ גוטי פרנסה פון דיין פילער גבענשטער האנד מיר זאלען ניט דארפן אן קומן צו איין בשר ודם אונ דס מיר זאלין זוכה זיין צוא האבען קינדר אונ קינדס קינדער גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. אונ זאלסט אונז היטן פון אלעם בייזן קיין שונא זאל אונז ניט קענען טאן קיין שלעכטץ אונ זאלסט דר לייכטען דיין פנים צו אונז מיר זאלן קענן דר האלטן דיין הייליגע תורה מיר זאלן ניט ווידר שפעניגען אקעגן דיר אונ זאלסט אונז לייט זעליגן מיט אלעם גוטן מיט אגוט לעבען. לעבען פון גזונד. לעבען פון פרנסה. לעבען פון שפייז. לעבען פון דער נערונג. לעבען פון רייכקייט. לעבען פון אגוט מזל אונ זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט צו משפטן אונ אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדר אונ זאלסט טוען צו אונז פריד אונ שלוה אונ שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין איבער שרעק אין אונזער הויז:

אַתָּה הָאֵל הַמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה גאט וואס דו ביסט דר הויבן אויף אלי בענטשונג אונ לוב עס איז אנטפלעקט פר דיר דס איבר אונזרי זינד איז דר בית המקדש חרוב גווארען אונ עס איז צוא גנומען גווארין די ליכט פון אונזרי אוגען אונ ווען דר בית המקדש איז גשטאנען פלעגן די ישראל מקריב זיין קרבנות צו פאר גיבען אויף זייערי זינד אונ דיא כהנים זענין גשטאנען אויף זייער דוכנן אונ די לוים מיט זייער גזאנג אבר היינט האבן מיר דס אלץ אן גווארן נאר דס איז אונז גבליבן דס די כהנים קומן צו בענטשן דיין פאלק ישראל מיט דר ברכה וואס דו האסט זיי גבאטן דרום בעט איך דיך רבש״ע פר נעם די ברכות פון די כהנים וואס בענטשן אונז אונ עס זאל פר דיר זיס זיין אונזער גבעט גלייך ווי איין קרבן איך בעט דיך דער בארומיגער פאטער זאלסט מיט דיין גרויס דער בארימקייט דר בארימען אויף אונז אונ זאלסט בוען דיין בית המקדש פון אייטל פייער און טרייסט די שטאט ירושלים דס דו זאלסט אום קערן אירע קינדער

צו איר קער אום דיין שכינה קיין ציון
און דעם סדר פון קרבנות קיין ירושלים
און דארט וועלען מיר דיך דינען מיט
פארכטען אזו ווי די טעג פון אייביג און

אזו ווי די פריערינע יאהרן יהיי זיי זאלן זיין
צו באוויליגונג די זאג פון מיין מול און
דם טראכטען פון מיין הארץ פר דיר גאט
מיין בשעפר און מיין אום לייזר אמן:

אז דער חזן האלט ותחזינה זאגט קהל ד״אס:

ותערב עליך עתירתנו, כעולה וכקרבן. אנא, רחום, ברחמיך הרבים, השב
שכינתך, לציון עירך, וסדר העבודה, לירושלים: ותחזינה עינינו.
בשובך לציון, ברחמים. ושם, נעבדך ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות:
ע״כ והש״ץ מסיים ברוך, אתה יי, שאותך לבדך, ביראה נעבוד: מודים

דעם יהי רצון זאגן די כהנים און קהל פר דעם דוכענען:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שתהא הברכה הזאת.

לקהל	לכהנים
שצוית הכהנים לברכנו.	שצויתנו לברך את עמך ישראל,

ברכה שלמה, ולא יהיה בה, שום מכשול ועון, מעתה ועד עולם:

אלהינו, ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו. הכ״ץ אומר בקול כהנים. והקהל עונים עם קדושך כאמור:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו, בקדשתו של אהרן
וצונו, לברך את עמו ישראל, באהבה: אמן

יברכך. יברכך יי, מציון, עושה שמים וארץ:
ברכי נפשי את יי, וכל קרבי את שם קדשו:

יי. יי אדונינו, מה אדיר שמך, בכל הארץ:
יי, בקר תשמע קולי, בקר אערך לך ואצפה:

וישמרך. שמרני אל, כי, חסיתי בך:
שמרני כאישון בת עין, בצל כנפיך תסתירני:

ווען דער חזן זאגט דם ווארט וישמרך זאגט מען דאס:

רבונו של עולם, אני שלך, וחלומותי שלך. חלום חלמתי, ואיני יודע מה הוא.
יהי רצון מלפניך יי אלהי, ואלהי אבותי, שיהיו כל חלומותי, עלי ועל

בית ישראל

ותערב לפניך עתירתנו און עס זאל זיס זיין פר דיר גאט אונזר גיבעט אזו ווי איין עולה און איין
קרבן אנא איך בעט דיר גאט וום דו ווערסט גירופען רחום מיט דיינע פיל דר בארימקייט
זאלסטו זיך דער בארעמען איבער אונז השב טוא אום קערען דיין רואונג אין דיין שטאט ציון
וסדר און דעם ארדענונג פון דער עבודה וואס מען האט געטאן אין בית המקדש זאלסטו
אום קערן קיין ירושלים ותחזינה און אונזערע אויגען זאלן זוכה זיין צו זעהן אז דו וועסט זיך
אום קערן צו די שטאט ציון מיט רחמנות און דארטען וועלן מיר דיך דינען מיט פארכט
אזוי ווי אין די טעג פון אייביג און די פאריגע יארען:

רבונו של עולם העכר פון דר וועלט איך בין דיין און מיינע חלומות זענען דיין איין חלום האב איך
גיחלמת און איך וייס ניט וום ער באטייט יהי עס זאל זיין דער ווילען פר דיר גאט מיין גאט
און גאט פון מיינע עלטערן דם אלע מיינע חלומות זאלן זיין אויף מיר און אויף כל ישראל צו טובה

כל ישראל, לטובה. בין שחלמתי, על עצמי, ובין שחלמתי, על אחרים, ובין שחלמו אחרים, עלי. אם טובים הם, חזקם ואמצם, ויתקימו בי ובהם, כחלומותיו, של יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה, רפאם, כחזקיהו מלך יהודה, מחליו, וכמרים הנביאה, מצרעתה, וכנעמן מצרעתו, וכמי מרה, על ידי משה רבינו, וכמי יריחו, על ידי אלישע, וכשם שהפכת, את קללת בלעם הרשע, מקללה לברכה, כן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל, לטובה, ותשמרני, ותחנני, ותרצני, אמן:

יאר. אלהים, יחננו ויברכנו, יאר פניו, אתנו סלה:
האירה פניך על עבדך, הושיעני, בחסדך:

יי. יי יי, אל, רחום, וחנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת:
יי, אל באפך תוכיחני, ואל בחמתך, תיסרני:

פניו. פנה אלי, וחנני, כי יחיד ועני, אני:
פנה, אל תפלת הערער:

אליך. אליך יי, נפשי אשא:
אליך יי שועתי, ובבקר תפלתי תקדמך:

ויחנך. הנה, כעיני עבדים, אל יד אדוניהם. כעיני שפחה, אל יד גברתה, כן עינינו, אל יי אלהינו, עד, שיחננו:
חנני אלהים כחסדך, כרוב רחמיך מחה פשעי: רבש״ע

ישא. ישא ברכה, מאת יי, וצדקה, מאלהי ישעו. ומצא חן, ושכל טוב, בעיני אלהים, ואדם: נשא לבבנו אל כפים, אל אל בשמים:

יי. יי חננו, לך קוינו, היה זרועם, לבקרים, אף ישועתנו, בעת צרה:
יי אלהים צבאות, שמעה תפלתי, האזינה אלהי יעקב סלה:

פניו. אל תסתר פניך, ממני, ביום צר לי, הטה אלי אזנך, ביום אקרא, מהר ענני: אני בצדק אחזה פניך, אשבעה בהקיץ תמונתך:

אליך. אליך, נשאתי את עיני, היושבי, בשמים:
אליך אקרא בעטוף לבי, בצור ירום ממני תנחני:

וישם. ושמו את שמי, על בני ישראל, ואני אברכם:
שם אצמיח קרן לדוד, ערכתי נר למשיחי. שימני כחותם על לבך, כחותם על זרועך:

בית ישראל

בין סאיי מיינע חלומות זיינען אויף מיר זעלבערט סאיי מיינע חלומות באטייטן אויף אנדערע לייט סאיי אנדערע לייט האט געחלמת אויף מיר אם אויב די חלומות באטייטן אויף גוטין שטארק זיי אונ קרעפטיג זיי אונ זאלן מקוים ווערין אין מיר אונ אין זיי ווי די חלומות פון יוסף הצדיק ואם אונ ווען זיי בעדארפן איין רפואה הייל זיי אזו ווי דו האסט געהיילט חזקיהו דעם מלך פון יהודה פון זיין קראנקהייט אונ וויא מרים הנבואה פון איין צרעת אונ ווי נעמן פון זיין צרעת וכמי אונ ווי די ביטערע וואסר פון מרה זענען זיס געווארן דורך משה רבינו אונ ווי די ביזע וואסר פון יריחו איז גוט געווארן דורך אלישע הנביא וכשם אונ אזי ווי דו האסט איבער געקערט די קללות פון בלעם וואס ער האט געוואלט שעלטן די ישראל איז עס איבער געקערט געווארן צו ברכות אזו זאלסטו איבער קערן אלע מיינע חלומות אויף מיר אונ אויף כל ישראל צו גוטין ותשמרני אונ זאלסט מיך היטען אונ זאלסט מיך לייט זעליגען אונ זאלסט מיך באוויליגען אמן:

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:
כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת״ם פסת״ם פספס״ים דיונס״ים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, אֶנְקַת יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ, בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי, נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו,

---

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אז דו זאלסט טאן אום ווילן די היילקייט פון דיינע חֲסָדִים וְגוֹדֶל אונ אום ווילן דם גרויסקייט פון דיינע דר בארימקייט וואס זיי זענען פאר שפרייט איבער גאר דער וועלט אונ אום ווילן דעם היילקייט פון דיין נאמן דעם גרויסן אונ שטארקן אונ פארכטיגן וואס אין אים איז דא צוויי אונ צוואנציג אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצְאִים דם זיי גייען ארום פון די פְּסוּקִים פון בִּרְכַּת כֹּהֲנִים די בְּרָכָה איז גזאגט גווארן אוים דעם מויל פון אַהֲרֹן מיט זיינע קינדר דיין היילינע פאלק שֶׁתִּהְיֶה אז דו זאלסט זיין נאהינט צו מיר אז איך טוא רופן צו דיר אונ זאלסט פר נעמן מיין גישריי אלע צייטן כְּשֵׁם אזו ווי דו האסט גיהערט דם גישריי פון יַעֲקֹב אָבִינוּ וואס ער הייסט אִישׁ תָּם וְתִתֵּן אונ זאלסט מיר געבן מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אונזר שפייז אונ פַּרְנָסָה מיט ברייטקייט ניט בְּצִמְצוּם מיט הֶתֵּר ניט מיט אִיסוּר מיט נַחַת ניט מיט צַעַר פון דיין ברייטע האנט כְּשֵׁם אזו ווי דו האסט גיגעבן ברויט צו עסין אונ קליידר אן צו קליידן צו יַעֲקֹב אָבִינוּ דר דא הייסט אִישׁ תָּם וְתִתְּנֵנוּ אונ זאלסט אונז געבן צו ליבשאפט צו חֵן אונ צו חֶסֶד אונ צו רַחֲמִים אין דיינע אויגן אונ אין לייטינס אויגן כְּשֵׁם אזו ווי דו האסט גיגעבן יוֹסֵף הַצַּדִּיק אז דר פאטר האט אים אן גטאן דם ווייערנע העמדל צו חֵן אונ חֶסֶד אונ רַחֲמִים אין דיינע אויגן

די תְּפִלָּה זאגט מען נאך בִּרְכַּת כֹּהֲנִים ווען דער חַזָּן לאזט אוים שָׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מיר בעטן דיך זייער לייט זעליג אונז בִּזְכוּת אַבְרָהָם אָבִינוּ. מיר האפין צו גיניסן דעם זְכוּת פון דער עֲקֵידָה פון יִצְחָק. שפייז אונ קלייד. אונז בִּזְכוּת יַעֲקֹב וועלכער גיבעטן האט לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. ליבער גאט לאז אונז בייא שטיין דר זְכוּת פון שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. אונ שיק אונז דיין הַשְׁגָּחָה וואס זאל אונז היטען פון אלעם בייזין אונ גיב מיר מיט מיין מאן אגוט מַזָּל אין דער פַּרְנָסָה אונ אין גיזונד. אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה שטארקער גאט וואס רוהט אין הימל אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם דו אונ דיין נאמען איז לויטער שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם. דאס דו זאלסט אונז אונ כָּל יִשְׂרָאֵל געבן גוט פַּרְנָסָה אונ גוט גזונד מיט לויטער שָׁלוֹם. אָמֵן:

כְּתוֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת. וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, (כתור איש וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נאך דעם דוכנין זאגט קהל דאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נאך דעם דוכנין זאגין די כהנים דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

בית ישראל

און אין לייטינס אויגן וְתַעֲשֶׂה און זאלסט טאן מיט מיר וואונדר און נסים און צייכן צו גוטין און זאלסט מיך באגליקן אין מיינע וועגן וְתֵן און גיב אין מיין הארץ פר שטאנד צו פר שטיין און צו קליגען און מקיים צו זיין די רייד פון דיין תורה מיט אירע סודות און זאלסט מיך מציל זיין פון אום געררן איך זאל מיך חס ושלום ניט טועה זיין אין דר תורה ותטהר און זאלסט מאכן ריין מיינע גידאנקן און מיין הארץ צו דיין דינסט און זאלסט דר לענגערן מיינע טעג און מיין מאן און קינדערס טעג בטוב מיט גוטס און איין זיס לעבן מיט פיל שטארקייט און פריד אמן סלה:

אין כאלהינו עס איז ניט דא אזוי איין גאט ווי אונזר גאט עס איז ניט דא אזוי איין הערר ווי אונזר הערר עס איז ניט דא אזוי איין קיניג אויף דר וועלט ווי אונזר קיניג עס איז ניט דא אזוי איין העלפר ווי אונזר העלפר מי ווער איז אזוי ווי אונזר גאט ווער איז אזוי ווי אונזער הערר ווער איז אזוי ווי אונזר קיניג דר וועלט ווער איז אזוי ווי אונזר העלפר נודה מיר וועלן לויבן צו אונזר גאט מיר וועלן לויבן צו אונזר הערר מיר וועלן לויבן צו אונזר קיניג דר וועלט מיר וועלן לויבן צו אונזר העלפר ברוך גילובט איז אונזר גאט גילובט איז אונזר הערר גילובט איז אונזר קיניג דער וועלט גילובט איז, אונזר העלפר אתה הוא דו ביסט אונזר גאט דו ביסט אונזר הערר דו ביסט אונזר קיניג פון דער וועלט דו ביסט אונזר [illegible]:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מוֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רוֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסֵּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפֹּרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַיָי הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאוֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי: הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא. דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מַאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי, בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וּפוּרְקָנָא, מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק״י

שִׁיר שֶׁל יוֹם

ליום שני — הַיּוֹם, יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר, לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף, מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ, הַר צִיּוֹן, יַרְכְּתֵי צָפוֹן, קִרְיַת, מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים, בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, נוֹעֲדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ, כֵּן תָּמָהוּ, נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה, אֲחָזָתַם שָׁם, חִיל, כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים, תְּשַׁבֵּר, אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ, כֵּן רָאִינוּ, בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ, עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ, אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ, בְּקֶרֶב, הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ, אֱלֹהִים, כֵּן תְּהִלָּתְךָ, עַל קַצְוֵי אֶרֶץ, צֶדֶק, מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח, הַר צִיּוֹן, תָּגֵלְנָה, בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן, מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן, וְהַקִּיפוּהָ, סִפְרוּ, מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם, לְחֵילָה, פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תְּסַפְּרוּ, לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, עוֹלָם וָעֶד, הוּא, יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

ליום רביעי — הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ, עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק, יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ, וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ, וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ, וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם, וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע, אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ, הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ, וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע. עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים, מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי, תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת, יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב, וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם, וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם, יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ, נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

ליום ששי הַיּוֹם, יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם
אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת, מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי יָם, אַדִּיר, בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ, נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ, יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים:

ליום השבת הַיּוֹם, יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב, לְהֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר, לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ,
וֶאֱמוּנָתְךָ, בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ,
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר, לֹא יֵדָע, וּכְסִיל,
לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים, כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם, עֲדֵי עַד: וְאַתָּה,
מָרוֹם, לְעֹלָם, יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם
כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי, בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק, כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן, יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד
יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד, כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

שיר של יום לשביעי של פסח לפי דעת הגר"א ז"ל:

לַמְנַצֵּחַ, לְעֶבֶד יְיָ לְדָוִד, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַייָ אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בְּיוֹם הִצִּיל יְיָ אוֹתוֹ, מִכַּף כָּל
אֹיְבָיו, וּמִיַּד שָׁאוּל: וַיֹּאמַר, אֶרְחָמְךָ יְיָ חִזְקִי: יְיָ סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי, אֵלִי צוּרִי
אֶחֱסֶה בּוֹ, מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי: מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ, וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת, וְנַחֲלֵי
בְלִיַּעַל יְבַעֲתוּנִי: חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי, קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת: בַּצַּר לִי, אֶקְרָא יְיָ, וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ,
יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי, וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו, תָּבוֹא בְאָזְנָיו: וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ, וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ,
וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ: עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל, גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד,
וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעֹף, וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ: יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, סְבִיבוֹתָיו
סֻכָּתוֹ, חֶשְׁכַת מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים: מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ, בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ: וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְיָ,
וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ, בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם, וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם: וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם,
וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל, מִגַּעֲרָתְךָ יְיָ, מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ: יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי, יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים:
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז, וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי: יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם אֵידִי, וַיְהִי יְיָ לְמִשְׁעָן לִי: וַיּוֹצִיאֵנִי
לַמֶּרְחָב, יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: יִגְמְלֵנִי יְיָ כְּצִדְקִי, כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְיָ, וְלֹא
רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי: כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי, וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסִיר מֶנִּי: וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ, וָאֶשְׁתַּמֵּר
מֵעֲוֹנִי: וַיָּשֶׁב יְיָ לִי כְצִדְקִי, כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו: עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד, עִם גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם: עִם
נָבָר תִּתְבָּרָר, וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל: כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ, וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל: כִּי אַתָּה,
תָּאִיר נֵרִי, יְיָ אֱלֹהַי, יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי: כִּי בְךָ, אָרֻץ גְּדוּד, וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ,
אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:
הָאֵל הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל, וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי: מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת, וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יָדַי
לַמִּלְחָמָה, וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי: וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ, וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי, וְעַנְוָתְךָ תַרְבֵּנִי:
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי, וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי: אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם, וְלֹא אָשׁוּב, עַד כַּלּוֹתָם:
אֶמְחָצֵם וְלֹא יֻכְלוּ קוּם, יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי: וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה, תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי: וְאֹיְבַי
נָתַתָּה לִּי עֹרֶף, וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם: יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ, עַל יְיָ, וְלֹא עָנָם: וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר, עַל
פְּנֵי רוּחַ, כְּטִיט חוּצוֹת, אֲרִיקֵם: תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם, תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם, עַם לֹא יָדַעְתִּי,
יַעַבְדוּנִי: לְשֵׁמַע אֹזֶן, יִשָּׁמְעוּ לִי, בְּנֵי נֵכָר, יְכַחֲשׁוּ לִי: בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ, וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם:
חַי יְיָ, וּבָרוּךְ צוּרִי, וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי: הָאֵל הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי, וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי, מְפַלְּטִי
מֵאֹיְבָי, אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי, מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי: עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְיָ, וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה:
מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ, עַד עוֹלָם:

קדיש יתום

קודם פתיחת הארון לאנעים זמירות

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דָאס אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה, שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וִויא דָא הָאט זִיךְ גִיעֶפִינְט דֶער אָרוֹן הַקּוֹדֶשׁ אַזוֹ זָאל זִיךְ עֶפִינֶען דֶער חַלוֹן בְּרָקִיעַ שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי תְפִלָּה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אַז מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערֶען צְוִוישֶׁען דִי רֵיינֶע תְּפִלּוֹת וָוס וֶוערֶען פַר גִיווִיס אָן גִינוּמֶען אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אֵיין קְרוֹן אוֹיף דַיין קָאפּ אִיךְ זָאל גִיהָאלְפֶען וֶוערִין מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ מִיט מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל גִילִיבְּט אוּנ גִיוִוֶיסְט זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אֵיין קָרְבָּן מַקְרִיב גִיוֶועןְ אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

לִיבֶּער הֶער גָאט עֶפֶען מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן תְּפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת אוּנ פַאר נֶעם מַיין גִיבֶּעט וִוי דָס גִיבֶּעט אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה אוּנ עֶפִין מִיר דִי טוֹיעֶרֶען פוּן הִימֶעל אוּנ פוּן גַן עֵדֶן אוּנ עֶס זָאל אָן אוּנְז נִיט גִיוָועלְטִיגֶען דֶער יֵצֶר הָרָע. אוּנ דֶר טַייעֶרֶער הֵיילִיגֶער יוֹם טוֹב זָאל מַיין פִיר שְׁפֶּרֶעכֶר זַיין פַר מִיר אוּנ פַר מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן. וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים נָא חַזֵּק וּשְׁמוֹר נַפְשִׁי אוּנ מִיט דַיין גְרוֹס דֶער בַּארֶעמְהֶרְצִיגְקַייט שְׁטַארְק אוּנ בַּאשֶׁערְמֶעם מַיין לַייבּ פוּן גֵיהִנֹּם וְחִיבּוּט הַקֶּבֶר וְחֶבְלֵי מָשִׁיחַ. אוּנ גִיבּ מִיר אַלֶעס גוּטְס אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מְזַכֶּה זַיין מַיינֶע קִינְדֶער צוּ דֶר צִיהֶען לְתוֹרָה וּלְחוּפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

שִׁיר הַכָּבוֹד

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה, בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בית ישראל

אַנְעִים זְמִירוֹת אִיךְ וֶועל זִיסֶע לוֹיבּ גִיזַאנְג מַאכֶען אוּנ וֶועל לוֹיבּ לִידֶער צוּ אַנַאנְדֶער וֶועבֶען וֶוען מַיין זֵייל שְׁרַייעֶט צוּ דִיר: נַפְשִׁי מַיין זֵייל טוּט גְלוּסְטֶען צוּ זַיין אִין שָׁאטֶען פוּן דֵיינֶער מַאכְט אוּנ צוּ וִויסֶען אַלֶע דֵיינֶע גִיהַיימֶענִיסֶע כאט: מִדֵּי אַלֶע מָאל דָאס אִיךְ רֵייד פוּן דַיין הֶערְלִיכְקֵייט בְּרוּמְט מִיר מַיין הַארְץ צוּא לִיבּ דַיינֶע פְרֵיינְדְשַׁאפְט: עַל כֵּן דְרוּם וֶועל אִיךְ פוּן דִיר רֵיידֶן הֶערְלִיכְקֵייט אוּנ וֶועל עֶהְרֶען דַיין נָאמֶען מִיט לִיבְּלִיבֶע גִיזַאנְג: אֲסַפְּרָה אִיךְ פַר צֵייל וואל דַיין הֶערְלִיכְקֵייט אָבֶּער אִיךְ הָאבּ דִיךְ נִיט גִיזֶעהֶען זִיךְ גְלַייךְ דִיר אִיךְ צוּ נָאמֶע דִיר אָבֶּער

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ, לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הַמְּשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ, לוֹ, עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר, יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָיו. וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:

בית ישראל

איך קען דיר ניט: בְּיַד דורך האנט דיינע נביאים דורך גיהיימניס דיינע קנעכט האסטו אין גלייכענעש גיגעבען צו דער פראכטיגקייט דער שיינהייט דיינער הערליכקייט: גְּדֻלָּתְךָ דיינע אכפערקייט אונ דיינע שטארקייט טוען זיי צו נאמען אונ גלייכען צו דער שטארקייט פון דיינע ווערק: דִּמּוּ זיי גלייכען דיך וואל אבער ניט אלץ ווי דו ביסט אונ זיי גלייכען דיך נאך דיינע ווערק נאך: הַמְּשִׁילוּךָ זיי גלייכען דיך מיט פיל ערליי גיזיכטער אבער דו ביסט איינינ מיט אלע די גלייכענעש: וַיֶּחֱזוּ זייא האבען אין דיר גיזעהן עלטער ביי דעם בארג סיני אונ יונגהייט ביי דעם ים סוף דיא האר דיינעם הויפט מיט גרייזהייט אונ שווארצהייט: זִקְנָה עלטער האבען זיי גיזעהן אין טאג דיינעם גירִיכט ביי דניאל אונ יונגהייט אין טאג דם שטרייט גלייך אלס איין העלד דר שטרייטונג דער ביא זיך גינוג מאכט הט: חָבַשׁ ער האט אום גיבונדען אויף זיינעם הויפט מיט איין הוט פון הילף עס איז הילף אין זיין רעכטע האנט אונ זיין הייליגער ארום: טַלְלֵי זיין הויפט וואר פול מיט טוען דר דיינע האר לאקען מיט נאכט טראפפען: יִתְפָּאֵר ער בארימט זיך מיט מיר ווייל ער וויל מיר פר זיין פאלק ער וועט מיר זיין צוא איין ליבליכע קרוין: כֶּתֶם פון דם פיינסטע ריינסטען גין גאלד איז דאס גלייכענעש זיינע הויפט אונ אויף דעם שטערן איז גיקריצט דאס הערליכקייט זיינעם הייליגען נאמען: לְחֵן צו לייט זעליקייט אונ צו הערליכקייט אונ ליבליכקייט אונ ליבליכער פראכט האט אים זיין פאלק כנסת ישראל איין קרוין גיקריינט דם איז דם אוהל מועד: מַחְלְפוֹת די האר לאקן זיינם הויפט זענען אלס ווי אין יונגע צייטען זיין האר לאקען זענען שווארץ גיקרייזילט: נְוֵה ירושלים דיא דא איז איין וואוּנוּנג דר גירעכטיקייט זיין ליבליכע פראכט זאל ער דאך דר הויבן אויף דעם העכסטע זיינר פריליכקייט: סְגֻלָּתוֹ זיינע ליבסטע פרומע זאל דאך זיין אין זיינר האנט איין קרון אין ליבליכע פראכט: עֲמוּסִים די פרומע די דא הייסען נאטם גילאדענע ער הט זיי דר הויבן ער הט זיי אום גיבונדן פר איין קרוין פון דעם מאל אן דם זיי זענן ווירדיג גיוועזן אין זיינע אויגן הט ער זיי הערליך גימאכט: פְּאֵרוֹ זיין שיינהייט איז אויף מיר אונ מיין שיינהייט איז אויף אים אונ איז צו מיר נאהענט אלס איך צו אים רוף: צַח ער הייסט קלאר אונ רויט אויף זיין קלייד איז בלוט רויטקייט ווען ער איז גקומען פון אדום נום ער הט אים צו טראטען ווי אקעלטר: קֶשֶׁר

קהל: רוֹצֶה בְעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר.
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:
חזן: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ.
דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:
קהל: שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ.
וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
חזן: תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ, עֲטֶרֶת.
וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
קהל: תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ.
כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:
חזן: בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר.
מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:
קהל: וּבְבִרְכָתִי תְנַעְנַע לִי, רֹאשׁ:
וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:
חזן: יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ.
כִּי נַפְשִׁי, תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״י

תחנה ובקשה

דיא תחנה זאגט מען איידער מען גייט ארויס פון דער שוהל:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצער וועלט זאלסט אן נעמען אלע אונזערע תפילות ובקשות וואס מיר האבן דיך גטאן בעטן אין דר היילגר שוהל אונ מיר זאלן חס ושלום ניט פר שעמט ווערן דען מיר טוען שון אצונד א וועק גיין פון דיין היילגר שוהל אונ מיר טוען זיך פרייען דר מיט וואס מיר זענען דא אין שוהל גוועזן אונ מיר האבען גיטאן קישען דיין ליבע היילגע תורה וואס זיא ווערט אן גרופען תורת משה אונ אין דעם זכות פון משה רבינו עליו השלום זאלסטו אונז שטארקן אונזערע הערצער אז מיר זאלען חס ושלום קיין מאל ניט אוועק גייגן פון דעם וואס די היילגע תורה האט אונז גשאפט נאר מיר זאלן קענן מקיים זיין אלע מצות וואס אין דער היילגער תורה שטייט. אונ בזכות אלע צדיקים אונ אלע פרומע לייט זאלן מיר זוכה זיין צו האבן גוטע קינדער אונ זייא זאלין זיך מיען אין דער תורה טאג אונ נאכט אונ מיר זאלען זוכה זיין איבער א יאר אין דער היילגער שוהל ווידער צו גיין אמן סלה:

בית ישראל

דעם קשר פון תפלין האט ער געוויזען דעם דעמוטיגען משה רבינו די געטליכע גשטאלט פר זיינע אויגן: רוצה גאט איז איינגעוויליגט אין זיינעם פאלק ער וועט באשיינען די דעמוטיגען דא נארט די ליב פון פרומע ער וועט זיך מיט זיי בארימען: ראש דער אנפאנג דיינר ווארט איזט אמת דם הייסט די אנפאנג פון דיינר תורה פאנגט זיך אן מיט דעם ווארט בראשית ברא אלהים. די לעצטע אותיות איז אמת ווארהייט. יעדער דור וואס פארשטען דיר פארשטו דאך: שית טוא מיינע פילע גיזאנג ביי דיר אונ מיין פרייליך גיזאנג זאל בייא דיר גינעהענט זיין: תהלתי מיין לויבונג זאל זיין איין קרוין צו דיין הויפט אונ מיין גיבעט זאל זיין אן גיברייט אלס ווי דאס קטורת: תיקר לאז דאס גיזאנג פון ארעמאן ווירדיג זיין אין דיינע אויגן גלייך אלס דם גיזאנג דאס וואס ווער גיזונגען איבר דיינע אפפערם: ברכתי מיין לויב זאל אויף גיין אויף דעם הויפט דער דא מאכט דיא גיבירד אויף ברעכין ער מאכט וויאונג אונ מאכט געווינען אונ איז איין פיל גירעכטער: ובברכתי אונ אום ווילן מיין לויב זאלסטו מיט דיין הויפט שאקלן צוא ווייזען דאס זיא דיר אן גינעם איז אונ נעם זיא דיר אן אלס הויפט גיווירץ: יערב לאז דאך מיינע רייד גיזיסט זיין קענן דיר דען מיין זייל שרייעט צו דיר גאט:

אומרים קרבנות תמיד לעיל בתפלת שחרית ואח"כ מתחילין כאן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע, בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי, זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם, אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרַי, אֲשֶׁר שַׂמְתִּי, בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זַרְעֲךָ, וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ, אָמַר יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין, דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין, קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא, עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל אַרְעָא, עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת, מַלְיָא כָל אַרְעָא, זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי, קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית בַּתְרַי, קָל זִיעַ סַגִּיא, דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ, מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ, מַלְכוּתֵהּ, קָאֵם לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, אֲבוֹתֵינוּ, שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר, כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה, אֲדֹנָי, טוֹב וְסַלָּח, וְרַב חֶסֶד, לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ, צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת, לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם יוֹם, יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל, יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם, בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ, יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ,

וְהִבְדִּילָנוּ, מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, הוּא. יִפְתַּח לִבֵּנוּ, בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ, אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּלְעָבְדוֹ. בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן, לֹא נִיגַע לָרִיק, וְלֹא נֵלֵד, לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה, וְנִחְיֶה, וְנִרְאֶה, וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן, יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד, וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר, אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ, וְהָיָה יְיָ, מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ, עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ, צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ, דּוֹרְשֶׁיךָ, יְיָ: יְיָ חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה, וְיַאְדִּיר:

ש אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לי׳׳י:

דער חזן זאגט חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

כשחל בשבת אומרים ואני תפלתי ומוציאין ס״ת וקורין ג׳ גברי:

וַאֲנִי, תְפִלָּתִי לְךָ, יְיָ, עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים, בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי, בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

קריאת הפרשה למנחה בשבת. שחל ז׳ דפסח. אחרון של פסח. (לעיל פ׳ שמיני)

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה: וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה: לוי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ: וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ישראל וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה: וַיַּקְרֵב אֵת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן: וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט:

לשנה מעוברת

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לוי וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ: בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף: וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה: וְאֹכְלָיו עֲוֺנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט: וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ישראל לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר: לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

ומחזירין הס״ת להיכל. והש״ץ אומר ח״ק ומתפללין תפלה בלחש:

כִּי, שֵׁם יְיָ, אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרת הש״ץ אומרים כאן קדושה

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

---

*) קדושה בחזרת הש״ץ

נְקַדֵּשׁ, אֶת שִׁמְךָ, בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם, שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ, בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: ש״ץ לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אתה בחרתנו וכו׳

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ. מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ. בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע. וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ). קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה. וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן, תְּחַיֵּנוּ

תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

וְהַחֲיִיתָנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי, כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער חזן זאגט גאנץ קדיש

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ, תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלוֹךְ.

לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק״י

סדר ליל שמיני של פסח

דיא אַנְדֶערֶע טָעג פוּן פֶּסַח וֶוען מֶען בֶּענְטְשְׁט לֶעכְט מַאכְט מֶען נִיט קֵיין שֶׁהֶחֱיָנוּ:

דיא תְּזִוּנָה פוּן לֶעכְט בֶּענְטְשְׁט אוּנ דָאס טַייטְשׁ פוּן מַעֲרִיב גֶיפִינְט מֶען בַּייא שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח:

סדר קבלת שבת לליל אחרון של פסח

וֶוען יוֹם טוֹב גֶיפַאלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל, לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם, לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה עולתה כ׳ בו:

יי מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת, יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ, לְאֹרֶךְ יָמִים: ק״י

מעשה אלפס

עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, אִין דִי גְרוֹסֶע קַאנְטָארִין וֶוערְט אָבְּגֶעשְׁטִימְט דִי קַאסְסֶע אַלֶע טָאג. דָם אִיז זֵייעֶר פְּרַאקְטִישׁ, ווייל וֶוען עֶס פֶּעלְט עֶפֶּעס קֶען מֶען גְלַייךְ דֶער גֵיין דֶעם אִירְטְהוּם, דָאס גְלַייכֶען דִי קְלוּגֶע וָואס פַארְשְׁטֵייעֶן אַז דִי וֶועלְט אִיז אַגְרוֹיסֶער יָרִיד, מֶקֶען דָא הַאנְדְלֶען מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, מַאכִין זֵיי אַלֶע נַאכְט דֶעם בַּאלַאנְס, פִילֵייכְט הָאט מֶען גִיטְאן אַפֶּעלֶער אִיז לַייכְט צוּ פַארִיכְטֶען (רֶמֶז לְדָבָר וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר), נוּר וֶוען מ׳הָאט אַגַאנְצֶע וָואךְ פֶערְשְׁלָאפֶען, זָאל מֶען לְפָחוֹת פְרַייטִיג פַאר נַאכְט מַאכִין דֶעם בַּאלַאנְס פוּן דִי וָואךְ תְּשׁוּבָה טָאן אוֹיף דִי פֶעלֶערִין. דֶער מִדְרָשׁ זָאגְט „שָׁאֲלוּ לְחָכְמָה" מ׳הָאט גִיפְרֶעגְט בַּיי דִי חָכְמָה, ווִי זָאל מֶען זִיךְ בַּאגֵיין מִיט׳ן חוֹטֵא? הָט זִי גִיעֶנְטְפֶערְט הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת הִיא תָמוּת. „שָׁאֲלוּ לְתוֹרָה" הָאט מֶען גִיפְרֶעגְט דִי תּוֹרָה, וָוס אִיז אִיר מֵיינוּנְג? הָט זִי גִיעֶנְטְפֶערְט „יָבִיא קָרְבָּן וְיִתְכַּפֵּר לוֹ", שְׁאַלוּ פְרֶעגִין מִיר דֶעם נוֹתֵן הַתּוֹרָה עֶרְקְלֶער אוּנְז דִי כַּוָּנָה פוּן קָרְבָּן? עֶנְטְפֶערְט הקב״ה, דִי כַּוָּנָה פוּן קָרְבָּן אִיז תְּשׁוּבָה. הַיְינוּ דוּרְךְ דֶעם וִידּוּי שֶׁמִּתְוַדֶּה עַל הַקָּרְבָּן וּמַה גַּם בְּמָקוֹם הַקָּדוֹשׁ שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שָׁם, אוּנ נָאכְהֶער זֶעט עֶר ווִי מ׳קוֹילֶעט אִים אוּנ ווִי מ׳פַארְבְּרֶענְט דִי אֵמוּרִים אוֹפֶן מִזְבֵּחַ, וָואס עפ״י דִין הָט מֶען דָם גִידַארְפְט אִים אַלֵיינְטָאן.

ווייל ער האט אויך גיטאן מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה (אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵירָה אא"כ נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת), מאכט דיזע היילינע בלוטיגע־סצענע אופין חוטא אַגרויסין איינדרוק, ער שעמט זיך אונ איז מתחרט בְּלֵב שָׁלֵם אונ איז מְקַבֵּל, ליב האבין דעם בורא ב"ה בְּכָל לֵב וָנֶפֶשׁ לִמְסוֹר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַּׁת שְׁמוֹ ית', איז דער תַּמְצִית הַקָּרְבָּן תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה. דאס זאגט דער משורר „עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד", די קלוגע עֵצָה פון דר תורה (וָוס זי הייסט ברענגען אַקָרבָּן) איז זייער ריכטיג. ליידער אָבּער איז עס נור „לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קוֹדֶשׁ" די היילינע צערעמאניע האט נור גיקאנט זיין בְּעֵת דר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ איז גישטאנען, אבער „ה'" דיין ערקלערונג אז דער תַּכְלִית הַקָּרְבָּן איז תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה איז „לְאוֹרֶךְ יָמִים" קען אַלֶע מָאל דינען. אלזא דארף יעדער בר דעת זעהן זיך מכין צו זיין, אריינגיין אין די היילינקייט פון שַׁבָּת בִּתְשׁוּבָה אונ דאונגעס זייער נוארים וועט ער זוכה זיין לְיוֹם שֶׁכּוּלוֹ שַׁבָּת אָמֵן:

מַעֲרִיב לֵיל אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְּבוֹרָךְ:	יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ
קו"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:	

לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ, מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבִתְבוּנָה, מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף, אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר, אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם, בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר, מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם, וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד, יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיּוֹשַׁע אוֹמֶן, אֶשְׁכְּלוֹת פֶּרַח קוֹדֶשׁ, תְּהִלָּה. וַיַּרְא בְּעָנְיוֹ וְקוֹשִׁי, נוֹרָא עֲלִילָה. אָז גְּדוּלָּתוֹ הִפְלִיא, וְהֵאִיר

בית ישראל

וַיּוֹשַׁע אמן אונ גאט דר דר ציהער הט גיהאלפן די היילינע ישראל וואס זיינן גיגליבן צו בלומען היינגיל וַיַּרְא אונ גאט דר זיינע מעשים פארכטיג זייגען הט ער גיזעהן אין זייער פיין

דעם טייטש פון מַעֲרִיב גיפינט מען ביים מַעֲרִיב פון דער ערשטער נאכט פסח:

אָפְלָה. אֱלֹהֵי עוֹשָׂי, נוֹתֵן זְמִרוֹת בַּלָּיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ, נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח, בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ, וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה, יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ, אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָמִים: עִזִּי, הָרִים דִּלֵּג. כִּזְכַר בְּרִית אָבוֹת, וָחֶסֶד. וּגְבָעוֹת קִפֵּץ, טָהוֹר, כֹּל יִסֵּד. זֶרַע אַהֲבַת חוֹלַת שֶׁשַּׁע, לְהוָסֵד. וְאַהֲבַת עוֹלָם, אֲהַבְתִּיךָ, עַל כֵּן, מְשַׁכְתִּיךָ חָסֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־

בית ישראל

אונ שְׁווֶערֶע אַרְבֵּייט אִז גְּרוֹלְתוֹ דֶענְסְט מָאל הָט עֶר ווּאוּנְדֶערְלִיךְ גִימַאכְט זַיין גְרוֹסְקֵייט אוּנ הָט בָּעלוֹכְטֶן דִי פִינְצְטֶערְנִשׁ אֱלוֹהַּ גָאט מַיין בַּשֶּׁפֶר וָוס עֶר הָט גֶגֶעבֶּן פַר שְׁנַיידוּנְג צוּ דִי מִצְרַיִם כַּיי נַאבְט: עָזִּי הָרִים מַיין מֶעכְטִיגֶר גָאט הָט גִישְׁפְּרוּנְגֶען אִיבֶּער בֶּערְג אוּנ הָט גִיאַיילְט דֶעם קֵץ וּגְבָעוֹת אוּנ אִיבֶּר הוֹכֶע הִיגֶל (דָס הֵייסְט בִּזְכוּת דִי אִמָּהוֹת) אִיז אַרִיבֶּר גִישְׁפְּרוּנְגֶן (עֶר הָט גִיאַיילְט דֶעם קֵץ) דֶר רֵיינֶר גָאט וָוס הָט אַלְץ גִיגְרוּנְד פֶּעסְטִיגְט וָוַיא עֶר זָאל גְרוּנְד פֶּעסְטִן דִי קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל וָוס זַיינֶען הַבְּנוּק וֶועגִין דַיין לִיבְשַׁאפְט וָוס עֶר הָט גִילָאזְט הֶערֶן דוּרְךְ זַיין נָבִיא אוּנ הָט גִיזָאגְט מֵאַהֲבַת עוֹלָם אִיין אֵייבִּיגֶע לִיבְשַׁאפְט לִיבּ אִיךְ דִיךְ דְרוּם הָאבּ אִיךְ דִיךְ גִיצוֹגֶען מִיט גִינָאד:

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין זוּלָתוֹ.
וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ, הַגּוֹאֲלֵנוּ.
מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ. מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל. לְכָל
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת, עַד אֵין חֵקֶר, נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, עַד אֵין
מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן, לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ, עַל
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה,
בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ, כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר

בָּנָיו, בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם, וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן, קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

ע"פ א"ב ובסוף יקותיאל בר יוסף חזק

פֶּסַח אָשְׁרוּ, בְּאוֹר הַחַיִּים לֵאוֹר. וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרָיִם: פֶּסַח בְּאוֹת זֶה, עוֹד לְהִתְבָּרֵךְ, קוּמִי אוֹרִי, כִּי בָא אוֹרֵךְ. פֶּסַח לֶעָתִיד: פֶּסַח גְּאוּלִים, אָז הִלְּלוּהוּ. וַיּוֹשַׁע יְיָ, בַּיּוֹם הַהוּא. פסח מצרים: פֶּסַח, דָּגוּל יָחִישׁ יְשַׁעְנוּ. יְיָ מַלְכֵּנוּ, הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. פסח לעתיד: פֶּסַח הִמְרוּ בְּקוֹשִׁי, וְנִלְאוּ. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח, יָצְאוּ. פסח מצרים: פֶּסַח וְיוֹם נָקָם תִּרְאוּ. כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ. פסח לעתיד: פֶּסַח זַכִּים אוּיְמוּ לְעָצְמָה. וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה. פסח מצרים: פֶּסַח חוֹכָיו, טוּבוֹ לְהַנְחִילָם. וְעַל מַבּוּעַ מַיִם, יְנַהֲלֵם. פסח לעתיד: פֶּסַח, טָהוֹר, עֲנוָתוֹ הִרְבָּה עֲלֵיהֶם. וַיְיָ, הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם. פסח מצרים: פֶּסַח יָעִיר, נְאוּם חֶזְיוֹנִי. כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם, יְיָ. פסח לעתיד: פֶּסַח כָּרָאוּי, עָנְתָה נְבִיאָה. שִׁירוּ לַיְיָ, כִּי גָאֹה גָּאָה. פסח מצרים: פֶּסַח, לוֹעֲגָיו יִהְיוּ לִמְשִׁסָּה. זַמְּרוּ יְיָ, כִּי גֵאוּת עָשָׂה. פסח לעתיד: פֶּסַח מְנֻעָם שִׁיר הוֹדְיָה, עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. פסח מצרים: פֶּסַח נַגֵּן שִׁיר הֲמוֹנִי. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. פסח לעתיד: פֶּסַח סְגוּלִים לָשׁוּב

בית ישראל

פֶּסַח אָשְׁרוּ אום פֶּסַח זֶענִין יִשְׂרָאֵל גיוָוארֶען גְלִיקְלִיךְ בַּאלֵייכְטֶעט צוּ וֶוערֶען מִיט דָאס לִיכְט פוּן לֶעבֶּען אוּנ צוּ אַלֶע קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל אִיז גיוֶועזִין לִיכְטִיג אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח בְּאוֹת זֶה אום פֶּסַח וֶועלֶן זֵיי מִיט דֶעם צֵייכֶן פוּן לִיכְט ווידֶער גיבֶּענְטְשְׁט וֶוערֶען קוּמִי שְׁטֵייא אוֹיף מַיין לִיכְט דֶען דַיין לִיכְט קוּמְט אָן אִין פֶּסַח וָוס וֶועט זַיין לֶעָתִיד פֶּסַח גְאוּלִים אום פֶּסַח הָאבֶּן אִים דִי אום גִילֵייזְטֶע גילוֹבְּט אוּנ גָאט הָט גיהָאלְפֶן אִין דֶעם אֵיינֶען טָאג פוּן פֶּסַח אִין מִצְרַיִם פֶּסַח דָגוּל אום פֶּסַח וֶועט גָאט אַיילֶן אוּנְזֶער הִילְף גָאט אוּנְזֶער קִינִיג עֶר וֶועט אוּנְז הֶעלְפֶן אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח הִמְרוּ אום פֶּסַח זֶענִין דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וָוארֶען פַאר בִּיטֶערְט אוּנ פַאר מַאטֶערְט פוּן שְׁוֶוערֶע אַרְבֵּייט זֶענִין אַרוֹס גִיגַאנְגֶען אוֹיף מָארְגֶען נָאךְ דֶעם קָרְבָּן פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח וְיוֹם נָקָם אום פֶּסַח וֶועט אִיר זֶעהֶן אֵיין טָאג פוּן נְקָמָה דָס אִיר וֶועט מִיט פְרֵייְדֶן אַרוֹס גֵיין פוּן גָלוּת אִין פֶּסַח וָואס וֶועט זַיין לֶעָתִיד פֶּסַח זַכִּים אום פֶּסַח הָאבֶּען דִי לוֹטֶערֶע יִשְׂרָאֵל שְׁטַארְק פָארְכְט גִיהַאט אוּנ דָאס וַואסֶער וָואר זֵיי צוּ אֵיין מוֹיער אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח חוֹכָיו אום פֶּסַח וֶועט עֶר זֵיי פִירֶען אוֹיף קְוַאלֶן וַואסֶער אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח טָהוֹר אום פֶּסַח הָאט דֶער רֵיינֶער גָאט גִימֶערְט אוֹיף זֵייא זַיין דֶעמוּטִיקֵייט אוּנ גָאט אִיז גִיגַאנְגֶען פַר זֵיי אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח יָעִיר אום פֶּסַח וֶועט עֶר דֶער וֶועקֶן דִי רֵייד פוּן מַיינֶע נְבִיאִים וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיזָאגְט דָאס גָאט גֵייט פַר אַייךְ אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח כָּרָאוּי אום פֶּסַח הָאט מִרְיָם דִי נְבִיאָה אום גִישְׁרִיעֶן שִׁירוּ לַה' זִינְגְט צוּ גָאט דֶען עֶר אִיז גְרוֹיס גִיהֶערְשְׁט אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח לוֹעֲגָיו אום פֶּסַח וֶועלֶן זַיינֶע שְׁפָּאטֶער זַיין צוּ רוֹב. זַמְּרוּ לוֹבְּט גָאט דָאס עֶר הָאט גְרוֹסְקֵייט גִיטָאן אִין פֶּסַח וָואס וֶועט זַיין לֶעָתִיד פֶּסַח מְנֻעָם אום פֶּסַח אִיז זִיס גִיזוּנְגֶען גִיוָוארֶען אֵיין לוֹבּ גִיזַאנְג עָזִּי מַיין מַאכְט אוּנ מַיין לוֹבּוּנְג אִיז גָאט אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח נַגֵּן אום פֶּסַח וֶועט גִיזוּנְגֶען וֶוערֶען מַיין פָאלְקְס גִיזַאנְג כִּי עָזִּי דָאס מַיין מַאכְט אוּנ מַיין לוֹבּוּנְג אִיז גָאט דוֹי הֶער אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח סְגוּלִים אום פֶּסַח זֶענֶען דִי גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל זִיךְ ווידֶער צוּ

למאויים. הלכו ביבשה, בתוך הים. פסח מצרים: פסח עתיד, להשיב שבים. מחמת וממאיי הים. פסח לעתיד: פסח, פורכים נסו לפניהם. כי יי, נלחם להם. פסח מצרים: פסח, צרות עמו יסיר, ונחם. ויצא יי ונלחם. פסח לעתיד: פסח קרץ, נאור הרעם. התחזק מצרים, על העם. פסח מצרים: פסח רוח עריצים להנשים. והחזיקו עשרה אנשים. פסח לעתיד: פסח שארם נמק ונכחד. לא נשאר בהם, עד אחד. פסח מצרים: פסח תתן ישועות חוסיו. ולא יהיה שריד, לבית עשו. פסח לעתיד: פסח תופפו יונקים, ליחדהו. זה אלי ואנוהו. פסח מצרים: פסח, יקרים, יאמרו כזה. הנה אלהינו זה. פסח לעתיד: פסח, קדשה נקבה בעליזות. את השירה הזאת. פסח מצרים: פסח, וגבר יסובב, ויוקדש. שירו ליי, שיר חדש. פסח לעתיד: פסח, תביעת ענוי קפצת. מביית כלא, עם זו קנית. פסח מצרים: פסח, יחשוף זרועו ותעצומו. לקנות, את שאר עמו. פסח לעתיד: פסח אוהביו הוציא צהרים. ויהם, את מחנה מצרים. פסח מצרים: פסח להשיב להם גמוליהם. מהומת יי, רבה בהם. פסח לעתיד: פסח בראותם נמו לסלסלה. את היד הגדולה.

בית ישראל

קערן צו די גלוסטיגע לאנד פון זייערע עלטערן זענען זיי גיגאנגען אין מיטן ים אין פסח פון מצרים פסח עתיד אום פסח איז ער אן גיברייט ווידר צו קערען זייער גיפענקעניש פון חמת אונ פון די אונזלען פון ים אין פסח וואס וועט זיין לעתיד פסח פורכים אום פסח זענין די מצרים ווס האבן גימאכט די ישראל שווער ארבעטן אנטלאפען פר זיי פסח צרות עמו אום פסח וועט גאט אפ טאן די צרות פון זיין פאלק אין פסח ווס וועט זיין לעתיד פסח קרץ אום פסח הט דר ליכטיגר גאט זיי מיט פר שניידונג צו בראכן אונ דם פאלק מצרים הט זיך גישטארקט צו איילען דאס פאלק ישראל ארוס צו גיין אין פסח פון מצרים פסח רוח עריצים אום פסח ארום צו בלאזן דעם רוח פון די רשעים אונ צעהן מענטשן וועלן זיך אן האלטן אן איין דינר פון גאט אין פסח וואס וועט זיין לעתיד פסח שארם אום פסח איז זייער פלייש צו גאנגען אונ פאר ניכטעט גיווארן עס איז פון זיי ניט איינער גיבליבן אין פסח פון מצרים פסח תתן אום פסח ועסטו געבען הילף צו די ווס באשיצן זיך אן דיר אונ עס וועט קיין איבער בלייבונג זיין צו די הוז פון עשו (דס הייסט עמלק) אין פסח ווס וועט זיין לעתיד פסח תופפו אום פסח האבן גיפוקט די זייגעדיגע קינדר אים צו איינציגן יעדר הט גיזאגט דס איז מיין גאט אונ איך וויל אים באשיינן אין פסח פון מצרים פסח יקרים אום פסח וועלן די טייערע ישראל דר גלייכן זאגן נון דר איז אונזר גאט אין פסח ווס וועט זיין לעתיד פסח קדושה אום פסח הט דר רוח הקודש גיזאגט די דאזיגע שירה מיט לשון נקבה (דען עס שטייט את השירה הזאת) אין פסח פון מצרים פסח וגבר יסובב אבר אום פסח לעתיד וועט ווערען די שירה אום גיווענדט צו איין לשון זכר אונ גאט וועט גיהייליגט ווערען מיט דעם לשון שירו לה׳ שיר חדש זינגט צו גאט איין נייעם גיזאנג (שטייט עס מיט דעם לשון שיר חדש) אין פסח לעתיד פסח תביעת ענוי אום פסח האסטו איבר גישפרונגן די פאדערונג ווס איז גיוועזן נאך צו פייניגן די ישראל אונ האסט דם דאזיגע פאלק פון תפיסה הוז אום גיקופט אין פסח פון מצרים פסח יחשוף אום פסח וועט גאט אנטפלעקן זיין מאכט אונ זיין קראפט אויס צו קופן זיין איבר גיבליבענע פאלק אין פסח לעתיד פסח אוהביו אום פסח הט ער זיינע ליב האבר ארוס גיצויגן אין מיטן טאג פסח להשיב אום פסח זיי ווידר קערן זייערע באלוינונגן וועט זיין איין

פסח מצרים: פֶּסַח רַוּוֹת בְּזִיו כְּבוֹדוֹ. יוֹסִיף אֲדֹנָי, שֵׁנִית יָדוֹ. פסח לעתיד: פֶּסַח חִזָּיוֹן שִׁירָה קִדְּמוּ לְנֶעְלָם. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם. פֶּסַח מִצְרָיִם: פֶּסַח בְּצִיּוֹן יְשׁוֹרְרוּ לְגוֹאֲלָם. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח טַכְסִיסֵי הוֹד, מְאֻשֶּׁרֶת לְהִגָּאֵל. יְדִידֶיךָ הוֹשַׁעְתָּ, שַׁעֲשַׁעְתָּ יִשְׁרֵי אֵל. כּוֹשֶׁר לְקוֹחֶיךָ, חָזוּ מִפְעֲלוֹת אֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּגִילָה בְּרִנָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם, לִפְנֵי מֹשֶׁה:

מִי מְלֵל, נוֹי כֹּחַ, סִפּוּר מְלַאכְתּוֹ. סִלְסוּל תִּפְאַרְתּוֹ, בְּעִזִּים הִדְרִיךְ הֲלִיכָתוֹ. עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים, שִׁבְּחוּהוּ וְצָפוּ מְסִלָּתוֹ. גְּבוּרוֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ, פָּצוּ פֶה, וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ, מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

נָחִיתָ פְּנִינֶיךָ בְּעֻזֶּךָ, עַמְּךָ לְהִתְנָאוֹת. צוֹרְרֵיהֶם הֵמַמְתָּ בְּמַכּוֹת, לְהַלְאוֹת. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְיַחֲדִים, מְסַבֵּל וּתְלָאוֹת. גּוֹאֲלָם, שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל, וְגוֹאֲלוֹ: (נ"א גָּאַל יִשְׂרָאֵל):

בית ישראל

גְרוֹס מְהוּמָה פוּן גָאט צְווִישֶׁן זֵיי אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח בְּרָאוֹתָם אוּם פֶּסַח אַז זֵיי הָאבֶּן גִיזֶעהְן דָם גְרוֹסֶע מַאכְט פוּן גָאט הָאבֶּען זֵיי גִירֶעט אִים צוּ לוֹיבֶּן אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם פֶּסַח רַוּוֹת אוּם פֶּסַח צוּ זֶעטִין יִשְׂרָאֵל מִיט דֶעם שַׁיין פוּן זַיין הֶערְלִיכְקֵייט וֶועט גָאט מֶערֶן זַייִ מַאכְט אַצְווַייטֶן מָאל אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח חִזָּיוֹן אוּם פֶּסַח הָאבֶּן זֵיי גִיפֶעדֶרְט אֵיין גִיזַאנְג מִיט נְבוּאָה צוּם פַאר בָּארְגִינֶעם גָאט אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט דָם גָאט וֶועט קֵינִיגֶען בִּיז אֵייבִּיג אִין פֶּסַח פוּן מִצְרַיִם (זֵיי הָאבֶּען גִיזָאגְט בִּלְשׁוֹן עָתִיד צוּ וַוייזֶען דָם לֶעָתִיד וֶועלֶען זֵיי אוֹיךְ אַזוֹ זִינְגֶען) פֶּסַח בְּצִיּוֹן אוּם פֶּסַח וֶועלֶען זֵיי אִין צִיּוֹן זִינְגֶען צוּ זֵייעֶר דֶר לֵייזֶער יִמְלוֹךְ ה' גָאט וֶועט קֵינִיגֶן בִּיז אֵייבִּיג אִין פֶּסַח לֶעָתִיד פֶּסַח טַכְסִיסֵי הוֹד אוּם פֶּסַח אִיז הקב"ה גֶעקוּמֶען מִיט צִירְלִיכֶען פְּרַאכְט צוּ דִי אוּם לֵייזוּנְג פוּן דִי בַּארִיהְמְטֶע יִשְׂרָאֵל יְדִידֶיךָ דַיין גִילִיבְּטֶע הָאסְטוּ גִיהָאלְפֶן דוּ הָאסְט גִימַאכְט שְׁפִּילֶן דִי רֶעכְט פַארְטִיגֶע צוּ גָאט כּוֹשֶׁר דִי רֶעכְט פַארְטִיגֶע צַייט וָואס דוּ הָאסְט אָרוֹם גִינוּמֶען דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען זֵייא גִיזֶעהְן גָאטְס וֶוערְק אַז דֶענְסְטְמָאל הָט גִיזוּנְגֶען מֹשֶׁה אוּנ דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל:

מִי מְלֵל וֶוער קָאן אוּם רֵיידֶען דִי דֶער צֵיילוּנְג פוּן דִיא שֵׁיינֶע קְרַאפְט פוּן זַיין אַרְבֵּייט סִלְסוּל דִי רִיהְמוּנְג פוּן זַיין שֵׁיינְקֵייט וָוס עֶר הָט בַּאוַויזִין בְּשַׁעַת עֶר הָט גִימַאכְט טְרֶעטֶען זַיין גַאנְג אִין שְׁטַארְקֶן וַואסֶר עוֹלְלִים קְלֵיינֶע קִינְדֶער אוּנ זֵייגֶעדִיגֶע הָאבֶּן אִים גִילוֹבְּט אוּנ הָאבֶּען גִיקוּקְט אוּנ גִיזֶעהְן אִין זַיין שְׁטֶעג זֶענֶן גְבוּרוֹת אִין הֶערְלִיכֶען פְּרַאכְט פוּן זַיין מְלוּכָה:

נָחִיתָ פְּנִינֶיךָ דוּ הָאסְט גִיפִירְט דַיינֶע פֶּערְלִין (דַיינֶע טַייעֶרֶע יִשְׂרָאֵל) דָאס מִיט דַיין קְרַאפְט זָאל זִיךְ דַיין פָאלְק בַּאשֵׁיינֶן צוֹרְרֵיהֶם זֵייעֶרֶע בַּאלֵיידִיגֶער הָאסְטוּ פַר טוּמִילְט מִיט שְׁלֶעק זֵייא

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ. לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה, מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן, מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ, תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל, שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ, סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

בְּחַסְדְּךָ רוֹמַמְתָּ, קֶרֶן עַמֶּךָ, יָצְאוּ מִרְוָחִים. שֶׁבַח וּרְנָנוֹת, לְשִׁמְךָ מְסַלְּדִים וּמְשַׁבְּחִים. תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ עִיר מְנוּחִים. בִּנְוֵה שָׁלוֹם, וּבְמִשְׁכְּנוֹת מוּבְטָחִים:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

לשבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת, לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ, אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה, אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ח״ק

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי

בית ישראל

מיד צו מאכן קדוש ישראל דעם היילינגן גאט פון ישראל איינציגען זייא פון לאסט אונ מידיגקייט גואלם זייער דר לייזר איז זיין נאמען ה׳ צבאות גאט דר הערשארען:

בחסדך רוממת מיט דיין גינאד האסטו דר הייבן די הערשאפט פון דיין פאלק די וואס זיינען ארוס גיגאנגען מיט ברייטקייט שבח לוב אונ גיזאנג צו דיין נאמען טוען זייא רידעניע; אונ לויבן תביאמו דו זאלסט זייא ברייננגען אונ זאלסט זייא איין פלאנצען אין דער שטאט פון רוהיגקייט בנוה שלום אין פרידליכען וואהנונג אונ פאר זיכערטע רוהונגען:

עֶפֶר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וויען עס גיפאלט יום טוב אום מוצאי שבת זאגט מען דאס:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ, וַתְּלַמְּדֵנוּ, לַעֲשׂוֹת בָּהֶם, חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ, וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים, וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ, זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן, וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ, וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ, קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, וּכְבוֹד מוֹעֵד, וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחוֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל, לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב, הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ.) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ,

וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא, מֶלֶךְ אָדוֹן, לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת, וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ. מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

חָען יום טוב גיפאלט אום שַׁבָּת זָאגט מֶען דָאס:

וַיְכֻלּוּ, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ, אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

חזן בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קו"ח מָגֵן אָבוֹת, בִּדְבָרוֹ, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּמַאֲמָרוֹ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ, הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ, בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה, לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד, בְּיִרְאָה וָפַחַד, וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה, לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג, זֵכֶר, לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

חזן אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ, מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ, בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ, יִשְׂרָאֵל, מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל, צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן, דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

סדר ספירת העומר

בכל לילה קודם שיתחיל הברכה יאמר זה:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְיַחֵד שֵׁם י"ה בו"ה, בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מוּכָן וּמְזוּמָן, לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם. מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם, אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת, תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, וְהִקְרַבְתֶּם, מִנְחָה חֲדָשָׁה, לַייָ: ויהי נועם וגו׳

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוד הא ואו הא, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד לָעֹמֶר:

הָרַחֲמָן, הוּא יַחֲזִיר לָנוּ, עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לִמְקוֹמָהּ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל גּוֹיִם, יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים, מִישׁוֹר, וּלְאֻמִּים, בָּאָרֶץ, תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ, עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ, נָתְנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ, אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אוֹתוֹ, כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

אָנָּא, בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה	אב"ג ית"ץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שַׂגְּבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ, נוֹרָא	קר"ע שט"ן
נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם	נג"ד יכ"ש
בָּרְכֵם, טַהֲרֵם, רַחֲמֵם, צִדְקָתְךָ, תָּמִיד גָּמְלֵם	בט"ר צת"ג
חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרוֹב טוּבְךָ, נַהֵל עֲדָתֶךָ	חק"ב טנ"ע
יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ	יג"ל פז"ק
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת	שק"ו צי"ת

בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה צִוִּיתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, לִסְפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֶר, כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ מִקְּלִפּוֹתֵינוּ וּמִטּוּמְאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרָה, וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עוֹמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה, עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת, הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ, חֲמִשִּׁים יוֹם, כְּדֵי שֶׁיִּטָּהֲרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזּוּהֲמָתָם. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת סְפִירַת הָעוֹמֶר שֶׁסָּפַרְתִּי הַיּוֹם, יְתֻקַּן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פלוני השייך), וְאֶטַּהֵר, וְאֶתְקַדֵּשׁ בִּקְדוּשָּׁה שֶׁל מַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה, יוּשְׁפַּע שֶׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּלְתַקֵּן אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְרוּחוֹתֵינוּ, וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגַם, וּלְטַהֲרֵנוּ וּלְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתְךָ הָעֶלְיוֹנָה. אָמֵן סֶלָה:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן, נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ, כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד, תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: פ״ט

קידוש ליל שמיני של פסח

אז יוֹם טוֹב גֶּפַאלְט אוּם שַׁבָּת הֵייבְּט מֶען אָן יוֹם הַשִּׁשִּׁי:

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר,

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבּוֹת. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים, לַעֲשׂוֹת:

אז יום טוב גיפאלט אום דער וואכען הייבט מען אן סברי

על היין סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא, פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ, וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ, מִכָּל הָעַמִּים, (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת, וְ) יִשְׂרָאֵל, וְהַזְּמַנִּים:

ווען יום טוב גִיפַאלְט אום מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען אויך הַבְדָּלָה:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא, מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ, אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּבְדִּיל, בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

הַמֶּלֶךְ, הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַנְּנוּ צַדִּיקִים, בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים, נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים, תִּתְהַלָּל:

וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים, תִּתְבָּרַךְ:

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים, תִּתְרוֹמָם:

וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים, תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת, עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרִנָּה יִתְפָּאַר, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּס, עַל כָּל, דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד, בֶּן יִשַׁי, עַבְדְּךָ, מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד, מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת

קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֵל, מֶלֶךְ, גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר, בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשעה שאומר החזן ברכו אומרים הקהל יתברך:

חזן בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבֹרָךְ:	יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ
קו"ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:	

לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ, וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם, בְּאוֹצַר חַיִּים, אוֹרוֹת מֵאֹפֶל, אָמַר וַיֶּהִי:

ע"פ א"ב מרובע כשחל אחרון של פסח בשבת אומרים כאן הקרובץ משבת דחה"מ:

אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹמָם וָלַיְלָה, לִפְנֵי מַחֲנִי. אַחֲרַי רָדְפוּ, מַרְכְּבוֹת מְעַנַּי. אִבַּדְתָּ גּוּפָם עַל שְׂפַת יָם, רָאוּ עֵינַי. אֱמוּנִים שׁוֹרְרוּ בַּיּוֹם הַהוּא. וַיּוֹשַׁע יְיָ: בְּרִית בְּתָרִים, הִזְהִיר דַּיָּן וְגוֹאֵל. בִּנְטוֹתוֹ זְרוֹעוֹ, וּגְדֻלַּת יַד כָּאֵל. בְּבֵן עַם יְרֵאָיו, הֶאֱמִינוּ בוֹ, כִּי הוּא אֵל. בְּלוֹעֵי גֵיא יַם סוּף. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל: גְּאוּלִים בְּצֵאתָם מִכּוּר, לְהָרוֹת חֻפְשָׁה.

בית ישראל

אַתָּה הֵאַרְתָּ דוּ הָאסְט גִילַייכְט טָאג אוּנ נַאכְט פַר מַיין מַחֲנֶה אַז דִי רַייט וֶועגֶן פוּן פַּרְעֹה וָואס הָט מִיךְ גִיפַּיינִיגְט הָאבֶּן נָאךְ מִיר נָאךְ גִיאָגְט מַיינֶע אוּגִין הָאבֶּן גִיזֶעהֶן דָס פַר לִירוּנְג פוּן זַייעֶרֶע גוּפִים אוֹיף דֶעם בָּארְטֶן. פוּן דֶעם יַם. דִי יִשְׂרָאֵל וָוס גְלוֹבֶּן אִין גָאט הָאבֶּן גִיזוּנְגֶען דֶעם זֶעלְבִּיגֶן טָאג וַיּוֹשַׁע ה' גָאט הָט אוּנְז גִיהָאלְפֶן בְּרִית בְּתָרִים גָאט וָוס הָט גִימְשְׁכְּנְט דִי מִצְרִים אוּנ הָט אוּם גִילֵייזְט דִי יִשְׂרָאֵל אִיז גִיוָואִרִינְט גִיוֶוען אִין דֶר שְׁבוּעָה פוּן בֵּין הַבְּתָרִים אַז עֶר הָט גִיגֵייגְט זַיין אָרוּם אוּנ דִי מַאכְט פוּן זַיין גְרוֹסֶער הַאנְט גְּאוּלִים דִי אוּם גִילֵייזְטֶע יִשְׂרָאֵל אַז

גָּשׁוּ לְיַם סוּף. וְלַמָּוֶת אֲנוּשָׁה. גֵּאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ בְּגַלֵּי
יָם הֲלוּשָׁה. גָּאֹה גָּאָה. שִׁיר יְשׁוּעָה. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה: דָּפַק
פִּתְחֵי יְשֵׁנָה, בְּנֶפֶשׁ בְּזוּיָה. דְּרוֹר נַחַת מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת,
עֲטוּיָה. הוֹדָה הוֹצִיאָהּ, בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. הוֹבְבוּ יוֹנְקִים, זֶה
אֵלִי. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ: הָלְכוּ בְתוֹךְ הַיָּם, וְהַמַּיִם לָהֶם, חוֹמָה.
הוֹלִיךְ בַּתְּהוֹמוֹת כְּבַבִּקְעָה, אָדָם וּבְהֵמָה. הַבָּאִים
אַחֲרֵיהֶם זוֹעֲמוּ, בְּאַף וּבְחֵמָה. הַדּוֹרִים, שַׁבְּחוּ לִשְׁמוֹ,
וְנָמוּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: וַיְחַזֵּק לִבּוֹ לִרְדּוֹף. עִם כָּל צְבָא
קְהָלוֹ. וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר, לָקַח לוֹ. וַיּוֹרֵם בְּחִצֵּי אֵשׁ,
וְהָמָם וְהִבְהִילוֹ. טֻבְּעוּ בְּיַם סוּף. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:
זָמְמוּ פֶּן יִרְבֶּה, יוֹעֲצֵי תוֹלָלֵימוֹ. זָדוּ בְּפֶרֶךְ, וְהִכְבִּידוּ עֻלֵּמוֹ.
זָדוֹן מַחְשְׁבוֹתָם, נֶהְפַּךְ עֲלֵימוֹ. זוֹרְקֵי יְלוּד בַּמַּיִם. תְּהוֹמוֹת
יְכַסְיֻמוּ: חָתַם עַל הָרֵי בֶתֶר, נִקְמַת דִּינַי. חֲבַל נוֹגְשַׂי,

---

בית ישראל

זיי זיינען ארום געגאנגען פריי פון דר טעסט דם איז מצרים האבן זיי גענעהנט צום ים סוף און זיינען וואָרן געשוואכט צום טוט דען זיי זיינען געוועזן אין אגרויסער סכנה די האפערדיגע מצרים האבען נאך געיאגט נאך ישראל און ניינען פאר לאָרן געוואָרן אין די אינדין פון דעם ים דען הט געזונגען משה און די ישראל איין געזאנג פון הילף דאס גאט האט געהערשט איבער אלע הערשאפטין דפק גאט האט געקלאפט אויף די טירן פון ישראל וואס זיינען געוועזן אין מצרים גלייך ווי איינער שלאפט און הט זי אום געצויגן מיט אום געשטרעקטע ארום אפילו זייגעדיגע קינדר האבן געזעהן די שכינה און האבן געזאגט דם איז מיין גאט מיין שטארקר און מיין דער לויבענעש איז גאט הלכו זיי זיינען געגאנגען אין ים

וידום ר׳ חנינא

גָּשׁוּ לְיַם סוּף וְלַמָּוֶת אֲנוּשָׁה. דָם קאן מען זאגען אין מוסר, ווי דער מענטש גייט בעולם הזה (וואס ער איז געגליכען צום ים) דער נאך איז ער געווייטאקט צום טויט, דיא איינציגע טאכטער פון רבי חנינא, איז געשטארבען, דער פאטער האט קיין טרער ניט פערגאסען. זיין ווייב האט אים דר פאר פארוואורפע געמאכט, און הט צו אים געזאגט, האט מען דען א הון פון שטוב ארויס געטראגען וואס דיר קימערט גאר ניט, ער האט איר אבער געלאסען און מיט א צו בראכען הארץ געענטפערט, ווילסטו איך זאל וויינען ביז דיא אויגען ווערן בלינד, איז דער אומגליק פון אונזער טאכטער דיר ווייניג, דאס דו ווילסט נאך א צווייטען אונגליק אויף אונז ארויף ברענגען, מיר זאלען נאך בלינד אויך ווערין (מדרש ילקוט) אזוי איז געוועזן ביים הגאון הצדיק רבנו נתן אדלער ז״ל (דער רבי פון הגאון הצדיק חתם סופר) אז ביים אים איז געשטארבען איין בת יחידה, האט ער קיין טרער ניט געלאזען, ווען מען הט אים גערופען צו דער ספר תורה א עליה. האט איין טרער אן געהויבען צו גיסען, האט ער פארהאפט מיט דער האנט (חוט המשולש):

און דם וואסער איז געוועזן צו זיי ווי איין מויער ער הט זיי געפירט די מענטשין און בהמות אין די אפ גרונדען אזוי ווי אין טאל און די וואס האבן נאך געיאגט נאך זיי זיינען געצערנט געווארען פון גאט מיט גרים צארן ישראל האבן געזאגט ה׳ איש מלחמה גאט איז איין בעל מלחמה ויחזק פרעה הט געשטארקט זיך דם הארץ נאך יאגין די ישראל מיט גאר זיין חיל און זעקס הונדערט אום דר ווייטלטע רייט וועגין הט ער מיט זיך גענומען און גאט הט זיי געווארפען פייערדיגע פיילען און הט זיי פר טיליגט און דר שראקן און זיי זיינען פר זונקן געווארן אין ים סוף זממו די יועצים פון פרעה האבן זיך בעראטין טאמער וועלן די ישראל געמערט ווערן דרום האבן זיי געמאכט שווער זייער יאך אויף די ישראל איערע מוטוויליגע געראנקען איז פר קערט געווארן אויף זיי דען

וְדָן דִּינִי. חִלְּקוּ בִּגְדֵי יָם. פִּגְרֵי מְדָנַי. חוּקַּקְתַּנִי בְּבַת
נֶאְדָּרִי. יְמִינְךָ יְיָ: טְמָנוּ בְּנֶגֶף, בְּכוֹרֵי שׁוֹטְנֶיךָ. טוֹרְדוּ,
פַּעֲמֵי רוֹדְפֵי הֲמוֹנֶיךָ. טָבְעוּ בְלִבּוֹתֵי יָם, צוֹרְרֵי אֱמוּנֶיךָ.
טִמְאָהוּ קָמֶיךָ בַּהֲרוֹנֶךָ. וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ: יָרִיתָ בָּאֵשׁ
וְעָנָן, חִצֵּי רְשָׁפֶיךָ. יָרְדוּ, עַל מַחֲנוֹת צְבָא מְחָרְפֶיךָ. יַעַן
כִּי רְדָפוּ, אַחַר עַם מְצַפֶּיךָ. יַקְפָּאת תְּהוֹם כְּקֶרַח, וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ: כִּנֵּס כָּל עַמּוֹ, יָהִיר הֲסַר לֵב. כַּעְסוֹ הֵעִיר, לִרְדּוֹף
כַּדּוֹב אוֹרֵב. כְּחָפַר בּוֹר לִנְפּוֹל, בּוֹ חוֹיֵב. כִּלָּה לְהוֹרִישׁ
שׁוֹר וָשֶׂה. אָמַר אוֹיֵב: לִשְׁפּוֹט זֵדִים, לַמַּבּוּל יָשַׁבְתָּ.
לְאַדִּירֵי מַיִם, כְּדָגִים לְרֶשֶׁת, אָסַפְתָּ. לְלוֹחֲצֵי עַמְּךָ, מַכּוֹת
עַל מַכּוֹת הוֹסַפְתָּ. לְכַסּוֹתָם מֵי יַם סוּף. בְּרוּחֲךָ נָשַׁפְתָּ:
מוֹשָׁעֵי יַם סוּף, בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מְסַפְּרִים מַעֲשֶׂיךָ וְרֶנֶן
הִנְעִימוּךָ. מְנַשְּׂאִים כְּבוֹדֶךָ, בְּהִלּוּל רוֹמְמוּךָ. מְשַׁבְּחִים
לְשִׁמְךָ, וְנָמוּ. יְיָ מִי כָמוֹכָה: נֶאֱנָחוּ מֵעַבְדוּת, וְאוֹן הִטִּיתָ.
נְקָמָה לָבַשְׁתָּ, וְקִנְאָה עָטִיתָ. נוֹגְשֵׂימוֹ נִעַרְתָּ, וְכֻלָּם

בית ישראל

זיי האבן גיוואָרפען די קינדער פון ישראל אין וואסער דרום האבען די אפּ גרונדען פון ים זייא צו גידעקט חותם עס איז וואָרען גיחתמת בברית בין הבתרים צו טאָן איין נקמה אין די מצרים. גאָט האָט פאר דארבען מיינע באצווינגער אונ האָט גימשפט מיין משפט זיי זיינען וואָרען צו טיילט אין די אינדען פון דעם ים די פגרים פון מיינע קריגער טמנו זיי זיינען וואָרען פאר באָרגין מיט פלאג. די בכורים פון דיינע קריגער זיי זיינען פאר מישט גיוואָרען די טריט פון די נאך יאָגערס פון ישראל זיי זיינען פאר זונקען גיוואָרען אין מיטין ים די באליידיגער פון דיינע באגלייבטע ישראל אונ מיט דיין פיל הערשאפט זיינען אום גיקערט גיוואָרען דיינע פיינט מיט דיין גרים צאָרען ירית דו האסט גיוואָרפען מיט פייער אונ וואלקען דיינע פייערדיגע פיילין ירדו זיינען זיי גינידערט אוף די מחנות וואס האבען דיך גילעסטערט אונ מיט דעם ווינט פון דיינע נאז לעבער האסטו פאר גליווערט דעם ים ווי אייז כנס דער האפערדיגער פרעה האָט איין גיזאמילט גאר זיין פאלק זיין כעס האָט ער דער וועקט צו נאך יאָגען די ישראל ווי איין בער וואָס לויערט אוף איין בהמה אז ער האָט גיגראבין איין גרוב איז ער שולדיג גיוואָרען ער זעלבסט זאָל אריין פאלען אין איר. פרעה האָט גיזאָגט צו ירשען גאר דם גוטס פון ישראל אונ אָקסען אונ לעמליך. דו ביסט גיזעסין צו משפטין די מצרים גלייך ווי דעם דור המבול אונ האסט זיי איין גיזאמילט צו די שטארקע וואסער אזוי ווי די פיש צו דער נעץ צו די באצווינגער פון דיין פאלק האסטו גימערט איין מכה אוף דער אנדערע. דו האסט גיוויעט מיט דיין ווינט צו באדעקן זיי מיט דעם וואסער פון דעם ים מושעי די ישראל וואס זיינען גיהאלפען גיוואָרען אוף דעם ים האבען דיך גיפעדערט מיט גיזאנג זיי האבען דר ציילט דיינע מעשים מיט זיסע לוב זיי טוען דר הייבען אונ דר הייבען דיין כבוד מיט לוב זיי האבען גיגלויבט צו דיין נאמען אונ האבען גיזאגט גאָט ווער איז נאך אזוי ווי דו נאנחו אז זייא האבען גיזיפצט פון דר שווערר קנעכטשאפט האסטו גינייגט דיינע אויערן האסט זיך אן גקליידר

מִטְּמֵאָתָהּ. נִבְלַעְתֶּם לִבְלוֹעַ גֵּיא. יְמִינְךָ נָטִיתָ: סוֹבְלֵי עוֹל
כָּבֵד, לַחֲצָם רָאִיתָ. סְגוּרֵי כוּר בַּרְזֶל, מִתּוֹכָם הוֹצֵאתָ.
סוֹטְנֵימוֹ נִעַרְתָּ. וְלִתְהוֹם הֲדִיתָ. סְמוּכִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
בְּחַסְדְּךָ נָחִיתָ: עוֹרֵר סְעָרָה, בְּשַׁאֲגַת רְעָמִים. עוֹכֵר זֵדִים,
בְּמִשְׁבְּרֵי יַמִּים. עָרִיץ גֵּאִים, וְהִשְׁפִּיל רָמִים. עֲלִילוֹת, נִסֵּי
נוֹרְאוֹתֶיךָ. שָׁמְעוּ עַמִּים: פְּדוּיִם, כְּיָצְאוּ לְחֵרוּת, לְגוֹאֲלָם
הִלְּלוּ. פְּזוּרֵי כְנַעַן, רָגְזוּ וְחָלוּ. פַּאֲתֵי מוֹאָב, רָעֲדוּ וְהֻלְהָלוּ.
פַּחֲתֵי אַלּוּפֵי אֱדוֹם. אָז נִבְהָלוּ: צִיר הֵגֵן, לְהָגִיא, עוֹבְדֵי
גִלּוּלֵיהֶם. צִוְחוֹת פִּימוֹ לַהוֹם, כְּאַבְנֵי אֱלִילֵיהֶם. צֹאנְךָ
לְהַעֲבִיר, עַד גְּבוּלֵיהֶם. צוּקַת אֵימָתָה וָפַחַד. תִּפּוֹל
עֲלֵיהֶם: קְהִלּוֹת אִישׁ תָּם, בִּרְכַּת אָב תַּשְׂבִּיעֵמוֹ. קָמֶיךָ
תַּפִּיל, וּמִיָּדָם תּוֹשִׁיעֵמוֹ. קַבֵּץ פְּזוּרִים, וּבְמִרְעֶה טוֹב
תִּרְעֵמוֹ. קִרְיַת הַר נַחֲלָתֶךָ. תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ: רַהֲבַת
יָדַיִם גָּעַר וְהַרְעֵד. רִפּוּת יָדַיִם לְהַעֲבִיר בָּהּ, צוּר וָעֵד. רָז
הַמְּלוּכָה יְשׁוּרוּן לְהָעֵד. רֶנֶן וְשִׁירָה שׁוֹרְרוּ. יְיָ יִמְלוֹךְ,

---

בית ישראל

מיט נְקָמָה אונ מיט רֶעכְנוּנְג הָאסְטוּ זיך אַיין גיהילט זייעֶרע צווינְגֶער הָאסְטוּ אוּם גִישְׁטִירְצְט אין יַם אונ הָאסְט זיי אַלֶע אוּם גִיקֶערְט דוּ הָאסְט גִינֵייגְט דיין רֶעכְטֶע הַאנְט מיט אַיין שְׁבוּעָה צוּ דֶר עֶרְד אַז זי זָאל נִיט גִישְׁטְרָאפְט װערֶן אַז זי װעט זיי צוּ נֶעמֶן הָט זיא אַיין גִישְׁלוּנְגֶען אירֶע נְבֵלוֹת סוֹבְלֵי דִי יִשְׂרָאֵל װָס הָאבֶּן גִיליטֶן אַיין שְׁװֶערֶן עוֹל הָאסְטוּ גִיזֶעהֶן זייעֶר בַּאצְװִינְגֶעניש דוּ הָאסְט זיי אוּם גִיצוֹגֶן אַזוֹ װִי פוּן אַיין אַייזֶערְנֶע טֶעסְט זייעֶרע קְרִיגֶער הָאסְטוּ אוּם גִישְׁטִירְצְט אונ הָאסְט זיי אין יַם אַרַיין גִישְׁטוּסִין אונ די יִשְׂרָאֵל װָס זַיינֶען זיך סוֹמֵךְ אוֹיף דַיין הֵיילִיגֶען נָאמֶען הָאסְטוּ זיי גִיפִירְט מיט דַיין גְנָאד עוֹרֵר גָאט װָאס עֶר דֶר װֶעקְט אַיין שְׁטוּרֶעם װִינְד מיט דֶעם שְׁטוּרֶעם פוּן דוּנֶערִין הָט עֶר בַּאטְרִיבְּט די מוּטְװִילִיגֶע מִצְרִים אין בְּרֶעכֶעניש פוּן דֶעם יַם עֶר הָט צוּ בְּרָאכֶען די הָאפֶערְדִיגֶע אונ הָט נִידֶערִיג גִימַאכְט די הוֹכֶע די װֶערְק פוּן דַיינֶע פָארְכְטִיגֶע נִסִים הָאבֶּן די פֶעלְקֶער גִיהֶערְט פְּדוּיִם אַז די אוֹיס גִילֵייזְטֶע יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אַרוֹיס גִינַאנְגֶען פְרַיי הָאבֶּן זיי גִילוֹבְּט צוּ גָאט זייעֶר אוֹיס לֵייזֶר. די װָס זַיינֶען גִיװֶעזֶן פַר שְׁפְּרֵייט אין כְּנַעַן הָאבֶּען גִיצִיטֶערְט די הַארֶן פוּן מוֹאָב הָאבֶּן זיך גִישְׁרָאקֶן דֶערְנֶסְטְמָאל זַיינֶען װָארֶן דֶר שְׁרָאקֶן די הַארֶען פוּן אֱדוֹם צִיר דֶר שָׁלִיחַ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָט גִיבֶּעטֶן צוּ פַר װָאגְלֶען די װָאס הָאבֶּן גִידִינְט אָפּ גֶעטֶר דָס גִישְׁרַיי פוּן זייעֶר מוֹל צוּ מַאכֶן שְׁטַייגֶען אַזוֹ װִי שְׁטֵיינֶערְדִיגֶע אָפּ גֶעטֶער בִּיז דַיינֶע שָׁאף זַיינֶען אִיבֶּר גִיפָארֶן זייעֶר גְבוּל דוּ הָאסְט אוֹיף זיי גִימַאכְט פַאלֶן אַנְגְסְט אונ פָארְכְט קְהִלּוֹת דָאס אַיין זַאמְלוּנְג פוּן יַעֲקֹב זָאלְסְטוּ זַאט מַאכֶן מיט דֶר בְּרָכָה פוּן אַבְרָהָם. זייעֶרע שׂוֹנְאִים זָאלְסְט מַאכֶן פַאלֶען אונ פוּן זייעֶרע הֶענְט זָאלְסְטוּ זיי הֶעלְפֶען זַאמִיל אַיין די פַר שְׁפְּרֵייטֶע אונ אוֹיף אַגוּטֶר פַאשֶׁע זָאלְסְטוּ זיי פַאשִׁין דוּ זָאלְסְט זיי בְּרֵיינְגֶען אונ פְלַאנְצֶען אין דֶר שְׁטָאט פוּן דַיין בַּארְג רַהֲבַת אוֹיף װַייט גְרֵייפֶענְדִיגֶע הֶענְט הָאסְטוּ אָן גִישְׁרִיעֶן אונ הָאסְט זיי גִימַאכְט צִיטֶערֶען גָאט הָט צוּ גִיזָאגְט צוּ אִיבֶּר פִירֶען קַיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל די יִשְׂרָאֵל װָס הָאבֶּן שְׁלַאפֶע הֶענְט אונ

לְעוֹלָם וָעֶד: שָׁאַג אֵל כְּאַרְיֵה, וְחָשַׂף זְרוֹעוֹ. שִׁפְעַת יַם סוּף חָרַב, וְהִבְקִיעוֹ. שִׁדְּפוֹ בְּרוּחַ קָדִים, וְהִכְרִיעוֹ. שֶׁבַּיָּם, רִכְבּוֹ וְחֵילוֹ. כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה: תּוֹקֶף בֵּית יַעֲקֹב אַדֶּרֶת עֻטָּם. תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁם, וַעֲטֶרֶת עֲדָיָם. תּוֹפְפוּ בִּמְחוֹלוֹת, כְּיָצְאוּ מִן הַיָּם. תְּעוּדָה שִׁירָה נָמָה, וַתִּקַּח מִרְיָם:

כשחל בחול

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ, וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ. כֻּלָּם, בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ, הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ, מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ, גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין

כשחל בשבת

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ, אֵין קָדוֹשׁ, כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה, יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל, הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם, דַּלְתוֹת, שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה, מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה, מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וּלְיוֹשְׁבָיו, שֶׁבָּרָא, בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ, מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ, הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ. מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא. מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ, וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ, מַלְכֵּנוּ, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ, גּוֹאֲלֵנוּ, לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ, מוֹשִׁיעֵנוּ, לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל, אָדוֹן, עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ, בְּפִי, כָּל נְשָׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ, מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה, סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה, עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד, עַל הַמֶּרְכָּבָה. זְכוּת וּמִישׁוֹר, לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים, לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם, בְּדַעַת, בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל. כֹּחַ וּגְבוּרָה, נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים, בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו, וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם, בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם, וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה, רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד, נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה, לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ, כָּל צְבָא

בית ישראל

זֵיי הָאבֶּן גִיזוּנְגֶען אוּנ הָאבֶּן גִיזָאגְט ה׳ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָאט וֶועט קֶינִיגֶען צוּ אֵייבִּיג. שָׁאַג גָאט הָאט גִישְׁרִיעֶן וִוי אַלֵייבּ אוּנ הָט אַנְפְּלֶעקְט זַיין שְׁטַארְקֵייט דֶעם יַם הָט עֶר גִימַאכְט טְרוּקִין אוּנ הָט אִים גִישְׁפָּאלְטֶן עֶר הָאט אִים צוּ קְלַאפְּט מִיט אַמִזְרָח ווִינְט עֶר הָאט זִיךְ אוּם גִיקֶערְט אוּנ הָט צוּ גִידֶעקְט פַּרְעֹה מִיט זַיין חַיִל ווִי עֶס שְׁטֵייט כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה דֶען דִי פֶּערְד פוּן פַּרְעֹה זַיינֶען גִיקוּמֶען אִין יַם תּוֹקֶף דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט טוּט אַיין הִילֶען מִיט שְׁטַארְקֵייט דֶם הוֹיז גִיזִינְד פוּן יַעֲקֹב עֶר אִיז דָאס שֵׁיינְקֵייט פוּן זֵייעֶר קָאפּ אוּנ אַקְרוֹן פוּן זֵייעֶר צִירוּנְג. זֵיי הָאבֶּן גִיפּוֹקְט אוּנ גִיטַאנְצְט אַז זֵיי זַיינֶען אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן דֶעם יַם. מִרְיָם הָאט עֵדוּת גִיזָאגְט מִיט גִיזַאנְג אוּנ הָאט גִינוּמֶען דֶעם פּוֹיק אִין אִירֶע הֶענְט:

מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ: לָאֵל, אֲשֶׁר שָׁבַת, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה, וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תִּפְאֶרֶת עָטָה, לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח, שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ, שָׁבַת אֵל, מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת, לַיְיָ. לְפִיכָךְ, יְפָאֲרוּ. וִיבָרְכוּ, לָאֵל, כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל, מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ, יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל

וּפָעַל, זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב, יָצַר כָּבוֹד, לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן, סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו, קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל

שֶׁבַח, מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר, שֶׁעָשִׂיתָ, יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ, מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ, בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ, לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים, בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה, יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, רְצוֹן קוֹנָם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים, אֶת פִּיהֶם, בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים, וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים, וּמַמְלִיכִים:

אֶת שֵׁם, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת, זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה, וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד, עוֹנִים וְאוֹמְרִים, בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ:

שם המחבר משה בריבי יצחק

אופן מְחוֹלֶלֶת, מְהֻלֶּלֶת. נֶאְדָּרִי עַל מוּקְדָם: שַׁלְהֶבֶת, מְהַבְהֶבֶת. מַחֲצֶבֶת כְּמוֹ נֶאְדָּם: הֲמוֹן עָפִים, מִתְרוֹפְפִים, מְכַחַת בְּמַעֲמָדָם: רוֹם טִפְחָה, וְאַף בְּשִׂיחָה, נוֹטֵיהֶם וְתַפְקִידָם: תִּמְצָא שְׁנוֹא, טִבְעָה נוֹא. בְּעֵת רָפְתָה יָדָם: בְּאֵימָה, צְבָא רוֹמָה, מְשַׁלְּשִׁים קְדֻשָּׁה בְּמַעֲמָדָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: עתה מספר ענין הקדושה וּמִתְחַדְּשִׁים. וּמִתְאַשְּׁשִׁים. שׂוֹרְפִים כָּל בְּלַפִּידָם: בִּרְעָדוֹת. וּבִקְדוֹת. מִשְׁתַּחֲוִים לְצוּר הוֹדָם: רוֹמְמוּת אֵל, יִשְׂרָאֵל, מַעֲרִיבִים בְּסִלּוּדָם: יוֹם שִׁירָה. וְלֵיל זִמְרָה. בְּגִילָה וּבְכָל מְאוֹדָם: יודו צְבָאוֹת הֲדוֹם. לְצַח וְאָדוֹם. יַעֲלִיצוּ נִפְלָאִים: חֵקֶר אֵין. סְאוֹן סוֹאֵן. וְגַם מַעֲשָׂיו נוֹרָאִים: קָרוֹב הוּא. לְקוֹרְאֵהוּ. וּמוֹשִׁיעַ לְנִדְכָּאִים: תּוֹעֵי הָמוֹן. בִּישִׁימוֹן. עִיר מוֹשָׁב, לֹא מוֹצְאִים: יוֹם שִׁירָה. וְלֵיל זִמְרָה. בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם: יודו יָמִין וּשְׂמֹאל. לְהַלְאָה מוּל. צַד הוֹלְכִים וּבָאִים: לֹא יָדְעוּ. מַה יִּרְעוּ. וּרְעֵבִים וְגַם צְמֵאִים: וּבְחָזְקָה. מִמְּצוּקָה.

קָרְאוּ לְשׁוֹנָא גֵּאִים: וּבִמְהֵרָה. הֶעֱתִירָה. נִתְקַבְּלָה פְּרוֹס דָּאִים:
הִשְׂבִּיעָם. כֹּל יְנָעָם. חֵילָךְ יְסַפְּרוּ בְּעוֹדָם: יודו והחיות

בק"ק אומרים זה:

לְבַעַל הַתִּפְאֶרֶת. מְתַקֵּן רוּם בְּזֶרֶת. מַעֲצִימִים אַדֶּרֶת. מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. נוֹתְנִים לוֹ לְתִשְׁחוֹרֶת. כַּהֲלָכָה וּמְסוֹרֶת. וַאֲנִי שְׁחַרְחוֹרֶת. תְּהִלָּה בְּפִי סוֹדֶרֶת: לְנִקְרָא רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֶלֶךְ אַדִּירִירוֹן. מַבִּיעִים סֶלֶד וָרוֹן. בְּיוֹשֶׁר וְכִשְׁרוֹן. וְאִתָּם מִטַּטְרוֹן. פִּסְקוֹן אִטְמוֹן. סִגְרוֹן. וַאֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. מִשְׁתַּחֲוָה פְּנֵי הָאָרוֹן: לְיָהּ, חוֹצֵב לֶהָבָה. נַעֲרָץ, בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה. וְעוֹדֵי מֶרְכָּבָה. וְקַדִּישֵׁי שַׁלְהֶבָה. מִתְגַּבְּרִים לְהַקְשִׁיבָה. קְדֻשָּׁה כְּאַחַת חֲטִיבָה. וַאֲנִי חוֹלַת אַהֲבָה, בְּבַקָּשָׁה עֲרֵבָה: לְמַפְלִיא פְלָאוֹת. אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת. כִּתִּים וְחַיָּלוֹת. בְּחַדְרֵי הֵיכָלוֹת. רוֹעֲשִׁים בְּקוֹלוֹת. נוֹעָדִים בְּמַקְהֵלוֹת. וַאֲנִי חוֹמָה, וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת. תִּשְׁבָּחוֹת וּתְהִלּוֹת: לְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ. וְקַיָּם בִּשְׁבוּעָתוֹ. חַשְׁמַלֵּי שֵׁירוּתוֹ. מִתְבַּהֲלִים מִשְּׂאֵתוֹ. מִתְנַטְּלִים מֵאֵימָתוֹ. וּמַגִּידִים אֱלוּהוֹ. וַאֲנִי לְדוֹדִי, וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

בית ישראל

לְבַעַל הַתִּפְאֶרֶת צוּ גָאט וָוָאס עֶר אִיז אַהַאר פוּן שֵׁיינְקַייט אוּנ הָט בַּאשַׁאפֶן דִי וֶועלְט מִיט זַיינֶע פִינְגֶר טוּעֶן אִים שְׁטַארְק לוֹבֶּן דִי מַלְאָכִים נוֹתְנִים זֵיי זַיינֶן בַּאוִוילִיגְט צוּ זַיין הֶערְשַׁאפְט וִוי מִיר הָאבֶּן אַקַבָּלָה פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אָבֶּר אִיךְ בִּין שְׁוַוארְץ פוּן עֲבֵירוֹת זַיין לוֹבּ אִיז אִין מַיין מוֹיל מְסוּדָר לְנִקְרָא צוּ גָאט וָוָאס עֶר אִיז גִישְׁטַארְקְט מִיט לוֹבּ אוּנ עֶר אִיז דֶר עֶרְשְׁטֶער אוּנ דֶר הִינְטֶערְשְׁטֶער רֵייְדְן זֵיי מִיט פְרֵייד אַיין גִיזַאנְג צוּ רֶעכְט פַארְטִיגֶע צַייט אוּנ מִיט זֵיי אִיז דֶער מַלְאָךְ מְט"ט אוּנ דִי מַלְאָכִים וָוָאס מַאכֶן פַר שְׁלִיסִין דֶעם צָארְן עֶס זָאל אוֹף זֵיי נִיט קוּמֶען. אוּנ אִיךְ יִשְׂרָאֵל וָוָאס מִיר זַיינֶען גִיגְלִיכֶן צוּ אַיין רוֹז טוּ אִיךְ מִיךְ בּוּקֶן קֶעגֶען אָרוֹן קוֹדֶשׁ לְיָהּ חוֹצֵב צוּ גָאט וָוָאס עֶר הוֹעֶט פְלַאם עֶר אִיז שְׁטַארְק גִילוֹבְּט מִיט דֶר עֵצָה פוּן פִיל מַלְאָכִים דִי הֵיילִיגֶע אוּנ פְלַאמֶענְדִיגֶע מַלְאָכִים וָוָאס זַיינֶען בַּיי דֶר מֶרְכָּבָה שְׁטַארְקֶן זִיךְ צוּ פַר נֶעמֶן אִין אֵיינֶעם דִי הֵיילִגֶע לוֹבּ אוּנ אִיךְ יִשְׂרָאֵל וואס אִיךְ בִּין קְרַאנְק פוּן לִיבְּשַׁאפְט פוּן גָאט מִיט אַזִים גִיבֶּעט בֶּעט אִיךְ לְמַפְלִיא צוּ דֶעם הַאר פוּן אַלֶע וָוָאס מַאכְט גְרוֹס וואוּנְדֶר. פִיל כִּתּוֹת מַלְאָכִים אִין חֲדָרִים אוּנ אִין הֵיכָלוֹת זֵיי זַאמְלֶן זִיךְ אַיין מִיט אַקוֹל אוּנ רַעַשׁ אוּנ אִיךְ יִשְׂרָאֵל וָוָאס אִיךְ בִּין שְׁטַארְק וִוי אַיין מוֹיעֶר אִין דֶער אֱמוּנָה פוּן הקב"ה אוּנ מַיינֶע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וואס זַיינֶען שְׁטַארְק וִוי אַטוּרֶעם תִּשְׁבָּחוֹת גִיבֶּען לוֹבּ צוּ הקב"ה וָוָאס עֶר אִיז בַּאגְלוֹבְּט מִיט זַיין זִיכֶערְהֵייט אוּנ הַאלְט זַיין שְׁבוּעָה חַשְׁמַלֵּי דִי מַלְאָכִים וָוָאס דִינֶען אִים זֵיי שְׁרֶעקֶען זִיךְ פַר זַיין שְׁטַארְקֵייט אוּנ וֶוערֶען אוֹף גִיהֵייבֶּען פוּן זַיין פָארְכְט אוּנ זָאגִין זַיין גֶעטְלִיכְקֵייט אוּנ אִיךְ בִּין צוּ מַיין פְרַיינְט אוּנ צוּ מִיר טוּט עֶר גִילוּסְטֶען דְרוּם זָאגֶען מִיר אַלֶע טָאג בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרוֹנּוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ, פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב. לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ, אֵל, חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ, וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי, הוּא לְבַדּוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ, בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר, לְעֹשֵׂה, אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ, עַל צִיּוֹן, תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ, מְהֵרָה לְאוֹרוֹ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה, וִיתֵרָה, חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ, מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן, תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ, הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמוֹעַ, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, אֶת כָּל, דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ, לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה, שְׁמֶךָ. וְלֹא נֵבוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא, בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה, בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ, קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי, אֵל, פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת, אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ, מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְיַחֶדְךָ, בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר, בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ, שֵׁם, כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ

ליקוטי יקרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. דער תרגום יונתן שרייבט ווי עס איז געקומען די צייט דאס אונזער פאטער יעקב זאל אוועק גיין פון דער וועלט. האט ער צו נויף גירופען זיינע צוועלף שבטים אונ האט זיי גיהייסען זאלען זיך שטעלען ארום זיין בעט אונ האט צו זיי אזוי גיזאגט מאכט דינט ג"ט צו דער עבודה זרה וואס תרח דר פאטער פון מיין זיידע אברהם האט גידינט אדער צו דער עבודה זרה וואס לבן אייער מוטרס פאטער האט גידינט. אדער איר דינט צו דעם גאט פון יעקב וואס ווערט אן גערופען ישראל. האבען אלע צוועלף שבטים גיענטפערט צו זייער פאטער יעקב אונ האבען אים אזוי גיזאגט (שְׁמַע יִשְׂרָאֵל) הער אוס אונזער פאטער ישראל דיין גאט איז אונזער גאט אונ ער איז איין איינציגער גאט. האט יעקב גיענטפערט (בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד) עס זאל זיין נאמען זיין גילויבט אויף אייביג.

הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב, וְחָבִיב, וְנֶחְמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב, וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ

לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם, מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר, הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ, לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים, וְנֶחֱמָדִים, לָעַד, וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, עַל אֲבוֹתֵינוּ, וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ, וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת, זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים, וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דָּבָר טוֹב, וְקַיָּם, לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה, חֹק, וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ, מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ, צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ, מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים, זוּלָתֶךָ:

אִוִּי פַּתְרוֹס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין, לְהָדֵשׁ. בִּמְלֹאות סִפְקוֹ, שְׁאוֹנוֹ מוֹד בְּגוֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ, בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ, הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ: גָּזוּ בְעִזִּים, צִבְאוֹת יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה, כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקֵימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה, לְהִתְאֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הֵן עַל הַבְּאֵר, שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוּת. בְּהַשְׁקָת הָרִים, אֶת וָהֵב לַחֲזוּת. וּבְסֵפֶר מִלְחֲמוֹת, רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת. אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל, אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת: זוֹהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים, דּוֹדִי וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תָּמִים, תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר, שִׁירַת מִזְמוֹרִי. אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיְיָ, בְּיוֹם תֵּת יְיָ, אֶת הָאֱמֹרִי: טָפְשׁוּ חָנֵף מַלְכּוּ מִמּוֹקְשֵׁי עָם, וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל, וְצִוָּה לְהוֹשִׁיעָם. יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת, לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם. וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה, וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם: כְּלָל וְהוּקַם עָל, בִּמְלָכִים לְהִתְאַשְּׁרָה. זְמִרוֹת הַנְּעִים, וְהָלַךְ אוֹרַח יְשָׁרָה. לְעֵת זִקְנָתוֹ, הוֹסִיף שֶׁבַח, לְשׁוֹרְרָה. וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְיָ, אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה: מֶסֶר הָאָב לִבְנוֹ, צָרְכֵי בִּנְיַן לְהַזְבִּיד. לִמְצוֹא מָקוֹם, נַפְשׁוֹ בְּנֵדֶר הֶעֱבִיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, כִּי, בְּמַשָּׂאוֹ הִכְבִּיד. מִזְמוֹר שִׁיר, חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: שְׂמָחוֹת רִבּוּ, וְהוּגַה, כָּל מַאֲפֵל. בִּיסוֹד הַבַּיִת, נִבְצָר בּוֹחַן וָעֹפֶל. עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב, וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל. אָז אָמַר שְׁלֹמֹה, יְיָ אָמַר.

חכמת שלמה

אָז אָמַר שְׁלֹמֹה ה' אָמַר לִשְׁכּוֹן בָּעֲרָפֶל. וָוען שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָאט גִיוָואלְט בּוֹיען דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הָאט עֶר גֶעשִׁיקְט צוּ פַּרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם, נָאךְ קוּנְסְטְלֶערְס וָואס הָאבֶּען גִיעֶנְדִיגְט דֶעם אוּנִיוֶוערְזִיטֶעט אִין עֶגִיפְּטֶען, הָאט פַּרְעֹה צוּזַאמֶענְגֶערוּפֶען אַלֶע שְׁטֶערְנְזֶעהֶר, הָאבֶּען זֵיי אוֹיס גֶעקְלִיבֶּען דִיא אַלֶע וָואס דַארְפֶען דָאס יָאר שְׁטַארְבֶּען אוּנ הָאט זֵיי גֶעשִׁיקְט צוּ שְׁלֹמֹה'ן, כְּדֵי מֶען זָאל זָאגֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט אַז עֶס אִיז אַמֵּגֵפָה בַּייא שְׁלֹמֹה'ן, וִוי זֵיי זֶענֶען גֶעקוּמֶען אִיז שְׁלֹמֹה גֶעפָארֶען צוּם פֶּארְד הָאט עֶר זֵיי בֶּעמֶערְקְט אַז זֵיי דַארְפֶען שְׁטַארְבֶּען הָאט עֶר פֶערְזָאגְט דִיא קְנֶעכְט מֶען זָאל בְּרֶענְגֶען תַּכְרִיכִים, הָט מֶען גֶעבְּרַאכְט, אִין אָן גֶעטָאן אַלֶעמֶען תַּכְרִיכִים אוּנ. הָאט גֶעשְׁרִיבֶּען צוּ פַּרְעֹה'ן, הֶחָסֵר תַּכְרִיכִים בְּמִצְרַיִם? פֶעלְט דֶען תַּכְרִיכִים אִין מִצְרַיִם? וָואס דוּ וִוילְסְט זֵיי גֶעשִׁיקְט אַהֶער (מדרש קהלת):

לִשְׁכּוֹן בָּעֲרָפֶל: פָּגְרוּ שֵׂעִיר, וְעַמּוֹן וּמוֹאָב, חֵיל מָדָנַי. בְּמַעֲלַת הַצַּיִץ, רְאוֹת יְשׁוּעַת יְיָ. צוֹרְבוּ לְמַשְׁחִית, אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינָי. נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה, כִּי שָׁם, בֵּרְכוּ אֶת יְיָ: קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע, שְׁמַעְנוּ, בְּמֶרֶץ. וְהָעֲשִׂירִית, עוֹד נִשְׁמַע, מִכְּנַף הָאָרֶץ. רָנּוּ שָׁמַיִם, וְהָרִיעוּ, תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירוּ לַייָ, שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ, בִּקְצֵה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה, לְשׁוֹן שִׁירָה מְיוּסָדִים. כִּי תְשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה, לָבוֹא צָרוֹת וּמִסְפְּדִים. תּוֹקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן, כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים. שִׁירוּ לַייָ, שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: חזן שִׁעְבּוּד גָּלֻיּוֹת עָקַר וְנִסִּים מְרֻבִּים. בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם, יִשְׂמְחוּ, אִיִּים רַבִּים. יְצִיאַת חִנָּם, קְרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חַזֵּק קַרְשָׁתְךָ, כְּעַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ, אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ, לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם, מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ, עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ, שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ, יָשִׂים, עַל לִבּוֹ: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, אָדוֹן, לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר, לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת, אַתָּה הוּא, רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא, אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ, אֵין לָנוּ, מֶלֶךְ, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים, פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם, הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף, בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים, טִבַּעְתָּ, וִידִידִים, הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם, צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת, שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים, זְמִרוֹת, שִׁירוֹת, וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, לַמֶּלֶךְ, אֵל חַי, וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ, בְּעֵת, שַׁוְּעָם, אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא, וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים, יְיָ, מִי כָּמֹכָה, נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְּחוּ גְאוּלִים, לְשִׁמְךָ. עַל שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ, וְהִמְלִיכוּ, וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה, בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ, יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת, שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ, עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמָגֵן: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר, לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים, אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים, בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ, לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי, דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ, מֵמִית, וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה, לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים, בְּכָל יוֹם, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ. מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ. בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה, וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר, זִכְרוֹנֵנוּ, וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן, מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן, יְרוּשָׁלַיִם, עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן, כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה, וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ, עֵינֵינוּ, כִּי, אֵל, מֶלֶךְ, חַנּוּן וְרַחוּם, אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.

(לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ. לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ

בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא, לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ. וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

תפלה לשליח ציבור בקול

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא. אֵל

עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל, חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר, חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן:

מִסּוֹד חֲכָמִים, וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי, בְּשִׁיר וּרְנָנִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

וָוען אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח גִיפַאלְט אום שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָא יוֹצֵר פון שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח (אֹהֲלֶיךָ):

מיוסד ע"פ א"ב

אֵימַת נוֹרְאוֹתֶיךָ, בְּשָׂדֵה צוֹעַן כְּהִשְׁלַחְתָּ. בַּעַר כְּסִילָן, בְּצִיר אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ. גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי, בְּמַסּוֹת לָקַחְתָּ. דְּבָרֶיךָ לְהָקִים, כְּמוֹ לְאָב הִבְטַחְתָּ: הֶעִיז יָהִיר, וְגָאֵץ מוּל שְׁלוּחֶךָ. וְגַם, מִי יְיָ, אֲשֶׁר שְׁלָחֶךָ. זַעַם וְעֶבְרָה, בּוֹ, בְּאַף בְּשַׁלְּחֶךָ. חָזַר בְּעַל כָּרְחוֹ, עֲשׂוֹת מִשְׁלָחֶךָ: טָפַשׁ לִבּוֹ וְנִבְעַר, אַחֲרֵי זֹאת. יָעַץ רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ, לָבוֹז בִּזּוֹת. כְּלֵי קְרָב נָשָׂא, וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת. לְהָשִׁיב לַעֲבָדוֹת, אוֹם נָאוָה בַחֲרוּזוֹת: מוֹעֵד שְׁלֹשֶׁת יָמִים, חִכָּה לַחֲזוֹר. נֶהְפַּךְ לִבּוֹ, בְּלֹא אָבוֹ הֲזוֹר. סְפוּנֵי גְנָזָיו, פִּנָּה לְחֵילוֹתָיו לִבְזוֹר. עֲבוּר, בְּכָל לֵב, אוֹתוֹ לַעֲזוֹר. פָּרְשַׁת דְּרָכִים,

בית ישראל

אֵימַת נוֹרְאוֹתֶיךָ דַיינֶע פְאַרְכְטִיגֶע נִסִים אַז דוּ הָאסְט גִישִׁיקְט אוֹיף דִי מִצְרַיִם דֶר נַאר פַּרְעֹה הָט גִיצֶערִינְט אוֹיף דַיין שָׁלִיחַ משֶׁה וָוס דוּ הָאסְט אִים גִישִׁיקְט. דָס פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ אַרוֹיס גִינוּמֶען פוּן דֶעם פָאלְק מִצְרַיִם מִיט צֵייכֶן דוּ זָאלְסְט מְקַיֵים זַיין דַיינֶע רֵייד וָוס דוּ הָאסְט צוּ גִיזָאגְט צוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ הֶעִיז דֶר הָאפֶערְדִיגֶער פַּרְעֹה הָט מֵעִיז גִיוֶועזְן אַנְטְקֶעגְן דַיינֶע שְׁלוּחִים משֶׁה אוּנ אַהֲרֹן אוּנ הָט גִיזָאגְט וֶוער אִיז גָאט וָוס הָט דִיךְ גִישִׁיקְט אוּנ אַז דוּ הָאסְט אוֹיף אִים גִישִׁיקְט גְרִים צָארְן הָט עֶר גֶעמוּזְט חֲרָטָה הָאבְּן אוּנ טָאן דַיין שְׁלִיחוּת טָפַשׁ נָאךְ דֶעם אִיז זַיין הַארְץ פַר נַארִישְׁט גִיוָוארְן עֶר הָט גִיטְרַאכְט נָאךְ זַיי נָאךְ צוּ יָאגְן אוּנ צוּ רוֹיבְּן זַיי וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת עֶר הָט מִיט זִיךְ גִיטְרָאגְען כְּלֵי זַיִן אוּנ שַׁארְפֶע שְׁוֶוערְדֶען אוּם צוּ קֶערֶן דָס פָאלְק וָוס זֶענֶען שֵׁיין וִוי פֶּערִיל צוּ זַיין קְנֶעכְטְשַׁאפְט מוֹעֵד עֶר הָט גִיוַוארְט דְרַייא טֶעג טָאמֶער וֶועלִין זַיי זִיךְ אוּם קֶערֶן נֶהְפַּךְ אוּנ אַז זַיי הָאבְּן זִיךְ נִיט גִיוָואלְט אוּם קֶערֶן אִיז זַיין הַארְץ פַר קֶערְט גִיוָוארְן. זַיינֶע פַר בָּארְגֶענֶע אוֹצְרוֹת הָט עֶר אוֹיס גִירָאמְט אוּנ הָט צוּ טֵיילְט צוּ זַיין חַיִל כְּדֵי זַיי זָאלְן אִים הֶעלְפְן מִיטְן גַאנְצְן הַארְצְן פָּרָשַׁת אַז דִי יִשְׂרָאֵל זֶענֶען גִיקוּמֶן אוֹיף דֶעם וֶועג וָוס צוּ טֵיילְט זִיךְ הָט זַיי גָאט גֶעפִירְט אִין דֶר זַייט פוּן פְּלִשְׁתִּים זַיי זָאלְן נִיט זֶעהְן דִי גְרִינְגֶע אוּנ דִי גְרוֹיסֶע

כְּנַגַע עַם מְשֻׁלָּח. צְדוּדִם. מֵאוֹרַח פְּלֶשֶׁת. טוֹב וְסַלָּח: חזן קַלְגַּסִּים מֵרְאוֹת. עַצְמוּת זֶבֶד וְשׁוּתֶלַת. רִחֲקָם מִדֶּרֶךְ. אוֹתָם צָר בְּשַׁלַּח:

עֲבָדוֹ שִׁלַּח. לְהוֹצִיא עַמּוֹ. בְּשָׂשׂוֹן. שׁוֹדְדֵיהֶם. שָׁת בָּם. מַכַּת אָסוֹן: חזן תָּמִים זָכַר מְנֻסֶּה. וְנִמְצָא חָסוֹן. תּוֹלְדוֹתָיו לְהָגֵן. נַחֲלַת אָב לַחֲסוֹן: בָּרוּךְ. אַתָּה. יְיָ. מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר. לְעוֹלָם. אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים. אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים. בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים. בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ. לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ. בַּעַל גְּבוּרוֹת. וּמִי. דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ. מֵמִית. וּמְחַיֶּה. וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

תַּחְבּוּלוֹת עָשׁ. רַב עֵצָה וּגְבוּרָה. שׁוֹכְנֵי חֶלֶד. לְלַמֵּד חָכְמָה מִגְּבוּרָה. רֶסֶן מַתְעֶה. הִרְסִין שַׂר הַבִּירָה. קְהָלָיו לְהַקְהִיל. לִרְדּוֹף יָפָה וּבָרָה: צָלוּל כְּהָבוּ. מַשְׁלִיכֵי יְאוֹר זְכָרִים. פּוֹרֵעַ פִּרְשָׁם. סוֹף הֱיוֹת סְכוּרִים. עֵצוֹת מֵרָחוֹק. אֹמֶן לְעַם נִכְּרִים. שִׂיחַ אֲשֶׁר שָׁת. לְשׁוֹרֶשׁ בְּכוּרִים: נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן. עֵצָה נִבְעָרָה. מִצְעֲדֵי זֹאת שָׁגֶת. לַהֲפִיצָהּ בִּסְעָרָה. לוּלֵי אֵל. שֶׁהוֹצִיא חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ. כָּרְתוּ יַעְרָהּ. וּבָעֲרוּ בָהּ הַבְעָרָה: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שָׂחַק. וְהִלְעִיג לָמוֹ. טִכְסִים גְּיָסָיו. כְּגוֹיָסוּ. לָצֵאת עָלֵימוֹ. חָז. כִּי בָא. יוֹם גְּמוּלֵימוֹ. זֹאת תַּחַת זֹאת.

בית ישראל

פְּלִשְׁתִּים אונ די בֵּיינֶר פון זֶבֶד וְשׁוּתֶלַח דְרום הָט עֶר זֵיי דֶר וַוייטֶערְט פוּן דֶעם וֶועג אַז דֶער בַּאלֵיידִיגֶער הָט זֵיי אַוֶועק גֶעשִׁיקְט עַבְדוֹ עֶר הָט גֶעשִׁיקְט זַיין קְנֶעכְט משֶׁה רַבֵּינוּ עֶר זָאל אוֹיס צִיהֶען זַיין פָאלְק מִיט פְרֵייד אונ ־זֵייעֶרֶע רוֹיבֶּערְס הָט עֶר גִישְׁלָאגֶען מִיט מַכּוֹת. גָאט הָט גִידֶענְקְט דֶעם זְכוּת פון אַבְרָהָם וָוָס עֶר הָט אִים גִיפְּרוּבְּט אונ עֶר אִיז שְׁטַארְק בַּאשְׁטַאנֶען זַיינֶע קִינְדֶער צו בַּאשִׁיצֶען אונ צו מַאכֶען זֵיי יַרְשֶׁנֶן דִי אַרְבּ פון זֵייעֶר פָאטֶער יַעֲקֹב:

תַּחְבּוּלוֹת עָשׁ גָאט הָט גִיטָאן פִיל עֵצוֹת אונ שְׁטַארְקַייט צו לֶערְנֶען דִי וָוָס רוּעֶן אוֹיף דֶר וֶועלְט אַז חָכְמָה אִיז בֶּעסֶר פון גְבוּרָה מִיט אֵיין פַר אִירְטֶען צוֹים הָט גָאט פַר צָאמְט דִי מִצְרַיִם צו אֵיין זַאמְלֶן זַיין חַיִל אונ נָאךְ צו יָאגֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוָס זֶענֶען שֵׁיין אונ לוֹיטֶער צָלוּל וַוייל זֵיי הָאבֶּן אַרַיין גִיוָוארְפֶן אִין טַייךְ דִי זְכָרִים זֶענֶען זֵיי אַיין גִיזוּנְקֶען גִיוָוארֶן אִין יַם עֶר הָט זֵיי גִיצָאלְט זֵייעֶר וָואג זֵיי זָאלֶן זַיין פַר שְׁטָאפְּט אִין יַם סוּף עֵצוֹת דִי עֵצוֹת וָוָס גָאט הָט לַאנְג גִיהַאלְטֶען מִיט אַבְרָהָם הָט עֶר אָן גִיבְּרֵייט צוּם פָאלְק וָוָס אִיז פַר פְרֶעמְד גִיוָוארֶן אִין מִצְרַיִם שִׂיחַ דִי רֵייד וָוָס גָאט הָט גִירֶעט צו אַבְרָהָם וָוָס עֶר אִיז דֶר שׁוֹרֶשׁ פון אַלֶע אָבוֹת נוֹאֲלוּ זֵיי זֶענֶען פַר נַארִישְׁט גִיוָוארֶן דִי הַארְרֶען פון מִצְרַיִם מִיט אַיין אוֹיס גִילֶערְנְטֶער עֵצָה זֵיי הָאבֶּן גֶעמֵיינְט צו גְרֵייכֶן דִי מְרִיט פון דִי יִשְׂרָאֵל אונ צו פַר שְׁפְּרֵייטֶן זֵיי מִיט אֵיין שְׁטוּרֶם וָואלְט גָאט נִיט גִיוֶועֶן אוֹיס גִיצוֹיגֶען זַיין שְׁוֶוערְד פון דֶר שֵׁייד אונ הָט גִיזָאגְט צו דִי מַלְאָכִים פַר שְׁנַייט אִירֶע חֲיָילוֹת אונ צִינְד אָן אִין זֵיי פַייעֶר יוֹשֵׁב גָאט וָוָס זִיצְט אִין הִימְל הָט עֶר פוּן זֵיי גִישְׁפֶּעט אַז עֶר הָט אָן

נִקְמַת עוֹלָלָיו: וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם, מִשְׁפָּט, הַכָּתוּב בְּחִסּוּף. הֵשִׁיב גְּמוּלָם, כְּזָדוּ, בְּעַם הַכָּסוּף: חזן דֶּרֶךְ הֵסֵב, לִגְאוּלֵי בִזְרוֹעַ חָשׂוּף. גִּלְגְּלָם הַמִּדְבָּרָה, דֶּרֶךְ יַם סוּף:

מַעֲלָלָיו, בִּקְהַל עָם, תָּמִיד אֲרַנֵּן. בַּבֹּקֶר לְהַגִּיד חַסְדּוֹ, וֶאֱמוּנָתוֹ בְּהִתְלוֹנֵן: חזן אוֹרוֹת טַלְלֵי תְחִי, מְגֵן אֶתְחוֹנֵן. אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת, עַם בְּצִלּוֹ מִתְלוֹנֵן:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע"פ א"ת ב"ש ובסוף חתום חננא קלונימוס

אָיוֹם וְנוֹרָא, מִי לֹא יִרָאֶךָ. תְּוֹעֵי לֵב, לֹא הִכִּירוּ מוֹרָאֶךָ. בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִיבֶסֶת, דִּין בְּהַרְאֶךָ. שׁוֹמְעֵי שִׁמְעֲךָ, רָגְזוּ וְחָלוּ מִמּוֹרָאֶךָ: גּוֹדֶל נוֹרְאוֹתֶיךָ, מִי יוּכַל לְסַפֵּר. רַבּוּ עַד לִמְאוֹד, וְעָצְמוּ מִסַּפֵּר. דְּיוֹ הַיָּם, וְכָל יְצִיר סוֹפֵר. קְצַת נוֹרְאוֹתָיו, לֹא יוּכְלוּ לָחוֹק, בַּסֵּפֶר: הִלּוּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת, קְפִיצַת מִמְּעוֹנֶךָ. צוֹרְרֶיךָ הַצְּמַתָּ, כְּהֵרָעוּ בִּטְלָאֵי עָנְךָ. וּבְמַחֲמַדֵּי בִטְנָם, לֹא חָסָה עֵינֶךָ. פִּטְרֵי רֶחֶם, וְרָאשֵׁי אוֹן, בְּעַנְּךָ: זְעַכָם בְּעֶשֶׂר, בְּחוֹמֶשׁ יַד הַגְּדוֹלָה. עוֹלוֹת אַחַת לְחָמֵשׁ, בְּעָבוֹת גְּדֵלָה. חָשְׂפוֹ זְרוֹעַ, אֲשֶׁר מְאוֹד גָּדְלָה. סְעָפָם, עַל אַחַת חָמֵשׁ, בִּגְדוֹלָה: טְבוּעִים בְּיָוֵן מְצוּל, בְּתָלוּל הַגְּשִׁיר. גֶּגֶף אֶבֶן הָסֵר. וְעָקוֹב הַיְשִׁיר: חזן יֶשַׁע מִצִּיּוֹן שְׁלַח, וְחָדָשׁ נָשִׁיר, כֶּתֶר לְךָ לִיתֵּן, כְּאָז יָשִׁיר:

בית ישראל

גִיצִירְט דָם חַיִל נָאךְ צוּ גֵיין נָאךְ זֵיי עֶר הָט גִיזֶעהְן אַז עֶס אִיז גִיקוּמֶען דִי צַייט עֶר זָאל זֵיי בְּצָאלֶן פַר זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים דָם אִיז גִיוֶועֶן פַר דֶעם וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיטָאן אַנְקָמָה אִין דִי קִינְדֶר פוּן יִשְׂרָאֵל מֶען זָאל אִין זֵיי טָאן אֵיין מִשְׁפָּט וָוס אִין דֶר תּוֹרָה אִיז אַנְטְפְּלֶעקְט דוּ הָאסְט גִיטָאן אִין זֵיי וָואס זֵיי הָאבֶּען גֶעוָואלְט טָאן דָם גְלוּסְטִיגֶע פָאלְק יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הֵיסֵב עֶר הָט אַרוּם גְּערִינְגֶעלְט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס עֶר הָט זֵיי אוֹיס גֶעלֵייזְט מִיט שְׁטַארְקֵייט אוּנ הָט זֵיי גֶעפִירְט דוּרְךְ דֶער מִדְבָּר צוּם יַם סוּף מַעֲלָלָיו זַיינֶע וֶוערְק טוּא אִיךְ תָּמִיד זִינְגֶען צְוִוישֶׁען פִיל פָאלְק אַלֶע אִיז דֶער פְרִיא צוּ זָאגֶען זַיין חֶסֶד אוּנ זַיין אֱמֶת אַז דִי לַייט גֶעכְטִיגֶען אִיבֶּער. אִיךְ טוּא פוּן אִיהְן בֶּעטֶען דֶעם לִיכְטִיגֶען טַל פוּן תְּחִיַּית הַמֵּתִים אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת צוּ מַאכֶען לֶעבֶּען דִי וָואס זֶענֶען בַּאהַאלְטֶען אִין קֶבֶר דָאס מֵיינְט מֶען דִיא וָואס גֶעכְטִיגֶען אִין זַיין שָׁאטִין:

אָיוֹם וְנוֹרָא דוּ פָארְכְטִיגֶער גָאט וֶוער זָאל פַר דִיר נִיט מוֹרָא הָאבֶּען דִי מִצְרַיִם וָוס הָאבֶּן פַר אִירְטֶע הֶערְצֶר הָאבֶּן נִיט דֶער קֶאנְט דַיין פָארְכְט אַז דוּ הָאסְט גִיוִויזֶען דַיין מִשְׁפָּט אוּף דִי אוּם רֶעכְטֶע מִצְרַיִם דִי וָואס הָאבֶּען גִיהֶערְט דַיין שֵׁם הָאבֶּען גִיצִיטֶערְט פַאר דַיין פָארְכְט גּוֹדֶל דָאס גְרוֹסְקֵייט פוּן דַיינֶע וואוּנְדֶער וֶוער קָאן אוּם דֶר צֵיילֶן זֵיי זַיינֶען זֵייעֶר פִיל עֶס אִיז נִיט מֶעגְלִיךְ זֵייא צוּ דֶר צֵיילֶן דְיוֹ הַיָּם דֶר יַם זָאל זַיין טִינְט אוּנ אַלֶע מֶענְטְשֶׁן שְׁרַייבֶּער וָואלְטֶען זֵייא נִיט גִיקֶענְט שְׁרַייבֶּן אִין אֵיין סֵפֶר אֲפִילוּ אַטֵייל פוּן זַיינֶע וואוּנְדֶער דוּ בִּיסְט גִישְׁפְּרוּנְגֶן פוּן דֶעם הִימֶעל וָוס אִיז הוֹךְ פִינְף הוּנְדֶערְט יָאר צוֹרְרֶיךָ הִצְמַתָּ דוּ הָאסְט פַר שְׁנִיטֶן דַיינֶע בַּאלֵיידִיגֶער וָוס הָאבֶּן גִיטָאן דַיינֶע שָׁאף שְׁלֶעכְטֶס דָם מֵיינְט מֶען דִי יִשְׂרָאֵל וַוייל זֵיי הָאבֶּן אַרַיין גִיוָוארְפֶן דִי יוּדִישֶׁע קִינְדֶר אִין וַואסֶר אִיבֶּר דֶעם הָאסְטוּ אוּף זֵייעֶרֶע גְלוּסְטִיגֶע קִינְדֶר קֵיין חַס נִיט גִיהַאט הָאסְטוּ גִיפֵּיינִיגְט זֵייעֶרֶע בְּכוֹרִים זְעָכָם עֶר הָט זֵייא פַאר פִינְצְטֶערְט מִיט צֶעהְן מַכּוֹת מִיט זַיין גְרוֹסֶער מַאכְט עֶס שְׁטֵיט אוּם אַז אֵיין מַכָּה אִיז גִיוֶועֶן אִין פִינְפְטֶען גִיפְלָאכְטֶען חָשְׂפוֹ עֶר הָט אַנְטְפְּלֶעקְט זַיין אָרוּם וָוס אִיז זֵייעֶר גְרוֹס עֶר הָט זֵיי פַר שְׁנִיטֶן וָוס אֵיין מַכָּה אִיז גִיוֶועֶן פִינְף גְרוֹסֶע מַכּוֹת טְבוּעִים אַז דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִיוֶועֶן פַר זוּנְקֶן אִין לַיים הָט עֶר זֵיי גִימַאכְט אַהוֹכֶן בְּרִיק אוּנ זָאלְסְטוּ אָפּ טָאן

קהל חָרְשׁוּ יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת, לְאַבֵּד יְפֵהוּבְרָה. נְתוּשׁ וְאֻבַּד שֵׁם וּשְׁאָר בִּגְבוּרָה. נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם, וּזְרוֹעָם נִשְׁבָּרָה. אָז לָבְשָׁה רוּחַ, וְשָׁרָה דְבוֹרָה:

קהל קָם עָל, רַבּוּ קָמָיו לְלָזוּת. לְהַמְתּ לוֹחֲמָיו, וְהַכְנֵעַת אוֹתָם, לְהַבְזוֹת: חזן נוֹעַם זְמִירוֹת בִּיטָּה, לָךְ לְהַזּוֹת. יַחַד, וְשָׁר אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

קהל מִכְלַל יוֹפִי, עַל מִשְׁפָּטוֹ יְחֻדַּשׁ. וִיעוּד נָוֶךָ, בּוֹ כְּקֶדֶם יִתְחַדֵּשׁ: חזן שִׂיאוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, יָרוּם וְיוּגְדָּשׁ. סֶלָה, בְּתוֹכוֹ, נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ:

יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵל נָא:

אֲדֹנַי חֶלֶד, עַד לֹא טְבוּעִים. וְטֶרֶם תְּלוּלֵי רוּם, לְאֹהֶל קְבוּעִים. מֵאָז הֶעֱלָה בְּמַחֲשָׁבָה, דִּגְלֵי רְבוּעִים. הֱיוֹת לוֹ, מִכָּל אוֹם, תְּבוּעִים. וּבְהִמָּלֵךְ לִבְרֹאת יְצִיר, רֹאשׁ טְבוּעִים. בַּעֲדָם, חָלוּ מֶלֶךְ וּמְשָׁרְתָיו, מַצְבִּיעִים. וּמֵאָז בְּחֶלְקוֹ עָלוּ, מִחֲלָשִׁים שִׁבְעִים. וְסִגְּלָם לוֹ, לְחֶבֶל נַחֲלָה, מְקַבְּעִים. וּכְהָבוּ גֵּרוּת וְעִנּוּי, וּקְבָעוּם קוֹבְעִים. נִתְגַּלְגְּלוּ

בית ישראל

דָם פַר קְרִימְטֶע הַארְץ אונ זָאלְסְט זַיי פַר גְלַייכֶן יֵשַׁע מִצִּיוֹן זָאלְסְט אוּנְז שִׁיקְן אֵיין הִילְף פוּן צִיּוֹן וֶועלֶן מִיר דִיר זִינְגֶן אֵיין נַייעֶ גִיזַאנְג אונ מִיר וֶועלֶען דִיךְ קְרֵיינֶען אַזוֹ וִוי מֹשֶׁה מִיט דִי יִשְׂרָאֵל הָאבֶּן גִיזוּנְגֶן בַּיי דֶעם יַם חָרְשׁוּ זַיי הָאבֶּן גִימְרַאכְט דִי זִיצֶר פוּן חֲרוֹשֶׁת צוּ פַאר לִירֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיי זַיינֶען קְלָאר אונ לוֹטֶר אונ זַיי הָאבֶּן גִיוָואלְט מִיט זַייעֶר שְׁטַארְקַייט צוּ צוּ שְׁטוֹסֶן אונ צוּ פַר לִירֶן דִי יִשְׂרָאֵל עֶס זָאל נִיט בְּלַייבֶּן פוּן זַיי קֵיין אִיבֶּר בְּלַייבוּנְג נַחַל דֶר טַייךְ קִישׁוֹן הָט זַייא אוּם גִישַׁארְט אונ הֶט צוּ בְּרָאכֶן זַייעֶר שְׁטַארְקַייט דֶּעמְסְטְמָאל הָאט זִיךְ אָן גִיקְלַייד דְבוֹרָה מִיט נְבוּאָה אונ הֵט גִיזָאגְט שִׁירָה קָם עֶר אִיז אוֹף גִישְׁטַאנֶען דָוִד הַמֶּלֶךְ אוֹף אַלֶע יִשְׂרָאֵל עֶס הָאבֶּן זִיךְ גִימֶערְט זַיינֶע פַיינְט צוּ רֵיידֶען אוֹף אִים דוּ הָאסְט פַאר אִים מִלְחָמָה גִיהַאלְטֶען אונ הָאסְט זַייא גִימַאכְט אוּנְטֶער טֶענִיג אונ הָאסְט זַיי מְבַזֶּה גִיוֶוען נוֹעַם זִיסֶע גִיזַאנְג הָט עֶר גִיטַאן צוּ דִיר בְּרֵיידֶען צוּ פַר טַארְפֶן זַיינֶע שׂוֹנְאִים עֶר הָט אָן גִיהֵייבֶּן אונ הָט גִיזוּנְגֶן שִׁירָה צוּ גָאט מִכְלַל יוֹפִי דִי שֵׁיינֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם זָאל בַּאנַייעֶט וֶוערֶן אַזוֹ וִוי זִיא אִיז פְרִיעֶר גִיוֶוען וִיעוּד נָוֶךָ דָם אֵיין זַאמְלוּנְג פוּן דַיין וואוֹנוּנְג דָם אִיז דָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאל בַּאנַייעֶט וֶוערֶען אַזוֹי וִוי פְרִיעֶר זַיין אוֹף הֵייבוּנְג זָאל גַאנְץ הוֹךְ וֶוערֶען דֶר הוֹבֶּן וֶועלֶן מִיר דָארְט אֵייבִּיג זִינְגֶען אַנַייעֶ גִיזַאנְג:

אֲדֹנַי חֶלֶד אֵיידֶר דִי שְׁוֶועלֶן פוּן דֶר וֶועלְט זַיינֶען גִיוָוארֶן בַּאשַׁאפֶן אונ אֵיידֶר דֶר הוֹכֶר הִימֶל אִיז וָוארֶן פַר אֵיין גִיצֶעלְט אִיז דֶעמְסְטְמָאל אוֹף גִיגַאנְגֶן אוֹף דֶר מַחֲשָׁבָה פוּן גָאט צוּ בַּשַׁאפֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס הָאבֶּן גִירוּעֶט אִין פִיר דְגָלִים ווייל זַיי זַיינֶען צוּ אִים גִיפָארְשְׁט וּבְהִמָּלֵךְ אונ אַז גָאט הָט אֵיין עֵצָה גִיהַאלְטֶן מִיט דִי מַלְאָכִים אַז עֶר זָאל בַּאשַׁאפֶן אָדָם הָרִאשׁוֹן הָט גָאט אָן גִיהוֹבֶּען גוֹרָל צוּ וַוארְפֶן מִיט דִי מַלְאָכִים דֶעמְסְטְמָאל זַיינֶען אוֹף גִיגַאנְגֶען דִי יִשְׂרָאֵל אִין זַיין חֵלֶק אונ עֶר הָט זַיי גִילִיבְּט צוּ אֵיין אַרְבְּ טַייל וּכְהָבוּ אונ אַז זַיי הָאבֶּן גִיזִינְדִיגְט אונ זַיינֶען נִתְחַיֵּב גִיוָוארֶן גָלוּת

רַחֲמָיו, לְסוֹף שְׁלֹשִׁים שָׁבוּעִים. וַיֵּט חֶסֶד, עַל בְּנֵי רִבֵּעִים. וְהִטָּה אֹזֶן, וְהַכַּת שִׂיחַ מְשַׁוְּעִים. וַיִּיקַץ כְּיָשֵׁן, וַיַּךְ צָרָיו בְּגוֹוְעִים. הִכָּה וּפָצוֹעַ, בְּכָל מַכָּה וַאֲבַעְבּוּעִים. וְאַחֲרֵי כֵן, שִׁלְּחָם בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל, שְׂבֵעִים. בְּפָז וּבְכֶסֶף וּבְזָהָב, וְכָל מִינֵי צְבָעִים. וְעוֹד מָסַךְ בְּקִרְבָּם, רוּחַ עִוְעִים. וַיְסִיתֵם רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ, בְּשִׁרְיוֹנוֹת וְכוֹבָעִים. וְאָז עָלְתָה חֲמָתוֹ, וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹנָם, וְשִׁקְּעָם בְּמַטְבּוּעִים. וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ, כְּשֵׁבֶר נֵבֶל, לְמַבּוּעִים:

בִּגְזֵרַת חַי וְקַיָּם, נוֹרָא, וּמָרוֹם, וְקָדוֹשׁ:

חזן וקהל חֲכַם לֵבָב, וְאַמִּיץ כֹּחַ. מִי יוּכַל אֵלָיו, לְנַכּוֹחַ. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, הַגְּבוּרָה וְהַכֹּחַ, קָדוֹשׁ:

שם המחבר משה ברבי קלונימוס

מַה מּוֹעִיל רֶשַׁע בְּעָלָיו. וּמַה יָּעוֹז זֵד, בְּמַעֲלָלָיו. כִּפְנֵי מְשַׁלֵּם לָאִישׁ, כְּמִפְעָלָיו: מֶרֶד, הֲיוּכַל עֲרוֹךְ חוֹמֶר. נוֹכַח יוֹצֵר כֹּל, בְּאוֹמֶר. רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, בְּיָדוֹ שׁוֹמֵר: שִׁבְנוֹ שָׁת, בְּרוּם עוֹלָם. מֶמְשַׁלְתּוֹ, עַל כָּל הָעוֹלָם. מִי הִקְשָׁה אֵלָיו, וַיִּשְׁלָם: שְׁלִישִׁים פִּתְחוּ רִאשׁוֹן, לְקַלְקֵל. אָצוּ סְלוֹל אוֹרַח, לְעַקֵּל. שֵׁם אֵל, בֶּאֱלִיל לְהָקֵל: הֵעַל פִּרְצוֹ, גֶּדֶר עוֹלָם. פָּרַץ מֵי הַיָּם, בִּגְבוּלָם. וּשְׁטָפָם וְאִבְּדָם מִן הָעוֹלָם: הֶרְאָה בָם דִּין, לַדּוֹרוֹת. לְבִלְתִּי פְּקוֹחַ, לְכָל יְצִירוֹת. כִּי אִם, לְקוֹרֵא הַדּוֹרוֹת:

בית ישראל

מִצְרַיִם אונ מען זאל זיי רופֿן האט גאט אויף זיי רַחֲמָנוּת גיהאט נאך דרייסיג שְׁמִיטוֹת דאס איז צוויי הונדערט אונ צעהן יאר אונ האט גיצייגט חֶסֶד אויף דעם פערטן דור וְהִטָּה אונ האט פֿר נומן די רייד פון זייער גישריי וַיִּיקַץ אונ האט זיך אויף גיחאפט וויא פון שלאף אונ האט גישלאגען די באליידיגער מיט שלעק פון טוט ער האט זיי גישלאגן מיט מַכּוֹת אונ וואונדן אונ בלאטערן וְאַחֲרֵי כֵן אונ דר נאך האט ער זיי אוועק גישיקט זאט מיט גרוס גוטץ מיט גאלד אונ זילבער אונ אלערליי גיפארבטע קליידער אונ נאך האט ער פאר מישט צווישן זיי אקרום גימיט וַיְסִיתֵם אונ האט זייא אן גירעט זיי זאלן נאך זיי לופן מיט פאנצירן אונ היטלן וְאָז אונ דעמאלט איז גאט אויף זיי ברוגז גיווארן אונ האט זיי דר טרונקן מיט שטארקייט אונ זייא זיינען צו בראכן גיווארען וויא אקרוג לעבן אקוואל ברונען: בִּגְזֵרַת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ מיט דעם באפעל פון גאט וואס ער לעבט אייביג אונ איז פארכטיג אונ דער הויכן אונ איז הייליג: חֲכַם גאט וואס ער איז קלוג אונ שטארק מיט קראפט ווער קאן האבן מיט אים אויכוח וואס אין זיין האנט איז די גבורה אונ כֹּחַ קָדוֹשׁ דו הייליגער גאט:

מַה מּוֹעִיל וואס קאן העלפן דם רִשְׁעַת צו זיין הארן וּמַה אונ וואס איז מעיז דער מוטוויליגער מיט זיינע שלעכטע מַעֲשִׂים אנטקעגן גאט וואס צאלט איטליכען נאך זיינע מַעֲשִׂים נאך מֶרֶד וויא קאן אמענטש וואס ער איז באשאפן פון ליים מורד זיין אנטקעגן גאט וואס ער האט באשאפן גאר די וועלט נאר מיט רייד. די נְשָׁמָה ווערט גיהיט אין זיינע הענד שִׁבְנוֹ זיין רואונג האט ער גיטאן אויף דעם הויכן הימל אונ זיין גיוועלטיקייט איז אויף גאר דער וועלט ווער האט אנטקעגען אים מעיז גיוועזן אונ איז בשלום גיוועסן שְׁלִישִׁים דער דריטער דור פון בריאת העולם האט אן גיהייבען מורד צו זיין אונ זיי האבן גיאיילט דעם גלייכן וועג קרום צו מאכן שֵׁם זיי האבן גיטאן דר מאגן דעם נאמן פון גאט אויף דעם אפ גאט נוייל זיי האבן צו בראכן דעם צום פון דר וועלט איבער דעם האט אויף זיי דר ים צו בראכן זיין גבול אונ האט זיי פר פלייצט אונ האט זיי גימאכט פר ליידן פון דר וועלט הֶרְאָה מיט זיי האט ער גיוויזן אמשפט אויף דר וועלט אז מען זאל ניט דיגן צו קיין

בַּעֲלֵי זְרוֹעַ, הֶחֱלוּ לָרוֹב. וַיֹּאמְרוּ לָאֵל, סוּר מִקָּרוֹב. כִּמְלֹא בָתֵּיהֶם, טוֹבוֹת רוֹב:
בְּעֵטוּ, בְּאֵד עוֹלֶה מִן הָאָרֶץ. וְנִאֲצוּ, לְמַמְטִיר עַל הָאָרֶץ. מַה לָּנוּ, לְמִטְרוֹת
עֶרֶץ: רָם, מָתַח דִּין בָּהֶם. וּמִטְרוֹת עוֹז, שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם. וַיִּמַח, אֶת כָּל יְקוּמֵיהֶם:
רָמָה רוּחַ, יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר. וְלַעֲלוֹת לַשַּׁחַק, לִבָּם נִבְעַר. וֶהֱפִיצָם, בְּרוּחַ סוֹעָה וָסָעַר:
בַּד בְּבַד, פָּרַע שְׁאוֹנָם. וְנֶפֶץ מוּל נֶפֶץ, דָּנָם. וּבְטָלָה עֲצָתָם, כְּפִלֵּג לְשׁוֹנָם:
בַּאֲשֶׁר הֵם, בְּשָׂפָה זָדוּ. וּבַאֲגוּדָה אַחַת, כֻּלָּם נוֹעֲדוּ. בָּלַל לְשׁוֹנָם, וּמִשָּׁם נִפְרָדוּ:
יָקְשׁוּ צָרֵי עַיִן, בְּבֶצַע. וּמֵאֲנוּ, פְּרוֹסָה לָרָעֵב לִבְצַע. וְהֶאֱרִיכוּ וְקִצְּרוּ, אֶת הַמַּצָּע:
יָד קָפְּצוּ, מֵעָנִי וָדָל. וְעוֹבֵר אוֹרַח, מֵעֲלֵיהֶם חָדַל. וְכָבֵד חֵטְא. וְעָוֹן גָּדַל: קִלְקְלוּ,
צַעֲדֵי יוֹשֶׁר לְסַלֵּף. וְאוֹצָרוֹ הַטּוֹב, עֲלֵיהֶם חִלֵּף. וְהָפְכָם מִשּׁוֹרֶשׁ, דּוֹרוֹת לְאַלֵּף:
קַחַת מוּסָר, מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים. וְלֹא לָמְדוּ דַעַת, מִקַּדְמוֹנִים. הֵרֵעוּ, מִכָּל אֲשֶׁר לְפָנִים:
לָחֲצוּ בְּמֶרֶךְ, זֶרַע חֲסִידָיו. וְגָזְרוּ גְּזֵרוֹת, לִבְנֵי יְדִידָיו. וַיַּרְא יְהוָה, וַיְעוֹרֵר חֲסָדָיו:
לְמַלְאוֹת דְּבָרָיו, וּלְהָחִישׁ עֶזְרָה. אָחוֹר הֵשִׁיב, חֶשְׁבּוֹן גְּזֵרָה. וְעַל תַּנִּין, שָׁפַךְ
עֶבְרָה: וְלֹא בְכֹחַ, לְפִי הַגְּדֻלָּה. הֵחֵל, בְּבַעֲלֵי זְרוֹעַ תְּחִלָּה. כִּי אִם, בַּעֲנָוָה גְדוֹלָה:
וְאוֹת וּמוֹפֵת, שָׁלַח לְהַרְאוֹת. וְהִקְשָׁה עָרֶף, וְהִכְבִּיד תְּלָאוֹת. אָז הִכָּהוּ, מַכּוֹת.

בית ישראל

אָפּ גֶעטֶער נָאר צוּ גָאט וָואס רוּפְט אַלֶע דוֹרוֹת בַּעֲלֵי דִי שְׁטַארְקֶע לַייט הָאבֶּען זִיךְ אָן גִיהוֹבֶּען צוּ
מַערֶן אוּנ זַיי הָאבֶּן גִיזָאגְט צוּ גָאט קֶער אָפּ פוּן אוּנְז אַז זַייעֶרֶע הַייזֶער אִיז גִיוֶוען פוּל מִיט גוּטְץ
בְּעָטוּ זַיי הָאבֶּן פַר מִיאוּסְט אִין דֶעם וָואלְקֶן וָוס גֵייט אוֹיף פוּן דֶר עֶרְד אוּנ הָאבֶּן דֶער צֶערְינְט
גָאט וָוס מַאכְט רֶעגֶענֶען אוֹיף דֶר וֶועלְט מַה אוֹיף וָוס טוֹג אוּנְז דִי שְׁטַארְקֶע רֶעגֶן דָם דֶר הוֹכֶער
גָאט הָט אוֹיף זַיי אוֹס גִיצוֹגֶן אַיין דִין אוּנ הָט אוֹיף זַיי גִימַאכְט רֶעגִינֶן שְׁטַארְקֶע רֶעגֶען אוּנ עֶר
הָט אַלֶע זַייעֶרֶע בַּאשְׁטַאנְד אָפּ גִימֶעקְט פוּן דֶר וֶועלְט רָמָה דִי לַייט פוּן בָּבֶל הָאבֶּען זִיךְ מִיט
גַאֲוָה גִיהַאלְטֶן אוּנ הָאבֶּן גִיוָואלְט אוֹיף דֶעם הִימֶל אַרוֹף גֵיין אוּנ גָאט הָט זַייא פַר שְׁפְּרֵייט מִיט
אַיין שְׁטוּרֶעם וִוינְד בַּד עֶר הָט זַיי גִיצָאלְט מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה ווַייל זַיי הָאבֶּן גִיזָאגְט טָאמֶר וֶועלֶן
מִיר פַר שְׁפְּרֵייט וֶוערֶן אִיבֶּר דֶעם זַיינֶן זַיי פַר שְׁפְּרֵייט גִיוָוארֶן אוּנ זַייעֶר עֵצָה אִיז בָּטֵל גִיוָוארֶן
כְּפִלֵּג מִיט רֵייד הָאבֶּן זַיי גִיזִינְדִיגְט הָט מֶען זַיי צוּ טֵיילְט דִי רֵייד אוּנ זַייא הָאבֶּען זִיךְ אַלֶע אִין
אַייגֶעם אֵיינְגִיזַאמִילְט. אַז עֶר הָט זַייא צוּטֵיילְט זַייעֶרֶע לְשׁוֹנוֹת הָאבֶּען זַייא זִיךְ פוּן דָארְטֶען
צוּטֵיילְט. זַיי זַיינֶען גִישְׁטְרוֹכִילְט גִיוָוארֶן דִי לַייט פוּן סְדוֹם מִיט זַייעֶר גֶעלְט אוּנ אַיין הוּנְגֶערִיגֶן
הָאבֶּן זַיי נִיט גִיוָואלְט גֶעבֶּן קַיין בְּרוֹט וְהֶאֱרִיכוּ אוּנ הָאבֶּן גִימַאכְט אַיין לַאנְגֶע בֶּעט אוֹיף דֶעם
וָוס אִיז גִיוֶוען קוּרְץ אוּנ אַיין קוּרְצֶע בֶּעט אוֹיף דֶעם וָוס אִיז גִיוֶוען לַאנְג יָד זַייעֶרֶע הֶענְט הָאבֶּן
זַיי פַר שְׁלָאסֶן פוּן אַיין אָרִימַאן וְעוֹבֵר אוּנ זַיי הָאבֶּן פַר מִיטֶן עֶס זָאל קַיינֶער בַּיי זַייא נִיט דוּרְךְ
פָארֶן וְכָבֵד זַיינֶען זַייעֶרֶע עֲבֵירוֹת זַייעֶר גְרוֹס גִיוֶוען קִלְקְלוּ דֶעם גְלַייכֶן וֶועג הָאבֶּן זַיי פַר קְרִימְט
אוּנ זַיין גוּטֶן אוֹצָר דֶעם רֶעגֶן הָט עֶר אוֹיף זַיי פַר בִּיטֶן אוּנ הָט אוֹיף זַיי גִימַאכְט רֶעגֶענֶן פַייעֶר
אוּנ שְׁוֶועבֶל וַהֲפָכָם אוּנ הָט זַיי אִיבֶּר גִיקֶערְט פוּן דֶעם וָוארְצֶל אַלֶע דוֹרוֹת זָאלֶן זִיךְ אָפּ לֶערְנֶען
פוּן זַיי קַחַת דִי מִצְרִים הָאבֶּן זִיךְ נִיט גִיוָואלְט נֶעמֶן אַיין שְׁטְרָאף פוּן זַיי אוּנ זַיי הָאבֶּען זִיךְ נִיט
אָפּ גִילֶערְינְט פוּן דִי עֶרְשְׁטֶע הֵרֵעוּ זַיי הָאבֶּן נָאךְ מֶער גִיזִינְדִיגְט פוּן דִי עֶרְשְׁטֶע לָחֲצוּ זַיי הָאבֶּן
בַּאצְווָאוּנְגֶן מִיט בִּיטֶערְקַייט דִי קִינְדֶער פוּן זַיינֶע חֲסִידִים אוּנ הָאבֶּן גוֹזֵר גִיוֶוען גְזֵירוֹת אוֹיף זַיינֶע
גִילִיבְּטֶע קִינְדֶער וַיַּרְא ה׳ הָט גָאט גִיזֶעהֶן אוּנ הָט דֶר וֶועקְט זַיינֶע חֲסָדִים צוּ דֶר פִילֶן זַיינֶע רֵייד
אוּנ צוּ אַיילֶן הִילְף אָחוֹר אַהִינְטֶער הָט עֶר אַוֶועק גִיקֶערְט דֶעם חֶשְׁבּוֹן וָוס אִיז נִגְזָר גִיוָוארֶען צוּ
זַיין אִין גָלוּת מִצְרַיִם אוּנ אוֹיף פַּרְעֹה הָט עֶר פַאר גָאסֶען זַיין גְרִים צָארְן וְלֹא אוּנ נִיט נָאךְ זַיין
גְרוֹסֶן כֹּחַ פוּן גָאט הֵחֵל הָט עֶר פְרִיעֶר אָן גִיהוֹבֶּען אִין דִי שְׁטַארְקֶע כִּי נָאר מִיט גְרוֹס עֲנָוָה וְאוֹת
עֶר הָט גִישִׁיקְט ווַייזֶן זַיינֶע מוֹפְתִים וְהִקְשָׁה אוּנ הָט גִימַאכְט הַארְט זַיין אַקִין אוּנ הָאט גִימַאכְט
אוֹיף אִים שְׁוֶועֶרֶע מִידִיקַייט אָז דָענְסְטְמַאל הָט עֶר אִים גִישְׁלָאגֶען מִיט גְרוֹסֶע פַארְכְטִיגֶע מַכּוֹת

מוראות: נאור, אף לפי חמתו. לא עבר, דין אמתו. כי אם, ביושר מדתו: נגע, אשר בסוף הבעיתו. בו, הקדים תחלה, להתרותו. ומקץ לקץ, האריך עברתו: יה, מכה לא הכהו. עד שלא קדם, והתרהו. ואחרי כן, שלח והלקהו: ירח הקצב, לכל מכה. ושלשת חלקים, העיד והכה. ורביעית החודש, שמשה המכה: מתיץ בו, מחצות תשע. ולא נכנע, ולא שע. ובעשירית, נשבר מטה הרשע: מערש יצועו, קם לילה. ובארץ פתרוס, צוחה גדולה. מאין בית, בלא יללה: ופה שאמר, לא אשלח. הוא הפה, חנן לשלח. ענה, כנאלח. קומו צאו, כדברכם לפלח: ולמה זה, לחשובי כאין. לקנות חכמה ולב אין. מותרים, כנוגע, בבבת עין: שכל זאת, לא יבינו. פוטים, אשר באהל, התקינו. כעקלו בסוף, כך נדונו: חוו שגיר ומפוליו, אשר לחרבה. נתכונו. מראש ועד קצבה. מה יעשו, בלהט היום הבא:

בעטותו קנאה, בלבשו נקם. להריע ולהצריח, מקמיו להתנקם. שבעתים, ישיב אל חיקם, קדוש:

ובכן, ויושע יי, ביום ההוא:

אצולים, מפרך סוגים. בחוזק יד, ונסיונים. גוי, שומה אמונים. דעה וחכמה, הגונים. ההוגים ביקרה מפניגים. ומצותיה והוריותיה, מבינים. זמרות

בית ישראל

נאור דער פארכטיגער גאט חאטשע נאך זיין רוגז נאך הט ער פארט ניט עובר געוועזין זיין אמתין דין נייערט מיט זיין רעכט פארטיקייט נגע די פלאג וואס ער הט אים צום סוף דער שראקען מיט דעם הט ער אים מתרה געווען צום ערשטען אונ פון איין עק יאר ביז צום אנדערען עק יאר הט ער דער לייגגערט דעם צארען פון מכת בכורות יה גאט האט ניט געשלאגען אים מיט קיין מכה סיידען אז ער הט אים פריער מתרה געווען אונ דער נאך הט ער געשיקט אונ הט אים געשלאגען ירח אחודש איז וואחרן געזעצט צו איטליכר מכה אונ דריי וואכען הט ער זיים התראה געטאן אונ דר נאך הט ער אים געשלאגען ורביעית אונ אפערט חלק חודש הט די מכה געווערט מחץ ער הט אים געוואונדעט ניין וואונדען ולא אונ איז ניט אונטער טעניג געווארען אונ הט זיך גיקערט ובעשירית אונ מיט דער צענטער מכה איז צו בראכען געווארען זיין רשעות מערש פון זיין אום געשפרייטע בעט איז ער אויף געשטאנען בייא דער נאכט ובארץ אונ אין לאנד מצרים איז געווען אגרוס געשריי כי ווארום עס איז ניט געווען איין הויז אן אקלאג ופה אונ דאס מויל וואס הט גיזאגט איך וועל ניט שיקען די ישראל הוא דס אייגענע מויל האט גיבעטען צו אוועק שיקען קומו שטייט אויף אונ גייט ארוס ווי איר הט גירעט צו דינען גאט ולמה אונ וואס הט דס גיטויגט צו די מענטשען וואס זיינען גירעכענט ווי נישט לקנות זיי זאלען קונה זיין פאר שטאנד אונ האבען ניט גיהאט קיין הארץ צו פר שטיין מותרים זיי זיינען אן גיזאגט געווארען אזוי ווי מען רירט אן אין שווארץ אפיל פון דעם אוג שכל ווי אזו הט מען ניט פר שטאנען דעם שכל פוטים די מצרים וואס צום אן הייב האבען זייא די ישראל גוטס גיטאן אבער אזו ווי זיי האבען דער נאך פר קרימט אזו זיינען זיי געווארען גימשפט: ובכן ויושע ה' אונ גאט הט גיהאלפען צו די ישראל אין דעם טאג וואס זיי זיינען ארוס גיגאנגען פון מצרים: אצולים זיי זיינען געווארען אפ געשייד פון דער ארבעט פון מצרים מיט אשטארקע מאכט אונ מיט נסים גוי אפאלק וואס זיי היטען ווארהאפטיקייט וויסען שאפט אונ חכמה זיינען זיי גיליט ועליגט פון גאט זיי ריידען אין דער תורה וואס זיא איז טייערער פון גין גאלד אונ אירע מצות אונ אירע לערנער פר שטייען זיי זמרות לובונג צו גאט גיבען זיי איין חלק פון זיין ארב

לָאֵל, נוֹתְנִים. חֵבֶל נַחֲלָתוֹ, מְכַנִּים. טְפוּלִים בּוֹ, וְעָלָיו נִשְׁעָנִים. יוֹדְעִים, מַה פָּעַל, דַּר מְעוֹנִים. כְּאֵזוֹר בְּמָתְנַיִם, נְתוּנִים. לוֹ דְבֵקִים, וּבְצִלּוֹ לָנִים:

לָנִים וּמִסְתּוֹפְפִים, בְּצֵל אֵל. מְשׁוּכִים, אַחֲרֵי אֵל. וּבְצוֹרְרֵיהֶם, נִלְחַם הָאֵל.
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל:

מוֹתַהַת, גָּבְהֵי מְרוֹמִים. נוֹטַעַת, אַדְנֵי הֲדוֹמִים. סוֹעֶרֶת, שְׁאוֹן יַמִּים. עוֹרֶפֶת, הֲמוֹן קָמִים. פּוֹרַעַת, דִּין עֲנָמִים. צוֹדָה, מְחַבְּלִים כְּרָמִים. קוֹלַעַת, עַד צִית רָמִים. רוֹמֶשֶׂת, עַד חוּג, תְּהוֹמִים. שׁוֹפֶטֶת, דִּין יְתוֹמִים. תְּהִלָּתוֹ, תָּמִיד הֱיוֹת נוֹאֲמִים:

נוֹאֲמִים, שְׁלוֹל חֵילָם, בְּלֵב מוּקְשֶׁה. כְּסִכְּרוּ, בְּיַד אֲדוֹנִים קָשֶׁה:
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה:

תּוֹדָה, וְקוֹל זִמְרָה. שֶׁבַח, וְהַלֵּל וּצְפִירָה. רוֹן וָעֹז, וְתִפְאָרָה. קוֹל אוֹמְרִים, אָשִׁירָה. צִלְצוּל, לְדָר בִּנְהוֹרָא. פּוֹדֶה, וּמֵחִישׁ עֶזְרָה. עוֹנֶה, בְּעֵת צָרָה. סוֹכֵת מֵעַמּוֹ, עֲתִירָה. נוֹתֵן תְּשׁוּעָה, לְעַם גִּבְרָא. מַצִּלִיל קָמֵיהֶם, בְּעֶבְרָה:

בְּעֶבְרָה, הֵשַׁח יְפֵיפִיָּה. וְדַלַּנִי, מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

לוֹ, חִכְּתָה נַפְשִׁי. כְּבוֹדִי, וּמֵרִים רֹאשִׁי. יוֹדֵעַ בְּצַד נַפְשִׁי. טָס עַל עָב קַל, לְהַנְפִּישִׁי. חָמַל עָלַי, וְשָׁע רַחְשִׁי. זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ, לְהַחְפִּישִׁי. וַיַּעֲלֵנִי

בית ישראל

וָוערן זיי אַן גירופֶן טְפוּלִים זיי זיינֶן בַּאהֶעפְט צו אִים אונ אוֹף אִים זַיינֶן זיי אָן גילֶעהְנְט זיי וַוייסֶן וָוס הָט גיוָוערְקְט דֶר וָוס רוּעֶט אין הִימֶל כְּאֵזוֹר ווִי איין גַארְטֶל אִין די לֶענְדֶן זַיינֶן זיי גיהֶעפְט צו אִים אונ אִין זַיין שָׁאטֶן נֶעכְטִיגֶן זיי לָנִים זיי טוּעֶן נֶעכְטִיגֶען אִין שְׁאטֶען פוּן גָאט מְשׁוּכִים זייא הָאבֶּן זִיךְ גיצוֹגֶן נָאךְ גָאט מִיט זֵייעֶרֶר בַּאלֵיידִיגֶר הָט גָאט מִלְחָמָה גיהַאלְטֶען אונ די יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען גיזֶעהְן די גְרוֹסְע מַאכְט פון גָאט מוֹתַהַת גָאט הָאט גיצוֹגֶען דֶעם הוֹכֶען הִימֶעל אונ הָט גיפְלַאנְצְט די שְׁוֶועלֶן פון דֶר עֶרְד סוֹעֶרֶת עֶר הָאט גִימַאכְט שְׁטוּרֶמֶען די אִינְדֶען פון דֶעם יַם אונ הָט אָפּ גיהַאקְט דָם בְּרוּמוּנְג פוּן די פַּיינְט פּוֹרַעַת דִין עֶר הָט גיצַאלְט דֶעם מִשְׁפָּט פון מִצְרַיִם וָוס הָאבֶּן גילוּגְט צו פַר דַארְבֶּן דֶעם וַויין גָארְטֶן דָם זַיינֶן די יִשְׂרָאֵל קוֹלַעַת עֶר הָט זיי גיוָוארְפֶן בִּיז אִין הִימֶל אונ עֶס הָט זיי צו בְּרָאכֶן בִּיז אִין תְּהוֹם שׁוֹפֶטֶת דִין וַוייל עֶר טוּט מִשְׁפָּטֶען דֶעם דִין פוּן יְתוֹמִים טוּט מֶען זַיין לוֹבּ תָּמִיד זָאגֶן נוֹאֲמִים די מִצְרַיִם הָאבֶּן גיזָאגְט מִיר וֶועלֶן רוֹבֶּן זֵייעֶר גוּטְץ מִיט איין שְׁוֶוער הַארְץ כְּסִכְּרוּ אַז זֵיי זַיינֶען אִיבֶּער גיעֶנְטְפֶערְט גיוָוארֶען אִין די הֶענְט פון מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וָוס זַיינֶן צו זֵיי גיוֶועזֶן שְׁוֶוערֶע הַארֶן אָז אונ דֶענְסְטְמָאל הָט גיזוּנְגֶען מֹשֶׁה אונ די יִשְׂרָאֵל תּוֹדָה זַייא לוֹבֶּען אִים מִיט אַקוֹל פון אַגִיזַאנְג אונ לוֹבּ אונ בַּאשֵׁיינֶען אִים רוֹן אַגִיזַאנְג מִיט אַשֵׁיין שְׁטַארְקֵייט קוֹל אונ טוּעֶן זָאגֶן לָאמִיר זִינְגֶען צו גָאט וָוס עֶר וואוּנְט אִין לִיכְט אונ לֵייזְט אוֹם אונ אֵיילְט אַהִילְף עוֹנֶה עֶר עֶנְטְפֶערְט תָּמִיד צו זַיין פָאלְק אִין אֵיינְגְשַׁאפְט אונ פַר נֶעמְט זֵייעֶר גִיבֶּעט עֶר הָט גִיגֶעבֶּן אַהִילְף צום פָאלְק וָוס זַיינֶן גיוֶועזֶן גְלַייךְ ווִי נַיי גִיבָּארֶן אונ הָט גִימַאכְט פַר זִינְקֶן זַיינֶע שׂוֹנְאִים מִיט גְרִים צָארֶן בְּעֶבְרָה מִיט גְרִים צָארֶען הָט עֶר גִימַאכְט נִידֶערִיג די מִצְרַיִם אונ מִיךְ הָט עֶר אוֹף גִיהוֹבֶּן פון דֶעם אוּנְטֶערְשְׁטֶן גְרוּבּ עָזִּי מַיין שְׁטַארְקֵייט אונ מַיין לוֹבּ אִיז צו גָאט לוֹ צו אִים טוּ אִיךְ הָאפֶן עֶר אִיז מַיין כָּבוֹד אונ טוּט אוֹף הֵייבֶּן מַיין קָאפּ יוֹדֵעַ עֶר וַוייס וֶוען מִיר אִיז אֵייגְג אונ שְׁוֶועבְּט אוֹף איין גְרִינְגֶן וָואלְקֶן צו מַאכֶן רוּעֶן מִיךְ חָמַל עֶר הָט זִיךְ דֶר בַּארִימְט

כְּמֹּיט רַפְשִׁי. הַמּוֹצִיאִי, כְּמַסְגֵּר לַחָפְשִׁי. דִּעֵךְ וְצִמֵּת, מְבָאִישִׁי. גִּלָּה כְּבוֹדוֹ עָלַי,
לְדָרְשִׁי. בַּצַּר לִי, קְרָאתִיו, וְלֹא נְטָשִׁי. אֵילִי וְחֵילִי, וְלֹא בְּזֶה לַחֲשִׁי:
לַחֲשִׁי, בֵּן, וַיֵּצֵא בְּחֵמָה. מוּל צָר, לְהִלָּחֵמָה:
יְיָ, אִישׁ מִלְחָמָה:

ע"פ א"ב

אָזַר עוֹז, וְעָט קִנְאָה. בְּשִׁרְיוֹן וְכוֹבַע, נִרְאָה. גֵּאוּת לָבֵשׁ, וְנִתְגָּאָה. דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ, וּבְרַק חֲנִית הֶרְאָה. הִרְעִים רַעַשׁ, וְקוֹל תְּשׁוּאָה. וַתִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ, אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ. זַלְעָף פּוּט וְלוּד, בִּמְשׁוֹאָה. חָרוֹב וְהֶחֱרִיב, בְּלִי רְפוּאָה. טָרַף זְרוֹעַ, וְקָדְקוֹד וּפֵאָה. יַחַד שׁוֹעַ וְקוֹעַ, וְשַׂר מֵאָה. כֻּלָּם, נִעֵר בְּכַלָּאָה. לְבַעֲבוּר, אוֹם הַנֶּהֱלָאָה:

הַנֶּהֱלָאָה. רִחֵף בְּצִלּוֹ. וְצָר, בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוֹ:
מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה, וְחֵילוֹ:

מַחֲנֵה צָר, וְכָל שְׁאוֹנוֹ. נָגִיד, וְנוֹשֵׂא כְלֵי־זֵינוֹ. שַׂר כָּל פֶּלֶךְ וּפֶלֶךְ, וּקְצִינוֹ.
עָטוּר כּוֹבַע, וְלָבוּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ. פָּרָשׁ וְרַכָּב, מְצֻמֶּדֶת עַל מָתְנוֹ. צוֹעֵד בְּרֶגֶל,
וְקוֹלֵעַ בְּאַבְנוֹ. קָצִין וְנִקְלֶה, וְעַבְדּוֹ וַאֲדוֹנוֹ. (נ"א רוֹבֶה קַשָּׁת) רוֹמֵי קֶשֶׁת, וְאִטֵּר
יַד יְמִינוֹ. שָׁם פַּרְעֹה, וְכָל הֲמוֹנוֹ. תַּמּוּ נִבְרְתוֹ, וְהֵירַד שְׁאוֹל גְּאוֹנוֹ:

בית ישראל

אִיבֶּר מִיר אוּנ הָט זִיךְ גִיקֶערְט צוּ מַיין תְּפִלָּה אוּנ הָט גִידֵיינְקְט זַיין חֶסֶד וֶאֱמֶת צוּ פְרַייא מַאכֶן
מִיךְ וַיַּעֲלֵנִי עֶר הָט מִיךְ אוֹיף גִיבְּרַאכְט פוּן לֵיים עֶר הָט מִיךְ אוֹיס גִיצוֹיגֶען פוּן פַאר שְׁלִיסוּנְג אוּנ
הָט גִימַאכְט מִיךְ פְרַייא דִּעֵךְ עֶר הָט פַר שְׁטוֹסֶן אוּנ פַר שְׁנִיטֶן דִּי וָאס הָאבֶּען פַר שֶׁעמְט מִיךְ אוּנ
הָט אַנְפְּלֶעקְט זַיין כָּבוֹד מִיךְ צוּ פָארְשְׁטֶן בַּצַּר עֶס אִיז מִיר גִיוֶועֶן אֵיינְג הָאבּ אִיךְ אִים גִירוּפֶען
אוּנ עֶר הָט מִיךְ נִיט פַר לָאזֶען עֶר הָט מִיךְ גִישְׁטַארְקְט אוּנ הָאט נִיט מְבַזֶּה גִיוֶועֶן מַיין תְּפִלָּה
לַחֲשִׁי מַיין תְּפִלָּה הָט עֶר פַר שְׁטַאנֶן אוּנ הָט מִלְחָמָה גִיהַאלְטֶן מִיט דֶעם פֵיינְט מִיט צָארֶען ה'
גָּאט אִיז אַבַּעַל מִלְחָמָה עֶר אִיז גִיוֶועֶן אָן גִיגוּרְט מִיט שְׁטַארְקַייט אוּנ קִנְאָה אוּנ הָט זִיךְ גִיוִויזֶען
אוֹיף דֶעם יַם וִוי אִין אַפַּאנְצִיר מִיט אַהוּט גֵּאוּת עֶר הָט זִיךְ אָן גִיקְלֵייט מִיט גַּאֲוָה אוּנ אִיז וָוארֶען
גִיהֶערְשְׁט עֶר הָט גִיטְרָאטֶען זַיין בּוֹגֶען אוּנ הָט גִיוִויזֶען דֶעם קְלִינְג פוּן זַיין שְׁפִּיז הִרְעִים עֶר הָאט
גִיבְּרוּמְט אוּנ גִישְׁטוּרֶעמְט מִיט אֵיין קוֹל פוּן דוּנֶערֶען וַתִּתְגָּעַשׁ דִי גַאנְצֶע וֶועלְט הָט גִישְׁטוּרֶעמְט
זַלְעָף עֶר הָט דֶר שְׁרָאקֶן דִי מִצְרִים מִיט בְּרֶעכֶנִשׁ חָרוֹב עֶר הָט זֵיי חָרוּב גִימַאכְט אַז עֶס זָאל קֵיין
רְפוּאָה נִיט הֶעלְפֶן טָרַף עֶר הָט פַר צוּקְט דִי אָרִים אוּנ דֶעם קָאפּ פוּן זֵייעֶר שְׁטַארְקֶען יַחַד אַלֶע
אִין אֵיינֶעם דִי חֲשׁוּבִים אוּנ דֶר וָוס הָט גִיהַאט צוּ שַׁאפֶן אִיבֶּר הוּנְדֶערְט כֻּלָּם עֶר הָט אַלֶע פַר
לֶענְט פוּן וֶועגֶן דִי יִשְׂרָאֵל וָוס זַיינֶען מִיד גִיוֶועזֶן פוּן קְנֶעכְטְשַׁאפְט הַנֶּהֱלָאָה דִי מִידֶע יִשְׂרָאֵל הָט
עֶר בַּאשִׁיצְט מִיט זַיין שָׁאטֶן אוּנ דֶעם בַּאלֵיידִיגֶער דִי מִצְרִים הָט עֶר גִימַאכְט פַר זִינְקֶען אִין יַם
מַרְכְּבוֹת דִי רַייט וֶועגֶן פוּן פַּרְעֹה אוּנ זַיין חַיִל הָט עֶר גִיוָוארְפֶן אִין יַם:

מַחֲנֵה צָר דִי מַחֲנֶה פוּן דֶעם בַּאלֵיידִיגֶער מִיט גָאר זַיין בְּרוּמוּנְג דִי הַארֶן מִיט זֵייעֶרֶע בַּאדִינֶער
וָוס הָאבֶּן זֵיי נָאךְ גִיטְרָאגֶן דָס כְּלֵי זַיִן שַׂר דִי הַארֶן פוּן אִיטְלִיכֶער שְׁטָאט אוּנ פוּן זַיין
חַיִל עָטוּר זַיינֶען גִיוֶועֶן אָן גִיצוּרְט אִין אַהוּט אוּנ אָן גִיקְלֵייד אִין אַפַּאנְצֶר פָּרָשׁ דִי רַייטֶער זַיינֶען
גִיוֶועֶן בַּאהֶעפְט מִיט שְׁוֶוערְדִין אִין זֵייעֶרֶע לֶענְדֶן צוֹעֵד דִי פוּס גֵייעֶר אוּנ דִי וָוס הָאבֶּן גִיוָוארְפֶן
מִיט שְׁטֵיינֶער קָצִין דִי הַארֶן אוּנ פְּרָאסְטֶע מֶענְטְשֶׁן אוּנ קְנֶעכְט מִיט זֵייעֶרֶע הַארֶן רוֹמֵי דֶר וָוס הָט
גִיוָוארְפֶן מִיטֶן בּוֹגֶן אוּנ דֶר וָוס אִיז גִיוֶועֶן גְלִינְקְט זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט שָׁם דָארְט אִיז גִיוֶועֶן פַּרְעֹה
מִיט גָאר זַיין חַיִל זַיינֶען אַלֶע צוּ גַאנְגֶען אוּנ פַר שְׁנִיטֶן גִיוָוארֶען אוּנ הָאבֶּען גִינִידֶערְט אִין גֵיהִנֹּם

גְּאוֹנוֹ, בְּקַע. וּשְׁאוֹנוֹ נֶחֱרָמוּ. וַיַּחַד כֻּלָּם, נֶהֱמָמוּ:
תְּהוֹמוֹת, יְכַסְיֻמוּ:

ע"פ תשר"ק
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם, קָרָא. שְׁאוֹן סוּף, לְעֻמָּם נִתְגָּרָה. רַעַם וָרַעַשׁ, וְקוֹל עֶבְרָה. קָדִים, וְסוּפָה וּסְעָרָה. צִנּוֹרוֹת, מִפֹּה וּמִפֹּה, מְקַלְּחִין בִּגְבוּרָה. פְּלָגִים, יִבְלֵי נְהָרָה. עֶבְרָה וָזַעַם, וְצָרָה. סָבִיב בְּעַתּוּהוּ, צַר עִם כָּל שְׁיָרָה. נִשְׁקְעוּ כֻלָּם יַחַד, כַּאֲבָרָה. מִבְּלִי הוֹתִיר. מוֹלִיךְ בְּשׁוּרָה:

בְּשׁוּרָה יָצְאוּ, וְהָלוּ, כָּל בַּעֲלֵי מְדָנַי. וְאַדִּירוּהוּ יַחַד, צִיר וְכָל הֲמוֹנַי:
יְמִינְךָ יְיָ:

לְמַעַן סַפֵּר בְּכָל גֵּיא, שִׁמְךָ. כֹּחֲךָ הֶרְאֵיתָ, בְּמִתְקוֹמְמֶיךָ. יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ. טִבְחָה לָשִׁית, בְּקָמֶיךָ. חָשַׂפְתָּ, יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ. זְרוֹת כַּמּוֹץ, לוֹחֲמֶיךָ. נִתְנָהוֹם, בְּשַׁאֲגַת רְעָמֶיךָ. הֲמוֹן הוֹמִים, לְעַמֶּךָ. דִּין גָּמוּר, דַּנְתָּ, כִּנְאָמֶךָ. גּוֹי הַמַּעֲבִיד, רְחוּמֶיךָ. בְּכָל גּוֹיִם. נִשְׁמַע נְקָמֶיךָ. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, לְעַמֶּךָ: לְעַמְּךָ. קוֹלָם הִסְכֵּיתָ, מִמְּעוֹנֶךָ. וְרוֹדְפֵיהֶם, הִכְנַעְתָּ בַּחֲרוֹנֶךָ:
וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ:

ע"פ א"ב
אַדֶּר גֵּאוּת, לָבַשְׁתָּ. בְּעֻזְּךָ, יָם כְּפוֹרַרְתָּ. גֵּאוּת עָרִיצִים. הִשְׁפַּלְתָּ. דַּכְּאוּת דַּלִּים, רוֹמַמְתָּ. הֲלֹא מֵי יַם סוּף, הוֹבַשְׁתָּ. וּבְמַעֲמַקֵּי יָם, דֶּרֶךְ שַׂמְתָּ. זַכִּים, בּוֹ הֶעֱבַרְתָּ.

בית ישראל

גְּאוֹנוֹ זַיין הֶערְשַׁאפְט מִיט זַיין בְּרוּמוּנְג זַיינֶען וָוארֶען פַר ווִיסְט אוּנ זַיינֶען אַלֶע פַר טוּמִילְט גִיוָוארֶען. תְּהוֹמוֹת דִי אָפּ גְרוּנְטֶען הָאבֶּען זֵיי צוּ גִידֶעקְט. תְּהוֹם אֵיין תְּהוֹם הָט גִירוּפֶען דֶעם אַנְדֶערֶען דָס בְּרוּמוּנְג פוּן דֶעם יַם סוּף הָט זִיךְ אַנְטְקֶעגֶען זֵייא גִירֵייצְט. מִיט דוּנֶערֶען אוּנ מִיט גְרִים צָארֶען אוּנ מִזְרַח ווִינְט אוּנ שְׁטוּרֶם ווִינְד צִנּוֹרוֹת עֶר מַאכְט רִינֶען דֶעם יַם אוֹף בֵּיידֶע זַייטֶען מִיט שְׁטַארְקֵייט פְּלָגִים אַלֶע טֵייכֶען פוּן דֶר וֶועלְט זַיינֶען צוּ טֵיילְט גִיוָוארֶען עֶבְרָה אֵיינְגְשַׁאפְט אוּנ גְרִים צָארֶען הָט גִיטָאן אַרוּם רִינְגְלֶען אוּנ דֶר שְׁרֶעקֶען דֶעם בַּאלֵיידִיגֶער מִיט זַיין חַיִל נִשְׁקְעוּ זֵיי זַיינֶען פַר זוּנְקֶען גִיוָוארֶען אַלֶע חַי בְּלַייא מִבְּלִי עֶס אִיז נִיט אִיבֶּער גִיבְּלִיבֶּען קֵיינֶער זָאל זָאגֶען דִי בְּשׁוּרָה יָצְאָה דִי בְּשׁוּרָה אִיז אַלֵיין. אַרוּם גִיגַאנְגֶען אוּנ זַיינֶען וָוארֶען דֶר צִיטֶערְט אַלֶע מַיינֶע קְרִיגֶער וְאַדִּירוּהוּ אוּנ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ מִיט אַלֶע יִשְׂרָאֵל הָאבֶּען בַּאשֵׁיינְט גָאט יְמִינְךָ ה' דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט גָאט אִיז בַּאשֵׁיינְט מִיט קְרַאפְט לְמַעַן כְּדֵי מֶען זָאל דֶר צֵיילֶען דַיין נָאמֶען כֹּחֲךָ דַיין כֹּחַ הָאסְטוּ גִיוִויזֶען אוֹף דַיינֶע שׂוֹנְאִים אוּנ בִּיסְט אַרוּם גִיגַאנְגֶען צוּ הֶעלְפֶען דַיין פָאלְק טִבְחָה צוּ טָאן אֵיין שֶׁעכְטוּנְג אִין דַיינֶע פַיינְט הָאסְטוּ אַנְטְפְּלֶעקְט דָס שְׁטַארְקֵייט פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט זְרוֹת דוּ הָאסְט גִיטָאן פַר שְׁפְּרֵייטֶען וִוי מֶעקֶעגֶע דַיינֶע פַיינְט אוּנ הָאסְט זֵיי פַר טוּמִילְט מִיט אַגִישְׁרֵיי פוּן דוּנֶערֶען הֲמוֹן דָאס פָאלְק וָוס הָאבֶּען גִיטָאן בְּרוּמֶען אַנְטְקֶעגֶען דִיר הָאסְטוּ זֵיי גִימִשְׁפָּט מִיט דֶעם מִשְׁפָּט וָוס דוּ הָאסְט גִיזָאגְט צוּ אַבְרָהָם גּוֹי דָס פָאלְק וָוס הָאבֶּען גִיטָאן אַרְבֶּעטֶען מִיט דַיינֶע לִיבֶּע הָאבֶּער בְּכָל מֶען הָט גִיהֶערְט אִין גַאנְצֶען לַאנְד דִי נְקָמָה וָוס דוּ הָאסְט גִיטָאן פוּן דַיין פָאלְק וֶועגֶען לְעַמְּךָ פוּן דֶעם הִימֶל הָאסְטוּ פַר נוּמֶען דָאס קוֹל פוּן דַיין פָאלְק וְרוֹדְפֵיהֶם אוּנ מִיט דַיין גְרִים צָארֶען הָאסְטוּ גִימַאכְט אוּנְטֶער טֶענִיג זֵייעֶרֶע נָאךְ יָאגֶער וּבְרוֹב אוּנ מִיט דַיין פִיל הֶערְשַׁאפְט אַדֶּר הָאסְטוּ זִיךְ אָן גִיקְלֵיידֶעט מִיט שֵׁיינְקֵייט אַז דוּ הָאסְט צוּ בְּרֶעקִילְט מִיט דַיין שְׁטַארְקֵייט דֶעם יַם גֵּאוּת דָס הָאפֶערְדִיקֵייט פוּן דִי שְׁטַארְקֶע הָאסְטוּ נִידֶערִיג גִימַאכְט דָס פַר שְׁטוּסִינְקֵייט פוּן דִי אָרִימֶע הָאסְטוּ דֶער הוֹבֶּען הֲלֹא פַאר וָואר דֶעם יַם הָאסְטוּ גִימַאכְט טְרוּקֶען אוּנ אִין טִיפֶען יַם הָאסְטוּ גִימַאכְט אַוֶועג זַכִּים דִי לוֹטֶערֶע יִשְׂרָאֵל הָאסְט

חֲנֵפִים, בְּתוֹכוֹ שִׁקַּעְתָּ. טִבְעֲךָ, בָּעוֹלָם הוֹדַעְתָּ. יִרְאָתְךָ, עַל פְּנֵי כָל הָעַמִּים, תַּתָּה. כַּסְלוּחִים, עֵת הִכְנַעְתָּ. לְבַדְּךָ, עַל כָּל אֱלוֹהַּ, נִתְגַּדַּלְתָּ:

נִתְגַּדַּלְתָּ וְנִתְקַדַּשְׁתָּ, לִשְׁבּוֹר רָאשֵׁי תַנִּינִים, בְּתָקְפֶּךָ. וְהִסְעַרְתָּ לֵב יָם, בְּזַעְפֶּךָ וּבְרוּחַ אַפֶּךָ:

מִפֹּה וּמִפֹּה, עֲרֵמוֹת. נוֹזְלִים צָגוּ, כַּחוֹמוֹת. סוֹעֲרוּ, וְקָפְאוּ תְהוֹמוֹת. עָמְדוּ צְרוּרִים, כַּחֵמוֹת. פָּנוּ כָּאן וְכָאן, שָׁלִישׁ רוּם מֵימוֹת. צָעוּ הַנּוֹתָרִים, לְמִדְרַס פְּעָמוֹת. קוֹרְעוּ, אֶת שֶׁבִּנְהָרִים וַאֲגַמּוֹת. רִבָּה בּוֹר וְשִׁיחַ, וְנִקְרַת אֲדָמוֹת. שְׁאוּבִים, אַף שֶׁהָיוּ, בְּכָל מְקוֹמוֹת. תּוֹכוֹ יַחַד, בִּגְזֵרַת לוֹבֵשׁ נְקָמוֹת:

נְקָמוֹת וְקִנְאָה, יָעַט שׂוֹנְאָיו, לַהֲדוֹף. כְּמוֹ לְשֶׁעָבַר, עָט לִנְדּוֹף: אָמַר אוֹיֵב, אֶרְדּוֹף:

ע"פ תשר"ק

תַּעֲלוּלֵי צָר, וְרוֹעַ מַעֲלָלֵיהוּ. שָׁקֵט וְשָׁלֵו, לֹא הִנִּיחוּהוּ. רוּחַ עָרִיצִים, הִתְעָהוּ. קִיאוֹ, לָשׁוּב וּלְבַלְּעֵהוּ. צוֹר, עֲבוֹר לִגְבוּלוֹת, שְׁטַר נְשִׁיֵּהוּ. פִּלַּג לִבּוֹ, וְהִשְׁגָּהוּ. עַם הַנִּתָּק, מִמְּתַלְּעוֹת פִּיהוּ. שָׂח, אֶרְדּוֹף אַשִּׂיג, וַאֲכַלֵּהוּ. נִפְרַע סְאָה בִּסְאָה, כְּרִשְׁעֵהוּ. מָדַד לוֹ, כְּנֶגֶד מִדּוֹתֵיהוּ:

מִדּוֹתֵיהוּ נִאֵץ, מִי יְיָ, מוּל שְׁלוּחֶךָ. גַּרַרְתּוֹ בְּמֵי יָם, לְהוֹדִיעוֹ כֹּחֶךָ:

בית ישראל

אִיבֶּר גִיפִירְט אוּנ דִי מִצְרַיִם הָאסְטוּ דֶר טְרוּנְקֶן טִבְעֲךָ דַיין טֶבַע הָאסְטוּ מוֹדִיעַ גִיוֶועְן אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ דַיין פָאְרְכְט הָאסְטוּ גִיטָאן אוֹיף דֶעם גַאנְצֶן לַאנְד כַּסְלוּחִים אַז דוּ הָאסְט אוּנְטֶר טֶענִיג גִימַאכְט דִי מִצְרַיִם בִּיסְטוּ אַלֵיין דֶר גְרוֹסְט גִיוָוארֶן אִיבֶּר אַלֶע אָפּ גֶעטֶער נִתְגַּדַּלְתָּ אַז דוּ הָאסְט צוּ בְּרָאכֶן דִי קֶעפּ פוּן דִי מִצְרַיִם בִּיסְטוּ גְרוֹס אוּנ גִיהֵייליגְט גִיוָוארֶן וְהִסְעַרְתָּ אִין מִיטֶן יַם הָאסְטוּ גִיטָאן שְׁטוּרֶמֶן מִיט דַיין שְׁטוּרֶעם ווִינְד וּבְרוּחַ אוּנ מִיט דֶעם ווִינְט פוּן דַיינֶע נָאז לֶעכֶער זַיינֶען וָוארֶן גִיהֵייפְט דָס וַואסֶר מִפֹּה פוּן בֵּיידֶע זַייטֶן זַיינֶען גִיבְּלִיבֶּן שְׁטֵיין דִי רִינֶענְדִיגֶע וַואסֶער ווִיא אַמוֹיעֶר סוֹעֲרוּ זַיי הָאבֶּן גִישְׁטוּרֶעמְט אוּנ פַר גְלִיוֶוערְט גִיוָוארֶן דִי אָפּ גְרוּנְדֶען אוּנ זַיינֶן גִיבְּלִיבֶּן שְׁטֵיין ווִי אַפַּאר כּוּנְדִיגֶר לַאגִיל פַּנּוּ זַיי הָאבֶּן זִיךְ צוּ שְׁפְּרֵייט אוֹיף בֵּיידֶע זַייטֶען דָס וַואסֶר אוּנ אַדְרִיט חֵלֶק פוּן דִי הוֹכֶע וַואסֶר צָעוּ אִיז אוּנְטֶר גִיבֶּעט אוּנ פַר גְלִיוֶוערְט גִיוָוארֶן אוּנְטֶר זַייעֶרֶע פִּים קוֹרְעוּ אַז דָס יַם אִיז צוּ שְׁפָּאלְטֶן גִיוָוארֶן זַיינֶן אַלֶע טַייכֶן צוּ שְׁפָּאלְטֶן גִיוָוארֶן רִבָּה נָאךְ מֶער אֲפִילוּ דִי וַואסֶר וָוס זַיינֶען גִיוֶועְן אִין גְרִיבֶּר אוּנ אִין בְּרוּנֶן פוּן דֶר עֶרְד אוּנ דָס וַואסֶער וָוס מֶען הָט אִין אַלֶע עֶרְטֶר אָן גִישֶׁעפְּט זַיינֶן אוֹיף דֶר הֶעלְפְט צוּ שְׁפָּאלְטֶן גִיוָוארֶן מִיט דֶר גְזֵירָה פוּן גָאט וָוס הָט זִיךְ אָן גִיקְלֵיידֶעט מִיט נְקָמָה נְקָמוֹת עֶר הָט זִיךְ אָן גִיקְלֵיידֶעט נְקָמוֹת אוּנ קִנְאָה צוּ פַר שְׁטוֹיסֶן זַיינֶע פַיינְט כְּמוֹ אַזוֹ ווִי עֶר הָט זִיךְ פְרִיעֶר אַיין גִיהִילְט צוּ פַר שְׁטוֹיסֶן פַּרְעֹה אָמַר דֶר פַיינְט הָט גִיזָאגְט אִיךְ וֶועל אִים נָאךְ יָאגֶן. דִי שְׁפֶּלֶע מַעֲשִׂים מִיט שְׁלֶעכְטֶע וֶוערְק הָאבֶּן אִים נִיט גִילָאזְט רוּעֶן רוּחַ דָס שְׁטַארְקֶע גִימִיט הָט אִים גִימַאכְט פַר אִירְט דִי יִשְׂרָאֵל וָוס עֶר הָאט פְרִיעֶר אַרוֹיס גִיטְרִיבֶּן הָט עֶר גִיוָואלְט צוּרִיק זַיי אַיין שְׁלִינְגֶען צוּר גָאט הָט גִיוָואלְט אָפּ נֶעמֶן זַיין חוֹב הָט עֶר אִים צוּ טֵיילְט זַיין הַארְץ אוּנ הָט אִים גִימַאכְט מִיסְט גְרֵייפֶען. דָס פָאלְק וָוס אִיז וָוארֶן אַוֶועק גִירוּקְט פוּן זַיינֶע בַּאק צֵיינֶר פוּן זַיין מוֹיל עֶר הָט גִיזָאגְט אִיךְ וֶועל זַיי נָאךְ יָאגֶן אוּנ וֶועל זַיי גְרֵייכֶן אוּנ וֶועל זַיי פַר לֶענְדֶען נִפְרַע עֶר אִיז גִיצָאלְט גִיוָוארֶן מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים נָאךְ מִדּוֹתֵיהוּ זַיין מִדָּה אִיז גִיהֶען צוּ דֶר צֶערְנֶען אוּנ צוּ זָאגֶן וֶוער אִיז גָאט וָוס הָט דִיךְ גִישִׁיקְט גְּרַרְתּוֹ דוּ הָאסְט אִים גִישְׁלֶעפְּט אִין יַם צוּ לָאזֶען ווִיסֶען אִים דַיין כֹּחַ נָשַׁפְתָּ דוּ הָאסְט

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ:

לְהָשִׁיב יָם. לְאֵיתָנוֹ. כִּפְנוֹת בּוֹקֶר. לְעֵינֵינוּ. יָם הַגָּדוֹל. פָּרַץ מְאוֹנֵנוּ. מִרַף זֶה בָּזֶה. לְהַגְבִּיר שְׁאוֹנוֹ. חַי כָּל אֶחָד וְאֶחָד. בְּעוֹד יְשָׁנוֹ. זִלְעֵף רוּחוֹ. בְּתוֹךְ נְדָנוֹ. וַיַּעֲלֵם. עַד רוּם מְעוֹנוֹ. הוֹרִידָם לְמַטָּה. בְּדָכְיוֹת עֲשׁוּנוֹ. דִּבֵּק סוּס בְּרֶכֶב. וְהִשְׁמִיט אוֹפַנּוֹ. גְּרָרָם בְּכוֹבֶד. בְּמֶתֶג רִסְנוֹ. בְּלֵב יָם הֱבִיאָם. בְּעֶצֶם אוֹנוֹ. אֲכָלוֹ. כְּקַשׁ יָבֵשׁ. בַּחֲרוֹנוֹ:

בַּחֲרוֹנוֹ. יָרָה בַיָּם. אֱוִילִים. וְשׁוֹרְרוּ לוֹ. בְּנֵי אֵלִים:

מִי כָמֹכָה. בָּאֵלִים:

ע"פ א"ב

אֱלוֹהַּ. עַל כָּל אֱלֹהִים. בּוֹרֵא עוֹמֶק. וְרוּם גְּבוֹהִים. גּוֹזֵר יָם. גַּלָּיו לְבַל יֶהֱמוּ זוֹהִים. הוֹק וָהֶלֶד. מֵאֵימָתוֹ נִרְהִים. הָאוֹמֵר לַחֶרֶס. וְזוֹהֲרָיו כֵּהִים. וְחוֹתֵם בְּעַד הַכּוֹכָבִים. וְלֹא מַגִּיהִים. זִיקוֹת וּבְרָקִים. מִמֶּנּוּ נִשְׁלָחִים. חָשִׁים בִּשְׁלִיחוּתוֹ. וְלֹא שׁוֹהִים. טִכֵּס. גַּלְגַּל קָבוּעַ. וּמַזָּלוֹת צוֹמְחִים. יַחַד כְּסִיל וְכִימָה. עִמָּם זוֹרְחִים. כּוֹנֵן עָשׁ בַּצָּפוֹן. וְעַקְרָב בַּדָּרוֹם. מוּנָחִים. לְיִחוּד שְׁמוֹ. כֻּלָּם מוֹכִיחִים:

מוֹכִיחִים מַעֲשֶׂיךָ. אַהֲבַת אֱמוּנֶיךָ. לִבְלוֹעַ לוֹהֲצֵי הֲמוֹנֶיךָ:

נָטִיתָ יְמִינְךָ:

מוּמָתִים וְלֹא מֵתִים. בְּעוֹדָם. נַפְשׁוֹתָם. עֲדַיִן צְרוּרוֹת. בְּחֶלְדָּם. סֵעֵר סוּף. לְיַבֶּשֶׁת לְיַדָּם. עֵיפָתָה אַף הִיא. קְלָעָתָם לְבֵית מְצוּדָם. פְּצוּעִים

בית ישראל

גיוויזעט מיט דיין ווינט לְהָשִׁיב גאנץ פְּרִי אום צו קערען דעם יַם צו זיין ערשטע שטארקייט יָם דער יַם הַגָּדוֹל האט אַרוּים גיבראכען פון זיין ראנד עֶס האט גיקלאפט אייגס אין אנדערען זיין ברומונג מיט שטארקייט אַז זיי האבען נאך גילעבט זִלְעֵף די נְשָׁמָה איז נאך גיוועזען אין גוף האט ער זיי אויף גיבראכט ביז אין הימעל אונ האט זיי גימאכט נידערן ביז אין וואלקען פון דעם יַם דִּבֵּק זַיְר האט באהעפט דס פערד צום רייטער אונ האט גישלעפט זייערע וועגען אין רעדער גְּרָרָם ער האט זיי גישלעפט מיט שווערקייט אונ האט זיי פר צאמט מיט איין צאם בְּלֵב יָם מיט זיין גרוים שטארקייט האט ער זיי גיבראכט אין מיטען יַם ער האט זיי פר ברענט ווי דארע שטרוי מיט זיין גרים צארן בַּחֲרוֹנוֹ מיט זיין גרים צארן האט ער גיווארפען אין יַם די נארישע מִצְרִים אונ די קינדער פון די שטארקע אָבוֹת האבען צו אים גיזונגען אונ האבען גיזאגט מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים ווער איז נאך אזו ווי דו צווישען די שטארקע אֱלוֹהַּ דער גאט וואס איז איבער אלע מַלְאָכִים אונ האט בַשאפען טאלען אונ הויכע בערג ער איז גוזר אויף דעם יַם זיינע אינדען זאלען זיך ניט מיט גַאֲוָה האלטען הימעל אונ ערד טוען פר זיין פארכט ציטערען ער זאגט צו דער זונן אונ צו דער לְבָנָה זיי זאלען טינקל זיין אונ טוט ער חַתְמֶנֶן די שטערען זיי זאלען ניט שיינען זִיקִים פון אים ווערען גישיקט דונערען אונ בליצען חָשִׁים זיי איילען אונ טוען זיין שְׁלִיחוּת אונ זאמען ניט ער האט מְתַקֵּן גיוועזען אונ האט גימאכט שפאנצען דעם גַלְגַּל פון דער זונן אונ דיא מַזָּלוֹת יַחַד דאס מַזָּל כְּסִיל וְכִימָה טוען אין איינעם שיינען. אנטקעגען מַזָּל עָשׁ וואס איז אין צָפוֹן איז דאס מַזָּל עַקְרָב אין דָרוֹם לְיִחוּד זיי טוען אלע ווייזען אז ער איז איין גאט מוֹכִיחִים דיינע מַעֲשִׂים טוען ווייזען דם ליבשאפט פון דיינע באגלייבטע יִשְׂרָאֵל לִבְלוֹעַ דו האסט גינייגט דיין רעכטע האנט צו מאכען איין שלינגען די פיינט זיי זענען גיוועזען טויט אבער ניט אין גאנצען טויט נַפְשׁוֹתָם זייער נְשָׁמָה איז נאך גיוועזען אין גיבונדען אין גוף סֵעֵר האט דער יַם

וְתִפְצָּעִים . וּמְפֻלָּח כְּבֵדָם. צְנוּפִים כַּדּוּר, עִם מַרְכְּבוֹת, כְּבוֹדָם. קָרוּעַ וּרְקוּעַ, נֶחֱרִים בַּעֲדָם. רִיב וּמַצָּה, נִתְגָּרוּ, עַל יָדָם. שַׁדַּי, הַמְשַׁלֵּם לְשׂוֹנְאָיו, לְהַאֲבִידָם. שָׁת יְמִינוֹ לָאָרֶץ, לִגְמוֹל לָהֶם חַסְדָּם. תָּפְתָּה, פָּעֲרָה פִּיהָ, וּבָלְעָה הוֹדָם. תְּחַתְּתוּ יַחַד, וְעַמָּם רֶכֶב וָסוּס, נִרְדָּם:

נִרְדָּם וְאָבַד, שְׁאוֹן בּוֹגְדֶיךָ. וּבְנֵי זֶרַע חֲסִידֶיךָ:

נָחִיתָ בְחַסְדֶּךָ:

צ״ט א״ב

אוֹרַח עוֹלָם, עֲלֵיהֶם, בְּאַהַב שָׁנִיתָ. בְּנֵי עֲבָדֶיךָ, כְּדֶרֶךְ אֲדוֹנִים, הִנְחִיתָ. גְּעְגּוּעִים, כְּאָב לְבָנִים, לָמוֹ עָשִׂיתָ. דְּבַשׁ מִסֶּלַע, אוֹתָם הֵנַקְתָּ. הִרְחַצְתָּ וְהִלְבַּשְׁתָּ, וְהִנְעַלְתָּ וְסַכְתָּ. וּבְסוֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן, אוֹתָם הִרְבֵּיתָ. זֶה בְּעַמּוּד עָנָן, הִנְחִיתָ. הוֹשֵׁךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ, כְּמַנְהִיר נַעֲשֵׂיתָ. טַל מִתַּחַת וְלֶחֶם מִמַּעַל, לָמוֹ הֶחֱשַׁרְתָּ. יְאוֹרִים לִצְמָאָם, מִצּוּר הוֹצֵאתָ. כִּנַּסְתָּם לְהַר חֶמֶד, וּמִצְוֹת וְחֻקִּים הוֹרֵיתָ. לְמַעַנְךָ, כְּגוֹדֶל חַסְדְּךָ, לִנְוֵה קָדְשְׁךָ, נָחִיתָ:

נָחִיתָ סְגֻלָּתְךָ, יָם כְּגָזוֹן. וְצוֹרְרֵיהֶם, צִירִים כַּיּוֹלֵדָה, אֲחָזוּן:

שָׁמְעוּ עַמִּים, יִרְגָּזוּן:

מִקּוֹל מַפּוֹלֶת, שְׁאוֹן פּוֹרְכִים, נִרְעֲשׁוּ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵי כְרַכִּים. סוֹלְעָמוּ, סוֹד נִמְלָכִים. עֻלְּפוּ, וְנָסוֹגוּ אָחוֹר, נְסִיכִים. פַּחוֹת וּסְגָנִים, נִמְרָכִים. צוֹר וְצִידוֹן, וְכָל

בית ישראל

גִישְׁטוּרֶעמְט אוּנ הָט זֵיי גִיוָוארְפֶן אוֹיף דֶר יַבָּשָׁה עִיפְּתָה אוּנ דִי עֶרְד הָט זֵיי אוֹיךְ צוּרִיק גִיוָוארְפֶן צוּ זֵייעֶרֶע עֶרְשְׁטֶע גִיפֵיינְקֶענִישׁ פְּצוּעִים זֵיי זֶענֶען גִיוֶוען גִיבַּיילְט אוּנ גִילֶעבֶערְט זֵייעֶר לֶעבֶּער צְנוּפִים זֵיי הָאבֶּן זִיךְ גִיקַייקִילְט מִיט דִי רַייט וֶועגְן קָרוּעַ דֶר גִישְׁפָּאלְטֶענֶער יַם מִיט דֶר עֶרְד זֶענֶען בְּרוֹנְז גִיוֶוען צְווִישֶׁן זִיךְ אִיבֶּר זֵיי רִיב אוּנ הָאבֶּן זִיךְ גִיקְרִיגְט דֶר יַם הָט גִיזָאגְט נֶעם דִיר צוּ דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶעגִישׁ אוּנ דִי עֶרְד הָט גִיזָאגְט נֶעם דִיר צוּ דִי וָוס דוּ הָאסְט זֵיי דֶר טְרוּנְקֶען שַׁדַּי גָאט וָוס עֶר צָאלְט זַיינֶע שׂוֹנְאִים אוּנ מַאכְט זֵיי פַר לִירֶן שָׁת הָט גִטְאן זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט צוּ דֶר עֶרְד אַז זִיא זָאל אַיין שְׁלִינְגֶען אוּנ זָאל זֵיי גוֹמֵל חֶסֶד זַיין תָּפְתֶּה דָם גֵיהִנָּם הָט גִיעֶפִינְט זַיין מוֹיל אוּנ הָט אַיין גִישְׁלוּנְגֶן זֵייעֶר שֵׁיינְקֵייט תּוּחַתְּתוּ זֵיי הָאבֶּן אַלֶע גִינִידֶערְט דִי פֶערְד אוּנ רַייט וֶועגְן אוּנ זֶענֶען וִוי אַנְטְשְׁלָאפֶן גִיוָוארֶן נִרְדָּם דִי וָוס הָאבֶּן אִין דִיר גִיפֶעלְשְׁט זֶענֶען זֵיי אַנְטְשְׁלָאפֶן אוּנ פַאר לָארֶן גִיוָוארֶן אוּנ דִיא קִינְדֶער פוּן דִי פְרוּמֶע אָבוֹת הָאסְטוּ גִיפִירְט מִיט דַיין חֶסֶד אוֹרַח מַחֲמַת לִיבְּשַׁאפְט הָאסְטוּ אוֹיף זֵיי מְשַׁנֶּה גִיוֶוען דֶעם סֵדֶר פוּן דֶר וֶועלְט בְּנֵי עֲבָדֶיךָ דִי קִינְדֶר פוּן דַיינֶע קְנֶעכְט דִי אָבוֹת הָאסְטוּ גֶעפִירְט אִין וֶועג וִוי הַארֶען גְּעְגּוּעִים אַזוֹ וִוי אַקִינְד אִיז צִיטֶערִיג בַּיי זַיין פָאטֶר אַזוֹ הָאסְטוּ זֵיי גִיטָאן דְּבַשׁ דוּ הָאסְט זֵיי גִימַאכְט אֶן זֵייגֶען הָאנִיק פוּן אַ שְׁטֵיין. דוּ הָאסְט זֵייא גִיוַואשֶׁן אוּנ אָן גִיקְלֵיידֶעט אוּנ גֶעשְׁמִירְט אוּנ הָאסְט זֵייא גִימֶערְט מִיט זֶעמִיל מֶעל אוּנ הָאנִיק אוּנ אֵייל בַּיי טָאג הָאסְטוּ זֵיי גֶעפִירְט מִיט דֶעם עַמּוּד עָנָן אוּנ בַּיי נַאכְט הָאסְטוּ זֵיי גִילַייכְט מִיט אֵיין עַמּוּד אֵשׁ טַל דוּ הָאסְט זֵיי גִימַאכְט רֶעגֶענֶען מָן אוּנ מִיט טַל הָאסְטוּ זֵיי גִידֶעקְט יְאוֹרִים צוּ דִיא דָארְשְׁטִיגֶע הָאסְטוּ אוֹיס גִיצוֹיגֶען וַואסֶער פוּן אַ שְׁטֵיין כִּנַּסְתָּם דוּ הָאסְט זֵייא אֵיין גִיזַאמִילְט צוּם בַּארְג סִינַי אוּנ הָאסְט זֵיי גִיגֶעבֶּן תּוֹרָה וּמִצְוֹת לְמַעַנְךָ מִיט דַיין וִוילֶען הָאסְטוּ זֵיי גִיפִירְט מִיט דַיין גְרוֹיס גִינָאד צוּ דַיין הֵיילִיגֶן וואוֹנוּנְג דַיינֶע גִילִיבְּטֶע יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ דֶעם יַם אִיבֶּר גִיפִירְט אוּנ זֵייעֶרֶע בַּאלֵיידִיגֶער הָט אָן גִינוּמֶען אֵיין וֵוייטָאג וִוי אֵיין גִיוִוינֶערִין שָׁמְעוּ פֶעלְקֶער הָאבֶּן גִיהֶערְט הָאבֶּן זֵיי גִיצִיטֶערְט מִקּוֹל פוּן דֶעם קוֹל וָוס זֵיי הָאבֶּן גִיהֶערְט וָוס דִי מִצְרִים הָאבֶּן אֵיין מַפָּלָה גִיהַאט וֶוער פַר וָוס זֵיי הָאבֶּן מִיט דִי יִשְׂרָאֵל גִיאַרְבֶּעט נִרְעֲשׁוּ הָאבֶּען גִישְׁטוּרֶעמְט דִי וָוס זִיצֶן אוֹיף דֶעם יַם אוּנ אִין גְרוֹיסֶע שְׁטֶעט סוֹלְעָמוּ זֵיי הָאבֶּן זִיךְ אֵיין גִיזַאמִילְט וִוי אֵיין הֵיישֶׁעְרִיק

גְּלִילֵי פְּלֶשֶׁת, נְבוּכִים. קָצִין וָרָשׁ, וְאִישׁ תְּכָכִים. רֶטֶט הֶחֱזִיקוּ, וְכַמַּיִם נִשְׁפָּכִים.
שָׁמְמוּ עֲלֵיהֶם, הוֹלְכֵי דְרָכִים. תִּמָּהוֹן, קָמוּ מִכִּסְאוֹתָם, מְלָכִים:
מְלָכִים, הוֹלְלוּ וְהָרְעָלוּ. וְשֵׂעִיר וְזִמִּי וְאַרְוָדִי, חַלְחָלוּ:
אָז נִבְהֲלוּ:

ע״פ תשר״ק

תֵּימָן וְיוֹשְׁבָיו, נְפוּגִים. שִׁבְרוֹן לֵב, וְרִפְיוֹן יָדַיִם, מַשִּׂיגִים.
רַבֵּי מוֹאָב, מִתְמוֹגְגִים. קִינִים וָנֶהִי, בְּפִיהֶם הוֹגִים.
צְעִירֵי חָם, וְכָל אֵלָיו זוֹוּגִים. פָּחֲדוּ וְרָעֲדוּ, וְכַדּוֹנַג נְמוֹגִים.
עַרְקִי וְסִינִי, כַּשִּׁכּוֹר חוֹגִים. סוּעָה וָסַעַר, בָּם מַנְהִיגִים.
נִבְעֲרוּ כֻלָּם, וְנַעֲשׂוּ שׁוֹגִים. מְדַמְּמִים לָאָרֶץ, יָשְׁבוּ נוֹגִים:
נוֹגִים, קְטַנִּים וּגְדוֹלִים, כְּאֶחָד. וּכְאָז, כֵּן עַתָּה, כָּל צוֹרְרֶיךָ יַחַד:
תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם, אֵימָתָה וָפַחַד:

לְמַעַן, לָמוֹג לְבָבֵיהֶם. כּוֹס חֲמָתְךָ. מְסוֹךְ בֵּינֵיהֶם. יִרְאָה וָרַעַד, יָבֹא בָהֶם.
טֵרוּף דַּעַת, בִּלְבָבֵיהֶם. חַלְחָלָה וּמַעַד. עַל מָתְנֵיהֶם. זִיעַ וָרֶתֶת, בְּכָל
אֵבְרֵיהֶם. וְכָשְׁלוּ מֵהֶם, וּבָהֶם. הֹוָה עַל הֹוָה, תָּבֹא עֲלֵיהֶם. דוּמָם, יֵשְׁבוּ

נותן בכוס עינו

כַּשִּׁכּוֹר חוֹגִים. עֶס אִיז גֶעוֶועזֶען אַ אַלְטֶער שִׁכּוֹר, הָאט גֶעהַאט זֶעהְר אַ פֵיינֶעם זוּהְן אַ פְרוּמֶען מַאן, אִים הָאט דָאס נֶעבַּאךְ זֶעהְר גֶעקְרֶענְקְט, אוּנ הָאט זִיךְ גֶעבֶּעטֶען בַּיי זַיין ‏פָּאטֶער, עֶר זָאל אוֹיפְהֶערִין צוּ שִׁכּוֹרֶען, אָבֶּער דֶער פָאטֶער הָאט אִים נִיט גֶעהָארְכְט, הָט דֶער זוּהְן גֶעזָאגְט צוּם פָאטֶער, לִיבֶּער פָאטֶער! אִיךְ הָאבּ דִיר שׁוֹן פִיל מָאל גֶעבֶּעטֶן דוּ זָאלְסְט דַיין אוֹיפְפִירוּנְג אַוֶועק וַוארְפֶן, אִיךְ זֶעה אָבֶּער, אַז דוּ קֶענְסְט דִיךְ דֶער פוּן נִיט אָפּ גֶעוֵוינֶען, ווֶעל אִיךְ דִיר דֶיר פוּן נִיט מֶער אָפּ הַאלְטֶען, נַא דִיר וַויין טְרִינְק ווִי פִיל דוּ ווִילְסְט. אוּנ אַזוֹי ווֶעסְטוּ שְׁטֶענְדִיג בֶּעקוּמֶען, נָאר גֵייא נִיט אִין דִי קְרֶעטְשְׁמֶעס אוּנ וַואלְגֶער זִיךְ נִיט אִין אַלֶע דִינְשְׁטָאֶקֶען, אֵיין מָאל אִיז דֶער זוּהְן גֶעגַאנְגֶען אוֹיף דֶער גַאס, הָאט עֶר גֶעזֶעהְן ווִי אֵיינֶר לִיגְט שִׁכּוֹר, אוּם גֶעוַואלְגֶען אִין דִי בְּלָאטֶע, אוּנ דִיא קִינְדֶער וַוארְפֶען אִים פוּן אֵיין רִינְשְׁטָאק אִין דֶעם אַנְדֶערֶען, עֶר אִיז אַהֵיים גֶעגַאנְגֶען, אוּנ הָאט גֶענוּמֶען זַיין פָאטֶער אִים ווַייזֶען ווִיא מִיאוּס דָאס אִיז אַ שִׁכּוֹר אוֹיף דִיא גַאס צוּ לִיגֶען, עֶר זָאל זֶעהְן דֶעם סוֹף פוּן אַ פִּיאַנִיצֶע, אֶפְשַׁר דוּרְךְ דֶעם ווֶעט עֶר אוֹיף הֶערִין צוּ טְרִינְקֶען, אָבֶּער ווִיא דֶער פָאטֶער הָאט דֶער זֶעהְן דֶעם פִּיאַנִיצֶע, אִיז עֶר צוּ אִים צוּ גֶעלָאפֶען אוּנ הָאט גֶעזָאגְט, זָאג מִיר בְּרוּדֶער ווִי קְרִיגְט מֶען אַזַא גוּטֶען וַויין, ווִי דוּ הָאסְט גֶעטְרִינְקֶען, דִיא צְווֵייא שִׁכּוֹרִים הָאבֶּען זִיךְ, גוּט בֶּעפְרַיינְדֶעט, אוּנ הָאבֶּען שׁוֹין נִיט גֶעווָאלְט אַוֶועק גֵיין אֵיינֶער פוּן אַנְדֶערֶען, אוּנ דֶר זוּהְן הָאט נֶעבַּאךְ גֶעמוּזְט פוּן דָארְטֶן אַוֶועק גֵיין מִיט אַ טְרוֹיעֶרִיג הַארְץ (תנחומא שמיני):

בית ישראל

אֵיין עֵצָה צוּ הַאלְטֶען אוּנ הָאבֶּען זִיךְ צוּרִיק גִיקֶערְט פַּחוֹת שְׁטַארְקֶע וֶוערִין שְׁלָאף אוּנ דִיא שְׁטֶעט צוֹר וְצִידוֹן אוּנ אַלֶע פְּלִשְׁתִּים זֶענֶען פַר קֶערְט גִיוָוארֶען קָצִין רַייכֶע אוּנ אָרֶעמֶע אוּנ מִיטֶעל מֶעסִיגֶע מֶענְטְשֶׁען הָאט אָן גִינוּמֶען אֵיין צִיטֶערְנִיש אוּנ זֶענֶען צוּ גָאסֶן גִיוָוארֶען ווִי וַואסֶר שָׁמְמוּ עֶס הָאבֶּען זִיךְ גֶעווּאוּנְדֶערְט אוֹיף זֵיי אַלֶע דִי ווָאס גֵייעֶן אִין ווֶעג תִּמָּהוֹן אַלֶע כַּסְלוּחִים זֶענֶען אוֹיף גִישְׁטַאנֶען פוּן זֵייעֶרֶע שְׁטוּלִין אוּנ הָאבֶּען זִיךְ גֶעווּאוּנְדֶערְט מְלָכִים אַלֶע כַּסְלוּחִים זֶענֶען פַר נַארֶעשְׁט גִיוָוארֶען אוּנ דִיא זֶענֶען דֶר שְׁרָאקֶען גִיוָוארֶען דֶענְסְטְמָאל זֶענֶען גִיוָוארֶען דֶר שְׁרָאקֶן דִי הַארֶען פוּן אֶדוֹם תֵּימָן דִי שְׁטָאט תֵּימָן מִיט אַלֶע זֵיצֶר זֶענֶען אוּיס גִיוֶועבְּט גִיוָוארֶען שִׁבְרוֹן זֵיי הָאבֶּען גִיגְרֵייבְט צוּ בְּרָאכֶעגֶע הֶערְצֶער אוּנ שְׁלַאפֶע הֶענְט דִי הַארֶען פוּן מוֹאָב זֶענֶען צוּ גַאנְגֶען אוּנ הָאבֶּען גִיקְלָאגְט מִיט זֵייעֶר מוֹיל דֶר יוּנְגְסְטֶער חָם אוּנ אַלֶע ווָאס זֶענֶען גִיוֶועזֶען מִיט אִים הָאבֶּען גִיצִיטֶערְט אוּנ זֶענֶען צוּ גַאנְגֶען ווִיא אַ וַואקְס עַרְקִי וְסִינִי דִי זֶענֶען גִיוָוארֶען פַר טוּמִילְט ווִיא אַ שִׁכּוֹר זֵייא זֶענֶען גִיוָוארֶען גִיפִירְט מִיט אַ שְׁטוּרֶעם ווִינְט נִבְעֲרוּ זֵיי זֶענֶען אַלֶע גִיוָוארֶען מְשׁוּגָע אוּנ זֶענֶען גִיזֶעסֶן אוֹיף דֶר עֶרְד אוּנ הָאבֶּען גִישְׁווִיגֶען אוּנ זֶענֶען גִיוֶועזֶען טְרוֹיעֶרִיג נוֹגִים דִי קְלֵיינֶע מִיט גְרוֹיסֶע זֶענֶען גִיוֶועזֶען טְרוֹיעֶרִיג אִיז אוֹיף זֵיי גִיפַאלֶען פָארְכְט אוּנ אַנְגְסְט לְמַעַן צוּ מַאכֶען זֵיי אָן טְרִינְקֶען אַ כּוֹס מִיט דַיין גְרִים צָארֶען כְּדֵי עֶס זָאל צוּ גֵיין זֵייעֶר הַארְץ יִרְאָה אֵיין צִיטֶערְנִישׁ אִיז אוֹיף זֵיי גִיקוּמֶען אוּנ אֵיין פַר צוּקוּנְג אִיז גִיוֶועזֶן אִין זֵייעֶר הַארְצֶן אֵיין דֶר שְׁרֶעקֶענִישׁ אוּנ אֵיין צִיטֶערְנִישׁ אִיז גִיקוּמֶען אוֹיף זֵייעֶרֶע לֶענְדֶען אוּנ אִין

תְּחִתֶּיהָ. נַעַר מְלָאִים, וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם. בָּנַיִךְ, עַד יַעַבְרוּ, לִגְבוּלֵיהֶם. אֶל הָאָרֶץ.
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ, לַאֲבוֹתֵיהֶם:
לַאֲבוֹתֵיהֶם. טוּב פֵּצַתָּ, מַלֵּא לְבָנֵימוֹ. וְאֶל הַר מָרוֹם, מְאַוֵּימוֹ:
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ:

ק״ק א״ב

אֶרֶץ, מִכָּל אֲרָצוֹת, עִשּׂוּר מְפוֹרָשָׁה. בְּעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת, מְקֻדָּשָׁה.
גַּם עוֹד מְמֻנָּח, מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר, מְנַת גָּבוֹהַּ הוּפְרָשָׁה:
דִּירַת יְבוּסִי, הִיא הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה, הוּעֲלָה מֵאָז, בְּמַחֲשֶׁבֶת, עַד לֹא קָרָאתָ, יַבָּשָׁה. וְתָמִיד, עֵינֵי אֱלֹהִים בָּהּ, לְדָרְשָׁהּ. זִמְּנָהּ לוֹ לָכֶם שֶׁבֶת, וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָּׁה. הֵנוֹת בְּתוֹכָהּ, סְכוּת מֵהֶם, לְחִישָׁה. טַלְלֵם בְּצֵל, מֵחוֹרֶב מְצֹא נְפִישָׁה. יַחַד, לְחַשְׁכָם, מִזֶּרֶם וְרוּחַ קָשָׁה.
כָּל נֶגַע, וְכָל מַכָּה, אֲנוּשָׁה. לְהָסִיר מֵאוּם, מְשֻׁלָּשָׁה:
מְשֻׁלָּשָׁה. נָבְטָה, בְּרוּחַ לְהַרְעֵד. וּבִלְשׁוֹן עָתִיד, פָּתְחָה וְסִיְּמָה, לְהָעֵד:
יְיָ, יִמְלֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

מַלְכוּת, עַד לֹא קֶדֶם, קְדוּמָה. נֶצַח נְצָחִים, מְקוּיָּמָה.
סוֹף וָקֶדֶם וְתָוֶךְ עֲצוּמָה. עַד עוֹלְמֵי עַד.
מְסֻיָּמָה. פּוּטִּים כְּכַלָּה, בִּמְהוּמָה. צְנִיף מְלוּכָה, הִמְלִיכוּהוּ. דִּגְלֵי אֲיוּמָּה, קוּמוֹ לָעַד, דּוּמָּה לְהוּמְמָה. רוּם וְתַחַת.

בית ישראל

אַלֶע זייערע אֵבָרִים וְכָשְׁלוּ זיי זֶענֶען גישְׁטְרוֹיכִילְט גיוואָרען איין בְּרֶעכֶענִישׁ איז אויף זיי גיקוּמֶען אויף זייערע עֶרְטֶער זֶענֶען זיי גיזֶעסֶען אונ גישְׁווִיגֶען זיי זֶענֶען גיוועזֶן פוּל מיט גישְׁרַיי אונ עֶס האָט זיי קיין רְפוּאָה ניט גיהאָלְפֶען ביז וואַנֶען דיינֶע קִינְדֶער זֶענֶען גיקוּמֶען צוּ זייער גְבוּל צוּ דֶעם לאַנְד וואָס דוּ האָסְט גישְׁוואָרֶען צוּ זייערֶע עֶלְטֶערֶן דאָס גוּטְס וואָס דוּ האָסְט צוּ גיזאָגְט צוּ גֶעבֶען דִי אָבוֹת זאָלְסְטוּ דָס דֶער פִילֶען צוּ זייערֶע קִינְדֶער אונ זאָלְסְט זיי בְּרֶענְגֶען אונ פְלַאנְצֶען צוּם הויכֶען בארְג וואָס זיי גְלוּסְטֶען אֶרֶץ מִכָּל דָם לאַנְד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל איז אָפּ גישֵׁייד מַעֲשֵׂר זיא איז גיהֵיילִיגְט מיט צֶעהֶן עֶרְלֵיי קְדוּשׁוֹת אַזוֹי ווי דִי לְוִיִּם פוּן זייער מַעֲשֵׂר האָבֶן זיי אויךְ גיגֶעבֶן דִי כֹּהֲנִים מַעֲשֵׂר אַזוֹי האָבֶן דִי יִשְׂרָאֵל פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָפּ גישֵׁייד דִי שְׁטאָט יְרוּשָׁלַיִם צוּ גאָט דִי הֵיילִיגֶע שְׁטאָט יְרוּשָׁלַיִם איז גיוועזען דאָרְטֶן וואו יְבוּסִי האָט גֶעוואוּנְט אֵיידֶר דִי וועלְט איז בַּשַׁאפֶן גיוואָרֶען איז אויף גיגַאנְגֶען אויף דֶר מַחֲשָׁבָה פוּן גאָט אַז דאָרְטֶן זאָל זיין דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אונ גאָט טוּט זיא תָּמִיד פאַרְשְׁטֶן זיא איז אָן גיבְּרֵייט גיוואָרֶען פַר אַשְׁטוּל צוּ גאָט אונ איין יְרוּשָׁה צוּ דִי יִשְׂרָאֵל עֶר טוּט דאָרְטֶן רוּעֶן כְּדֵי עֶר זאָל פַר נֶעמֶען דִי תְּפִלּוֹת פוּן זיי צוּ בַּאדֶעקֶען זיי מיט איין שָׁאטֶען פַר דֶר הִיץ כְּדֵי זיי זאָלֶען רוּעֶן צוּ פַר מַיידֶען זיי פוּן אַשְׁטארְקֶען שְׁטוּרֶעם ווינְט אָפּ צוּ טאָן אַלֶע מַכּוֹת פוּן זיי וואָס זֶענֶען גיטֵיילְט אויף דְרַיי חֲלָקִים כֹּהֲנִים לְוִיִּם אונ יִשְׂרְאֵלִים מְשׁוּלָּשָׁה דִי יִשְׂרָאֵל האָבֶן גירֶעט מיט נְבוּאָה צוּ עֵדוּת זאָגֶען דִי אֵייבִּיקֵייט פוּן גאָט אונ מיט איין לָשׁוֹן עָתִיד האָבֶן זיי אָן גיהוֹיבֶן דִי שִׁירָה ... עֶן אַז יָשִׁיר איז טַייטְשׁ זיי וועלֶן זִינְגֶען לֶעָתִיד אַז מָשִׁיחַ וועט קוּמֶען אונ האָבֶן אוֹיס גילָאזֶען אויךְ מיט איין לָשׁוֹן עָתִיד ה׳ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד איז טַייטְשׁ גאָט וועט קִינִיגֶען צוּ אֵייבִּיג מַלְכוּת זַיין מְלוּכָה איז גיוועזען אֵיידֶר דִי וועלְט איז בַּאשַׁאפֶן גיוואָרֶען עֶר איז גיוועזען אונ איז הַיינְט אויךְ אונ וועט זַיין אויף אֵייבִּיג זַיינֶע צֵייכֶען זֶענֶען אויף אֵייבִּיג אַז עֶר האָט פַאר לֶענְט דִי מִצְרַיִם מיט פַאר טוּמְלוּנְג האָבֶן אִים דִי יִשְׂרָאֵל וואָס האָבֶן גירוּעֶט מיט פִיר דְגָלִים גיטאָן קְרֵיינֶען מיט אַשֵׁיינֶער ... רוֹין מיט פאַרְכְּם וועט מֶען אִים מַאכֶען קִינִיגֶען אויף דֶעם הִימֶל אונ אויף דֶר עֶרְד דִי הִימְלֶען

ימליכוהו, באימה. שמים יפצחו, רנן, נעימה. תהלתו יתנו, כל מלכי אדמה: חזן אז, יהפך אל עמים, שפה ברורה יחד. לקרא כלם, בשם המיוחד. וימאסון, איש אלילי כספו, ואיש אלילי זהבו, בבהל. ויטו שכם אחד. לעבדו, בפחד:

בפחד וברעד, ימליכוהו. גוי אחד. ואותנו יעשה, לגוי אחד:

ביום ההוא יהיה יי, אחד. ושמו אחד:

ובכן, ויי תעלה קדשה, כי אתה, קדוש ישראל ומושיע:

אומץ גבורותיך, מי ימלל. ומי יעצור כח, שבחך למלל. אלו פינו, מלא כים, שירה והלל. וכל שערות ראשינו, לשונות להתפלל. ובם אנו עסוקים, יומם ולילה. לא נוכל, להספיק מלל. על אחת, מרבי רבבות, שמך להלל. אשר הפלאת וחשבת, להתעולל. על עם, אשר לך, מתחולל. בטרם הרים ילדו, וארץ תחולל. חשקתם לשמך, באהב לכלל. היות לך לבנים, ואתה למו מחולל. בצל ידך, אותם לטלל. על כל עם ולשון, ראשם להתלל. באורח חיים, אותם להסלל. בלי להחליפם, באמה אחרת, אותם לחלל. להתפאר בם, והם בך, להתהלל: כי מי אלוה זולתך, בעליונים. ומי כעמך ישראל, גוי אחד, בתחתונים. אשר הלכו אלהים, לפדותם ממענים. במסות, באותות ובמופתים, משונים. כאשר עשית, אדוני האדונים. לבני שלשת איתנים, אשר בשבילם טפסת, ממעונים. ברכוב כרוב, ורוח ועננים. ונגלית בכבודך, באדמת צוענים. ונעו מלפניך,

---

בית ישראל

זעלען עפענען אזיס געזאנג אלע מלכים פון דר וועלט וועלען זאגן זיין לויב אז דעמאלט וועט פר קערט ווערן צו פעלקר לויטערע רייד אונ אלע וועלן אן רופען גאט מיט דעם רעכטען נאמען אונ אלע וועלן נייגען זייער אקסיל צו דינען גאט מיט פארכט בפחד מיט גרוים ציטערניש אונ פארכט וועלן אים מאכן קיניגען אלע אונ איטליכעס פאלק אין דעם טאג וועט גאט זיין איינינג אונ זיין נאמען וועט זיין איינינג: ובכן וליך אונ דען ווערט אויף גיין צו דיר אקדושה פון די ישראל דען דו ביסט דער הייליגער אונ דער העלפער פון ישראל:

אומץ גבורותיך ווער קאן זאגן דם שטארקייט פון דיין כח אונ ווער קאן דיין שבח דר ציילען אפילו אונזר מול זאל זיין ווי דער ים פיל מיט געזאנג אונ לויב אונ אלע האר פון דעם קאפ זאלן זיין צינגער צו תפלה טאן אונ מיר זאלען אין זיי עוסק זיין טאג אונ נאכט לא נוכל וועלן מיר ניט קאנען אוס דר ציילען אפילו אצעהן טויזנט הלק פון דיין לויב וואס דו האסט גיטאן וואונדר צו די ישראל וואס האפן צו דיר איידר די בערג בטרם הרים זענין וואָרן גיוואוגן איידער די וועלט איז באשאפן גיווארען האסטו גיגלוסט זיי זאלן קריינגן דיין נאמען מיט ליבשאפט זייא זאלן זיין דיינע קינדר אונ דו זייער גיוויזנר אז זיי זאלן זיין גידעקט מיט דעם שאטן פון דיין האנט אז זיי זאלן זיין דר הייכט אין דיין גינאד זייא צו פירען מיט דעם וועג פון לעבן זיי ניט צו פר שוועכן צו בארימען זיך מיט זיי אונ זיי מיט דיר כי ווער איז דען אגאט חוץ דיר אין אלע הימלען אונ ווער איז אזו ווי דיינע אידין וואס אונטען וואס גאט איז גיגאנגען זייא אוס לייזען פון מצרים מיט אלערליי נסים אזו ווי דו גאט האסט גיטאן צו די ישראל וואס זענין די קינדר פון דריי אבות אשר וואס פון זייערט וועגין האסטו גישוועבט פון די הימל מיט איין כרוב אונ ווינט אונ וואלקן ונגלית אונ האסט דיך אנטפלעקט מיט דיין כבוד אין מצרים אונ זייערע אפ געטער

אשרים וחכמנים. ולב מצרים המסית בדביונים. במכות גדולות, וחלים רעים, ונאמנים. ותוציא, את עמך ישראל, מקרב מונים. כעבר הנשמט מרחם, בתוך זמנים. בלא פגם ונזק, וצער בנים: ושלא ליתן פתחון פה, למינים. לומר, כעבד שברח מאדוניו, כן ברחו אמונים. לא הוצאתם, בשעה שבני אדם, ישנים. כי אם, לאור הבוקר, לעין כל המונים. כתועפות ראם, רמים ועליונים. ועל כנפי נשר, נטענים. שיר ושבח והלל, רוננים. בתוף וכנור, ועגב ומינים. ולקיים דבריך, אשר עצת, לראש מאמינים. לא הוצאתם, בפחי נפש ריקנים. כי אם, מלאים כל טוב, כרמונים. כלי כסף וכלי זהב, וטובות אבנים. ובגדי חופש, ורקמת צבעונים. כדי לשלם, שכר שעבוד, חומר ולבנים. חופפתם, בטלול שבעת ענגים. מעלה ומטה ומארבע רוחות, גנונים. לחשבם, מזרם וחורב, וצנים ומפני חיות, ונשיכת צפעונים. ועין בעין, כבודך מהלך לפנים. בענן יומם, לנחותם, נתיבות מתקנים. ובאש לילה, בלי להכשל באישונים. מנוה טוב, לנוה טוב, נוסעים וחונים. לא צמאים, ולא מכפנים. כי מרחמם ינהגם, על מבועי שמנים. והוא ינהלם, על מבועי עינים. ושר נוא, יושב, על מפתן ארמונים. מצפה יד הדרך, לימים הנתנים. והנה, כתב אליו, מארץ תימנים. ושומרים, שהפקיד עליהם, ממונים. התחילו כזאת, אליו מתנים. והראוהו פצעים, שפצעום פרחי נאמנים. וצוח וי וי, וכל עבדיו, אחריו עונים. ונמו. מה זאת עשינו, כסכלונים. כי שלחנו עבדים, שתחת ידינו, מבדנים. מי ירמום לנו, חומר ומי.

בית ישראל

זענין פר וואגילט גיוואָרן פר דיר אונ מיט טרויערקייט האסטו גימאכט צו גיין דאס הארץ פון די מצרים מיט גרויסע מכות אונ אַלערליי קרענק אונ פון צווישן די מצרים האסטו דיין פאָלק אוס גיצויגן אזו ווי אקינד וואס ווערט גיבאָרן אין דער צייט אונ הט ניט קיין מום ושלא אונ כדי די מינים זאלן ניט האבן אצוטרעט צו זאגן אזו ווי אקנעכט אנטלופט פון זיין הארן אזוי זענין די ישראל אנטלאפן גיוואָרן אונ דו האסט זיי ניט אוס גיצוגען אין דער צייט אז מען שלאפט נאר אין דר פרי אַלע זאלן זעהן מיט שטארקייט פון אוויזל טיר אופן באַרליך אונ ער הט זיי גיטראגן ווי איין אָדלער אויף זיינע פליגיל שיר זיי האבן דיך גילובט מיט אלע כלי זמר ולקיים אונ כדי מקיים צו זיין די רייד וואס דו האסט גיזאגט צו אברהם דרום האסטו זייא ניט אויס גיצויגען ליידיג מיט טרויערקייט נייערט פיל מיט אַלעם גוטן מיט גילדענע אונ זילבערנע כלים אונ אבנים טובות אונ אַלערליי זיידענע קליידער כדי מען זאל זיי צאלן דעם שכר וואס זיי האבן גיארבעט מיט ליים אונ מיט ציגיל חופפתם דו האסט זיי צו גידעקט מיט זיבן וואלקינס איינער פון אויבן אונ איינער פון אונטן אונ פיר פון אלע פיר זייטן אונ איינער פריער צו פר מיידען זיי פון רעגין אונ פון היץ אונ קעלט אונ עס זאל זייא ניט בייסען קיין שלאנג אונ חיות רעות ושיז אונ דיין שכינה איז גיגאנגען פריער פר זיי צו פירען זיי מיט אוואלקען ביי טאג אונ מיט פייער ביי דר נאכט כדי זיי זאלן ניט נכשל ווערן אין דר פינצטער אונ ציהן פון איין גוט ארט אויף איין בעסערן צו רוען די זענין ניט גיוועזן דארשטיג אונ ניט הונגעריג כי דען דר דערבארעמיגער גאט הט זיי גיפירט ביי קוואלן וואסר אונ ער טוט זיי פירען גלייך ווי לעבן קוואלן פון אייל אונ פרעה דר שר פון מצרים איז גיזעסן אויף דער שוועל פון זיינע פאלאצען אונ הט גיווארט אונ גילוגט אויף דעם וועג אויף דר צייט פון דריי טעג וואס הט גיגעבן צו ישראל זיי זאלען זיך דר נאך אום קערין איז צו אים אן גיקומען איין כתב פון דר מדבר אונ די שומרים וואס ער הט אוף זיי גימאכט התחילו האבן זיי אים דר ציילט אונ האבן אים גיוויזן די שלעק וואס די ישראל האבן זיי גישלאגן הט ער מיט זיינע קנעכט גישריען אונ האבן גיזאגט וואס האבען מיר גיטאן

יחזיק לנו מלבנים. מי, יבנה לנו, חומות ובנינים. העת יגדילו עלינו, שכנים; וגם המלכים, שמס לנו נותנים. שוב, לא יהו אלינו, פונים. כי יאמרו, הנה עבדים, שתחת ידיהם, נתונים. הם פשעו בם, ובהם לא סופנים. אף כי אנחנו, חורי הארץ, וקצינים. ובכן, שלח וקבץ, את כל חרטמי מצרים, ואצטגנינים. וגם את האובות, ואת הידעונים. ויועץ בם, ובזקנים. ויצאו כולם, בעצה אחת, מכונים. לרדוף אחריהם, ולבלעם כתנינים. ויצו ויעבירו קול, בארץ סונים. כל שולף חרב, היות מוכנים. ויאספו כלם, כאיש אחד, מזמנים. והאחשדרפנים, והפחות והסגנים. ואנשי הצבא, איש ואיש, בכלי זינים. אז פתח אוצרות, גנזי מטמונים. אשר גנז הוא, ומלכים קדמונים. והוציא, כלי יקר, ודרכמונים. וחלק, לכל אחד ואחד, כפי הגונים. ושדלם בדברים, והסביר למו פנים. וכה אמר להם, בשיח מענים. משפט המלך, כל העם בוזזים, ולפניו נותנים. ואני, כאחד מכם, אטול מנים. משפט המלך, עבדיו, יוצאים ראשונים. ואני, אצא ראשון, ואתם, צאו אחרונים. משפט המלך, עבדיו אוסרים מרכבתו, ומתקנים. ואני, בעצמי אאסור רכבי, ואשים רסנים. ונתרצו יחד גדולים וקטנים. וישימו כובע על ראשיהם, ולבשו שריונים. ויחגרו איש חרבו, ונטלו כידונים. ויקחו איש רומח בידו, ויחזיקו מגנים. ונשאו קשת ומלאו שלטיהם חצים שנונים. והקלעים, איש קלעו בידו, לקלע באבנים. ויצאו יחד, בלב שלם, ובצביונים. ולא נכשל אחד מהם, ולא ארעוהו סמנים. לבלתי לנחש, לשוב למלונים. כי

בית ישראל

ווי די שוטים אז מיר האבן אוועק גישיקט די קנעכט וואס זענין ביי אונז גיוועזן אין קייטן וועט אונז קנעטן ליים אונ מאכן ציגיל אונ ווער וועט אונז בויען מויערין העת היינט וועלען זיך אויף אונז דר הייבן אלע שכנים אונ די וואס פלעגין אונז געבן מס וועלען זיך שון צו אונז ניט קערן דען זיי וועלן זאגן נון די קנעכט וואס זענין ביי זיי אין דר האנט גיוועזן האבען זייא מורד גיוועזן אונ זענין ביי זיי ניט חשוב איז שון פשיטא מיר זענין דאך די הארן פון דר וועלט ובכן האט ער גישיקט אונ האט איין גיזאמילט אלע מכשפים פון מצרים איז זייער עצה ביי אלע גלייך גיוועזן נאך צו זאגן נאך זיי אונ איין שלינגן זיי ווי די שלאנגען ויצו האט ער גישאפט אונ מען הט אום גירופען אויף גאר מצרים עס זאל זיין גרייט אלע וואס קענען אום ציהן שווערדען האבן זיי זיך אלע איין גיזאמילט וויא איין מענטש אלע מיט חיל אונ איטליכער מיט כלי זין דענסטמאל הט ער גיעפינט אלע באהאלטינע אוצרות וואס ער הט באהאלטן אונ די וואס זענין פריער גיוועזן אונ הט אום גיצוגען טייערע כלים אונ רענדלאך אונ הט צו טיילט איטליכען נאך זיין כבוד נאך אונ הט זיי איין גירעט מיט גוטע רייד אונ מיט אפרייליך פנים אונ הט זיי אזו גיזאגט משפט דר סדר פון אמלך איז אז דם פאלק רובט גיבין זיי אים אונ איך וועל נעמן מיט אייך אגלייכן חלק. דר סדר פון אמלך גייען די קנעכט פריער אין דר מלחמה אונ איך וועל גיין פריער אונ איר וועט גיין צום הינטערשטן. דר סדר פון אמלך מאכן די קנעכט צו רעכט זיין רייט וואגן אונ איך וועל אליין בינדען מיין רייט וואגען אונ צאמען ונתרצו זענין די קליינע מיט די גרוסע מרוצה גיווארן אונ האבן אן גיטאן היטלן אויף זייערע קעפ אונ האבען זיך אן גיטאן אין פאנצערן אונ מיט שווערדען אונ מיט שפיזין האבען זייא זיך אן גיגורט אונ איטליכער הט גינומן שפיזין אונ פאנצירן אין זיין האנט ונשאו אונ האבן גיטראגן בויגנס אונ דר פילט זייערע שיידלאך מיט שארפע פיילן אונ די שליידר שטיינר הט איטליכער גינומען זיין שליידר אין דר האנט צו ווארפן מיט שטיינר אונ אלע זענין גיגאנגען מיטן גאנצען הארצן ולא אונ איינר פון זיי איז ניט גישטרויכילט גיווארן עס זאל זיין איין סימן אויף שלעכטס לבלתי כבי

חקות העמים, מנחשים ומעוננים. ואיש ישראל, על שפת ים, חונים. וישאו עיניהם, והנה מצרים נוסעים כעננים. ואין מקום לנוס, לא לאחור, ולא לפנים. ואף לא מרפנות, מפני חיות ופתנים. ויצעקו אל יי, והפילו לפניו, תחנונים. נימצא להם, המצוי, בכל עדנים. ויגער בים סוף, וחרבו זדונים. וילכו בתהומות, כעל דרכים מפנים. כזה ומזה, העלה. אלנות טעונים. ובתוך תהומות, הממתיק למו מעינים. ועשן לפניהם, קטורת סממנים. וינחם אל מחוז חפצם, שאננים. וכעלות לצד זה, על שפת ים כנים. באו כצד זה, בתוך ים, סונים. תחלה, ברצון, וסוף, ברסן מרסנים. כי סדרי בראשית, עליהם משתנים. דרך ארץ, סוסים, מושכים אופנים. ונהפך בם, ונמשכו סוסים, אחר הסדנים. דרך ארץ, מקום שרכב מנהיג, שם, מושכים ופונים. וכאן, מנהיג מושך, ובעל כרחם, נפנים. ובאו לתוך ים, באמצע שאונים. והנה, כבוד יי, אלהי ישראל, בא, ברוב לגיונים. וירכב על כרוב, וידא, מול, בעלי מדנים. ועמו, שרפי הקודש, וחיות ואופנים. ואלף אלפין, ורבי רבבן, גדודי שנאנים. ורכב אש, וסוסי אש, וכל דמיונים. כמראה, אשר ראה ציר, בחזיונים. סוסים אדומים, וסוסים שחורים, שרקים ולבנים. ויחנו אלה, נוכח אלה, אפינים. מחנה אש, מול מחנה קש, פנים כפנים. ולפי שעה, הרגישו, כל צבא מעונים. בזרוע עזו, נלחם, רב אונים.

בית ישראל

זיי זאלן זיך ניט אום קערן צו זייער גאבט לעגר כי ווארום דער כדר פון די עמים איז כישוף צו טאן ואיש אונ די ישראל האבן גירועט ביי דעם בארעמן פון ים וישאו האבן זיי אויף גיהויבן זייערע אויגן אונ האבן גיזעהן די מצרים קימן אן אזו ווי אוואלקן ואין אונ זיי האבן ניט גיהאט קיין ארט וואו צו אנטלויפן ניט אהינטער אונ ניט פאראויס אוך אין די זייטען האבען זייא ניט גיקאנט אנטלופן פון וועגן שלאנגן אונ חיות ויצעקו האבן זיי גישריען אונ גיבעטן צו גאט נימצא הט זיי גיהאלפן גאט דר ווס דערלפט זיי אלע צייט ויגער אונ הט אן גישריען אין ים אונ הט אים גימאכט טרוקן וילכו אונ זיי זענין גיגאנגן אין ים ווי אויף איין ריינם וועג מזה כון ביידע זייטן איז גיוועזן בוימר מיט פירות ובתוך אונ אין די אפ גרונטען האט ער זיי גימאכט זיסע קוואלן אונ הט פר זיי גירייכערט אלע גוטע בשמים וינחם אונ ער הט גיפירט זיי מיט שלום אין דעם וועג פון זייער באדערפעניש וכעלות אז די גערעכטע ישראל זענן ארוס גיגאנגן איף דר אנדערער זייט ים באו זענען די מצרים ארויין גיגאנגן פון דר זייט אין ים תחלה פריער האבן זיי גיוואלט גיין אין ים אונ דר נאך הט מען זיי מיט גיוואלד ווי מיט איין צום גישלעפט כי דען די סדרי בראשית זענין אויף זיי נשתנה גיווארן דרך ארץ דר סדר פון דר וועלט איז די פערד שלעפן דעם וואגען אונ דא איז פר קערט גיוועזן עס האבן זיך נאך גישלעפט די פערד נאך די וועגן דרך ארץ דער סדר איז וואו אהין דר רייטר פירט דם פערד אהין גייט ער וכאן אונ דא איז פאר קערט גיוועזן דאס פערד האט מיט גיוואלד גישלעפט דעם רייטער ובאו אונ זיי זענען גיקומן אין מיטן ים אריין והנה אונ דר כבוד פון גאט פון די ישראל איז גיקומן מיט פיל מלאכים וירכב אונ הט גריטן אויף איין כרוב אונ הט גשוועבט אנטקעגן די קריגערס ועמו אונ מיט אים איז גוועזן די הייליגע שרפים ואופנים וחיות ואלף אלפין אונ פיל צעהן טויזנט חילות פון מלאכים ורכב אש אויף פייערדיגע פערד אונ אויף פייערדיגע רייט וועגן אונ אלערליי גישטאלטן כמראה אזו ווי זכריה הנביא הט גיזעהן אין זיין נבואה סוסים אדומים אויף רויטע פערד אונ שווארצע אונ גראע אונ ווייסע ויחנו אונ האבן גירועט איינר אנטקעגן אנדערן מחנה אונ האבן גירועט איין פייערדיגע מחנה אנטקעגן דר מחנה פון שטרוא פנים אנטקעגן פנים ולפי אונ אין איין שעה האבן זיך איין גינאמילט אלע מלאכים פון דעם הימל בזרוע מיט זיין גרוס שטארקייט הט גאט מלחמה גיהאלטן נים מחבת

לֹא, בְּעֹצֶם יַד חַיִל, שׁוֹטְנִים. הֲלֹא הַנְּפִילִים, וְאַנְשֵׁי שֵׁם מְכֻנִּים. מֵרוּחַ אַפּוֹ כָּלוּ, וְהִנָּם טְמוּנִים. וְאַף כִּי מְשׁוּלִים, לְמִשְׁעֶנֶת קָנִים. אֲשֶׁר הֶבֶל וָרִיק, לְעֶזְרָה מְתֻקָּנִים. כִּי אִם לְהוֹדִיעַ, חִבַּת אָב, לְבָנִים. וַיַּרְעֵם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ, עַל גֵּיאוֹנִים. וַיָּרָץ לִקְרָאתָם, בְּמָגֵן וְצִנִּים. וַיַּדְרְכֵם בְּאַפּוֹ, וַיִּרְמְסֵם בַּחֲמָתוֹ, כְּחוֹמֶר טִינִים. וְהִדִּישָׁם, כְּהִדּוּשׁ מַתְבֵּן, בְּמוֹ מַדְמֵנִים. וְאָז, שַׂר יָם, עִם שַׂר חָם, יַחַד נִדּוֹנִים. זֶה, לְעֻמַּת זֶה, נֶאֱבָקוּ, בִּמְעוֹנִים. וַיֶּחֱזַק רַהַב, עַל שַׂר אֱוִינִים. וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אַרְצָה, וַיִּרְמְסֵהוּ, בְּעֶזְרַת הַדַּר אוֹפַנִּים. וְעַם זוּ בְּשׁוּרָם, בְּאֵלֶּה דִּינִים. עוֹזֵר וְעָזוּר, בְּכַן נִדּוֹנִים. פָּתְחוּ פִיהֶם, בְּשִׁיר וּרְנָנִים. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ, פָּצְחוּ בִּרְנוּנִים: לָרָם עַל רָמִים, וּמִתְגָּאֶה עַל גֵּוְתָנִים. לְשׁוֹמֵעַ, אֶנְקַת אֶבְיוֹנִים. לְמַשְׁפִּיל רָמִים. וּמֵרִים מְסֻכָּנִים. וְקִדְּמוּ שָׁרִים, אַחַר נוֹגְנִים. וּבְתוֹךְ עֲלָמוֹת, תּוֹפְפוּ נְגוּנִים. וְאַחַר כַּךְ, הוּרְשׁוּ שִׁנְאַנִּים:

כַּכָּתוּב, עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא, זֶה אֶל זֶה, וְאָמַר: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז, בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, אַדִּיר וְחָזָק, מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים, לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: בָּרוּךְ, כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ, מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ. וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ, כִּי מְחַכִּים, אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי, תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן, בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ, בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר, וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה, מַלְכוּתֶךָ, כַּדָּבָר הָאָמוּר, בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל יְדֵי דָוִד, מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: יִמְלוֹךְ יְיָ, לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ.

בית ישראל

זייער שְׁטַארְקֵייט הָט עֶר זִיךְ אוֹיף זֵיי אַזוֹ גִישְׁטַארְקְט הֲלֹא הַנְּפִילִים וָוארוּם דִי רִיזִין וָוָס מֶען הָאט זֵיי גִירוּפֶען אַנְשֵׁי הַשֵּׁם מֵרוּחַ אַפּוֹ זֶענֶען פַר לֶענְט גִיוָוארֶען מַחֲמַת זַיין כַּעַס אוּנ זֶענִין בַּאהַאלְטֶען אִין דֶר עֶרְד וְאַף אִיז שׁוֹן אַפְּשִׁיטָא דִי מִצְרַיִם וָוָס זֶענֶען גִיגְלִיכֶען וִוי אַצוּבְּרָאכֶענֶער שְׁטֶעקֶען וָואס זֵייעֶר הִילְף אִיז הֶבֶל כִּי אִם נָאר עֶר הָט גִוִויזִין לִיבְשַׁאפְט וִוי אַפָּאטֶער צוּ זַיינֶע קִינְדֶר אוּנ עֶר הָט גְמַאכְט דוּנֶערֶן מִיט זַיין שְׁטַארְקֵייט אוֹיף דִי הָאפֶערְדִיגֶע מִצְרַיִם וַיָּרָץ אוּנ אִיז גִילָאפֶען אַנְטְקֶעגֶען זֵיי מִיט פַאנְצִירֶען וַיַּדְרְכֵם אוּנ הָט זֵיי צוּ טְרֶעטֶען מִיט זַיין גְרִים צָארֶען אַזוֹ וִוי לֵיים וְהִדִּישָׁם אוּנ הָט זֵייא גִיקְנֶעטֶען וִוי שְׁטְרוֹי אוּנ לֵיים אוּנ דֶער שַׂר פוּן דֶעם יַם מִיט דֶעם שַׂר פוּן מִצְרַיִם הָאבֶּען זִיךְ גִמִשְׁפָּט, אֵיינֶער מִיט דֶעם אַנְדֶערֶן הָאבֶּען זִיךְ גִירַאנְגִילְט אִין הִימֶל וַיֶּחֱזַק הָט זִיךְ גִישְׁטַארְקְט דֶר שַׂר פוּן יַם וָוָס הֵייסְט רַהַב אוֹיף דֶעם שַׂר פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָט אִים גִיוָוארְפֶען צוּ דֶר עֶרְד מִיט דֶר הִילְף פוּן גָאט אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל אַז זֵיי הָאבֶּען דָס גִיזֶעהֶן וִוי דִי מִצְרַיִם מִיט זֵייעֶר שַׂר הָאבֶּען אֵיין מַפָּלָה פָּתְחוּ הָאבֶּען זֵיי גֶעפִינְט זֵייעֶר מוֹל מִיט לוֹב אוּנ גְזַאנְג עָזִּי אוּנ הָאבֶּען גְזָאגְט מִיט גִיזַאנְג אוּנְזֶר שְׁטַארְקֵייט אִיז גָאט לָרָם עַל רָמִים עֶר אִיז הֶעכֶר פוּן אַלֶע הָאפֶערְדִיגֶע לְשׁוֹמֵעַ עֶר טוּט הֶערֶען דָס גְשְׁרַיי פוּן אֶבְיוֹנִים אוּנ מַאכְט נִידֶערִיג דִי הוֹכֶע אוּנ הֵייבְּט אוֹיף דִי אָרִימֶע וְקִדְּמוּ אוּנ הָאבֶּען גְזָאגְט שִׁירָה אוּנ גִיזוּנְגֶען וּבְתוֹךְ עֲלָמוֹת אוּנ אַלֶע יוּנְגֶע בְּתוּלוֹת הָאבֶּען גִיפּוֹקְט אוּנ גִיזוּנְגֶען וְאַחַר כַּךְ הוּרְשׁוּ שִׁנְאַנִּים אוּנ דֶער נָאךְ הָאט מֶען גִינֶעבִּין רְשׁוּת צוּ דִי מַלְאָכִים דָאס זֵיי זָאלֶען זָאגֶען שִׁירָה:

וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל , וְהַקָּדוֹשׁ , עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ , בְּאַהֲבָה , (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה , חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן , אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה . זְמַן חֵרוּתֵנוּ , (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , יַעֲלֶה , וְיָבֹא , וְיַגִּיעַ , וְיֵרָאֶה , וְיֵרָצֶה , וְיִשָּׁמַע . וְיִפָּקֵד , וְיִזָּכֵר , זִכְרוֹנֵנוּ , וּפִקְדוֹנֵנוּ . וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ . וְזִכְרוֹן , מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד , עַבְדֶּךָ , וְזִכְרוֹן , יְרוּשָׁלַיִם , עִיר קָדְשֶׁךָ , וְזִכְרוֹן , כָּל עַמְּךָ , בֵּית יִשְׂרָאֵל , לְפָנֶיךָ , לִפְלֵיטָה , לְטוֹבָה , לְחֵן , וּלְחֶסֶד , וּלְרַחֲמִים , לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם , בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה . זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה . וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה . וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים : וּבִדְבַר יְשׁוּעָה , וְרַחֲמִים , חוּס וְחָנֵּנוּ , וְרַחֵם עָלֵינוּ , וְהוֹשִׁיעֵנוּ . כִּי אֵלֶיךָ , עֵינֵינוּ , כִּי , אֵל , מֶלֶךְ , חַנּוּן וְרַחוּם , אָתָּה :

וְהַשִּׂיאֵנוּ , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ , לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם , לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן , כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ , וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ . (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) . קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ , וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ , שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ , וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ , וְטַהֵר לִבֵּנוּ , לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת , וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן , (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ , וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ : בָּרוּךְ , אַתָּה יְיָ , מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ , בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל , וּבִתְפִלָּתָם . וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה , לִדְבִיר בֵּיתֶךָ , וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל . וּתְפִלָּתָם , בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן , וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד , עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ , בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן , בְּרַחֲמִים . בָּרוּךְ , אַתָּה יְיָ , הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ , שָׁאַתָּה הוּא , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , לְעוֹלָם וָעֶד , צוּר חַיֵּינוּ , מָגֵן יִשְׁעֵנוּ , אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר , נוֹדֶה לְּךָ , וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ , עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ , וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ , וְעַל נִסֶּיךָ , שֶׁבְּכָל יוֹם , עִמָּנוּ , וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ

מודים דרבנן
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ , שָׁאַתָּה הוּא , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר , יוֹצְרֵנוּ , יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית , בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת , לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ , עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ , כֵּן , תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ , וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ , לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ , לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ , וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ , וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם , עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ : בָּרוּךְ , אֵל הַהוֹדָאוֹת :

וְטוֹבוֹתֶיךָ , שֶׁבְּכָל עֵת , עֶרֶב וָבֹקֶר , וְצָהֳרָיִם . הַטּוֹב , כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . וְהַמְרַחֵם , כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם , קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ, בַּבְּרָכָה, הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה, מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ, כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ, יְיָ, וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא, יְיָ, פָּנָיו, אֵלֶיךָ. וְיָשֵׂם לְךָ, שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד, וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

סדר הלל

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ, לִקְרֹא, אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה, וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ, עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם, עַל כָּל גּוֹיִם, יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת, יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי, עֲקֶרֶת הַבַּיִת, אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב, מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל, מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה, וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן, יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים, רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן, תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת, כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן, חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי, אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ, לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

דאס טייטש פון (הלל) געפינט מען ביים שביעי של פסח:

יְיָ, זְכָרָנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ, אֶת בֵּית
אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ, יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים, עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ
עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם, לַייָ עֹשֵׂה,
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ, נָתַן לִבְנֵי אָדָם:
לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ
יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי, עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת, אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ, כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי
עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח, זֶבַח תּוֹדָה
וּבְשֵׁם יְיָ, אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
בְּחַצְרוֹת, בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ, כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ, חַסְדּוֹ, וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ, כִּי טוֹב — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, בֵית אַהֲרֹן — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא, יִרְאֵי יְיָ — כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי, בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי, לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה
לִי, אָדָם: יְיָ לִי, בְּעֹזְרָי וַאֲנִי, אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב, לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי
בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי
כִדְבוֹרִים, דֹּעֲכוּ, כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ, כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי, לִישׁוּעָה: קוֹל, רִנָּה וִישׁוּעָה,
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ, רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ, עֹשָׂה חָיִל:
לֹא אָמוּת, כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר, מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא
נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי, שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם, אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ
צַדִּיקִים, יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ, כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי, לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן,
מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה, לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ, הָיְתָה זֹּאת הִיא,
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם, עָשָׂה יְיָ נָגִילָה, וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ, הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ, הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא, בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם, מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל, יְיָ, וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג, בַּעֲבֹתִים עַד, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה, וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי, אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ, כִּי טוֹב כִּי, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו
יְהַלְלוּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, (עַל) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ, וִיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ, וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ, וְיַמְלִיכוּ, אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ, טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ, נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, אַתָּה אֵל:
בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

דער חזן זאגט קדיש שלם

איידער מען נעמט אויס די סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלוֹךְ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:
אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ, אֵל רָם וְנִשָּׂא, אֲדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

ווען מען נעמט אויס דָאס סֵפֶר תּוֹרָה זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ, מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן, תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ, מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בית ישראל

אֵין כָּמוֹךָ עֶס אִיז נִיט דָא אַלְּם וִוי דוּ גָאט צְווִישֶׁן דִי שְׁטַארְקֶע אוּנ נִיט דָא קֵיין ווערְק אַלְּם ווִי דיינֶע ווערְק מַלְכוּתְךָ דַיין קֵינִיגְרַייךְ אִיז אֵיין אֵייבִּיגֶע קֵינִיגְרַייךְ אוּנ דַיין גֶיוועלְטִיגוּנְג אִיז אִין אַלֶע גְבִּירְד יְיָ מֶלֶךְ גָאט אִיז אֵיין קֵינִיג אוּף דֶער צֵייט יְיָ מָלָךְ גָאט הָט גְקֵינִיגְט פַר בַּאשֶׁעפֶענִיש דִי וועלְט אֵיידֶר עֶס אִיז גְוֶוען אַפָאלְק וָוס זָאלֶן אִים רוּפֶען קֵינִיג יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָאט וועט קֵינִיגֶען אֵייבִּיג אוּנ אֵימֶר יְיָ גָאט הָאט דִי שְׁטַארְקֶע תּוֹרָה זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל גְגֶעבֶּן גאט טוּט בֶּענְטְשֶׁען זַיין פָאלְק מִיט פְרִיד ווִי עֶס שְׁטֵייט גְשְׁרִיבֶּען (וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם):
וַיְהִי בִּנְסֹעַ אוּנ עֶס וַואר דָאס דֶער אָרוֹן צִיהְט זָאגְט מֹשֶׁה עֶרְצַייג דִיךְ גָאט אוּנ לָאזֶען זִיךְ כַּאר שְׁפְּרֵייטֶן דַיינֶע פַיינְד אוּנ לָאזֶען זֵיי פְלִיהֶען פַר דִיר דִי דִיךְ הַאסִין דֶען פוּן צִיּוֹן וועט אוֹם גֵיין דִי לֶערְנוּנְג אוּנ דִי נְבוּאָה גָאטְס אוֹם יְרוּשָׁלַיִם בָּרוּךְ גְילוֹבְּט זַיי דֶער דָא הָט גִיגֶעבֶּן דִי תּוֹרָה צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט זַיינֶער הֵיילִיקֵייט:

גיפאלט אום שבת זאגט מען נים רבש"ע אונ קיין י"ג מדות אונ אמייל זענין זיך נוהג אז זייא זאגען דאס יה״ר

יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֺן, וָפֶשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה׃ ג"פ

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי, לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנִי, וְתֵן שְׁאֵלָתִי, וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ פב"פ אֲמָתֶךָ, וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, וְכָל בְּנֵי בֵיתִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנוּ מִן יֵצֶר הָרָע, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ, עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. וְיִתְקַיֶּם בָּנוּ, מִקְרָא שֶׁכָּתוּב, וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יְיָ. וּבְכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּזְכֶּה, לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּעֵינֶיךָ, וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ, וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ, כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה, לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים, לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ, מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת, הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם, וְהַבּוֹטֵחַ בַּייָ, חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן׃

בית ישראל

יי גאט דר בארמיגר אונ לייט זעליגר אונ דר לענגערט זיין צארן ניט באלד צו שטראפן אונ איז פיל מיט חסד אונ אמת ער היט דעם חסד פון דעם מענטש צו באצאלן צו זיינע קינדער אין פיל טויזנט דורות ארום ער פאר טראגט אונ איז מוחל צו מוטוויליגע זינד אונ להכעיסדיגע זינד אונ אום געריגע זינד אונ מאכט ריין׃

רבונו של עולם הער פון דר וועלט דר פיל דם בגער פון מיין הארץ צו גוטן אונ ציא אויס מיין רצון אונ גיב מיין גבעט אונ מאך מיר זוכה זיין (פב"פ) מיט מיין מאן אונ זיהן אונ טעכטער אונ גאר מיין הויז גזינד צו טאן דיין רצון מיט דם גאנצן הארצן אונ זיי מציל פון דם יצר הרע אונ גיב אונזר חלק אין דיין תורה אונ מאך אונז לוטר כדי דיין שכינה זאל אויף אונז רוען אונ מאך ציינן אויף אונז איין גמיט פון קלוגהייט אונ פר שטאנד אונ עס זאל מקוים ווערן אן אונז דר פסוק ונחה אונ עס וועט אויף אים רוען איין גמיט פון גאט איין גמיט פון חכמה אונ פר שטאנד פון גוטי עצות אונ שטארקייט אונ שכל אונ גאטס פארכט אונ אזו זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטרן דם איך זאל זוכה זיין צו טאן מעשים טובים אין דיינע אוגן אונ צו גיין אין רעכט פארטיגע וועגן פר דיר אונ היילג אינז מיט היילגקייט כדי מיר זאלן זוכה זיין גוט לעבן אונ לאנג לעבן אונ צו דעם לעבן פון עולם הבא אונ זאלסט אונז היטן פון בייזע מעשים אונ שעות שלעכטע וואס שטורמן צו קומן אויף דר וועלט אונ דר ווס אויף גאט פר זיכרט זיך טוט אים החסד פון גאט ארום רינגלן אונ לאזט קיין בייז צו אים ניט קומן אמן׃

דִיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען װָען מֶען נֶעמְט אוּם דִיא סֵפֶר תּוֹרָה צוּ לֵיינֶען . אוּנ פְרֵייעֶר זָאל מֶען זָאגֶן דְרַייא מָאל (יי יי) - אוּנ װָען יוֹם טוֹב נִפאַלְט אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס נִיט :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶער װֶעלְט . אַזוֹ װִי מֶען זָאגְט בַּיים עֶפִינֶען דָם אָרוֹן הַקוֹדֶשׁ דִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת . װֶעלְכֶע זֶענֶען אֵייטֶל דֶר בַּארִימְהֶקַייט . אוּנ אִיצְט אִיז אֵיין עֵת רָצוֹן צוּ בֶּעטֶן פַאר דִיר . בֶּעט אִיךְ (פב"פ) אוּם דַיין דֶר בַּארֶמְהַקַייט . אוּנ גְנַאדֶע . אַז מַיין תְּפִלָּה װָאס אִיךְ בֶּעט הַיינְט אוּנ אִין אַלֶע צַייט אָבִינְט אוּנ מָארְגֶן װֶען אִיךְ בֶּעט זָאל מַיין תְּפִלָּה גֵיין מִיט גְוִויסֶע דַיינֶע תְּפִלּוֹת פוּן דִיא צַדִּיקִים אוּנ צִדְקָנִיּוֹת װָאס זֵייעֶרֶע תְּפִלּוֹת קוּמֶען דִיר גְוִויס אָן . אוּנ עֶס זָאל פַר אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת קֵיין בֵּייזֶער הִינְדֶערֶער . קֵיין פֶּגַע רַע . נִיט גִיוָועלְטִיגֶן . נִיט אָן מִיר אוּנ נִיט אָן מַיינֶע תְּפִלּוֹת בַּייעֶרְט װִי דִי תְּפִלָּה גֵייט אוּם מַיין מוֹל זָאל שְׁטֵיין אֵיין מֵלִיץ יוֹשֶׁר אֵייטֶל גוּטֶס אוּנ זָאל גְרֶעכְט אוּנ נוּטֶע עֵדוּת זָאגֶן אוּנ זָאל אוּנְז גֶדֶענְקִין צוּ גוּטֶן . לִיבֶּר הֶער גָאט בַּשֶׁערְם מִיךְ . מַיין מַאן . אוּנ מַיינֶע קִינְדֶער פַר אֵיין בֵּייזֶע בֶּעגֶעגֶענִשׁ . פַאר אֵיין יֵצֶר הָרָע . פַר אֵיין הִרְהוּר . פַר אֵיין מַחֲשָׁבָה רָעָה . פוּן פַאר דַארְבֶּעגֶשׁ . פַאר בֵּייזֶע מֶענְטְשֶׁן פַר זֶעלְכֶע לַייט װָאס נָאר רֵיידֶן מִיט דֶעם מוֹל אוּנ מִיט דֶעם הַארְצֶען מֵיינֶען זֵייא אַנְדֶערְשׁ פַאר אוּם זוּנְסְטֶע אוּנ פַר אוּם רֶעכְטֶע פַיינְט שַׁאפְט . פַר בֵּייזֶע גְזֵרוֹת פַר בֵּייזֶע בְּשׂוֹרוֹת פַר בֵּייזֶע מַעֲשִׂים אוּנ בֵּייזֶע שָׁעוֹת פַאר אַלֶע הַארְטֶע בֵּייזֶע גְזֵירוֹת װָאס קוּמְט חָלִילָה אוֹיף דֶר װֶעלְט :

שַׁדַּי אַלְמַאכְטִיגֶר גָאט אִיךְ בֶּעט דִיךְ דוּ זָאלְסְט מַאכֶען פַאר דִיר אַקְרוֹן פוּן אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת . דֶען נָאר אָן דִיר גָאט אִיז מַיין בַּאשִׁיצוּנְג . דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּר גָאט אִיךְ זָאל קֵיין מָאל נִיט פַאר שֶׁעמְט װֶערֶען הֵן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהֵן בָּעוֹלָם הַבָּא :

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילֶען פַר דִיר גָאט אוּנ גָאט פוּן מַיינֶע עֶלְטֶערֶן . אַז דוּ זָאלְסְט מִיר . מַיין מַאן . מַיינֶע קִינְדֶער . אוּנ מַיינֶע קִינְדְס קִינְדֶער גֶעבֶּען לַאנְג לֶעבֶּען . גִיזוּנְד . חֵן וָחֶסֶד . דֶר בַּארִימְהֶקַייט . פְרֵייד אוּנ הַרְחָבָה . אוּנ בַּאגְלוּק אוּנְז אִין אַלֶע אוּנְזֶרֶע שְׁטֶעגֶן . צוּ הָאבֶּן חֵן וָחֶסֶד אִין דַיינֶע אוֹגֶן . אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹגֶן װָאס אוֹיף אוּנְז זֶעהֶן . אוּנ אַלֶע דִי אוֹיעֶרֶן װָאס פוּן אוּנְז הֶערֶן . גִיב אוּנְז שֵׂכֶל אוּנ פַר שְׁטַאנְדִיקַייט צוּ דַיין דִינְסְט . אַז דָאס קְוָועלְדִיגֶע װַאסֶר װָאס שְׁטַארְקְט זִיךְ אִין דִי קְוַאל בְּרִינְגֶען . אַזוֹ זָאל מַיין הַארְץ אוּנ מַיין קִינְדֶערְס הַארְץ זִיךְ שְׁטַארְקֶען צוּ דַיין הֵיילִיגֶער דִינְסְט . אוּנ דוּ זָאלְסְט דֶר לַייכְטֶען מַיינֶע אוֹגֶן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס אוֹיגִין אַז זֵייא זָאלֶען לֶערְנֶען דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה . אוּנ זֵיי זָאלֶען גֵיין אִינְוֶועג פוּן דַיין תּוֹרָה . אוּנ װָאס זֵיי װֶעלֶען לֶערְנֶען פוּן דַיין תּוֹרָה . זָאלֶען זֵיי נִיט פַר גֶעסֶען . אוּנ גִיב מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ קִינְדְס קִינְדֶער חֵן וָחֶסֶד אוּנ שֵׁיינֶע רֵייד . אוּנ אַלֶץ װָאס אִיךְ בֶּעט דִיךְ אוּנ װָאס מִיר װֶעלֶען בֶּעטֶן . זָאלֶען מִיר נִיט פַר שֶׁעמְט װֶערֶן . אוּנ אַלֶע אוּנְזֶער הָאפְנוּנְג װָאס מִיר הָאפֶען זָאל עֶרְפוּהְלְט װֶערֶן . אוּנ מִיר זָאלֶען נִיט פַאר דָארְבֶּען װֶערֶן . אוּנְזֶר הָאפְנוּנְג זָאל חָלִילָה נִיט גֵיין צוּ מוּדִיקַייט אוּנ צוּ צַעַר אוּנ אוּנְזֶער אַרְבֶּעט זָאל אַלֶץ זַיין לִבְרָכָה וְהַצְלָחָה אִין דִיא צַייט אוּנ אַלֶע צַייט דֶען אִיצְט אִיז אַ צַייט פוּן דֶר בַּארִימְהֶקַייט . אַ צַייט מַיין בַּגֶער זָאל דֶער הֶערְט װֶערִין . אוּנ אִיבֶּער מַיין בַּקָּשָׁה צוּ עֶנְטְפֶערֶן מִיט דֶער בַּארוּמְהֶקַייט אוּנ גִינָאד . אוּנ זָאלְסְט פַר נֶעמֶען מַיין גִיבֶּעט מִיט דֶער בַּארִימְהֶקַייט אוּנ גִינָאד . אוּנ מִיר זָאלֶען דֶער לֵייזְט װֶערֶען בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

אָנָּא רַחוּם אִיךְ בֶּעט דִיךְ עֶרְבַּארְמִיגֶר גָאט טוּ דָס פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶן וֶועגֶן. דָס אֵיינְצִיג אִיז וָוס דָס אִיז גִוִויסֶן גִוָוארֶן דוּרְךְ דִי נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִיג מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס הַארְץ אַז מִיר זָאלֶן וִויסֶן צוּ פָארְשְׁטִין פַר דַיין אֵיינְצִיגֶען הֵיילִיגֶען נָאמֶן אַז מִיר זָאלִין שׁוֹן נִיט מֶער זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַיָּחִיד וְהַמְיוּחָד.

אִיךְ בֶּעט דִיךְ לִיבֶּער גָאט טוּ דָס פוּן דַיין אֵיינְצִיגֶען נָאמֶן וֶועגִין וָואס עֶר אִיז גְאֵיינְצִיגְט גִיוָוארֶן דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אוּנ דוּרְךְ אוּנְזֶערֶע נְבִיאִים דַיינֶע קְנֶעכְט. אֵיינְצִינ מַיין הַארְץ אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס הַארְץ מִיר זָאלֶן וִויסֶן צוּ פַר שְׁטֵיין דַיין אֵיינְצִיגֶן נָאמֶען הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר דָס מִיר זָאלֶן שׁוֹן נִיט זִינְדִיגֶען צוּ דִיר:

וְכַאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גֶהֶערְט דָס גְשְׁרֵיי אוּנ גְוֵויין פוּן אוּנְזֶער עֶלְטֶער פָאטֶר יַעֲקֹב אוּנ הָאסְט אִים אָפְּ גֶעהִיטֶן פוּן עֵשָׂו וְלָבָן. אוּנ גֶגֶעבִּן פַּרְנָסָה פוּן דַיין הַאנְד לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. אוּנ דִיא יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גְשְׁפַּייזְט אוּנ גֶגֶעבִּן כָּל טוּב אִין דִי וִויסְטֶע מִדְבָּר. אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ לִיבֶּער גָאט עֶנְטְפֶער מִיר אוֹיף מַיין גְבֶּעט אוּנ פַר נֶעם מַיין גְוֵויין מִיט מַיינֶע טְרֶערִין. (פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ) צוּא שְׁפַּייזִן מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער מִיט מַיין גַאנְץ הוֹז גִיזִינְד אַלֶע אוּנְזֶער בַּאדֶערְפֶנִישׁ. אוּנְזֶער הַארְץ זָאל נִיט זַיין פַאר זָארְגְט מִיר זָאלֶן דִיךְ קֶענִין דִינֶען מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְצֶן. אוּנ דוּ זָאלְסְט הִיטֶען מִיךְ מִיט מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער הַיינְטִיגֶען טָאג אוֹיךְ אַלֶע טֶעג פוּן בְּרֶעכֶענִישׁ פוּן בֵּייזֶע בַּגֶעגֶענִישׁ פוּן אַרוּחַ רָעָה פוּן גַזְלָנִים פוּן חַיּוֹת רָעוֹת פוּן גַנָּבִים פוּן אוּמְזִיסְטֶע שׂוֹנְאִים הִיט אוּנְז אָפּ פוּן יְסוּרִים פוּן בֵּייזֶע קְרַאנְקֵייט פוּן עַיִן הָרָע פוּן אַלֶערְלֵייא וֵויטָאג רַחֲמָנָא לִיצְּלָן אוּנ וֶוען חָלִילָה עֶס אִיז אַוֵויטָאג זָאלְסְטוּ הֵיילֶן מִיט דֶר בַּארִימְקֵייט דֶען דוּ בִּיסְט דָאךְ אַרוֹפֵא חוֹלִים אַרוֹפֵא חִנָּם אַרוֹפֵא נֶאֱמָן דֶער הֵייךְ מַיין נָאמֶן מַיין מַאנְס נָאמֶן אוּנ מַיינֶע קִינְדֶערְס נָאמֶן אוּנ לַייט זֶעלִיג אוּנְז דוּ בִּיסְט דָאךְ דֶר גָאט וָואס דוּ הֶערְסְט דָס גְבֶּעט פוּן אַלֶע וָוס בֶּעטֶן דִיךְ מִיט אַצוּבְּרָאכִין הַארְץ זָאלְסְטוּ אוֹךְ מַיין גְבֶּעט דֶר הֶערִין אוּנ בַּאוֶוערֶן צוּא אַלֶעם גוּטֶען הַיינְט אוּנ אַלֶע צֵייט. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נ"פ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ, אַחֲזֵי לְעַמָּךְ, בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא, מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא, בְּרַחֲמִין. יְהֵא

בית ישראל

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ גִילוֹבְּט אִיז דֶר נָאמֶן פוּן דֶעם הַארִין פוּן דֶר וֶועלְט. גִילוֹבְּט אִיז דַיין קְרוֹן אוּנ דַיין אָרְט וואו דִי שְׁכִינָה רוּעֶט. יְהֵא עֶס זָאל זַיין דַיין ווִילִין מִיט דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ אֵייבִּיג דָס מֵיינְט מֶען זָאלְסְט זִיךְ מִיט יִשְׂרָאֵל שְׁטֶענְדִיג בַּאגֵיין מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים אוּנ דִי אוֹיס לֵייזוּנְג פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד זָאלְסְטוּ וַוייזִין צוּ דַיין פָאלְק אִין דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דָס מֵיינְט מֶען וָוס אִין פָסוּק שְׁטֵייט (הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ) דרום בֶּעטִין מִיר עֶר זָאל טֵיינִין זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד מִיט בִּנְיָן בֵּית

רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי, וּלְמִנְטַר יָתִי, וְיַת כָּל דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל: אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא, אַנְתְּ הוּא, שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא, דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא, דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ, בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא, וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא, בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט: בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא, אֲנָא אֵמַר, תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ, דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתֵיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּיַעַבְדוּן רְעוּתָךְ). וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב, וּלְחַיִּין, וְלִשְׁלָם:

כשוליך ס"ת נוטלו ביד ימין וב"ץ מקבלו בב' ידיו ומחזיר לימין ועומד לפני ההיכל ואומר בקול רם:

חו"ק שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

אֶחָד, הוּא אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

ווען דער חזן זאגט גַּדְּלוּ זאגט קהל דאס:

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ, לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ראוי על כל אחד לחבק ולנשק הס"ת כשהיא עוברת לפניו. ואם יזדמן לו רוק בפיו ירוק ואח"כ ינשק אבל לא ינשק ולרוק אח"כ:

עַל הַכֹּל, יִתְגַּדַּל, וְיִתְקַדַּשׁ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ, שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא, הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ, וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו, וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוֹן

בית ישראל

המקדש. אונ צו געבין אונז די גוטעס פון דיין ליכט אונ זאלסט צו נעמן אונזר געבעט מיט דעם מדת הרחמים עס זאל זיין דער ווילין פון פר דיר דו זאלסט דר לענגערן אונזר לעבין אין גוטקייט. אונ איך זאל זוכה זיין גיבראכט צו ווערן צווישען די צדיקים מען זאל זיך איבר מיר מרחם זיין אונ מען זאל מיך היטן אונ אלץ וואס צו מיר אונ אלץ וואס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דר גאט וואס דו שפייזט אלע אונ גיסט די באדערפעניש פון אלע דו ביסט דער געוועלטיגער אויף אלץ דו ביסט דר וואס געוועלטיגט אויף די מלכים. אנא איך בין דר קנעכט פון הקב"ה וואס איך בוק זיך פאר אים אונ פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט לא על אנש ניט אויף איין מענטשען פר זיכר איך מיך אונ ניט אויף איין מלאך פר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימל וואס ער איז דער וואהרער גאט. אונ זיין תורה איז אמת. אונ זיינע נביאים זענען אמת. אונ ער מערט צו טאן גוטס אונ ווארהייט. ביה אנא רחיץ אויף אים פר זיכר איך מיך אונ צו זיין היילינגן טייערן נאמן טוא איך זאגן לוב. יהא רעוא עס זאל זיין דער ווילען פר דיר אז דו זאלסט עפענען מיין הארץ אין דער תורה אונ זאלסט ערפולען די באגער פון מיין הארץ אונ דאס הארץ פון דיין פאלק ישראל צו גוטן אונ צו לעבען אונ צו פרידען. אמן:

כָּל הַבְּרִיּוֹת, אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב, בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם, הַשּׁוֹכֵן, בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ, עַל הַחַיּוֹת, וּקְדֻשָּׁתוֹ, עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן, יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ, בָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי, וְנֹאמַר לְפָנָיו, שִׁיר חָדָשׁ, כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים. זַמְּרוּ שְׁמוֹ, סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, בְּיָהּ שְׁמוֹ. וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ, עַיִן בְּעַיִן. בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ. בְּשׁוּב יְיָ, צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ, וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו, כִּי פִּי יְיָ, דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים, הוּא יְרַחֵם, עַם עֲמוּסִים, וְיִזְכּוֹר, בְּרִית אֵיתָנִים, וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ, מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע, מִן הַנְּשׂוּאִים, וְיָחוֹן אוֹתָנוּ, לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים, וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ, בְּמִדָּה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ, לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ, וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל, הָבוּ גֹדֶל, לֵאלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה (כהן קרב יעמוד) (פב"פ) בָּרוּךְ, שֶׁנָּתַן תּוֹרָה, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בִּקְדֻשָּׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים, מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם. יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. הָאֵל, תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא, לְכֹל, הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ יאמרו הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים, בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם, הַיּוֹם:

ברכת העולה לספר תורה

דָּעם וָואס מֶען רופט אויף צו דֶער תּוֹרָה זָאגְט דָאס:

בָּרְכוּ, אֶת יְיָ, הַמְבוֹרָךְ:

קהל ואח"כ העולה בָּרוּךְ, יְיָ, הַמְבוֹרָךְ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וָוען מֶען הָאט אויס גילֵיינְט זָאגְט עֶר דָאס:

בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ, תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם, נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מי שברך לעולה לתורה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד הרגל ובשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב"פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב"פ) בעבור (שפב"פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו (אבריה) ושס"ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (שבת ו) יום טוב הוא מלזעוק השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

בית ישראל

אָב הָרַחֲמִים דֶר פָאטֶער דֶר בַּארֶעמְהַארְצִיקֵייט זָאל זִיךְ דֶר בַּארֶעמֶען אִיבֶּער דָאס פָאלְק דִי דָא וֶוערֶען גִיטְרָאגֶען אוּנ גְלָאדֶען פוּן גָאט אוּנ זָאל גֶדֶענְקֶען דֶעם פַאר בּוּנְד פוּן דִי שְׁטַארְקֶע אָבוֹת אוּנ זָאל בְּשִׁירְמֶען אוּנְזֶערֶע זֵיילֶען פַר בֵּייזֶע שְׁטוּנְדֶען אוּנ עֶר זָאל אָן שְׁרַייעֶן אוּף דֶעם יֵצֶר הָרָע דָם עֶר זָאל אוּנְז גִיט אָן רֵייצֶן צוּ זִינְדִיגֶען אוּנ זָאל אוּנְז עֶרְבַּארְמֶען צוּ אֵיין אֵייבִּיגְלִיכֶע אַנְטְרִינוּנְג אוּנ זָאל אוּנְזֶערֶע גִבֶּעט עֶרְפוּלֶען מִיט אֵיין גוּטֶע מָאס הִילְף אוּנ בַּארֶעמְהַארְצִיקֵייט:

ושרפים בס״ת ראשון כפ׳ ראה, כבכת מתחילין עשר תעשר. ומתחלקים לג׳ גברי. וכחול מתחילין כל הבכור ומתחלקים לה׳ גברי:

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃ וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה
מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ
בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק
וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא
וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ ס לוי מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל
מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃
אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ

בית ישראל

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר דו זאָלסט מַעֲשֵׂר געבען פון אַלע תְּבוּאוֹת וואָס דו זייסט וואָס דיין פעלד ברענגט אַרויס אַלע יאָר וְאָכַלְתָּ אונ דו זאָלסט עסען פַר דיין גאָט אין דעם אָרט וואו ער וועט אויס ווייל׳ען צו מאַכען רוהען זיין נאָמען דאָרטען די מַעֲשֵׂר פון דיינע קאָרען אונ פון דיינע ווייַן אונ פון דיינע אייל אונ דיא ערשטע געבאָרענע פון דיינע רינדער אונ דיינע שאָף כְּדֵי דו זאָלסט לערנען צו פירכטען דיין גאָט אַלע טאָג וְכִי אונ ווען דער וועג וועט זיין ווייט פון דיר דאָס דו וועסט ניט קענען אים טראָגען אין יְרוּשָׁלַיִם ווייל עס וועט זיין צו ווייט פון דיר דער אָרט וואָס גאָט וועט אויס ווייל׳ען צו טאָן זיין נאָמען דאָרטען אונ ווייל גאָט וועט דיך בענטשען דָם דו וועסט אויך האָבען זייער פיל צו טראָגען וְנָתַתָּה זאָלסטו געבען די מַעֲשֵׂר אין געלד כְּלוֹמַר אום לייזען מיט געלט אונ איין בינדען דָם געלט אין דיין האַנד אונ זאָלסט גיין צום אָרט וואָס דיין גאָט וועט אים אויס ווייל׳ען וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף אונ זאָלסט אום געבען דאָס געלד אין אַלץ וואָס דיין ווילען פַר לאַנגט אין רינדער אונ שאָף אין פרישין וויין אונ אַלטען וויין אָדער אין אַלץ וואָס דיין ווילען וועט באַגערען אונ זאָלסט עסין דאָרטען פַר דיין גאָט אונ דו זאָלסט דיך פרייען מיט דיין הויז געזינד וְהַלֵּוִי אונ דעם לֵוִי וואָס איז אין דיינע שטעט זאָלסטו ניט פאַר לאָזען אים זאָלסטו געבען די מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן דען ער האָט קיין טייל אונ קיין אַרב אין דיין לאַנד מִקְצֵה סוֹף דריי יאָר ווען דו האָסט געהאַלטען די מַעֲשֵׂר פון די ערשטע צוויי יאָר מוסטו אַרויס ציהען אַלע פאַריגע מַעַשְׂרוֹת פון דיינע תְּבוּאָה אין דעם יאָר אונ לייגען אין די טויערין פון דיינע שטעט וּבָא אונ עס זאָל קומען דער לֵוִי ווייל ער האָט ניט קיין טייל אונ קיין אַרב מיט דיר אונ דער פרעמדער אונ דער יָתוֹם אונ די אַלְמָנָה וואָס זענין אין דיינע שטעט אונ זאָלען עסין ביז זיי זאָלען זיין זאַט כְּלוֹמַר זיי זאָלען נעמען די מַעֲשֵׂר פון דריטען יאָר וואָס הייסט מַעֲשַׂר עָנִי פון וועגען דיין גאָט זאָל דיך בענטשען אין אַלע דיינע ווערק פון דיין האַנט וואָס דו וועסט טאָן מִקֵּץ ענדע זיבען יאָר זאָלסטו מאַכען איין פַר לאָזונג יאָר וְזֶה אונ דאָס איז די זאַך פון פַר לאָזונג עס זאָל פַר לאָזען יעדער וואָס מאַנט געלט וואָס האָט צו מאָנען ביי דעם צווייטען ער זאָל ניט פאָדערין די שולד ביי דעם צווייטען אונ ביי זיין ברודער ווייל מען האָט גירופען פַר לאָזונג צו גאָט אֶת פון דעם פרעמדען וואָס איז פון איין אַנדער פאָלק מעגסטו פאָדערן אָבער וואָס דו האָסט צו שטיין ביי דיין ברודער זאָל דיין האַנט פַר לאָזען אֶפֶס נאָר דורך דעם וועט ניט זיין ביי דיר קיין אֶבְיוֹן. בענטשען וועט דיך דיין גאָט אין לאַנד וואָס דיין גאָט גיט דיר פַר

אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי

בית ישראל

איין ארב איר צו באזיצין רק נאר ווען דו וועסט הערן אין די שטימע פון דיין גאט צו היטן און צו טאן די אלע געבאטע וואס איך הייס דיר היינט דאן וועט ניט זיין קיין אביון צווישן דיר כי דען דיין גאט וועט דיך בענטשן ווי ער הט דיר פר שפראכען און דו וועסט פר לייען פיל פעלקר און דו וועסט ניט לייען און דו וועסט הערשן איבר פיל פעלקר און איבר דיר וועלן זייא ניט הערשען כי יהיה ווען עס וועט זיין ביי דיר איין בארערפטיגר איינר פון דיינע ברודר אין איינע פון דיינע שטעט אין דיין לאנד וואס דיין גאט גיט דיר זאלסטו ניט פר הארטן דיין הארץ און זאלסט ניט צו שליסין דיין האנט פון דיין באדערפטיגן ברודער. רש"י שרייבט געבן מוז מען אלע ארעמל לייט נאר ווער עס איז נייטיגר דר איז פריער און אוך ווער עס איז מיט דיר מער קרוב איז אויך פריער און אוך דיינע שטאטיגע ארימע לייט זענין פריער ווייא פרעמדע ארימע לייט כי פתח דען דו מוזט עפינן דיין האנט צו אים און זאלסט אים לייען גינוג ווי פיל אים פעלט וואס אים פעלט נאך ניין שטאנד השמר היטע דיך טאמער וועט זיין איין שאלקהאפטיגר גידאנקן אין דיין הארץ צו זאגן דס עס איז נאהענט דר זיבעטר יאר דר יאר פון שמיטה און דיין אוג וועט פערדריסליך זיין אוף דיין בארערפטיגן ברודער און וועסט אים ניט געבן וועט ער דאך רופן אוף דיר צו גאט וועט אין דיר זיין איין זינד נתון דו זאלסט אים געבן און דיין הארץ זאל ניט פר דריסן ווען דו גיסט אים דען איבר די זאכע וועט דיך גאט בענטשן אין אלע דיינע ווערק און אין אלע דיינע באשעפטיגונג פון דיין האנד כי לא דען עס וועט ניט אוף הערן קיין בארערפטיגר אין דיין לאנד דרום גיבוט איך דיר און זאג דיר אן דו זאלסט

משלי יעקב

וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וגו'. וְקָרָא אֶל ה' וְהָיָה בְךָ חֵטְא. אז עס וועט קומען דס זיבעטע יאהר וועט זיין שמיטה, וואס מען טאר ניט אקערין און זייען קיין תבואה, וועט דאך גאר ניט וואקסען, טאמער וועט איבר דריסיג זיין אין דיינע אויגען אין דיין ברודער דעם ארומאן, און דו וועסט אים ניט וועלען געבען קיין צדקה, וועט דער ארימאן אוף דיר רופען צו גאט וועסטו האבן אזינד, איז דא אמשל, איין עושר הט גיהאט זיין מסחר אויף די ימים, ער איז גיפארען אויף אשיף מיט סחורה, און הט מיט זיך גיהאט ספרים צו לערנען, איין טלית און תפילין, אמאל האט זיך גיטאפט איין גרויסער שטורעם ווינד, און מען הט גיזעהן אז די שיף וויל אונטער גיין, הט דר שיף קאפיטאן געשריען צו דעם סוחר, מאך גרינגר די משא פון דר שיף, האב קיין חס ניט אוף דיינע איבעריגע סחורות, ווארף אין ים אריין פון דר שיף, וואס עס וועט דיר קומען צו דר האנד, כדי די שיף זאל גרינגר ווערן, ווארום אז ניט זענען מיר אלע פארפאלן, הט דער סוחר גיחאפט דעם טלית און תפילין מיט דיא ספרים און הט זיי גיוואלט אריין ווארפן אין וואסר, זאגט דר משרת צו אים, פר וואס זאלסטו אריין ווארפן די ספרים מיט דעם טלית און תפילין, וועסטו דאך זיין זינדיג צו גאט, ווארום דאס איז דאך אונזער איביג לעבען, ווארף בעסער אריין עטליכע בינדליך סחורה, די סחורה איז א משא אז דו וועסט די סחורה אריין ווארפן וועסטו מיין גרינגר מאכן, איידר מיט די ספרים אדר טלית און תפילין, דר נמשל איז, דס בעדערפניש פון דעם מענשין איז זייער פיל און וואס דר מענש דארף הוצאות האבען אין א חודש אויף זיך און אוף דס ווייב און קינדר אויף עסין און טרינקען און אוף מלבושים, באטרעפט די הוצאה זייער פיל געלד. אין דאס ביסעל צדקה וואס ער גיט צו ארימע לייט, איז אין גאנצן דר חשבון חוץ די צדקה, איז א חשבון פון פיל געלד, נאר דער חשבון פון דער הוצאה פון דער צדקה איז אקליינינקייט אנגעגין דעם חשבון פון זיין גרוסער הוצאת, און דר שטייגר פון דעם מענשן איז, אז ער זעהט אז ער גליקט ניט, וואלט ער גידארפט איין קארגן די הוצאה פון דר שטוב, ער זאל ניט אום געבין אוף אזעלכע זאכן וואס

לא־יחדל אביון מקרב הארץ על־כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את־ידך
לאחיך לעניך ולאבינך בארצך׃ ס כי־ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך׃ וכי־תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם׃ העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן־לו׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על־כן
אנכי מצוך את־הדבר הזה היום׃ והיה כי־יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת־ביתך כי־טוב לו עמך׃ ולקחת את־המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף לאמתך תעשה־כן׃ לא־יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ פ ישראל
כל־הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר־יבחר יהוה אתה וביתך׃ וכי־יהיה בו מום פסח או עור כל
מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי
וכאיל׃ רק את־דמו לא תאכל על־הארץ תשפכנו כמים׃ פ לוי ובשבת ד שמור

משלי יעקב

נים גייטיג איז, מוס דר מענש נים אזו, נאר תיכף־קארגט ער איין די צדקה אונ שפארט איין דאס וואס ער גים נים די ארימע לייט קיין געלד, דאס זאגט דער פסוק, אז עס וועט קומען דאס זיבעטער יאהר, דאס הייסט שמיטה אונ וועסט וועלן איין שפארן דיין געלד, וועסטו נים געבן די ארימע לייט, פרעג איך דיך ורעה עינך באחיך האביון, פר וואס זאל נים גיפעלן דיין אוג אין די ארעמע לייט, פר וואס זאלסטו איין שפארען די הוצאה פון צדקה מיט דעם געלד פון דיא ארימע לייט, שפאר איין דיין געלד פון אנדערע הוצאה, דרום וקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא וועט דר ארעם מאן שרייען אויף דיר צו גאט וועסטו נאך האבן אזינד, וועט גאט פר קערין אז דו וועסט ווערן איין ארים מאן גיב גלייכר צדקה אין שפאר דעם גרוסן לוקסוס וועט השי״ת דיר העלפין דו וועסט גליקליך זיין׃

בית ישראל

עפענן דיין האנט צו דיין ברודר דר ארעמר אונ צום דירפטיגען אין דיין לאנד כי ימכר ווען עס וועט פר קופט ווערן צו דיר דיין ברודער איין מאנס פערזאן אדר איינע פרוענצימר צום דינן זאל ער דיר דינן זעקס יאר אונ דעם זיבעטן יאר זאלסטו אים ארוס שיקין פריי פון דיר וכי תשלחנו אונ ווען דו וועסט אים ארוס שיקין פריי פון דיר זאלסטו אים נים ארוים שיקין ליידיג העניק דו זאלסט אים בעלאדען פון דיינע שאף אונ פון דיין שייער אונ פון דיין קעלטער וואס דיין גאט הט דיך גיבענטשט זאלסט אים געבן וזכרת אונ זאלסט גידענקן דס איין קנעכט ביזט גיוועזן אין לאנד מצרים אונ דיין גאט האט דיך אויס גילייזט דריבער באפעל איך דיר די זאכע היינט והיה אונ ווען דיין קנעכט וועט דיר זאגן איך וועל נים ארוס גיין פון דיר דען איך ליבע דיך מיט דיין הוז גיזינד ווייל עס איז אים גוט מיט דיר ולקחת זאלסטו נעמן איין אהל אונ זאלסט דורך בוערן אין זיין אויער אונ אין טיר אונ ער זאל זיין צו דיר איין קנעכט ביז יובל אוך צו דיין דינסט זאלסטו אזו טאן דס ביי איר ארום גיין פריי מוסטו איר מיט געבן פון אלעם גוטן לא עס זאל נים שווער זיין אין דיינע אויגן אז דו שיקסט אים ארום פריי פון דיר דען טאפיל הט ער דיר גידינט אין די זעקס יאר כלומר איין גידונגענר דינט נאר ביי טאג אליין אונ ער הט דיר גידינט אוך ביי דר נאכט וברכך וועט דיך גאט בענטשן אין אלץ וואס דו וועסט טאן׃

כל הבכור יעדר בכור וואס וועט גיבארן ווערן אין דיינע רינדער אונ אין די שאף אזכר זאלסט הייליג מאכן צו דיין גאט דו זאלסט נים ארבעטן מיט דעם בכור פון דיין אקס אונ זאלסט נים שערן דעם בכור פון דיינע שאף לפני פר דיין גאט זאלסטו אים עסן יאר אין יאר אין דעם ארט וואו גאט וועט אויס ווילען דו אונ דיין הויז גיזינד וכי אונ ווען אין אים וועט זיין איין פעלר הינקעדיג אדר בלינד אדר איין אנדר שלעכטר פעלער זאלסטו אים נים שלאכטן פאר דיין גאט בשעריך אין דיינע שטעט מעגסטו אים עסן דר אום ריינר מיט דעם ריינם צו זאמען זוי איין הירש אונ אזו ווי איין אינד רק נאר זיין בלוט זאלסט נים עסן אויף דער ערד זאלסט

אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם
עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ישראל ובשבת ה וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־
יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־
הַפָּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ
מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ
לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
מְלָאכָה׃ ס רביעי ובשבת ו שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל
לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר
תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם

בית ישראל

דָם אוּם גִיסְן וִוי וַואסֶר שָׁמוֹר הִיט דֶעם חוֹדֶשׁ וֶוען דִי תְּבוּאָה וֶוערְט צַייטִיג דָאס עֶר זָאל אוֹיס קוּמֶן אִין גִיסְן כְּדֵי מֶען זָאל מַקְרִיב זַיין דֶעם עוֹמֶר אִין דֶער צַייט אוּנ וֶוען עֶס וֶוערְט נָאךְ נִיט צַייטִיג זָאלְסְטוּ מַאכֶן דֶעם יָאר פַר אֵיין עִבּוּר יָאר וְעָשִׂיתָ אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן דֶעם קָרְבָּן פֶּסַח צוּ דַיין גָאט דֶען אִין דֶעם חוֹדֶשׁ פוּן צַייטִיג וֶוערֶען הָט דִיךְ דַיין גָאט אַרוֹס גִיפִירְט פוּן מִצְרַיִם בַּיי דֶר נַאכְט וְזָבַחְתָּ אוּנ זָאלְסְט שְׁלַאכְטֶן צוּ דַיין גָאט אֵיין קָרְבָּן פֶּסַח פוּן שָׁאף אוּנ רִינְדֶער פַר אֵיין קָרְבָּן חֲגִיגָה אִין דֶעם אָרְט וואוּ גָאט וֶועט אוֹיס וֵויילֶן צוּ מַאכֶען רוּעֶן זַיין נָאמֶען דָארְטֶן לא דוּ זָאלְסְט נִיט עֶסֶען בַּיי דֶעם פֶּסַח קֵיין חָמֵץ זִיבִּין טֶעג זָאלְסְטוּ דְרוֹיף עֶסֶען מַצּוֹת בְּרוֹט וָואס דֶער מַאנְט דַיין לַיידֶען אִין מִצְרַיִם דֶען אִין אַיילוּנְג בִּיזְטוּ אַרוֹס גִיגַאנְגֶען פוּן לַאנְד מִצְרַיִם לְמַעַן כְּדֵי מִיט דֶעם פֶּסַח אוּנ מַצָּה עֶסִין וֶועסְטוּ דֶר מַאנֶען דֶעם טָאג פוּן דַיין אַרוֹס גֵיין פוּן לַאנְד מִצְרַיִם אַלֶע טָאג פוּן דַיין לֶעבֶּן וְלֹא יֵרָאֶה אוּנ עֶס זָאל נִיט גִיזֶעהְן וֶוערֶן בַּיי דִיר קֵיין זוֹיעֶר טֵייג אִין אַלֶע דַיינֶע גְרֶענֶעצֶען זִיבֶּן טֶעג אוּנ עֶס זָאל נִיט נַאכְטֶן פוּן דִי פְלֵייש וָוס דוּ וֶועסְט שְׁלַאכְטֶן פַר נַאכְט אוֹיף דֶעם עֶרְשְׁטֶן טָאג פֶּסַח אִין דֶר פְרִי לא תוכל דוּ טָארְסְט נִיט שְׁלַאכְטֶן דֶעם פֶּסַח אִין אֵיינֶע פוּן דַיינֶע אַנְדֶערֶע שְׁטֶעט וָוס דַיין גָאט גִיט דִיר כִּי נָאר אִין דֶעם אָרְט וואוּ עֶס וֶועט אוֹיס וֵויילֶן דַיין גָאט צוּ מַאכֶן רוּעֶן זַיין נָאמֶן דָארְטֶן זָאלְסְטוּ שְׁלַאכְטֶן דֶעם פֶּסַח פַר נַאכְט וִוי דִי זוּנְן גֵייט שׁוֹין אוּנְטֶער זָאלְסְטוּ אִים עֶסִין בִּיז דִי צַייט פוּן דַיין אַרוֹיס גֵיין פוּן מִצְרַיִם דֶען וָוס עֶס בְּלַייבְּט בִּיז דֶר צַייט מוּזְטוּ פַר בְּרֶענֶן וּבִשַּׁלְתָּ אוּנ דוּ זָאלְסְט אִים בְּרָאטֶן אוּנ עֶסִין אִין דֶעם אָרְט וִוי דַיין גָאט וֶועט אוֹיס וֵויילֶן אוּנ דוּ זָאלְסְט דִיךְ קֶערֶן אִין דֶר פְרִי נָאךְ יוֹם טוֹב אוּנ גֵיין צוּ דַיינֶע גִיצֶעלְטֶן שֵׁשֶׁת זֶעקְס טֶעג זָאלְסְטוּ עֶסִין מַצּוֹת פוּן דִי נַייעֶ תְּבוּאָה אָבֶּר דֶעם עֶרְשְׁטֶן טָאג פֶּסַח פַר דֶעם עוֹמֶר מוּזְטוּ עֶסִין פוּן דִי אַלְטֶע תְּבוּאָה וּבַיּוֹם אוּנ אִין זִיבֶּעטֶן טָאג פֶּסַח זָאל זַיין אֵיין אוֹיף הַאלְטוּנְג פוּן אַרְבֶּעט פוּן גָאטְס וֶועגֶן דוּ זָאלְסְט נִיט טָאן קֵיין אַרְבֶּעט שִׁבְעָה זִיבֶּען וָואכֶן זָאלְסְטוּ דִיר צֵיילֶן פוּן אָנְפַאנְג שְׁנַיידֶען דִי שְׁטֵייעֶנְדִיגֶע תְּבוּאָה צוּ דֶעם עוֹמֶר דַאמָאלְס זָאלְסְטוּ אָן הֵייבֶּן צוּ צֵיילֶן דִי זִיבֶּן וָואכֶן וְעָשִׂיתָ אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן דֶעם פַייעֶר טָאג פוּן שָׁבוּעוֹת צוּ דַיין גָאט נָאךְ דֶעם פַארְמֶעגֶן פוּן דַיין פְרַייוִוילִיגֶע הַאנְט וָוס דוּ קֶענְסְט גֶעבֶּן אוֹיף קָרְבָּנוֹת וִוי דַיין גָאט וֶועט דִיךְ בֶּענְטְשֶׁן וְשָׂמַחְתָּ אוּנ דוּ זָאלְסְט דִיךְ פְרֵייעֶן פַר דַיין גָאט דוּ מִיט דַיין זוּהְן אוּנ מִיט דַיין טָאכְטֶער אוּנ דַיין קְנֶעכְט אוּנ דַיין דִינְסְט אוּנ דֶער לֵוִי וָוס אִיז אִין דַיינֶע שְׁטֶעט מִיט דֶעם פְרֶעמְדֶען אוּנ דֶעם יָתוֹם מִיט דֶר אַלְמָנָה וָוס זֶענֶען צְווִישֶׁן דִיר אִין דֶעם אָרְט וִוי דַיין גָאט וֶועט אוֹיס וֵויילֶן צוּ מַאכֶן רוּעֶן זַיין נָאמֶן דָארְטֶן וְזָכַרְתָּ אוּנ דוּ זָאלְסְט גִידֶענְקֶען דָם דוּ בִּינְ

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ חמישי ובשבת ז חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים
בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי
וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ
אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀ בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה
רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

מניחין ספר תורה שניה אצל הראשונה. ואומרין חצי קדיש על השניה. ומגביהין וגוללין ספר תורה שקראו בו. ופותחין ספר תורה שניה וקורין למפטיר בפ׳ פנחס׃

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ווען מען הייבט אויף דאס ספר תורה פון דער בימה זאגט מען דאס׃

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ
בִּשְׂמֹאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ברכת ההפטרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים

בית ישראל

געדענק איין קנעכט אין מִצְרַיִם אונ גאט האט דיך אויס געלייזט דריבער מוזטו היטן אונ טאן די געזעצע וואס גאט הייסט דיר טאן חַג איין פייער טאג פון סוכות זאלסטו דיר מאכן זיבן טעג אין דיין איין זאמלן די פרוכט פון דיין שייער אונ דיין קעלטער וְשָׂמַחְתָּ אונ זאלסט דיך פרייען אין דיין פייער טאג דו אונ דיין זוהן מיט דיין טאכטער מיט דיין קנעכט מיט דיין דינסט מיט דעם לוי מיט דעם פרעמדן אונ דעם יָתוֹם אונ מיט דער אַלְמָנָה וואס זענען אין דיינע שטעט שִׁבְעַת זיבען טעג זאלסטו מאכן פייער טאג צו דיין גאט אין דעם ארט וואו גאט וועט אויס ווילן דען דיין גאט וועט דיך בענטשען אין אלעם וואס דו האסט אונ אין אלע דיינע תְּבוּאָה אונ אין אלע דיינע ווערק פון דיינע הענט אונ דו וועסט זיין גאר פרייליך שָׁלֹשׁ דריי מאל אין יאר זאלן געוויזן ווערן אלע דיינע זְכָרִים פאר דיין גאט אין דעם ארט וואו ער וועט אויס ווילען אין פייער טאג פון מצות דס איז פֶּסַח אונ אין פייער טאג פון שְׁבוּעוֹת אונ סוכות אונ מען זאל ניט געוויזן ווערן פאר גאט ליידיג אִישׁ יעדער מענטש נאך די גאב פון זיין האנט ווי די בִּרְכַּת פון דיין גאט וואס ער האט דיר געגעבן כְּלוֹמַר נאך דיין פאר מעגן אונ נאך דיין פאמיליע׃

בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרה ליום אחרון של פסח בישעיה סימן י׳ פסוק ל״ב

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בַּת־ בית כ׳ צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָם: הִנֵּה הָאָדוֹן יְהֹוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ: וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל: וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה: וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהֹוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהֹוָה: וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהֹוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ: וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע: וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו: וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל

בית ישראל

עוֹד הַיּוֹם סַנְחֵרִיב הָט גִיאַיילְט צוּ גֵיין אוֹיף מִלְחָמָה קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ הָט גִיוָואלְט שְׁטֵיין אִין נוֹב אַז עֶס וֶועט נָאךְ זַיין טָאג דֶען זִיא אִיז נָאהֶנְט גִיוֶועְן פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ מֶען הָאט גִיקֶענְט אַרוֹיס זֶעהֶן פוּן אִיר יְרוּשָׁלַיִם אוּנ אַז עֶר אִיז גִיקוּמֶען קֵיין נוֹב אוּנ הָט דֶר זֶעהְן יְרוּשָׁלַיִם הָט עֶר אוֹיף גִיהוֹיבֶּן זַיין הַאנְט מִיט אַגִילֶעכְטֶר אַקֶעגֶן דֶעם בַּארְג פוּן דֶר שְׁטָאט צִיוֹן אוּנ אַקֶעגֶן דֶר הוֹיךְ פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ הָט גִיזָאגְט אוֹיף אַזוֹ אַ שְׁטָאט הָאב אִיךְ דֶען בַּאדַארְפְט מַאכֶן שְׁטוּרֶעמֶן דִי דָאזִיגֶע אַלֶע חַיָילוֹת מָארְגֶען וֶועט אִיטְלִיכֶר מַאן פוּן אוּנְז אַרַיין וַוארְפֶן אִין אִיר אֵיין שְׁטֵיין וֶועט זִיא פוּל וֶוערֶן מִיט שְׁטֵיינֶער. אָבֶּר עֶס וֶועט נִיט זַיין וַוי עֶר זָאגְט. נַייעֶרְט הִנֵּה נוּן גָאט דֶר הַאֶרְר אִיבֶּר אַלֶע חַיָילוֹת וֶועט אָפּ הַאקֶן אִין דֶער דָאזִיגֶר נַאכְט דִי בֶּעסְטֶע צְוַויינֶען פוּן זַיינֶע בֵּיימֶר (זַיינֶע בֶּעסְטֶע חַיָילוֹת). מִיט דֶר בְּרֵייטֶר הַאק אוּנ דִי הוֹיכֶע בֵּיימֶר (זַיינֶע גִבּוֹרִים) וֶועלֶן פַר שְׁנִיטֶן וֶוערֶן אוּנ דִי הוֹיכֶע (זַיינֶע הַארְרֶען) וֶועלֶן גִינִידֶערְט וֶוערֶן וְנִקַּף אוּנ עֶס וֶועט וֶוערֶן אָפּ גִיהַאקְט דִי בֶּעסְטֶע צְוַויינֶען פוּן דֶעם וַואלְד כְּלוֹמֶר דִי גִבּוֹרִים מִיט אֵיין אַייזִין. אוּנ דֶר גַאנְצֶר וַואלְד כְּלוֹמֶר דָאס גַאנְצֶע חַיִל פוּן סַנְחֵרִיב וֶועט פַאלֶען דוּרְךְ אֵיין שְׁטַארְקֶן מַלְאָךְ וְיָצָא אוּנ עֶס וֶועט אַרוֹיס גֵיין אֵיין שְׁטֶעקֶן כְּלוֹמֶר אֵיין רוּט פוּן מְלוּכָה פוּן דִי קִינְדֶר פוּן דָוִד בֶּן יִשַׁי אוּנ אֵיין צְוַוייג וֶועט וַואקְסֶען פוּן זַיינֶע וָוארְצְלֶען דָאס מֵיינְט מֶען דֶעם מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ וְנָחָה אוּנ עֶס וֶועט רוּעֶן אוֹיף אִים אַ רוּחַ נְבוּאָה פוּן גָאט אַגִימִיט פוּן קְלוּגְהַייט אוּנ פוּן פַר שְׁטַאנְדִיקַייט אַגִימִיט פוּן גוּטֶע עֵצוֹת אוּנ פוּן שְׁטַארְקַייט אַגִימִיט פוּן וִויסֶען שַׁאפְט אוּנ פוּן גָאטֶס פָארְכְט וַהֲרִיחוֹ אוּנ עֶר וֶועט דֶר פִילְט וֶוערֶן מִיט אַגִימִיט פוּן גָאטֶס פָארְכְט אוּנ נִיט נָאךְ דִי אָנְזִיכְטֶען פוּן זַיינֶע אוֹיגֶען וֶועט עֶר מִשְׁפְּטֶן אוּנ נִיט נָאךְ דֶעם הֶערִין פוּן זַיינֶע אוֹיעֶרֶן וֶועט עֶר שְׁטְרָאפֶן. נַייעֶרְט דוּרְךְ גָאטֶס חָכְמָה וָואס וֶועט זַיין אִין אִים וְשָׁפַט אוּנ עֶר וֶועט מִשְׁפָּטֶן מִיט גִירֶעכְטִיקַייט דִי אָרֶעמֶע לַייט אוּנ עֶר וֶועט שְׁטְרָאפֶן מִיט רֶעכְט פַארְטַיקַייט פוּן וֶועגֶן דִי מוּטְנִידֶערִיגֶע פוּן דֶעם לַאנְד אוּנ עֶר וֶועט שְׁלָאגֶען דִי רְשָׁעִים פוּן דֶער עֶרְד מִיט דֶער רוּט כְּלוֹמֶר מִיט דֶער זָאג פוּן זַיין מוֹיל אוּנ מִיט דֶעם וִוינְט (רֵייד) פוּן זַיינֶע לֶעפְצֶען וֶועט עֶר טֵייטֶען דֶעם רָשָׁע וְהָיָה אוּנ דִי גִירֶעכְטִיקַייט וֶועט זַיין דֶר גַארְטִיל פוּן זַיינֶע אוֹיבֶּערְשְׁטֶע לֶענְדֶן. אוּנ דִי רִיכְטִיקַייט וֶועט זַיין דֶר גַארְטִיל פוּן זַיינֶע אוּנְטֶערְשְׁטֶע לֶענְדֶן. כְּלוֹמֶר עֶר וֶועט זִיךְ הַאלְטֶן נָאר מִיט גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ מִיט רִיכְטִיקַייט אוּנ אִין דִי טֶעג פוּן מָשִׁיחַ וֶועט גְרוֹיס שָׁלוֹם זַיין אוֹיף דֶער וֶועלְט וְגָר אוּנ עֶס וֶועט וואוֹנֶען פְרִידְלִיךְ אִין אֵיינֶעם אַוָואלְף מִיט אַ שָׁאף אוּנ אַלֶעמְפֶּערְט וֶועט הוֹיעֶרֶען אִין

וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ
יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן׃ וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל
מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי
כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ
כָּבוֹד׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי ׀ שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם
וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם
וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה לֹא־יָצֹר
אֶת־אֶפְרָיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם
אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת

בית ישראל

איינעם מיט א ציקעלע. און א קאלב און א יונגער לייב און א פעטער אקס וועלן רוען ביי אנאנדער פרידליך און א יונגע קינד וועט זיי קענען פירען ופרה און א קוא און א בער וועלן זיך פאשען כלומר דר בער וועט שוין מיין ניט פאר צוקען קיין בהמות נייערט ער וועט עסין פאשע גליך ווי א קוא. באנאנדער וועלן זיי מאכן הויערן זייערע קינדער און דער לייב וועט עסין שטרוי אזו ווי א רינד און וועט אויך שוין מער ניט פאר צוקען קיין בהמות ושעשע און עס וועט זיך שפילען א זייגענדיג קינד אויף דער לאך וואו עס ליגט דער בייזער שלאנג וואס הייסט פתן. און אויף דר לאך פון דעם שלאנג צפעוני וועט איין אנטוואונטער קינד זיין האנט שטרעקן דרויף און וועט ניט גיזוק ווערן לא ירעו זיי וועלן ניט טאן קיין בייז און וועלן ניט פר דארבען אין מיין גאנצן הייליגן בארג. כי מלאה דען די וועלט וועט ווערן פול מיט גאטס וויסענשאפט אזו ווי די וואסער פילען אום דעם טאל פון ים און באדעקן אים והיה און עס וועט זיין אין דעם דאזיגן טאג דר ווארצל פון ישי [מלך המשיח וואס ער קומט ארוס פון ישי] וואס ער וועט שטיין צו איין אום צייכינונג צווישן די פעלקער וועלן די פעלקער פארשטן און צו הערן צו אים און זיין רואונג וועט זיין מיט כבוד והיה ביום ההוא און עס וועט זיין אין דעם דאזיגן טאג פון משיח וועט גאט מערן דס אנדערע מאל (אזו ווי די ערשטע גאולה פון מצרים) זיין האנט צו קופן און צו אום לייזען דס איבער בלייבונג פון זיין פאלק. וואס ער וועט איבער בלייבן פון אשור און פון מצרים און פון פתרוס און פון כוש און פון עילם און פון שנער און פון חמת און פון די איים וואגן אוף די אינזלן פון דעם ים ונשא און גאט וועט אוף הייבן איין פאן צו די פעלקר צו איין צייכען זיי זאלן די ישראל ארוס לאזען און ער וועט איין זאמלן די פר שטויסענע ישראל און די פר שפרייטע פון יהודה וועט ער איין זאמלן פון די פיר עקין פון דר ערד וסרה און עס וועט ווערן אפ גיטאן דענסטמאל די קנאה פון אפרים וואס זיי האבן גיהאט אוף שבט יהודה וצוררי יהודה און די באליידיגר פון יהודה וועלן פר שניטן ווערן. אפרים וועט ניט מקנא זיין אן יהודה און יהודה וועט ניט באליידיגן דעם אפרים [דס מיינט מען משיח בן יוסף וואס וועט ארוס קומן פון שבט אפרים און משיח בן דוד וואס וועט ארוס קומן פון שבט יהודה וועלן זיי איינר דעם אנדערן ניט מקנא זיין] ועפו און זיי וועלן שוועבן אין איין חברותה איינצונעמען די פלשתים וואס זיצן אוף מערב זייט פון ארץ ישראל באנאנדר וועלען זיי בארובן די לייט וואס זיצן אוף מזרח זייט ארץ ישראל אוף אדום און מואב וועלען זיי שטרעקן זייער האנט און די בני עמון וועלן זיי צו הערן און פאלגן והחרים ה' און גאט וועט פר וויסטן כלומר ער וועט אוס

לְשׁוֹן יָם־מִצְרַיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה
נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃ וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר
מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְאָמַרְתָּ
בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל
יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ
לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃
זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת מידעת כתיב זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי
וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

המפטיר אומר הברכות

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל דְּבָרָיו, אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד, מִדְּבָרֶיךָ, אָחוֹר, לֹא יָשׁוּב, רֵיקָם, כִּי אֵל, מֶלֶךְ, נֶאֱמָן וְרַחֲמָן, אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם, עַל צִיּוֹן, כִּי הִיא, בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן, בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא, עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד, מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה

בית ישראל

טריקענען דעם שטראם פון דעם ים מצרים כדי די פר טריבענע ישראל וואס זענען אין מצרים זאלען איבער פארען דעם ים אונ ער וועט אויף הייבן זיין שלאק אויף דעם טייך פרת מיט זיין שטארקן ווינט אונ ער וועט אים שלאגן אונ וועט אים צו טיילן אויף זיבען טייכן כדי עס זאל צווישן זיין וועגן פר ישראל איבר צו פארן אונ גאט וועט מאכן טרעטן אין דעם טייך די ישראל אין שיך דען דר טייך וועט טרוקן זיין והיתה אונ עס וועט זיין איין וועג אין דעם טייך פרת צו דעם איבער בלייבונג פון גאטס פאלק וואס עס וועט איבר בלייבען פון אשור אזוי ווי עס איז געוועזן איין וועג צו די ישראל אין ים סוף אין דעם טאג וואס זיי זענען אויף גיגאנגן פון דעם לאנד מצרים ואמרת אונ דו ישראל וועסטו זאגן אין דעם טאג איך טו דיך גאט לויבן דאס דו האסט גיצערינט אויף מיר אונ האסט מיך פר טריבן אונ דורך דעם איז פר געבן גיווארן מיינע עבירות. אונ היינט לאז זיך שון אום קערען דיין צארן פון מיר אונ דו זאלסט מיך טרייסטען הנה נון גאט איז מיין הילף דרום טו איך מיך פר זיכערן אונ האב קיין מורא ניט פאר קיינעם דען מיין שטארקייט אונ לויבונג איז גאט מיין גאט אונ ער איז מיר גיוועזן צו איין הילף ושאבתם אונ איר וועט שעפען וואסר (כלומר הילף) מיט פרייד פון די הילפס קוואלן ואמרתם אונ איר וועט זאגן אין דעם דאזיגן טאג איינער צום אנדערן לויבט צו גאט רופט אין זיין נאמען זייט מודיע צווישן די אומות זיינע גוטע מעשים דר מאנט אים לשבח דען זיין נאמען איז גישטארקט זמרו לה׳ לויבט צו גאט דען ער האט גיטאן גרויסקייט דם דאזיגע גרויסקייט איז באוואוסט אין דעם גאנצען לאנד צהלי קלינג מיט דיין קול אונ זינג ודו זיצערין פון דער שטאט ציון (דאס מיינט ער די כנסת ישראל) דען דער גרויסר גאט מאכט רוען זיין שכינה צווישען דיר. ער איז דער היליגער פון די ישראל:

יָבֹא, וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ. לֹא יֵשֶׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים, אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ. נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ. לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ. אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה. וְעַל הָעֲבוֹדָה. וְעַל הַנְּבִיאִים, (לשבת וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה), לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְכָבוֹד, וּלְתִפְאָרֶת:

עַל הַכֹּל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אז יו"ט גפאלט אום שַׁבָּת זָאגט מען יְקוּם פּוּרְקָן:

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא, לְמָרָנָן וְרַבָּנָן, חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא, דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. וְדִי בְבָבֶל, לְרֵישֵׁי כַלֵּי, וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא, וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא, וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וּלְכָל מַאן, דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְהוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיהוֹן, וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן, מִן שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא, דִּי לָא יִפְסוּק, וְדִי לָא יִבְטוּל, מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא, יְבָרֵךְ יַתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָה, לִשְׁנֵיכוֹן, וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא, וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ. אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרֵךְ, אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת, לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם, לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן, לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים. וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים. בְּצָרְכֵי צִבּוּר, בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

בית ישראל

יְקוּם פּוּרְקָן עֶס זָאל אוֹיף שְׁטֵיין אַיין דֶר לֵייזוּנְג פוּן גָאט וָוס זִיצְט אִין הִימֶל לַייט וָועלִיקַייט אוּנ אוֹיךְ גִינָאד אוּנ דֶר בַּארִימְהֶערְצִיקַייט אוּנ לַאנְג לֶעבֶּן אוּנ גֶענוּג פַּרְנָסָה אוּנ אַיין הִילְף פוּן גָאט וָוס אִין הִימֶל אוּנ שְׁטַארְק לַייבּ אוּנ אַיין לִיכְט זַרְעָא לֶעבֶּעדִיגֶע קִינְדֶער אוּנ זָאלֶן גִיזוּנְד זַיין אַזֶעלְכֶע קִינְדֶער זַיי זָאלֶן נִיט אוֹיף הֶערֶן אוּנ זָאלֶן נִיט פַּר שְׁטֶערֶן פוּן דִי רֵייד פוּן דֶער תּוֹרָה לְמָרָנָן צוּ דִי לוֹמְדִים אוּנ רַבָּנִים דִי הֵיילִיגֶע חֲבֵרִים וָוס זֶענֶן אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוּנ דִי וָואס זֶענֶן אִין בָּבֶל צוּ דִי עֶלְצְטֶע דַרְשָׁנִים אוּנ צוּ דִי עֶלְצְטֶע פוּן דִי פַּר טְרִיבֶּענֶע יוּדִין אוּנ צוּ דִי עֶלְצְטֶע פוּן דִי יְשִׁיבוֹת אוּנ צוּ דִי דַיָּינִים וָוס זִיצֶען אִין טוֹיעֶר פוּן מִשְׁפָּט כָּל תַּלְמִידֵיהוֹן צוּ אַלֶע זַייעֶרֶע תַּלְמִידִים אוּנ צוּ דִי תַּלְמִידִים פוּן זַייעָרֶע תַּלְמִידִים אוּנ צוּ אַלֶע דִי וָוס לֶערְנֶען תּוֹרָה לִשְׁמָהּ גָאט וָוס עֶר אִיז דֶער מֶלֶךְ פוּן דֶער וֶועלְט זָאל בֶּענְטְשֶׁען עֶר זָאל מֶערִין זַייעֶר לֶעבִּין אוּנ זָאל דֶר לֶענְגֶערְן זַייעֶרֶע טֶעג אוּנ זָאל זַיי דֶער לֶענְגֶערֶן זַייעֶרֶע יָארִין זַיי זָאלֶן דֶער לֵייזְט וֶוערֶן אוּנ גִיצוֹיל וֶוערֶן פוּן אַלֶע צָרוֹת אוּנ אוֹיךְ פוּן אַלֶע בֵּייזֶע קְרַאנְקְהַייט דֶער גָאט וָוס זִיצְט אִין הִימֶעל זָאל זַיין אִין זַייעֶר אוּנְטֶער לֶעהְנוּנְג אִין אַלֶע צַייטֶען זָאל עֶר זַיי מַצִּיל זַיין פוּן אַלֶעם בֵּייזֶען דְרוֹיף זָאגֶען מִיר אָמֵן:

ישלם שכרם. ויסיר מהם, כל מחלה, וירפא לכל גופם, ויסלח לכל עונם, וישלח ברכה והצלחה, בכל מעשה ידיהם. עם כל ישראל אחיהם, ונאמר אמן:

תחנה קודם הזכרת נשמות

דיא תחנה זאגט מען ווען מען איז מזכיר נשמות איידער מען הייבט אן יזכור:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט דער גאט פון אלע לעבעדיגע אונ פון אלע נשמות פון דער וועלט אז אונזערע תפלות וואס ווען היינט גטאן ווערן בשעת מזכיר נשמות זיין. זאלן זיין מיט גרוס פארכט אונ צוטרעניש אונ מיט גרוס כוונה אז דער שטן זאל ניט געוועלטיגן אין זיי אונ זאלן אויף גיין פאר דיין כסא הכבוד אונ די הייליגע נשמות וואס מיר ווילן דער מאנען זאלן זיך דער וועקן צו מודיע זיין איינע די אנדערע ביז די אבות ואמהות הקדושים אונ מאכען וויסען איינע דיא אנדערע ביז אדם וחוה אז זייא זאלען מתקן זיין וואס זייא האבען גורם גיוועז דעם טוט אויף דער וועלט:

א) בזכות וואס איך בין מנדר צדקה לכבוד די נשמות פון אדם וחוה זאלען זיי זיך דער וועקן פון זייערע קברים צו בעטען אונ צו שרייען פאר גאט אויף אונז זייערע קינדער מיר זאלען גיבענטש ווערען צו לאנגע יאהר אונ מיר זאלען בשערמט ווערען פון צו גיטייט ווערען דורך דער שווערד פון דעם מלאך המות אונ אונזער נשמה זאל לייכטין מיט איר שיין אזו ווי דער מארגען שטערען אין הימעל:

ב) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דער נשמה פון אונזער פאטער נח זאל ער דער וועקט ווערען פון זיין קבר אויס צו בעטין פאר אונז אז מיר זאלען גיהוט ווערען פון דער מרה קרענקעניש אין וואסער אזו ווי השי"ת האט אים מציל גיוועזן פון דעם וואסער פון דעם מבול אונ מיר זאלען זיין גשיצט מיט דער שיין פון גאט אזו ווי ער מיט זיין ווייב מיט זיינע קינדער זענען גישיצט גיוועזן אין דער תיבה וואס גאט האט אים גיבאטען צו זיצען:

ג) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דער נשמה פון אברהם אבינו זאלסטו היטען מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ כל ישראל פון פייער אונ פון ברענונג אזו ווי דו האסט איהם

מעשה אלפס

בצרכי צבור באמונה, דער ווארט „אמונה" באמערקט אויך אז גבאי בית המדרש וואס זעהען נאר אויף איינעם ר' שול עס זאל זיין „נחמד למראה" איז דאס ווייניג, עס דארף אויך זיין „טוב להשכיל", היינו האלטען רבנים לערנער מיטן צבור משניות, א בלאט גמרא, א פרשה חומש רש"י, עין יעקב, שו"ע וכדומה, עס זיינען פיל בתי מדרשים וואס זי נען פיין גימאלט, אז עס איז גרויספארטיק, אבער זיי זיינען אנגאנצען טאג פארשלאסין, צו מנחה ובפרט שבת קומט איין עולם און מ'רעדט דברים בטלים, לשון הרע. און עס קומט צו מחלוקת, מאנכע גבאים גייען גארנים אריין א גאנצע וואך אין שול, זיי קומען נאר שבת פריה, שטיין ביים ספר תורה, זיי רעכענען אז צרכי צבור הייסט, דער עולם זאל האבין וועמען צו געבין „מי שברך" גיין פיינע פייערע, ניט דאס הייסט צרכי צבור, ווי דער נביא שרייט (ישעיהו נ"ב: היכל"י), דעם עיקר האט איר פארלאזין און גיטראכט נאר דעם טפל, ביין משכן איז אויך ניט גיוועזן דער עיקר דיא חיצוניות נאר „ושכנתי בתוכם", די שכינה זאל רוהען צווישען אידין דורך תורה און עבודה. שלמה המ' ע"ה בעת ער האט גיבויט דעם ביהמ"ק און אים בא פוצט מיט אלע שיינקייט, האט דער בורא אים גיזאגט (הבית הזה אשר אתה בונה) איז דער עיקר (אם תלך בדרכי), אט דאס איז „באמונה" דיא גבאי ביהמ"ד זאלין איבערהויפט זעהען, אז דורך זייער ארבייט זאל גישטארקט ווערין ביי דאס פאלק די עקרי האמונה, מציאות השם, תורה מן השמים, השגחה בשכר ועונש און דאס קען נאר קומען דורך תורה און ספרים דאן וועט ר' כוונתם מקוים ווערין אויף זיי הקב"ה ישלם שכרם וכו'.

ניהוט פון דעם פייער פון דעם קאליך: אויבין און זאלסט אונז ליבר גאט ריין מאכען אונזערע נשמות פון אלע עונות חטאים ופשעים אונזער נשמה זאל ריין קומען אזו וויא מען האט זיא גיגעבין צו אונז אין אונזער גוף אריין:

ד) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון אונזער מוטער שרה זאלסטו אונז ליבר גאט גידענקען דעם זכות פון איר צער אז מען הט איר גיזאגט מען הט איר איינציגן זוהן יצחק צו דער עקידה גיפירט און זיא זאל אן קלאפן אין די שערי רחמים צו זיין א גוטע מליצה פר אונז אז עס זאל ניט אוועק גענומען ווערן אונזער נשמה ביי אונז מיר זאלען ניט בלייבען קיין אלמנות און אונזערע קינדער קיין יתומים און מען זאל חס ושלום נישט אוועק נעמען אונזערע קינדער בייא אונזער לעבין:

ה) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון אונזער פאטער יצחק זאלסטו דיך רבונו של עולם דר בארעמען איבר אונז צו היטען אונז פון אונזער טוט עס זאל נישט קומען קיין בראך פון קינדער אוף אונז ביי אונזער לעבען און מיר זאלען זוכה זיין צו מגדל זיין אונזערע קינדער צו דיין הייליגע תורה ומצות ומעשים טובים:

ו) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון אונזער מוטער רבקה וואס זי הט גורם גיוועזין צו ברענגען די ברכות צו אונזער פאטער יעקב:

רבונו של עולם בענטש אונז צום גוטען לעבען און גוטע פרנסה און מיר זאלען אום גילייזט ווערן במהרה בימינו:

ז) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דער נשמה פון אונזער עלטער פאטער יעקב זאלסטו אונז ליבר גאט אפ היטען פון אלע מקטריגים און אלע וואס טוען ריידן אוף אונזער נשמה צו בייזען זיי זאלען ניט קענין מקטרג זיין אוף אונז אזו ווי דו האסט געהיטען אונזער פאטער יעקב פון די הענט פון עשו און פון לבן אזו זאלסטו אונז העלפען אז קיין שונא זאל אין אונז ניט דר פרייעט ווערען:

ח) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון אונזער מוטער רחל זאל זי דער וועקט ווערין פון איר קבר צו וויינען און שרייען פר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה ער זאל מקיים זיין די הבטחה וואס ער הט איר צו גזאגט דס פון איר זכות וועגן וועט ער אונז אום קערען צו אונזער לאנד און איר זכות זאל אוף אונז מגין זיין אז דער גואל צדק זאל קומען גיך און באלד אין אונזערע טעג אמן ואמן:

ט) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דער נשמה פון אונזער מוטער לאה וואס זי הט טאג און נאכט גיקלאגט און גיוויינט זי זאל ניט פאלען אין דעם גורל פון עשו זאלסטו היטען מיין נשמה זיא זאל ניט פאלען אין דעם גורל פון די משחיתים און די מלאכי חבלה:

י) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון יוסף הצדיק וואס ער הט גלות גילוטען און איז גיזעסען אין דער תפיסה איידער ער איז איין שני למלך גיווארען זאלסטו אונז רבונו של עולם היטען פון איין שום בלבול און פון גיפענקניש און עס זאל ניט שאטין קיין בייז אויג צו מיר און צו מיין מאן און צו מיינע קינדער און זאלסט אונז אוף ברענגען צו גרוס גדולה און אונזער נשמה זאל ניט גיפענקען ווערין אין די הענט פון די מחבלים:

יא) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון משה רבינו עליו השלום וואס דו האסט אונז דורך אים

נגעבן די הייליגע תורה זאלסטו רבש״ע דר לייכטן אונזר נשמה צו מקיים זיין די תרי״ג מצות וואס איז אין איר געשריבן אונ זאלסט ריינגען אונזער נשמה פון עונות וחטאים ופשעים:

יב) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון אהרן הכהן עליו השלום וואס ער איז גיוואנט גיוועזן צו מערן שלום צווישן די ישראל זאלסטו דר בארומדיגר גאט אן שרייען אין דעם שטן אונ אין אלע מקטריגים זיי זאלן ניט אוף ברענגין קיין רוגזה פאר דיר אוף אונזר נשמה אונ זאלסט ניט אפ טאן דיין שלום פון אונז:

יג) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דר נשמה פון דוד המלך עליו השלום וואס ער האט גזאגט צו גאט פיל שירות ותשבחות זאל זיין זכות דער וועקט ווערן אונ אוף גיין גלייך פאר דעם כסא הכבוד אונ השם יתברך זאל ממלא זיין אלע אונזערע בקשות וואס מיר בעטין צוא גוטען אונ משיח בן דוד זאל קומען אונז אום צו לייזען במהרה בימינו אמן:

יד) בזכות וואס איך בין מנדר לצדקה לכבוד דיא נשמות פון אלע צדיקים וצדקניות וואס זענין גיוועזן פון אדם הראשון ביז היינטיגער צייט זיי זאלען דר וועקט ווערן פון זייערע קברים צו בעטען פאר אונז אונ פאר כל ישראל צו היטען אונז פון דעם מלאך המות אונ עס זאל שון זיין תחיית המתים במהרה בימינו אמן:

אונ ווען מען האט גזאגט די אלע פערצעהען (בזכות) מוז מען צו טיילן נאך יום טוב פערצעהן מטבעות צו ארומי לייט חוץ וואס מען איז מנדר פון פאטער אונ מוטער וועגין אידר נאך פון אנדרי קרוביט וועגין:

אפרישע תחינה פאר מזכיר נשמות

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פון דיר גאט ב״ה דו זאלסט עפענין די טויערן פון רחמים אונ זאלסט דר וועקען היינטיגן טאג דיינע ערבארימקייט אוף די הייליגע נשמות דו זאלסט דיזען טאג דר מאנן אונ גדענקען צו מעלה זיין זיי צו דר הויבן. אונ צו דר הויכען זיי. צו געבען זיי מנוחה צווישען די הייליגע נשמות פון צדיקים אונ צדקניות. בזכות די תפלות פון די הייליגע תורה ובזכות די צדקה וואס מיר זענין מתנדב. זעה אונ פארגעם די גיוויינען אונ די טרערן וואס ווערן היינטיגן טאג פר גאסן אין אלע שולן אונ בתי מדרשים. אונ פארגעם מיינע טרערן אוך חאטשע איך בין ניט ווערט. נאר בזכות תפלת רבים זאלסטו מיין גוויין אוך הערן. דו זאלסט געבין רוהונג צו אלע הייליגע נשמות זיי זאלן רוען אין גן עדן אונ צו די הייליגע נשמה פון מיין (פלוני) וואס האט גהייסן מיט דעם נאמן (פלוני) מיינע זינד אונ מיינע בייזע מעשים זאלסטו איצט ניט דר מאנן איך זאל ניט גורם זיין חלילה מיט מיינע שלעכטע מעשים צו ערוועקין דעם מדת הדין אוף די נשמות פון מיינע עלטערען וואס האבן מיך גיבראכט אוף דר וועלט מיינע זינד זאלין ניט זיין אמחיצה פר זייערע נשמות הקדושות זיי זאלן ניט קענין קומען חלילה צו זייערע הייליגע מדריגות. נייערט אונזערע גוטע מעשים זאלסטו אוף זיי דר וועקין. דעם זכות פון אונזערע מצות אונ דעם זכות פון אונזר צדקה וואס מיר זאגן צו צו געבן. אונ בפרט דר זכות פון אונזרע קליינע קינדער זאל דר וועקט ווערין אוף די הייליגע נשמות פון אונזרע עלטערין וואס

האבן אונז געבראכט אויף דער וועלט. אז זייערע נשמות זאלען דער הויכט און דר הובן ווערן. בפרט זאלסטו גאט ב"ה דר הובן און אויף ברענגן אויף א הויכע מדריגה די נשמה פון מיין (פלוני) און דו זאלסט צו נעמען מיין געבעט ברחמים אמן:

וועגען דעם פאטערס נשמה זאגט מען דאס:

יזכור אלהים, נשמת אבא מורי פב"פ שהלך לעולמו, בעבור שאני נודר צדקה בעדו, בשכר זה תהא נפשו צרורה, בצרור החיים. עם נשמת אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר צדיקים וצדקניות, שבגן עדן, ונאמר אמן:

יזכור דו זאלסט גידענקען גאט די נשמה פון מיינעם פאטער ער הייסט מיט זיינעם נאמען פב"פ דער דא איז געגאנגען אויף יענער וועלט זאלסטו גדענקען אים אום ווילען דאס איך בין מנדר צדקה פון זיינעט וועגען און פאר דעם שכר זאל זיין נשמה רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה און אנדערי צדיקים און צדקניות די אין גן עדן זענין און מיר וועלן זאגן אמן:

וועגען דיא מוטערס נשמה זאגט מען דאס:

יזכור אלהים, נשמת אמי מורתי פב"פ שהלכה לעולמה, בעבור שאני נודר צדקה בעדה, ובשכר זה, תהא נפשה צרורה בצרור החיים, עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה. ועם שאר צדיקים וצדקניות, שבגן עדן, ונאמר אמן:

יזכור דו זאלסט גידענקען גאט די נשמה פון מיין מוטער זיא הייסט מיט איר נאמען פב"פ דאס זיא איז געווארען גנומען אויף יענער וועלט זאלסטו היינט גידענקען אום ווילען דאס איך בין מנדר צדקה פון אירעט וועגען און פאר דעם שכר זאל איר נשמה רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה און אנדערע צדיקים און צדקניות וואס אין גן עדן זענין און מיר וועלן זאגן אמן:

וועגען דיא נשמות פון פאטער און מוטער און ...ים פאטער און גרויס מוטער און ווייטע קרובים זאגט מען דאס:

יזכור אלהים, נשמת אבי ואמי, זקני וזקנותי, דודי ודודותי, אחי ואחיותי, בין מצד אבי, בין מצד אמי, שהלכו לעולמם. בעבור שאני נודר צדקה בעדם, ובשכר זה, תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים, עם נשמת אברהם יצחק ויעקב, שרה רבקה רחל ולאה, ועם שאר צדיקים וצדקניות, שבגן עדן, ונאמר אמן:

יזכור דו זאלסט גדענקען גאט די נשמה פון מיין עלטער פאטער פון מיינע ברידער און שוועסטער און פאטערס ברידער די וואס זענין געגאנגען אויף יענער וועלט אום ווילען דאס איך בין מנדר צדקה פון זייערט וועגען פאר דעם שכר זאלען זייערע נשמות רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה און די אנדערע צדיקים די אין גן עדן זענין און מיר וועלן זאגן אמן:

ווענען די נשמות וואס זענען געשטארבען אויף קידוש השם:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים, נִשְׁמַת פב"פ וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי, הֵן מִצַּד אָבִי
וְהֵן מִצַּד אִמִּי הֵן שֶׁהוּמְתוּ, הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ, הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ
וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ, עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם, בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן צְדָקָה, בְּעַד
הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם, וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם, צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר
הַחַיִּים, עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם, שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל
וְלֵאָה, וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת, שֶׁבְּגַן עֵדֶן, וְנֹאמַר אָמֵן:

יִזְכּוֹר דו זאלסט גידענקען גאט די נשמה פון דעם זעלביגען (פב"פ) אונ די נשמה
פון אלע מיינע פריינד אונ די נשמה פון מיינע פריינדם פריינד סייא די
חס זענין פון מיין פאטערס קרובים סייא פון מיין מוטערס קרובים אויך די וואס
זענין געשטארבען אויף זייער בעט אונ אויך די וואס ניט אויף זייער בעט זאלסטו
היינט גידענקען אום ווילען מיין געבען צדקה וועגן זייערע נשמות צו גידענקן אונ
זאלן רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה אונ אנדרי צדיקים די אין גן עדן זענין אמן:

לזכר **אֵל** מָלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים, הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה, עַל כַּנְפֵי
הַשְּׁכִינָה, בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים, כְּזֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים,
אֶת נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי פב"פ שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה,
בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ. בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ. לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים,
יַסְתִּירֵהוּ, בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים, וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ.
יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ, וְיָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבוֹ בְּשָׁלוֹם, וְנֹאמַר אָמֵן:

אל מלא גאט ברוך הוא וואס ער איז פול מיט דר בארימהערציקייט ער רוהעט אין הימל
המצא מאך גרייכען איין רעכטע רואונג אויף דעם באשיצונג פון דער שכינה
במעלת מיט היילינע אונ ריינע מעלות אזו ווי דם לויטערקייט פון הימל זאל לייכטן
את נשמת די נשמה פון מיין פאטער (פב"פ) וואס ער איז אוועק גגאנגען צו זיין וועלט
עס הייסט ער איז געשטארבען. פון וועגען וואס איך בין מנדר צדקה בשעת מען
האט דער מאנט זיין נשמה עס הייסט בשעת מען האט גיזאגט יזכור זיין רואונג
זאל זיין אין גן עדן דרום וועגען דער צדקה וואס איך בין מנדר. בע"ה גאט ברוך
הוא וואס ער איז איין דר בארמיגער זאל אים בהאלטן אין זיין בהעלטניש מיט
באשיצונג אויף אייביג אונ זאל זיין איין גיבונדען אין בונד פון אייביג לעבן זיין נשמה
דאס מיינט מען לעולם הבא יי גאט ב"ה איז זיין ארב אונ ער זאל רוען אין קבר
מיט שלום ונאמר אונ דרום וועלן מיר זאגען אמן:

ולנקבה **אֵל** מָלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים, הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה, עַל
כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים, כְּזֹהַר הָרָקִיעַ
מַזְהִירִים, אֶת נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי פב"פ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי

נודר צדקה, בעד הזכרת נשמתה. בגן עדן תהא מנוחתה. לכן בעל הרחמים, יסתירה בסתר כנפיו לעולמים, ויצרור בצרור החיים את נשמתה, יי הוא נחלתה, ותנוח על משכבה בשלום, ונאמר אמן:

אל מלא גאט ברוך הוא וואס ער איז פול מיט דר בארימקייט ער רועט אין הימל המצא מאך גרייכן איין רעכט רואונג אויף דעם בשיצונג פון דער שכינה במעלת מיט הייליגע אונ ריינע מעלות אזו וויא דם לויטרקייט פון הימל זאל לייכטן את נשמת די נשמה פון מיין מוטער (פב״פ) וואס זיא איז אוועק גגאנגן צו איר וועלט עס הייסט זיא איז געשטארבען בעבור פון וועגן וואס איך בין מנדר צדקה בשעת מען האט דער מאנט איר נשמה עס הייסט בשעת מען האט געזאגט יזכור איר רואונג זאל זיין אין גן עדן לכן דרום וועגן דר צדקה בעל גאט ברוך הוא וואס ער איז איין דר בארמיגר זאל איר בהאלטן אין זיין בהעלטעניש מיט באשיצונג אויף אייביג אונ זאל זיין איין גבונדן אין בונד פון אייביג לעבן איר נשמה דם מיינט מען לעולם הבא יי גאט ברוך הוא איז איר ארב אונ זיא זאל רוען אין קבר מיט שלום ונאמר אונ דרויף וועלן מיר אלע זאגען אמן:

לגדול הלכור מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את ר׳ (פב״פ) בעבור שנדר לצדקה בעד הנשמות שהזכירו היום לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד היום בשכר זה הקב״ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה יום הדין וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

מי שברך ווער דא הט גבענטשט אונזערי עלטערן אברהם יצחק ויעקב דר זאל בענטשן (ר׳ פב״פ) אום ווילן ה״כ ער הט מנדר גיוועזן צדקה אום ווילן די נשמות וואס מיר האבן היינט מזכיר גיוועזן פר השם יתברך אונ פון כבוד דר הייליגער תורה וועגין. זאל אים הקדוש ברוך הוא היטן אונ באשערמן פון אלע לייד אונ פון אלע וויטאג אין דער וועלט אונ זאל אונז אן חתמנן צום לעבן אונ צו גיזונד אין דעם יום הדין וואס היינט איז אונ שיק אים איין בענטשונג אונ באגליק אים אין אלע זיינע ווערק מיט כל ישראל זיינע ברידער אמן:

דיא תחנה זאל מען זאגען נאך מזכיר נשמות:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דם דו זאלסט לייכטן היינט מיט דיין גרויסן גינאד אויף די הייליגע נשמות די דא ריידן מיט לויב אונ בעטן אויף דיין הייליג פאלק ישראל אונ צווישן זיי זאלסטו דר לייכטן אויך די נשמה פון מיין פאטר אונ מוטער אונ אויך די נשמות פון אלע מיינע פריינד הן מצד אבי הן מצד אמי אונ אלע די נשמות וואס שטייען אין די דריי שורות פון גן עדן

אונ טוען לויבן גאט אונזר קיניג אונ זיי בעטען לעבן אונ פריד אויף אונז דיינע ליבע קינדר אויך בעט איך מיט גרויס קראפט דיין דר בארימקייט אז דיינע אויערן זאלן פר נעמען צו מיין גיבעט פר נעם מיט דר בארימקייט אז דו זאלסט מבטל זיין פון דיין פאלק ישראל אלע די גרים צארן פון די משחיתים אונ אלע די פורענות אונ זאלסט דר לענגרן אונזרע טעג מיט שמחה אונ מיט חיים ושלום ופרנסה טובה שיהיה אצלי תורה וגדולה

בשכר זה אחד דס זאל אויף אונז מקוים ווערן עושר וכבוד אריכות ימים ושנים כ״ג בעלי פנים עד מאה שנים און מיר זאלן דינן צו דיר גאט מיט גרוס נחת און עס זאל זיין דיין גנאד אויף אלע היילגע נשמות און אויף דר נשמה פון מיין פאטר און מוטר און זיי זאלן אויף גיין און זאלן קומן און זאלן גבייכן אז זיי זאלן ווערן גידאכט זייער גוט גידעכניש פר דיין היילגע דר בארמיגע שטול און דארטן זאל זיין זייער רואונג און דו זאלסט איין בינדן זייערע נשמות און די נשמות פון אבי ואמי לפני ולפנים אויף דעם היילגן ארט וואס קיין אונג קאן ניט פר שטיין נאר דו אליין און דו זאלסט לייכטן זייערע נפשות מיט לוטערקייט און זעט זיי מיט פעטקייט דיין הויז און דר באך פון גן עדן זאל זיי אן טרינקן און די נשמות וואס האבן קיין כח ניט צו קומן צו זייער רואונג און צווישן די נשמות איז די נשמה פון מיינע קרובים בעט איך דיך דו ליבר גאט דר דא לייכט אויף דר ערד און די לייט וואס וואנען אויף דר ערד בארעמדיגר גאט דר לייכט דיין שכינה און זאלסט צו דעקן זייערע עבירות און זאלסט זאגען צום מלאך וואס איז ממונה איבר זיי צו גריגרן פון זיי דם משפט און איטליכר זאל גיפינען זיין רעכטע רואונג בשלום און זיי זאלן גיין ממדרגה למדרגה אונטר די פליגל פון די כרובים אמן:

אב הרחמים, שוכן מרומים, ברחמיו העצומים: הוא יפקוד ברחמים, החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקודש, שמסרו נפשם, על קדושת השם: הנאהבים והנעימים בחייהם, ובמותם לא נפרדו: מנשרים קלו, ומאריות גברו, לעשות רצון קונם, וחפץ צורם: יזכרם אלהינו, לטובה, עם שאר צדיקי עולם: וינקום לעינינו, נקמת דם עבדיו, השפוך. ככתוב בתורת משה, איש האלהים, הרנינו גוים עמו, כי דם עבדיו, יקום, ונקם, ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים, כתוב לאמר. ונקיתי, דמם לא נקיתי, ויי, שוכן בציון: ובכתבי הקודש נאמר, למה יאמרו הגוים, איה אלהיהם, יודע בגוים לעינינו, נקמת דם עבדיך, השפוך: ואומר, כי דורש דמים, אותם זכר, לא שכח, צעקת ענוים: ואומר, ידין בגוים, מלא גויות, מחץ ראש, על ארץ רבה, מנחל בדרך ישתה, על כן, ירים ראש:

פאר אשרי זאגט דער חזן דאס:

יה אלי וגואלי, אתיצבה לקראתך. היה ויהיה. היה והוה. כל גוי אדמתך: ותודה. ולעולה. ולמנחה. ולחטאת. ולאשם. ולשלמים. ולמלואים, כל קרבנך: זכור נלאה, אשר נשאה, והשיבה לאדמתך. סלה אהללך, באשרי יושבי ביתך: דק על דק. עד אין נבדק. ולתבונתו, אין חקר: האל נורא. באחת סקירה. בין טוב

לָרַע יְבַקֵּר: ותודה ולעולה זכור נלאה אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוֹב פְּלָאוֹת. חִבֵּר כָּל אָהֳלוֹ. בִּנְתִיבוֹת לֵב. לְבַלֵּב. הַצּוּר, תָּמִים פָּעֳלוֹ: ותודה ולעולה זכור נלאה. אשרי וכו׳

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד, יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם, אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ, לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ, אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ, יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו, עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ, כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ, יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ, יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם, גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד, הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ, לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף, לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם, אֶת אָכְלָם, בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ, אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי, רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ, בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד, בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ, לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים, יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ, יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר, שֵׁם קָדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ, נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה.

חזן יְהַלְלוּ, אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ, לְבַדּוֹ:

קהל הוֹדוֹ, עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן, לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

אוּם שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַייָ, בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ, כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ, כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ. בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ, עַל הַמָּיִם, אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ, עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ, בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ, בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ, שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ, אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם, כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן, כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ, חֹצֵב, לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ, יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ, מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ, יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת, וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ, כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ, מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ, עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אִין דֶער וָואכִין זָאגְט מֶען דָאס

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם. וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו, מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב, סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, סֶלָה:

וען מען דיא ספר תורה אין היכל שטעלט זאגט מען דאס:

ובנוחה, יאמר שובה יי, רבבות, אלפי ישראל: קומה יי, למנוחתך אתה, וארון עזך: כהניך, ילבשו צדק וחסידיך, ירננו: בעבור, דוד עבדך אל תשב, פני משיחך: כי לקח טוב, נתתי לכם, תורתי, אל תעזובו: עץ חיים היא, למחזיקים בה, ותומכיה מאשר: דרכיה, דרכי נועם, וכל נתיבותיה, שלום: השיבנו, יי, אליך, ונשובה, חדש ימינו, כקדם:

תפלת מוסף

דער חזן זאגט חצי קדיש

יתגדל ויתקדש, שמיה רבא. בעלמא, די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה, בחייכון, וביומיכון, ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא, ובזמן קריב. ואמרו אמן: יהא שמיה רבא, מברך, לעלם, ולעלמי עלמיא: יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמיה, דקודשא. בריך הוא, לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

כי, שם יי, אקרא הבו גדל, לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי, יגיד תהלתך:

ברוך, אתה, יי, אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל, הגדול, הגבור, והנורא. אל עליון, גומל, חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר, חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בניהם, למען שמו, באהבה:

מלך, עוזר, ומושיע, ומגן: ברוך, אתה, יי, מגן אברהם:

אתה גבור, לעולם, אדני, מחיה מתים, אתה, רב להושיע:

מכלכל חיים, בחסד, מחיה מתים, ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו, לישני עפר: מי כמוך, בעל גבורות, ומי, דומה לך, מלך, ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה, להחיות מתים: ברוך, אתה יי, מחיה המתים:

בחזרת הש״ץ אומרים כאן קדושה:

נעריצך ונקדישך, כסוד שיח, שרפי קדש, המקדישים, שמך בקודש. ככתוב, על יד נביאך, וקרא זה אל זה, ואמר: קדוש,

---

בית ישראל

ובנוחה אונ בשעת דר ארון פלעגט רוען פלעגט משה זאגין קעהר ווידר דיין רוהע צווישן די צענדליגע טויזענדע אידען: קומה שטיי אוף גאט צו דיינער רוהע דו מיט דעם ארון פון דיין שטארקע תורה כהניך דיינע כהנים טוען זיך קליידען מיט גירעכטיקייט אונ דיינע פרומע טוען זינגען דיין לוב בעבור פון וועגין דוד דיין קנעכט זאלסטו ניט אפ זאגין דעם פר לאנג פון דיין גיזאלבטין כי לקח טוב וויל איך האב אייך איין גוטע לעהרע גיגעבין זאלט איר דרום מיין תורה ניט פר לאזין עץ חיים זי איז איין בום פון לעבין פיר די וואס האלטין זיך אן איהר אונ די וואס שטיצען איר זענין גליקליך דרכיה איהרע וועגע זענין ליבליכע וועגין אונ אלע איהרע שטעגין זענין פריד השיבנו קער אונז אום דו גאט צו דיר וועלין מיר זיך ווידער קערין חדש ימינו בעניע אונזערע טעג וויא פאר צייטען:

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ: ח׳ כְּבוֹדוֹ, מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו, שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אַיֵּה, מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, לְעֻמָּתָם, בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק׳ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ, מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמוֹ, הוּא יִפֶן, בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ, עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם, תָּמִיד, פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה, שְׁמַע אוֹמְרִים: קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: חזן הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מַלְכֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו, שֵׁנִית, לְעֵינֵי, כָּל חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. ט״ח אֲנִי, יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ, יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ, עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ, כָּתוּב לֵאמֹר. ק׳ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר, נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים, קְדֻשָּׁתְךָ, נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אָתָּה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ, מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ, מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ, בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ, לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ, הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ. עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה, (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ, גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ, מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים, לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד, שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב, וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ, בְּרַחֲמֶיךָ

הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה, וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה, כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ, עָלֵינוּ, מְהֵרָה. וְהוֹפַע, וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ, לְעֵינֵי כָּל חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ, מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס, מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ, בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ, בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם, נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ, אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם, וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ, בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁנֵי כְבָשִׂים, בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ:

(וְזֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאַיִל אֶחָד, וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם, וְנִסְכֵּיהֶם, כִּמְדֻבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וְשָׂעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ, שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ, וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי, רָצִיתָ בּוֹ, וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים, אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ, בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת, שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ, כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ, עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם, וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ, אֶת פְּנֵי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג הַמַּצּוֹת, וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת, וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה, אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ, כְּמַתְּנַת יָדוֹ, כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ, וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.

וְטַהֵר לִבֵּנוּ, לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן, (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה, לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם, בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן ותערב

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן, בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לְּךָ, וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ, שֶׁבְּכָל יוֹם, עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר, וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם, קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שָׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן, תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ, לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ, וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ: בָּרוּךְ, אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם, יִתְבָּרַךְ, וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ, תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים, יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ, בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ, וְעֶזְרָתֵנוּ, סֶלָה: בָּרוּךְ, אַתָּה, יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ, נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש"ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד, בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ, נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ, אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי, מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי, נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי, בְּתוֹרָתֶךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה, הָפֵר עֲצָתָם, וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה, לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה, לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן, אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי, לְפָנֶיךָ, יְיָ, צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן, מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ, בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ, בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ, מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דיא תחינה זאגט מען אז דער חזן הייבט אן צוא זאגען רצה אונ דיא כהנים גייען דוכענען:

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו: מיר בעטין דיך ליבר גאט וואס די ביסט אונזר גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב דו זאלסט זיך שוין דערבארעמן אויף אונז דאס מיר זאלען שוין גיך האבען ארעכטע ישועה אין דעם זכות וואס בני אהרן כהניך די קינדר פון אהרן דיינע כהנים וועלין אצונד אוף הייבן דיא הענד צו בענטשען דיין ליב פאלק ישראל מיט גאר זייער הארטץ אונ וועלן זאגען די ברכה וואס דו האסט זיי געבאטען דם מיט דר ברכה זאלן זיי בענטשן דיין פאלק ישראל ווען זיי שטעלן זיך צום דוכן. רבונו של עולם פאר נעם דם גיבעט פון די כהנים וואס בענטשן דיין פאלק ישראל אונ מיר זאלען געבענטשט ווערן אלע יודען באנאנד אונ אוך איך מיט מיין מאן אונ מיינע קינדר צווישן זיי צו גוטן לעבען אונ גוטי פרנסה פון דיין פילער גבענשטער האנד מיר זאלען ניט דארפן אן קומן צו איין בשר ודם אונ דס מיר זאלין זוכה זיין צוא האבען קינדר אונ קינדס קינדער גוטע אונ פרומע גאטס דינערס אונ גאטס פארכטיגע. אונ זאלסט אונז היטן פון אלעם בייזן קיין שונא זאל אונז ניט קענען טאן קיין שלעכטץ אונ זאלסט דר לייכטען דיין פנים צו אונז מיר זאלן קענן דר האלטן דיין הייליגע תורה מיר זאלן ניט ווידר שפעניגען אקעגן דיר אונ זאלסט אונז לייט זעלינן מיט אלעם גוטן מיט אגוט לעבען. לעבען פון גזונד. לעבען פון פרנסה. לעבן פון שפייז. לעבן פון דער נערונג. לעבן פון רייכקייט. לעבן פון אגוט מזל אונ זאלסט אונז נושא פנים זיין ווען דו קומסט צו משפטן אונ אין דעם זכות פון אהרן הכהן מיט זיינע קינדר אונ זאלסט טוען צו אונז פריד אונ שלוה אונ שטילקייט עס זאל חלילה ניט קומען קיין איבער שרעק אין אונזער הויז:

אתה האל המרומם על כל ברכה ותהלה גאט וואס דו ביסט דר הויבן אוף אלי בענטשונג

אונ לוב עס איז אנטפלעקט פר דיר דס איבר אונזרי זינד איז דר בית המקדש חרוב גווארען אונ עס איז צוא גנומען גווארין די ליכט פון אונזרי אוגען אונ ווען דר בית המקדש איז גשטאנן פלעגן די ישראל מקריב זיין קרבנות צו פאר גיבען אוף זייערי זינד אונ דיא כהנים זענין גשטאנן אוף זייער דוכנן אונ די לוים מיט זייער גזאנג אבר היינט האבן מיר דם אלץ אן גווארן נאר דם איז אונז גבליבן דם די כהנים קומן צו בענטשן דיין פאלק ישראל מיט דר ברכה וואס דו האסט זיי גבאטן דרום בעט איך דיך רבש"ע פר נעם די ברכות פון די כהנים וואס בענטשן אינז אונ עס זאל פר דיר זיין אונזער גבעט גלייך ווי איין קרבן איך בעט דיך דער בארומיגער פאטער זאלסט מיט דיין גרויס דער בארימקייט דר בארימען אוף אונז אונ זאלסט בוען דיין בית המקדש פון אייטל פייער און טרייסט די שטאט ירושלים דם דו זאלסט אום קערן אירע קינדער צו איר קער אום דיין שכינה קיין ציון אונ דעם סדר פון קרבנות קיין ירושלים אונ דארט וועלען מיר דיך דינען מיט פארכטן אזו ווי די טעג פון אייבג אונ אזו ווי די פריערגי יארן יחיי זיי זאלן זיין צו באוויליגונג די זאג פון מיין מול אונ דם טראכטן פון מיין הארץ פר דיר גאט מיין בשעפר אונ מיין אום לייזר אמן:

דער חזן האלט ותחזינה זאגט קהל דאס:

ותערב עליך עתירתנו, כעולה וכקרבן. אנא, רחום, ברחמיך הרבים, השב שכינתך, לציון עירך, וסדר העבודה, לירושלים: ותחזינה עינינו, בשובך לציון, ברחמים, ושם, נעבדך ביראה, כימי עולם, וכשנים קדמוניות: ע"כ והש"ץ מסיים ברוך אתה יי, שאותך לבדך, ביראה נעבוד: מודים

דעם יהי רצון זאגן די כהנים אונ קהל פר דעם דוכענען:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו, ואלהי אבותינו, שתהא הברכה הזאת.

לקהל	לכהנים
שצוית הכהנים לברכנו.	שצויתנו לברך את עמך ישראל,

ברכה שלמה, ולא יהיה בה, שום מכשול ועון, מעתה ועד עולם:

אלהינו, ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה, הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו. הש"ץ אומר בקול כהנים. והקהל עונים עם קדושך כאמור:

ברוך, אתה יי, אלהינו, מלך העולם, אשר קדשנו, בקדשתו של אהרן, וצונו, לברך את עמו ישראל, באהבה: אמן

יברכך. יברכך יי, מציון, עושה שמים וארץ:
ברכי נפשי את יי, וכל קרבי את שם קדשו:

יי יי אדונינו, מה אדיר שמך, בכל הארץ:
יי, בקר תשמע קולי, בקר אערך לך ואצפה:

וישמרך. שמרני אל, כי, חסיתי בך:
שמרני כאישון בת עין, בצל כנפיך תסתירני:

ווען דער חזן זאגט דס ווארט וישמרך זאגט מען דאס:

רבונו של עולם, אני שלך, וחלומותי שלך, חלום חלמתי, ואיני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי, ואלהי אבותי, שיהיו כל חלומותי, עלי ועל כל ישראל, לטובה. בין שחלמתי, על עצמי, ובין שחלמתי, על אחרים, ובין שחלמו אחרים, עלי. אם טובים הם, חזקם ואמצם, ויתקימו בי ובהם, כחלומותיו.

בית ישראל

ותערב לפניך עתירתנו אונ עס זאל זיך זיין פר דיר גאט אונזר געבעט אזו ווי איין עולה אונ איין קרבן אנא איך בעט דיר גאט וואס דו ווערסט גירופען רחום מיט דיינע פיל דר בארימקייט זאלסטו זיך דער בארמען איבער אונז השב טוא אום קערען דיין רוהונג אין דיין שטאט ציון וסדר אונ דעם ארדענונג פון דער עבודה וואס מען האט געטאן אין בית המקדש זאלסטו אום קערען קיין ירושלים ותחזינה אונ אונזערע אויגען זאלען זוכה זיין צו זעהן אז דו ווערסט זיך אום קערען צו די שטאט ציון מיט רחמנות אונ דארטען וועלען מיר דיך דינען מיט פארכט אזוי ווי אין די טעג פון אייביג אונ די פאריגע יארען:

רבונו של עולם העער פון דער וועלט איך בין דיין אונ מיינע חלומות זענען דיין איין חלום האב איך גיחלמט אונ איך ווייס ניט וואס ער באטייט יהי עס זאל זיין דער ווילען פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן דס אלע מיינע חלומות זאלען זיין אויף מיר אונ אויף כל ישראל צו גוטין בין סאיי מיינע חלומות זענען אויף מיר זעלבערט סאיי מיינע חלומות באטייטען אויף אנדערע לייט סאיי אנדערע לייט האט גיחלמת אויף מיר אם אויב די חלומות באטייטען אויף גוטין שטארק זיי אונ קרעפטיג זיי אונ זאלען מקוים ווערין אין מיר אונ אין זיי ווי די חלומות פון יוסף הצדיק

שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה, רְפָאֵם, כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה, מֵחָלְיוֹ, וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה, מִצָּרַעְתָּהּ, וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ, וּכְמֵי מָרָה, עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמֵי יְרִיחוֹ, עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ, אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע, מִקְּלָלָה לִבְרָכָה, כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי, וּתְחָנֵּנִי, וְתִרְצֵנִי, אָמֵן:

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו, אִתָּנוּ סֶלָה:
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:

יי. יי יי אֵל רַחוּם, וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וֶאֱמֶת:
יי, אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי, וְאַל בַּחֲמָתְךָ, תְיַסְּרֵנִי:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי, וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי, אָנִי:
פָּנָה, אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יי, נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
אֵלֶיךָ יי שִׁוַּעְתִּי, וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה, כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל יי אֱלֹהֵינוּ, עַד, שֶׁיְּחָנֵּנוּ:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: רבש״ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יי, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן, וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים, וְאָדָם: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם, אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם:

יי. יי חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם, לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ, בְּעֵת צָרָה:
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שִׁמְעָה תְפִלָּתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ, מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא, מַהֵר עֲנֵנִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ, אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיּוֹשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם:
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטוֹף לִבִּי, בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי:

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:
שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי. שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ, כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ:

לְךָ. לְךָ יי הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יי הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ:
כִּי לְךָ יי הוֹחָלְתִּי, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:

בית ישראל

תָּם אוּנ וֶוען זַיי בֶּארְפֶען אַיין רְפוּאָה הַייל זַיי אַזוֹ וויא דוּ הָאסְט גִיהַיילְט חִזְקִיָּהוּ דֶעם מֶלֶךְ פוּן יְהוּדָה פוּן זַיין קְרַאנְקְהַייט אוּנ וִויא מִרְיָם הַנְּבוּאָה פוּן אַיין צָרַעַת אוּנ וויא נַעֲמָן פוּן זַיין צָרַעַת אוּנ וויא דִי בִּיטֶערֶע וַואסֶר פוּן מָרָה זֶענֶען זִיס גִיוָוארֶן דוּרְךְ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אוּנ וויא דִי בֵּייזֶע וואסֶר פוּן יְרִיחוֹ אִיז גוּט גִיוָוארֶן דוּרְךְ אֱלִישָׁע הַנָּבִיא וּכְשֵׁם אוּנ אַזוֹי וויא דוּ הָאסְט אִיבֶּר גִיקֶערְט דִי קְלָלוֹת פוּן בִּלְעָם וָואס עֶר הָט גִיוָואלְט שֶׁעלְטֶן דִי יִשְׂרָאֵל אִיז עֶס אִיבֶּר גִיקֶערְט גִיוָוארִין צוּ בְּרָכוֹת אַזוֹ זָאלְסְטוּ אִיבֶּער קֶערֶן אַלֶע מַיינֶע חֲלוֹמוֹת אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִין תִּשְׁמְרֵנִי אוּנ זָאלְסְט מִיךְ הִיטֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ לַייט זֶעלִיגֶען אוּנ זָאלְסְט מִיךְ בֶּאוִוילִיגֶען אָמֵן:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם, שָׁלוֹם, לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי, וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה, לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ, וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי, בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, נַאֲקָתִי, וְאֶנְקָתִי, תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ, אֶנְקַת יַעֲקֹב, תְּמִימֶךָ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי, מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ, בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר, וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת, וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי, נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ, אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו, כְּתֹנֶת פַּסִּים, לְחֵן, וּלְחֶסֶד, וּלְרַחֲמִים, בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי,

---

בית ישראל

יְהִי רָצוֹן עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אז דו זאלסט טאן אום ווילן די הייליקייט פון דיינע חסדים וגודל אונ אום ווילן דס גרויסקייט פון דיינע דר בארימקייט וואס זיי זענן פאר שפרייט איבער גאר דער וועלט אונ אום ווילן דעם הייליקייט פון דיין נאמן דעם גרויסן אונ שטארקן אונ פארכטיגן וואס אין אים איז דא צוויי אונ צוואנציג אותיות היוצאים דס זיי גייען ארוס פון די פסוקים פון ברכת כהנים די ברכה איז גזאגט גווארן אויס דעם מויל פון אהרן מיט זיינע קינדר דיין הייליגע פאלק שתהיה אז דו זאלסט זיין נאהינט צו מיר אז איך טוא רופן צו דיר אונ זאלסט פר נעמן מיין גיבעט אונ מיין גישריי אלע צייטן כשם אזו ווי דו האסט גיהערט דס גישריי פון יעקב אבינו וואס ער הייסט איש תם ותתן אונ זאלסט מיר געבן מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אונזר שפייז אונ פרנסה מיט ברייטקייט ניט בצמצום מיט התר ניט מיט איסור מיט נחת ניט מיט צער פון דיין ברייטע האנט כשם אזו ווי דו האסט גיגעבן ברויט צו עסין אונ קליידר אן צו קליידן צו יעקב אבינו דר דא הייסט איש תם ותתנני אונ זאלסט אונז געבן צו ליבשאפט צו חן אונ צו חסד אונ צו רחמים אין דיינע אויגן אונ אין לייטנס אויגן כשם אזו ווי דו האסט גיגעבן יוסף הצדיק אז דר פאטר הט אים אן גטאן דס זיידענע העמדל צו חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגן אונ אין לייטנס אויגן ותעשה אונ זאלסט טאן מיט מיר וואונדר אונ נסים אונ צייכן צו גוטין אונ

די תפלה זאגט מען נאך ברכת כהנים ווען דער חזן זאגט אום שלום:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מיר בעטן דיך זייער לייט זעליג אונז בזכות אברהם אבינו. מיר האפין צו גיניסן דעם זכות פון דער עקידה פון יצחק. שפייז אונ קלייד אונז בזכות יעקב וועלכער גיבעטן הט לחם לאכול ובגד ללבוש. ליבער גאט לאז אונז בייא שטיין דר זכות פון שרה רבקה רחל ולאה. אונ שיק אונז דיין השגחה וואס זאל אונז היטען פון אלעם בייזין אונ גיב מיר מיט מיין מאן אגוט מזל אין דער פרנסה אונ אין גיזונד. אדיר במרום שוכן בגבורה שטארקער גאט וואס רוהט אין הימל אתה שלום ושמך שלום דו אונ דיין נאמען איז לויטער שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום. דאס דו זאלסט אונז אונ כל ישראל געבן גוט פרנסה אונ גוט גזונד מיט לויטער שלום. אמן:

נִפְלָאוֹת וְנִסִּים, וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי, בִּדְרָכַי. וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה, לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ, וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי, וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי, (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי), בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת, בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם, אָמֵן סֶלָה:

נָאךְ דֶעם דוּכֶנִין זָאגְט קָהָל דָאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם, שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם, וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן, שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ, בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה, לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נָאךְ דֶעם דוּכֶנִין זָאגִין דִ' כֹּהֲנִים דָאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂינוּ, מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ, וְאַף אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה, מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ, אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ, זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

קַוֵּה, אֶל יְיָ, חֲזַק, וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ, וְקַוֵּה, אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ, מִבַּלְעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר, זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא, אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא, מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא, מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ, אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת, הַצֳּרִי, וְהַצִּפֹּרֶן, הַחֶלְבְּנָה, וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים, שִׁבְעִים, מָנֶה. מֹר, וּקְצִיעָה, שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, וְכַרְכּוֹם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר, מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ, שְׁנֵים עָשָׂר, וְקִלּוּפָה, שְׁלֹשָׁה, וְקִנָּמוֹן, תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סְאִין תְּלָתָא, וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ, יֵין קַפְרִיסִין, מֵבִיא, חֲמַר חִוַּרְיָן, עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית, רֹבַע הַקָּב, מַעֲלֶה עָשָׁן, כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן. כָּל שֶׁהוּא, וְאִם נָתַן בָּהּ, דְּבַשׁ, פְּסָלָהּ, וְאִם חִסַּר, אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ, חַיָּב מִיתָה:

בית ישראל

זָאלְסְט מִיךְ בַּאגְלִיקְן אִין מַיינֶע װֶעגֶן וְתֵן אוּנ גִיבּ אִין מַיין הַארְץ פַר שְׁטַאנְד צוּ פַר שְׁטֵיין אוּנ צוּ קְלִיגֶען אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין דִי רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן אוּם גֶערֶן אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶר תּוֹרָה וּתְטַהֵר אוּנ זָאלְסְט מַאכֶן רֵיין מַיינֶע גִידַאנְקֶן אוּנ מַיין הַארְץ צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ זָאלְסְט דֶר לֶענְגֶערֶן מַיינֶע טֶעג אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶערְס טֶעג בְּטוֹב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבֶּן מִיט פִיל שְׁטַארְקֵייט אוּנ פְרֵיד אָמֵן סֶלָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן, בֶּן גַּמְלִיאֵל, אוֹמֵר, הַצֳּרִי, אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף, הַנּוֹטֵף, מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה, שֶׁשָּׁפִין בָּהּ, אֶת הַצִּפּוֹרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין, שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ, אֶת הַצִּפּוֹרֶן, כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה, וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם, יָפִין לָהּ, אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין, מֵי רַגְלַיִם, בָּעֲזָרָה, מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר, שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, הָיוּ אוֹמְרִים, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי, הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ, וּמְהֻלָּל מְאוֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב, בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי, הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נְקָמוֹת, יְיָ, אֵל, נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי, הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ, גֵּאוּת, לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עוֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת, הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מִזְמוֹר שִׁיר, לֶעָתִיד לָבֹא, לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה, לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת, בְּכָל יוֹם, מֻבְטָח לוֹ, שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ, אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת, אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מַרְבִּים שָׁלוֹם, בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל בָּנַיִךְ, לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב, שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב, לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ, מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם, בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא, שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה, טוֹב לָךְ: יְיָ, עֹז, לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ, יְבָרֵךְ, אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין, וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וּפוּרְקָנָא. מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים טוֹבִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ, לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה, לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ, כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ, כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ, כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ, כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ, כּוֹרְעִים, וּמִשְׁתַּחֲוִים, וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ, בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם, וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ, בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ, הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה, בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים, מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים, כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם, בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר, יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ, כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ, יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם, אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת, שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ, לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא, יִהְיֶה, יְיָ אֶחָד, וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד: ק״י

שִׁיר שֶׁל יוֹם

ליום ראשון הַיּוֹם, יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ, וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל, וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא, עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה, בְהַר יְיָ, וּמִי יָקוּם, בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם, וּבַר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא, נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע, לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה, מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה, מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה, דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ, עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ, גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ליום שלישי הַיּוֹם, יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאָסָף, אֱלֹהִים, נִצָּב בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב, אֱלֹהִים, יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי, תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל, וּפְנֵי רְשָׁעִים, תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דָל, וְיָתוֹם, עָנִי וָרָשׁ, הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל, וְאֶבְיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים, הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ, וְלֹא יָבִינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ, יִמּוֹטוּ, כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי, אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֶלְיוֹן, כֻּלְּכֶם: אָכֵן, כְּאָדָם תְּמוּתוּן, וּכְאַחַד הַשָּׂרִים, תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים, שָׁפְטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִנְחַל, בְּכָל הַגּוֹיִם:

ליום חמישי הַיּוֹם, יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לַמְנַצֵּחַ, עַל הַגִּתִּית, לְאָסָף: הַרְנִינוּ, לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה, וּתְנוּ תֹף, כִּנּוֹר נָעִים, עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ, שׁוֹפָר, בַּכֵּסֶה, לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי, חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת, בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ, בְּצֵאתוֹ, עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם, שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי, אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ, כַּפָּיו, מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ, אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם, אֶבְחָנְךָ, עַל מֵי מְרִיבָה, סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי, וְאָעִידָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל, אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ, אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה, לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי, יְיָ אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעַלְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם, הַרְחֶב פִּיךָ, וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי, לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל, לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ, בִּשְׁרִירוּת לִבָּם, יֵלְכוּ, בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי, שֹׁמֵעַ לִי, יִשְׂרָאֵל, בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט, אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם, אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ, יְכַחֲשׁוּ לוֹ, וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ, מֵחֵלֶב חִטָּה, וּמִצּוּר, דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

ליום השבת הַיּוֹם, יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שֶׁבּוֹ, הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים, בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב, לְהֹדוֹת לַיְיָ, וּלְזַמֵּר, לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ, בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר, וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְיָ, מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר, לֹא יֵדָע, וּכְסִיל, לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים, כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם, עֲדֵי עַד: וְאַתָּה, מָרוֹם, לְעֹלָם, יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ, כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי, בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי, בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק, כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן, יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים, בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ, יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד, כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי, וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

לפי דעת הגר״א ז״ל:

הוֹדוּ לַיָי, כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְרֹקַע הָאָרֶץ, עַל הַמָּיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים, לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

קדיש יתום

קודם פתיחת הארון לאנעים זמירות

בְּשַׁעַת מֶען עֶפֶנְט דָאס אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ צוּא אַנְעִים זְמִירוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם, לִתְפִלָּתֵנוּ, שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, שַׁעֲרֵי תְפִלָּה, שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים, שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן, שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵימָה, שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה, שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים, שַׁעֲרֵי גְאוּלָּה וִישׁוּעָה, שַׁעֲרֵי גְדוּלָּה, שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים שְׁעָרִים שֶׁל צַדִּיקִים, וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וַאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת, לִשְׁמָהּ, שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שַׁעֲרֵי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, אֵלִיָּהוּ, אֱלִישָׁע, וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת, שָׂרָה, רִבְקָה, רָחֵל, לֵאָה, בִּלְהָה, זִלְפָּה, חַנָּה, אֲבִיגַיִל, וּבִזְכוּת, מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר, בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם וויא דָא הָאט זִיךְ גִיעֶפִינְט דֶער אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ אַזוֹ זָאל זִיךְ עֶפִינֶן דֶער חַלוֹן בְּרָקִיעַ שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי תְפִלָּה שַׁעֲרֵי רַחֲמִים אַז מַיין תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערֶען צְווִישֶׁין דִי רֵיינֶע תְּפִלּוֹת וָוס וֶוערֶן פַר גִיווִיס אָן גִינוּמֶן אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אַיין קְרוֹן אוֹף דַיין קָאפּ אִיךְ זָאל גִיהָאלְפֶן וֶוערִין מִיט מַיין מַאן אוּנ מִיט מַיינֶע קִינְדֶער אוּנ מִיט מַיינֶע גוּטֶע פְרַיינְד אוּנ מַיין תְּפִלָּה זָאל גִילִיבְט אוּנ גִינִיסְט זַיין גְלַייךְ אַז אִיךְ וָואלְט אַיין קָרְבָּן מַקְרִיב גִיוֶועֶן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:

לִיבֶּער הֶער גָאט עֶפֶען מִיר דִי טוֹעֶרֶען פוּן תְּפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת אוּנ פַאר גֶעם מַיין גִיבֶּעט ווִי דָם גִיבֶּעט אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב משֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה אוּנ עֶפִין מִיר דִי טוֹעֶרֶען פוּן הִימֶעל אוּנ פוּן גַן עֵדֶן אוּנ עֶס זָאל אָן אוּנז נִיט גִיוֶועלְטִיגֶען דֶער יֵצֶר הָרָע. אוּנ דֶר טַייעֶרֶער הַיילִיגֶער יוֹם טוֹב זָאל מַיין פִיר שְׁפֶּרֶעכֶר זַיין פַר מִיר אוּנ פַר מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל צוּ אַלֶעם גוּטֶען אָמֵן. וּבְרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים נָא חַזֵּק וּשְׁמוֹר נַפְשִׁי אוּנ מִיט דַיין גְרוֹס דֶער בַּארֶעמוּנְג שְׁטַארְק אוּנ גַאשֶׁעֶרֶעם מַיין לַייבּ פוּן גֵיהִנָּם יְחִיבּוּט הַקֶּבֶר וְחֶבְלֵי מָשִׁיחַ. אוּנ גִיבּ מִיר אַלֶעם גוּטְס אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מְזַכֶּה זַיין מַיינֶע קִינְדֶער צוּ דֶר צִיהֶען לְתוֹרָה וּלְחוּפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

פותחין הארון

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת, וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה, בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת, כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חזן מִדֵּי דַבְּרִי, בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי, אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן, אֲדַבֵּר בְּךָ, נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד, בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ, וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ, אֲכַנְּךָ, וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ, בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ, הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ, לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ, וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. נִשְׁוּוּךָ, לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ, בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד, בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל נֶחֱזוּ בְךָ, זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין. וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת, יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה, בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת, רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וּקְוֻצּוֹתָיו, רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי, כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי, לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז, דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח, כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד, צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ, לוֹ, עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ, כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו, תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק, צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא, עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ, תְּהִי נָא בְיָדוֹ, עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה, צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם, עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו, כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי, וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי, בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם, לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ, בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין, הֶרְאָה לֶעָנָו. וּתְמוּנַת יְיָ, לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ, עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת, בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת, קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר, עַם דּוֹרֶשְׁךָ, דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי, נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי, תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חזן תְּהִלָּתִי, תְּהִי נָא לְרֹאשְׁךָ, עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי, תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר, שִׁירַת רָשׁ, בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר, יוּשַׁר, עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה, לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד, צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי, תְנַעַנַע לִי, רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ, קַח לְךָ, כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי, עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי, תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ: סוגרין הארון

לְךָ יְיָ, הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי כֹל, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לְךָ יְיָ, הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל, גְּבוּרוֹת יְיָ, יַשְׁמִיעַ, כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״י

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא, דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא, וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ, אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא, מְבָרַךְ, לְעָלַם, וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ, דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא, מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם, בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם, עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תחנה ובקשה

דיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אײדער מֶען גײט אַרױס פֿון דֶער שוּהל:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פֿון דֶר גאַנצֶער װעלט זָאלְסְט אָן נֶעמֶן אַלֶע אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת װָאס מִיר הָאבֶּן דִיךְ גְבֶּעטֶן אִין דֶר הֵײלִיגֶר שוּהל אוּנ מִיר זָאלֶן חַס וְשָׁלוֹם נִיט פַּר שֶׁעמְט װערֶן דֶען מִיר טוּעֶן שׁוֹן אַצוּנְד אַװעק גֵײן פֿון דַײן הֵײלִיגֶר שוּהל אוּנ מִיר טוּעֶן זִיךְ פְרֵײעֶן דֶר מִיט װָאס מִיר זֶענֶן דָא אִין שוּהל גֶװעזֶען אוּנ מִיר הָאבֶּען גִיטָאן קִישֶׁען דַײן לִיבֶּע הֵײלִיגֶע תּוֹרָה װָאס זִיא װֶערְט אָן גְרוּפֶען תּוֹרַת מֹשֶׁה אוּנ אִין דֶעם זְכוּת פֿון מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם זָאלְסְטוּ אוּנְז שְׁטַארְקֶען אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער אַז מִיר זָאלֶען חַס וְשָׁלוֹם קֵײן מָאל נִיט אַװעק גֵײגֶען פֿון דֶעם װָאס דִי הֵײלִיגֶע תּוֹרָה הָאט אוּנְז גְשַׁאפְט נָאר מִיר זָאלֶן קֶענֶן מְקַיֵּים זַײן אַלֶע מִצְוֹת װָאס אִין דֶער הֵײלִיגֶר תּוֹרָה שְׁטֵײט. אוּנ בִּזְכוּת אַלֶע צַדִּיקִים אוּנ אַלֶע פְרוּמֶע לַײט זָאלֶן מִיר זוֹכֶה זַײן צוּ הָאבֶּן גוּטֶע קִינְדֶער אוּנ זֵײא זָאלִין זִיךְ מִיעֶן אִין דֶער תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט אוּנ מִיר זָאלֶען זוֹכֶה זַײן אִיבֶּער אַיָאר אִין דֶער הֵײלִיגֶער שוּהל װידֶער צוּ גֵײן אָמֵן סֶלָה:

צוּא מִנְחָה גֵײט מֶען אִין שׁוּל אַרַײן מֶען זָאגְט אַשְׁרֵי וּבָא לְצִיּוֹן. שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פֿון יוֹם טוֹב. עָלֵינוּ. דָאס גִיפִינְט מֶען בַּײא שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח:

צוּא מַעֲרִיב הֵײבְּט מֶען אָן וְהוּא רַחוּם אוּנ מֶען דַאװֶענְט דִי װָאכֶענְדִיגֶע שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אוּנ מֶען זָאגְט אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ אִין דֶר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. נָאךְ דִי שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה זָאגְט מֶען קַדִּישׁ שָׁלֵם. אוּנ אַז עֶס גִיפַאלְט אוּם מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען חֲצִי קַדִּישׁ וִיהִי נוֹעַם וְאַתָּה קָדוֹשׁ אוּנ ק״ש. אוּנ מֶען מַאכְט הַבְדָּלָה מֶען הֵײבְּט אָן דִי בְּרָכָה בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן אוּנ הַמַּבְדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל אוּנ מֶען זָאגְט נִיט דִי בְּרָכָה בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ אוּנ נִיט אִיבֶּער בְּשָׂמִים. נָאר אַז דֶער מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב גִיפַאלְט אָבֶּער אוּם מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען יוֹא דִי בְּרָכָה בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ אוּנ אִיבֶּער בְּשָׂמִים: עלינו ק״י:

תם ונשלם